

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.10.2016 r.
COM(2016) 590 final

2016/0288 (COD)

NOTE

This language version reflects the corrections done to the original EN version transmitted under COM(2016) 590 final of 14.9.2016 and retransmitted (with corrections) under COM(2016) 590 final/2 of 12.10.2016

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej

(Wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2016) 303 final/2}

{SWD(2016) 304 final}

{SWD(2016) 305 final}

{SWD(2016) 313 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Od ostatniego przeglądu ram regulacyjnych dotyczących łączności elektronicznej w 2009 r. sektor ten przeszedł istotne zmiany i wzrosła jego rola jako czynnika wspomagającego rozwój gospodarki cyfrowej. Struktury rynkowe ewoluowały – pozycja rynkowa monopolistów jest coraz bardziej ograniczona, a jednocześnie łączność stała się wszechobecnym elementem życia gospodarczego. Konsumenci i przedsiębiorstwa coraz częściej korzystają z usług dostępu do internetu i danych zamiast usług telefonii oraz innych tradycyjnych usług telekomunikacyjnych. Ta ewolucja sprawiła, że nowy typ uczestników rynku konkuruje z tradycyjnymi operatorami telekomunikacyjnymi (np. podmioty świadczące tzw. usługi OTT: usługodawcy oferujący szeroki zakres aplikacji i usług przez internet, w tym usługi łączności). Poza tym zwiększył się popyt na wysokiej jakości połączenia stacjonarne i bezprzewodowe przy jednoczesnym wzroście liczby i popularności usług online w zakresie treści, takich jak przetwarzanie w chmurze i internet rzeczy, łączność maszyna-maszyna itp. Zmieniają się również sieci łączności elektronicznej. Najważniejsze zmiany to: (i) przechodzenie na środowisko oparte w całości na protokole IP, (ii) możliwości, jakie stwarzają nowe i udoskonalone infrastruktury sieci bazowych wspomagające praktycznie nieograniczone zdolności przesyłowe sieci światłowodowych, (iii) oferty konwergencji sieci stacjonarnych i mobilnych w jednolitą usługę dla użytkowników końcowych, niezależnie od lokalizacji lub używanego urządzenia oraz (iv) tworzenie innowacyjnych rozwiązań technicznych w zakresie zarządzania siecią, w szczególności sieci sterowanych programowo i wirtualizacji funkcji sieciowych (NFV). W wyniku tych zmian w zakresie użytkowania i obsługi stosowanie obowiązujących przepisów przysparza problemów, które mogą zyskać na znaczeniu w perspektywie średnio- i długoterminowej, a zatem powinny zostać uwzględnione w przeglądzie ram regulacyjnych dotyczących łączności elektronicznej.

Przegląd ten należy odnosić do strategii jednolitego rynku cyfrowego dla Europy¹. W strategii tej podkreślono znaczenie zmian paradygmatu, jakie przechodzi sektor cyfrowy, i stwierdzono, że obywatele i przedsiębiorstwa powinni mieć płynny dostęp do różnego rodzaju działalności w internecie i prowadzić ją w warunkach uczciwej konkurencji. Ponadto w strategii zapowiedziano, że „w 2016 r. Komisja przedstawi wnioski w sprawie ambitnej, gruntownej nowelizacji ram regulacji sektora telekomunikacyjnego. Będzie ona polegać na: (i) spójnym podejściu w ramach jednolitego rynku do polityki widma radiowego i zarządzania widmem, (ii) ustanowieniu warunków do funkcjonowania prawdziwego jednolitego rynku dzięki przewycięzeniu fragmentacji regulacyjnej, tak by umożliwić efektywnym operatorom sieci i dostawcom usług osiągnięcie korzyści skali oraz by skutecznie chronić konsumentów, (iii) zapewnieniu równych warunków działania uczestnikom rynku i spójnego stosowania przepisów, (iv) zachęcaniu do inwestycji w szybkie sieci szerokopasmowe oraz (v) skuteczniejszych instytucjonalnych ramach dla regulacji.”

---

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy”, Bruksela, 6.5.2015, COM(2015) 192.

Mając na uwadze to zobowiązanie oraz wymagania w zakresie „lepszej regulacji”², Komisja przeprowadziła ocenę *ex post*. Oceniała skuteczność, efektywność kosztową, trafność, spójność i unijną wartość dodaną unijnych ram regulacyjnych oraz wskazała obszary, w których można wprowadzić uproszczenia bez narażania na szwank realizacji celów ram regulacyjnych.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Ponieważ usługi łączności świadczone za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej stanowią obecnie trzon produktów i usług cyfrowych, niniejszy wniosek zapewnia wysoki stopień synergii z innymi inicjatywami zawartymi w strategii jednolitego rynku cyfrowego.

Ponadto wniosek stanowi uzupełnienie dotychczasowych regulacji sektorowych. W szczególności wniosek jest w pełni spójny z dyrektywą 2014/61/UE (dyrektywa o redukcji kosztów usług szerokopasmowych), ponieważ oba zawierają kompleksowy zbiór przepisów ułatwiających rozwój infrastruktury szerokopasmowej. Wraz z niedawno przyjętym rozporządzeniem (UE) nr 2015/2120, które zapewnia otwarty internet i znosi dodatkowe opłaty z tytułu usług roamingu, niniejszy wniosek zapewnia wysoki poziom ochrony użytkowników końcowych w innych obszarach wymagających przepisów sektorowych. Proponowane przepisy dotyczące zarządzania widmem opierają się na obecnych instrumentach w tym obszarze, w szczególności decyzji nr 676/2002/WE o spektrum radiowym, decyzji 2002/622/WE ustanawiającej Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego i decyzji 243/2012/UE w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego. Ponadto przygotowują one grunt dla zapowiedzianego w strategii jednolitego rynku cyfrowego przeglądu dyrektywy 2002/58/WE o prywatności i łączności elektronicznej.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Chociaż w niniejszym wniosku uwzględniono kwestie regulacyjne wynikające ze specyfiki sektora łączności elektronicznej jako sektora sieciowego, opiera się on na istniejącym prawie Unii dotyczącym kilku obszarów i stanowi jego uzupełnienie. W dziedzinie regulacji rynku proponowane przepisy są spójne z zasadami prawa konkurencji UE, podobnie jak obowiązujące ramy regulacyjne. Zawierają one ponadto środki, takie jak mapowanie wdrażania sieci, które również dostarczają przydatnych informacji do celów kontroli pomocy państwa, a tym samym zwiększają spójność obu polityk.

Jeśli chodzi o ochronę użytkowników końcowych, proponowane przepisy uzupełniają horyzontalne prawo ochrony konsumentów, ponieważ, z jednej strony, uwzględniają specyfikę sektora, a z drugiej strony upraszczają obowiązujące przepisy sektorowe w obszarach, w których sektor ten ewoluował od czasu ostatniego przeglądu z 2009 r. W ten sposób niniejszy wniosek pozwala uniknąć nakładania się przepisów w obszarach, w których same przepisy horyzontalne mogą zapewnić odpowiedni poziom ochrony użytkowników końcowych.

Polityka spójności oraz europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne są ważnym narzędziem służącym wypełnianiu luk w łączności w obszarach niedoskonałości rynku i powinny być przydzielane w sposób pozwalający na maksymalne wykorzystanie dostępnych zasobów. Wniosek przyczynia się do osiągnięcia tego celu dzięki zapewnieniu odpowiednich

---

² Ocenę REFIT ram regulacyjnych przedstawiono w dokumencie roboczym służb Komisji pt. „REFIT: przegląd wspólnotowego dorobku prawnego, wstępne wyniki” (SWD (2013) 401 final) i jest ona częścią programu prac Komisji na 2015 r. (załącznik 3 do dokumentu COM(2014) 910 final z 16.12.2014).

warunków dla inwestycji prywatnych, tak aby środki publiczne mogły trafiać tam, gdzie są najbardziej potrzebne.

We wniosku utrzymano obecną komplementarność pomiędzy polityką dotyczącą usług łączności elektronicznej i audiowizualnych usług medialnych, ponieważ proponowane przepisy nadal przewidują, że ramy prawne pozostają bez uszczerbku dla środków wprowadzanych na poziomie unijnym lub krajowym zgodnie z prawem Unii w celu realizacji celów leżących w interesie ogólnym, w szczególności związanych z uregulowaniami dotyczącymi treści i polityką audiowizualną. Rozróżnienie między uregulowaniami dotyczącymi transmisji sygnału nadawczego i uregulowaniami dotyczącymi treści nie stoi na przeszkodzie, by uwzględnić występujące pomiędzy nimi powiązania, w szczególności w celu zapewnienia pluralizmu mediów, różnorodności kulturowej i ochrony konsumenta.

- **Zgodność z międzynarodowymi zobowiązaniami prawnymi**

Wniosek jest zgodny z obowiązującym prawem międzynarodowym, w tym GATS oraz załącznikiem do GATS dotyczącym usług telekomunikacyjnych oraz dokumentem referencyjnym GATS.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą wniosku jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ wniosek ma na celu utworzenie rynku wewnętrznego łączności elektronicznej oraz zapewnienie jego funkcjonowania.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Ponieważ wniosek stanowi przegląd obowiązujących ram prawnych, poniższa analiza zgodności z zasadą pomocniczości dotyczy głównie: nowego celu polegającego na powszechnym i nieograniczonym dostępie, ujednoczeniu kompetencji krajowych organów regulacyjnych, harmonizacji kwestii związanych z widmem i zmienionych zasad dotyczących usług.

Powszechny i nieograniczony dostęp

Bez powszechnego dostępu do łączności o bardzo dużej przepustowości jednolity rynek nie może wykorzystać znacznej części swojego kapitału ludzkiego. Wpływa to niekorzystnie zarówno na spójność terytorialną, jak i zdolność przedsiębiorstw do wydajnej produkcji i zapewniania innowacyjnych i konkurencyjnych usług. Łączność może odgrywać istotną rolę społeczno-gospodarczą w zapobieganiu izolacji i wyludnieniu oraz w łączeniu regionów peryferyjnych z centralnymi regionami Unii. Sytuacja państw członkowskich pod względem łączności jest bardzo zróżnicowana. Występują tu bardzo duże rozbieżności, których nie można wyjaśnić jedynie różnicami w ukształtowaniu terenu, liczbie ludności, wysokości PKB lub sile nabywczej, lecz które są wynikiem stosowania odmiennych strategii politycznych obecnie i w przeszłości. Brak unijnych działań na rzecz powszechnego i nieograniczonego dostępu, stanowiących odrębny cel ram regulacyjnych, tylko utrwała tę mozaikę ze szkodą dla jednolitego rynku i interesów konsumentów.

Ujednoczenie kompetencji krajowych organów regulacyjnych

Struktura instytucjonalna zapewnia krajowym organom regulacyjnym i państwom członkowskim wysoki stopień elastyczności, dzięki czemu mogą one dostosowywać regulacje do specyficznych okoliczności krajowych lub lokalnych. Jednakże system ten wykazuje

poważne uchybienia w obszarach, gdzie spójność jest konieczna lub leżałaby we wspólnym europejskim interesie. Pewne dziedziny regulacji wymagają bardziej skoordynowanego lub zharmonizowanego podejścia na szczeblu UE. Byłoby ono możliwe np. gdyby zadania krajowych organów regulacyjnych, które następnie uczestniczą w działaniach Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC), zostały ujednoczone jako filary struktury instytucjonalnej. Harmonizacja zadań krajowych organów regulacyjnych nie powinna doprowadzić do zmniejszenia ich niezależności politycznej, wręcz przeciwnie – pozwoliłaby rozszerzyć ochronę przed wpływami z zewnątrz na wszystkie nowe dziedziny kompetencji.

Harmonizacja kwestii dotyczących widma

Widmo (podobnie jak inne zasoby, takie jak numery i, do pewnego stopnia, grunty) jest ograniczonym zasobem, który należy do państw członkowskich, a gospodarowanie nim i przydziały muszą odbywać się z uwzględnieniem specyficznych krajowych uwarunkowań i potrzeb. Jednocześnie istnieje potrzeba bardziej jednolitej i spójnej unijnej regulacji dotyczącej wejścia na rynek, która pozwoli usunąć przeszkody pojawiające się z powodu nadmiernych różnic w warunkach przyznawania indywidualnych praw użytkowania widma, numerów lub gruntów. Konieczne są spójne przepisy na poziomie UE, które: (i) umożliwią usługodawcom rozszerzenie usług na inne państwa członkowskie; (ii) pozwolą stworzyć wystarczający efekt skali rynku przynoszący korzyści wiodącym państwom członkowskim; (iii) dadzą w odpowiednim momencie dostęp do najbardziej zaawansowanych bezprzewodowych systemów i usług dla obywateli Unii i przedsiębiorstw, aby mogli oni korzystać ze środowiska cyfrowego, innowacyjnych usług i aplikacji oraz rozwijać pod względem handlowym i zwiększać korzyści z gospodarki cyfrowej nieprzerwanie ewoluującej w gospodarkę „mobilną”, w której polityka dotycząca widma radiowego odgrywa istotną rolę; (iv) pozwolą krajom pozostającym w tyle nadrobić zaległości i uczestniczyć w jednolitym rynku cyfrowym, co również umożliwi bardziej zaawansowanym państwom członkowskim dalsze rozwijanie wewnątrz krajowej wymiany handlowej i wymiany między obywatelami. oraz (v) zapewnią jednolite traktowanie wszystkich użytkowników widma w całej Unii. Wreszcie, aby UE mogła stać się liderem dla reszty świata w zakresie nowych i udoskonalonych usług, takich jak sieci 5G, producenci sprzętu i dostawcy usług telekomunikacyjnych potrzebują odpowiedniej skali. Oznacza to nie tylko harmonizację techniczną, lecz przede wszystkim rozwój rynku wewnętrznego w sposób zasadniczo ujednoczony, aby usługi i działania urzędów mogły opierać się na stabilnych i zharmonizowanych przepisach.

Usługi

Konkurencja między lokalnymi dostawcami usług łączności elektronicznej, którzy oferują pakiety usług z dostępem do sieci, a globalnymi dostawcami usług OTT umacnia prawo UE do podejmowania działań w celu zapewnienia wszystkim podmiotom równych szans. Konieczne jest także podjęcie działań na szczeblu unijnym w celu zmniejszenia rozdrobnienia przepisów dotyczących ochrony użytkowników końcowych, ponieważ zwiększa ono koszty administracyjne dla dostawców usług transgranicznych i utrudnia rozwój innowacyjnych usług, jednocześnie sprawiając, że ochrona konsumentów w całej Unii jest nierówna i nieoptymalna.

• **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej, ponieważ nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów. Przewiduje on ukierunkowane modyfikacje obowiązujących przepisów stanowiące reakcję na

zmiany rynkowe i technologiczne, a w szczególności na konieczność zaspokojenia na poziomie Unii potrzeby dostępności i powszechnego wykorzystania sieci o bardzo dużej przepustowości jako podstawy dla w pełni funkcjonującego jednolitego rynku cyfrowego.

Jeśli chodzi o regulacje dostępu, krajowe organy regulacyjne mają nadal za zadanie radzić sobie z niedoskonałościami rynku z zastosowaniem odpowiednich środków naprawczych oraz zapewniać, aby regulacje te przyczyniały się do realizacji wspólnych celów politycznych. Proponowane przepisy dają organom regulacyjnym dodatkowe narzędzia służące rozwiązywaniu obecnych problemów związanych z łącznością, lecz sposób, w jaki mają one być stosowane, zależy od krajowych uwarunkowań, których ocena należy do zadań krajowych organów regulacyjnych. Ukierunkowane wzmocnienie nadzoru regulacyjnego, głównie poprzez zwiększenie roli BEREC, można uzasadnić brakiem spójności we wdrażaniu regulacji, co ma kluczowe znaczenie dla tworzenia rynku wewnętrznego.

I podobnie, widmo stanowi kompetencję dzieloną między Komisję i państwa członkowskie. Proponowane przepisy zapewniają ogólne ramy spójnego zarządzania widmem w całej UE, przy czym dają państwom członkowskim konieczny margines swobody przy wdrażaniu i stosowaniu zasad odpowiednio do sytuacji krajowej. Ze względu na istotne skutki transgraniczne zarządzania widmem i jego szerszy wpływ na łączność na rynku wewnętrznym konieczne są pewne procedury koordynacji na szczeblu unijnym.

Przepisy dotyczące ochrony użytkowników końcowych wprowadzają pełną harmonizację ze ściśle określonymi wyjątkami (np. w odniesieniu do maksymalnego okresu obowiązywania umowy), ale harmonizacja ta ogranicza się do obszarów objętych wnioskiem.

Ponadto wybrana forma prawna dyrektywy pozostawi państwom członkowskim pewien stopień swobody, jeśli chodzi o proces wdrażania przepisów do prawa krajowego.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek dotyczący Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej stanowi horyzontalne przekształcenie³ czterech dyrektyw (dyrektywy ramowej, dyrektywy o zezwoleniach, dyrektywy o dostępie i dyrektywy o usłudze powszechnej), które łączy je wszystkie w jednej dyrektywie. Każda z tych dyrektyw zawiera środki mające zastosowanie do sieci łączności elektronicznej oraz dostawców usług łączności elektronicznej. Przegląd stanowi dobrą okazję do uproszczenia obecnej struktury w celu zwiększenia jej spójności i dostępności, zgodnie z celem w zakresie sprawności regulacyjnej. Daje on również możliwość dostosowania tej struktury do nowych realiów rynkowych, gdzie świadczenie usług łączności nie musi być już powiązane z udostępnianiem sieci.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Ogólnie rzecz biorąc, w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym wnioskowi i zawierającym ocenę sprawności regulacyjnej obowiązujących przepisów stwierdzono, że ramy regulacyjne dotyczące łączności elektronicznej w dużym stopniu pozwoliły osiągnąć ich ogólny cel, jakim jest zapewnienie konkurencyjności sektora, która przyniosłaby znaczne

---

³ Więcej informacji na temat tej techniki prawodawczej można znaleźć na stronie http://ec.europa.eu/dgs/legal_service/recasting_en.htm.

korzyści użytkownikom końcowym. Niemniej jednak, mimo że ich główne cele – wspieranie konkurencji, rozwój rynku wewnętrznego oraz promowanie interesów użytkowników końcowych – pozostają aktualne, przegląd ram regulacyjnych wydaje się konieczny, aby zaspokoić rosnące zapotrzebowanie na lepszą łączność na jednolitym rynku cyfrowym oraz aby uprościć przepisy przy uwzględnieniu rozwoju technologicznego i sytuacji na rynku.

Jeżeli chodzi o konkretne kryteria oceny, można sformułować następujące wnioski:

Trafność – ogólnie rzecz biorąc, ocena wykazała, że cele szczegółowe ram prawnych – wspieranie konkurencji, tworzenie jednolitego rynku oraz ochrona interesów konsumentów – pozostają tak samo ważne jak zawsze, przy czym wzrasta znaczenie celu dotyczącego jednolitego rynku. Skuteczna i zrównoważona konkurencja sprzyja efektywnym inwestycjom i napędza rozwój rynku wewnętrznego. Wreszcie służy ona interesom użytkowników końcowych, ponieważ stymuluje innowacje oraz zapewnia maksymalną korzyść pod względem wyboru, ceny i jakości.

Jednocześnie łączność stała się podstawową siłą napędową dla społeczeństwa cyfrowego i gospodarki cyfrowej, opartą na zmianach technologicznych i ewoluujących potrzebach rynku i konsumentów – kluczowe znaczenie dla politycznych zobowiązań Komisji Junckera ma realizacja jednolitego rynku cyfrowego. Należy zatem wziąć pod uwagę dostosowanie do przyszłych potrzeb obecnych celów polityki i narzędzi regulacyjnych, aby lepiej wspierać wdrażanie infrastruktury i powszechne korzystanie z odpowiednich usług łączności.

Większość obszarów regulacyjnych ma równie duże – jeśli nie większe – znaczenie jak w 2009 r. Dotyczy to w szczególności zarządzania widmem, biorąc pod uwagę rolę widma jako niezbędnego, lecz ograniczonego zasobu służącego do rozmieszczania mobilnych i bezprzewodowych sieci obecnej i następnej generacji, jak również regulacja dostępu jako środek służący rozwiązywaniu problemu utrzymujących się barier wejścia w sieciach. Na przykład, chociaż obecne tendencje rynkowe podważają sens niektórych konkretnych zapisów dotyczących usługi powszechnej, to koncepcja sieci bezpieczeństwa, dzięki której wszyscy obywatele są częścią w pełni rozwiniętego społeczeństwa cyfrowego, zyskuje jeszcze na znaczeniu na jednolitym rynku cyfrowym. I podobnie, chociaż szczegółowe przepisy dotyczące celu ochrony użytkowników końcowych mogą wymagać dostosowania ze względu na zmiany legislacyjne, rynkowe i technologiczne, podstawowe potrzeby związane z ochroną użytkowników końcowych, które mają spełnić przepisy, pozostają aktualne, a ich konkretne cele nadal mają kluczowe znaczenie.

Skuteczność – powszechnie uznaje się, że ramy regulacyjne były skuteczne, ponieważ zapewniały konkurencyjność całego sektora. Przyniosło to z kolei znaczne korzyści dla użytkowników końcowych, takie jak powszechna dostępność (podstawowych) sieci szerokopasmowych, znaczny spadek cen i większy wybór.

Zwłaszcza regulacje dostępu i widma, lecz również przepisy dotyczące wejścia na rynek, przyczyniły się do zwiększenia poziomu konkurencji. Niemniej jednak przepisy w sprawie dostępu zapewniły konkurencyjność bardziej na poziomie usług niż na poziomie sieci, i chociaż zwiększyły się inwestycje w sieci o bardzo dużej przepustowości, nie nastąpiło to we wszystkich państwach członkowskich w takim tempie, jak przewidziano w programach politycznych i jakie odpowiada prognozowanym potrzebom. Co ważne, chociaż uwolnienie znacznej ilości widma dla mobilnych usług szerokopasmowych jest godnym uwagi osiągnięciem, postępy w zarządzaniu widmem nie spełniły oczekiwań wynikających z ostatniego przeglądu, co spowodowało opóźnienia i rozdrobnienie w budowie i użytkowaniu sieci 4G.

W staraniach na rzecz utworzenia jednolitego rynku osiągnięto dość skromne rezultaty. Spójność regulacyjna została osiągnięta tylko w ograniczonym stopniu, co wpłynęło na działalność dostawców usług transgranicznych i zmniejszyło przewidywalność z punktu widzenia wszystkich podmiotów gospodarczych i ich inwestorów. Obecne ramy regulacyjne harmonizują niewiele kompetencji przyznanych krajowym organom regulacyjnym odpowiedzialnym za regulację rynku *ex ante* i umożliwiają państwom członkowskim przydzielanie zadań określonych w tych ramach innym organom, które nie spełniają takich samych wymogów niezależności. W ten sposób powstaje swoista mozaika, ponieważ oprócz regulacji rynku *ex ante* nie ma takich kompetencji, które posiadałyby wszystkie 28 krajowych organów regulacyjnych będących członkami BEREC.

Co ważniejsze, dostępne narzędzia współpracy i zapewnienia spójności doprowadziły do sytuacji, w której najlepsze rozwiązania regulacyjne nie zawsze są przestrzegane, co ma wpływ na użytkowników końcowych. Unijne kontrole spójności w ramach obecnej struktury zarządzania przyczyniają się do przewidywalności regulacji dostępu w całej UE; ich wpływ jest jednak znacznie ograniczony, jeśli chodzi o projekt regulacyjnych środków naprawczych. Podobnie brak spójności w zarządzaniu widmem i brak struktury instytucjonalnej służącej do koordynacji przydziałów widma mają negatywne skutki dla użytkowników końcowych, takie jak opóźnienia we wdrażaniu sieci 4G w większości regionów UE.

Pozytywne skutki stosowania ram regulacyjnych w zakresie ochrony użytkowników końcowych i tworzenia sieci bezpieczeństwa (usługa powszechna) są znaczne – choć wzrost zadowolenia konsumentów jest stosunkowo powolny. Jest również oczywiste, że nie wszystkie sektorowe przepisy dotyczące ochrony użytkowników końcowych w dalszym ciągu spełniają swoje zadanie w kontekście zmian technologicznych, rynkowych i szerszych zmian legislacyjnych.

Efektywność kosztowa – chociaż precyzyjne wyliczenie kosztów nie było możliwe, ocena wykazała, że korzyści wynikające z ram regulacyjnych – dla większości operatorów, użytkowników końcowych i społeczeństwa jako całości – znacznie przewyższają koszty wynikające z ich stosowania. Jednakże, choć pewien poziom złożoności może okazać się konieczny w celu zapewnienia właściwie skalibrowanej interwencji (np. odpowiedniej regulacji dostępu), określono kilka dziedzin, w których obciążenie administracyjne można zmniejszyć bez uszczerbku – a w niektórych przypadkach nawet z korzyścią – dla skuteczności przepisów. Ma to miejsce np. w przypadku dłuższych cykli regulacji rynku *ex ante*, uproszczonych procedur nakładania środków naprawczych na rynkach zakańczania połączeń, uproszczenia niektórych powielających się przepisów o ochronie konsumentów.

Wartość dodana UE – ramy regulacyjne odgrywają zasadniczą rolę w zapewnianiu konkurencyjności na jednolitym rynku, co do pewnego stopnia byłoby niemożliwe lub mało prawdopodobne na poziomie krajowym. Regulacje pozwoliły podnieść poziom krajowych praktyk regulacyjnych w tym sektorze, propagując – z różnym powodzeniem w poszczególnych obszarach regulacji – modele najlepszych praktyk w całej Unii Europejskiej. Działania UE przyczyniły się do bardziej kompleksowej, choć nie jednolitej, ochrony użytkowników końcowych, niż miałyoby to miejsce w przypadku ich braku.

Spójność – ogólnie rzecz biorąc, różne instrumenty tworzące ramy regulacyjne łączności elektronicznej wzmacniają się wzajemnie w realizacji wyznaczonych celów. W procesie przeglądu na szczególną uwagę zasługują jednak dwie kwestie: spójność między (i) regulacjami mającymi na celu zachęcanie do budowy konkurencyjnych sieci i (ii) zasadami dotyczącymi finansowania ze środków UE oraz pomocy państwa w tym sektorze, a także ewentualne nakładanie się pewnych szczegółowych przepisów sektorowych i horyzontalnego prawodawstwa dotyczącego interesów konsumentów.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W dniu 11 września 2015 r. rozpoczęto specjalne 12-tygodniowe otwarte konsultacje społeczne, w czasie których zgromadzono dane potrzebne do procesu oceny obowiązujących przepisów oraz zasięgnięto opinii na temat ewentualnych modyfikacji ram regulacyjnych w świetle zmian rynkowych i rozwoju technologicznego. Konsultacje obejmowały ogólną ocenę obowiązujących ram regulacyjnych oraz bardziej szczegółową ocenę i przegląd konkretnych elementów tych ram: (i) regulacji dostępu do sieci, (ii) zarządzania widmem i łączności bezprzewodowej, (iii) regulacji sektorowych w zakresie usług komunikacyjnych, (iv) przepisów dotyczących usługi powszechnej oraz (v) struktury instytucjonalnej i zarządzania.

Konsultacje były zarówno ogólne, jak i szczegółowe – pozwoliły uzyskać obszerne informacje od konsumentów, dostawców sieci i usług łączności elektronicznej, krajowych i unijnych stowarzyszeń operatorów, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, nadawców, dostawców technologii, internetu i usług internetowych, przedsiębiorstw opierających swą działalność na łączności i podmiotów szerzej pojętej gospodarki cyfrowej, władz krajowych wszystkich szczebli, krajowych organów regulacyjnych i innych zainteresowanych podmiotów. Przekazane informacje pochodzą m.in. od podmiotów objętych skutkami polityki, od podmiotów, które muszą ją wdrażać oraz od podmiotów deklarujących zainteresowanie tą polityką. W konsultacjach internetowych udział wzięły łącznie 244 zainteresowane podmioty ze wszystkich państw członkowskich, a także spoza Unii. Ich uzupełnieniem było wysłuchanie publiczne zorganizowane w dniu 11 listopada 2015 r., czyli w połowie konsultacji publicznych.

Oprócz konsultacji publicznych wkład w proces oceny i przeglądu wniósł BEREC, który opublikował swoją opinię w grudniu 2015 r.⁴. Swoją opinię na temat jednolitego rynku cyfrowego i przeglądu ram regulacyjnych przedstawił również Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego⁵.

W procesie konsultacji odnotowano następujące tendencje:

- łączność jest powszechnie uznawana jako podstawowa siła napędowa dla cyfrowego społeczeństwa i gospodarki, opierająca się na zmianach technologicznych i ewoluujących potrzebach rynku i konsumentów.
- dobra łączność jest postrzegana jako warunek konieczny dla realizacji jednolitego rynku cyfrowego. Wielu respondentów wskazywało na potrzebę wprowadzenia środków politycznych i ewentualnego dostosowania do przyszłych potrzeb obecnych instrumentów politycznych i regulacyjnych w celu wsparcia wdrażania infrastruktury.
- Pewna liczba respondentów stwierdziła, że obecne ramy regulacyjne nie zapewniają wystarczających postępów w realizacji rynku wewnętrznego. Panuje ogólne wrażenie, że ramy regulacyjne powinny zostać dostosowane do obecnej dynamiki rynku. Wielu respondentów doceniło jednak osiągnięcia, jakie przyniosła liberalizacja rynków telekomunikacji, zwłaszcza pod względem korzyści dla użytkowników końcowych oraz konkurencji na większości rynków krajowych.
- Jeśli chodzi o widmo, uznaje się znaczenie łączności bezprzewodowej i mobilnych usług szerokopasmowych. Ogólnie rzecz biorąc, sektor popiera bardziej skoordynowane podejście i

⁴ http://berec.europa.eu/eng/document_register/subject_matter/berec/opinions/5577-berec-opinion-on-the-review-of-the-eu-electronic-communications-regulatory-framework

⁵ http://rspg-spectrum.eu/wp-content/uploads/2013/05/RSPG16-001-DSM_opinion.pdf

oczekuje większej pewności inwestycji oraz możliwości rozwoju w całej UE nowych usług łączności bezprzewodowej i mobilnej, w tym w sieciach 5G. Jako kwestię rosnącej wagi określano zapewnienie większej elastyczności dostępu do widma i jego wykorzystania.

- organy państw członkowskich na ogół podkreślają osiągnięcia w dziedzinie harmonizacji technicznej oraz konieczność dodatkowej koordynacji, która byłaby oddolna i dobrowolna; niektóre z nich postulują zapewnienie lepszej równowagi między harmonizacją a elastycznością. Powszechnie podkreśla się znaczenie bardziej elastycznego dostępu i wykorzystania widma w przyszłości.

- Organy administracyjne niektórych państw członkowskich widzą potrzebę aktualizacji przepisów w dziedzinie telekomunikacji z różnych względów, takich jak konieczność wspierania inwestycji w infrastruktury nowej generacji czy potrzeba reakcji na zmiany technologiczne i rynkowe. Pojawiły się także apele o zwiększenie elastyczności i uproszczenie tych przepisów.

- Podczas gdy tradycyjne przedsiębiorstwa telekomunikacyjne uważają, że krótkoterminowe korzyści gospodarcze przedkłada się nad inwestycje długoterminowe i innowacji, operatorzy alternatywni, BEREC oraz organizacje konsumenckie są zdania, że ramy regulacyjne w dużej mierze realizują swoje obecne cele.

- Użytkownicy usług telekomunikacyjnych na ogół pozytywnie oceniają regulacje dostępu w obecnym kształcie, chociaż niektórzy uważają, że nacisk należy położyć na współdzielenie infrastruktury i konkurencyjność usług, a nie na infrastrukturę bazową.

- Zdecydowana większość respondentów uważa, że przegląd powinien stać się okazją do ponownego rozważenia całego systemu usługi powszechnej. Organy administracyjne państw członkowskich dostrzegają potrzebę utrzymania usługi powszechnej przy zachowaniu elastyczności na poziomie państw członkowskich w zakresie finansowania i zastosowania tej usługi do sieci szerokopasmowych. BEREC popiera utrzymanie obecnego zakresu instrumentów obowiązku świadczenia usługi powszechnej.

- Podczas gdy organy administracyjne kilku państw członkowskich, organy regulacyjne i organizacje konsumentów nadal widzą potrzebę ochrony użytkowników końcowych w poszczególnych sektorach w oparciu o minimalną harmonizację na wysokim szczeblu, to w sektorze telekomunikacji stwierdzono, że należy w większym stopniu opierać się na przepisach horyzontalnych i wprowadzić pełną harmonizację, zwłaszcza w zakresie usług. Przedstawiciele sektora telekomunikacji w ogóle, lecz również niektóre organy administracji twierdzą, że te same zasady powinny mieć zastosowanie do podobnych usług, natomiast inne organy, podmioty świadczące usługi OTT oraz sprzedawcy oprogramowania i sprzętu, operatorzy sieci kablowych i niektórzy nadawcy są zdania, że obecnie obowiązująca definicja pojęcia usług łączności elektronicznej dobrze się sprawdza.

- O ile powszechnie uznaje się rolę, jaką nadal odgrywają krajowe organy regulacyjne oraz organy zarządzające widmem, wielu respondentów podkreśla, że struktura instytucjonalna na szczeblu UE powinna zostać zrewidowana w celu zwiększenia pewności prawa i odpowiedzialności.

W ramach procesu oceny Komisja zleciła również przeprowadzenie badań. Realizacja tych badań obejmowała publiczne warsztaty, które umożliwiły zainteresowanym stronom przedstawienie uwag i opinii w odniesieniu do trwającej oceny:

w dniu 6 kwietnia 2016 r. odbyły się publiczne warsztaty, podczas których zatwierdzono tymczasowe ustalenia badania SMART 2015/002 prowadzonego przez WIK, IDATE i Deloitte, dotyczącego „systemów regulacji, w szczególności dostępu, w odniesieniu do modeli inwestycji w sieci w Europie” oraz

w dniu 2 maja 2016 r. odbyły się publiczne warsztaty, podczas których zatwierdzono tymczasowe ustalenia badania SMART 2015/003 prowadzonego przez WIK, CRIDS i Cullen, dotyczącego „zagadnień merytorycznych do celów przeglądu w dziedzinach wejścia na rynek, gospodarowania ograniczonymi zasobami i ogólnych zagadnień konsumenckich”.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja uwzględniła następujące dokumenty zawierające opinie ekspertów zewnętrznych:

Zalecenia polityczne od **innych instytucji UE**, w szczególności Parlamentu Europejskiego⁶ i Rady Europejskiej⁷.

Trzy szczegółowe analizy przeglądowe:

„Support for the preparation of the impact assessment accompanying the review of the regulatory framework for e-communications” (SMART 2015/0005),

„Regulatory, in particular access, regimes for network investment models in Europe” (SMART 2015/0002),

„Substantive issues for review in the areas of market entry, management of scarce resources and general consumer issues” (SMART 2015/0003).

- Oprócz wymienionych wyżej opracowań do procesu przeglądu wkład wniosło również wiele innych badań. Badania te wyszczególniono w sekcji 6.1.4 oceny skutków.

Spotkanie panelowe ekspertów wysokiego szczebla przeprowadzone w ramach badania SMART 2015/0005⁸.

- **Ocena skutków**

Streszczenie oceny skutków oraz pozytywną opinię Rady ds. Kontroli Regulacyjnej można znaleźć na stronie internetowej Komisji: http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

W ocenie skutków przedstawiono warianty, spośród których w wyniku analizy wybrano następujące:

Regulacja dostępu

Dostęp nowej generacji + regulacje dotyczące łączności wysokiej jakości

---

⁶ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie „W kierunku aktu o jednolitym rynku cyfrowym” ([2015/2147\(INI\)](#)).

⁷ Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 28 czerwca 2016 r. (EUCO 26/16).

⁸ Profile ekspertów oraz sprawozdanie z dyskusji przedstawiono w załączniku 13 do oceny skutków.

Wariant ten zakłada, że chociaż kluczowe zasady ram regulacyjnych pozostają aktualne, konieczne są znaczne modyfikacje w celu zapewnienia niezbędnych zachęt – dla podmiotów zasiedziały i ich konkurentów – do podejmowania rentownych inwestycji lub wspólnych inwestycji w przyszłe sieci, które byłyby co do zasady zdolne do zapewnienia połączeń o bardzo dużej przepustowości każdemu obywatelowi i każdemu przedsiębiorstwu w Europie.

Widmo radiowe

Wiążące i możliwe do wyegzekwowania przepisy dotyczące lepszej koordynacji zarządzania widmem w UE z większym naciskiem na dostosowanie reguł widma do przyszłych wyzwań związanych z siecią 5G

Mają one na celu dostosowanie ram regulacyjnych do zmian w zakresie powszechnego dostępu i wdrażania sieci 5G oraz zapewnienie większej spójności stosowanych przez państwa członkowskie środków, szczególnie tych wpływających na warunki konkurencji rynkowej i regulacje gospodarcze. Cel ten ma zostać osiągnięty dzięki głębszemu dostosowaniu ram regulacyjnych, możliwym do wyegzekwowania przepisom oraz mechanizmowi wzajemnej oceny umożliwiającemu BEREC, Komisji i krajowym organom regulacyjnym dokonanie przeglądu tych elementów planowanych krajowych procedur rozdziału widma, które mają większy wpływ na rozwój rynku i przedsiębiorczości. Ponadto wariant ten pozwoli położyć większy nacisk na środowisko inwestycyjne dla gęstych sieci 5G.

Usługa powszechna

Stopniowe dostosowanie do trendów z naciskiem na przystępność cenową połączeń głosowych i szerokopasmowych

W tym wariantcie skupiono się na unijnym obowiązku świadczenia usługi powszechnej z punktu widzenia przystępności cenowej, tak aby obejmowała swym zakresem zapewnienie łączności głosowej i podstawowe usługi szerokopasmowe w UE, a także prawo do zawarcia umowy dla konsumentów korzystających ze specjalnych taryf powszechnych. Na poziomie UE usługi szerokopasmowe miałyby być definiowane poprzez odniesienie do funkcjonalnego dostępu do internetu określonego na podstawie minimalnego wykazu usług online umożliwiających użytkownikom końcowym udział w społeczeństwie obywatelskim, który to wykaz państwa członkowskie muszą dokładnie określić na poziomie krajowym. Należy zapewnić przystępność cenową tych usług w stałej lokalizacji, zwłaszcza poprzez wsparcie bezpośrednie, ale państwa członkowskie mają możliwość włączenia do obowiązku świadczenia usługi powszechnej środków zapewniających przystępność cenową usług łączności ruchomej dla użytkowników końcowych będących w najbardziej niekorzystnej sytuacji, jeżeli wykazano brak takiej przystępności. Dostępność tych usług będzie przede wszystkim wspierana za pomocą innych narzędzi polityki (zachęt do prywatnych inwestycji, pomocy państwa, obowiązków w zakresie zasięgu związanych z widmem itp.) i może być włączona do usługi powszechnej tylko w wyjątkowych przypadkach, należycie uzasadnionych na poziomie krajowym. Z uwagi na szersze grono beneficjentów (spoza sektora telekomunikacji) powszechnego dostępu do sieci szerokopasmowych wariant ten opiera się jednak na finansowaniu z budżetu ogólnego, co stanowi bardziej sprawiedliwy i powodujący najmniejsze zakłócenia sposób finansowania świadczenia usługi powszechnej.

Usługi

Usługi dostępu do internetu i obowiązki regulacyjne w odniesieniu do usług łączności elektronicznej, związane głównie z wykorzystaniem zasobów numeracyjnych

Wariant ten opiera się na innych wariantach. Oprócz regulacji usług dostępu do internetu zakłada on stosowanie ograniczonego zbioru przepisów sektorowych dotyczących usług łączności interpersonalnej, świadczonych tradycyjnie (telefonia głosowa i SMS) lub przez internet. W szczególności w ramach tego wariantu określono te obszary, które nadal wymagają ochrony sektorowej ze względu na swoją specyfikę, i zaproponowano zastosowanie odpowiednich przepisów jednakowo wobec wszystkich podmiotów świadczących usługi, które są funkcjonalnie równoważne. W wielu przypadkach będzie to usługa dostępu do internetu oraz usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery (przez „korzystanie” rozumie się udostępnienie numerów własnym abonentom lub świadczenie usługi, która umożliwia komunikację z innymi abonentami danego usługodawcy za pośrednictwem takich numerów). W kluczowych obszarach, takich jak bezpieczeństwo i prawo do wymuszania interoperacyjności, odpowiednie przepisy powinny mieć zastosowanie do wszystkich usług łączności interpersonalnej. Proponuje się, aby przepisy dotyczące użytkownika końcowego podlegały, w miarę możliwości, pełnej harmonizacji zamiast obecnej minimalnej harmonizacji, co pozwoli zmniejszyć obciążenia związane z zapewnieniem zgodności oraz zapobiec zakłóceniu warunków rynkowych w państwach członkowskich. W celu zmniejszenia obciążenia regulacyjnego proponuje się zniesienie obowiązków regulacyjnych w przypadkach, gdy nie są już one potrzebne lub są odpowiednio uwzględnione w ogólnym prawie ochrony konsumentów. Jednym z najważniejszych przykładów jest uchylenie uprawnień krajowych organów regulacyjnych do bezpośredniej regulacji cen detalicznych.

Jeśli chodzi o obowiązki regulacyjne mające zastosowanie do usług łączności interpersonalnej, większość z nich będzie powiązana z użytkowaniem publicznych zasobów numeracyjnych – co jest potwierdzeniem rozwiązania, które organy regulacyjne⁹ wybierają przynajmniej od ostatniego przeglądu ram regulacyjnych, lecz które jest szeroko kwestionowane przez usługodawców i nie jest powszechnie stosowane w praktyce. Zakres dostępu do służb ratowniczych zmieniono z zastosowaniem pojęcia usług łączności interpersonalnej wykorzystującej numery, ale uwzględniono przy tym niezdolność niektórych usług online do zapewnienia jakości obsługi takich połączeń. Przepisy, które miałyby zastosowanie do usług łączności interpersonalnej wykorzystującej numery, dotyczą między innymi czasu trwania umowy, przejrzystości, informacji o jakości usług, procesu przenoszenia numerów prowadzonego przez przejmującego operatora, narzędzi do monitorowania zużycia, narzędzi do porównywania zarówno cen, jak i jakości usług lub zasad dotyczących zmiany dostawcy w przypadku pakietów w celu uniknięcia efektu uzależnienia od jednego dostawcy.

Ponadto niektóre obszary polityki publicznej, takie jak bezpieczeństwo, wymagają stosowania obowiązków regulacyjnych do wszystkich usług łączności interpersonalnej, a więc również do tych, które świadczone są za pośrednictwem usługi dostępu do internetu, ale nie wykorzystują zasobów numeracyjnych.

Transmisja obowiązkowa („must carry”) i elektroniczne przewodniki po programach (EPG)

Zachowanie możliwości nakładania przez państwa członkowskie zobowiązań dotyczących transmisji obowiązkowej oraz EPG

---

⁹ Wspólne stanowisko ERG w sprawie technologii VoIP, grudzień 2007 r.

Wariant ten pozwoliłby utrzymać obecne zasady dotyczące zobowiązań dotyczących transmisji obowiązkowej i EPG. Doprecyzowano jednak, że obowiązki dotyczące transmisji mogą obejmować dane uzupełniające w stosunku do kanałów radiowych i telewizyjnych, na których opierają się usługi telewizji hybrydowej i EPG.

Numeracja

Dostosowanie ram regulacyjnych UE w zakresie numeracji w celu rozwiązania problemów związanych z konkurencją na rynku

Zgodnie z tym wariantem ramy regulacyjne zostają dostosowane umożliwić państwom członkowskim przydział numerów przedsiębiorstwom innym niż podmioty udostępniające sieci lub świadczące usługi łączności elektronicznej. Wariant ten umożliwia eksterytorialne wykorzystywanie niektórych zasobów numeracyjnych w obrębie UE, z zastosowaniem odpowiednich zabezpieczeń chroniących użytkowników końcowych we wszystkich państwach członkowskich, w których numery są wykorzystywane.

Zarządzanie

Rola doradcza BEREC/Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego i pewne uprawnienia regulacyjne dla BEREC oraz usprawnienie procesu przeglądu rynku i przydziału widma

W wariantcie tym przewidziano w szczególności minimalny zbiór zharmonizowanych kompetencji krajowych organów regulacyjnych i dostosowanie zadań krajowych organów regulacyjnych do zadań BEREC, jak również znaczne dostosowanie struktury zarządzania BEREC do wspólnego podejścia dotyczącego agencji zdecentralizowanych.

Ponadto BEREC otrzyma dodatkowe zadania i uprawnienia, np. przyjmowanie wiążących decyzji w sprawie identyfikacji rynków ponadnarodowych i wzoru streszczenia umowy; otrzyma również uprawnienia do podejmowania częściowo wiążących decyzji w zakresie procedur rynku wewnętrznego do celów projektów środków krajowych dotyczących regulacji rynku (system „podwójnego zabezpieczenia” – zob. poniżej) oraz ustanawiania jednolitej maksymalnej stawki za zakończenie połączenia w UE; będzie mógł także wydawać wytyczne w następujących dziedzinach: analizy geograficzne, wspólne podejście do zaspokajania popytu ponadnarodowego, minimalne kryteria dotyczące oferty ramowej, wspólne kryteria zarządzania zasobami numeracyjnymi, parametry jakości usług, właściwe metody pomiarowe i szczegóły techniczne modelu kosztów, który krajowe organy regulacyjne powinny stosować przy ustalaniu maksymalnych symetrycznych stawek za zakończenie połączenia. BEREC otrzyma także uprawnienia do żądania informacji bezpośrednio od operatorów.

BEREC będzie również odpowiadał za utworzenie rejestru dotyczącego eksterytorialnego użytkowania numerów i uzgodnień transgranicznych oraz innego unijnego rejestru dostawców sieci i usług łączności elektronicznej. Ponadto będzie wspierać Komisję i krajowe organy regulacyjne w obszarze normalizacji, pomagając im stwierdzić, czy występuje brak interoperacyjności lub zagrożenie dla łączności typu koniec-koniec lub dla skutecznego dostępu do służb ratowniczych.

Jeśli chodzi o środki naprawcze, proponuje się system „podwójnego zabezpieczenia”, polegający na tym, że w przypadku gdy BEREC i Komisja uzgodnią swoje stanowisko wobec projektu środków naprawczych zaproponowanego przez krajowy organ regulacyjny, Komisja może zażądać od tego organu, aby zmienił lub wycofał dany projekt środka i, w razie potrzeby, ponownie zgłosił jej swoją analizę rynkową. BEREC otrzyma pewne dodatkowe zadania regulacyjne i doradcze.

Jeśli chodzi o widmo, krajowe organy regulacyjne uzyskają uprawnienia decyzyjne dotyczące tylko regulacyjnych i rynkowych warunków kształtowania zasad przydziału widma dla sieci i usług łączności elektronicznej. Ponadto w BEREC wprowadzony zostanie system wzajemnej oceny jako nowy mechanizm koordynacji. Mechanizm ten będzie wymagać od krajowych organów regulacyjnych, aby swoje projekty środków w odniesieniu do wymienionych aspektów przydziału widma zgłaszały do oceny BEREC w celu wydania przez niego niewiążącej opinii.

Ponadto Komisji zostałyby przyznane dodatkowe ogólne uprawnienia regulacyjne do ustalania kryteriów definiowania niektórych aspektów przydziału widma, z jak najszerszym uwzględnieniem opinii Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego i po przyjęciu w ramach procedury komitetowej (Komitet ds. Łączności) – w celu dostarczenia informacji dla poszczególnych krajowych organów regulacyjnych oraz do wzajemnej oceny BEREC. Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego pozostanie organem doradczym i będzie przekazywał swoje opinie Komisji przed przyjęciem środków wykonawczych w drodze procedury komitetowej.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Środki zaproponowane w ramach preferowanego pakietu wariantów wpisują się w program REFIT oraz służą uproszczeniu i zmniejszeniu obciążeń administracyjnych zgodnie z ustaleniami oceny dotyczącej ewentualnego przeglądu programu REFIT. Niektóre z proponowanych zmian w obszarach polityki dotyczących widma, usługi powszechnej, usług/użytkowników końcowych, numeracji i zarządzania mają na celu uściślenie przepisów, umożliwienie stronom łatwego zrozumienia ich praw i obowiązków oraz zapobieganie nadmiernej regulacji i obciążeniom administracyjnym.

Proponowane zmiany obejmują w szczególności: uproszczenie i ukierunkowanie geograficzne regulacji dostępu; stosowanie (w miarę możliwości) ogólnego zezwolenia zamiast zezwoleń indywidualnych w odniesieniu do widma; wspieranie rynków wtórnych widma; usunięcie zbędnych obowiązków świadczenia usługi powszechnej, takich jak wymogi dotyczące zapewnienia automatów telefonicznych i papierowych książek telefonicznych; zawężenie zakresu obowiązków dotyczących dostępności w ramach usługi powszechnej oraz zniesienie mechanizmu podziału sektorowego; uściślenie zakresu ram regulacyjnych oraz usunięcie zbędnych obowiązków w zakresie ochrony konsumentów, w przypadku gdy są one już objęte prawodawstwem horyzontalnym lub realizowane przez rynek; harmonizacja i uściślenie zasad numeracji i zarządzania nią w kontekście łączności M2M; oraz dostosowanie kompetencji krajowych organów regulacyjnych do kompetencji BEREC.

Środki upraszczające w preferowanych wariantach mają również wkład w spójność jednolitego rynku, ponieważ zapewnią większą spójność w zakresie środków naprawczych dotyczących dostępu oraz procedur przydziału widma, które obecnie często prowadzą do utrudnień dla operatorów pragnących użytkować widmo w różnych państwach członkowskich i mogą również (w przypadku różnych harmonogramów) powodować zakłócenia na obszarach przygranicznych. Podobnie wprowadzenie ujednoliconych środków naprawczych na poziomie hurtowym, na przykład w odniesieniu do dostępu dla przedsiębiorstw, ułatwia prowadzenie działalności w więcej niż jednym państwie członkowskim, a przedłużanie pozwoleń na użytkowanie widma sprzyja tworzeniu ogólnoeuropejskiego rynku wtórnego widma, a także bardziej przyjaznego dla inwestycji otoczenia dla posiadaczy takich pozwoleń.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek również w pełni uwzględnia podstawowe prawa i zasady uwzględnione w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Proponowane środki zmierzają w szczególności do osiągnięcia wyższych poziomów łączności za pomocą unowocześnionego zbioru przepisów

dotyczących ochrony użytkowników końcowych. To z kolei zapewni niedyskryminacyjny dostęp do wszelkich treści i usług, w tym usług publicznych, oraz pomoże propagować wolność wypowiedzi i prowadzenia działalności gospodarczej, oraz umożliwi państwom członkowskim przestrzeganie Karty przy znacznie niższych kosztach w przyszłości.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Planu wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Komisja zapewni dalsze monitorowanie stosowania przepisów dyrektywy za pomocą:

- raportu o postępie cyfrowym Europy

Raport o postępie cyfrowym Europy obejmuje 28 państw członkowskich i zawiera kompleksowe dane i analizy zmian rynkowych, regulacyjnych i dotyczących konsumentów w gospodarce cyfrowej, w tym:

tabele wyników agendy cyfrowej¹⁰, który mierzy postępy europejskiej gospodarki cyfrowej. W raporcie wykorzystuje się dane przekazywane przez krajowe organy regulacyjne, Eurostat i inne dostępne źródła. Zawiera on informacje dotyczące ogólnej sytuacji w odniesieniu do wszystkich aspektów wskaźnika gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego w państwach członkowskich UE¹¹. Wskaźniki zawarte w raporcie umożliwiają porównywanie postępów w poszczególnych państwach europejskich, a także w czasie.

Raporty o stanie sektora telekomunikacji dotyczące europejskich regulacji i rynków łączności elektronicznej, które zawierają wyczerpujące dane i analizę zmian dotyczących rynku, regulacji i konsumentów w tym sektorze.

- Roczne badanie gospodarstw domowych Eurobarometru

Najnowsze badanie Eurobarometru dostarcza informacji o działaniu rynku łączności elektronicznej z punktu widzenia użytkowników końcowych i o zachowaniach konsumentów pod względem absorpcji i wykorzystania usług, jak również o różnych kwestiach związanych z ochroną konsumentów.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Wniosek zawiera następujące zmiany merytoryczne obecnych ram regulacyjnych:

Zmiany celów polityki:

W **art. 3** w uproszczony sposób przedstawiono obecne cele i uzupełniono je o nowy cel dotyczący powszechnego dostępu i upowszechnienia łączności o bardzo dużej przepustowości w całej UE; towarzyszy on dotychczasowym celom wspierania konkurencji, rynku wewnętrznego i ochrony interesów użytkowników końcowych.

¹⁰ Tekst raportów jest dostępny na stronie internetowej: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/digital-scoreboard>

¹¹ Wszelkie informacje są dostępne na stronie: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/download-scoreboard-reports>

Zmiany dotyczące regulacji dostępu:

Zmiany dotyczące dostępu mają na celu wzmocnienie i usprawnienie systemu dostępu dla operatorów o znaczącej pozycji rynkowej, w celu dalszego wspierania konkurencji w zakresie infrastruktury i wdrażania sieci przez wszystkich operatorów oraz kontynuacji wdrażania sieci o bardzo dużej przepustowości na całym terytorium Unii.

Do pierwszej i drugiej kategorii (wzmocnienie systemu dostępu dla operatorów o znaczącej pozycji rynkowej i wspieranie konkurencji w zakresie infrastruktury i wdrażania sieci przez wszystkich operatorów) odnoszą się następujące przepisy i zmiany:

Art. 61 i 65 zmieniają procedury analizy rynkowej, kodyfikują obecne najlepsze praktyki oraz mają na celu bardziej ukierunkowane regulacje dostępu gwarantujące pewność prawa, a także zawężające zasięg geograficzny dostępu, tak aby zobowiązania dotyczące dostępu były nakładane jedynie tam, gdzie istnieje potrzeba zaradzenia niedoskonałościom rynku detalicznego oraz zapewnienia odpowiednich wyników, jeśli chodzi o użytkowników końcowych. Przepisy te nakładają również na organy regulacyjne obowiązek uwzględniania umów handlowych w sprawie dostępu w swoich analizach rynkowych, a także wszelkich innych nałożonych dotychczas obowiązków regulacyjnych, takich jak zobowiązania symetryczne. Ponadto artykuł ten przedłuża bieżący maksymalnie trzyletni okres przeglądu rynku do pięciu lat, co umożliwi podmiotom planowanie bardziej długoterminowe i zapewni krajowym organom regulacyjnym większą elastyczność, jeśli chodzi o harmonogram przeglądów rynku. **Art. 66** odzwierciedla te cele, aktualizując i zmieniając odnośne zasady nakładania i przeglądu obowiązków regulacyjnych, np. w przypadku zmiany warunków rynkowych.

Art. 70 zawiera przepisy sprzyjające większej konkurencji w zakresie infrastruktury dzięki zapewnieniu dostępu do infrastruktury cywilnej, takiej jak kanały kablowe, słupy itp., w przypadku gdy znajduje się ona w posiadaniu operatorów o znaczącej pozycji rynkowej.

Również z myślą o wspieraniu konkurencji w zakresie infrastruktury w **art. 59** sprecyzowano warunki, na podstawie których można nakładać obowiązki na wszystkich operatorów (zobowiązania symetryczne) w celu zapewnienia dostępu do nieodtworzalnych elementów sieci, takich jak okablowanie i przewody wewnątrz budynków. W celu ochrony zachęt inwestycyjnych taki dostęp jest ograniczony do pierwszego, licząc od użytkownika końcowego, punktu koncentracji, ale w określonych okolicznościach może zostać rozszerzony w celu ułatwienia wdrożenia sieci alternatywnych w najtrudniejszych i słabo zaludnionych obszarach.

Art. 63 i 64 dają BEREC uprawnienia do identyfikacji rynków ponadnarodowych, jak również do określania popytu ponadnarodowego, nawet wówczas gdy rynki pozostają krajowe lub regionalne. BEREC może wydawać wytyczne dla krajowych organów regulacyjnych dotyczące przyjmowania wspólnego podejścia przy wprowadzaniu środków naprawczych, które mogą pomóc w zaspokajaniu takiego popytu ponadnarodowego. Art. 64 uprawnia również Komisję do tego, aby, przy wsparciu BEREC, ustanawiała zharmonizowaną specyfikację techniczną, aby niektóre produkty hurtowego dostępu zaspokajały popyt na komunikację transgraniczną, w szczególności ze strony przedsiębiorstw, w przypadkach gdy brak takich zharmonizowanych produktów utrudnia funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Art. 73 wprowadza ogólnounijną procedurę określania wiążącej metodyki ustalania stawek za zakańczanie połączeń głosowych – stabilnego rynku, który jest uregulowany w podobny sposób w większości państw członkowskich. Ponadto przewiduje on utworzenie mechanizmu ustalania maksymalnych stawek za zakańczanie połączeń na poziomie UE w celu

zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla krajowych organów regulacyjnych, co pozwala im skupić się na analizie najbardziej złożonych rynków dostępu szerokopasmowego.

Wreszcie, aby wspierać wdrażanie sieci o bardzo dużej przepustowości na całym terytorium Unii, proponowane są następujące zmiany:

Art. 22 zobowiązuje krajowe organy regulacyjne do zbadania stanu sieci szerokopasmowych i planów inwestycyjnych na ich terytorium, co pozwoli im lepiej uwzględniać uwarunkowania geograficzne w analizach rynkowych. Krajowe organy regulacyjne muszą również identyfikować tzw. „obszary wykluczenia cyfrowego”, na których żaden operator ani organ publiczny nie wdrożył ani nie planuje wdrożyć sieci o bardzo dużej przepustowości ani też nie przeprowadził znaczącej modernizacji lub rozbudowy swojej dotychczasowej sieci w celu uzyskania wydajności pod względem prędkości pobierania danych na poziomie przynajmniej 100 Mb/s, ani nie planują takiej modernizacji lub rozbudowy. Mogą one opublikować wykaz zidentyfikowanych obszarów wykluczenia cyfrowego i wystosować w odniesieniu do nich zaproszenie do składania wniosków, aby propagować na tych obszarach wdrażanie sieci o bardzo dużej przepustowości.

W **art. 72** precyzuje się okoliczności, w jakich można przyznać elastyczność w ustalaniu cen operatorom o znaczącej pozycji rynkowej bez szkody dla konkurencji. Elastyczność w ustalaniu cen może być korzystna dla podmiotów inwestujących w nowe sieci, pod warunkiem że nie hamuje rozwoju konkurencji na rynku detalicznym.

Art. 74 wraz z załącznikiem IV wprowadza przepisy ułatwiające komercyjne dzielone inwestycje w nową infrastrukturę i wyciąganie niezbędnych konsekwencji prawnych. Współdzielenie nowych elementów sieci przez właściciela sieci o znaczącej pozycji rynkowej i podmioty ubiegające się o dostęp sprawia, że podział ryzyka jest większy w porównaniu do tradycyjnych produktów dostępu, a także może stanowić trwalszą podstawę dla zrównoważonej konkurencji, jeżeli spełnione są odpowiednie warunki dotyczące kształtu wspólnej inwestycji. Powinno to pozwolić na dostosowanie regulowanego dostępu, umożliwiając wszystkim wspólnym inwestorom korzystanie z przewagi wynikającej z pozycji pioniera na rynku w stosunku do innych przedsiębiorstw. Nadal wskazane może być zapewnienie ciągłej dostępności regulowanych produktów dostępu dla przedsiębiorstw nieuczestniczących w inwestycji, do poziomu przepustowości, który był dostępny przed dokonaniem inwestycji.

Art. 77 przewiduje uproszczony model regulacyjny dla sieci o charakterze wyłącznie hurtowym i znaczącej pozycji rynkowej, ograniczający się do sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminacyjnych zasad dostępu oraz, w razie potrzeby, podlegający procedurze rozstrzygnięcia sporów. Aby sieć była postrzegana jako sieć o charakterze rzeczywiście „wyłącznie hurtowym”, musi ona spełniać rygorystyczne warunki – przepisy te mogą być właściwe w szczególności dla lokalnych sieci o bardzo dużej przepustowości, które mogą mimo to zostać uznane w przyszłości za sieci mające znaczącą pozycję rynkową. **Art. 76** zawiera uściślenie procedury dobrowolnego podziału, wprowadzając pewność prawa dzięki zobowiązaniom podejmowanym przez operatora przechodzącego procedurę podziału.

Wreszcie **art. 78** precyzuje rolę, jaką mają odgrywać krajowe organy regulacyjne wspierające operatorów o znaczącej pozycji rynkowej, którzy migrują z dotychczasowych do nowych sieci (np. przy wyłączaniu tradycyjnych sieci miedzianych), jako środka służącego dalszemu wspieraniu przechodzenia na nowe sieci.

Zmiany dotyczące zarządzania widmem:

W **art. 45** sprecyzowano ogólne cele i zasady, jakimi mają się kierować państwa członkowskie przy zarządzaniu widmem na poziomie krajowym. Dotyczą one spójności i

proporcjonalności procedur udzielania zezwoleń, dużej wagi zapewnienia odpowiedniego zasięgu, ograniczeń czasowych w przypadku udostępnienia widma, zapobiegania transgranicznym lub szkodliwym zakłóceniom, ustanowienia zasady „wykorzystaj lub strać” oraz wspierania wspólnego wykorzystania widma, jak również handlu częstotliwościami i dzierżawienia ich. W artykule tym określono także mechanizm umożliwiający tymczasowe alternatywne wykorzystanie zharmonizowanego widma podlegające jasno określonym warunkom.

Art. 46 nadaje większe znaczenie ogólnym zezwoleniom w stosunku do zezwoleń indywidualnych, jak również wspólnemu korzystaniu z częstotliwości zgodnie z prawem Unii, aby zagwarantować, że organy krajowe opracują w przyszłości modele zezwoleń najlepiej dostosowane do rozwijających się sieci 5G. Przewiduje on również nadanie Komisji uprawnień do przyjmowania wiążących środków w celu osiągnięcia spójności różnych typów systemów zezwoleń.

Art. 47 określa warunki wydawania zezwoleń związane z ogólnym zezwoleniem na korzystanie z częstotliwości radiowych oraz prawami ich użytkowania i przewiduje wprowadzenie przez Komisję środków wykonawczych w celu osiągnięcia spójności niektórych warunków, takich jak kryteria określania i mierzenia zobowiązań dotyczących zasięgu, których znaczenie wzrosło, ponieważ stanowią element wydajności widma. W przepisach tych położono również nacisk na takie obowiązki, jak współdzielenie infrastruktury, w celu poprawy połączeń u użytkowników końcowych, zwłaszcza na obszarach mniej zaludnionych.

Art. 48–54 odnoszą się do kluczowych aspektów zezwoleń na użytkowanie widma w celu zwiększenia spójności praktyk państw członkowskich, takich jak (i) minimalny okres obowiązywania zezwolenia (25 lat); (ii) jasna i prostsza procedura handlu częstotliwościami i ich dzierżawy, (iii) obiektywne kryteria do spójnego stosowania na podstawie prawa konkurencji w odniesieniu do środków wspierania konkurencji, takich jak limity widma, rezerwacja widma dla nowych podmiotów i zobowiązania dotyczące hurtowego dostępu; (iv) procedury w celu zwiększenia spójności i przewidywalności przy przyznawaniu i odnawianiu indywidualnych praw użytkowania widma; (v) jaśniejsze warunki ograniczania i wycofywania obecnych uprawnień, w tym na podstawie zasady „wykorzystaj lub strać” i zwiększonych uprawnień organów krajowych w zakresie egzekwowania przepisów. Artykuły te przewidują również uprawnienia Komisji do przyjmowania środków w celu ustanowienia wspólnych maksymalnych terminów zezwolenia na stosowanie zharmonizowanego widma we wszystkich państwach członkowskich oraz terminów koordynacji głównych elementów procedur selekcji i ustalania kryteriów ich projektowania.

Art. 55 i 56 upraszczają warunki dostępu do lokalnej sieci radiowej, aby zaspokoić rosnący popyt na połączenia, a także warunki wdrażania i dostarczania dostępu do mobilnych usług szerokopasmowych (nadajniki o małej mocy) w celu zmniejszenia kosztów wdrażania bardzo gęstych sieci.

W **art. 28** określono obowiązek koordynacji między państwami członkowskimi w celu rozwiązywania – z udziałem Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego – problemów związanych z transgranicznymi zakłóceniami, a także nadano Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania wiążących środków w celu rozwiązywania transgranicznych sporów przy uwzględnieniu w możliwie najszerszym zakresie opinii Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego.

Wniosek nadaje krajowym organom regulacyjnym uprawnienia w odniesieniu do rynkowych i gospodarczych regulacyjnych aspektów przydziału widma dla usług łączności elektronicznej. Krajowe organy regulacyjne są również właściwe do podejmowania decyzji o

nałożeniu wyjątkowych środków dotyczących współdzielenia sieci/widma i roamingu krajowego w celu wyeliminowania białych plam w łączności. Krajowe organy regulacyjne muszą opierać swoje działania w tej dziedzinie na solidnej analizie gospodarczej i badaniu konkurencyjnych rynków. Aby zapewnić jednolite stosowanie w całej Unii warunków przydziału, które mają wpływ na warunki gospodarcze, rynkowe i warunki konkurencji i tym samym na funkcjonowanie rynku, w **art. 35** przewidziano mechanizm wzajemnej oceny, aby BEREC oceniał rynkowe i gospodarcze regulacyjne aspekty krajowych projektów przydziału widma i aby wydawał niewiążące opinie.

Art. 37 wprowadza zasady ułatwiające państwom członkowskim dobrowolne stosowanie procedur przydziału w całej UE lub w kilku krajach.

Zmiany w systemie usługi powszechnej:

Wniosek ma na celu modernizację systemu usługi powszechnej poprzez zniesienie obowiązku zapewnienia na poziomie UE tradycyjnych usług (publicznych automatów telefonicznych, pełnych spisów numerów telefonicznych i usług biura numerów) i skupienie się na podstawowym powszechnym dostępie do sieci szerokopasmowych, który byłby określany poprzez odniesienie do dynamicznego podstawowego wykazu usług dostępnych za pośrednictwem łącza szerokopasmowego. Działania państw członkowskich powinny koncentrować się na przystępności cenowej dostępu do sieci, a nie na wdrażaniu sieci, do którego służą lepsze narzędzia.

Przystępność cenową usługi powszechnej należy zapewnić co najmniej w lokalizacji stacjonarnej, ale państwa członkowskie będą miały możliwość rozszerzenia takich środków na usługi łączności ruchomej w przypadku użytkowników będących w najbardziej niekorzystnej sytuacji.

Art. 79 nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia wszystkim użytkownikom końcowym dostępu do przystępnych cenowo usług szerokopasmowego funkcjonalnego dostępu do internetu i łączności głosowej przynajmniej w lokalizacji stacjonarnej. Aby zapewnić przystępność cenową, przepisy art. 80 upoważniają państwa członkowskie do wymagania od przedsiębiorstw specjalnych opcji taryfowych dla użytkowników końcowych określonych jako mający niskie dochody lub szczególne potrzeby społeczne lub do zapewnienia tym użytkownikom końcowym bezpośredniego wsparcia. Przepisy te ustanawiają też prawo do zawarcia umowy dla konsumentów korzystających ze specjalnych taryf powszechnych.

Chociaż działania państw członkowskich powinny koncentrować się na przystępności cenowej dostępu do sieci, a nie na wdrażaniu sieci, **art. 81** pozwala państwu członkowskiemu włączyć zapewnienie dostępu do sieci w lokalizacji stacjonarnej (dostępność) w zakres działań, jeżeli wykaże ono, że takiego dostępu nie można zapewnić w normalnych warunkach handlowych lub za pomocą innych narzędzi polityki publicznej, jakimi dysponuje.

Uznając potrzebę elastyczności, pozwalającej uwzględnić różne uwarunkowania krajowe, **art. 82** umożliwia państwom członkowskim utrzymanie na poziomie krajowym obowiązku świadczenia usług, które obecnie są objęte w UE obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej, takich jak automaty telefoniczne, spisy numerów telefonicznych i biura numerów, jeżeli taka potrzeba została należycie wykazana i pod warunkiem że dostosują one również system finansowania.

Art. 85 stanowi, że usługa powszechna powinna być finansowana z budżetu ogólnego, a nie, jak dotąd, z sektorowych programów finansowania.

Zmiany w przepisach dotyczących usług i ochrony użytkowników końcowych:

Aby odzwierciedlić rozwój sytuacji rynkowej i regulacyjnej w ostatnich latach oraz ciągłą potrzebę wprowadzania przepisów sektorowych, w **art. 2 ust. 4** zmieniono definicję pojęcia „usługa łączności elektronicznej”. Przepis ten obejmuje trzy kategorie usług: (i) usługę dostępu do internetu, (ii) usługę łączności interpersonalnej obejmującą dwie podkategorie: usługę wykorzystującą numery oraz niewykorzystującą numerów, oraz (iii) usługi polegające całkowicie lub głównie na przekazywaniu sygnałów, takie jak usługi transmisji używane do łączności M2M i do nadawania. Wielu przepisów dotyczących użytkowników końcowych będzie miało zastosowanie jedynie do usług dostępu do internetu oraz do usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery.

Usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów będą podlegać zobowiązaniom wyłącznie wówczas, gdy interesy porządku publicznego wymagają zastosowania szczególnych obowiązków regulacyjnych, które mają być stosowane do wszystkich rodzajów usług łączności interpersonalnej, bez względu na to, czy wykorzystują one numery. Odnosi się to w szczególności do przepisów dotyczących bezpieczeństwa (**art. 40**). Ponadto w razie rzeczywistego zagrożenia dla łączności typu koniec-koniec lub dla skutecznego dostępu do służb ratunkowych Komisja może stwierdzić konieczność wprowadzenia środków zapewniających interoperacyjność, np. zainicjowania procesu normalizacji. Takie normy mogłyby nakładać w razie potrzeby krajowe organy regulacyjne (**art. 59**).

Proponowane przepisy zmniejszają obciążenie regulacyjne dzięki zniesieniu obowiązków regulacyjnych w przypadkach, gdy nie są już one potrzebne lub są odpowiednio uwzględnione w ogólnym prawie konsumenckim. Jednym z najlepszych przykładów jest zniesienie uprawnień krajowych organów regulacyjnych do bezpośredniego narzucania cen detalicznych operatorom o znaczącej pozycji rynkowej (uchylenie art. 17 dyrektywy o usłudze powszechnej). Również niektóre przepisy dotyczące umów, przejrzystości, równego dostępu dla użytkowników niepełnosprawnych, usług spisu abonentów i interoperacyjności konsumenckich urządzeń cyfrowych zostały uproszczone i częściowo usunięte, ze względu na ich nakładanie się z przepisami horyzontalnymi lub inne zbędne zapisy (art. 95–98 i 103–105).

Przewiduje się niewielką liczbę nowych przepisów mających na celu sprostanie nowym wyzwaniom, np. poprawę czytelności umów dzięki streszczeniom najważniejszych informacji umownych, zapewnienie narzędzi kontroli zużycia w celu informowania użytkowników końcowych o bieżącym wykorzystaniu limitu połączeń, udoskonalenie przepisów dotyczących narzędzi porównywania cen i jakości, zasad zmiany dostawcy w przypadku pakietów w celu uniknięcia efektu uzależnienia od jednego dostawcy (kluczowe przepisy sektorowe, takie jak zasady dotyczące maksymalnego okresu obowiązywania umowy i praw do rozwiązania umowy, miałyby zastosowanie do całego pakietu) oraz przepis zakazujący dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub państwo zamieszkania (art. 92, 95, 96, 98 i 100).

Chociaż istnieje ogólny maksymalny okres obowiązywania umowy o świadczenie usług, wynoszący 2 lata, odrębne umowy z użytkownikami końcowymi są dopuszczone jako środek upraszczający zwrot nakładów na stworzenie fizycznego połączenia oraz wspieranie rozwoju sieci poprzez ratalne wpłaty na rzecz kosztów inwestycji w sieć (metoda „zagregowanego popytu”) (art. 98).

Zmiany w przepisach dotyczących numeracji

W celu rozwiązania problemów związanych z konkurencją na rynku M2M (przede wszystkim z uzależnieniem od danego operatora) wniosek upoważnia krajowe organy regulacyjne do

przydzielania numerów przedsiębiorstwom innym niż podmioty udostępniające sieci i usługi łączności elektronicznej, lecz ich do tego nie zobowiązuje (art. 88). W tym samym artykule wymaga się również od krajowych organów regulacyjnych przeznaczenia pewnych zasobów numeracyjnych do eksterytorialnego stosowania krajowych numerów w obrębie UE, co ma służyć zaspokajaniu rosnącego popytu na takie eksterytorialne wykorzystanie zasobów numeracyjnych, w szczególności do łączności maszyna-maszyna.

Jeśli chodzi o przepisy dotyczące zharmonizowanych numerów na potrzeby usług o walorze społecznym, w dalszym ciągu kładzie się nacisk na skuteczne wprowadzenie europejskiego numeru interwencyjnego w sprawie zaginionych dzieci (**art. 90**), podczas gdy ogólne zasady dotyczące numerów rozpoczynających się od 116 nadal opierają się na decyzji Komisji 2007/116/WE. Z powodu braku zapotrzebowania na europejską przestrzeń numeracji telefonicznej w ostatnich latach skreślono odpowiedni przepis (art. 27 dyrektywy o usłudze powszechnej).

Zmiany w przepisach dotyczących łączności w sytuacjach nadzwyczajnych:

Wprowadza się pewność prawa, jeśli chodzi o dostęp do służb ratunkowych dla wszystkich dostawców usług łączności interpersonalnej wykorzystującej numery. Na podstawie proponowanych przepisów dotychczasowy mandat Komisji do wprowadzenia technicznych środków wykonawczych zastępuje się uprawnieniem do przyjmowania aktów delegowanych, aby w sposób spójny w całej UE zapewnić łatwy dostęp do jednolitego europejskiego numeru alarmowego 112 pod względem lokalizacji osoby dzwoniącej, przekierowywania połączeń do „publicznych punktów przyjmowania zgłoszeń o wypadkach” i dostępu dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych. Takie podejście zapewnia wprowadzenie i funkcjonowanie transgranicznych rozwiązań technicznych umożliwiających łączność w sytuacjach nadzwyczajnych (**art. 102**).

Zmiany w zakresie zarządzania:

Art. 5, 6 i 8 zwiększają rolę niezależnych krajowych organów regulacyjnych, ustanawiając minimalny zbiór kompetencji tych organów w całej UE, oraz zaostrzają wymogi dotyczące ich niezależności, wprowadzając wymogi dotyczące ich powoływania i obowiązki sprawozdawcze.

Art. 12 wprowadza pewne zmiany w procedurze wydawania ogólnego zezwolenia. Operatorzy powinni składać zgłoszenia do BEREC, który ma działać jako pojedynczy punkt kontaktowy i przekazywać zgłoszenia do odpowiednich krajowych organów regulacyjnych. BEREC powinien utworzyć rejestr na poziomie UE.

Art. 27 przewiduje procedurę rozstrzygnięcia sporów transgranicznych między przedsiębiorstwami i zwiększa rolę BEREC, z którym krajowe organy regulacyjne mają obowiązek się konsultować.

Art. 33 przewiduje system „podwójnego zabezpieczenia”, w przypadkach gdy BEREC i Komisja uzgodnią swoje stanowisko wobec projektu środków naprawczych zaproponowanego przez krajowy organ regulacyjny i zgłoszonego do Komisji i BEREC zgodnie z art. 32. W takich przypadkach Komisja może zażądać od tego organu, aby zmienił

lub wycofał dany projekt środka i, w razie potrzeby, ponownie zgłosił jej swoją analizę rynkową.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

~~w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie)~~ ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej

(Wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ~~ustanawiający Wspólnotę Europejską~~ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej , w szczególności jego art. ~~95~~ 114 ,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹²,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹³,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁴, dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁵, dyrektywa 2002/21/EC Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁶ i dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁷ zostały

¹² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁴ Dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7).

¹⁵ Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 21).

¹⁶ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33).

¹⁷ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 51).

znacząco zmienione. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, dyrektywy te należy przekształcić.

↓ 2002/21/WE motyw 1
(dostosowany)

~~Obecne unormowania ramowe w dziedzinie telekomunikacji odniosły sukces w tworzeniu warunków dla wdrażania efektywnej konkurencji w sektorze telekomunikacji w okresie przechodzenia od monopolu do pełnej konkurencji.~~

↓ 2002/21/WE motyw 2
(dostosowany)

~~Dnia 10 listopada 1999 r. Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów komunikat pt. „Ku nowym unormowaniom ramowym w dziedzinie infrastruktury łączności elektronicznej i usług z nią związanych – przegląd komunikatów z 1999 r.”. W powyższym komunikacie Komisja dokonała przeglądu istniejących ram prawnych z zakresu telekomunikacji, wypełniając swój obowiązek wynikający z art. 8 dyrektywy Rady 90/387/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie ustanowienia rynku wewnętrznego dla usług telekomunikacyjnych poprzez wdrożenie zasady otwartej sieci¹⁸. Ponadto przedstawiła szereg propozycji dotyczących polityki wprowadzenia nowych ram prawnych w dziedzinie infrastruktury łączności elektronicznej i usług z nią związanych, przekazując je do publicznej konsultacji.~~

↓ 2002/21/WE motyw 3
(dostosowany)

~~Dnia 26 kwietnia 2000 r. Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów komunikat w sprawie wyników publicznej konsultacji na temat przeglądu komunikatów z 1999 r. oraz kierunków planowanych unormowań prawnych. Komunikat ten zawierał streszczenie wyników publicznej konsultacji oraz określił kierunki planowanych unormowań prawnych w dziedzinie infrastruktury łączności elektronicznej i usług z nią związanych.~~

↓ 2002/21/WE motyw 4
(dostosowany)

~~Rada Europejska zebrana w Lizbonie a w dniach 23-24 maja 2000 r. zwróciła uwagę na rozwój, konkurencyjność oraz zdolność do generowania miejsc pracy związane z procesem przechodzenia do gospodarki cyfrowej opartej na specjalistycznej wiedzy. W szczególności wskazano na znaczenie dla europejskiej przedsiębiorczości i obywateli Europy dostępu do niedrogiej infrastruktury o światowych normach oraz do szerokiej gamy usług w dziedzinie łączności.~~

~~Dz.U. L 192 z 24.7.1990, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 97/51/WE (Dz.U. L 295 z 29.10.1997, str. 23).~~

~~18~~

~~Dz.U. L 192 z 24.7.1990, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 97/51/WE (Dz.U. L 295 z 29.10.1997, str. 23).~~

↓ 2009/136/WE motyw 1
(dostosowany)
⇒ nowy

- (2) Funkcjonowanie pięciu dyrektyw, które ~~stanowią~~ ☒ stanowią część ☒ obowiązujących ram regulacyjnych dla sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa 2002/19/WE ~~Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie)~~¹⁹, dyrektywa 2002/20/WE ~~Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach)~~²⁰, dyrektywa 2002/21/WE ~~Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa)~~²¹, dyrektywa 2002/22/WE ~~(dyrektywa o usłudze powszechnej)~~²² oraz dyrektywa 2002/58/WE ~~Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)~~²³ (zwane razem „dyrektywą ramową i dyrektywami szczegółowymi”), podlega okresowemu przeglądowi przeprowadzanemu przez Komisję w szczególności w celu określenia potrzeby zmiany w świetle rozwoju techniki i sytuacji rynkowej ⇒²⁴ ⇐.

↓ nowy

- (3) W strategii jednolitego rynku cyfrowego Komisja podkreśliła, że przegląd ram regulacyjnych sektora telekomunikacyjnego będzie dotyczyć głównie środków mających na celu zachęcanie do inwestycji w szybkie sieci szerokopasmowe, zapewnienie spójnego podejścia w ramach jednolitego rynku do polityki widma radiowego i zarządzania widmem, ustanowienie warunków do funkcjonowania prawdziwego jednolitego rynku dzięki przewycięzeniu fragmentacji regulacyjnej, zapewnienie równych warunków działania wszystkim uczestnikom rynku i spójnego stosowania przepisów, a także zapewnienie większej skuteczności regulacyjnych ram instytucjonalnych.

¹⁹ ~~Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7.~~

²⁰ ~~Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 21.~~

²¹ ~~Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33.~~

²² ~~Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 51.~~

²³ ~~Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).~~

²⁴ Unijne ramy regulacyjne dotyczące łączności elektronicznej obejmują również rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz.U. L 172 z 30.6.2012, s. 10), rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz.U. L 310 z 26.11.2015, s. 1) i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (Dz.U. L 155 z 23.5.2014, s. 1), a także różne decyzje Komisji i współprawodawców.

- (4) Niniejsza dyrektywa jest częścią przeglądu sprawności regulacyjnej, którego zakres obejmuje cztery dyrektywy (ramową i dyrektywy o zezwoleniach, o dostępie i o usłudze powszechnej) oraz jedno rozporządzenie (rozporządzenie BEREC²⁵) Każda z dyrektyw zawiera obecnie środki mające zastosowanie do podmiotów dostarczających sieci i świadczących usługi łączności elektronicznej, co odpowiada historii regulacyjnej sektora, zgodnie z którą przedsiębiorstwa były zintegrowane pionowo, tj. zarówno dostarczały sieci, jak i świadczyły usługi. Przegląd stanowi okazję do przekształcenia czterech dyrektyw w celu uproszczenia obecnej struktury, a tym samym zwiększenia jej spójności i dostępności, zgodnie z celem w zakresie sprawności regulacyjnej. Daje on również możliwość dostosowania tej struktury do nowych realiów rynkowych, gdzie świadczenie usług łączności nie musi być już powiązane z dostarczaniem sieci. Zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych przekształcenie polega na przyjęciu nowego aktu prawnego, który stanowi scalenie w jednym tekście zarówno zmian merytorycznych, które wprowadza się do wcześniejszego aktu, jak i niezmiennych przepisów tego aktu. Wniosek dotyczący przekształcenia obejmuje zmiany merytoryczne, które wprowadza się do wcześniejszego aktu, a na drugim poziomie zawiera kodyfikację niezmiennych przepisów wcześniejszego aktu z tymi merytorycznymi zmianami.

↓ 2002/20/WE motyw 3
(dostosowany)

- (5) ~~Celem Niniejszej dyrektywy jest~~ powinna stworzyć ~~ramy prawnych~~ dla zapewnienia swobody w zakresie udostępniania sieci i usług łączności elektronicznej, podlegających wyłącznie warunkom określonym w niniejszej dyrektywie oraz ograniczeniom zgodnie z art. 46 52 ust. 1 Traktatu, a w szczególności ~~środkami~~ podejmowanymi w związku z polityką państwową, bezpieczeństwem publicznym oraz zdrowiem publicznym.

↓ 2002/21/WE motyw 7
(dostosowany)
⇒ nowy

- (6) ~~Postanowienia~~ Przepisy niniejszej dyrektywy ~~oraz szczegółowych dyrektyw w których nie uchylają~~ pozostają bez uszczerbku dla uprawnień każdego z państw członkowskich do podejmowania środków uzasadnionych na podstawie postanowień art. 87 i 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, mających na celu zapewnienie ochrony jego podstawowych interesów w zakresie bezpieczeństwa, zapewnienia porządku publicznego , moralności publicznej i bezpieczeństwa publicznego oraz umożliwienie prowadzenia dochodzeń, wykrywania czy ścigania przestępstw

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1211/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Urząd (Dz.U. L. 337 z 18.12.2009, s.1).

↓ 2002/21/WE motyw 5
(dostosowany)
⇒ nowy

- (7) Konwergencja sektorów telekomunikacji, mediów i technologii informacyjnych oznacza, iż wszelkie sieci i usługi związane z ~~przekazywaniem informacji~~ ⇒ łącznością elektroniczną ⇐ powinny zostać objęte, ~~☒~~ w miarę możliwości ~~☒~~, jednolitymi ~~☒~~ Europejskim kodeksem łączności elektronicznej ustanowionym jedną dyrektywą, z wyjątkiem kwestii, które można lepiej regulować bezpośrednio za pomocą stosownych przepisów przyjętych w drodze rozporządzeń ~~☒~~ ~~unormowaniami prawnymi~~. Na takie ramy prawne składają się postanowienia niniejszej dyrektywy oraz czterech dyrektyw szczegółowych: dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach)²⁶, dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie)²⁷, dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej)²⁸, dyrektywy 97/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych oraz ochrony prywatności w sektorze telekomunikacyjnym²⁹ (zwane dalej „dyrektywami szczegółowymi”). Konieczne jest oddzielenie ~~unormowań~~ ~~☒~~ regulacji ~~☒~~ dotyczących ~~sposobów przekazywania informacji~~ ⇒ sieci i usług łączności elektronicznej ⇐ od ~~unormowań~~ ~~☒~~ regulacji ~~☒~~ dotyczących ~~ich~~ treści. Powyższe ~~ramy prawne~~ ~~☒~~ kodeks ~~☒~~ nie obejmują więc zagadnień związanych z treścią usług świadczonych za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej przy wykorzystaniu usług łączności elektronicznej, takich jak zagadnienia treści nadawanych programów, usług finansowych lub niektórych usług społeczeństwa informacyjnego i dlatego nie stoją one w sprzeczności ze środkami podejmowanymi przez ~~Wspólnotę~~ ~~☒~~ Unię ~~☒~~ lub na szczeblu krajowym w odniesieniu do takich usług, zgodnie z przepisami prawa ~~wspólnotowego~~ ~~☒~~ unijnego ~~☒~~ i w celu promowania kulturowej i językowej różnorodności oraz ochrony pluralizmu w mediach. Treść programów telewizyjnych stanowi przedmiot ~~unormowań~~ ~~☒~~ uregulowań ~~☒~~ zawartych w ~~dyrektywie Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej~~³⁰ ~~dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE~~³¹. ⇒ Regulacje polityki audiowizualnej i treści audiowizualnych mają na celu osiągnięcie celów leżących w ogólnym interesie, takich jak wolność słowa, pluralizm mediów, bezstronność, różnorodność

²⁶ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 21.

²⁷ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7.

²⁸ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 51.

²⁹ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 1.

³⁰ Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 23, Dyrektywa zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 97/36/WE (Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str. 60).

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1).

kulturowa i językowa, włączenie społeczne, ochrona konsumentów oraz małoletnich. ⇐ Oddzielenie ~~unormowań~~ uregulowań dotyczących sposobów przekazywania informacji informacji ⇐ łączności elektronicznej ⇐ od ~~unormowań~~ uregulowań dotyczących ich treści nie stoi jednak na przeszkodzie uwzględnianiu występujących pomiędzy nimi powiązań, w szczególności w celu zapewnienia pluralizmu mediów, różnorodności kulturowej i ochrony konsumentów. ⇐

↓ 2002/21/WE motyw 8
(dostosowany)
⇒ nowy

- (8) Niniejsza dyrektywa nie ~~obejmuje swoim zakresem kwestii związanych z urządzeniami, które są przedmiotem dyrektywy 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności;~~²² ⇐ wpływa na stosowanie przepisów dyrektywy 2014/53/UE do urządzeń radiowych ⇐, jednakże obejmuje swoim zakresem ~~wyposażenie konsumenta~~ urządzenia konsumentkie używane w związku z telewizją cyfrową.

↓ 2009/140/WE motyw 11,
(dostosowany)
⇒ nowy

- (9) Aby umożliwić krajowym organom regulacyjnym osiągnięcie celów wyznaczonych w niniejszej dyrektywie ~~ramowej~~ w ~~dyrektywach szczegółowych~~ – w szczególności celów dotyczących pełnej interoperacyjności ~~typu koniec-koniec~~ – zakres stosowania dyrektywy ~~ramowej~~ powinien obejmować należy rozszerzyć w taki sposób, aby objął niektóre aspekty urządzeń radiowych ~~oraz końcowych urządzeń telekomunikacyjnych~~ określonych w ~~dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności~~²³ dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE³⁴ oraz ~~sprzęt konsumentki~~ urządzenia konsumentkie wykorzystywane w telewizji cyfrowej, w celu ułatwienia dostępu użytkownikom niepełnosprawnym. ⇐ Istotne jest, aby organy regulacyjne zachęcały operatorów sieciowych oraz producentów urządzeń do współpracy celem ułatwienia niepełnosprawnym użytkownikom dostępu do usług łączności elektronicznej. Chociaż użytkowanie widma na zasadzie niewyłączności do celów korzystania z końcowych urządzeń radiowych na własne potrzeby nie wiąże się z działalnością gospodarczą, powinno ono również podlegać przepisom niniejszej dyrektywy, co będzie gwarancją skoordynowanego podejścia do systemu zezwoleń. ⇐

³² ~~Dz.U. L 91 z 7.4.1999, str. 10.~~

³³ ~~Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10.~~

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylająca dyrektywę 1999/5/WE (Dz.U. L 153 z 22.5.2014, s. 62).

↓ 2002/21/WE motyw 6
(dostosowany)

~~Polityka audiowizualna oraz uregulowania prawne dotyczące treści programów będą wprowadzane przy uwzględnieniu ogólnych interesów, takich jak wolność słowa, pluralizm mediów, bezstronność, różnorodność kulturowa i lingwistyczna, społeczna asymilacja, ochrona konsumenta oraz małoletnich. Komunikat Komisji „Zasady i kierunki polityki audiowizualnej Wspólnoty w dobie łączności cyfrowej” oraz konkluzje Rady z dnia 6 czerwca 2000 r. nawiązujące do powyższego komunikatu określają podstawowe zadania, które winny być realizowane przez Wspólnotę w ramach jej polityki audiowizualnej.~~

↓ 2002/22/WE motyw 50
(dostosowany)

Przepisy niniejszej dyrektywy nie powstrzymują Państw Członkowskich przed podejmowaniem środków uzasadnionych względami określonymi w art. ~~30~~ i ~~46~~ Traktatu, w szczególności względami bezpieczeństwa publicznego, polityki publicznej i moralności publicznej.

↓ 2002/21/WE motyw 9
(dostosowany)

~~Usługi społeczeństwa informacyjnego są przedmiotem unormowań dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym)²⁵.~~

↓ 2002/21/WE motyw 10
(dostosowany)
⇒ nowy

(10) ~~Definicja „społeczeństwa informacyjnego” zawarta w art. 1 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r., ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasady usług społeczeństwa informacyjnego³⁶, odnosi się do szeroko pojętej działalności gospodarczej, która może być prowadzona on-line. Większa część takiej działalności nie jest objęta zakresem niniejszej dyrektywy, albowiem działalność ta nie polega w całości czy w przeważającej części na przekazywaniu sygnałów poprzez sieci łączności elektronicznej. ⇒ Niektóre usługi łączności elektronicznej objęte niniejszą dyrektywą mogą również wchodzić w zakres definicji „społeczeństwa informacyjnego” zawartej w art. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r., ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego. Przepisy regulujące usługi społeczeństwa informacyjnego mają zastosowanie do wspomnianych usług łączności elektronicznej w tych kwestiach,~~

³⁵ ~~Dz.U. L 178 z 17.7.2000, str. 1.~~

³⁶ ~~Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37, Dyrektywa zmieniona dyrektywą 98/48/WE (Dz.U. L 217 z 5.8.1998, str. 18).~~

których nie obejmują bardziej szczegółowe przepisy mające zastosowanie do usług łączności elektronicznej w niniejszej dyrektywie lub w innych unijnych aktach prawnych. ~~☒~~ Jednakże usługi łączności elektronicznej, takie jak ~~☒~~ Usługi w zakresie telefonii głosowej, ~~☒~~ usługi przekazywania wiadomości ~~☒~~ oraz ~~☒~~ przekazywania poczty elektronicznej są przedmiotem niniejszej dyrektywy. ~~Jedno i to samo przedsiębiorstwo, np. podmiot świadczący usługi internetowe, może świadczyć usługi łączności elektronicznej w dwóch kategoriach, takich jak świadczenie dostępu do internetu oraz usługi nieobjętych zakresem niniejszej dyrektywy, w tym usługi polegających na określaniu~~ ~~☒~~ dostarczaniu ~~☒~~ treści stron internetowych ~~☒~~ niezwiązanych z łącznością ~~☒~~.

↓ 2002/20/WE motyw 20
(dostosowany)

- (11) ~~Jedno i to samo przedsiębiorstwo, na przykład operator telewizji kablowej, może oferować zarówno usługi łączności elektronicznej, takie jak przekazywanie sygnałów telewizyjnych, jak i usługi nieobjęte zakresem niniejszej dyrektywy, takie jak rozpowszechnianie ofert dotyczących usług w zakresie nadawania audycji dźwiękowych i telewizyjnych, i tym samym dodatkowe obowiązki mogą być nakładane na takie przedsiębiorstwo w związku z jego działalnością w charakterze nadawcy albo dystrybutora, zgodnie z postanowieniami~~ ~~☒~~ przepisami ~~☒~~ innymi niż te zawarte w niniejszej dyrektywie, ~~w których nie uchylają~~ ~~☒~~ bez uszczerbku dla ~~☒~~ wymogów ~~z listy zawartej~~ ~~☒~~ zawartych ~~☒~~ w Załączniku I do niniejszej dyrektywy.

↓ nowy

- (12) Ramy regulacyjne powinny obejmować użytkowanie widma radiowego przez wszystkie sieci łączności elektronicznej, w tym nowy typ użytkowania widma radiowego na potrzeby własne przez nowe rodzaje sieci składające się wyłącznie z autonomicznych systemów ruchomych urządzeń radiowych, które są połączone za pomocą łącz bezprzewodowych bez zarządzania centralnego ani operatora sieci scentralizowanej i nie zawsze w ramach wykonywania określonej działalności gospodarczej. W powstającym obecnie środowisku łączności ruchomej piątej generacji takie sieci prawdopodobnie będą się rozwijać w szczególności poza budynkami i na drogach, na potrzeby transportu, energetyki, badań naukowych i rozwoju, e-zdrowia, ochrony publicznej i pomocy w przypadku katastrof, internetu rzeczy, łączności maszyna-maszyna i samochodów podłączonych do sieci. W związku z tym stosowanie przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 dyrektywy 2014/53/UE dodatkowych wymogów krajowych w odniesieniu do oddawania do użytku lub użytkowania (lub obu) takich urządzeń radiowych, w celu skutecznego i wydajnego użytkowania widma oraz zapobieganiem szkodliwym zakłóceniom, powinno być zgodne z zasadami rynku wewnętrznego.

- (13) Wymagania dotyczące możliwości sieci łączności elektronicznej stale rosną. Podczas gdy w przeszłości dotyczyły one głównie zwiększania szerokości pasma dostępnego ogólnie i dla poszczególnych użytkowników, obecnie na znaczeniu zyskują inne parametry, takie jak opóźnienie w sieci, dostępność i niezawodność. W reakcji na to zapotrzebowanie światłowody instalowane są coraz bliżej użytkownika, a przyszłe „sieci o bardzo dużej przepustowości” będą wymagały parametrów wydajności, które będą równoważne tym, jakie może zapewnić sieć oparta na elementach

światłowodowych przynajmniej na odcinku do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi. W przypadku połączeń stacjonarnych odpowiada to wydajności sieci równoważnej tej, jaką można osiągnąć dzięki instalacji światłowodu na odcinku do budynku wielorodzinnego uznawanego za miejsce świadczenia usługi, a w przypadku połączeń mobilnych – wydajności sieci podobnej do tej, jaką można osiągnąć dzięki instalacji światłowodu na odcinku do stacji bazowej uznawanej za miejsce świadczenia usługi. Różnice w doświadczeniach użytkowników końcowych, wynikające z różnych właściwości nośników, za pomocą których sieć ostatecznie łączy się z zakończeniem sieci, nie powinny być brane pod uwagę do celów ustalania, czy daną sieć bezprzewodową można uznać za zapewniającą podobną wydajność sieciową. Zgodnie z zasadą neutralności technologicznej nie należy wykluczać innych technologii i mediów transmisyjnych, jeżeli pod względem możliwości są porównywalne z tym scenariuszem odniesienia. Uruchamianie takich „sieci o bardzo dużej przepustowości” pozwoli jeszcze zwiększyć możliwości sieci i przygotuje grunt dla rozwoju przyszłych generacji sieci ruchomych w oparciu o ulepszone interfejsy radiowe i gęstszą architekturę sieci.

↓ 2009/136/WE motyw 13
(dostosowany)
⇒ nowy

- (14) Należy dostosować definicje tak, aby były zgodne z zasadą neutralności technologicznej i zachowały aktualność w świetle rozwoju technologicznego. ⇒ W wyniku ewolucji technologicznej i rynkowej sieci przeszły na technologię protokołu internetowego, a użytkownicy końcowi mogą wybierać spośród konkurujących ze sobą dostawców usług głosowych. Dlatego też termin „publicznie dostępne usługi telefoniczne” stosowany wyłącznie w dyrektywie 2002/22/WE i powszechnie postrzegany jako odnoszący się do tradycyjnych usług telefonii analogowej, powinien zostać zastąpiony bardziej aktualnym i neutralnym pod względem technologicznym terminem „łączność głosowa”. ⇐ Należy ~~przede wszystkim~~ oddzielić warunki świadczenia usług od samych elementów składających się na definicję ~~publicznie dostępnej usługi telefonicznej~~ łączności głosowej ☒, tj. usługi łączności elektronicznej udostępnionej publicznie do inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, ~~wywołań~~ połączeń ☒ krajowych lub krajowych i międzynarodowych za pośrednictwem numeru lub numerów istniejących w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej, bez względu na to, czy usługa ta opiera się na ☒ technologii ☒ komutacji łączy czy ~~na technologii~~ komutacji pakietów. Cechą charakterystyczną takiej usługi jest jej dwukierunkowość, co pozwala obu stronom na wykonywanie połączeń. Usługa, która nie spełnia wszystkich tych warunków, np. opcja „click-through” na internetowej stronie obsługi klienta, nie jest ~~publicznie dostępną usługą telefoniczną~~ taką usługą ☒. ~~Publicznie dostępne usługi telefoniczne~~ Usługi łączności głosowej ☒ obejmują także środki ~~komunikacji~~ łączności ☒ przeznaczone specjalnie dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych korzystających z ~~usług transmisji tekstu~~ telefonów tekstowych ☒ lub usług ~~całkowitej~~ pełnej konwersacji wideo i tekstowej ☒.

↓ nowy

- (15) Usługi wykorzystywane do łączności oraz środki techniczne pozwalające świadczyć te usługi przeszły ogromną ewolucję. Użytkownicy końcowi coraz częściej zastępują

tradycyjną telefonię głosową, wiadomości tekstowe (SMS) i usługi poczty elektronicznej funkcjonalnie równoważnymi usługami, takimi jak telefonia internetowa (VoIP), usługi przekazywania wiadomości i obsługa poczty elektronicznej przez internet. Aby zapewnić skuteczną i równą ochronę użytkowników końcowych korzystających z funkcjonalnie równoważnych usług, przyszłościowej definicji usług łączności elektronicznej nie należy opierać wyłącznie na parametrach technicznych, lecz na podejściu funkcjonalnym. Zakres niezbędnych regulacji powinien być taki, aby mogły one osiągnąć swe cele leżące w publicznym interesie. Chociaż „przekazywanie sygnałów” pozostaje istotnym parametrem określania usług wchodzących w zakres niniejszej dyrektywy, definicja powinna obejmować również inne usługi, które umożliwiają komunikację. Z punktu widzenia użytkownika końcowego nie ma znaczenia, czy dostawca sam przekazuje sygnały lub czy łączność jest zapewniona za pośrednictwem usługi dostępu do internetu. Zmieniona definicja usług łączności elektronicznej powinna zatem obejmować trzy rodzaje usług, które mogą się częściowo pokrywać, tzn. usługi dostępu do internetu zgodnie z definicją w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2120, usługi łączności interpersonalnej zdefiniowane w niniejszej dyrektywie oraz usługi polegające wyłącznie lub głównie na przekazywaniu sygnałów. Definicja usługi łączności elektronicznej powinna wyeliminować dwuznaczności zaobserwowane podczas wdrażania poprzedniej definicji i umożliwić skalibrowane według poszczególnych przepisów stosowanie do różnych rodzajów usług określonych praw i obowiązków określonych w ramach regulacyjnych. Przetwarzanie danych osobowych przez usługi łączności elektronicznej, czy to w ramach wynagrodzenia, czy na innej zasadzie, musi być zgodne z przepisami dyrektywy 95/46/WE, która zostanie zastąpiona rozporządzeniem (UE) 2016/679 (ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych) w dniu 25 maja 2018 r.³⁷.

- (16) Aby wejść w zakres definicji usługi łączności elektronicznej, usługa zazwyczaj musi być świadczona w zamian za wynagrodzenie. W gospodarce cyfrowej uczestnicy rynku coraz częściej uznają, że informacje o użytkownikach mają wartość pieniężną. Usługi łączności elektronicznej są często świadczone w zamian za świadczenie wzajemne inne niż pieniężne, np. udostępnienie danych osobowych lub innych danych. Pojęcie wynagrodzenia powinno zatem obejmować sytuacje, gdy usługodawca prosi o dane osobowe, a użytkownik końcowy aktywnie, pośrednio lub bezpośrednio, udostępnia usługodawcy takie dane, jak nazwisko lub adres e-mail. Powinno ono również obejmować przypadki, gdy usługodawca gromadzi informacje, choć użytkownik końcowy ich aktywnie nie udostępnia, np. dane osobowe, w tym adres IP, lub inne automatycznie generowane informacje, takie jak dane gromadzone i przekazywane przez pliki cookie. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie art. 57 TFUE³⁸ wynagrodzenie w rozumieniu Traktatu istnieje również wówczas, gdy usługodawca otrzymuje zapłatę od strony trzeciej, a nie od usługobiorcy. Pojęcie wynagrodzenia powinno zatem obejmować również sytuacje, gdy użytkownik końcowy jest wystawiony na działanie reklamy jako warunku uzyskania dostępu do usługi, lub sytuacje, gdy usługodawca uzyskuje korzyść pieniężną z danych osobowych, które zgromadził.

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), Dz.U. L 119 z 4.5. 2016, s. 1

³⁸ Sprawa C-352/85 Bond van Adverteerders i inni przeciwko państwu niderlandzkiemu, EU:C:1988:196.

- (17) Usługi łączności interpersonalnej są to usługi, które umożliwiają interpersonalną i interaktywną wymianę informacji, obejmujące takie usługi, jak tradycyjne połączenia głosowe między dwiema osobami, lecz również wszystkie rodzaje poczty elektronicznej, usług przekazywania wiadomości lub czatów grupowych. Usługi łączności interpersonalnej obejmują tylko łączność między skończoną, tzn. nie potencjalnie nieograniczoną, liczbą osób fizycznych, którą określa osoba wysyłająca komunikat. Łączność między osobami prawnymi powinna być objęta zakresem definicji w sytuacjach, gdy osoby fizyczne działają w imieniu tych osób prawnych lub stanowią przynajmniej jedną stronę komunikacji. Łączność interaktywna oznacza, że usługa umożliwia odbiorcy informacji odpowiedź. Usługi, które nie spełniają tych wymogów, takie jak linearne usługi medialne, wideo na żądanie, strony internetowe, sieci społecznościowe, blogi lub wymiana informacji między urządzeniami, nie powinny być uznawane za usługi łączności interpersonalnej. W wyjątkowych okolicznościach usługi nie należy uznać za usługę łączności interpersonalnej, jeżeli narzędzie do komunikacji interaktywnej stanowi wyłącznie dodatek do innej usługi oraz z obiektywnych przyczyn technicznych nie może być użytkowane bez tej usługi głównej, a jego integracja z usługą nie służy obejściu zasad regulujących usługi łączności elektronicznej. Przykładem takiego wyjątku może być zasadniczo kanał komunikacyjny w grach internetowych, w zależności od funkcji narzędzia do komunikacji wykorzystywanego w usłudze.
- (18) Usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery z krajowego lub międzynarodowego planu numeracji zapewniają łączność z publiczną komutowaną siecią telefoniczną (z komutacją łączy lub pakietów). Te usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery obejmują zarówno usługi, do których przydzielone są numery użytkowników końcowych do celów zapewnienia połączeń pomiędzy zakończeniami sieci, jak i usługi umożliwiające użytkownikom końcowym połączenie z osobami, którym przydzielono takie numery. Samo używanie numeru jako identyfikatora nie powinno być uznawane za jednoznaczne z używaniem numeru w celu łączenia się z publiczną komutowaną siecią telefoniczną, a zatem nie powinno, jako takie, być uznawane za wystarczające do zakwalifikowania usługi jako usługi łączności interpersonalnej wykorzystującej numery. Usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów powinny podlegać zobowiązaniom wyłącznie wówczas, gdy interesy porządku publicznego wymagają zastosowania szczególnych obowiązków regulacyjnych, które mają być stosowane do wszystkich rodzajów usług łączności interpersonalnej, bez względu na to, czy do świadczenia usługi wykorzystywane są numery. Odmienne traktowanie usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery jest uzasadnione, ponieważ są one uczestnikami zagwarantowanego przez organy publiczne interoperacyjnego środowiska, a zatem również z niego korzystają.

↓ 2002/22/WE motyw 6
(dostosowany)
⇒ nowy

- (19) ~~Urządzenie końcowe~~ Zakończenie sieci stanowi granicę, do celów ustawowych, między ramami regulacyjnymi sieci i usług łączności elektronicznej ~~+~~ a prawodawstwem dotyczącym końcowych urzędzeń telekomunikacyjnych ~~telekomunikacyjnych urzędzeń końcowych~~. ~~Określenie umiejscowienia urzędzenia końcowego~~ Lokalizacja zakończenia sieci jest obowiązkiem krajowych ~~władz ustawodawczych~~ organów regulacyjnych gdzie

~~konieczne na podstawie propozycji złożonej przez odpowiednie przedsiębiorstwa.~~ ⇒ W świetle praktyki krajowych organów regulacyjnych i z uwagi na zróżnicowanie stacjonarnych i bezprzewodowych topologii sieci, Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) powinien, w ścisłej współpracy z Komisją, przyjąć wytyczne dotyczące identyfikacji zakończenia sieci, zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, w różnych konkretnych okolicznościach. ⇐

↓ nowy

- (20) Rozwój technologiczny umożliwia użytkownikom końcowym dostęp do służb ratunkowych nie tylko za pomocą połączeń głosowych, lecz również z wykorzystaniem innych usług łączności interpersonalnej. Pojęcie zgłoszenia alarmowego powinno zatem dotyczyć wszystkich tych usług łączności interpersonalnej, które umożliwiają taki dostęp do służb ratunkowych. Opiera się ono na elementach systemów alarmowych już uwzględnionych w przepisach Unii, czyli pojęciach „publicznego punktu przyjmowania zgłoszeń o wypadkach” (PSAP) i „najwłaściwszego PSAP”³⁹, oraz na pojęciu „służb ratunkowych”⁴⁰.

↓ 2002/21/WE motyw 16
(dostosowany)
⇒ nowy

- (21) Krajowe organy regulacyjne ⇐ i inne właściwe organy ⇐ powinny mieć określone w harmonijny sposób cele i zasady, na których się będą opierać ☒ ich prace, ☒ oraz powinny, w razie potrzeby, koordynować swoje działania z działaniami organów regulacyjnych innych państw członkowskich ⇐ i z działaniami BEREC ⇐ przy realizacji zadań wynikających z niniejszych ~~unormowań~~ ☒ regulacji ☒ ramowych.

↓ 2002/21/WE motyw 17
(dostosowany)
⇒ nowy

- (22) Działania podejmowane przez ~~krajowe organy regulacyjne~~ ⇐ właściwe organy ⇐ na mocy niniejszej dyrektywy i ~~dyrektyw szczegółowych~~ przyczyniają się do realizacji w szerszym zakresie polityki w dziedzinie kultury, zatrudnienia, ochrony środowiska, spójności społecznej oraz ☒ zagospodarowania przestrzennego ☒ ~~planowania przestrzennego miast i wsi.~~

³⁹ Obydwa zdefiniowane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/758 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wymagań dotyczących homologacji typu na potrzeby wdrożenia systemu pokładowego eCall opartego na numerze alarmowym 112 oraz zmiany dyrektywy 2007/46/WE [Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 77] i w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 305/2013 z dnia 26 listopada 2012 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE w odniesieniu do zharmonizowanego zapewnienia interoperacyjnej usługi „eCall” na terenie całej UE [Dz.U. L 91 z 3.4.2013, s. 1].

⁴⁰ Zgodnie z definicją w rozporządzeniu (UE) 2015/758.

↓ nowy

- (23) Aby przełożyć cele polityczne strategii jednolitego rynku cyfrowego na język regulacji, rami regulacyjne, oprócz obecnych trzech celów głównych wspierania konkurencji, rynku wewnętrznego i interesów użytkowników końcowych, powinny wyznaczać dodatkowy cel dotyczący łączności, sformułowany w postaci oczekiwanych wyników: powszechnego dostępu do mechanizmów transmisji danych o bardzo dużej przepustowości, obejmujących zarówno łączność stacjonarną, jak i ruchomą dla wszystkich obywateli Unii i unijnych przedsiębiorstw, oraz upowszechnienia popytu na te udogodnienia, z zapewnieniem rozsądnych cen i możliwości wyboru dzięki skutecznej i uczciwej konkurencji, wydajnym inwestycjom i otwartym innowacjom, wydajnemu wykorzystaniu widma, wspólnym przepisom i przewidywalnym podejściom regulacyjnym na rynku wewnętrznym, a także niezbędnym przepisom sektorowym chroniącym interesy obywateli. Dla państw członkowskich, krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów oraz zainteresowanych podmiotów ten cel łączności oznacza, z jednej strony, dążenie do zapewnienia sieci o największej przepustowości i stabilnych pod względem ekonomicznym usług na danym obszarze, a z drugiej strony – dążenie do spójności terytorialnej rozumianej jako zbieżność pod względem przepustowości dostępnej na różnych obszarach.

↓ 2002/21/WE motyw 18
(dostosowany)
⇒ nowy

- (24) ~~Należony na~~ ☒ Zasada, że ☒ państwa członkowskie ⇒ powinny stosować prawo Unii w sposób neutralny pod względem technologicznym ~~⇒ wymóg zagwarantowania, by krajowe organy regulacyjne brały pod uwagę dążenie do uczynienia unormowań prawnych możliwie neutralnymi pod względem technologii~~, tzn. by ☒ krajowy organ regulacyjny ☒ ⇒ lub inny właściwy organ ⇐ nie narzucał lub nie dyskryminował danego rodzaju technologii, nie wyklucza podejmowania ☒ stosowania ☒ środków proporcjonalnych dla promowania niektórych specyficznych usług, ⇒ jeżeli jest to uzasadnione, by osiągnąć cele wyznaczone przez rami regulacyjne, ⇐ np. telewizji cyfrowej jako środka ~~na~~ ☒ służącego ☒ zwiększeniu wydajności ☒ widma ~~☒ spektrum częstotliwości~~. ⇒ Ponadto nie wyklucza ona brania pod uwagę faktu, że niektóre media transmisyjne mają cechy fizyczne i funkcje architektury, które mogą być lepsze pod względem jakości usług, przepustowości, kosztów utrzymania, efektywności energetycznej, elastyczności zarządzania, niezawodności, stabilności, skalowalności i wreszcie pod względem wydajności, czego wyrazem mogą być działania podejmowane z myślą o realizacji różnych celów regulacyjnych. ⇐

↓ 2009/140/WE motyw 53

- (25) Należy zachęcać jednocześnie do efektywnych inwestycji oraz konkurencji, aby zwiększyć wzrost gospodarczy, innowacje oraz wybór oferowany konsumentom.

↓ 2009/140/WE motyw 54
(dostosowany)

- (26) Konkurencji najbardziej sprzyja wydajny pod względem ekonomicznym poziom inwestycji w nową i istniejącą infrastrukturę, połączony, w razie potrzeby, z regulacją niezbędną do osiągnięcia skutecznej konkurencji na rynku detalicznym. Skuteczny poziom konkurencji opartej na infrastrukturze stanowi taki zakres ~~powstawiania nowej~~ duplikacji infrastruktury, ~~w~~ przy którym należy oczekiwać, że inwestorzy uzyskają ~~sluszny~~ godziwy zwrot w oparciu o rozsądne oczekiwania dotyczące ewolucji udziałów w rynku.

↓ 2009/140/WE motyw 8
(dostosowany)
⇒ nowy

- (27) ~~Aby zapewnić realizację celów agendy lizbońskiej,~~ konieczne jest stosowanie odpowiednich zachęt do inwestowania w nowe ~~szybką~~ sieci o bardzo dużej przepustowości , które będą sprzyjały innowacjom w dziedzinie usług internetowych dotyczących przepływu wielu danych oraz będą wzmacniały międzynarodową konkurencyjność Unii Europejskiej. Sieci takie mają olbrzymi potencjał w zakresie dostarczania korzyści konsumentom i przedsiębiorstwom w całej Unii Europejskiej. Kluczowe znaczenie ma zatem zachęcanie do zrównoważonych inwestycji w rozwój tych nowych sieci, a jednocześnie ochrona konkurencji i zapewnianie konsumentom większego wyboru dzięki spójności i przewidywalności regulacyjnej.

↓ 2009/140/WE motyw 5
(dostosowany)

- (28) Celem jest stopniowe zmniejszanie zakresu szczególnych regulacji sektorowych *ex ante* w miarę rozwoju konkurencji na rynku, aby doprowadzić do stanu, w którym łączność elektroniczna będzie podlegała wyłącznie prawu konkurencji. Zważywszy na fakt, że w ostatnich latach rynki łączności elektronicznej wykazały się silną dynamiką konkurencyjną, istotne jest, aby obowiązki regulacyjne *ex ante* były nakładane tylko wtedy, gdy na przedmiotowych rynkach detalicznych nie występuje skuteczna i zrównoważona konkurencja.

↓ nowy

- (29) Łączność elektroniczna staje się niezbędna dla coraz większej liczby sektorów. Internet rzeczy jest przykładem tego, jak przekazywanie sygnału radiowego, na którym opiera się łączność elektroniczna, wciąż ewoluuje i kształtuje rzeczywistość społeczną i biznesową. Aby czerpać jak największe korzyści z tych zmian, należy wprowadzać do zarządzania widmem nowe technologie i zastosowania łączności bezprzewodowej i dostosowywać je do swoich potrzeb. Ponieważ inne technologie i aplikacje oparte na widmie są również przedmiotem rosnącego popytu i mogą być doskonałe dzięki integracji z łącznością elektroniczną lub połączeniu z nią, w zarządzaniu widmem należy przyjąć, w stosownych przypadkach, podejście międzysektorowe w celu zwiększenia wydajności użytkowania widma.

↓ 2009/140/WE motyw 28
(dostosowany)
⇒ nowy

(30) ~~Chociaż zarządzanie widmem radiowym pozostaje w zakresie kompetencji państw członkowskich,~~ planowanie strategiczne, koordynacja oraz, w stosownych przypadkach, harmonizacja na poziomie Wspólnoty unijnym może pomóc zapewnić, aby użytkownicy widma w pełni czerpali korzyści z rynku wewnętrznego i aby można było skutecznie bronić interesów Unii na arenie międzynarodowej. Aby zrealizować te cele, należy można w razie potrzeby ustanowić przyjąć legislacyjne programy wieloletnie dotyczące polityki w zakresie widma radiowego, z których pierwszy określono w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE⁴¹, aby określić określające kierunki i cele polityki w odniesieniu do planowania strategicznego oraz harmonizacji korzystania z widma radiowego we Wspólnocie Unii. Kierunki i cele polityki mogą odnosić się do dostępności i wydajnego wykorzystywania widma radiowego niezbędnego do utworzenia i funkcjonowania rynku wewnętrznego zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy. ~~W odpowiednich przypadkach mogą one również dotyczyć harmonizacji procedur dotyczących przyznawania ogólnych zezwoleń lub indywidualnych praw użytkownika częstotliwości radiowych, jeżeli jest to konieczne do pokonania barier utrudniających tworzenie rynku wewnętrznego. Te kierunki i cele polityki powinny być zgodne z niniejszą dyrektywą i dyrektywami szczegółowymi.~~

↓ 2009/140/WE motyw 32
(dostosowany)
⇒ nowy

(31) ~~Obecny system zarządzania widmem radiowym i przydziału uprawnień do jego wykorzystywania opiera się na ogół na decyzjach administracyjnych, które nie są wystarczająco elastyczne, aby dotrzymywać kroku zmianom technologicznym i gospodarczym, a zwłaszcza szybkiemu rozwojowi techniki bezprzewodowej i zwiększającemu się zapotrzebowaniu na częstotliwości.~~ Granice krajowe mają coraz mniejsze znaczenie w określaniu optymalnego wykorzystania widma radiowego. Nadmierna fragmentacja polityki w poszczególnych krajach, jeśli chodzi o zarządzanie widmem radiowym, w tym nieuzasadnione różnice w warunkach dostępu do widma radiowego i użytkowania go dla różnych rodzajów operatorów, mogą prowadzić do zwiększenia kosztów i utraty szans rynkowych wśród użytkowników widma, a ponadto powoduje. Może to powodować spowolnienie tempa innowacji, ograniczenie inwestycji, zmniejszenie korzyści skali dla producentów i operatorów, a także tworzyć napięcia między posiadaczami praw oraz rozbieżności w kosztach dostępu do widma. Ogólnie rzecz biorąc, taka fragmentacja może zakłócić funkcjonowanie ze szkodą dla rynku wewnętrznego i przynieść szkody konsumentom i całej gospodarce. ~~Ponadto warunki dostępu do częstotliwości radiowych i ich użytkowania mogą być różne w zależności od rodzaju operatora, podczas gdy usługi elektroniczne świadczone przez tych operatorów coraz częściej się pokrywają, co stwarza napięcia pomiędzy posiadaczami praw,~~

⁴¹ Dz.U. L 81 z 21.3. 2012, s. 7.

~~rozbieżności pod względem kosztów dostępu do widma i potencjalne zakłócenia w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.~~

↓ 2009/140/WE motyw 33
(dostosowany)

~~Granice krajowe mają coraz mniejsze znaczenie w określaniu optymalnego wykorzystania widma radiowego. Fragmentacja zarządzania prawami dostępu do widma ogranicza inwestycje i innowacje i nie pozwala operatorom i producentom urządzeń na wykorzystywanie ekonomii skali, utrudniając w ten sposób rozwój rynku wewnętrznego sieci i usług łączności elektronicznej z wykorzystaniem widma radiowego.~~

↓ 2009/140/WE motyw 30
(dostosowany)

- (32) Przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące zarządzania widmem radiowym powinny być spójne z wynikami prac organizacji międzynarodowych i regionalnych zajmujących się zarządzaniem widmem radiowym, takich jak Międzynarodowy ~~Unii~~ Związek ~~Telekomunikacyjnej~~ (ITU) i Europejska Konferencja Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (CEPT), tak aby zapewnić efektywne zarządzanie widmem i harmonizację jego wykorzystania w całej ~~Wspólnocie~~ Unii ~~i~~ pomiędzy państwami członkowskimi a innymi członkami ITU.

↓ 2002/21/WE motyw 11
(dostosowany)
⇒ nowy

- (33) Zgodnie z zasadą rozdziału funkcji regulacyjnych od operacyjnych, państwa członkowskie winny zapewnić niezależność krajowych organów regulacyjnych ~~⇒ i innych właściwych organów ⇐~~, aby umożliwić im wydawanie decyzji w sposób bezstronny. Powyższy wymóg niezależności nie ~~uchyla~~ narusza ~~autonomii~~ innych instytucji ani konstytucyjnych ~~obowiązków~~ państw członkowskich, czy też zasad ~~niez~~ bezstronności, przy uwzględnieniu obowiązujących w państwach członkowskich zasad ~~ustroju~~ własności zgodnie z art. 295 Traktatu. Krajowe organy regulacyjne ~~⇒ i inne właściwe organy ⇐~~ winny być w posiadaniu wszelkich zasobów, takich jak zasoby ludzkie, wiedza specjalistyczna czy środki finansowe, niezbędnych do realizacji swoich zadań.

↓ nowy

- (34) Należy sporządzić wykaz zadań, jakie państwa członkowskie mogą przydzielać tylko organom, które wyznaczą jako krajowe organy regulacyjne i których polityczna niezależność oraz zdolność regulacyjna jest zagwarantowana, w przeciwieństwie do innych zadań regulacyjnych, które państwa członkowskie mogą przydzielać krajowym organom regulacyjnym albo innym właściwym organom. Dlatego też w przypadkach gdy niniejsza dyrektywa stanowi, że państwo członkowskie powinno przydzielić zadanie właściwemu organowi lub upoważnić właściwy organ, państwo członkowskie może przydzielić to zadanie krajowemu organowi regulacyjnemu albo innemu właściwemu organowi.

↓ 2009/140/WE motyw 13
(dostosowany)
⇒ nowy

- (35) ~~Należy zwiększyć~~ Niezależność krajowych organów regulacyjnych została zwiększona w ramach oceny w 2009 r. ~~tak~~, aby zapewnić skuteczniejsze stosowanie przez nie ram regulacyjnych oraz zwiększyć ich uprawnienia i przewidywalność ich decyzji. W tym celu należy ało wprowadzić do prawa krajowego wyraźne przepisy zapewniające, aby krajowy organ regulacyjny, ~~który odpowiada za regulację rynku ex ante lub rozstrzyganie sporów między przedsiębiorcami,~~ był chroniony podczas wykonywania swoich zadań przed ingerencją zewnętrzną lub naciskami politycznymi, które mogłyby zagrozić niezależności wydawanych przez niego ocen w sprawach, którymi się zajmuje. Takie zewnętrzne wpływy powodują, że krajowy organ ustawodawczy nie jest odpowiedni do pełnienia ~~rol~~ funkcji krajowego organu regulacyjnego w zakresie ram regulacyjnych. W tym celu należy ało z góry ustalić zasady dotyczące powodów odwołania szefa krajowego organu regulacyjnego, aby uniknąć wszelkich uzasadnionych wątpliwości co do neutralności tego organu i jego odporności na czynniki zewnętrzne. ⇒ Aby uniknąć arbitralnych odwołań, odwoływany członek powinien mieć prawo wnieść o weryfikację przez właściwy sąd istnienia uzasadnionych przyczyn odwołania, m.in. tych przewidzianych w niniejszej dyrektywie. Takie odwołanie powinno odnosić się tylko do osobistych lub zawodowych kwalifikacji przewodniczącego lub członka danego organu. ⇐ Ważne jest, aby krajowe organy regulacyjne ~~odpowiedzialne za regulację rynku ex ante~~ miały swój własny budżet pozwalający im w szczególności na zatrudnienie wystarczającej liczby wykwalifikowanych pracowników. W celu zapewnienia przejrzystości, budżet powinien być publikowany co roku. ⇒ W granicach tego budżetu powinny one niezależnie zarządzać swoimi zasobami ludzkimi i finansowymi. Aby zapewnić bezstronność, państwa członkowskie, które zachowują prawa własności lub kontroli przedsiębiorstw wnoszących wkład do budżetu krajowego organu regulacyjnego lub innych właściwych organów w postaci opłat administracyjnych, powinny zapewnić skuteczny strukturalny rozdział działalności związanej z wykonywaniem prawa własności lub kontroli od sprawowania kontroli nad budżetem. ⇐

↓ nowy

- (36) Potrzebne jest dalsze zwiększenie niezależności krajowych organów regulacyjnych, aby zapewnić odporność ich przewodniczących lub członków na naciski zewnętrzne, poprzez zapewnienie minimalnych kwalifikacji przy powoływaniu członków oraz minimalnego okresu trwania ich kadencji. Ponadto ograniczenie możliwości odnowienia kadencji więcej niż jeden raz oraz wymóg wprowadzenia odpowiedniego systemu rotacyjnego dla zarządów i kadry kierowniczej wyższego szczebla pomogłoby ograniczyć ryzyko „przechwytywania regulacji”, zapewniłoby ciągłość i zwiększyłoby niezależność.
- (37) Krajowe organy regulacyjne powinny być zobowiązane do składania sprawozdań ze sposobu realizacji swoich zadań i ponosić za nią odpowiedzialność. Obowiązek ten powinien mieć formę rocznego obowiązku sprawozdawczego, a nie doraźnych sprawozdań sporządzanych na wnioski, które, gdyby były składane w sposób niewspółmierny do potrzeb, mogłyby ograniczyć niezależność organów lub utrudnić

im wykonywanie zadań. W rzeczywistości, jak wynika z niedawnego orzecznictwa⁴², nadmierne lub bezwarunkowe obowiązki sprawozdawcze mogą pośrednio wpływać na niezależność organu.

(38) Państwa członkowskie powinny zgłaszać do Komisji dane krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów. W przypadku organów właściwych do udzielania prawa drogi wymóg zgłoszenia może być spełniony za pośrednictwem pojedynczego punktu informacyjnego ustanowionego zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE⁴³.

↓ 2002/20/WE motyw 4

~~Niniejsza dyrektywa obejmuje swoim zakresem zezwolenia na udostępnianie wszelkich sieci i usług łączności elektronicznej, niezależnie od tego, czy są one udostępniane publicznie, czy też nie. Istotną kwestią jest zapewnienie, by obydwie kategorie usługodawców mogły korzystać z obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminujących i proporcjonalnych praw, warunków oraz procedur.~~

↓ 2002/20/WE motyw 5

~~Niniejsza dyrektywa znajduje zastosowanie w odniesieniu do przyznawania prawa do użytkowania częstotliwości radiowych wyłącznie wtedy, gdy takie użytkowanie pociąga za sobą w sposób naturalny udostępnianie sieci lub usług łączności elektronicznej za wynagrodzeniem. Używanie końcowego wyposażenia radiowego na własne potrzeby, bez zastrzeżenia wyłączności użytkowania poszczególnych częstotliwości radiowych, przez użytkownika i nie związane z działalnością gospodarczą, takie jak używanie pasma prywatnego przez radio amatorów, nie stanowi w rozumieniu postanowień niniejszej dyrektywy udostępniania sieci lub usług łączności elektronicznej i nie wchodzi w zakres niniejszej dyrektywy. Takie używanie jest przedmiotem regulacji zawartych w dyrektywie 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności⁴⁴.~~

↓ 2002/20/WE motyw 6
(dostosowany)

~~Postanowienia dotyczące swobody przepływu systemów warunkowego dostępu oraz swobodnego świadczenia usług chronionych opartych na takich systemach zawarte są w dyrektywie 98/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 1998 r. w sprawie prawnej ochrony usług opartych na lub polegających na warunkowym dostępie⁴⁵. Tym samym zezwolenia na działanie takich systemów i świadczenie takich usług nie muszą być objęte zakresem niniejszej dyrektywy.~~

⁴² Sprawa C-614/10, Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii, EU:C:2012:631.

⁴³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej, Dz.U. L 155 z 23.5.2014.

⁴⁴ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, str. 10.

⁴⁵ Dz.U. L 320 z 28.11.1998, str. 54.

↓ 2002/20/WE motyw 7
(dostosowany)

- (39) Nawet możliwie najmniej restrykcyjny system zezwoleń powinien być stosowany w taki sposób, aby umożliwić udostępnianie sieci łączności elektronicznej oraz świadczenie usług łączności elektronicznej celem stymulowania rozwoju nowych usług łączności elektronicznej oraz udostępniania ogólnoeuropejskich sieci i usług łączności elektronicznej i umożliwienia usługodawcom i konsumentom korzystania z ~~ekonomii~~ korzyści skali w ramach rynku wewnętrznego.

↓ 2002/20/WE motyw 8
(dostosowany)
⇒ nowy

- (40) ~~Powyższe cele~~ ⇒ Wynikające z jednolitego rynku korzyści dla usługodawców i użytkowników końcowych mogą być najlepiej realizowane poprzez ustanowienie ~~ogólnego~~ zezwolenia ⇒ dla sieci łączności elektronicznej i usług łączności elektronicznej innych niż usługi interpersonalnej łączności elektronicznej niewykorzystujące numerów na udostępnianie sieci oraz usług łączności elektronicznej, nie wymagając jednakże bez wymogu żadnych decyzji ani aktów administracyjnych ze strony krajowych organów regulacyjnych oraz poprzez ograniczenie wszelkich wymogów proceduralnych jedynie do wymogu ~~notyfikacji~~ zgłoszenia ⇒ deklaratywnego . Jeżeli państwa członkowskie wymagają ~~notyfikacji~~ zgłoszenia ze strony podmiotów udostępniających sieci i usługi łączności elektronicznej z chwilą rozpoczęcia działalności przez te ostatnie, ⇒ zgłoszenie to należy złożyć do BEREC, który działa w charakterze pojedynczego punktu informacyjnego. Takie zgłoszenie nie powinno pociągać za sobą kosztów administracyjnych dla podmiotów i powinno być udostępniane poprzez punkt wejścia na stronach internetowych krajowych organów regulacyjnych. BEREC powinien bez zwłoki przekazywać zgłoszenia krajowym organom regulacyjnym we wszystkich państwach członkowskich, w których podmioty udostępniające sieci i usługi łączności elektronicznej zamierzają udostępnić sieci i usługi łączności elektronicznej. Państwa członkowskie mogą również wymagać dowodu, że dokonano zgłoszenia, takiego jak prawnie uznawane pocztowe lub elektroniczne potwierdzenie odbioru zgłoszenia przez BEREC. Takie potwierdzenie nie powinno w żadnym wypadku stanowić ani wiązać się z wymogiem wydania aktu administracyjnego ze strony krajowego organu regulacyjnego lub jakiegokolwiek innego organu mogą one także żądać dowodu, że taka notyfikacja została dokonana, a więc jakiegokolwiek prawnie uznawanego środka przekazu pocztowego czy elektronicznego potwierdzenia doręczenia notyfikacji. W każdym razie takie potwierdzenie nie powinno stanowić czy wymagać aktu administracyjnego ze strony krajowego organu regulacyjnego, przed którym notyfikacja powinna być dokonana.

↓ nowy

- (41) Zgłoszenie do BEREC powinno zawierać jedynie deklarację podmiotu o zamiarze rozpoczęcia udostępniania sieci i usług łączności elektronicznej. Do takiej deklaracji wymagane może być dołączenie tylko informacji określonych w art. 12 niniejszej

dyrektywy. Państwa członkowskie nie powinny nakładać dodatkowych ani odrębnych wymogów w zakresie składania zgłoszeń.

- (42) W przeciwieństwie do innych kategorii sieci i usług łączności elektronicznej określonych w niniejszej dyrektywie, usługi interpersonalnej łączności niewykorzystującej numerów nie korzystają z publicznych zasobów numeracyjnych i nie uczestniczą w gwarantowanym przez władze publiczne interoperacyjnym środowisku. Nie należy zatem obejmować tego rodzaju usług systemem ogólnego zezwolenia.

↓ 2002/20/WE motyw 21
(dostosowany)
⇒ nowy

- (43) Przyznając prawo do użytkowania ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ⇐ radiowego, numerów z krajowego planu numeracji lub prawa do instalacji urządzeń, ~~odpowiednie~~ właściwe ~~Władze państwowe~~ organy ~~mogą~~ powinny informować przedsiębiorstwa, którym przyznają takie prawa, o odpowiednich wymogach ~~ogólnego zezwolenia~~.

↓ 2002/20/WE motyw 18
(dostosowany)
⇒ nowy

- (44) Ogólne zezwolenia ~~powinny~~ zawierać jedynie te wymogi, które są właściwe dla sektora łączności elektronicznej. Nie powinno ono być poddane wymogom, które są już stosowane na mocy innych istniejących przepisów prawa krajowego, które nie są właściwe dla sektora łączności elektronicznej. ~~Tym niemniej~~ ⇒ Na przykład ⇐ krajowe organy regulacyjne mogą informować operatorów sieci i ~~usługodawców~~ ⇒ mających zastosowanie wymogach ochrony środowiska i wymogach w zakresie zagospodarowania przestrzennego ⇐ ~~innych przepisach prawnych dotyczących ich działalności, na przykład poprzez informacje na stronach internetowych.~~

↓ 2009/140/WE motyw 73
(dostosowany)

- (45) Warunki, które mogą wiązać się z zezwoleniami, powinny obejmować szczególne warunki regulujące dostępność dla użytkowników niepełnosprawnych i konieczność przekazywania pomiędzy sobą przez organy publiczne i służby ~~ratownicze~~ ratunkowe informacji i przekazywania ich ogółowi społeczeństwa przed wystąpieniem, w trakcie i po zakończeniu poważnych katastrof. ~~Ponadto biorąc pod uwagę znaczenie innowacji technologicznych, państwa członkowskie powinny móc wydawać zezwolenia na wykorzystywanie widma do celów doświadczalnych, podlegające określonym ograniczeniom i warunkom ściśle uzasadnionymi doświadczalnym charakterem takich praw.~~

↓ 2002/20/WE motyw 9
(dostosowany)

- (46) Konieczne jest ujęcie praw i obowiązków przedsiębiorstw wynikających z ogólnych zezwoleń wyraźnie w tychże zezwoleniach celem zapewnienia ~~takich samych wymogów~~ ☒ równych warunków działania ☒ ~~wewnątrz Wspólnoty~~ ☒ w całej Unii ☒ oraz ułatwienia ☒ transgranicznych ☒ negocjacji o wzajemnych połączeniach między ☒ publicznymi sieciami łączności ☒ ~~sieciami łączności publicznej ponad granicami~~.

↓ 2002/20/WE motyw 10
(dostosowany)

- (47) Ogólne zezwolenie upoważnia przedsiębiorstwa udostępniające sieci i usługi łączności elektronicznej dla ogółu ludności do negocjowania warunków wzajemnych połączeń na podstawie ☒ przepisów niniejszej ☒ ~~postanowień~~ dyrektywy ~~Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/19/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urzędzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie)~~⁴⁶. Przedsiębiorstwa udostępniające sieci i usługi łączności elektronicznej inne niż dla ogółu ludności, mogą negocjować wzajemne połączenia na warunkach komercyjnych.

↓ 2002/20/WE motyw 11
(dostosowany)

~~Przyznawanie specjalnych praw może być nadal konieczne dla użytkowania częstotliwości radiowych i numerów, w tym krótkich kodów, z krajowego planu numeracji. Prawa do numerów mogą być także przydzielane z planu europejskiego, np. wirtualny kod kraju „3883”, który został przyznany państwom należącym do Europejskiej Organizacji Poczty i Telekomunikacji (CEPT). Powyższe prawa użytkowania nie powinny być ograniczane, chyba że jest to nieuniknione ze względu na ograniczoną ilość częstotliwości radiowych oraz potrzebę zapewnienia ich skutecznego wykorzystania.~~

↓ 2002/20/WE motyw 16
(dostosowany)

- (48) W przypadku sieci i usług łączności elektronicznej ~~nie~~udostępnianych ogółowi ludności, wskazane jest ustanawianie mniejszej ilości bardziej liberalnych wymogów niż te, które są ~~ustanawiane~~ ☒ uzasadnione ☒ w przypadku sieci i usług łączności elektronicznej udostępnianych ogółowi ludności.

⁴⁶ [Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7](#)

↓ 2002/20/WE motyw 17
(dostosowany)
⇒ nowy

- (49) Szczegółowe obowiązki, jakie mogą zostać nałożone na podmioty udostępniające sieci ~~lub~~ i usługi ⇒ łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów ⇐ zgodnie z zasadami prawa ~~wspólnotowego~~ unijnego ⇐, z racji ich znaczącej pozycji ~~na rynku~~ rynkowej ⇐, zgodnie z definicją zawartą w ⇐ niniejszej ⇐ dyrektywie ~~Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/21/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie~~ wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa)⁴⁷ powinny być ustanawiane oddzielnie od ogólnych praw i obowiązków przyznanych na mocy ogólnego zezwolenia.

↓ 2002/20/WE motyw 25
(dostosowany)
⇒ nowy

- (50) Podmioty udostępniające sieci lub usługi łączności elektronicznej mogą potrzebować potwierdzenia ich praw wynikających z ogólnego zezwolenia, w odniesieniu do wzajemnych połączeń i prawa ⇐ drogi ⇐ ~~do określonych metod nadawania~~, szczególnie w celu ułatwienia negocjacji z innymi, regionalnymi lub lokalnymi, organami władzy państwowej lub z usługodawcami z innych państw członkowskich. W tym celu ~~krajowe organy regulacyjne~~ ⇒ BEREC, który otrzymuje zgłoszenia o udostępnianiu prywatnych lub publicznych sieci lub usług, ⇐ ~~powinny~~ zapewnić przedsiębiorstwom odpowiednie deklaracje albo na wniosek, albo jako natychmiastową odpowiedź na ~~notyfikację~~ ⇐ zgłoszenie ⇐ dokonane zgodnie z ogólnym zezwoleniem. Takie deklaracje same w sobie nie powinny stanowić tytułu prawnego ani też żadne prawa wynikające z ogólnego zezwolenia ani prawa użytkowania czy wykonywania takich praw nie powinny być uzależnione od istnienia takiej deklaracji.

↓ 2002/20/WE motyw 30
⇒ nowy

- (51) Opłaty administracyjne mogą być nakładane na podmioty świadczące usługi łączności elektronicznej celem sfinansowania działalności krajowych organów regulacyjnych ⇐ lub innych właściwych organów ⇐ w zakresie zarządzania systemem zezwoleń i w celu przyznawania prawa użytkowania. Wysokość takich opłat powinna być ograniczona do sumy potrzebnej do pokrycia rzeczywistych kosztów administracyjnych, związanych z taką działalnością. W tym celu należy zapewnić przejrzystość dochodów i wydatków krajowego organu regulacyjnego ⇐ oraz innych właściwych organów ⇐ poprzez wprowadzenie obowiązku składania rocznych sprawozdań o łącznej sumie zebranych opłat i poniesionych kosztów administracyjnych. Pozwoli to przedsiębiorstwom sprawdzić bilans administracyjnych kosztów i opłat.

⁴⁷ [Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33](#)

↓ 2002/20/WE motyw 31
(dostosowany)
⇒ nowy

- (52) System administracyjnych opłat nie powinien zniekształcać konkurencji lub stwarzać barier w dostępie do rynku. Wraz z wprowadzeniem systemu ogólnych zezwoleń nie będzie już możliwe ustalanie administracyjnych kosztów, a tym samym i opłat, dla pojedynczych przedsiębiorstw, z wyjątkiem przyznania prawa do użytkowania numerów, ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ⇐ radiowego oraz prawa do instalacji urządzeń. Jakakolwiek stosowana opłata administracyjna winna odpowiadać zasadom systemu ogólnych zezwoleń. Przykładem sprawiedliwej, prostej i przejrzystej alternatywy dla takich kryteriów ustalania opłat będzie kryterium związane z obrotem. ~~Podczas~~ ☒ W przypadku gdy ☒ opłaty administracyjne są bardzo niskie, opłaty ~~obliczane według płaskiej skali~~ ☒ ryczałtowe ☒ lub opłaty obliczane częściowo na podstawie ~~płaskiej skali~~ ☒ ryczałtu ☒, a częściowo przy zastosowaniu kryterium związanego z obrotem, powinny stanowić właściwe rozwiązanie. ⇒ W zależności od zakresu, w jakim system ogólnych zezwoleń obejmuje przedsiębiorstwa o bardzo małym udziale w rynku, takich jak podmioty udostępniające sieć na poziomie społeczności lokalnej, lub usługodawców, których model biznesowy generuje bardzo niewielkie przychody nawet w przypadku znacznej penetracji rynku w ujęciu realnym, państwa członkowskie powinny ocenić możliwość ustanowienia stosownego progu *de minimis* do celów nakładania opłat administracyjnych. ⇐

↓ 2002/20/WE motyw 33
(dostosowany)
⇒ nowy

- (53) Państwa członkowskie mogą wprowadzać zmiany w zakresie praw, wymogów, procedur i opłat związanych z ogólnymi zezwoleniami czy prawami użytkownika, jeżeli jest to obiektywnie uzasadnione. Takie zmiany winny być prawidłowo ~~notyfikowane~~ ☒ zgłaszane ☒ wszystkim stronom w odpowiednim terminie, ~~umożliwiające~~ ☒ co umożliwi ☒ im stosowne wypowiedzenie się w przedmiocie każdej z tych zmian. ⇒ Z uwagi na potrzebę zapewnienia pewności prawa oraz propagowania przewidywalności regulacyjnej wszelkie ograniczenia lub cofnięcia istniejących praw użytkownika widma radiowego lub do instalacji urządzeń powinny podlegać przewidywalnym i przejrzystym procedurom; dlatego też należy nakładać surowsze wymogi lub stosować mechanizm zgłoszeń w przypadkach gdy prawa użytkownika zostały przyznane w drodze procedur konkurencyjnych lub porównawczych. Należy unikać niepotrzebnych procedur w przypadku drobnych zmian w istniejących prawach do instalacji urządzeń lub użytkownika widma, jeżeli takie zmiany nie wpływają na interesy stron trzecich. Zmiana użytkownika widma w wyniku stosowania zasad neutralności technologicznej i neutralności usług nie powinna być uznana za wystarczające uzasadnienie dla cofnięcia praw, ponieważ nie oznacza ona przyznania nowego prawa. ⇐

↓ 2002/20/WE motyw 34

~~Zapewnienie przejrzystości wymaga, by usługodawcy, konsumenci oraz inne zainteresowane osoby mieli łatwy dostęp do jakiegokolwiek informacji dotyczącej ich praw, związanych z nimi~~

wymogów, procedur, opłat oraz decyzji dotyczących świadczenia usług łączności elektronicznej, prawa użytkowania częstotliwości radiowych i numerów radiowych, prawa instalowania urządzeń, krajowych tabel wykorzystania częstotliwości oraz krajowych planów numeracji. Krajowe organy regulacyjne mają do spełnienia ważne zadanie, polegające na dostarczaniu takich informacji i uaktualnianiu ich. Jeżeli takimi prawami zarządzają organy władzy państwowej innego szczebla, krajowe organy regulacyjne powinny dążyć do stworzenia przyjaznego dla użytkowników instrumentu dostępu do informacji, dotyczących takich praw.

↓ 2002/20/WE motyw 35

Właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego w ramach zezwoleń wydawanych przez władze krajowe na podstawie niniejszej dyrektywy winno być monitorowane przez Komisję.

↓ 2002/20/WE motyw 36

Aby wszystkie elementy nowych ramowych unormowań w sektorze łączności elektronicznej mogły znaleźć zastosowanie w tej samej dacie, ważne jest, by proces wdrażania niniejszej dyrektywy do ustawodawstw krajowych oraz proces dostosowania istniejących systemów zezwoleń do nowych zasad odbywały się równoległe. Jednakże, w szczególnych przypadkach, kiedy zastąpienie zezwoleń obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy przez ogólne zezwolenia i indywidualne prawa użytkowania zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy prowadziłoby do zwiększenia zakresu obowiązków dla usługodawców działających na podstawie dotychczas obowiązujących zezwoleń lub do zmniejszenia zakresu ich uprawnień, Państwa Członkowskie mogą przedłużyć powyższy termin o dalsze dziewięć miesięcy od daty wdrożenia niniejszej dyrektywy aż do ujednoczenia powyższych zezwoleń, chyba że miałyby to ujemny wpływ na prawa i obowiązki innych przedsiębiorstw.

↓ 2002/20/WE motyw 37

Mogą wystąpić okoliczności, w których uchylenie wymogu zawartego w zezwoleniu i dotyczącego dostępu do sieci łączności elektronicznej stanowiłoby poważną uciążliwość dla jednego lub więcej przedsiębiorstw, które czerpały korzyści z tego wymogu. W takich przypadkach Komisja może, na wniosek danego Państwa Członkowskiego, przyznać dodatkowe tymczasowe uprawnienia.

↓ 2002/20/WE motyw 38

Jako że cele proponowanego działania, mianowicie harmonizacja i uproszczenie zasad dotyczących łączności elektronicznej i warunków wydawania zezwoleń na dostęp do sieci i świadczenie usług, nie mogą zostać dostatecznie dobrze zrealizowane przez Państwa Członkowskie, a tym samym, z racji rozmiarów i skutków takiego działania, mogą być one lepiej zrealizowane na szczeblu wspólnotowym. Wspólnota może podjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Stosownie do zasady proporcjonalności, określonej w tym artykule, zakres niniejszej dyrektywy nie wychodzi poza to, co jest niezbędne do realizacji powyższych celów.

↓ 2009/140/WE motyw 70

- (54) Drobne zmiany w zakresie praw i obowiązków są to zmiany dotyczące głównie kwestii administracyjnych, nie zmieniają one zasadniczego charakteru ogólnych zezwoleń oraz indywidualnych praw użytkownika i przez to nie mogą przynosić porównywalnych korzyści pozostałym przedsiębiorstwom.

↓ 2002/21/WE motyw 13
(dostosowany)
⇒ nowy

- (55) Krajowe organy regulacyjne ~~⇒ i inne właściwe organy~~ ⇐ ~~powinny~~ gromadzić informacje od uczestników ~~rynkowych~~ ☒ rynku ☒, ażeby skutecznie realizować swoje zadania. ☒ Konieczne może być również gromadzenie ☒ ~~takich~~ informacji ~~mogą być także gromadzone z ramienia~~ ☒ w imieniu ☒ Komisji ⇒ lub BEREC ⇐ dla umożliwienia jej ☒ im ☒ realizacji zadań wynikających z przepisów prawa ~~wspólnotowego~~ ☒ Unii ☒. Wnioski o udzielenie informacji winny być proporcjonalne i nie powinny pociągać za sobą niepotrzebnych uciążliwości dla przedsiębiorstw. Informacje zgromadzone przez krajowe organy regulacyjne ~~⇒ i inne właściwe organy~~ ⇐ ~~powinny~~ być publicznie dostępne, chyba że są one poufne na mocy przepisów prawa krajowego o publicznym dostępie do informacji lub są objęte tajemnicą ~~przedsiębiorcy~~ ☒ przedsiębiorstwa ☒ zgodnie z przepisami prawa ~~wspólnotowego~~ ☒ Unii ☒ i krajowego.

↓ 2009/140/WE motyw 16
⇒ nowy

- (56) W celu zapewnienia, aby krajowe organy regulacyjne skutecznie wykonywały swoje zadania regulacyjne, zbierane przez nie dane powinny obejmować dane księgowe o rynkach detalicznych związanych z rynkami hurtowymi, na których operator ma znaczącą pozycję rynkową i które w związku z tym są regulowane przez krajowy organ regulacyjny. Dane powinny również obejmować dane umożliwiające krajowemu organowi regulacyjnemu ocenę ⇒ zgodności z warunkami związanymi z prawem użytkowania, ⇐ potencjalnego wpływu planowanych aktualizacji lub zmian topologii sieci na rozwój konkurencji lub na produkty hurtowe udostępniane innym stronom. ⇒ Informacje dotyczące zgodności z obowiązkami w zakresie zasięgu związanymi z prawem użytkowania widma radiowego są niezbędne dla zapewnienia kompletności geograficznych analiz wdrażania sieci, prowadzonych przez krajowe organy regulacyjne. W związku z tym organy te powinny mieć możliwość stosowania wymogu, aby informacje te były zdezagregowane na poziomie lokalnym i na tyle szczegółowe, aby możliwe było przeprowadzenie geograficznej analizy sieci. ⇐

↓ 2002/20/WE motyw 28
(dostosowany)
⇒ nowy

- (57) ~~Poddanie usługodawców~~ ⇒ Aby zmniejszyć ⇐ ~~obowiązki~~ składania sprawozdań i udzielania informacji ⇒ spoczywające na podmiotach udostępniających sieci i ⇐ ☒ usługi ☒ ~~może być uciążliwe zarówno dla przedsiębiorstwa, jak i dla~~ ☒ oraz

na danego krajowego organu regulacyjnego właściwym organie. Takie obowiązki powinny być tym samym proporcjonalne, obiektywnie uzasadnione i ograniczone do tego, co jest ściśle niezbędne. Nie jest koniecznym nakładanie wymogu W. Należy unikać w szczególności powielania wniosków o informacje ze strony właściwego organu i BEREC oraz wymogu systematycznego i regularnego dostarczania dowodu zgodności ze wszystkimi wymogami określonymi na podstawie ogólnego zezwolenia lub związanymi z nim prawami do użytkowania. Przedsiębiorstwa powinny mieć prawo wiedzieć, jakie jest planowane wykorzystanie do jakich celów będzie użyta żądanych informacji, jaką powinny dostarczyć. Obowiązek dostarczenia informacji nie powinien stanowić warunku dostępu do rynku. Dla celów statystyki można żądać notyfikacji zgłoszenia od podmiotów udostępniających sieci lub usługi łączności elektronicznej z chwilą zaprzestania przez nich działalności.

↓ 2002/20/WE motyw 29
(dostosowany)
⇒ nowy

- (58) ~~Postanowienia niniejszej dyrektywy nie uchylają~~ ~~Obowiązkiem~~ państw członkowskich w zakresie dostarczania wszelkich informacji niezbędnych dla do celów realizacji obrony interesów Wspólnoty Unii w dziedzinie obronności w kontekście na podstawie jej zobowiązań międzynarodowych, wynikających z umów międzynarodowych. ~~Niniejsza dyrektywa nie uchyla także jakiegokolwiek~~ jak również obowiązkami składania sprawozdań, wynikających z uregulowań prawnych niebędących uregulowaniami szczegółowymi dla sektora łączności elektronicznej, takimi jak uregulowania w zakresie prawa konkurencji, nie powinny ulec zmianom.

↓ 2002/21/WE motyw 14
(dostosowany)
⇒ nowy

- (59) Informacja uznana za niejawną poufną przez krajowy organ regulacyjny właściwy organ, zgodnie z zasadami prawa wspólnotowego unijnego i krajowego o tajemnicy przedsiębiorstwa i ochronie danych osobowych, może być jedynie ujawniona Komisji i innym krajowym organom regulacyjnym oraz BEREC, jeżeli takie ujawnienie jest niezbędne dla stosowania przepisów niniejszej dyrektywy lub dyrektyw szczegółowych. Ujawniona informacja powinna ograniczać się do tego, co jest właściwe i proporcjonalne do celów takiego ujawnienia.

↓ nowy

- (60) Szerokopasmowe sieci łączności elektronicznej stają się coraz bardziej różnorodne pod względem technologii, topologii, stosowanego medium i struktury własności, a zatem interwencja regulacyjna – aby była skuteczna i ukierunkowana na obszary, gdzie jest potrzebna – musi opierać się na szczegółowych informacjach i prognozach dotyczących rozwoju sieci. Informacje te powinny obejmować plany dotyczące zarówno wdrażania sieci o bardzo dużej przepustowości, jak i przeprowadzania

znaczących modernizacji i rozbudowy dotychczasowych sieci miedzianych i innych, których parametry wydajności nie dorównują sieciom o bardzo dużej przepustowości pod wszystkimi względami, np. rozwoju sieci „światłowod do krawężnika” (FTTC) w połączeniu z aktywnymi technologiami, takimi jak wektorowanie. Szczegółowość i poziom szczegółowości terytorialnej informacji, które mają gromadzić krajowe organy regulacyjne, powinien zależeć od danego celu regulacyjnego i powinien być adekwatny do celów regulacyjnych, którym informacje służą. Wielkość jednostki terytorialnej będzie zatem różna w poszczególnych państwach członkowskich, w zależności od potrzeb regulacyjnych w konkretnych warunkach krajowych, oraz od dostępności lokalnych danych. W większości przypadków poziom 3 wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS) prawdopodobnie nie będzie wystarczająco małą jednostką terytorialną. Krajowe organy regulacyjne powinny kierować się wytycznymi BEREC dotyczącymi najlepszych praktyk w tym przypadku, a wytyczne takie będą mogły opierać się na dotychczasowym doświadczeniu krajowych organów regulacyjnych w prowadzeniu analiz rozwoju sieci. Krajowe organy regulacyjne powinny udostępnić użytkownikom końcowym narzędzia w odniesieniu do jakości usług w celu zwiększenia ich wiedzy na temat dostępnych usług łączności.

- (61) W przypadku konkretnych i dobrze zdefiniowanych obszarów wykluczenia cyfrowego krajowe organy regulacyjne powinny mieć możliwość organizowania zaproszeń do wyrażania zainteresowania w celu identyfikacji przedsiębiorstw, które chcą inwestować w sieci o bardzo dużej przepustowości. Aby zapewnić przewidywalne warunki inwestycyjne, krajowe organy regulacyjne powinny mieć możliwość wymiany informacji z przedsiębiorstwami wyrażającymi zainteresowanie wdrażaniem sieci o bardzo dużej przepustowości na temat tego, czy na danym obszarze istnieją lub są planowane inne rodzaje modernizacji sieci, w tym prowadzące do uzyskania wydajności pod względem prędkości pobierania danych na poziomie poniżej 100 Mb/s.

↓ 2002/21/WE motyw 15
(dostosowany)
⇒ nowy

- (62) Ważne jest, by krajowe organy regulacyjne ⇒ i inne właściwe organy ⇐ konsultowały się z zainteresowanymi stronami w przedmiocie proponowanych decyzji, ⇒ dawały im wystarczający czas na przygotowanie uwag ze względu na złożoność kwestii ⇐ oraz uwzględniały uwagi zgłoszone przez te strony przy podejmowaniu ostatecznych decyzji. Ażeby ~~zapewnić~~ ☒ zagwarantować ☒, że decyzje podejmowane na szczeblu krajowym nie będą oddziaływały negatywnie na funkcjonowanie jednolitego rynku ani na realizację innych celów określonych w Traktacie, krajowe organy regulacyjne ☒ powinny ☒ powiadamiać Komisję oraz inne krajowe organy regulacyjne o treści projektowanych decyzji, umożliwiając im zajęcie stanowiska w tym przedmiocie. Wskazane jest, by krajowe organy regulacyjne konsultowały się z wszystkimi zainteresowanymi stronami co do wszystkich proponowanych środków, które mają wpływ na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi. Przypadki, w których procedury, o których mowa w art. 6 ☒ 24 ☒ i art. 7 ☒ 34 ☒, znajdują zastosowanie, zostały określone w niniejszej dyrektywie ~~oraz w dyrektywach szczegółowych.~~

↓ 2009/136/WE motyw 49
(dostosowany)

- (63) Aby ~~wyeliminować istniejące braki w konsultacjach z konsumentami~~ i odpowiednio uwzględnić interesy obywateli, państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiedni mechanizm konsultacji. Taki mechanizm mógłby polegać na powołaniu podmiotu, który – niezależnie od krajowych organów regulacyjnych i dostawców usług – przeprowadzałby badania w zakresie kwestii dotyczących konsumentów, takich jak zachowania konsumentów i mechanizmy zmiany dostawców, i który działałby w sposób przejrzysty oraz wniósłby swój wkład do istniejących mechanizmów przeprowadzania konsultacji z zainteresowanymi stronami. Ponadto można byłoby ustanowić mechanizm służący właściwej współpracy w sprawach związanych z propagowaniem treści zgodnych z prawem. Żadne procedury współpracy uzgodnione w ramach takiego mechanizmu nie powinny jednak umożliwiać systematycznego nadzoru nad korzystaniem z internetu.
-

↓ 2002/21/WE motyw 32
(dostosowany)
⇒ nowy

- (64) W razie sporu pomiędzy przedsiębiorstwami w tym samym państwie członkowskim, dotyczącego dziedziny objętej zakresem niniejszej dyrektywy ~~lub szczególnych dyrektyw~~, np. w związku z obowiązkami zapewnienia dostępu i wzajemnych połączeń lub metodami przekazywania spisu ~~abonentów~~ ⇒ użytkowników końcowych ⇐, strona poszkodowana, która prowadziła negocjacje w dobrej wierze, ale której nie udało się osiągnąć porozumienia, powinna mieć możliwość wystąpienia do krajowych organów regulacyjnych z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu. Krajowe organy regulacyjne winny mieć możliwość narzucenia stronom stosownego rozwiązania. Udział krajowego organu regulacyjnego w rozstrzygnięciu sporu pomiędzy przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci i usługi łączności elektronicznej ~~z~~ w danym państwie członkowskim powinien zmierzać do zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie ~~i dyrektywach szczególnych~~.
-

↓ 2002/21/WE motyw 33
(dostosowany)
⇒ nowy

- (65) Niezależnie od prawa do odwołania się, przyznanego na mocy przepisów prawa krajowego lub ~~wspólnotowego~~ ⇨ prawa Unii ⇨, należy ustanowić prostą procedurę, która mogłaby zostać wszczęta na wniosek każdej ze stron danego sporu; procedura ta dotyczyłaby rozwiązywania sporów transgranicznych ~~, których rozwiązanie wykracza poza zakres kompetencji pojedynczego krajowego organu regulacyjnego~~ ⇒ między przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci lub usługi łączności elektronicznej lub upoważnionymi do ich udostępniania w różnych państwach członkowskich ⇐.

↓ 2009/140/WE motyw 50
(dostosowany)
⇒ nowy

- (66) Jednym z ważnych zadań nałożonych na BEREC jest przyjmowanie w stosownych przypadkach opinii w odniesieniu do sporów transgranicznych. W związku z tym krajowe organy regulacyjne powinny ⇒ w pełni uwzględniać wszelkie opinie podejmowane przez BEREC w swoich działaniach nakładających ⇐ ⊗ jakiegokolwiek ⊗ ⇒ obowiązki na przedsiębiorstwa lub w inny sposób rozstrzygających spory ⇐ uwzględniać w takich przypadkach ~~wszelkie opinie BEREC~~.

↓ nowy

- (67) Brak koordynacji między państwami członkowskimi przy organizacji użytkowania widma na ich terytoriach może spowodować problemy z zakłóceniami na dużą skalę, które będą miały poważny wpływ na rozwój jednolitego rynku cyfrowego. Państwa członkowskie powinny wprowadzić wszelkie niezbędne środki, aby zapobiec transgranicznym i szkodliwym zakłóceniom, oraz współpracować ze sobą w tym celu. Na wniosek jednego lub większej liczby państw członkowskich lub Komisji Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego powinien otrzymać zadanie wspierania niezbędnej koordynacji transgranicznej. W pewnych okolicznościach konieczny może być środek wykonawczy oparty na propozycji Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego, służący ostatecznemu rozwiązaniu problemu zakłóceń transgranicznych lub zgodnej z prawem Unii realizacji skoordynowanego rozwiązania uzgodnionego przez co najmniej dwa państwa członkowskie w wyniku dwustronnych negocjacji.
- (68) Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego jest komisijną grupą doradczą wysokiego szczebla, utworzoną na mocy decyzji Komisji 2002/622/WE⁴⁸, a jej zadaniem jest wkład w rozwój rynku wewnętrznego oraz wspieranie tworzenia unijnej polityki widma radiowego z uwzględnieniem uwarunkowań gospodarczych, politycznych, kulturowych, strategicznych, zdrowotnych i społecznych, a także parametrów technicznych. Grupa ta powinna składać się z kierownictwa organów, które ponoszą ogólną odpowiedzialność polityczną za strategię dotyczącą widma. Powinna ona doradzać Komisji przy opracowywaniu celów strategicznych, priorytetów i planów działania na potrzeby polityki widma radiowego. Ta współpraca powinna bardziej wyeksponować politykę widma w różnych obszarach polityki i pomóc w zapewnieniu spójności międzysektorowej na poziomie krajowym i unijnym. Grupa doradcza powinna również zapewniać doradztwo dla Parlamentu Europejskiego i Rady na ich wniosek. Ponadto Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego powinien stanowić także forum koordynujące wykonywanie przez państwa członkowskie ich obowiązków związanych z widmem radiowym, określonych w niniejszej dyrektywie, i powinien odgrywać kluczową rolę w dziedzinach zasadniczych dla rynku wewnętrznego, takich jak koordynacja transgraniczna lub normalizacja. Można utworzyć również techniczne lub eksperckie grupy robocze, które asystowałyby w posiedzeniach plenarnych,

⁴⁸ Decyzja Komisji 2002/622/WE z dnia 26 lipca 2002 r. ustanawiająca Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego (Dz.U. L 198 z 27.7.2002, s. 49).

podczas których przedstawiciele państw członkowskich i Komisji wysokiego szczebla kształtują politykę strategiczną.

↓ 2002/22/WE motyw 47
(dostosowany)
⇒ nowy

- (69) W kontekście, jaki stwarza środowisko konkurencyjne, krajowe organy regulacyjne zajmujące się kwestiami odnoszącymi się do praw użytkowników końcowych powinny brać pod uwagę poglądy zainteresowanych stron, włączając użytkowników i konsumentów. ⇒ Procedury pozasądowego rozstrzygania sporów mogą stanowić szybki i oszczędny sposób egzekwowania praw użytkowników końcowych, w szczególności konsumentów oraz mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw. ⇐
☒ W przypadku sporów konsumenckich ☒ ~~Należy mieć~~ skuteczne ⇒, niedyskryminujące i niedrogi ⇐ procedury ~~zajmowania się~~ rozstrzygania sporów ~~ami~~ ☒ z podmiotami udostępniającymi ☒ ~~między, z jednej strony, konsumentami, a przedsiębiorstwami świadczącymi~~ publicznie dostępne usługi łączności ☒ elektronicznej ☒ ~~z drugiej strony~~ ⇒ zostały już ustanowione dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE⁴⁹, o ile chodzi o odpowiednie spory umowne i konsument ma miejsce pobytu, a przedsiębiorstwo jest zarejestrowane w Unii ⇐ . ⇒ Ponieważ wiele państw członkowskich ustanowiło procedury rozstrzygania sporów także dla użytkowników końcowych innych niż konsumenci, do których dyrektywa 2013/11/UE nie ma zastosowania, wskazane jest utrzymanie procedury sektorowego rozstrzygania sporów zarówno dla konsumentów oraz – o ile państwa członkowskie je rozszerzą – również dla innych użytkowników końcowych, w szczególności mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw. ⇐ ~~Państwa Członkowskie powinny w pełni wziąć pod uwagę zalecenie Komisji 98/257/WE z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zasad, jakie stosują się do organów odpowiedzialnych za pozasądowe rozwiązywanie sporów konsumenckich⁵⁰.~~ ⇒ Z uwagi na głęboką sektorową wiedzę ekspercką krajowych organów regulacyjnych, państwa członkowskie powinny umożliwić krajowym organom regulacyjnym działanie w charakterze podmiotów rozstrzygających spory za pośrednictwem osobnej utworzonej wewnątrz tych organów jednostki, która nie powinna podlegać żadnym wpływom. Określone w niniejszej dyrektywie procedury rozstrzygania sporów, które obejmują konsumentów, powinny podlegać wymogom jakości określonym w rozdziale II dyrektywy 2013/11/UE. ⇐

↓ 2009/140/WE motyw 72
(dostosowany)
⇒ nowy

- (70) ~~Krajowe organy regulacyjne~~ ⇒ Właściwe organy ⇐ powinny móc ~~podjąć~~ ~~skuteczne działania w celu~~ monitorować ~~nia~~ oraz zapewniać ~~nia~~ przestrzeganie warunków związanych z ☒ ogólnymi ☒ zezwoleniami ~~ogólnymi~~ ☒ i ☒ ~~lub~~

⁴⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich) (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 63).

⁵⁰ ~~Dz.U. L 115 z 17.4.1998, str. 31.~~

prawami użytkowania, ⇒ a w szczególności zapewniać efektywne i wydajne użytkowanie widma oraz przestrzeganie obowiązków dotyczących zasięgu i jakości usług za pomocą ⇐ ~~w tym również posiadać uprawnienia do nakładania skutecznych sankcji finansowych lub administracyjnych~~ ⇒ , w tym nakazów sądowych i cofnięcia praw użytkowania ⇐, w przypadku naruszenia tych warunków. ⇒ Przedsiębiorstwa powinny przekazywać właściwym organom możliwie wiarygodne i kompletne informacje, aby umożliwić im realizację ich zadań w zakresie nadzoru. Aby uniknąć tworzenia barier utrudniających wejście na rynek, takich jak antykonkurencyjne gromadzenie, należy zwiększyć skuteczność egzekwowania przez państwa członkowskie warunków związanych z prawami użytkowania widma i powinny w tym uczestniczyć wszystkie właściwe organy, a nie tylko krajowe organy regulacyjne. Egzekwowanie warunków powinno polegać na stosowaniu rozwiązania „wykorzystaj lub strać”, stanowiącego przeciwwagę dla długich okresów ważności praw. Dlatego też handel widmem lub jego dzierżawa powinny być uznawane za środki zapewniające efektywne użytkowanie widma przez pierwotnego posiadacza praw. W celu zapewnienia pewności prawa w odniesieniu do ewentualnego narażenia na sankcje z powodu nieużytkowania widma, progi użytkowania, m.in. pod względem czasu, ilości i identyfikacji widma, powinny zostać z góry określone. ⇐

↓ 2002/20/WE motyw 15
(dostosowany)

- (71) Wymogi, jakie mogą być związane z wydaniem ~~ogólnego zezwolenia~~ ~~ogólnych~~ ~~i szczegółowych~~ ~~indywidualnych~~ ~~praw dotyczących~~ użytkowania, powinny być ograniczone do tego, co jest ściśle niezbędne do zapewnienia zgodności z wymogami i zobowiązaniami wynikającymi z prawa ~~krajowego~~ ~~wspólnotowego~~ ~~i zgodnie z zasadami~~ ~~prawa wspólnotowego~~ i prawa ~~Unii~~ ~~krajowego~~.

↓ 2002/21/WE motyw 12
(dostosowany)
⇒ nowy

- (72) Strona, której dotyczy dana decyzja ~~krajowego organu regulacyjnego~~ ⇒ właściwego organu ⇐, winna mieć prawo do odwołania się do organu, który będzie niezależny od stron zaangażowanych w dany spór ⇒ i od wszelkich zewnętrznych wpływów lub nacisków politycznych, które mogłyby zagrozić niezależności jego osądu w sprawach, które rozpatruje ⇐. ~~Takim~~ ~~Tym~~ ~~organem~~ może być sąd. Ponadto, każde przedsiębiorstwo, które uzna, iż jego wniosek o przyznanie prawa instalowania urządzeń nie został rozpatrzony zgodnie z zasadami zawartymi w niniejszej dyrektywie, winien mieć prawo zaskarżenia takich decyzji. Ustanowienie takiej procedury odwoławczej nie ~~powinno~~ ~~jest sprzeczne z~~ ~~naruszać~~ ~~zasady~~ podziału kompetencji w ramach krajowego systemu sądownictwa ani wynikających ~~z przepisów~~ ~~prawa krajowego~~ ~~prawni~~ osób prawnych i fizycznych. ⇒ W każdym przypadku państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczną kontrolę sądową takich decyzji. ⇐

↓ 2009/140/WE motyw 14
⇒ nowy

- (73) W celu zapewnienia podmiotom rynkowym pewności prawa, organy odwoławcze powinny skutecznie wykonywać swoje zadania; w szczególności postępowania odwoławcze nie powinny być w nieuzasadniony sposób przewlekłe. Środki przejściowe zawieszające skutek decyzji krajowego organu regulacyjnego ⇒ właściwego organu ⇐ powinny być udzielane jedynie w pilnych przypadkach, tak aby zapobiec poważnym i nieodwracalnym szkodom wyrządzonym stronie ubiegającej się o te środki oraz jeżeli wymaga tego zapewnienie równowagi interesów.

↓ 2009/140/WE motyw 15
(dostosowany)
⇒ nowy

- (74) Istniały znaczne rozbieżności co do sposobu stosowania przez organy odwoławcze środków przejściowych mających na celu zawieszenie decyzji krajowych organów regulacyjnych. Aby stosowane podejście było bardziej spójne, należy stosować wspólne standardy zgodne z orzecznictwem ~~wspólnotowym~~ ☒ unijnym ☒. Organy odwoławcze powinny być uprawnione do występowania z wnioskiem o dostępne informacje publikowane przez BEREC. Ze względu na znaczenie odwołań dla ogólnego funkcjonowania ram regulacyjnych konieczne jest ustanowienie mechanizmu zbierania informacji na temat odwołań i decyzji o zawieszeniu decyzji podjętych przez ⇒ właściwe ⇐ organy regulacyjne we wszystkich państwach członkowskich oraz mechanizmu przekazywania Komisji takich informacji ☒ Komisji ☒ ⇒ i BEREC ⇐ . ⇒ Mechanizm ten powinien gwarantować, że Komisja i BEREC będą mogły uzyskiwać od państw członkowskich teksty decyzji i orzeczeń w celu utworzenia ich bazy danych. ⇐

↓ 2002/21/WE motyw 15
(dostosowany)
⇒ nowy

- (75) Po ⇒ uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC ⇐ ~~przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem ds. Łączności~~, Komisja ☒ powinna mieć możliwość ☒ ~~winna domagać się~~ ☒ zażądania ☒ od krajowego organu regulacyjnego wycofania projektowanego środka, jeżeli dotyczy on definicji odnośnego rynku lub wskazuje (lub nie) przedsiębiorstwa o znaczącej pozycji ~~na rynku~~ ☒ rynkowej ☒, i jeżeli takie decyzje spowodowałyby powstanie przeszkód w funkcjonowaniu jednolitego rynku lub byłyby niezgodne z zasadami prawa ~~wspólnotowego~~ ☒ Unii ☒, a w szczególności z celami polityki, którą krajowe organy regulacyjne winny realizować. Powyższa procedura nie narusza procedury notyfikacji określonej w dyrektywie ~~98/34/WE~~ 2015/1535/UE oraz uprawnień Komisji przyznanych jej na mocy Traktatu w przypadku naruszenia prawa ~~wspólnotowego~~ ☒ Unii ☒.

↓ 2009/140/WE motyw 17
(dostosowany)

- (76) Konsultacje krajowe przewidziane w art. 24 ~~6~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~ powinny zostać przeprowadzone przed konsultacjami ~~wspólnotowymi~~ unijnymi przewidzianymi w art. 34 i 35 ~~tej~~ ~~dyrektywy~~ niniejszej ~~dyrektywy~~ tak, aby poglądy zainteresowanych stron mogły zostać odzwierciedlone w konsultacjach ~~wspólnotowych~~ unijnych. Pozwoliłoby to również uniknąć konieczności przeprowadzenia drugich konsultacji ~~wspólnotowych~~ unijnych, jeżeli w wyniku konsultacji krajowych planowany środek zostałby zmieniony.

↓ 2009/140/WE motyw 20
(dostosowany)

- (77) Ramy regulacyjne powinny być wdrażane terminowo. Gdy Komisja podejmuje decyzję żądającą od krajowego organu regulacyjnego wycofania planowanego środka, krajowe organy regulacyjne powinny przedłożyć Komisji zmieniony środek. Należy ustanowić termin zgłoszenia Komisji zmienionego środka zgodnie z art. 34 ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~, tak aby podmioty rynkowe знаły czas trwania przeglądu rynku i aby zwiększyć stopień pewności prawa.

↓ 2009/140/WE motyw 19
(dostosowany)
⇒ nowy

- (78) Mechanizm ~~wspólnotowy~~ unijny, na mocy którego Komisja może żądać od krajowych organów regulacyjnych wycofania się z planowanych środków związanych z definiowaniem rynku i wyznaczaniem operatorów o znaczącej pozycji rynkowej, znacząco przyczynił się do wypracowania spójnego podejścia przy identyfikowaniu okoliczności, w których można stosować regulacje *ex ante*, i tych, w których operatorzy podlegają takim regulacjom. ~~Monitorowanie rynku przez Komisję, a w szczególności doświadczenia związane ze stosowaniem procedury~~ procedur ~~z~~ art. 7 i 7a ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~ wykazały, że niezgodności w stosowaniu środków naprawczych przez krajowe organy regulacyjne – ~~nawet w podobnych warunkach rynkowych – mogłyby osłabiać~~ rynek wewnętrzny łączności elektronicznej. Komisja i BEREC ~~może~~ powinny więc – w zakresie swoich odpowiednich kompetencji – uczestniczyć w zapewnianiu wyższego stopnia spójności w stosowaniu środków naprawczych, ~~przyjmując zalecenia w sprawie~~ dotyczących projektów środków proponowanych przez krajowe organy regulacyjne. Ponadto, w przypadkach gdy BEREC podziela obawy Komisji, Komisja powinna mieć możliwość zażądania od krajowego organu regulacyjnego, aby wycofał dany projekt środka. Aby wykorzystać fachową wiedzę krajowych organów regulacyjnych o analizie rynkowej, przed przyjęciem decyzji lub zaleceń Komisja powinna konsultować się z BEREC.

↓ 2009/140/WE motyw 21
(dostosowany)

- (79) Ze względu na krótkie terminy przewidziane we ~~wspólnotowych~~ unijnych mechanizmach konsultacji, należy przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania zaleceń lub wytycznych w celu uproszczenia procedur wymiany informacji między Komisją a krajowymi organami regulacyjnymi – na przykład w sprawach dotyczących stabilnych rynków lub niewielkich zmian wcześniej zgłoszonych środków. Należy również przyznać Komisji uprawnienia w celu wprowadzenia zwolnień z obowiązku dokonywania zgłoszeń, aby uprościć procedury w niektórych przypadkach.
-

↓ 2002/21/WE motyw 37
(dostosowany)
⇒ nowy

- ~~(80)~~ Krajowe organy regulacyjne powinny współpracować ze sobą, z BEREC oraz z Komisją w sposób jawny tak, aby zapewnić jednolite stosowanie we wszystkich państwach członkowskich ~~postanowień~~ przepisów niniejszej dyrektywy i ~~szczegółowych dyrektyw~~. ~~Współpraca ta będzie miała miejsce m.in. w ramach Komitetu ds. łączności lub grupy składającej się z przedstawicieli krajowych organów regulacyjnych. Państwa Członkowskie winny zdecydować, które organy władzy państwowej będą krajowymi organami regulacyjnymi w rozumieniu niniejszej dyrektywy i szczegółowych dyrektyw.~~
-

↓ 2009/140/WE motyw 18

- (81) Swobodę decyzyjną krajowych organów regulacyjnych należy pogodzić z rozwijaniem spójnych praktyk regulacyjnych i spójnym stosowaniem ram regulacyjnych, aby mogła skutecznie przyczyniać się do rozwoju i urzeczywistnienia rynku wewnętrznego. Dlatego też krajowe organy regulacyjne powinny wspierać działania Komisji dotyczące rynku wewnętrznego oraz działania BEREC.
-

↓ 2002/21/WE motyw 38

- (82) Środki, które mogą oddziaływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, to środki, które mogą mieć wpływ pośredni albo bezpośredni, rzeczywisty lub potencjalny, na strukturę wymiany handlowej pomiędzy państwami członkowskimi w taki sposób, że będzie to za sobą pociągało bariery w funkcjonowaniu jednolitego rynku. Są to środki, które mają znaczący wpływ na operatorów i użytkowników w innych państwach członkowskich, w tym m.in. środki wpływające na cenę dla użytkowników w innych państwach członkowskich, środki, które oddziałują na zdolność świadczenia usług w zakresie łączności elektronicznej przedsiębiorstwa mającego siedzibę w innym państwie członkowskim oraz w szczególności środki, które oddziałują na zdolność świadczenia usług transgranicznych, oraz środki, które oddziałują na strukturę i dostęp do rynku ze skutkiem dla przedsiębiorstw w innych państwach członkowskich.

↓ 2009/140/WE motyw 6
(dostosowany)

- (83) Dokonując przeglądu działania niniejszej dyrektywy ramowej ~~oraz dyrektyw szczegółowych~~, Komisja powinna ocenić, czy w świetle rozwoju rynku i przy uwzględnieniu zarówno konkurencji, jak i ochrony konsumenta wciąż istnieje potrzeba utrzymywania przepisów w zakresie specjalnych sektorowych regulacji *ex ante* ustanowionych w art. 8–13a dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) oraz art. 17 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej), czy też należy zmienić lub uchylić te przepisy.

↓ 2002/21/WE motyw 40

~~Środki niezbędne do wdrożenia niniejszej dyrektywy winny być podejmowane zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki korzystania z uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁵¹.~~

↓ nowy

- (84) Z racji swojej specjalistycznej wiedzy ekonomicznej i znajomości rynku oraz z uwagi na cel i techniczny charakter prowadzonych ocen oraz w celu zapewnienia spójności z ich innymi zadaniami w zakresie regulacji rynku krajowe organy regulacyjne powinny ustalać elementy procedur selekcji i warunki związane z prawami użytkownika widma, które mają największy wpływ na warunki rynkowe oraz sytuację w zakresie konkurencji, w tym warunki wejścia na rynek i dalszego rozwoju przedsiębiorstw. Obejmuje to na przykład parametry wyceny ekonomicznej widma zgodnie z niniejszą dyrektywą, specyfikację środków regulacyjnych i służących kształtowaniu rynku, takich jak stosowanie limitów widma lub rezerwacji widma lub nałożenie obowiązków w zakresie hurtowego dostępu, lub środków określających warunki dotyczące zasięgu związane z prawami użytkownika widma. Bardziej spójnemu stosowaniu i określaniu takich elementów sprzyjałby mechanizm koordynacji, za pomocą którego BEREC, Komisja i krajowe organy regulacyjne pozostałych państw członkowskich dokonywałyby przeglądu projektów środków przed przyznaniem praw użytkownika przez dane państwo członkowskie i jednocześnie z prowadzonymi konsultacjami publicznymi. Środek określony przez krajowy organ regulacyjny może być jedynie elementem szerszego środka krajowego, który może obejmować także warunki dotyczące przyznawania, handlu i dzierżawy, czasu trwania, odnowienia lub zmiany praw użytkownika widma radiowego, a także procedurę selekcji lub warunki związane z prawami użytkownika. Przy zgłaszaniu projektu środka krajowe organy regulacyjne mogą zatem dostarczyć informacje dotyczące innych projektów krajowych środków związanych z odpowiednią procedurą selekcji lub ograniczających użytkowanie widma radiowego, które to środki nie są objęte mechanizmem wzajemnej oceny.

⁵¹ ~~Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.~~

↓ 2002/20/WE motyw 24
(dostosowany)

- (85) Jeżeli przyznanie częstotliwości radiowych poszczególnym przedsiębiorstwom w sposób zharmonizowany zostało uzgodnione na szczeblu europejskim ~~wspólnym~~, państwa członkowskie winny ściśle wdrażać takie uzgodnienia dotyczące przyznawania praw użytkowania w odniesieniu do częstotliwości radiowych w krajowej tabeli przeznaczeń częstotliwości.

↓ nowy

- (86) Państwa członkowskie należy zachęcać do rozważenia możliwości wspólnego udzielania zezwoleń przy przyznawaniu praw użytkowania w przypadkach gdy przewidywane użytkowanie ma charakter transgraniczny.

↓ 2009/140/WE motyw 58
(dostosowany)

- (87) Każda decyzja Komisji podjęta zgodnie z ~~art. 19 ust. 1~~ art. 40 ust. 1 ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~ powinna ograniczać się do zasad, podejść i metodologii regulacyjnych. Dla uniknięcia wątpliwości nie powinna ona zalecać szczegółowych rozwiązań, które z zasady będą musiały odzwierciedlać uwarunkowania krajowe, ani nie powinna zakazywać podejść alternatywnych, które, jak można oczekiwać w rozsądnym zakresie, mogą mieć taki sam skutek. Decyzja taka powinna być proporcjonalna i nie powinna wpływać na decyzje podjęte przez krajowe organy regulacyjne, ~~z~~ które nie tworzą barier na rynku wewnętrznym.

↓ 2002/21/WE motyw 29
(dostosowany)

- (88) ~~Komisja~~ Unia oraz państwa członkowskie przyjęły zobowiązania w zakresie norm i uregulowań dotyczących sieci i usług w dziedzinie telekomunikacji w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO).

↓ 2002/21/WE motyw 30
(dostosowany)

- (89) Proces standaryzacji winien pozostać procesem uzależnionym od sytuacji na rynku. Jednakże mogą wystąpić sytuacje, w których wymagać się będzie zgodności ze specyficznymi standardami ~~wspólnymi~~ unijnymi celem zapewnienia interoperacyjności wewnątrz ~~rynku~~ jednolitego rynku . Na szczeblu krajowym państwa członkowskie poddane są ~~uregulowaniom~~ przepisom zawartym w dyrektywie ~~98/34/WE~~ 2015/1535/UE. ~~Dyrektywa 95/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie korzystania z norm transmisji sygnałów telewizyjnych⁵² nie określała żadnego specyficznego systemu transmisji telewizji cyfrowej ani wymogów dotyczących usług. Za pośrednictwem~~

⁵² ~~Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 51.~~

~~Digital Video Broadcasting Group, podmioty działające na rynku europejskim rozwinęły kilka systemów transmisji telewizyjnego, które następnie zostały poddane standaryzacji w Europejskim Instytucie Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) i stały się zaleceniami Międzynarodowej Unii Telekomunikacyjnej. Jakakolwiek decyzja mająca na celu uczynienie powyższych norm obligatoryjnymi powinna zostać poprzedzona przeprowadzeniem publicznej konsultacji. Procedury standaryzacyjne objęte zakresem niniejszej dyrektywy nie uchybiają postanowieniom naruszają przepisów dyrektywy 1999/5/WE, dyrektywy Rady 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia⁵³ oraz dyrektywy Rady 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej⁵⁴ dyrektywy w sprawie urządzeń radiowych 2014/53/UE, dyrektywy o niskim napięciu 2014/35/UE i dyrektywy w sprawie kompatybilności elektromagnetycznej 2014/30/UE.~~

↓ 2002/21/WE motywy 31

~~Na szczeblu konsumenta interoperacyjność usług cyfrowej telewizji interaktywnej oraz zaawansowanych urządzeń telewizji cyfrowej winna być promowana celem zapewnienia swobodnego przepływu informacji, pluralizmu mediów oraz różnorodności kulturowej. Wskazane jest, by konsumentom mieli możliwość otrzymywania, niezależnie od sposobów nadawania, wszelkich usług cyfrowej telewizji interaktywnej, przy uwzględnieniu neutralności technologicznej, przyszłego postępu technologicznego, potrzeby promowania telewizji cyfrowej oraz stanu konkurencji na rynkach usług telewizji cyfrowej. Operatorzy platform cyfrowej telewizji interaktywnej powinni dążyć do wdrażania otwartego interfejsu programu aplikacyjnego (API) zgodnego ze standardami i specyfikacjami przyjętymi przez europejskie organizacje standaryzacyjne. Należy wspierać i organizować przechodzenie z istniejących API do nowych otwartych API, np. poprzez memoranda o porozumieniu pomiędzy odpowiednimi uczestnikami rynku. Otwarte API ułatwiają interoperacyjność, tj. nośność interaktywnych treści pomiędzy mechanizmami przekazywania oraz pełną funkcjonalność tych treści w urządzeniach rozszerzonej telewizji cyfrowej. Jednakże należy wziąć pod uwagę potrzebę zapobiegania utrudnianiu działania wyposażenia odbiorczego oraz ochronienia go przed szkodliwymi wpływami, np. wirusami.~~

↓ nowy

(90) Pomioty udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej (lub zarówno sieci, jak i usługi) powinny mieć obowiązek wprowadzania środków w celu ochrony bezpieczeństwa, odpowiednio, sieci lub usług. Środki te powinny zapewniać poziom bezpieczeństwa sieci i usług proporcjonalny do istniejącego ryzyka z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy i technologii. Przy opracowywaniu środków bezpieczeństwa należy brać pod uwagę co najmniej wszystkie stosowne aspekty następujących kwestii: w zakresie bezpieczeństwa sieci i urządzeń: bezpieczeństwo fizyczne i bezpieczeństwo środowiska, bezpieczeństwo dostaw energii, kontrola dostępu do sieci i integralność

⁵³ Dz.U. L 77 z 26.3.1973, str. 29.

⁵⁴ Dz.U. L 139 z 23.5.1989, str. 19.

sieci; w zakresie postępowania w przypadku incydentu: procedury postępowania w przypadku incydentu, zdolności wykrywania incydentów, zgłaszanie incydentów i informowanie o nich; w zakresie zarządzania ciągłością działania: strategia ciągłości usług i plany awaryjne, zdolności do usuwania skutków awarii; w zakresie monitorowania, kontroli i testowania: strategie monitorowania i rejestrowania, ćwiczenia w zakresie planów awaryjnych, testowanie sieci i usług, oceny bezpieczeństwa i monitorowanie zgodności; oraz zgodność z normami międzynarodowymi.

- (91) Z uwagi na rosnące znaczenie usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów należy dopilnować, aby podlegały one również odpowiednim wymogom bezpieczeństwa zgodnie z ich specyficznym charakterem i istotną rolą w gospodarce. Podmioty świadczące takie usługi powinny zatem zapewnić poziom bezpieczeństwa proporcjonalny do stopnia ryzyka dla bezpieczeństwa takich usług łączności elektronicznej. Ze względu na to, że podmioty świadczące usługi interpersonalnej łączności niewykorzystujące numerów zazwyczaj nie sprawują rzeczywistej kontroli nad transmisją sygnałów w sieciach, stopień ryzyka w przypadku takich usług można uznać za niższy pod pewnymi względami niż w przypadku tradycyjnych usług łączności elektronicznej. Dlatego też, jeżeli tylko jest to uzasadnione aktualną oceną ryzyka dla bezpieczeństwa, wymogi bezpieczeństwa dla usług interpersonalnej łączności niewykorzystujących numerów powinny być łagodniejsze. W związku z tym usługodawcy powinni mieć możliwość decydowania o środkach, jakie uznają za właściwe w celu zarządzania ryzykiem, na jakie narażone jest bezpieczeństwo ich usług. Takie samo podejście powinno być stosowane odpowiednio do usług łączności interpersonalnej wykorzystującej numery, jeżeli usługodawca nie sprawuje rzeczywistej kontroli nad transmisją sygnału.
- (92) Właściwe organy powinny zapewniać utrzymanie integralności i dostępności publicznych sieci łączności. Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) powinna przyczyniać się do zwiększania poziomu bezpieczeństwa łączności elektronicznej, na przykład przez zapewnianie wiedzy i doradztwa, oraz propagować wymianę najlepszych praktyk. Właściwe organy powinny dysponować niezbędnymi środkami do wykonywania swoich obowiązków, w tym uprawnieniami do uzyskiwania informacji niezbędnych do oceny poziomu bezpieczeństwa sieci lub usług. Powinny być również uprawnione do pozyskiwania kompleksowych i wiarygodnych danych na temat przypadków rzeczywistych zagrożeń bezpieczeństwa, które wywarły znaczący wpływ na funkcjonowanie sieci lub usług. W stosownych przypadkach powinny udzielać im pomocy Zespoły Reagowania na Incydenty związane z Bezpieczeństwem Komputerowym (CSIRT) utworzone na podstawie art. 9 dyrektywy 2016/1148/UE⁵⁵. W szczególności CSIRT mogą mieć obowiązek, by dostarczać właściwym organom informacji o ryzyku i incydentach zagrażających publicznym sieciom łączności i publicznie dostępnym usługom łączności elektronicznej i zalecać metody radzenia sobie z tymi problemami.
- (93) W przypadku gdy udostępnianie łączności elektronicznej zależy od zasobów publicznych, których wykorzystanie podlega specjalnym zezwoleniom, państwa członkowskie mogą przyznać organowi właściwemu do ich wydawania prawo do nakładania opłat w celu zapewnienia optymalnego wykorzystania tych zasobów

⁵⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii (Dz.U. L 194 z 19.7.2016).

zgodnie z procedurami przewidzianymi w niniejszej dyrektywie. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości państwa członkowskie nie mogą nakładać żadnych opłat w związku z udostępnianiem sieci i usług łączności elektronicznej oprócz tych, które przewidziano w niniejszej dyrektywie. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć spójne podejście do ustalania tych opłat, aby nie powodować nadmiernych obciążeń finansowych związanych z procedurą udzielania ogólnego zezwolenia lub praw użytkowania dla przedsiębiorstw udostępniających sieci i usługi łączności elektronicznej.

↓ 2002/20/WE motyw 32
(dostosowany)
⇒ nowy

(94) ⇒ Aby zapewnić optymalne wykorzystanie zasobów, opłaty powinny odzwierciedlać ekonomiczną i technologiczną sytuację na danym rynku, a także wszelkie inne istotne czynniki wpływające na ich wartość. Jednocześnie opłaty powinny być ustalane tak, aby umożliwiały innowacyjność w udostępnianiu sieci i usług, a także konkurencję na rynku. Państwa członkowskie powinny zatem dopilnować, aby opłaty za prawa użytkowania były ustalane z zastosowaniem mechanizmu, który gwarantuje odpowiednią ochronę przed sytuacją, gdy wartość opłat zostaje zniekształcona w wyniku strategii maksymalizacji przychodów, składania ofert sprzecznych z zasadami konkurencji lub podobnych praktyk. ~~⇐ Oprócz opłat administracyjnych, opłaty za użytkowanie częstotliwości oraz numerów radiowych mogą być nakładane jako instrument zapewniający optymalne wykorzystanie tychże zasobów. Takie opłaty nie powinny utrudniać rozwoju usług innowacyjnych ani konkurencji na rynku.~~ ~~Postanowienia~~ Przepisy niniejszej dyrektywy ~~nie stoją na przeszkodzie~~ pozostają bez uszczerbku dla realizacji celu, dla którego stosuje się opłaty za ~~użytkowania praw~~ prawa użytkowania ⇒ i prawa do instalowania urządzeń . Takie opłaty mogą na przykład zostać wykorzystane do sfinansowania działalności krajowych organów regulacyjnych i właściwych organów , która nie może zostać sfinansowana z opłat administracyjnych. Podczas gdy w przypadku procedur selekcji konkurencyjnej lub porównawczej na opłatę za ~~użytkowanie praw~~ prawa użytkowania ~~do częstotliwości~~ ⇒ widma radiowych składa się wyłącznie jednorazowo płatna kwota, umowy dotyczące zapłaty powinny zapewniać, by stosowanie takich opłat nie pociągało za sobą w praktyce selekcji prowadzonej na podstawie kryteriów nie związanych z realizacją celu polegającego na zagwarantowaniu optymalnego wykorzystania ~~częstotliwości~~ ⇒ widma radiowych. Komisja może regularnie publikować wyniki prowadzonych standardowych badań ⇒ i inne wytyczne, w zależności od potrzeb, uwzględniających najlepsze metody w zakresie przyznawania ~~częstotliwości~~ ⇒ widma radiowych, numerów lub przyznawania praw drogi.

↓ nowy

(95) Z uwagi na swoją rolę w zapewnianiu optymalnego użytkowania widma radiowego, opłaty związane z prawami użytkowania widma radiowego mogą wpływać na decyzje podmiotów o tym, czy ubiegać się o takie prawa i wykorzystywać zasoby widma radiowego. Przy ustalaniu cen wywoławczych jako sposobu określenia minimalnych zasad wyceny zapewniających optymalne wykorzystanie, państwa członkowskie powinny zatem dopilnować, aby takie ceny, bez względu na rodzaj stosowanej

procedury selekcji, również odzwierciedlały dodatkowe koszty związane ze spełnianiem warunków udzielania zezwoleń, nakładanych z myślą o realizacji celów polityki, które prawdopodobnie nie mogłyby zostać zrealizowane przy zastosowaniu zwykłych norm handlowych, takich jak warunki dotyczące zasięgu terytorialnego. Należy wówczas również brać pod uwagę sytuację konkurencji na danym rynku.

- (96) Optymalne wykorzystanie zasobów widma radiowego zależy od dostępności odpowiednich sieci i urządzeń towarzyszących. W związku z tym opłaty za prawa użytkowania widma radiowego i prawa do instalowania urządzeń należy ustalać z uwzględnieniem potrzeby ułatwienia stałego rozwoju infrastruktury, co pozwoli jak najwydajniej wykorzystywać zasoby. Państwa członkowskie powinny zatem ustalić warunki płatności dotyczące opłat za prawa użytkowania widma radiowego powiązane z faktyczną dostępnością tego zasobu w sposób ułatwiający inwestycje niezbędne do wspierania takiego rozwoju. Warunki te powinny zostać określone w obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminujący sposób przed rozpoczęciem procedur przyznawania praw użytkowania widma.

↓ 2002/21/WE motyw 22
(dostosowany)

- (97) Należy zapewnić, by procedury przyznawania prawa instalowania urządzeń były przeprowadzane na czas, w sposób niedyskryminujący i jawny, przy zapewnieniu warunków sprawiedliwej i efektywnej konkurencji. ~~⊗~~ Przepisy ~~⊗~~ ~~Postanowienia~~ niniejszej dyrektywy nie ~~uchylają przepisom~~ ~~⊗~~ naruszają przepisów ~~⊗~~ prawa krajowego o wyłączeniu lub korzystaniu z własności, zwykłym wykonywaniu prawa własności, zwykłym wykonywaniu uprawnień władzy publicznej czy zasadom bezstronności, przy uwzględnieniu zasad obowiązujących w państwach członkowskich i dotyczących systemu własności.

↓ 2009/140/WE motyw 42

- (98) Kluczowymi elementami przy tworzeniu sieci komunikacji elektronicznej lub nowych elementów sieci są zezwolenia wydawane przedsiębiorstwom będącym dostawcami sieci i usług łączności elektronicznej, umożliwiające im dostęp do własności publicznej lub prywatnej. Dlatego też zbędna złożoność i opóźnienia procedur przyznawania praw drogi mogą stanowić istotną przeszkodę dla rozwoju konkurencji. W związku z tym należy uprościć nabywanie praw drogi przez upoważnione przedsiębiorstwa. Krajowe organy regulacyjne powinny móc koordynować nabywanie praw drogi, udostępniając odpowiednie informacje na swoich stronach internetowych.

↓ 2009/140/WE motyw 43
(dostosowany)
⇒ nowy

- (99) Konieczne jest zwiększenie uprawnień państw członkowskich w odniesieniu do posiadaczy praw drogi, aby zapewnić wprowadzanie lub uruchamianie nowych sieci w sposób sprawiedliwy, skuteczny oraz odpowiedzialny wobec środowiska naturalnego, niezależnie od jakiegokolwiek obowiązku operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie zapewniania dostępu do jego sieci łączności elektronicznej. Poprawa współużytkowania urządzeń może ~~znacząco poprawić konkurencję i~~ obniżyć ~~ogólny~~

koszt finansowy i środowiskowy, ~~jaki ponoszą przedsiębiorstwa przy~~ związane z ~~rozieszczaniem~~ infrastruktury łączności elektronicznej, ~~zwłaszcza w przypadku nowych sieci dostępu~~ ⇒ i służyć zdrowiu publicznemu i bezpieczeństwu publicznemu oraz pomóc w realizacji celów w zakresie planowania przestrzennego ⇐ . ~~Krajowe organy regulacyjne~~ ⇒ Właściwe organy ⇐ powinny być uprawnione do żądania, aby ~~posiadacze~~ ⊗ przedsiębiorstwa, które korzystały z ⊗ praw do instalowania urządzeń, nad lub pod własnością publiczną lub prywatną, współużytkowali takie urządzenia lub ⊗ mienie ⊗ ~~nieruchomość~~ (w tym również w formie fizycznej kolokacji) , ~~co zachęciłoby do efektywnego inwestowania w infrastrukturę i promowania innowacji,~~ po odpowiednim okresie konsultacji publicznych, podczas których wszystkie zainteresowane strony powinny mieć możliwość wyrażenia swoich poglądów ⇒ , i w określonych obszarach, gdzie taki ogólny interes uzasadnia wprowadzenie współużytkowania. Może tak być w przypadku wysokiego zagęszczenia podglebia lub gdy konieczne jest pokonanie naturalnej bariery. ⇐ ~~Takie uzgodnienia o współużytkowaniu lub koordynacji mogą obejmować zasady dotyczące podziału kosztów współużytkowania urządzeń lub nieruchomości i powinny zapewnić, aby ryzyko ponoszone przez dane przedsiębiorstwa było w odpowiedni sposób kompensowane.~~ Krajowe ⇒ Właściwe ⇐ organy ~~regulacyjne~~ powinny w szczególności móc nakładać obowiązek współużytkowania elementów sieci i urządzeń towarzyszących, takich jak kanały, przewody, maszty, studzienki, szafki uliczne, anteny, wieże i inne konstrukcje nośne, budynki lub wejścia do budynków oraz obowiązek lepszej koordynacji prac budowlanych ⇒ ze względów środowiskowych lub innych względów związanych z polityką publiczną. Natomiast to krajowe organy regulacyjne powinny mieć obowiązek określania zasad podziału kosztów współużytkowania urządzeń lub własności, aby zagwarantować, że ryzyko ponoszone przez zainteresowane przedsiębiorstwa będzie w odpowiedni sposób kompensowane. ⇐ ⊗ W świetle obowiązków nałożonych dyrektywą 2014/61/UE ⊗ ~~w~~ Właściwe organy, zwłaszcza władze lokalne, powinny również ustanowić – we współpracy z krajowymi organami regulacyjnymi – odpowiednie procedury koordynacji w odniesieniu do robót publicznych oraz do innych odpowiednich urządzeń publicznych lub własności publicznej; procedury te mogą obejmować procedury zapewniające zainteresowanym stronom dostęp do informacji dotyczących odpowiednich urządzeń lub własności publicznej oraz ~~do~~ ~~oprowadzonych~~ i planowanych robót publicznych, procedury ⊗ gwarantujące ⊗ ~~zapewniające~~, że strony są terminowo informowane o takich pracach, jak również procedury ⊗ gwarantujące ⊗ ~~zapewniające~~, że współużytkowanie jest w jak najszerszym zakresie ułatwione.

↓ 2002/21/WE motyw 23

⇒ nowy

~~Wspólne korzystanie z urządzeń może być korzystne z punktu widzenia miejskiego planowania przestrzennego, zdrowia publicznego lub ochrony środowiska i powinno być promowane przez krajowe organy regulacyjne na podstawie dobrowolnie zawieranych porozumień. W razie, gdy przedsiębiorstwa są pozbawione dostępu do wiarygodnych rozwiązań alternatywnych, można nakazać wspólne korzystanie z urządzeń lub nieruchomości. Dotyczy to między innymi fizycznej kolokacji i przewodów, budynków, masztów, anten lub systemu wspólnego korzystania z anten. Obowiązek wspólnego korzystania z urządzeń lub nieruchomości winien być nałożony na przedsiębiorstwa dopiero po przeprowadzeniu pełnej konsultacji publicznej.~~

↓ 2002/21/WE motyw 24
(dostosowany)
⇒ nowy

- (100) Jeżeli w związku z ochroną środowiska operatorzy sieci ruchomych muszą wspólnie korzystać z wież lub masztów, takie wspólne korzystanie może prowadzić do obniżenia maksymalnego poziomu przekazywanej mocy przyznanej każdemu operatorowi z uwagi na kryterium zdrowia publicznego, ☒ a ☒ to z kolei może zmuszać operatorów do instalowania większej ilości nadajników celem osiągnięcia zasięgu na całym terytorium państwa. ⇒ Właściwe organy powinny dążyć do pogodzenia przedmiotowych względów środowiskowych i względów zdrowia publicznego z należytym uwzględnieniem podejścia ostrożnościowego określonego w zaleceniu Rady nr 1999/519/WE. ⇐

↓ 2002/20/WE motyw 29

~~Postanowienia niniejszej dyrektywy nie uchybiają obowiązkowi Państw Członkowskich w zakresie dostarczania wszelkich informacji niezbędnych dla realizacji interesów Wspólnoty w dziedzinie obronności w kontekście jej zobowiązań międzynarodowych, wynikających z umów międzynarodowych. Niniejsza dyrektywa nie uchybia także jakimkolwiek obowiązkowi składania sprawozdań, wynikającym z uregulowań prawnych nie będących uregulowaniami szczegółowymi dla sektora łączności elektronicznej, takimi jak uregulowania w zakresie prawa konkurencji.~~

↓ 2002/21/WE motyw 19
(dostosowany)
⇒ nowy

- (101) ~~Częstotliwości radiowe~~ ⇒ Widmo radiowe jest ograniczonym publicznym zasobem o dużej wartości publicznej i rynkowej. ⇐ ~~stanowią~~ ☒ Stanowi ono ☒ istotny substrat radiowych ☒ sieci i ☒ usług łączności elektronicznej i w tym zakresie, jeżeli chodzi o ☒ w jakim wiąże się z ☒ takimie ☒ sieciami i ☒ usługami, ~~częstotliwości te~~ ☒ widmo to ☒ winno~~y~~ być ⇒ efektywnie ⇐ rozdzielane i przyznawane przez krajowe organy regulacyjne, zgodnie z określonymi zharmonizowanymi celami oraz zasadami dotyczącymi ich działania, jak również według obiektywnych, jawnych i niedyskryminujących kryteriów, przy uwzględnieniu demokratycznych, społecznych, językowych i kulturowych interesów związanych z użytkowaniem częstotliwości. ~~Ważne jest, by rozdzielaniem i przyznawaniem częstotliwości radiowych zarządzano w sposób jak najbardziej wydajny. Przekazywanie częstotliwości radiowych może stanowić skuteczny środek na zwiększenie wydajności spektrum tak długo, jak istnieją dostateczne sposoby ochrony interesu publicznego, a w szczególności potrzeby zapewnienia jawności, oraz ustanowiony jest nadzór organu regulacyjnego nad takim przekazywaniem.~~ Decyzja nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym)⁵⁶ ustanawia

⁵⁶ Decyzja nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002).

ramy harmonizacji częstotliwości ⇒ widma ⇐ radiowych, zaś działania podejmowane na mocy niniejszej dyrektywy winny zmierzać do ułatwienia prac podejmowanych na mocy tej decyzji.

↓ 2009/140/WE motyw 25
(dostosowany)
⇒ nowy

- (102) Działania podejmowane we Wspólnocie ☒ w Unii ☒ w ramach polityki dotyczącej widma radiowego nie powinny naruszać środków podejmowanych zgodnie z prawem wspólnotowym ☒ Unii ☒ na szczeblu wspólnotowym ☒ unijnym ☒ lub krajowym, tak, aby realizować cele leżące w interesie ogólnym, w szczególności w odniesieniu do uregulowań dotyczących treści oraz polityki audiowizualnej i polityki medialnej oraz prawa państw członkowskich do zagospodarowania i wykorzystywania widma radiowego do celów porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego i obrony. ⇒ Ponieważ korzystanie z widma do celów wojskowych i innych celów bezpieczeństwa publicznego wpływa na dostępność widma na potrzeby rynku wewnętrznego, polityka widma radiowego powinna uwzględniać wszystkie sektory i aspekty polityki Unii oraz równoważyć ich potrzeby przy jednoczesnym poszanowaniu praw państw członkowskich. ⇐

↓ nowy

- (103) Zapewnienie powszechnej łączności w każdym państwie członkowskim jest kluczowe dla rozwoju gospodarczego i społecznego, uczestnictwa w życiu publicznym i dla spójności społecznej i terytorialnej. Ponieważ łączność staje się integralnym elementem europejskiego społeczeństwa i dobrobytu, należy zapewnić zasięg obejmujący całą UE dzięki nakładaniu przez państwa członkowskie odpowiednich wymogów w zakresie zasięgu, które powinny być dostosowane do każdego obsługiwane obszaru i ograniczać się do proporcjonalnych obciążeń, aby nie utrudniać wdrażania sieci przez usługodawców. Zasięg na danym terytorium, a także łączność w poszczególnych państwach członkowskich, powinny być zmaksymalizowane i niezawodne, co pozwoli rozpowszechnić krajowe i transgraniczne usługi i aplikacje, takie jak samochody podłączone do sieci i e-zdrowie. Dlatego też, w celu zwiększenia pewności regulacyjnej i przewidywalności potrzeb inwestycyjnych oraz zagwarantowania proporcjonalnego i równego dostępu do łączności dla wszystkich obywateli, stosowanie przez właściwe organy obowiązków w zakresie zasięgu powinno być koordynowane na poziomie Unii. Z uwagi na specyfikę poszczególnych krajów, taka koordynacja powinna ograniczać się do ogólnych kryteriów stosowanych do określania i oceny spełnienia obowiązków w zakresie zasięgu, takich jak gęstość zaludnienia lub cechy topograficzne i topologiczne.

- (104) Potrzeba zapewnienia, aby obywatele nie byli narażeni na działanie pola magnetycznego na poziomie szkodliwym dla zdrowia publicznego, powinna być realizowana w sposób spójny w całej Unii, przy szczególnym uwzględnieniu podejścia ostrożnościowego przyjętego w zaleceniu Rady nr 1999/519/WE⁵⁷, w celu zapewnienia spójnych warunków wdrażania infrastruktury.

⁵⁷ Zalecenie Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz) (Dz.U. L 199 z 30.7.1999, s. 59).

(105) Harmonizacja i koordynacja wykorzystania widma oraz regulacje dotyczące urządzeń oparte na normalizacji uzupełniają się wzajemnie i muszą być ściśle skoordynowane, aby skutecznie spełniały swoje wspólne cele ze wsparciem ze strony Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego. Koordynacja między zakresem i harmonogramem udzielania mandatów Europejskiej Konferencji Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (CEPT) na podstawie decyzji o spektrum radiowym a wnioskami o normalizację do europejskich organizacji normalizacyjnych, takich jak Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych, w tym w odniesieniu do parametrów odbiorników radiowych, powinna ułatwić wprowadzanie przyszłych systemów, zwiększać możliwości współużytkowania widma i zapewnić wydajne zarządzanie widmem.

(106) Zapotrzebowanie na zharmonizowane widmo radiowe nie jest jednakowe we wszystkich częściach Unii. W przypadkach gdy na poziomie regionalnym lub krajowym nie ma popytu na zharmonizowane pasmo, państwa członkowskie powinny móc wyjątkowo dopuszczać alternatywne wykorzystanie pasma, o ile taki brak popytu się utrzymuje i pod warunkiem że to alternatywne wykorzystanie nie stoi na przeszkodzie zharmonizowanemu wykorzystaniu przedmiotowego pasma przez inne państwa członkowskie i że zostaje ono wstrzymane w momencie pojawienia się popytu na zharmonizowane użytkowanie.

↓ 2009/140/WE motyw 34
(dostosowany)

~~Należy zwiększyć~~ Wprowadzono elastyczność zarządzania widmem radiowym i dostępu do niego za pomocą zezwoleń neutralnych technologicznie i usługowo, tak aby umożliwić użytkownikom wybór najlepszych rozwiązań technicznych i usług do stosowania w pasmach częstotliwości określonych jako dostępne dla usług łączności elektronicznej w odnośnych krajowych planach przeznaczeń częstotliwości zgodnie z prawem Unii („zasady neutralności technologii i usług”). Wyłącznie w ~~W~~ przypadku gdy zagrożone są cele leżące w interesie ogólnym, określenie rozwiązań technicznych i usług powinno następować w trybie administracyjnym; powinno ono być precyzyjnie uzasadnione i powinno podlegać regularnym przeglądom okresowym.

↓ 2009/140/WE motyw 35
(dostosowany)

(108) Ograniczenia zasady neutralności technologicznej powinny być odpowiednie i uzasadnione potrzebą ochrony przed szkodliwymi zakłóceniami, na przykład poprzez narzucenie stosowania masek widmowej gęstości mocy i poziomów mocy dla sygnału nadawczego, potrzebą zapewnienia ochrony zdrowia publicznego poprzez ograniczenie narażenia ludności na działanie pól elektromagnetycznych, potrzebą zapewnienia właściwego funkcjonowania usług dzięki odpowiedniemu poziomowi technicznej jakości usługi, ale niekoniecznie wykluczania przy tym możliwości stosowania więcej niż jednej usługi w tym samym paśmie częstotliwości, potrzebą zapewnienia właściwego współużytkowania widma, w szczególności gdy jego użytkowanie podlega jedynie ogólnym zezwoleniom ~~ogólnym~~, lub potrzebą gwarantowania efektywnego użytkowania widma lub osiągnięcia celu leżącego w interesie ogólnym zgodnie z prawem ~~wspólnym~~ Unii .

↓ 2009/140/WE motyw 36 and 37 (dostosowany)

- (109) Użytkownicy widma powinni również móc dokonywać swobodnego wyboru usług, które chcą oferować w danym zakresie widma radiowego, ~~z uwzględnieniem środków przejściowych dotyczących praw wcześniej nabytych~~. Z drugiej strony w uzasadnionym i proporcjonalnym zakresie należy dopuszczać przyjmowanie środków, które wymagają świadczenia określonej usługi w celu realizacji jasno określonych celów leżących w interesie ogólnym, takich jak bezpieczeństwo życia, konieczność wspierania spójności społecznej, regionalnej i terytorialnej lub unikanie nieefektywnego użytkowania widma. Cele te powinny obejmować promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, określonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem ~~wspólnotowym~~ Unii . O ile nie jest to konieczne dla ochrony bezpieczeństwa życia lub, w drodze wyjątku, dla realizacji innych celów leżących w interesie ogólnym i określonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem ~~wspólnotowym~~ Unii , wyjątki nie powinny prowadzić do wyłącznego użytkowania w celu świadczenia pewnych usług, ale raczej polegać na przyznaniu pierwszeństwa, tak, aby w tym samym paśmie mogły w jak największym zakresie współistnieć inne usługi lub technologie. Określanie zakresu i charakteru każdego wyjątku związanego z promowaniem różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów należy do kompetencji państw członkowskich.

↓ 2009/140/WE motyw 38

- (110) Ponieważ przydział widma radiowego na użytek określonych technologii lub usług stanowi wyjątek od zasad neutralności technologicznej i usługowej oraz zmniejsza swobodę wyboru świadczonych usług lub stosowanej technologii, wszelkie wnioski w sprawie takiego przydziału powinny być przejrzyste i podlegać konsultacjom publicznym.

↓ nowy

- (111) W wyjątkowych przypadkach gdy państwa członkowskie podejmują decyzję o ograniczeniu swobody udostępniania sieci i świadczenia usług łączności elektronicznej, kierując się względami polityki publicznej, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego, powinny one wyjaśnić przyczyny takiego ograniczenia.

↓ 2009/140/WE motyw 31 (dostosowany)

⇒ nowy

- (112) ~~Częstotliwościami~~ ⇒ Widmem ⇐ radiowym, należy zarządzać w taki sposób, aby zapewnić ochronę przed szkodliwymi zakłóceniami. Dlatego należy właściwie zdefiniować podstawowe pojęcie szkodliwych zakłóceń, aby zagwarantować ~~zapewnić~~, że interwencja regulacyjna ogranicza się do zakresu niezbędnego do zapobiegania takim zakłóceniom, ⇒ uwzględniając również konieczność, aby urządzenia sieci i urządzenia użytkowników końcowych były wyposażone w technologię zapewniającą odporność odbiornika. Z uwagi na silnie transgraniczny

charakter transportu cyfryzacja w tym sektorze stanowi wyzwanie. Pojazdy (metro, autobusy, samochody osobowe, samochody ciężarowe, pociągi itp.) stają się coraz bardziej autonomiczne i są coraz częściej podłączone do internetu. Na rynku wewnętrznym UE pojazdy z łatwością przekraczają granice krajowe. Niezawodna łączność i unikanie szkodliwych zakłóceń są fundamentalne dla bezpiecznego i prawidłowego działania pojazdów oraz ich pokładowych systemów łączności. ⇐

↓ nowy

- (113) W związku z rosnącym popytem na widmo i pojawianiem się nowych zróżnicowanych aplikacji i technologii, które stwarzają zapotrzebowanie na bardziej elastyczny dostęp do widma i jego użytkowanie, państwa członkowskie powinny wspierać współużytkowanie widma, określając najwłaściwsze systemy udzielania zezwoleń dla każdego scenariusza oraz jego odpowiednie i przejrzyste zasady i warunki. Współużytkowanie widma coraz częściej zapewnia jego efektywne i wydajne użytkowanie dzięki temu, że umożliwia kilku niezależnym użytkownikom lub urządzeniom dostęp do tego samego pasma częstotliwości w różnych rodzajach systemów prawnych, co ma na celu udostępnienie dodatkowych zasobów widma, podniesienie wydajności użytkowania i ułatwienie dostępu do widma dla nowych użytkowników. Współużytkowanie może się opierać na ogólnych zezwoleniach lub użytkowaniu bez konieczności uzyskania pozwolenia i umożliwiać – na specjalnych warunkach współdzielenia – kilku użytkownikom dostęp i użytkowanie tego samego zakresu widma na różnych obszarach geograficznych lub w różnym czasie. Może się ono opierać również na indywidualnych prawach użytkowania w ramach takich rozwiązań jak współdzielony dostęp polegający na tym, że wszyscy użytkownicy (dotychczasowy użytkownik i nowi użytkownicy) zgadzają się na warunki współdzielonego dostępu nadzorowanego przez właściwe organy, tak aby zapewnić minimalną gwarantowaną jakość transmisji sygnałów radiowych. Dopuszczając współużytkowanie w różnych systemach zezwoleń, państwa członkowskie nie powinny wyznaczać rozbieżnych okresów takiego użytkowania na podstawie różnych systemów zezwoleń.
- (114) Aby zapewnić przewidywalność i zachować pewność prawa oraz stabilność inwestycji, państwa członkowskie powinny z wyprzedzeniem ustalić odpowiednie kryteria służące określeniu stopnia realizacji celu wydajnego użytkowania widma przez posiadaczy praw, podczas stosowania warunków, które obwarowują indywidualne prawa użytkowania i ogólne zezwolenia. Zainteresowane strony powinny uczestniczyć w określaniu takich warunków i być informowane w przejrzysty sposób o tym, w jaki sposób będzie oceniana realizacja ich obowiązków.
- (115) Biorąc pod uwagę znaczenie innowacji technologicznych, państwa członkowskie powinny móc przewidzieć prawa użytkowania widma do celów doświadczalnych, podlegające określonym ograniczeniom i warunkom ściśle uzasadnionym doświadczalnym charakterem takich praw.
- (116) Współdzielenie infrastruktury sieciowej i w niektórych przypadkach współużytkowanie widma mogą umożliwić bardziej wydajne i efektywne użytkowanie widma radiowego oraz zapewnić szybkie wdrażanie sieci, zwłaszcza w rzadko zaludnionych obszarach. Przy określaniu warunków obwarowujących prawa użytkowania widma radiowego właściwe organy powinny również rozważyć dopuszczenie form współdzielenia lub koordynacji między przedsiębiorstwami, celem

zapewnienia efektywnego i wydajnego użytkowania widma lub przestrzegania obowiązków w zakresie zasięgu zgodnie z zasadami prawa konkurencji.

- (117) Warunki rynkowe, a także rola i liczba podmiotów rynkowych mogą być różne w poszczególnych państwach członkowskich. Podczas gdy potrzeba i możliwość obwarowania warunkami praw użytkowania widma radiowego mogą być uzależnione od specyfiki krajowej, którą należy należycie uwzględnić, sposób egzekwowania takich obowiązków powinien być koordynowany na poziomie UE za pomocą środków wykonawczych Komisji w celu zapewnienia spójnego podejścia do podobnych problemów w całej UE.

↓ 2002/20/WE motyw 12 and 13
(dostosowany)
⇒ nowy

- (118) ⇒ Wymogi dotyczące neutralności usług i technologii przy przyznawaniu praw użytkowania, wraz z możliwością przekazywania praw między przedsiębiorstwami, leżą u podstaw swobody i metod świadczenia usług łączności elektronicznej dla ludności, ułatwiając w ten sposób również osiąganie celów leżących w interesie ogólnym. ⇐ Niniejsza dyrektywa nie stoi na przeszkodzie temu, aby ~~częstotliwości~~ ⇒ widmo ⇐ radiowe ~~były~~ przyznawane bezpośrednio podmiotom udostępniającym sieci i usługi łączności elektronicznej lub podmiotom użytkującym te sieci lub usługi. Takimi podmiotami mogą być nadawcy radiowi lub telewizyjni. ~~Niezależnie od szczegółowych kryteriów i procedur przyjętych przez Państwa Członkowskie dla przyznawania praw użytkowania częstotliwości radiowych nadawcom radiowym i telewizyjnym, celem realizowania ogólnego interesu zgodnie z zasadami prawa wspólnotowego, procedura przyznawania częstotliwości radiowych powinna w każdym wypadku być obiektywna, przejrzysta, niedyskryminująca i proporcjonalna. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, jakiegokolwiek ograniczenie praw przyznanych na mocy art. 49 Traktatu winno być obiektywnie uzasadnione, proporcjonalne i nie powinno wychodzić poza to, co jest niezbędne dla realizacji ogólnego interesu określonego przez Państwa Członkowskie zgodnie z zasadami prawa wspólnotowego.~~ Odpowiedzialność za zgodność z wymogami, jakie muszą być spełnione w związku z przyznaniem prawa użytkowania częstotliwości radiowej, oraz z odpowiednimi wymogami ☒, jakimi jest obwarowane ☒ ~~określonymi w ogólnym zezwoleniu~~ powinna w każdym wypadku spoczywać na przedsiębiorstwie, któremu prawo użytkowania ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ⇐ ~~radiowych~~ zostało przyznane. ⇒ Niektóre obowiązki nałożone na nadawców świadczących audiowizualne usługi medialne mogą wymagać zastosowania szczególnych kryteriów i procedur przy przyznawaniu praw użytkowania widma w celu spełnienia określonego celu leżącego w ogólnym interesie, który to cel wyznaczają państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii. ⇐ ☒ W każdym razie jednak procedura przyznania takiego prawa powinna być obiektywna, przejrzysta, niedyskryminująca i proporcjonalna. Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości wymaga, aby wszelkie krajowe ograniczenia praw gwarantowanych postanowieniami art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej były obiektywnie uzasadnione, proporcjonalne i nie wykaczały poza to, co niezbędne do osiągnięcia tych celów. ☒ ⇒ Ponadto widmo przyznane bez zastosowania otwartej procedury nie powinno być użytkowane do celów innych niż ogólny interes publiczny, dla którego realizacji zostały przyznane. W takim przypadku zainteresowane strony powinny mieć możliwość przedstawienia uwag w rozsądnym terminie. ⇐ W ramach procedury przyznawania praw

~~użytkowania częstotliwości radiowych~~, państwa członkowskie ~~mogą~~ powinny sprawdzić, czy podmiot ubiegający się o nie będzie w stanie sprostać wymogom, jakie ~~związane są~~ będą obwarowywać ~~z przyznaniem~~ takiego prawa. Warunki te powinny być odzwierciedlone w kryteriach kwalifikowalności określonych w obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminujący sposób przed rozpoczęciem jakiegokolwiek procedury selekcji konkurencyjnej. W ~~tych~~ celu zastosowania tych kryteriów można żądać od wnioskodawcy przedstawienia odpowiedniej informacji celem wykazania jego zdolności do spełnienia powyższych wymagań. Jeżeli taka informacja nie zostanie przedłożona, wniosek o przyznanie prawa użytkowania częstotliwości radiowych może zostać odrzucony.

↓ nowy

(119) Przed przyznaniem praw państwa członkowskie powinny wymagać weryfikacji tylko tych elementów, które, jak można przypuszczać, może wykazać wnioskodawca zachowujący zwykłą staranność, z należyтым uwzględnieniem wysokiej publicznej i rynkowej wartości widma radiowego jako ograniczonego zasobu publicznego. Nie wyklucza to możliwości przeprowadzenia następnie weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikowalności, na przykład za pomocą kontroli najważniejszych wymogów, w przypadkach gdy można przypuszczać, że kryteria te początkowo nie były spełnione. Aby utrzymać efektywne i wydajne użytkowanie widma radiowego, państwa członkowskie nie powinny przyznawać praw w przypadku, gdy ocena wykaże niezdolność wnioskodawcy do spełnienia warunków, bez uszczerbku dla ewentualnego umożliwienia ograniczonego czasowo użytkowania doświadczalnego. Wystarczająco długi okres obowiązywania zezwoleń na użytkowanie widma powinien zwiększyć przewidywalność inwestycji, która przyczyni się do szybszego rozwoju sieci i poprawy usług, a także powinien zwiększyć stabilność sprzyjającą handlowi i dzierżawieniu widma. O ile zezwolenie na użytkowanie widma nie zostanie przyznane na czas nieokreślony, okres jego obowiązywania powinien zostać ustalony z uwzględnieniem realizowanych celów, a jednocześnie powinien być na tyle długi, aby możliwe było odzyskanie nakładów inwestycyjnych. Podczas gdy dłuższy okres obowiązywania może zapewnić przewidywalność inwestycji, środki zapewniające efektywne i wydajne użytkowanie widma radiowego, takie jak uprawnienie właściwego organu do zmiany lub cofnięcia praw w przypadku nieprzestrzegania warunków obwarowujących prawa użytkowania, lub środki ułatwiające handel i dzierżawę widma, mogą zapobiegać nadmiernemu gromadzeniu widma radiowego i sprzyjać większej elastyczności w dystrybucji zasobów widma. Częstsze stosowanie rocznych opłat stanowi również sposób zapewnienia stałej oceny użytkowania widma przez posiadacza prawa.

(120) Podejmując decyzję co do tego, czy odnowić przyznane już prawa użytkowania widma radiowego, właściwe organy powinny również brać pod uwagę stopień, w jakim odnowa praw przyczyniłaby się do realizacji celów ram regulacyjnych i innych celów określonych w prawie krajowym i prawie Unii. Każda taka decyzja powinna podlegać otwartej, niedyskryminacyjnej i przejrzystej procedurze i opierać się na ocenie stopnia spełnienia warunków obwarowujących przedmiotowe prawa. Oceniając potrzebę odnowienia praw użytkowania, państwa członkowskie powinny rozważyć, czy bardziej korzystne byłoby sprzyjające konkurencji przedłużenie już przypisanych praw czy też wspieranie bardziej wydajnego użytkowania lub nowych innowacyjnych zastosowań, które może wynikać z otwarcia pasma dla nowych użytkowników. Właściwe organy mogą dokonywać w tej kwestii własnych ustaleń i dopuszczać tylko

bardzo ograniczone przedłużenia, aby zapobiec poważnemu zakłóceniu ustalonego użytkowania. Decyzje o przedłużeniu lub nieprzedłużeniu praw przyznanych przed rozpoczęciem stosowania niniejszej dyrektywy powinny być podejmowane z poszanowaniem zasad obowiązujących wcześniej, jednak państwa członkowskie powinny również dopilnować, aby nie naruszały one celów niniejszej dyrektywy.

- (121) Odnawiając dotychczasowe prawa użytkowania państwa członkowskie, oprócz oceny potrzeby odnowienia praw, powinny dokonać również przeglądu opłat związanych z tymi prawami, aby zagwarantować, że opłaty te nadal sprzyjają optymalnemu użytkowaniu, z uwzględnieniem m.in. bieżącego etapu ewolucji rynkowej i technologicznej. Ze względu na pewność prawa wszelkich korekt dotychczasowych opłat należy dokonywać na podstawie tych samych zasad, które mają zastosowanie do przyznawania nowych praw użytkowania.
- (122) Efektywne zarządzanie widmem radiowym można zapewnić, przyczyniając się do stałego wydajnego użytkowania widma, które już zostało przyznane. Aby zapewnić pewność prawa posiadaczom praw, możliwość odnowienia praw użytkowania powinna być uwzględniana z odpowiednim wyprzedzeniem przed wygaśnięciem przedmiotowych praw. Dla zapewnienia trwałości zarządzania zasobami właściwe organy powinny mieć możliwość rozważenia takiej możliwości z własnej inicjatywy, a także w odpowiedzi na wniosek posiadacza praw. Odnowienie praw użytkowania nie może zostać przyznane wbrew woli posiadacza praw.

↓ 2009/140/WE motyw 39
(dostosowany)
⇒ nowy

- (123) ⇒ Przekazywanie praw użytkowania widma może stanowić skuteczny sposób zwiększania wydajności użytkowania widma. ⇐ Ze względu na elastyczność i skuteczność, ⇒ oraz aby umożliwić wycenę widma przez rynek, ⇐ ~~krajowe organy regulacyjne mogą~~ ⇒ państwa członkowskie powinny z zasady ⇐ zezwolić użytkownikom widma radiowego na ~~swobodne~~ przekazywanie lub dzierżawienie ich praw ~~do~~ użytkowania ⇒ widma ⇐ osobom trzecim ⇒ z zastosowaniem prostej procedury oraz z zastrzeżeniem przestrzegania warunków obwarowujących takie prawa i zasad konkurencji, a także pod nadzorem odpowiednich krajowych organów regulacyjnych ⇐ . ~~Pozwoliłoby to na wycenę widma radiowego przez rynek. Z uwagi na ich uprawnienie do zapewniania efektywnego użytkowania widma radiowego~~ ⇒ Aby ułatwić takie przekazywanie lub dzierżawienie, o ile środki harmonizacji przyjęte na podstawie decyzji w sprawie spektrum radiowego są przestrzegane ⇐ , ~~krajowe organy regulacyjne~~ ⇒ państwa członkowskie ⇐ powinny ⊗ również ⊗ ~~podejmować działania w celu zapewnienia, aby obrót nie prowadził do zakłócenia konkurencji w przypadku gdy widmo radiowe pozostaje niewykorzystane~~ ⇒ rozpatrywać wnioski o podział lub dezagregację praw użytkowania widma i o rewizję warunków użytkowania ⇐ .

↓ nowy

- (124) Decyzja o zastosowaniu środków specjalnie w celu wspierania konkurencji przy przyznawaniu lub odnawianiu praw użytkowania widma radiowego powinna być podejmowana przez krajowe organy regulacyjne, które posiadają konieczną wiedzę ekonomiczną, techniczną i rynkową. Warunki przyznawania widma mogą wpływać na

sytuację konkurencji na rynkach łączności elektronicznej i warunki wejścia na rynek. Zmniejszony dostęp do widma, w szczególności w przypadku gdy jest ono zasobem ograniczonym, może tworzyć barierę w wejściu na rynek lub utrudniać inwestycje, rozwój sieci, świadczenie nowych usług lub udostępnianie nowych aplikacji, innowacje i konkurencję. Nowe prawa użytkowania, w tym nabyte w drodze przekazania lub dzierżawy, oraz wprowadzanie nowych elastycznych kryteriów użytkowania widma również mogą wpływać na konkurencję. Niektóre warunki stosowane w celu wspierania konkurencji, jeżeli są niewłaściwie stosowane, mogą mieć inne skutki; na przykład limity i rezerwacje widma mogą powodować sztuczny niedobór widma, obowiązki związane z dostępem hurtowym mogą nadmiernie ograniczać modele biznesowe przy braku siły rynkowej, a limity przekazywania praw mogą hamować rozwój rynków wtórnych. Należy zatem zastosować spójny i obiektywny test skutków nałożenia takich warunków, i regularnie go przeprowadzać. Wykorzystanie takich środków powinno więc opierać się na dogłębnej i obiektywnej ocenie rynku i jego warunków konkurencyjnych, przeprowadzonej przez krajowe organy regulacyjne.

- (125) Zgodnie z opiniami Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego przyjęcie wspólnego terminu dopuszczenia do użytkowania pasma, które zostało zharmonizowane na podstawie decyzji w sprawie spektrum radiowego, może być konieczne w celu uniknięcia zakłóceń transgranicznych i może pozwolić na czerpanie pełnych korzyści z powiązanych środków harmonizacji technicznej w odniesieniu do rynków urządzeń oraz wdrażania usług i sieci łączności elektronicznej o bardzo dużej przepustowości. Takie wspólne terminy, aby mogły znacząco przyczynić się do realizacji celów niniejszych regulacji i ułatwić koordynację, powinny zostać ustanowione na mocy aktów wykonawczych Komisji.

↓ 2002/20/WE motywy 21 i 22
(dostosowany)
⇒ nowy

- (126) Kiedy wniosek o przyznanie pasma ~~częstotliwości~~ widma radiowych, dotyczący określonego zakresu, przekracza jego dostępność ⇒ i, w związku z tym państwo członkowskie stwierdzi, że prawa użytkowania widma radiowego muszą zostać ograniczone ⇐ , odpowiednie i przejrzyste procedury powinny zostać zastosowane przy przydzielaniu przyznawaniu takich ~~częstotliwości~~ praw tak, aby uniknąć jakiegokolwiek dyskryminacji i zoptymalizować wykorzystanie ~~tychże~~ tego ograniczonego ~~zasobów~~. ⇒ Takie ograniczenie powinno być uzasadnione, proporcjonalne i oparte na dogłębnej ocenie warunków rynkowych uwzględniającej w należyтым stopniu ogólne korzyści dla użytkowników oraz wpływ na realizację celów rynku wewnętrznego. Cele leżące u podstaw każdej procedury ograniczenia należy zdefiniować w sposób jasny i z wyprzedzeniem. Wybierając najbardziej odpowiednią procedurę selekcji, zgodnie ze środkami koordynacji stosowanymi na poziomie Unii, państwa członkowskie powinny w odpowiednim czasie przeprowadzić przejrzyste konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami na temat uzasadnienia, celów i warunków przeprowadzenia tej procedury. ⇐ Podczas przydzielania ~~częstotliwości~~ widma ⇐ radiowych, ~~jak również~~ lub numerów o szczególnym znaczeniu gospodarczym, państwa członkowskie, między innymi, mogą stosować procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej ~~zgodnie z zasadami konkurencji~~. Zarządzając takimi systemami, krajowe organy regulacyjne ~~uwzględnia~~ powinny

uwzględnić ~~☒~~ ~~postanowienie art. 8~~ ⇒ cele niniejszej dyrektywy ⇐ . ⇒ Jeżeli państwo członkowskie uzna, że w danym paśmie można udostępnić więcej praw, powinno rozpocząć stosowną procedurę. ⇐

↓ 2002/20/WE motyw 23

~~Jednakże nie będzie sprzeczne z postanowieniami niniejszej dyrektywy stosowanie obiektywnych, niedyskryminujących i proporcjonalnych kryteriów selekcji w celu wspierania rozwoju konkurencji, którego skutkiem będzie wykluczenie niektórych przedsiębiorstw z procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej o przyznanie poszczególnych częstotliwości radiowych.~~

↓ nowy

(127) Olbrzymi wzrost popytu na widmo radiowe oraz zapotrzebowania wśród użytkowników końcowych na infrastrukturę bezprzewodowej łączności szerokopasmowej stwarza potrzebę rozwiązań umożliwiających alternatywny, komplementarny, wydajny pod względem widma dostęp, w tym systemów bezprzewodowego dostępu o niskiej mocy dysponujących małym zasięgiem, takich jak lokalne sieci radiowe (RLAN) i sieci niewielkich komórkowych punktów dostępowych o niskiej mocy. Takie komplementarne bezprzewodowe systemy dostępu, zwłaszcza publicznie dostępne punkty dostępowe RLAN, zwiększają dostęp do internetu dla użytkowników końcowych i zmniejszają natężenie przesyłu danych u operatorów sieci ruchomych. RLAN wykorzystują zharmonizowane widmo radiowe, bez potrzeby indywidualnego zezwolenia lub prawa użytkownika widma. Większość punktów dostępowych RLAN jest jak dotąd wykorzystywana przez użytkowników prywatnych jako lokalne bezprzewodowe rozszerzenie ich stacjonarnego łącza szerokopasmowego. Użytkownikom końcowym nie należy uniemożliwiać dzielenia się – w granicach ich własnego abonamentu na internet – dostępem do swojej sieci RLAN, ponieważ w ten sposób można zwiększyć liczbę dostępnych punktów dostępowych, szczególnie w gęsto zaludnionych obszarach, zmaksymalizować bezprzewodową przepustowość danych dzięki ponownemu wykorzystaniu widma radiowego i stworzyć opłacalną komplementarną infrastrukturę bezprzewodowej łączności szerokopasmowej dostępną dla innych użytkowników końcowych. Dlatego należy również znieść niepotrzebne ograniczenia dla wdrażania i wzajemnego powiązywania punktów dostępowych RLAN. Organy publiczne lub dostawcy usług publicznych, którzy wykorzystują RLAN w swoich lokalach na potrzeby personelu, odwiedzających lub klientów – na przykład w celu ułatwienia dostępu do usług administracji elektronicznej lub do informacji na temat transportu publicznego czy zarządzania ruchem drogowym – mogliby również udostępniać takie punkty dostępowe do użytku ogólnego obywateli jako usługę dodatkową w stosunku do usług, które oferują w swoich lokalach, w zakresie, w jakim umożliwiają to przepisy dotyczące konkurencji i zamówień publicznych. Ponadto podmiot udostępniający taki lokalny punkt dostępu do sieci łączności elektronicznej w obrębie lub wokół prywatnej własności bądź na ograniczonej przestrzeni publicznej na zasadach niekomercyjnych lub w charakterze usługi stanowiącej dodatek do innego rodzaju działalności, która nie jest zależna od takiego dostępu (np. hotspoty RLAN udostępniane klientom innych punktów handlowych lub wszystkim osobom na danym obszarze), może podlegać obowiązkowi ogólnych zezwoleń dotyczących praw

użytkowania widma radiowego, ale nie powinien podlegać żadnym warunkom lub wymogom obwarowującym ogólne zezwolenia, mającym zastosowanie do podmiotów udostępniających publiczne sieci lub usługi łączności, ani obowiązkom dotyczącym użytkowników końcowych lub wzajemnych połączeń. Podmiot taki powinien jednak podlegać zasadom dotyczącym odpowiedzialności określonym w art 12 dyrektywy 2000/31/WE o handlu elektronicznym⁵⁸. Nowe technologie, takie jak LiFi, będą uzupełnieniem obecnych zdolności do wykorzystania widma radiowego przez sieci RLAN i bezprzewodowe punkty dostępowe, które będą mogły obejmować optyczne punkty dostępowe wykorzystujące światło widzialne; doprowadzą one do rozwoju lokalnych sieci umożliwiających optyczną łączność bezprzewodową.

- (128) Ponieważ punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu i o niskiej mocy są bardzo małe i wykorzystują niepowodujące zakłóceń urządzenia podobne do domowych routerów RLAN oraz z uwagi na ich pozytywny wpływ na użytkowanie widma oraz na rozwój łączności bezprzewodowej, ich parametry techniczne – takie jak moc wyjściowa – powinny zostać określone na poziomie Unii w sposób proporcjonalny do celów wdrażania sieci na poziomie lokalnym, a ich użytkowanie powinno podlegać tylko ogólnym zezwoleniom (z wyjątkiem sieci RLAN, które nie powinny podlegać żadnym zezwoleniom oprócz tych, które są konieczne do użytkowania widma radiowego), a wszelkie dodatkowe ograniczenia w ramach indywidualnych pozwoleń w zakresie planowania przestrzennego lub innych pozwoleń powinny być w możliwym stopniu zminimalizowane.

↓ 2002/19/WE motyw 1
(dostosowany)

- (129) ~~Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa⁵⁹ określa cele ram regulacyjnych w dziedzinie sieci i usług łączności elektronicznej we Wspólnocie, w tym stacjonarnych i ruchomych sieci telekomunikacyjnych, sieci telewizji kablowej, sieci używanych do naziemnego nadawania, sieci satelitarnych oraz sieci internetowych, używanych do przekazywania zarówno głosu, faksów, danych, jak i obrazów. Takie sieci mogą wchodzić w zakres zezwoleń wydanych przez Państwa Członkowskie na mocy dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach⁶⁰ albo mogą być poddane zezwoleniom wydanym na podstawie uprzednio obowiązujących przepisów. Przepisy niniejszej dyrektywy ☒ dotyczące dostępu i wzajemnych połączeń ☒ mają zastosowanie do takich sieci, które są używane do udostępniania publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej. Niniejsza dyrektywa obejmuje porozumienia zawierane pomiędzy usługodawcami w zakresie dostępu i wzajemnych połączeń. Obowiązkom ☒ dotyczącym dostępu i wzajemnych połączeń ☒ na mocy niniejszej dyrektywy nie poddano sieci niepublicznych, chyba że sieci te, korzystając z~~

⁵⁸ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s.1).

⁵⁹ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33

⁶⁰ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 21

dostępu do sieci publicznych, mogą być poddane wymogom ustanowionym przez państwa członkowskie.

↓ 2002/19/WE motyw 2

~~Usługi przekazywania treści, takie jak wprowadzanie do obrotu oferty sprzedaży pakietów dźwiękowych lub programów telewizyjnych, nie są objęte zakresem wspólnych ramowych uregulowań prawnych dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej.~~

↓ 2002/19/WE motyw 3
(dostosowany)

(130) Termin „dostęp” ma szerokie znaczenie i dlatego też należy dokładnie zdefiniować zakres jego użycia w niniejszej dyrektywie, niezależnie od tego, w jakim znaczeniu może on być używany w innych aktach ~~wspólnotowych~~ Unii . Operator może być właścicielem sieci i urządzeń, bądź też może dzierżawić niektóre z nich albo nawet wszystkie.

↓ 2002/19/WE motyw 5
⇒ nowy

(131) W ramach otwartego i konkurencyjnego rynku nie powinny istnieć ograniczenia, które uniemożliwiałyby przedsiębiorstwom negocjowanie pomiędzy sobą porozumień, w tym porozumień transgranicznych, dotyczących dostępu i wzajemnych połączeń, stosownie do reguł konkurencji, przewidzianych w Traktacie. W kontekście kreowania bardziej efektywnego, prawdziwie ogólnoeuropejskiego rynku, z efektywną konkurencją, większym wyborem i bardziej konkurencyjnymi cenami dla ~~konsumentów~~ ⇒ użytkowników końcowych ⇐, przedsiębiorstwa, które otrzymują wnioski o dostęp lub wzajemne połączenia ⇒ od innych przedsiębiorstw, które podlegają ogólnemu zezwoleniu celem udostępniania sieci lub usług łączności elektronicznej ⇐, powinny na ogół zawierać takie porozumienia według reguł handlowych oraz prowadzić negocjacje w dobrej wierze.

↓ 2002/19/WE motyw 6
(dostosowany)
⇒ nowy

(132) W odniesieniu do rynków, na których nadal występują duże różnice w pozycji negocjacyjnej pomiędzy poszczególnymi przedsiębiorstwami, a niektóre przedsiębiorstwa bazują przy świadczeniu swoich usług na infrastrukturze zapewnionej przez inne, wskazane jest ustanowienie uregulowań prawnych, które gwarantowałyby skuteczne funkcjonowanie rynku. Krajowe organy regulacyjne powinny mieć uprawnienia do zabezpieczenia odpowiedniego dostępu, wzajemnych połączeń oraz interoperacyjności usług ze względu na interes użytkowników końcowych w sytuacji, gdy negocjacje handlowe okażą się bezowocne. W szczególności mogą one zapewnić możliwość podłączenia typu koniec-koniec poprzez nałożenie proporcjonalnych obowiązków na przedsiębiorstwa ⇒ podlegające ogólnemu zezwoleniu i ⇐ kontrolujące dostęp do użytkowników końcowych. Kontrolowanie środków dostępu może pociągać za sobą własność lub kontrolę fizycznego połączenia z użytkownikiem końcowym (stacjonarnym albo ruchomym)

~~albo~~ ☒ lub ☒ możliwość zmieniania lub wycofywania numeru bądź numerów niezbędnych do zapewnienia dostępu do punktu zakończenia sieci użytkownika końcowego. ~~Z takim przypadkiem będziemy mieć do czynienia w~~ ☒ Dotyczy to ☒ sytuacji, gdy np. operatorzy sieciowi bezzasadnie ograniczają wybór dostępu użytkowników końcowych do portali i usług internetowych.

↓ nowy

(133) W związku z zasadą niedyskryminacji krajowe organy regulacyjne powinny dopilnować, aby wszyscy operatorzy, bez względu na skalę ich działalności i model biznesowy – integracji pionowej bądź separacji – mogli tworzyć wzajemne połączenia na rozsądnych warunkach w celu zapewnienia łączności typu koniec-koniec między użytkownikami końcowymi i dostępu do globalnego internetu.

↓ 2002/19/WE motyw 7

(134) Krajowe środki prawne i administracyjne, które uzależniają zasady i warunki dostępu lub wzajemnych połączeń od rodzaju działalności podmiotu ubiegającego się o wzajemne połączenia, a w szczególności od rozmiaru jego inwestycji w infrastrukturę, a nie od świadczonych wzajemnych połączeń albo usług dostępu, mogą powodować zniekształcenie rynku, a tym samym mogą być niezgodne z regułami konkurencji.

↓ 2002/19/WE motyw 8
(dostosowany)
⇒ nowy

(135) Operatorzy sieciowi, którzy kontrolują dostęp do swoich klientów, dysponują wyłącznym numerem lub adresem identyfikacyjnym w opublikowanej serii numerów i adresów. Inni operatorzy sieciowi powinni mieć możliwość kierowania ruchu telefonicznego do takich klientów, a tym samym powinni mieć możliwość bezpośredniego lub pośredniego dostępu do wzajemnych połączeń z nimi. ⇒ Należy zatem ustanowić ⇐ Tym samym obowiązujące prawa i obowiązki w zakresie negocjowania wzajemnych połączeń powinny zostać zachowane. Wskazane jest także zachowanie wymogów uprzednio określonych w dyrektywie 95/47/WE, z których wynikał obowiązek zapewnienia, by sieci cyfrowej łączności elektronicznej, używane w rozpowszechnianiu usług telewizyjnych i publicznie dostępne, mogły prowadzić dystrybucję usług i programów telewizji szerokoekranowej, tak by użytkownicy mieli możliwość odbierania takich programów w formacie, w jakim są one transmitowane.

↓ 2002/19/WE motyw 9

(136) Interoperacyjność stanowi korzyść dla użytkowników końcowych i jest ważnym celem, do którego realizacji zmierzają niniejsze uregulowania prawne. Wspieranie interoperacyjności to jedno z zadań krajowych organów regulacyjnych określonych w niniejszych uregulowaniach ramowych, które także zobowiązują Komisję do opublikowania listy norm i specyfikacji dotyczących świadczenia usług, technicznych interfejsów lub funkcji sieciowych, jako podstawa wspierania procesu harmonizacji w dziedzinie łączności elektronicznej. Państwa członkowskie powinny zachęcać do stosowania opublikowanych norm lub specyfikacji w takim zakresie, w jakim jest to

niezbędne dla zwiększenia interoperacyjności usług i swobody wyboru dla użytkowników.

↓ nowy

- (137) Obecnie zarówno łączność typu koniec-koniec, jak i dostęp do służb ratunkowych zależą od korzystania przez użytkowników końcowych z usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery. Rozwój technologiczny w przyszłości lub wzrost popularności usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów może spowodować brak wystarczającej interoperacyjności między usługami łączności. W konsekwencji mogą się pojawić znaczne bariery we wchodzeniu na rynek i przeszkody w dalszym postępie innowacji w dużym stopniu zagrażające zarówno efektywnej łączności koniec-koniec między użytkownikami końcowymi, jak i skutecznemu dostępowi do usług ratunkowych.
- (138) W przypadku tego rodzaju problemów z interoperacyjnością Komisja może poprosić BEREC o sporządzenie sprawozdania, które powinno zawierać merytoryczną ocenę sytuacji rynkowej na poziomie Unii i państw członkowskich. Na podstawie sprawozdania BEREC i innych dostępnych dowodów oraz uwzględniając skutki dla rynku wewnętrznego, Komisja powinna zdecydować, czy istnieje potrzeba interwencji regulacyjnej ze strony krajowych organów regulacyjnych. Jeżeli Komisja uzna, że krajowe organy regulacyjne powinny rozważyć taką interwencję regulacyjną, może ona przyjąć środki wykonawcze określające charakter i zakres ewentualnych interwencji regulacyjnych tych organów, w tym w szczególności środki przewidujące obowiązkowe stosowanie norm lub specyfikacji dotyczących wszystkich lub określonych usługodawców. Terminy „normy europejskie” i „normy międzynarodowe” są zdefiniowane w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012⁶¹. Krajowe organy regulacyjne powinny ocenić, biorąc pod uwagę specyficzne okoliczności krajowe, czy konieczna i uzasadniona jest jakakolwiek interwencja w celu zapewnienia łączności koniec-koniec lub dostępu do usług ratunkowych, a jeżeli tak, powinny nałożyć proporcjonalne obowiązki zgodnie ze środkami wykonawczymi Komisji.
- (139) W sytuacjach gdy przedsiębiorstwa są pozbawione dostępu do opłacalnych rozwiązań alternatywnych wobec nieodtwarzalnych aktywów na odcinku do pierwszego punktu dystrybucji, krajowe organy regulacyjne powinny być uprawnione do nakładania obowiązków dotyczących dostępu na wszystkich operatorów bez uszczerbku dla pozycji rynkowej każdego z nich. W związku z tym krajowe organy regulacyjne powinny uwzględnić wszystkie techniczne i gospodarcze bariery dla przyszłego powielania sieci. Sam fakt, że istnieje już więcej niż jedna taka infrastruktura, nie powinien być interpretowany jako dowód, że jej aktywa są odtwarzalne. Pierwszy punkt dystrybucji należy określić za pomocą obiektywnych kryteriów.
- (140) Rozszerzenie obowiązków dotyczących dostępu na okablowanie i przewody poza pierwszym punktem koncentracji na obszarach o niższej gęstości zaludnienia może być uzasadnione, przy czym takie obowiązki należy ograniczyć do punktów możliwie

⁶¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE [Dz.U. L 364 z 14.11.2012, s.12].

najbliższych użytkownikom końcowym, jeżeli wykazano, że powielenie byłoby niemożliwe także poza pierwszym punktem koncentracji.

(141) W takich przypadkach może być wskazane, w celu zapewnienia zgodności z zasadą proporcjonalności, aby krajowe organy regulacyjne zwolniły niektóre kategorie właścicieli lub przedsiębiorstw (lub jednych i drugich) z obowiązków poza pierwszym punktem dystrybucji z uwagi na to, że obowiązki dotyczące dostępu niewynikające ze znaczącej pozycji rynkowej mogłyby osłabić ich uzasadnienie biznesowe dla niedawno wdrożonych elementów sieci. Przedsiębiorstwa strukturalnie wyodrębnione nie powinny podlegać takim obowiązkom dotyczącym dostępu, jeżeli mogą przedstawić skuteczny alternatywny dostęp na zasadach komercyjnych do sieci o bardzo dużej przepustowości.

(142) Współdzielenie infrastruktury pasywnej lub aktywnej wykorzystywanej do świadczenia usług bezprzewodowej łączności elektronicznej lub wspólne uruchamianie takiej infrastruktury, zgodnie z zasadami prawa konkurencji, może być szczególnie przydatne w celu zmaksymalizowania zasięgu łączności o bardzo dużej przepustowości w całej Unii, zwłaszcza na obszarach o niższej gęstości zaludnienia, gdzie powielanie jest niemożliwe, a użytkownikom końcowym grozi odcięcie od tego rodzaju łączności. Krajowe organy regulacyjne powinny, w wyjątkowych przypadkach, mieć możliwość narzucenia takiego współdzielenia lub wspólnego uruchamiania, lub lokalnego dostępu do usług roamingu zgodnie z prawem Unii, jeżeli wykażą korzyści płynące z takiego współdzielenia pod względem pokonania bardzo istotnych barier dla powielania i radzenia sobie z bardzo poważnym – w przeciwnym wypadku – ograniczeniem wyboru dla użytkowników końcowych i/lub pogorszeniem jakości, lub ograniczeniami zasięgu terytorialnego, z uwzględnieniem kilku elementów, w tym w szczególności potrzeby zachowania zachęt dotyczących uruchamiania infrastruktury.

↓ 2009/140/WE motyw 65
(dostosowany)

(143) Mimo że w niektórych okolicznościach właściwe jest, aby krajowy organ regulacyjny nakładał obowiązki na operatorów, którzy nie mają znaczącej pozycji rynkowej, aby osiągnąć cele takie jak możliwość podłączenia typu koniec-koniec lub interoperacyjność usług, niezbędne jest jednak zapewnienie, aby takie obowiązki były nakładane zgodnie z ramami regulacyjnymi UE, a w szczególności z procedurami notyfikacji obowiązującymi dany organ.

↓ 2002/19/WE motyw 10
(dostosowany)
⇒ nowy

(144) Reguły konkurencji mogą okazać się niewystarczające dla zapewnienia różnorodności kulturowej i pluralizmu mediów w dziedzinie telewizji cyfrowej. ~~Dyrektywa 95/47/WE nakreśliła ramy regulacyjne dla dopiero co rodzącego się przemysłu telewizji cyfrowej; ramy te, w tym w szczególności obowiązek zapewniania warunkowego dostępu na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminacyjnych warunkach, powinny zostać utrzymane w mocy dla zapewnienia dostępności szerokiej gamy programów i usług. Rozwój technologii i rynku pociąga za sobą konieczność przeprowadzania regularnego przeglądu tychże obowiązków ⇒ dotyczących~~

zapewniania warunkowego dostępu na uczciwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach ~~↔~~, ~~zarówno dla~~ ☒ albo przez ☒ państwa członkowskie~~ch~~ — w odniesieniu do ich rynków krajowych, ~~jak i dla~~ ☒ albo przez ☒ Komisję~~i~~ — w odniesieniu do rynku ☒ unijnego ☒ ~~wspólnotowego~~, w szczególności celem określenia, czy uzasadnione byłoby nałożenie tychże wymogów w odniesieniu do ~~nowych bran, takich jak~~ elektroniczne przewodniki~~wi~~ po programach (EPG) czy interfejsów~~owy~~ programu aplikacyjnego ☒ programowania aplikacji ☒ (API) w takim zakresie, w jakim byłoby to niezbędne dla zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do określonych usług cyfrowej transmisji. Państwa członkowskie mogą wskazać te usługi cyfrowej transmisji, do których dostęp musi być zapewniony użytkownikom końcowym na mocy wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych czy administracyjnych, jakie uznają za niezbędne.

↓ 2002/19/WE motyw 11
(dostosowany)

(145) Państwa członkowskie mogą także upoważnić krajowe organy regulacyjne do dokonywania przeglądu wymogów dotyczących warunkowego dostępu do usług przekazu cyfrowej transmisji; ma to umożliwić poprawną analizę rynku, ocenę tego, czy znieść albo zmienić wymogi nałożone na operatorów, którzy nie mają znaczącej pozycji na danym rynku. Takie zniesienie wymogów albo ich zmiana nie powinny negatywnie oddziaływać na dostęp użytkowników końcowych do takich usług ani na perspektywę ~~wdrożenia~~ efektywnej konkurencji.

↓ 2002/19/WE motyw 12
(dostosowany)

~~Dla zapewnienia ciągłości istniejących umów i uniknięcia luk prawnych konieczne jest zagwarantowanie, by wymogi dotyczące dostępu i wzajemnych połączeń, wynikające z art. 4, 6, 7, 8, 11, 12 oraz 14 dyrektywy 97/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie wzajemnych połączeń w telekomunikacji ze względu na zapewnienie usług powszechnych oraz interoperacyjności poprzez zastosowanie zasady otwartej sieci (ONP)⁶², wymogi dotyczące specjalnego dostępu wynikające z art. 16 dyrektywy 98/10/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zastosowania zasady otwartej sieci (ONP) w telefonii głosowej oraz w sprawie usług powszechnych w telekomunikacji w konkurencyjnym środowisku⁶³, wymogi dotyczące zastosowania pojemności transmisyjnej dzierżawionych łączy, wynikające z dyrektywy Rady 92/44/EWG z dnia 5 czerwca 1992 r. w sprawie zastosowania zasady otwartej sieci do łączy dzierżawionych⁶⁴, zostały wstępnie uwzględnione w nowych ramach regulacyjnych, ale by jednocześnie poddawane były przeglądowi w zależności od zmiany istotnych czynników rynkowych. Taki przegląd powinien być również przeprowadzony w odniesieniu do organizacji objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 2887/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. w sprawie uwolnionego dostępu do pętli lokalnej⁶⁵.~~

⁶² ~~Dz.U. L 199 z 26.7.1997, str. 32. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 98/61/WE (Dz.U. L 268 z 3.10.1998, str. 37).~~

⁶³ ~~Dz.U. L 101 z 1.4.1998, str. 24.~~

⁶⁴ ~~Dz.U. L 165 z 19.6.1992, str. 27. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 98/80/WE (Dz.U. L 14 z 20.1.1998, str. 27).~~

⁶⁵ ~~Dz.U. L 366 z 30.12.2000, str. 4.~~

↓ 2002/19/WE motyw 13
(dostosowany)

~~Przegląd powinien zostać przeprowadzony przy zastosowaniu ekonomicznej analizy rynku, w oparciu o metodologię prawa konkurencji. Celem jest stopniowe zmniejszenie zakresu regulacji sektorowych uprzednio obowiązujących w miarę intensyfikacji konkurencji na rynku. Jednakże taka procedura będzie jednocześnie uwzględniała przejściowe problemy na rynku, takie jak te związane z międzynarodowym roamingiem i możliwością wystąpienia zatorów w wyniku rozwoju technologicznego, co może wymagać uprzedniego przyjęcia stosownych regulacji, np. w odniesieniu do sieci szerokopasmowych. Jest też możliwe, iż konkurencja będzie się rozwijać w zróżnicowanym tempie w zależności od danego segmentu rynku i że, zdaniem Państw Członkowskich, konieczne będzie zapewnienie krajowym organom regulacyjnym możliwości obniżenia regulacyjnych wymogów na rynkach, na których konkurencja przynosi oczekiwane efekty. Aby zapewnić, iż w podobnych okolicznościach uczestnicy rynkowi będą traktowani w ten sam sposób we wszystkich Państwach Członkowskich, Komisja powinna mieć możliwość czuwania nad harmonijnym stosowaniem przepisów niniejszej dyrektywy. Krajowe organy regulacyjne oraz krajowe organy właściwe w zakresie stosowania przepisów z dziedziny konkurencji powinny, w razie potrzeby, koordynować swoje działania, tak aby został zastosowany najbardziej odpowiedni środek naprawczy. W ramach układu o podstawowych usługach telekomunikacyjnych, w ramach Światowej Organizacji Handlu, Wspólnota oraz Państwa Członkowskie przyjęły zobowiązania dotyczące wzajemnych połączeń między sieciami telekomunikacyjnymi i zobowiązania te powinny być respektowane.~~

↓ 2002/19/WE motyw 14
(dostosowany)

~~Dyrektywa 97/33/WE ustanawia szeroki zakres wymogów, jakie są nakładane na przedsiębiorstwa dysponujące znaczącą pozycją rynkową, w tym wymóg jawności, niedyskryminacji, rozdzielności księgowej, dostępności oraz kontroli cen, włączając w to oszacowanie kosztów. Taki zakres wymogów powinien zostać utrzymany, ale ponadto, dla uniknięcia nadmiaru regulacji, wymogi te powinny zostać określone jako zestaw maksymalnych wymogów mogących mieć zastosowanie w odniesieniu do przedsiębiorstw. Jedynie wyjątkowo, w związku z koniecznością wypełnienia zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych lub prawa wspólnotowego, stosowne może być nałożenie wymogów dotyczących dostępu lub wzajemnych połączeń na wszystkie podmioty uczestniczące w rynku, tak jak jest to obecnie w przypadku systemów warunkowego dostępu w usługach telewizji cyfrowej.~~

↓ 2002/21/WE motyw 25
(dostosowany)
⇒ nowy

(146) W pewnych okolicznościach zachodzi potrzeba uprzedniego ustanowienia obowiązków dla zapewnienia rozwoju konkurencyjnego rynku, ⇒ którego warunki sprzyjają wdrażaniu i rozpowszechnianiu łączności o bardzo dużej przepustowości oraz maksymalizacji korzyści dla użytkownika końcowego ⇐. Definicja ~~znacznego udziału w rynku~~ ⊗ znaczącej pozycji rynkowej ⊗ zawarta w dyrektywie 97/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie wzajemnych

~~połączeń w telekomunikacji ze względu na zapewnienie usług powszechnych oraz interoperacyjności poprzez zastosowanie zasady otwartej sieci (ONP)⁶⁶ okazała się skuteczna we wstępnych fazach otwarcia rynku jako próg uprzedniego ustanawiania obowiązków, jednakże obecnie powinna być dostosowana do wymogów rynku bardziej złożonego i dynamicznego. Dlatego też definicja używana w niniejszej dyrektywie odpowiada koncepcji pozycji dominującej, tak jak została ona zdefiniowana w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.~~

↓ 2002/21/WE motyw 26
(dostosowany)

- (147) Jedno lub więcej przedsiębiorstw może korzystać ze wspólnej pozycji dominującej nie tylko wtedy, gdy występują pomiędzy nimi powiązania strukturalne lub inne powiązania, ale także wtedy, gdy struktura rynku ~~relevantnego~~ właściwego sprzyja podejmowaniu skoordynowanych działań, tj. jeżeli sprzyja równoległym lub zbliżonym zachowaniom rynkowym godzącym w konkurencję.

↓ 2002/21/WE motyw 27
(dostosowany)
⇒ nowy

- (148) Ważne jest, by ustanowione ~~uprzednio~~ *ex ante* obowiązki prawne były nakładane wyłącznie ⇒ na rynku hurtowym ~~w razie braku efektywnej konkurencji, tj. na rynkach,~~ gdzie działa jedno lub więcej przedsiębiorstw o znaczącej pozycji rynkowej ⇒ w celu zapewnienia zrównoważonej konkurencji na powiązonym rynku detalicznym oraz w razie, gdy środki podejmowane na mocy przepisów ~~wspólnotowego~~ unijnego lub krajowego prawa konkurencji ~~okazały~~ okazały się niewystarczające dla rozwiązania problemu. ~~W takiej sytuacji Komisja przygotowuje~~ przygotowała , zgodnie z zasadami prawa konkurencji, projekt wytycznych wyznaczających kierunki działania ~~Wspólnoty~~ Unii , według których to wytycznych krajowe organy regulacyjne będą postępować przy ocenie, czy konkurencja jest efektywna oraz czy ~~mamy do czynienia ze~~ zaistniała ~~znaczną~~ znacząca pozycją ~~rynkową~~. Krajowe organy regulacyjne powinny dokonać analizy tego, czy dany towar lub dana usługa są efektywnie konkurencyjne w danym obszarze geograficznym, którym może być całość bądź część terytorium danego państwa członkowskiego albo sąsiadujące ze sobą części terytoriów innych państw członkowskich. Analiza efektywnej konkurencji winna zawierać analizę perspektyw rozwoju konkurencyjności na danym rynku, a tym samym wskazywać, czy brak efektywnej konkurencji jest trwały. Takie wytyczne ~~winny~~ powinny także odnosić się do kwestii nowo rozwijających się rynków, na których faktycznie lider rynku prawdopodobnie będzie mieć znaczny udział w rynku, ale nie powinien ~~być poddany~~ zostać obciążony nieodpowiednimi obowiązkami. Komisja ~~dokona~~ powinna dokonywać przeglądu wytycznych regularnie, ⇒ w szczególności przy okazji przeglądu obowiązujących przepisów, z uwzględnieniem zmian w orzecznictwie, uwarunkowań ekonomicznych i

⁶⁶ ~~Dz.U. L 199 z 26.7.1997, str. 32. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 98/61/WE (Dz.U. L 268 z 3.10.1998, str. 37).~~

rzeczywistego doświadczenia rynkowego oraz w celu dopilnowania aby odpowiadały one szybko rozwijającym się rynkom. Krajowe organy regulacyjne będą ze sobą współpracować, jeżeli okaże się, że odnośny rynek ma charakter państwowy ponadnarodowy .

↓ 2002/21/WE motyw 28
(dostosowany)

- (149) Ustalając, czy dane przedsiębiorstwo ma znaczącą pozycję rynkową, krajowe organy regulacyjne winny postępować zgodnie z przepisami prawa ~~wspólnotowego~~ Unii i szczególnie mieć na uwadze kierunki działania wyznaczone przez Komisję w zakresie analizy rynku lub oceny znaczącej pozycji rynkowej .

↓ nowy

- (150) Krajowe organy regulacyjne powinny zdefiniować właściwe rynki geograficzne w obrębie ich terytorium z uwzględnieniem w możliwie najwyższym stopniu zalecenia Komisji w sprawie właściwych rynków produktów i usług przyjętego zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz z uwzględnieniem uwarunkowań krajowych i lokalnych. Krajowe organy regulacyjne powinny zatem przeprowadzić przynajmniej analizę rynków, które są objęte tym zaleceniem, w tym rynków, które są w nim wymienione, lecz nie są już regulowane w określonym kontekście krajowym lub lokalnym. Krajowe organy regulacyjne powinny również przeprowadzić analizę rynków, które nie są objęte zaleceniem, ale są regulowane w obrębie terytorium ich jurysdykcji, na podstawie poprzednich analiz rynkowych, lub analizę innych rynków, jeżeli mają wystarczające podstawy, by uznać, że trzy kryteria przewidziane w niniejszej dyrektywie mogą być spełnione.

- (151) Rynki ponadnarodowe mogą zostać zdefiniowane, jeżeli jest to uzasadnione definicją rynku geograficznego, przy uwzględnieniu wszystkich czynników po stronie podaży i po stronie popytu zgodnie z zasadami prawa konkurencji. Organem najbardziej odpowiednim do przeprowadzenia takiej analizy jest BEREC, ponieważ dysponuje on rozległym wspólnym doświadczeniem krajowych organów regulacyjnych uzyskanym przy definiowaniu rynków na poziomie krajowym. Jeżeli rynki ponadnarodowe zostaną zdefiniowane, a interwencja regulacyjna będzie zasadna, zainteresowane krajowe organy regulacyjne powinny współpracować w celu ustalenia właściwej odpowiedzi regulacyjnej, w tym procedury zgłoszenia do Komisji. Mogą one również współpracować w ten sam sposób w przypadku, gdy rynki ponadnarodowe nie zostaną zidentyfikowane, ale na ich terytoriach warunki rynkowe są na tyle jednorodne, aby można było skorzystać ze skoordynowanego podejścia regulacyjnego, np. pod względem podobnych kosztów, struktur rynkowych lub operatorów lub w przypadku popytu ponadnarodowego lub porównywalnego wśród użytkowników końcowych.

- (152) W pewnych okolicznościach rynki geograficzne definiuje się jako krajowe lub regionalne, na przykład ze względu na krajowy lub lokalny charakter rozwoju sieci, który determinuje granice potencjalnej pozycji rynkowej przedsiębiorstw pod względem dostaw hurtowych przy wciąż znacznym popycie ponadnarodowym ze strony co najmniej jednej kategorii użytkowników końcowych. Taka sytuacja może w szczególności dotyczyć popytu ze strony biznesowych użytkowników końcowych prowadzących działalność w wielu lokalizacjach w różnych państwach członkowskich. Jeżeli dostawcy nie zaspokajają w wystarczający sposób tego popytu

ponadnarodowego, na przykład jeżeli są rozproszeni wzdłuż granic krajowych lub na poziomie lokalnym, pojawia się potencjalna bariera dla rynku wewnętrznego. Dlatego też BEREC powinien być uprawniony do sporządzania wytycznych dla krajowych organów regulacyjnych w sprawie wspólnych podejść regulacyjnych w celu zagwarantowania, aby popyt ponadnarodowy został należycie zaspokojony i aby umożliwić oszczędności i korzyści skali pomimo rozproszenia po stronie podaży. Wytyczne BEREC powinny wpływać na decyzje podejmowane dla realizacji celu związanego z rynkiem wewnętrznym przez krajowe organy regulacyjne przy nakładaniu obowiązków regulacyjnych na operatorów o znaczącej pozycji rynkowej na poziomie krajowym.

- (153) Jeżeli krajowe organy regulacyjne nie realizują wspólnego podejścia zalecanego przez BEREC w celu zaspokojenia zidentyfikowanego popytu ponadnarodowego, w wyniku czego ten popyt ponadnarodowy ze strony użytkowników końcowych nie jest wystarczająco zaspokojony i pojawiają się możliwe do uniknięcia bariery dla rynku wewnętrznego, konieczna może być harmonizacja specyfikacji technicznych produktów hurtowego dostępu zdolnych zaspokoić dany popyt ponadnarodowy, z uwzględnieniem wytycznych BEREC.
- (154) Ostatecznym celem wszelkich interwencji regulacyjnych *ex ante* jest uzyskanie korzyści dla użytkowników pod względem ceny, jakości i wyboru dzięki zapewnieniu efektywnej i trwałej konkurencyjności rynków detalicznych. Krajowe organy regulacyjne będą prawdopodobnie mogły stopniowo uznawać wiele rynków detalicznych za konkurencyjne nawet w przypadku braku regulacji rynków hurtowych, zwłaszcza z uwagi na przewidywane ulepszenia w zakresie innowacji i konkurencji.
- (155) Dla krajowych organów regulacyjnych punktem wyjścia w identyfikacji rynków hurtowych podlegających regulacji *ex ante* jest analiza odpowiadających im rynków detalicznych. Analiza skutecznej konkurencji na poziomie detalicznym i hurtowym jest prowadzona w ujęciu perspektywicznym obejmującym określony horyzont czasowy i odbywa się z uwzględnieniem prawa konkurencji, w tym, w stosownych przypadkach, odpowiedniego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości. Jeżeli stwierdzone zostanie, że rynki detaliczne byłyby skutecznie konkurencyjne przy braku regulacji rynku hurtowego *ex ante* na odpowiadającym mu rynku właściwym lub większej ich liczbie, krajowy organ regulacyjny powinien uznać, że na poziomie właściwego rynku hurtowego regulacje nie są już potrzebne.
- (156) W czasie stopniowego przechodzenia w stronę deregulacji rynków umowy handlowe między operatorami będą stawały się stopniowo coraz częstsze i jeżeli są one zrównoważone oraz poprawiają dynamikę konkurencji, mogą stanowić czynnik świadczący o tym, że dany rynek hurtowy nie wymaga regulacji *ex ante*. Podobna logika miałaby zastosowanie w sytuacji odwrotnej, do nieprzewidywalnego rozwiązywania umów handlowych na nieregulowanym rynku. Przy analizie takich umów należy wziąć pod uwagę, że perspektywa regulacji może stać się dla właścicieli sieci motywacją do prowadzenia negocjacji handlowych. Aby odpowiednio uwzględnić wpływ regulacji nakładanych na powiązane rynki przy ustalaniu, czy dany rynek wymaga regulacji *ex ante*, krajowe organy regulacyjne powinny dopilnować, aby rynki były analizowane zawsze, gdy to możliwe, i w sposób spójny oraz w tym samym momencie lub w jak najkrótszych odstępach czasu.
- (157) Przy ocenie regulacji rynków hurtowych, aby rozwiązywać problemy na poziomie detalicznym, krajowe organy regulacyjne powinny brać pod uwagę, że kilka rynków hurtowych może zapewnić zaopatrzenie hurtowe dla jednego rynku detalicznego – i

odwrotnie, jeden rynek hurtowy może zapewnić zaopatrzenie hurtowe dla różnych rynków detalicznych. Ponadto na dynamikę konkurencji na danym rynku mogą wpływać rynki, które się ze sobą stykają, ale nie pozostają w relacji pionowej, jak ma to miejsce w przypadku niektórych rynków łączności stacjonarnej i ruchomej. Krajowe organy regulacyjne powinny przeprowadzić tę ocenę dla każdego rynku hurtowego, którego regulację się rozważa, poczynając od środków naprawczych dotyczących dostępu do infrastruktury cywilnej, ponieważ takie środki zazwyczaj sprzyjają bardziej zrównoważonej konkurencji, w tym konkurencji w zakresie infrastruktury, a następnie oceniając wszelkie rynki hurtowe uznane za podlegające regulacji *ex ante* w kolejności według prawdopodobieństwa rozwiązania przez dany środek problemów z konkurencją na poziomie detalicznym. Decydując o nałożeniu konkretnego środka naprawczego, krajowe organy regulacyjne powinny ocenić jego techniczną wykonalność i przeprowadzić analizę kosztów i korzyści, uwzględniając stopień prawdopodobieństwa, że środek ten rozwiąże zidentyfikowane problemy z konkurencją na poziomie detalicznym. Krajowe organy regulacyjne powinny uwzględnić konsekwencje nałożenia danego środka naprawczego, który, jeżeli jest wykonalny tylko w przypadku niektórych topologii sieci, mógłby stanowić czynnik zniechęcający do wdrażania sieci o bardzo dużej przepustowości leżącego w interesie użytkowników końcowych. Na każdym etapie oceny, zanim krajowy organ regulacyjny ustali, czy jakikolwiek dodatkowy środek naprawczy powinien zostać nałożony na operatora o znaczącej pozycji rynkowej, powinien on dążyć do ustalenia, czy dany rynek detaliczny byłby skutecznie konkurencyjny w świetle wszelkich istotnych umów handlowych lub innych okoliczności dotyczących rynku hurtowego, w tym innych rodzajów regulacji już obowiązujących, takich jak na przykład obowiązki w zakresie ogólnego dostępu do nieodtwarzalnych aktywów lub obowiązki nałożone na podstawie dyrektywy 2014/61/UE, oraz wszelkich innych regulacji uznanych już za właściwe przez krajowy organ regulacyjny w odniesieniu do operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Nawet jeżeli takie różnice nie wynikają z określenia odrębnych rynków geograficznych, mogą one uzasadniać różnicowanie właściwych środków naprawczych nałożonych z uwagi na zróżnicowanie stopnia ograniczeń konkurencji.

(158) Regulacja *ex ante* nałożona na poziomie hurtowym, która z zasady jest mniej interwencyjna niż regulacja na poziomie detalicznym, jest uznawana za wystarczającą, aby rozwiązać potencjalne problemy z konkurencją na powiązanych rynkach detalicznych. Postępy w funkcjonowaniu konkurencji od czasu wprowadzenia ram regulacyjnych dla łączności elektronicznej uwidaczniają się w postępującej deregulacji rynków detalicznych w całej Unii. Ponadto zasady dotyczące nakładania środków naprawczych *ex ante* na przedsiębiorstwa o znaczącej pozycji rynkowej powinny zostać uproszczone i w miarę możliwości stać się bardziej przewidywalne. Należy zatem znieść uprawnienia do nakładania ograniczeń regulacyjnych *ex ante* na podstawie znaczącej pozycji rynkowej na rynkach detalicznych.

(159) W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny wycofuje regulację rynku hurtowego, powinien on określić odpowiedni okres wypowiedzenia, aby zapewnić stabilny proces przechodzenia na rynek nieregulowany. Definiując taki okres, krajowy organ regulacyjny powinien uwzględnić dotychczasowe umowy między podmiotami zapewniającymi dostęp i podmiotami ubiegającymi się o dostęp, które to umowy zawarto na podstawie nałożonych obowiązków regulacyjnych. W szczególności takie umowy mogą zapewniać podmiotom ubiegającym się o dostęp umowną ochronę prawną przez ustalony okres. Krajowy organ regulacyjny powinien również uwzględnić faktyczną możliwość wykorzystania przez uczestników rynku handlowych

ofert dostępu hurtowego lub współinwestycji, które mogą istnieć na rynku oraz potrzebę zapobiegnięcia nadmiernemu przedłużaniu się ewentualnego arbitrażu regulacyjnego. Ustalenia na okres przejściowy dokonane przez krajowy organ regulacyjny powinny uwzględniać zakres i harmonogram regulacyjnego nadzoru zawartych wcześniej umów, prowadzonego po rozpoczęciu okresu wypowiedzenia.

↓ 2009/140/WE motyw 48

- (160) W celu zapewnienia podmiotom rynkowym pewności w odniesieniu do warunków regulacyjnych niezbędne jest ustalenie terminów przeprowadzania analiz rynku. Ważne jest, aby analiza rynku była prowadzona regularnie, w rozsądnych i właściwych ramach czasowych. ~~Ramy czasowe należy ustalić z uwzględnieniem faktu, czy określony rynek był już wcześniej przedmiotem analizy i czy został należycie zgłoszony.~~ Niedokonanie przez krajowy organ regulacyjny analizy rynku w wyznaczonym terminie może zagrozić rynkowi wewnętrznemu, a zwykłe postępowanie w sprawie naruszenia przepisów może doprowadzić do niezyskania na czas pożądanego skutku. Krajowy organ regulacyjny, którego to dotyczy, powinien ewentualnie móc wystąpić do BEREC o pomoc w dokonaniu analizy rynku. Pomoc ta mogłaby przybrać na przykład formę specjalnej grupy zadaniowej składającej się z przedstawicieli innych krajowych organów regulacyjnych.

↓ 2009/140/WE motyw 49
(dostosowany)

- (161) Ze względu na wysoki poziom innowacyjności technologicznej i wysoce dynamiczne rynki w sektorze łączności elektronicznej, istnieje potrzeba szybkiego, skoordynowanego i zharmonizowanego dostosowywania przepisów na poziomie ~~wspólnotowym~~ unijnym , ponieważ z doświadczenia wynika, że rozbieżności we wdrażaniu ram regulacyjnych ~~UE~~ przez krajowe organy regulacyjne mogą stworzyć barierę utrudniającą rozwój rynku wewnętrznego.

↓ nowy

- (162) Jednakże, dla zapewnienia większej stabilności i przewidywalności środków regulacyjnych, maksymalny dopuszczalny odstęp czasu między analizami rynkowymi powinien zostać przedłużony z trzech do pięciu lat, pod warunkiem że zmiany rynkowe zachodzące w międzyczasie nie powodują konieczności przeprowadzenia nowej analizy. Przy ustalaniu, czy krajowy organ regulacyjny spełnił obowiązek przeprowadzenia analizy rynkowej i zgłaszał odpowiedni projekt środka co najmniej co pięć lat, za moment początkowy nowego pięcioletniego cyklu rynkowego będzie się uznawać tylko zgłoszenie zawierające nową ocenę definicji rynku i znaczącej pozycji rynkowej. Samo zgłoszenie nowych lub zmienionych regulacyjnych środków naprawczych, nałożonych na podstawie poprzedniej i niezrewidowanej analizy rynku, nie będzie uznawane za spełnienie obowiązku.

↓ 2002/19/WE motyw 15
(dostosowany)
⇒ nowy

- (163) Nałożenie szczególnego wymogu na przedsiębiorstwo ~~ze~~ o znaczącej pozycją rynkową nie powinno wiązać się z przeprowadzeniem dodatkowej analizy rynku, ale będzie wymagało uzasadnienia, że dany wymóg jest stosowny i proporcjonalny do charakteru zidentyfikowanego problemu ⇒ na danym rynku i na powiązanim rynku detalicznym .
-

↓ 2009/140/WE motyw 56
⇒ nowy

- (164) Oceniając proporcjonalność obowiązków i warunków, jakie mają zostać nałożone, krajowe organy regulacyjne powinny uwzględniać odmienne warunki konkurencyjne istniejące w poszczególnych obszarach na terytorium ich państw członkowskich, ⇒ biorąc pod uwagę w szczególności wyniki analizy geograficznej przeprowadzonej zgodnie z niniejszą dyrektywą .
-

↓ 2009/140/WE motyw 57
(dostosowany)

- (165) ~~Wprowadzając~~ Rozważając, czy wprowadzić środki naprawcze w celu kontrolowania cen, a jeżeli tak, to w jakiej formie, krajowe organy regulacyjne powinny dążyć do zapewnienia inwestorowi ~~slusznego~~ godziwego zwrotu w przypadku konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego. W szczególności, może istnieć ryzyko związane z przedsięwzięciami inwestycyjnymi typowe dla nowych sieci dostępu wspierających produkty, na które popyt jest niepewny w czasie realizacji inwestycji.
-

↓ nowy

- (166) Przeglądy obowiązków nałożonych na operatorów określonych jako posiadających znaczącą pozycję rynkową w okresie objętym analizą rynku powinny umożliwić krajowym organom regulacyjnym uwzględnienie wpływu, jaki mają na warunki konkurencji zaistniałe zmiany, na przykład nowo zawarte dobrowolne umowy między operatorami, takie jak umowy dotyczące dostępu i współinwestowania; zapewni to elastyczność, która jest szczególnie potrzebna w kontekście dłuższych cykli regulacyjnych. Podobna logika powinna mieć zastosowanie w przypadku nieprzewidywalnego rozwiązywania umów handlowych. Gdyby takie rozwiązanie miało miejsce na rynku nieregulowanym, konieczne mogłoby być przeprowadzenie nowej analizy rynku.
-

↓ 2002/19/WE motyw 16
(dostosowany)

- (167) Jawność zasad i warunków dostępu oraz wzajemnych połączeń, w tym cen, służy przyspieszaniu negocjacji, unikaniu sporów i daje uczestnikom rynku pewność, że usługa nie jest świadczona na dyskryminujących warunkach. Otwartość i jawność

technicznych interfejsów może mieć szczególne znaczenie dla zapewnienia interoperacyjności. Jeżeli krajowy organ regulacyjny ustanowi wymóg ujawnienia danej informacji, może on także określić sposób, w jaki informacja ta powinna zostać udostępniona, ~~np. sposób ujawnienia (na papierze lub elektronicznie)~~ oraz ustalić , czy będzie ona udostępniona bezpłatnie czy też nie, mając na uwadze rodzaj i cel danej informacji.

↓ nowy

(168) Z uwagi na różnorodność topologii sieci, produktów dostępu i uwarunkowań rynkowych, które pojawiły się od 2002 r., cele załącznika II do dyrektywy 2002/19/WE dotyczące uwolnienia dostępu do pętli lokalnej oraz produktów dostępu dla podmiotów świadczących cyfrowe usługi telewizyjne i radiowe, mogą zostać osiągnięte w większym stopniu i w bardziej elastyczny sposób dzięki przedstawieniu wytycznych dotyczących minimalnych kryteriów dla oferty ramowej, które zostaną opracowane przez BEREC i będą przed niego okresowo aktualizowane. Załącznik II do dyrektywy 2002/19/WE należy zatem usunąć.

↓ 2002/19/WE motyw 17
(dostosowany)

(169) Zasada niedyskryminacji gwarantuje, że przedsiębiorstwa ~~posiadające znaczną~~ o znaczącej pozycji rynkowej ~~nie~~ nie będą zniekształcać konkurencji, a w szczególności w sytuacji, gdy są oni ~~wertykalnie~~ pionowo zintegrowanymi przedsiębiorstwami świadczącymi usługi przedsiębiorstwom, z którymi konkurują na detalicznych rynkach.

↓ nowy

(170) Aby wyeliminować niezwiązane z cenami praktyki dyskryminacyjne i im zapobiegać, należy stosować zasadę równoważności produktów, która stanowi najbardziej niezawodny sposób uzyskania skutecznej ochrony przed dyskryminacją. Z drugiej strony dostarczanie produktów na regulowanym rynku hurtowym zgodnie z tą zasadą może pociągnąć za sobą wyższe koszty zapewnienia zgodności niż w przypadku innych form obowiązków niedyskryminacji. Te wyższe koszty zapewnienia zgodności należy mierzyć w porównaniu z korzyściami płynącymi z bardziej ożywionej konkurencji na rynku detalicznym oraz z gwarancji niedyskryminacji, które mają znaczenie w sytuacji, gdy operator o znaczącej pozycji rynkowej nie podlega bezpośredniej kontroli cen. Krajowe organy regulacyjne mogą w szczególności uznać, że dostarczanie produktów hurtowych za pośrednictwem nowych systemów i zgodnie z zasadą równoważności produktów prawdopodobnie zapewni wystarczające korzyści netto, a tym samym będzie proporcjonalne, ze względu na stosunkowo niższe koszty przyrostowe przestrzegania przepisów związane z zapewnieniem zgodności nowo wybudowanych systemów z zasadą równoważności produktów. Z drugiej strony krajowe organy regulacyjne powinny również ocenić ewentualne czynniki zniechęcające do wdrażania nowych systemów w porównaniu z bardziej stopniową modernizacją, w przypadku gdyby to pierwsze rozwiązanie podlegało bardziej rygorystycznym obowiązkom regulacyjnym. W państwach członkowskich o wysokiej liczbie operatorów o znaczącej pozycji rynkowej działających na małą skalę

narzucenie każdemu z tych operatorów zasady równoważności produktów może być nieproporcjonalne.

↓ 2002/19/WE motyw 18
(dostosowany)

- (171) Rozdzielność księgową umożliwia ujawnienie wewnętrznych transferów cenowych oraz umożliwia krajowym organom regulacyjnym weryfikację zgodności z zasadą niedyskryminacji, jeżeli powinna być ona zastosowana. W tym celu Komisja ogłosiła ~~opublikowała~~ ~~zalecenie 98/322/WE z dnia 8 kwietnia 1998 r. o wzajemnych połączeniach w zliberalizowanym rynku telekomunikacyjnym (część 2 – rozdzielność księgową i księgowanie kosztów)~~⁶⁷ 2005/698/WE z dnia 19 września 2005 r. w sprawie rozdzielności księgowej i systemów księgowania kosztów.

↓ nowy

- (172) Obiekty inżynierii cywilnej, w których można wdrażać sieci łączności elektronicznej, mają zasadnicze znaczenie dla udanego uruchamiania nowych sieci o bardzo dużej przepustowości, ze względu na wysoki koszt duplikacji sieci oraz znaczne oszczędności, jakich można dokonać, kiedy można je ponownie wykorzystać. Dlatego oprócz zasad dotyczących fizycznej infrastruktury określonych w dyrektywie 2014/61/UE, konieczny jest specjalny środek naprawczy w sytuacji, gdy obiekty inżynierii cywilnej stanowią własność operatora uznanego za posiadającego znaczącą pozycję rynkową. W przypadku gdy obiekty inżynierii cywilnej istnieją i można je ponownie wykorzystać, uzyskanie rzeczywistego dostępu do nich ma bardzo pozytywne skutki dla rozwoju konkurencyjnej infrastruktury i dlatego należy dopilnować, aby dostęp do takich obiektów mógł być wykorzystywany jako samodzielny środek naprawczy służący poprawie dynamiki konkurencji i wdrażania sieci na rynku detalicznym; należy go rozważyć przed oceną potrzeby nałożenia innych potencjalnych środków naprawczych i nie tylko jako pomocniczy środek naprawczy wobec innych hurtowych produktów lub usług lub jako środek naprawczy ograniczony do przedsiębiorstw korzystających z tych innych hurtowych produktów lub usług. Krajowe organy regulacyjne powinny wyceniać dotychczasowe obiekty inżynierii cywilnej możliwe do ponownego wykorzystania na podstawie regulacyjnej wartości księgowej pomniejszonej o wysokość skumulowanej amortyzacji w momencie kalkulacji, zindeksowanej o odpowiedni wskaźnik cen, np. wskaźnik cen detalicznych, z wyłączeniem tych obiektów, które zostały całkowicie zamortyzowane, w okresie nie krótszym niż 40 lat, lecz wciąż są użytkowane.

↓ 2009/140/WE motyw 55
(dostosowany)
⇒ nowy

- (173) Przy nakładaniu na nową i rozszerzoną infrastrukturę obowiązków udzielania dostępu krajowe organy regulacyjne powinny zapewnić, aby warunki dostępu odzwierciedlały okoliczności leżące u podstaw decyzji inwestycyjnych, przy uwzględnieniu, między innymi, kosztów uruchamiania sieci, oczekiwanego tempa przyswajania nowych

⁶⁷ Dz.U. L 141 z 13.5.1998, str. 6.

produktów i usług oraz oczekiwanych poziomów cen detalicznych. Ponadto krajowe organy regulacyjne powinny być w stanie określić w stosowanych warunkach przypadkach zasady i warunki udzielenia dostępu, które będą spójne w ciągu wystarczająco długiego okresu czasu, by zapewnić inwestorom bezpieczeństwo planowania. ⇒ W przypadku gdy kontrola cen zostanie uznana za stosowną, ⇐ Takie zasady i warunki mogą obejmować ustalenia dotyczące cen zależne od ilości lub okresu obowiązywania umowy zgodnie z prawem wspólnotowym Unii i pod warunkiem że nie powodują one ~~dyskryminacyjnego~~ dyskryminującego traktowania. Wszelkie warunki dotyczące dostępu powinny być zgodne z potrzebą utrzymania skutecznej konkurencji w dziedzinie usług świadczonych na rzecz konsumentów i przedsiębiorstw.

↓ 2002/19/WE motyw 19

- (174) Uczynienie obowiązkowym przyznawania dostępu do infrastruktury sieciowej może być uzasadnione zwiększaniem konkurencji, jednakże krajowe organy regulacyjne powinny zrównoważyć prawa właściciela infrastruktury do jej eksploatacji dla własnych korzyści z prawami innych usługodawców do dostępu do zasobów niezbędnych dla zapewnienia konkurencyjnych usług.

↓ nowy

- (175) Na obszarach geograficznych, gdzie w ujęciu perspektywicznym można oczekiwać dwóch sieci dostępu, istnieje większe prawdopodobieństwo, że użytkownicy końcowi skorzystają z poprawy jakości sieci dzięki konkurencji opartej na infrastrukturze, niż na obszarach, gdzie istnieje tylko jedna sieć. Jakość konkurencji opartej na innych parametrach, takich jak cena i możliwości wyboru, może zależeć od sytuacji konkurencji krajowej i lokalnej. W przypadku gdy co najmniej jeden z operatorów sieci oferuje dostęp hurtowy jakiegokolwiek zainteresowanemu przedsiębiorstwu na rozsądnych warunkach handlowych umożliwiających zrównoważoną konkurencję na rynku detalicznym, krajowe organy regulacyjne prawdopodobnie nie muszą nakładać na operatorów o znaczącej pozycji rynkowej lub utrzymywać ich obowiązków w zakresie dostępu hurtowego oprócz dostępu do infrastruktury cywilnej, a zatem można opierać się na stosowaniu ogólnych zasad konkurencji. Ma to zastosowanie *a fortiori*, jeżeli obaj operatorzy sieci przedstawiają handlowe oferty dostępu hurtowego na rozsądnych warunkach. W obu takich przypadkach bardziej wskazane może być, aby krajowe organy regulacyjne opierały się na szczegółowym monitorowaniu *ex post*. Jeżeli przy zastosowaniu ujęcia perspektywicznego obecnych jest lub ma być w przyszłości trzech operatorów sieci dostępu, którzy konkurują ze sobą w sposób zrównoważony na tych samych rynkach detalicznych i hurtowych (np. w przypadku sieci ruchomych lub na niektórych obszarach geograficznych w przypadku sieci stacjonarnych, zwłaszcza tam, gdzie istnieje skuteczny dostęp do infrastruktury cywilnej lub współinwestowania, dzięki czemu co najmniej trzech operatorów ma rzeczywistą kontrolę nad niezbędnymi aktywami służącymi dostępowi do sieci w celu zaspokojenia popytu detalicznego), istnieje mniejsze prawdopodobieństwo, że krajowe organy regulacyjne określą operatora jako posiadającego znaczącą pozycję rynkową, chyba że stwierdzą przypadek kolektywnej pozycji dominującej, lub jeżeli każde z przedmiotowych przedsiębiorstw ma znaczącą pozycję rynkową na różnych rynkach hurtowych, jak to ma miejsce na rynkach zakańczania połączeń głosowych. Wystarczające powinno być wówczas zastosowanie ogólnych zasad konkurencji na

takich rynkach charakteryzujących się zrównoważoną i skuteczną konkurencją opartą na infrastrukturze.

↓ 2002/19/WE motyw 19
(dostosowany)
⇒ nowy

(176) ~~Uczynienie obowiązkowym przyznawania dostępu do infrastruktury sieciowej może być uzasadnione zwiększaniem konkurencji, jednakże krajowe organy regulacyjne powinny zrównoważyć prawa właściciela infrastruktury do jej eksploatacji dla własnych korzyści z prawami innych usługodawców do dostępu do zasobów niezbędnych dla zapewnienia konkurencyjnych usług. Jeżeli na operatorów został nałożony obowiązek rozpatrywania uzasadnionych wniosków o dostęp i o użytkowanie elementów sieci i urządzeń towarzyszących, wnioski takie mogą być odrzucane jedynie w oparciu o obiektywne kryteria, takie jak techniczna wykonalność albo potrzeba zapewnienia integralności sieci. W razie odrzucenia wniosku strona poszkodowana może przekazać sprawę do rozstrzygnięcia zgodnie z procedurami rozstrzygania sporów określonymi w art. 20 27 i 21 28 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej). Od operatora, na którego został nałożony obowiązek zapewnienia dostępu, nie można wymagać, by zapewniał taki rodzaj dostępu, jakiego nie jest w stanie zapewnić. Sam fakt, że krajowe organy regulacyjne nałożyły obowiązek zapewnienia dostępu do infrastruktury, co pociąga za sobą zwiększenie konkurencji w krótkiej perspektywie czasowej, nie powinien zniechęcać konkurentów do inwestowania w alternatywne rozwiązania, co pociągnie za sobą zwiększoną ⇒ zrównoważoną ⇐ konkurencyjność ⊗ lub lepszą jakość i większe korzyści dla użytkownika końcowego ⊗ w dłuższej perspektywie czasowej. Komisja opublikowała Komunikat o stosowaniu reguł konkurencji do porozumień o dostępie w sektorze telekomunikacyjnym⁶⁸, w którym poruszone zostały te kwestie. Krajowe organy regulacyjne mogą, zgodnie z prawem wspólnotowym ⊗ Unii ⊗, nakładać techniczne i operacyjne wymogi na podmioty świadczące dostęp lub korzystające z dostępu, którego przyznanie było obowiązkowe; w szczególności nakładanie norm technicznych winno być zgodne z przepisami dyrektywy 1535/2015/UE 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r., ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, oraz z zasadami dotyczącymi usług społeczeństwa informacyjnego⁶⁹.~~

↓ 2002/19/WE motyw 20
(dostosowany)
⇒ nowy

(177) ~~Kontrola cen może okazać się niezbędna, jeżeli analiza rynkowa przeprowadzona w odniesieniu do poszczególnego ⊗ danego ⊗ rynku wykaze nieefektywną konkurencję. Interwencja ustawodawcy może być tu stosunkowo niewielka, może np. polegać na wprowadzeniu obowiązku, by ceny selekcji operatora były rozsądne w rozumieniu przepisów dyrektywy 97/33/WE, albo znacznie większa, np. w razie wprowadzenia wymogu, zgodnie z którym ceny powinny odzwierciedlać ponoszone~~

⁶⁸ [Dz.U. C 265 z 22.8.1998, str. 2](#)

⁶⁹ [Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1](#)

~~koszty, tak aby uzasadniało to poniesienie tychże kosztów, w sytuacji gdy konkurencja nie jest wystarczająco silna, by zapobiec narzucaniu wygórowanych cen.~~ W szczególności operatorzy ze znaczącą pozycją rynkową powinni unikać wymuszania cen, gdy różnica pomiędzy ich ceną detaliczną a ceną wzajemnych połączeń lub dostępu narzuconą konkurentom, którzy świadczą podobne usługi detaliczne, nie pozwala na utrzymanie zrównoważonej konkurencji. Jeżeli krajowy organ regulacyjny obliczy koszty poniesione przy wdrażaniu usługi, której świadczenie jest obowiązkowe na mocy niniejszej dyrektywy, należy umożliwić dokonanie uzasadnionego zwrotu wniesionego kapitału, w tym kosztów siły roboczej i kosztów montażowych, wraz z wartością kapitału, jeżeli jest to niezbędne dla w razie potrzeby skorygowaną w celu odzwierciedlenia bieżącej wartości aktywów i wydajności operacji. Metoda zwrotu kosztów powinna być stosowna w zależności od okoliczności, zważywszy na potrzebę zapewnienia wydajności efektywnej i zrównoważonej konkurencji i wdrażania sieci o bardzo dużej przepustowości oraz, co za tym idzie zwiększenia korzyści dla konsumenta użytkownika końcowego należy również wziąć pod uwagę potrzebę utrzymania przewidywalnych i stabilnych cen hurtowych z korzyścią dla wszystkich operatorów dążących do wdrożenia nowych i bardziej zaawansowanych sieci, zgodnie z wytycznymi Komisji⁷⁰.

↓ nowy

(178) Z uwagi na niepewność dotyczącą tempa przyrostu popytu na świadczenie usług dostępu szerokopasmowego nowej generacji, ważne jest, aby w celu wspierania wydajnych inwestycji i innowacji zapewnić operatorom inwestującym w nowe lub zmodernizowane sieci pewien stopień elastyczności cenowej. Aby zapobiec zbyt wysokim cenom na rynkach, gdzie działają operatorzy określani jako posiadający znaczącą pozycję rynkową, elastyczności cenowej powinny towarzyszyć dodatkowe środki ochrony konkurencji i interesów użytkowników końcowych, takie jak restrykcyjne obowiązki dotyczące niedyskryminacji, środki mające na celu zapewnienie technicznej i ekonomicznej odtwarzalności produktów na rynku detalicznym oraz wyraźna presja cenowa na poziomie detalicznym wynikająca z konkurencji infrastrukturalnej lub cena referencyjna stanowiąca zaporę cenową wynikająca z innych produktów regulowanego dostępu lub zarówno presja cenowa, jak i cena referencyjna. Te środki ochrony konkurencji nie stoją na przeszkodzie identyfikacji przez krajowe organy regulacyjne innych okoliczności, w których niewłaściwe byłoby narzucanie regulowanych cen dostępu w odniesieniu do niektórych produktów hurtowych, takich jak sytuacja, gdy duża elastyczność cenowa związana z popytem wśród użytkowników końcowych sprawia, że dla operatora o znaczącej pozycji cenowej nieopłacalne jest ustalanie cen znacznie przekraczających próg konkurencyjności.

↓ 2002/19/WE motyw 21

(179) Jeżeli krajowy organ regulacyjny nałoży obowiązek wprowadzenia księgowego systemu obliczania kosztów celem zwiększenia kontroli cen, będzie on mógł

⁷⁰

Zalecenie Komisji 2013/466/UE z dnia 11 września 2013 r. w sprawie jednolitych obowiązków niedyskryminacji i metod kalkulacji kosztów w celu promowania konkurencji i poprawienia otoczenia dla inwestycji w sieci szerokopasmowe, Dz.U. L. 251 z 21.9.2013, s. 13.

samodzielnie przeprowadzić coroczne badanie, ażeby upewnić się co do realizacji tego systemu obliczania kosztów, pod warunkiem że będzie on dysponował wykwalifikowanym personelem albo że przeprowadzi badanie za pośrednictwem innego wykwalifikowanego organu, niezależnego od operatora, którego badanie dotyczy.

↓ nowy

- (180) System pobierania opłat w Unii w przypadku hurtowego rynku zakańczania połączeń głosowych opiera się na zasadzie „płaci sieć strony rozpoczynającej połączenie” (ang. Calling Party Network Pays). Analiza zastępowalności popytu i podaży wykazała, że obecnie lub w bliskiej przyszłości nie będzie jeszcze na poziomie hurtowym substytutów, które mogłyby ograniczyć ustalanie opłat za zakańczanie połączeń w danej sieci. Biorąc pod uwagę, że rynki zakańczania połączeń charakteryzują się dostępem dwukierunkowym, kolejne potencjalne problemy związane z konkurencją obejmują subsydiowanie skróśne między operatorami. Te potencjalne problemy związane z konkurencją są wspólne dla rynków zakańczania połączeń zarówno w sieciach stacjonarnych, jak i ruchomych. W świetle możliwości i motywacji operatorów zakańczających połączenia do ustalania cen znacznie powyżej kosztów, wprowadzanie zasady określania cen w zależności od kosztów jest zatem uważane za najbardziej właściwy sposób zwalczania tej praktyki w perspektywie średniookresowej.
- (181) W celu zmniejszenia regulacyjnego obciążenia przy rozwiązywaniu problemów z konkurencją związanych z hurtowym rynkiem zakańczania połączeń głosowych w sposób spójny w całej Unii, niniejszą dyrektywą należy ustanowić wspólne podejście będące podstawą ustalania obowiązków dotyczących kontroli cen, które zostanie uzupełnione wiążącą wspólną metodyką ustaloną przez Komisję oraz wytycznymi technicznymi, które powinien opracować BEREC.
- (182) Aby uprościć sposób ustalania stawek za zakańczanie połączeń głosowych na rynku hurtowym i, w stosownych przypadkach, ułatwić ich nakładanie na rynkach łączności stacjonarnej i ruchomej w Unii, stawki te powinny być ustalane w drodze aktów delegowanych. Niniejszą dyrektywą należy ustanowić szczegółowe kryteria i parametry, na których podstawie ustalane będą wartości stawek za zakańczanie połączeń głosowych. Stosując ten zestaw kryteriów i parametrów, Komisja powinna brać pod uwagę, między innymi, że: uwzględniane powinny być tylko te koszty, które wiążą się ze świadczeniem hurtowej usługi zakańczania połączeń; opłaty za użytkowanie widma związane są z abonentem, a nie z ruchem sieciowym i dlatego nie powinny być uwzględniane, zaś dodatkowe widmo przyznawane jest głównie na przepływ danych, a zatem nie jest istotne dla przyrostu zakańczania połączeń; uznano, że podczas gdy w przypadku sieci ruchomych minimalną skalę efektywności ustala się jako udział w rynku nie mniejszy niż 20 %, w przypadku sieci stacjonarnych mniejsi operatorzy mogą osiągać tę samą wydajność i świadczyć usługi po tych samych kosztach jednostkowych co wydajny operator, niezależnie od ich wielkości. Komisja – ustalając dokładną maksymalną stawkę – powinna zastosować odpowiednią metodę ważenia, aby uwzględnić całkowitą liczbę użytkowników końcowych w każdym państwie członkowskim, gdy jest to wymagane ze względu na utrzymujące się różnice w kosztach pomiędzy poszczególnymi państwami. Po ustaleniu przez Komisję tej stawki nieocenione będzie doświadczenie BEREC i krajowych organów regulacyjnych w tworzeniu odpowiednich modeli kosztów i powinno ono zostać uwzględnione.

(183) W niniejszej dyrektywie ustanawia się maksymalne stawki hurtowej usługi zakańczania połączeń głosowych w przypadku sieci stacjonarnych i ruchomych; w pierwszym akcie delegowanym ustanowiona zostanie dokładna stawka, która ma być stosowana przez krajowe organy regulacyjne, na poziomie niższym niż stawka maksymalna. Pierwsza stawka będzie następnie aktualizowana. Na podstawie oddolnych czystych modeli długookresowych kosztów przyrostowych (LRIC) stosowanych dotychczas przez krajowe organy regulacyjne i z uwzględnieniem powyższych kryteriów stawki za zakańczanie połączeń głosowych obecnie wahają się od 0,4045 eurocenta za minutę do 1,226 eurocenta za minutę w sieciach ruchomych i od 0,0430 eurocenta za minutę do 0,1400 eurocenta za minutę w sieciach stacjonarnych na najbardziej lokalnym poziomie połączeń wzajemnych (obliczonych jako średnia ważona stawek za połączenia w godzinach szczytu i poza szczytem). Różnice stawek wynikają z różnych uwarunkowań lokalnych i obecnie istniejących relatywnych struktur cen, a także z różnego rozłożenia w czasie obliczeń modeli w poszczególnych państwach członkowskich. Ponadto w sieciach stacjonarnych poziom efektywnych pod względem kosztów stawek za zakańczanie połączeń zależy również od poziomu sieci, na jakim świadczona jest usługa zakańczania połączeń.

(184) Z uwagi na niepewność dotyczącą tempa przyrostu popytu na świadczenie usług łączności szerokopasmowej o bardzo dużej przepustowości, a także ogólne efekty skali i zagęszczenia, umowy w sprawie wspólnych inwestycji oferują znaczne korzyści pod względem współdzielenia kosztów i ryzyka, umożliwiając mniejszym operatorom inwestowanie na warunkach racjonalnych pod względem ekonomicznym i w ten sposób wspierając zrównoważoną, długoterminową konkurencję, w tym na obszarach, gdzie konkurencja oparta na infrastrukturze może nie być skuteczna. W przypadkach gdy operator o znaczącej pozycji rynkowej składa otwartą ofertę dotyczącą wspólnej inwestycji na uczciwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach w nowe elementy sieci, które w znacznym stopniu przyczynią się do wdrażania sieci o bardzo dużej przepustowości, krajowy organ regulacyjny powinien zazwyczaj wstrzymać się od nakładania obowiązków na podstawie niniejszej dyrektywy w odniesieniu do tych nowych elementów sieci, z zastrzeżeniem późniejszego przeglądu w kolejnych analizach rynkowych. Pod warunkiem że w należyty sposób uwzględnione zostaną przyszłe pozytywne dla konkurencji efekty wspólnych inwestycji na poziomie hurtowym i detalicznym, krajowe organy regulacyjne mogą nadal uznać, że z uwagi na istniejącą strukturę i dynamikę rynku wykształconą w warunkach regulowanego dostępu hurtowego oraz przy braku tego rodzaju oferty handlowej, należy chronić prawa podmiotów ubiegających się o dostęp, które nie uczestniczą w danej wspólnocie inwestycyjnej, zapewniając konserwację istniejących produktów dostępu lub – w przypadku planowego demontażu dotychczasowych elementów sieci – oferując produkty dostępu o funkcjonalności porównywalnej z elementami dostępnymi wcześniej w ramach starej infrastruktury.

↓ 2009/140/WE motyw 61
(dostosowany)

(185) Podział funkcjonalny, zgodnie z którym od operatora zintegrowanego pionowo wymaga się ustanowienia rozdzielonych operacyjnie jednostek organizacyjnych, ma na celu zapewnienie w pełni równoważnych produktów dostępu wszystkim operatorom detalicznym, w tym jednostkom detalicznym, które należą do takiego operatora zintegrowanego pionowo. Podział funkcjonalny – w istotny sposób ograniczający motywację do dyskryminacji oraz pomagający weryfikować i

egzekwować przestrzeganie zasady niedyskryminacji – może doprowadzić do zwiększenia konkurencji na kilku ważnych rynkach. Dokonanie podziału funkcjonalnego może być w wyjątkowych przypadkach uzasadnione jako środek naprawczy, jeżeli na kilku ważnych rynkach nie udało się zapobiec dyskryminacji i jeżeli szanse na zaistnienie w rozsądnym terminie konkurencji w zakresie infrastruktury – po zastosowaniu jednego lub kilku środków naprawczych uznanych wcześniej za odpowiednie – są nikłe lub całkowicie ich brak. Ważne jest zapewnienie, aby nałożenie takiego obowiązku wiązało się z zachowaniem zachęt dla danego przedsiębiorstwa do inwestowania w swoją sieć i by nie pociągało za sobą jakichkolwiek potencjalnie niekorzystnych skutków dla dobrobytu konsumentów. Nałożenie takiego obowiązku wymaga skoordynowanej analizy różnych ~~odnośnych~~ rynków ~~z~~ właściwych ~~z~~ związanych z siecią dostępu, zgodnie z procedurą analizy rynku określoną w art. ~~6716~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~. Podczas dokonywania analizy rynku i określania szczegółów tego środka naprawczego, krajowe organy regulacyjne powinny zwrócić szczególną uwagę na produkty, którymi będą zarządzać oddzielne jednostki organizacyjne, oraz uwzględnić zakres rozwoju sieci i stopień postępu technologicznego, które mogą wpływać na zastępowalność usług stacjonarnych i bezprzewodowych. Aby zapobiec zakłóceniom konkurencji na rynku wewnętrznym, wnioski w sprawie podziału funkcjonalnego powinna uprzednio zatwierdzać Komisja.

↓ 2009/140/WE motyw 62

- (186) Wdrażanie podziału funkcjonalnego nie powinno uniemożliwiać stosowania przez oddzielne jednostki organizacyjne odpowiednich mechanizmów koordynacji, aby zapewnić przysługujące spółce dominującej prawa nadzoru nad zarządzaniem i działalnością gospodarczą.

↓ 2009/140/WE motyw 64
(dostosowany)
⇒ nowy

- (187) W przypadku gdy przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo zdecyduje się na przekazanie znacznej części lub całości ~~z~~ aktywów ~~z~~ ~~środków majątkowych~~ lokalnej sieci dostępu oddzielnej jednostce organizacyjnej mającej innych właścicieli lub na ustanowienie oddzielnej jednostki organizacyjnej, która będzie się zajmowała produktami dostępu, krajowy organ regulacyjny powinien ocenić wpływ planowanej transakcji, ⇒ w tym wszystkich zobowiązań dotyczących dostępu podjętych przez to przedsiębiorstwo ⇐, na wszystkie istniejące obowiązki regulacyjne nałożone na operatora zintegrowanego pionowo, aby zapewnić, że wszelkie nowe ustalenia są zgodne z ~~z~~ niniejszą ~~z~~ dyrektywą ~~2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) i dyrektywą 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej)~~. Krajowy organ regulacyjny, którego to dotyczy, powinien dokonać nowej analizy rynków, na których prowadzi działalność wyodrębniona jednostka, i powinien odpowiednio nałożyć, utrzymać, zmienić lub uchylić nałożone obowiązki. W tym celu krajowy organ regulacyjny powinien móc żądać informacji od przedsiębiorstwa.

- (188) Wiążące zobowiązania mogą zwiększać przewidywalność i przejrzystość procesu dobrowolnego podziału przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, które zostało określone jako posiadające znaczącą pozycję rynkową na co najmniej jednym rynku właściwym, dzięki ustanowieniu procedury wdrożenia planowanego podziału, np. w formie harmonogramu wdrażania według jasno określonych kluczowych etapów z podaniem przewidywalnych skutków braku realizacji niektórych etapów. Krajowe organy regulacyjne powinny rozważyć przyjęte zobowiązania z punktu widzenia ich stabilności w ujęciu perspektywicznym, w szczególności przy wyborze okresu, w którym te zobowiązania mają być wiążące; powinny również uwzględnić znaczenie, jakie zainteresowane podmioty przypisują w ramach konsultacji społecznych stabilnym i przewidywalnym warunkom rynkowym.
- (189) Zobowiązania mogą obejmować wyznaczenie pełnomocnika ds. monitorowania, którego tożsamość i zakres uprawnień powinny zostać zatwierdzone przez krajowy organ regulacyjny, jak również obowiązek składającego te zobowiązania operatora do przedstawiania okresowych sprawozdań z wdrażania.
- (190) Właściciele sieci, którzy nie prowadzą działalności na rynku detalicznym, i których model biznesowy jest zatem ograniczony do świadczenia usług hurtowych innym podmiotom, mogą mieć korzystny wpływ na tworzenie dobrze rozwijającego się rynku hurtowego oraz na konkurencyjność rynku detalicznego. Ponadto ich model biznesowy może być atrakcyjny dla potencjalnych inwestorów finansowych inwestujących w mniej niestabilne aktywa infrastruktury i postrzegających w bardziej długoterminowej perspektywie wdrażanie sieci o bardzo dużej przepustowości. Niemniej jednak obecność operatora działającego wyłącznie na rynku hurtowym nie musi prowadzić do skutecznej konkurencji na rynkach detalicznych i operatorzy działający wyłącznie na rynku hurtowym mogą zostać wyznaczeni jako posiadający znaczącą pozycję rynkową w odniesieniu do konkretnych rynków produktów i rynków geograficznych. Zagrożenia dla konkurencji wynikające z praktyk operatorów zgodnych z modelami biznesowymi działalności wyłącznie hurtowej mogą być mniejsze niż w przypadku operatorów zintegrowanych pionowo, pod warunkiem że model faktycznie dotyczy tylko działalności hurtowej i nie motywuje do dyskryminacji żadnych podmiotów detalicznych. Reakcja regulacyjna powinna zatem być proporcjonalnie mniej interwencyjna. Z drugiej strony krajowe organy regulacyjne muszą mieć możliwość ingerencji, jeżeli pojawią się problemy związane z konkurencją przynoszące szkodę użytkownikom końcowym.
- (191) Aby ułatwić migrację z tradycyjnych sieci miedzianych do sieci nowej generacji, co jest w interesie użytkowników końcowych, krajowe organy regulacyjne powinny mieć możliwość monitorowania inicjatyw własnych operatorów sieci w tym zakresie i ustanawiania, w razie potrzeby, odpowiednich procesów migracji, na przykład obejmujących wcześniejsze powiadomienie, przejrzystość i porównywalne, możliwe do zaakceptowania produkty dostępu po tym, jak właściciel sieci jasno wyrazi zamiar i gotowość do wyłączenia sieci miedzianej. Aby uniknąć nieuzasadnionych opóźnień w migracji, krajowe organy regulacyjne powinny być uprawnione do zniesienia obowiązków dotyczących dostępu w odniesieniu do sieci miedzianej z chwilą ustanowienia odpowiedniego procesu migracji.

↓ 2002/22/WE motyw 1
(dostosowany)

(192) Liberalizacja sektora telekomunikacji oraz podniesienie konkurencyjności i zwiększenie wyboru usług łączności idą w parze z równoległym działaniem na rzecz stworzenia zharmonizowanych ram regulacyjnych, które zabezpieczają dostarczanie usługi powszechnej. ~~Koncepcja usługi powszechnej winna ewoluować tak, aby odzwierciedlała postępy w technologii, rozwój rynku oraz zmiany w zapotrzebowaniu użytkowników. Ramy regulacyjne ustanowione dla pełnej liberalizacji rynku telekomunikacyjnego we Wspólnocie w 1998 r. określiły minimalny zakres obowiązku świadczenia usługi powszechnej i ustanowiły przepisy dotyczące jej wyceny i finansowania.~~

↓ 2002/22/WE motyw 2
(dostosowany)

(193) Na mocy art. ~~153~~ 169 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ~~Wspólnota~~ Unia powinna mieć wkład w ochronę konsumentów.

↓ 2002/22/WE motyw 3
(dostosowany)

~~Wspólnota i jej Państwa Członkowskie podjęły zobowiązania dotyczące ram regulacyjnych dla sieci i usług telekomunikacyjnych w kontekście porozumienia Światowej Organizacji Handlu (WTO) o podstawowej telekomunikacji. Każdy członek WTO ma prawo określić rodzaj obowiązku świadczenia usługi powszechnej, jaki chce zapewnić. Takie zobowiązania nie będą uważane za antykonkurencyjne jako takie, pod warunkiem że są wprowadzane w sposób przejrzysty, niedyskryminacyjny i są konkurencyjnie neutralne oraz że nie są bardziej uciążliwe, niż to jest konieczne dla rodzaju usługi powszechnej określonej przez członka.~~

↓ 2002/22/WE motyw 51
(dostosowany)

~~Ponieważ cele proponowanych działań — to znaczy ustanowienie wspólnego poziomu usługi powszechnej w dziedzinie telekomunikacji wszystkim użytkownikom europejskim oraz poziomu zharmonizowania warunków dostępu do i korzystania ze stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych oraz ze związanych z nimi publicznie dostępnych usług telefonicznych, a także uzyskanie zharmonizowanych ram dla regulacji usług łączności elektronicznej, sieci łączności elektronicznej i związanych z nią usług dodatkowych — nie mogą być osiągnięte przez Państwa Członkowskie w stopniu wystarczającym, a tym samym, z powodu skali czy skutku działań, mogą być łatwiej osiągnięte na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.~~

↓ 2002/22/WE motyw 5

~~Na rynku konkurencyjnym pewne zobowiązania powinny odnosić się do wszystkich przedsiębiorstw zapewniających publicznie dostępne stacjonarne usługi telefoniczne, a inne powinny odnosić się tylko do przedsiębiorstw cieszących się znaczącą siłą rynkową lub do tych, które wskazano jako operatorów usługi powszechnej.~~

↓ nowy

(194) Usługa powszechna stanowi zabezpieczenie gwarantujące, że pewien zestaw minimalnych usług jest dostępny dla wszystkich użytkowników końcowych po przystępnych cenach, w przypadkach gdy ryzyko wykluczenia społecznego wynikające z braku takiego dostępu uniemożliwia obywatelom pełne społeczne i ekonomiczne uczestnictwo w życiu społecznym.

(195) Podstawowy dostęp do szerokopasmowego internetu jest niemal powszechny w całej Unii i masowo wykorzystywany do szerokiego zakresu działalności. Ogólne tempo upowszechniania jest jednak niższe niż dostępność i są nadal osoby niemające dostępu do internetu z przyczyn związanych z poziomem świadomości, kosztami, umiejętnościami oraz z własnego wyboru. Przystępny cenowo funkcjonalny dostęp do internetu nabrał kluczowego znaczenia dla społeczeństwa i szeroko rozumianej gospodarki. Stanowi on fundament uczestnictwa w gospodarce cyfrowej i życiu społecznym ze względu na podstawowe usługi świadczone przez internet.

↓ 2002/22/WE motyw 8
(dostosowany)
⇒ nowy

(196) Fundamentalnym wymogiem usługi powszechnej jest zapewnienie wszystkim użytkownikom końcowym przystępnego cenowo dostępu do oferowanych usług funkcjonalnego dostępu do internetu i usług łączności głosowej przynajmniej ~~zapewnienie użytkownikom, na życzenie, podłączenia do publicznej sieci telefonicznej w oznaczonym miejscu, po przystępnej cenie~~ w stałej lokalizacji . ⇒ Państwa członkowskie powinny mieć również możliwość zapewnienia przystępności cenowej usług, które nie są świadczone w stałej lokalizacji, lecz oferowane obywatelom będącym w ruchu, jeżeli uznają to za konieczne dla zapewnienia pełnego społecznego i ekonomicznego uczestnictwa tych obywateli w życiu społecznym. ⇐ ~~Ten wymóg ogranicza się do pojedynczego podłączenia do sieci wąskopasmowej, którego zapewnienie Państwa Członkowskie mogą ograniczyć do głównego stałego miejsca zamieszkania użytkownika końcowego, i nie obejmuje Cyfrowej Sieci Usług Zintegrowanych (ISDN), która zapewnia dwa lub więcej połączenia z możliwością równoczesnego wykorzystania.~~ Nie powinno być ograniczeń odnośnie do środków technicznych, za pomocą których zapewnia się takie połączenie, uwzględniając technologie przewodowe i bezprzewodowe, ani żadnych ograniczeń odnośnie do tego, którzy kategorii operatorów którzy zapewniają wykonanie części lub wszystkich ~~zobowiązań dotyczących~~ obowiązków świadczenia usługi powszechnej. ~~Stacjonarne połączenia z publiczną siecią telefoniczną powinny być w stanie wspierać przesyłanie głosu i danych z szybkościami wystarczającymi dla dostępu do usług online, takich jak te dostarczane poprzez publiczny Internet. Szybkość dostępu do Internetu, z jaką ma do~~

~~czynienia dany użytkownik, może zależeć od szeregu czynników, włączając połączenia z dostawcą (dostawcami) Internetu, jak również dane zastosowanie, do jakiego używa się połączenia. Szybkość przesyłania danych, którą może wspierać pojedyncze podłączenie wąskopasmowe do publicznej sieci telefonicznej, zależy od możliwości urządzenia końcowego abonenta. Z tego powodu nie jest właściwe zarządzenie wprowadzenia określonych szybkości przesyłu danych lub bitów na poziomie Wspólnoty. Obecnie dostępne modemy pasma głosowego zwykle oferują szybkość przesyłania danych 56 Kb/s i wykorzystują automatyczne dostosowywanie szybkości przesyłania danych, w rezultacie osiągnięta szybkość przesyłania danych może być niższa niż 56 Kb/s. Konieczna jest elastyczność, z jednej strony po to, aby Państwa Członkowskie mogły podejmować środki, tam gdzie to jest konieczne, w celu zapewnienia, aby podłączenia były w stanie wspierać taką szybkość przesyłania danych, z drugiej strony po to, aby Państwa Członkowskie, których to dotyczy, mogły zezwolić na szybkości przesyłania danych mieszczące się poniżej wymienionej górnej granicy 56 Kb/s w celu, na przykład, wykorzystania możliwości technologii bezprzewodowych (włączając bezprzewodowe sieci komórkowe) do dostarczenia usługi powszechnej większemu odsetkowi populacji. To może być szczególnie ważne w niektórych krajach kandydujących, gdzie dostępność tradycyjnych połączeń telefonicznych pozostaje na stosunkowo niskim poziomie. W szczególnych przypadkach, w których stacjonarne podłączenie do sieci telefonii publicznej jest wyraźnie niewystarczające do wsparcia zadowalającego dostępu do Internetu, Państwa Członkowskie powinny być w stanie wymóc, aby takie podłączenie podniesiono do poziomu, z jakiego korzysta większość abonentów, tak aby wspierało szybkości przesyłania danych wystarczające dla dostępu do Internetu. W przypadku gdy takie szczególne środki stwarzają obciążenie kosztem netto zainteresowanych konsumentów, skutek netto może być włączony do każdej kalkulacji kosztów netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej.~~

↓ 2009/136/WE motyw 5
(dostosowany)
⇒ nowy

- (197) ~~Połączenia transmisji danych z publiczną siecią łączności w stałej lokalizacji powinny móc wspierać przesyłanie danych z szybkością pozwalającą na dostęp do usług online, takich jak te dostarczane za pośrednictwem publicznego Internetu. Szybkość dostępu do internetu, z jaką ma do czynienia dany użytkownik, może zależeć od szeregu czynników, w tym od zdolności przyłączeniowej~~ ⊗ połączenia z ⊗ dostawcy (dostawców) internetu, jak również od danego zastosowania, do jakiego używa się połączenia. ~~Szybkość przesyłania danych, jaką może umożliwić przyłączenie do publicznej sieci łączności, zależy od możliwości urządzenia końcowego abonenta, jak również od połączenia. Z tego powodu nie jest właściwe wymaganie na poziomie Wspólnoty określonych szybkości przesyłu danych lub bitów.~~ ⇒ Przystępny cenowo funkcjonalny dostęp do usług internetowych powinien być wystarczający do zapewnienia dostępu do minimalnego zestawu podstawowych usług i korzystania z tego zestawu, który obejmuje usługi, z jakich korzysta większość użytkowników końcowych. Ten minimalny zakres usług powinien zostać określony przez państwa członkowskie w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu włączenia społecznego oraz uczestnictwa w społeczeństwie cyfrowym i gospodarce cyfrowej na ich terytorium. ⇐ ~~Konieczna jest elastyczność, aby państwa członkowskie mogły w razie konieczności podejmować środki w celu zapewnienia przesyłu danych w ramach~~

~~połączenia o zadowalającej szybkości, która wystarczy, aby umożliwić funkcjonalny dostęp do Internetu określony przez państwa członkowskie, przy należyтым uwzględnieniu szczególnej sytuacji panującej na rynkach krajowych, na przykład przeważających technologii wykorzystywanych przez większość abonentów w danym państwie członkowskim oraz wykonalności technologicznej, pod warunkiem że środki te będą zmierzały do minimalizowania zakłóceń na rynku. W przypadku gdy przy należyтым uwzględnieniu kosztów i przychodów, jak również niematerialnych korzyści płynących ze świadczenia odnośnych usług — środki takie stwarzają niesprawiedliwe obciążenie dla przedsiębiorstwa wyznaczonego, można to brać pod uwagę podczas wszelkich kalkulacji kosztów netto wynikających z obowiązku świadczenia usługi powszechnej. Można również wdrażać alternatywne formy finansowania podstawowej infrastruktury sieciowej, obejmujące finansowanie wspólnotowe lub środki krajowe zgodne z prawem wspólnotowym.~~

↓ nowy

(198) ~~Użytkownicy końcowi nie powinni mieć obowiązku posiadania dostępu do usług, których nie chcą, i dlatego uprawnieni użytkownicy końcowi powinni mieć możliwość ograniczenia na żądanie przystępnej cenowo usługi powszechnej wyłącznie do usług łączności głosowej.~~

↓ 2009/136/WE motyw 17

(199) Krajowe organy regulacyjne powinny być w stanie monitorować zmiany i poziom taryf detalicznych na usługi, które mieszczą się w zakresie obowiązku świadczenia usługi powszechnej ~~nawet wówczas, gdy państwo członkowskie nie wyznaczyło jeszcze przedsiębiorstwa do świadczenia usługi powszechnej. W takim przypadku~~ Monitorowanie należy przeprowadzać w taki sposób, aby nie stanowiło ono nadmiernego obciążenia administracyjnego ani dla krajowych organów regulacyjnych, ani dla przedsiębiorstw świadczących taką usługę.

↓ 2002/22/WE motyw 10
(dostosowany)
⇒ nowy

(200) Przystępna cena oznacza cenę określoną przez państwa członkowskie na poziomie krajowym w świetle konkretnych warunków krajowych i może pociągać za sobą ~~ustanawianie taryf powszechnych niezależnie od lokalizacji lub specjalnych opcji taryfowych~~ ⇒ lub pakiety ⇐ w celu zaspokojenia potrzeb użytkowników o niskich dochodach ☒ lub użytkowników o szczególnych potrzebach społecznych, w tym osób starszych, niepełnosprawnych i użytkowników końcowych mieszkających na obszarach wiejskich lub odizolowanych geograficznie. Oferty te powinny obejmować podstawowe elementy, aby uniknąć zakłócenia funkcjonowania rynku. ☒ Przystępność dla poszczególnych konsumentów ⇒ użytkowników końcowych powinna opierać się na ⇐ ~~jest związana z~~ ich ⇒ prawie do zawarcia umowy z przedsiębiorstwem, dostępności numeru, stałej dostępności usługi oraz ⇐ ~~zdolnością~~ do ☒ możliwości ☒ monitorowania i kontrolowania ☒ przez nich swoich ☒ wydatków

↓ nowy

- (201) Odmawianie użytkownikom końcowym dostępu do minimalnego zestawu usług łączności nie powinno już być możliwe. Prawo do zawarcia umowy z przedsiębiorstwem powinno oznaczać, że użytkownicy końcowi, którym mogłaby grozić odmowa, w szczególności ci o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych, powinni mieć możliwość zawarcia umowy o świadczenie przystępnych cenowo usług funkcjonalnego dostępu do internetu i łączności głosowej co najmniej w stałej lokalizacji z jakimkolwiek przedsiębiorstwem świadczącym takie usługi w tej lokalizacji. W celu zminimalizowania ryzyka finansowego, takiego jak niepłacenie rachunków, przedsiębiorstwa powinny mieć możliwość oferowania umowy na zasadzie przedpłaty, na podstawie przystępnych cenowo opłaconych z góry jednostek.
- (202) Aby kontakt z obywatelami był możliwy za pośrednictwem usług łączności głosowej, państwa członkowskie powinny zapewnić dostępność numeru telefonicznego przez odpowiedni czas również w okresach, gdy usługi łączności głosowej nie są używane. Przedsiębiorstwa powinny mieć możliwość wprowadzania mechanizmów kontrolowania, czy użytkownik końcowy jest nadal zainteresowany zachowaniem swojego numeru.

↓ 2002/22/WE motyw 4
(dostosowany)

- (203) ~~Zapewnienie usługi powszechnej (to znaczy zapewnienie wszystkim użytkownikom końcowym określonego minimalnego zestawu usług po przystępnej cenie) może pociągać za sobą dostarczenie pewnych usług niektórym odbiorcom po cenach odbiegających od tych, które wynikają z normalnych warunków rynkowych. Jednakże~~ ~~Kompensowanie przedsiębiorstw wyznaczonych do dostarczających takie usługi w takich okolicznościach nie powinno skutkować jakimkolwiek zakłóceniem konkurencji, ☒ pod warunkiem że takie ☒ tak wyznaczone przedsiębiorstwa są kompensowane w zakresie związanych z dostarczaniem usług kosztów netto oraz pod warunkiem, że obciążenie kosztami netto odzyskuje się w sposób konkurencyjnie neutralny.~~

↓ nowy

- (204) Aby ocenić potrzebę wprowadzenia środków zapewniających przystępność kosztów, krajowe organy regulacyjne powinny mieć możliwość monitorowania zmian i szczegółów ofert opcji taryfowych lub pakietów dla użytkowników końcowych o niskich dochodach lub specjalnych potrzebach społecznych.
- (205) W przypadku gdy dodatkowe środki, oprócz podstawowych opcji taryfowych lub pakietów oferowanych przez przedsiębiorstwa, są niewystarczające, aby zapewnić przystępność cenową dla użytkowników końcowych o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach, odpowiednią alternatywą może być bezpośrednie wsparcie, np. bony dla takich użytkowników końcowych, przy uwzględnieniu konieczności minimalizacji zakłóceń na rynku

↓ 2009/136/WE motyw 9
(dostosowany)
⇒ nowy

- (206) Państwa członkowskie powinny wprowadzić środki promujące tworzenie rynku dla przystępnych cenowo ~~szeroko dostępnych~~ produktów i usług oferujących rozwiązania dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych , w tym sprzęt wyposażony w technologie wspomagające . Można tego dokonać między innymi, odwołując się do norm europejskich lub wprowadzając wymogi ~~w zakresie dostępności elektronicznej („e-dostępności”)~~ zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady xxx/YYYY/UE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w odniesieniu do wymogów dostępności produktów i usług⁷¹ ~~w ramach procedur udzielania zamówień publicznych i zaproszeń do składania ofert dotyczących świadczenia usług oraz wdrażając przepisy chroniące prawa niepełnosprawnych użytkowników końcowych.~~ ⇒ Państwa członkowskie powinny określić stosowne, odpowiadające warunkom krajowym środki, które dawałyby państwom członkowskim elastyczność przy wyborze szczegółowych środków np. w sytuacji gdyby rynek, w zwykłych warunkach ekonomicznych, nie zapewniał przystępnych cenowo produktów i usług obejmujących ułatwienia dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych. ⇐

↓ nowy

- (207) Jeśli chodzi o przesyłanie danych z szybkością, która jest wystarczająca, by umożliwić funkcjonalny dostęp do internetu, połączenia stacjonarne są niemal powszechnie dostępne i wykorzystywane przez większość obywateli w całej Unii. Standardowy zasięg stacjonarnych łączy szerokopasmowych i ich dostępność w Unii obejmowały 97 % gospodarstw domowych przy średnim wykorzystaniu wynoszącym 72 %, a usługi oparte na technologiach bezprzewodowych mają jeszcze większy zasięg. Między państwami członkowskimi występują jednak różnice pod względem dostępności i przystępności cenowej stacjonarnych łączy szerokopasmowych na obszarach miejskich i wiejskich.
- (208) Rynek ma do odegrania najistotniejszą rolę, jeśli chodzi o zapewnienie dostępu do internetu szerokopasmowego o stale rosnącej przepustowości. Na obszarach, gdzie rynek nie zaspokaja potrzeb, pojawiają się inne narzędzia polityki publicznej zwiększające dostępność funkcjonalnego połączenia z internetem, które są zasadniczo bardziej opłacalne i mniej zakłócające dla rynku niż obowiązki świadczenia usługi powszechnej – np. stosowanie instrumentów finansowych, takich jak te dostępne w ramach EFIS lub instrumentu „Łącząc Europę”, wykorzystanie finansowania publicznego z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, obwarowywanie praw użytkownika widma radiowego obowiązkami w zakresie zasięgu w celu wsparcia wdrażania sieci szerokopasmowych na obszarach o mniejszej gęstości zaludnienia oraz inwestycje publiczne zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi pomocy państwa.

⁷¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

↓ 2009/136/WE motyw 4
(dostosowany)
⇒ nowy

- (209) ~~Fundamentalnym wymogiem usługi powszechnej jest zapewnienie użytkownikom, na życzenie, przyłączenia do publicznej sieci łączności w stałej lokalizacji, po przystępnej cenie.~~ ⇒ Jeżeli należyta ocena z uwzględnieniem wyników analizy geograficznej wdrażania sieci przeprowadzonego przez krajowy organ regulacyjny wykáže, że żaden mechanizm rynkowy ani mechanizm interwencji publicznej prawdopodobnie nie zapewni użytkownikom końcowym na pewnych obszarach połączenia umożliwiającego usługę funkcjonalnego dostępu do internetu określoną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 79 ust. 2 i usługi łączności głosowej w stałej lokalizacji, dane państwo członkowskie powinno w drodze wyjątku mieć możliwość wyznaczenia różnych przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw do świadczenia tych usług w różnych stosownych częściach terytorium kraju. ⇐ ~~Wymóg ten dotyczy zapewniania lokalnych, krajowych i międzynarodowych połączeń telefonicznych, usług transmisji dla faksu oraz przesyłu danych, których zapewnianie~~ ⇒ Obowiązki świadczenia usługi powszechnej zwiększające dostępność usługi funkcjonalnego dostępu do internetu ⇐ ~~mogą~~ zostać ograniczone przez państwa członkowskie do głównej siedziby lub głównego miejsca zamieszkania użytkownika końcowego. Nie powinno być ograniczeń w odniesieniu do środków technicznych, ~~☒~~ za ~~☒~~ przy pomocy których zostają ~~to~~ zapewnione ⇒ usługi funkcjonalnego dostępu do internetu i łączności głosowej w stałej lokalizacji ⇐ , uwzględniając technologie przewodowe lub bezprzewodowe, ani żadnych ograniczeń w odniesieniu do tego, którzy operatorzy wykonują całość lub część obowiązku świadczenia usługi powszechnej.

↓ 2009/136/WE motyw 16

- (210) Zgodnie z zasadą pomocniczości to państwa członkowskie decydują, na podstawie obiektywnych kryteriów, które przedsiębiorstwa zostają wyznaczone do świadczenia usługi powszechnej, w stosownych przypadkach uwzględniając zdolność i gotowość przedsiębiorstw do podjęcia całości lub części obowiązku świadczenia usługi powszechnej. Nie oznacza to, że podczas wyznaczania przedsiębiorstw państwa członkowskie nie mogą stosować szczególnych, uzasadnionych wymogami skuteczności warunków, w tym, między innymi, grupowania obszarów lub komponentów geograficznych, lub określania minimalnego okresu wyznaczenia.

↓ nowy

- (211) Koszty zapewnienia dostępności połączenia umożliwiającego świadczenie usługi funkcjonalnego dostępu do internetu określonej zgodnie z art. 79 ust. 2 oraz usługi łączności głosowej w stałej lokalizacji po przystępnej cenie w ramach obowiązków świadczenia usługi powszechnej powinny zostać oszacowane w szczególności za pomocą oceny przewidywanego obciążenia finansowego dla przedsiębiorstw i użytkowników w sektorze łączności elektronicznej.
- (212) Wymogi zapewnienia ogólnokrajowego zasięgu terytorialnego nałożone w ramach procedury wyznaczania prawdopodobnie z góry wykluczą niektóre przedsiębiorstwa z ubiegania się o wyznaczenie na dostawcę usługi powszechnej lub będą dla nich

czynnikiem zniechęcającym. Wyznaczenie podmiotów mających obowiązek świadczenia usługi powszechnej na okres zbyt długi lub na czas nieokreślony również może doprowadzić do wykluczenia a priori niektórych przedsiębiorstw.

↓ 2002/22/WE motyw 14

~~Przepisy niniejszej dyrektywy nie uniemożliwiają Państwu Członkowskim wyznaczania różnych przedsiębiorstw do zapewnienia sieci i składników usługowych usługi powszechnej. Od wyznaczonych przedsiębiorstw dostarczających składniki sieci można wymagać, aby zapewniły budowę i utrzymanie konieczne i stosowne do spełnienia wszystkich rozsądnych próśb o stacjonarne podłączenie do publicznej sieci telefonicznej oraz o stacjonarny dostęp do publicznie dostępnych usług telefonicznych.~~

↓ 2002/22/WE motyw 11
(dostosowany)

~~Informacja o numerach telefonicznych i biuro numerów stanowią istotne narzędzie dostępu do publicznie dostępnych usług telefonicznych i są częścią obowiązku świadczenia usługi powszechnej. Użytkownicy i konsumenci chcą pełnych spisów numerów telefonicznych oraz biur numerów obejmujących wszystkich spisanych abonentów telefonicznych i ich numerów (włączając numery stacjonarne i komórkowe) i chcą, aby te informacje były przedstawiane w sposób nieuprzywilejowany. Dyrektywa 97/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych oraz ochrony prywatności w sektorze telekomunikacyjnym⁷² zapewnia abonentom prawo do prywatności w odniesieniu do umieszczania ich danych osobowych w publicznie dostępnych spisach abonentów.~~

↓ 2002/22/WE motyw 12
(dostosowany)

~~Dla obywatela jest ważne, aby istniała wystarczająca liczba publicznie dostępnych płatnych aparatów telefonicznych, a dla użytkowników ważna jest możliwość bezpłatnego zadzwonienia na numery alarmowe, a w szczególności na jeden europejski numer alarmowy („112”) z dowolnego telefonu, włączając publicznie dostępne płatne aparaty telefoniczne, bez korzystania z jakiegokolwiek formy płatności. Niewystarczająca informacja o istnieniu numeru „112” pozbawia obywateli dodatkowego bezpieczeństwa zapewnionego przez istnienie tego numeru na poziomie europejskim, szczególnie w czasie, gdy podróżują przez inne Państwa Członkowskie.~~

↓ 2002/22/WE motyw 13

~~Państwa Członkowskie powinny przedsięwziąć odpowiednie środki w celu zagwarantowania dostępu do oraz przystępności wszystkich stacjonarnych publicznie dostępnych usług telefonicznych użytkownikom niepełnosprawnym oraz użytkownikom ze specjalnymi potrzebami społecznymi. Szczególne środki dla niepełnosprawnych użytkowników mogłyby zawierać, stosownie, udostępnienie telefonów publicznych, publicznych telefonów tekstowych lub ich odpowiedników dla osób głuchych lub z upośledzeniem mowy,~~

⁷²

[Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 1.](#)

zapewnienie usług, takich jak biuro numerów lub równoważnych środków wolnych od opłat, osobom niewidomym lub z upośledzeniami wzroku oraz dostarczanie na życzenie rachunków szczegółowych w alternatywnym formacie osobom niewidomym lub z upośledzeniem wzroku. Może również okazać się konieczne podjęcie szczególnych środków umożliwiających użytkownikom niepełnosprawnym i użytkownikom ze specjalnymi potrzebami społecznymi dostęp do służb ratunkowych „112” oraz danie im podobnej możliwości wyboru pomiędzy różnymi operatorami i dostawcami usług, jaką mają inni konsumenci. Dla szeregu parametrów opracowano normy jakości obsługi po to, aby można było ocenić jakość usług otrzymywanych przez abonentów oraz jak dobrze przedsiębiorstwa wyznaczone do spełnienia obowiązku świadczenia usługi powszechnej dają sobie radę z osiągnięciem tych norm. Nie ma jeszcze norm jakości usług w odniesieniu do użytkowników niepełnosprawnych. Należy opracować normy działalności i odnośne parametry dotyczące użytkowników niepełnosprawnych przewidziane w artykule 11 niniejszej dyrektywy. Co więcej, należy umożliwić krajowym organom regulacyjnym wymaganie publikowania danych o jakości działania usług, jeśli i kiedy takie normy i parametry zostaną opracowane. Dostawca usługi powszechnej nie powinien podejmować środków powstrzymujących użytkowników od korzystania w pełni z usług oferowanych przez różnych operatorów lub dostawców usług w połączeniu z jego własnymi usługami oferowanymi jako część usługi powszechnej.

↓ 2002/22/WE motyw 9

Znaczenie dostępu do oraz korzystania ze stacjonarnej publicznie dostępnej sieci telefonicznej jest tak duże, że powinno się je zapewnić każdemu, kto złoży stosowny wniosek. Zgodnie z zasadą pomocniczości to Państwa Członkowskie decydują, na podstawie obiektywnych kryteriów, które przedsiębiorstwa do celów niniejszej dyrektywy mają obowiązek świadczenia usługi powszechnej, w miarę potrzeb uwzględniając ich zdolność oraz wolę przyjęcia całości lub części obowiązku świadczenia usługi powszechnej. Jest ważne, aby obowiązek świadczenia usługi powszechnej był spełniany w jak najbardziej sprawny sposób, tak aby użytkownicy ogólnie płacili ceny odpowiadające kosztom efektywnym. Podobnie jest ważne, aby operatorzy utrzymywali integralność sieci, jak również ciągłość usługi i jej jakość. Rozwój większej konkurencyjności i większy wybór stwarzają więcej możliwości, aby całość lub część obowiązku świadczenia usługi powszechnej była wypełniana przez przedsiębiorstwa inne niż te o znacznej sile rynkowej. Dlatego w niektórych przypadkach obowiązek świadczenia usługi powszechnej mógłby być powierzony operatorom wykazującym najbardziej efektywne cenowo sposoby zapewnienia dostępu i usług, włącznie z wprowadzeniem procedury wyboru konkurencyjnego i porównawczego. Odpowiednie obowiązki mogłyby być zawarte jako warunki w autoryzacjach do świadczenia usług publicznych.

↓ 2009/136/WE motyw 10
(dostosowany)

(213) Jeżeli przedsiębiorstwo wyznaczone do świadczenia usługi powszechnej zapewnienia dostępności w stałej lokalizacji funkcjonalnego dostępu do internetu lub usług łączności głosowej zgodnie z art. 81 4 niniejszej dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) postanowi zbyć znaczną część – z punktu widzenia swojego obowiązku świadczenia usługi powszechnej – lub całość aktywów swojej lokalnej sieci dostępu na terytorium krajowym na rzecz odrębnego podmiotu prawnego należącego do innego właściciela ostatecznego, krajowy organ regulacyjny powinien ocenić skutki transakcji w celu zapewnienia ciągłości

obowiązków świadczenia usługi powszechnej na całym terytorium krajowym lub jego częściach. W tym celu przedsiębiorstwo powinno z wyprzedzeniem poinformować o zbyciu krajowy organ regulacyjny, który nałożył obowiązki świadczenia usługi powszechnej. Ocena krajowego organu regulacyjnego powinna pozostać bez uszczerbku dla dokonania transakcji.

↓ nowy

(214) W celu zapewnienia stabilności i wsparcia w okresie przejściowym państwa członkowskie powinny mieć możliwość dalszego zapewniania świadczenia usług powszechnych na swoim terytorium, innych niż usługi funkcjonalnego dostępu do internetu i łączności głosowej w stałej lokalizacji, które to usługi są objęte zakresem ich obowiązków świadczenia usługi powszechnej na podstawie dyrektywy 2002/22/WE w momencie wejścia w życie niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że usługi te lub porównywalne nie są dostępne w normalnych warunkach handlowych. Umożliwienie dalszego udostępniania publicznych automatów telefonicznych, spisów abonentów i usług biura numerów w ramach systemu usługi powszechnej tak długo, jak istnieje tego wyraźna potrzeba, dałoby państwom członkowskim elastyczność niezbędną do należytego uwzględnienia zróżnicowanych warunków krajowych. Finansowanie tego rodzaju usług pochodziłoby jednak z funduszy publicznych, podobnie jak w przypadku innych obowiązków świadczenia usługi powszechnej.

↓ 2002/22/WE motyw 15
(dostosowany)
⇒ nowy

(215) Państwa członkowskie powinny monitorować sytuację konsumentów ⇒ użytkowników końcowych ⇐ pod względem korzystania z ⇒ funkcjonalnego dostępu do internetu i usług łączności głosowej ⇐ publicznie dostępnych usług telefonicznych, a w szczególności pod względem ich przystępności. Przystępność ⇒ funkcjonalnego dostępu do internetu i usług łączności głosowej ⇐ usługi telefonicznej wiąże się z informacją dla użytkowników odnośnie do ☒ kosztów użytkowania ☒ wydatków na korzystanie z telefonu, jak również z relatywnym ☒ kosztem ☒ użytkowania ☒ korzystania z telefonu w porównaniu z innymi usługami; wiąże się także z ich zdolnością do kontrolowania wydatków. Dlatego przystępność oznacza nadanie uprawnień konsumentom w drodze nałożenia obowiązków na przedsiębiorstwa ~~wyznaczone do spełnienia obowiązku świadczenia usługi powszechnej~~. Te obowiązki obejmują określony poziom szczegółowości rachunków, umożliwienie konsumentom zablokowania określonych połączeń (takich jak drogie połączenia z numerami usług typu audiotele), umożliwienie konsumentom kontrolowania wydatków za pomocą przedpłat oraz uzyskania wyrównania za ponoszone z góry opłaty za podłączenie. Ocena i zmiana takich środków w świetle zmian rynkowych mogą okazać się konieczne. ~~Obecne warunki nie dają podstaw do wymagania od operatorów mających obowiązek świadczenia usługi powszechnej, aby ostrzegali abonentów o przekroczeniu z góry ustalonego limitu wydatków lub o pojawianiu się schematu połączeń odbiegającego od normy. Przyszła ocena odnośnych przepisów prawnych powinna rozważyć, czy występuje potrzeba ostrzegania abonentów z takich powodów.~~

↓ 2002/22/WE motyw 16
(dostosowany)
⇒ nowy

- (216) Z wyjątkiem przypadków uporczywego spóźniania się z płaceniem lub niepłacenia rachunków, należy chronić konsumentów ⇒ uprawnionych do przystępnych cenowo taryf ⇐ przed natychmiastowym odłączeniem od sieci z powodu niezapłaconego rachunku, ⊗ a ⊗ szczególnie w przypadku sporów o wysokie rachunki za najdroższe usługi; do czasu rozwiązania sporu konsumenci powinni mieć ciągły dostęp do podstawowych usług telefonicznych. Państwa członkowskie mogą zdecydować, aby ciągłość takiego dostępu była zapewniona tylko pod warunkiem, że abonent wnosi opłaty abonamentowe.

↓ 2002/22/WE motyw 17

~~Jakość i cena to kluczowe czynniki rynku konkurencyjnego i krajowe organy regulacyjne powinny być w stanie monitorować osiąganą jakość usług w przedsiębiorstwach wyznaczonych do spełnienia obowiązku świadczenia usługi powszechnej. Wtedy, kiedy uznają za konieczne, organy regulacyjne powinny być w stanie podjąć odpowiednie środki w stosunku do jakości usług osiąganą przez przedsiębiorstwa wyznaczone do spełnienia obowiązku świadczenia usługi powszechnej. Krajowe organy regulacyjne również powinny być w stanie monitorować osiąganą jakość usług innych dostawców publicznych sieci telefonicznych i/lub publicznie dostępnych usług telefonicznych dla użytkowników stacjonarnych.~~

↓ nowy

- (217) W przypadku gdy świadczenie usług funkcjonalnego dostępu do internetu i łączności głosowej lub innych usług powszechnych zgodnie z art. 85 powoduje niesprawiedliwe obciążenie dla przedsiębiorstwa, przy należyтым uwzględnieniu kosztów i przychodów, a także korzyści niematerialnych wynikających ze świadczenia przedmiotowych usług, to niesprawiedliwe obciążenie może zostać włączone do wszelkich kalkulacji kosztów netto związanych z obowiązkami usługi powszechnej.

↓ 2002/22/WE motyw 18
(dostosowany)

- (218) Tam gdzie to jest konieczne, państwa członkowskie powinny ustanowić mechanizmy finansowania kosztów netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej, w przypadku, kiedy dowiedzie się, że ten obowiązek może być spełniony jedynie ze stratą lub po kosztach netto, które nie mieszczą się w normalnych standardach handlowych. Ważne jest zapewnienie, aby koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej był właściwie obliczony oraz aby finansowanie podejmowano z jak najmniejszym uszczerbkiem dla ⊗ zakłóceniem funkcjonowania ⊗ rynku i przedsiębiorstw, bądź ⊗ oraz ⊗ aby było zgodne postanowieniami art. 87 ⊗ 107 i ⊗ 88 ⊗ 108 ⊗ Traktatu ⊗ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⊗ .

↓ 2002/22/WE motyw 19
(dostosowany)

- (219) Jakakolwiek kalkulacja kosztu netto usługi powszechnej powinna uwzględniać koszty i przychody, jak również niematerialne korzyści wynikające ze świadczenia usługi powszechnej, ale nie powinna ~~powstrzymywać przed~~ utrudniać osiągnięciem ogólnego celu, jakim jest zapewnienie, aby struktury cenowe odzwierciedlały koszty. Jakiegokolwiek koszty netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej powinny być obliczane na podstawie przejrzystych procedur.

↓ 2002/22/WE motyw 20

- (220) Uwzględnianie korzyści niematerialnych oznacza, że w celu określenia całościowego obciążenia kosztami należy pomniejszyć bezpośredni koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej o wycenę w formie pieniężnej tych korzyści pośrednich, jakie przedsiębiorstwo osiąga z tytułu jego pozycji jako dostawcy usługi powszechnej.

↓ 2002/22/WE motyw 21
⇒ nowy

- (221) Gdy obowiązek świadczenia usługi powszechnej stanowi nieuzasadnione obciążenie dla przedsiębiorstwa, właściwe jest zezwolenie państwom członkowskim na ustanawianie mechanizmów dla sprawnego zwrotu kosztów netto. ⇒ Koszty netto wynikające z obowiązków świadczenia usługi powszechnej powinny być zwracane z funduszy publicznych. Funkcjonalny dostęp do internetu przynosi korzyści nie tylko sektorowi łączności elektronicznej, lecz również szeroko pojętej gospodarce cyfrowej oraz całemu społeczeństwu. Zapewnienie połączeń obsługujących szerokopasmowy dostęp do internetu dla większej liczby użytkowników końcowych umożliwia im korzystanie z usług online i aktywne uczestnictwo w społeczeństwie cyfrowym. Zapewnienie takich połączeń na zasadzie obowiązku świadczenia usługi powszechnej służy przynajmniej w takim samym stopniu interesowi publicznemu, co interesom podmiotów świadczących usługi łączności elektronicznej. Państwa członkowskie powinny zatem kompensować koszty netto takich połączeń, wspierając usługi szerokopasmowe w ramach usługi powszechnej ze środków publicznych, co należy rozumieć jako finansowanie z budżetów ogólnych administracji publicznej. ⇐ ~~Zwrot poprzez fundusze publiczne stanowi jedną z metod zwracania kosztów netto wynikających z obowiązku świadczenia usługi powszechnej. Powinno się rozważyć, aby w sposób przejrzysty odzyskiwać koszty netto od wszystkich użytkowników w drodze opodatkowania przedsiębiorstw. Państwa Członkowskie powinny być w stanie finansować koszty netto różnych składników usługi powszechnej za pomocą różnych mechanizmów lub finansować koszty netto niektórych lub wszystkich składników, używając jednego z dwóch lub kombinacji obu mechanizmów. W przypadku zwrotu kosztów za pomocą opodatkowania przedsiębiorstw, Państwa Członkowskie powinny zapewnić, aby metoda alokacji wśród nich była oparta na obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriach oraz aby była zgodna z zasadą proporcjonalności. Ta zasada nie powstrzymuje Państw Członkowskich przed zwolnieniami dla firm nowo wchodzących, które jeszcze nie osiągnęły znaczącej pozycji na rynku. Każdy z mechanizmów finansowania powinien zapewniać, że~~

~~uczestnicy rynku mają wkład w finansowanie jedynie obowiązku świadczenia usługi powszechnej, a nie innych działań, które nie łączą się bezpośrednio z wypełnianiem obowiązku świadczenia usługi powszechnej. Mechanizmy zwrotu powinny we wszystkich przypadkach szanować zasady prawne Wspólnoty, a w szczególności, w przypadku mechanizmów rozdzielczych, zasady niedyskryminacji i proporcjonalności. Każdy mechanizm finansowania powinien zapewniać, żeby użytkownicy w jednym Państwie Członkowskim nie uczestniczyli w kosztach usługi powszechnej w innym Państwie Członkowskim, na przykład dzwoniąc z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego.~~

↓ 2002/22/WE motyw 22

~~W przypadku gdy Państwa Członkowskie zdecydują się finansować koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej z funduszy publicznych, należy rozumieć, że obejmuje ono finansowanie z budżetu administracji centralnej, włącznie z innymi źródłami finansowania publicznego, takimi jak loterie państwowe.~~

↓ 2002/22/WE motyw 23

~~Koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej może być ponoszony wspólnie przez wszystkie lub niektóre szczególne kategorie przedsiębiorstw. Państwa Członkowskie powinny zapewnić, aby mechanizmy wspólnego ponoszenia kosztów szanowały zasady przejrzystości, najmniejszego uszczerbku dla rynku, niedyskryminacji i proporcjonalności. Zasada najmniejszego uszczerbku dla rynku oznacza, że wkłady należy odzyskiwać w taki sposób, aby, tak jak dalece jest to możliwe, minimalizować obciążenie finansowe spadające na użytkowników końcowych, na przykład w drodze rozłożenia wkładów tak szeroko, jak to jest możliwe.~~

↓ 2002/22/WE motyw 24
(dostosowany)
⇒ nowy

(222) ~~Narodowe organy regulacyjne powinny być przekonane, że Przedsiębiorstwa korzystające z finansowania usługi powszechnej powinny zapewniają, przekazywać krajowym organom regulacyjnym , w celu uzasadnienia swojego wniosku o finansowanie, dostateczniey poziom szczegółowości w odniesieniu do szczegółowe informacje dotyczące konkretnych elementów wymagających takiego finansowania. Plany państw członkowskich dotyczące wyceny finansowania obowiązku świadczenia usługi powszechnej powinny być przekazane do Komisji w celu sprawdzenia zgodności z Traktatem. Istnieją bodźce skłaniające wyznaczonych operatorów do podnoszenia należonych kosztów netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej. Dlatego Państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczną przejrzystość i kontrolę sum żądanych na finansowanie obowiązku świadczenia usługi powszechnej. ⇒ Wyliczenie kosztów netto świadczenia usługi powszechnej powinno być oparte na obiektywnej i przejrzystej metodyce, aby zapewnić najbardziej efektywne pod względem kosztów świadczenie usługi powszechnej i wspierać równe warunki działania dla operatorów na rynku. Wcześniejsze ujawnienie metodologii, jaka ma być stosowana do wyliczenia kosztów netto poszczególnych elementów usługi powszechnej przed zastosowaniem kalkulacji może pomóc w zwiększeniu przejrzystości. ⇐~~

Rynki komunikacji wciąż ewoluują pod względem używanych usług i środków technicznych stosowanych do dostarczenia ich użytkownikom. Obowiązek świadczenia usługi powszechnej, zdefiniowany na poziomie Wspólnoty, powinien być przedmiotem okresowych ocen w celu zaproponowania jego zmiany lub określenia na nowo jego zakresu. Taka ocena powinna brać pod uwagę ewoluujące warunki społeczne, handlowe i technologiczne oraz fakt, że jakakolwiek zmiana zakresu powinna stać się przedmiotem podwójnego testu usług, które stają się dostępne dla istotnej większości populacji, pociągając za sobą ryzyko społecznego wyobcowania tych, których na te usługi nie stać. W przypadku jakiegokolwiek zmiany zakresu obowiązku świadczenia usługi powszechnej należy zadbać, aby jedne wybory technologiczne nie były promowane kosztem innych, aby nie nakładano nieproporcjonalnych obciążeń finansowych na przedsiębiorstwa sektorowe (w ten sposób stwarzając zagrożenie dla rozwoju rynku i innowacji) oraz aby nie obciążać konsumentów o niższych dochodach niesprawiedliwymi obciążeniami finansowymi. Wszelkie zmiany zakresu automatycznie oznaczają, że wszelkie koszty netto mogą być finansowane z zastosowaniem metod dozwolonych w niniejszej dyrektywie. Państwom Członkowskim nie wolno nakładać na uczestników rynku kontrybucji finansowych dotyczących środków, które nie są częścią obowiązku świadczenia usługi powszechnej. Państwom Członkowskim wolno podejmować szczególne kroki (poza zakresem obowiązku świadczenia usługi powszechnej) i finansować je zgodnie z prawem Wspólnoty, ale nie w drodze udziałów wnoszonych przez uczestników rynku.

Skuteczniejsza konkurencja na wszystkich rynkach dostępu i usług da większy wybór użytkownikom. Stopień skutecznej konkurencji i wyboru jest różny w całej Wspólnocie, w Państwach Członkowskich, na poszczególnych obszarach geograficznych oraz na różnych rynkach dostępu i usług. Niektórzy użytkownicy mogą być całkowicie uzależnieni od dostępu i usług świadczonych przez przedsiębiorstwa o znaczącej sile rynkowej. Generalnie, ze względu na skuteczność i ze względów społecznych, ważne jest, aby usługi dostarczane przez przedsiębiorstwa o znaczącej sile rynkowej odzwierciedlały koszty. Ze względu na skuteczność oraz ze względów społecznych taryfy dla użytkownika końcowego powinny odzwierciedlać uwarunkowania popytowe i kosztowe, pod warunkiem że to nie skutkuje naruszeniem konkurencji. Istnieje ryzyko, że przedsiębiorstwo o znaczącej sile rynkowej może używać różnych środków mających na celu powstrzymanie wejścia (na rynek) konkurencji lub naruszenie zasad konkurencji, na przykład w drodze ustanawiania zbyt wysokich cen, ustanawiania drapieżnych cen, przymusowe łączenie usług detalicznych czy okazywanie nienależnych preferencji pewnym konsumentom. Dlatego też krajowe organy regulacyjne powinny być uprawnione do nałożenia, jako środek ostateczny i po należytym rozpatrzeniu, regulacji detalicznych na przedsiębiorstwo o znaczącej sile rynkowej. Można stosować ograniczanie cen, uśrednianie geograficzne lub podobne instrumenty, jak również środki, nieregulacyjne, takie jak publicznie dostępne porównania taryf detalicznych, w celu osiągnięcia podwójnego celu, jakim jest promowanie skutecznej konkurencji przy jednoczesnym realizowaniu potrzeb interesu publicznego, takich jak zachowanie przystępności publicznie dostępnych usług telefonicznych dla niektórych konsumentów. Aby krajowe organy regulacyjne mogły wypełniać swoje obowiązki regulacyjne w tym obszarze, włącznie z narzuceniem jakiegokolwiek regulacji cenowych, konieczny jest dostęp do informacji o właściwym rachunku kosztów. Jednakże ograniczenia regulacyjne w usługach detalicznych należy nakładać tylko w przypadku, gdy krajowe organy regulacyjne uważają, iż

~~odnośne środki stosowane w cenach hurtowych lub środki dotyczące wyboru lub wyboru wstępnego dostawcy nie osiągnęłyby celu, jakim jest zapewnienie skutecznej konkurencji i ochrony interesu publicznego.~~

↓ 2002/22/WE motyw 27

~~Jeżeli krajowy organ regulacyjny nałoży obowiązek wprowadzenia księgowego systemu obliczania kosztów celem zwiększenia kontroli cen, będzie on mógł samodzielnie przeprowadzić coroczne badanie, ażeby upewnić się co do realizacji tego systemu obliczania kosztów, pod warunkiem że będzie on dysponował wykwalifikowanym personelem albo że przeprowadzi badanie za pośrednictwem innego wykwalifikowanego organu, niezależnego od operatora, którego badanie dotyczy.~~

↓ 2002/22/WE motyw 29

~~Krajowe organy regulacyjne mogą również, w świetle analizy odnośnego rynku, wymagać od operatorów komórkowych o znaczącej sile rynkowej, aby dali swoim abonentom możliwość dostępu do usług każdego wzajemnie połączonego dostawcy publicznie dostępnych usług telefonicznych na zasadzie indywidualnych wywołań lub w drodze z góry dokonanego wyboru.~~

↓ nowy

(223) W celu skutecznego wspierania swobodnego przepływu towarów, usług i osób w Unii powinna istnieć możliwość korzystania z pewnych krajowych zasobów numeracyjnych, w szczególności pewnych numerów niegeograficznych w sposób eksterytorialny, tzn. poza terytorium przypisującego państwa członkowskiego i na całym terytorium Unii. Z uwagi na znaczne ryzyko oszustw związanych z łącznością interpersonalną, takie eksterytorialne użytkowanie powinno zostać dopuszczone w przypadku usług łączności elektronicznej, z wyjątkiem usług łączności interpersonalnej. Państwa członkowskie powinny zatem dopilnować, aby odpowiednie przepisy krajowe, w szczególności dotyczące ochrony konsumentów i inne przepisy związane z użytkowaniem numerów, były egzekwowane niezależnie od tego, w którym państwie członkowskim przyznano prawo użytkowania tych numerów. Powinno z tego wynikać, że krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy z tych państw członkowskich, gdzie użytkowany jest numer, są właściwe do stosowania ich krajowych przepisów w odniesieniu do przedsiębiorstwa, któremu przypisano dany numer. Ponadto krajowe organy regulacyjne tych państw członkowskich powinny mieć możliwość zwrócenia się do krajowego organu regulacyjnego odpowiedzialnego za przypisanie numeru o pomoc w egzekwowaniu przepisów mających zastosowanie w tych państwach członkowskich, gdzie użytkowany jest numer. Takie wsparcie powinno obejmować odstraszające sankcje, a w szczególności, w przypadku poważnego naruszenia, wycofanie prawa do eksterytorialnego użytkowania numerów przypisanych danemu przedsiębiorstwu. Wymogi dotyczące eksterytorialnego użytkowania nie powinny naruszać uprawnień państw członkowskich do blokowania, w każdym przypadku z osobna, dostępu do numerów lub usług, w sytuacji gdy jest to uzasadnione oszustwem lub niewłaściwym użytkowaniem. Eksterytorialne użytkowanie numerów nie powinno naruszać przepisów unijnych związanych ze świadczeniem usług roamingu, w tym usług związanych z zapobieganiem nieprawidłowemu lub niewłaściwemu korzystaniu z usług roamingu, które podlegają

regulacji cen detalicznych i są objęte regulowanymi hurtowymi stawkami za roaming. Państwa członkowskie powinny nadal mieć możliwość zawierania szczegółowych umów z państwami trzecimi w sprawie eksterytorialnego użytkowania zasobów numeracyjnych.

- (224) Państwa członkowskie powinny propagować bezprzewodowe przydzielanie zasobów numeracyjnych, aby ułatwiać zmianę podmiotów udostępniających sieci lub usługi łączności elektronicznej. Bezprzewodowe przydzielanie zasobów numeracyjnych umożliwia przeprogramowywanie identyfikatorów urządzeń telekomunikacyjnych bez potrzeby fizycznego dostępu do tych urządzeń. Funkcja ta jest szczególnie istotna w przypadku usług łączności maszyna-maszyna, tj. usług obejmujących automatyczne przesyłanie danych i informacji między urządzeniami lub aplikacjami opartymi na oprogramowaniu z ograniczonym udziałem człowieka lub bez jego udziału. Podmioty świadczące takie usługi łączności maszyna-maszyna mogą nie korzystać z fizycznego dostępu do swoich urządzeń, ponieważ użytkują je zdalnie, liczba urządzeń jest zbyt duża lub ze względu na schematy korzystania z urządzeń. Z uwagi na rozwijający się rynek usług maszyna-maszyna oraz nowe technologie państwa członkowskie powinny dążyć do zapewnienia technologicznej neutralności przy propagowaniu bezprzewodowego przydzielania zasobów numeracyjnych.

↓ 2002/21/WE motyw 20
(dostosowany)
⇒ nowy

- (225) Aby umożliwić konkurencję przedsiębiorstw w sektorze łączności elektronicznej, niezbędny jest dostęp do zasobów numeracyjnych przy zastosowaniu jawnych, obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów. ⇒ Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyznawania praw użytkowania numerów przedsiębiorstwom innym niż podmioty udostępniające sieci lub usługi łączności elektronicznej, aby zwiększyć wykorzystanie numerów w przypadku różnych usług internetu rzeczy. ⇐ Wszystkie elementy krajowego planu numeracyjnego, w tym kody punktowe używane przy wybieraniu sieci, powinny być zarządzane przez krajowe organy regulacyjne. Jeżeli zachodzi potrzeba harmonizacji zasobów numeracyjnych we Wspólnocie Unii, celem wspierania rozwoju usług ogólnoeuropejskich ⇒ lub usług transgranicznych, w szczególności nowych usług łączności maszyna-maszyna, takich jak samochody podłączone do internetu, oraz w przypadkach gdy popytu nie da się zaspokoić za pomocą dostępnych zasobów numeracyjnych ⇐, Komisja może ~~być może~~ zastosować ~~podjąć techniczne środki implementacyjne~~ wykonawcze ~~przy wykorzystaniu swoich uprawnień w dziedzinie władzy wykonawczej~~ ⇒ przy pomocy BEREC ⇐. Jeżeli jest to niezbędne dla zapewnienia pełnej globalnej interoperacyjności usług, Państwa Członkowskie winny, zgodnie z postanowieniami Traktatu, skoordynować swoje stanowiska w ramach organizacji międzynarodowych i na forum międzynarodowym, gdzie podejmowane są decyzje dotyczące systemów numeracji. Postanowienia niniejszej Dyrektywy nie określają żadnego nowego zakresu odpowiedzialności krajowych organów regulacyjnych w dziedzinie nazewnictwa i wybierania adresów internetowych.

↓ 2002/20/WE motyw 19
(dostosowany)

- (226) Wymóg ~~publicznego ogłaszania~~ publikacji decyzji o przyznaniu prawa użytkownika ~~radiowych częstotliwości lub~~ numerów może być zrealizowany poprzez ogłaszanie ich na stronach internetowych.

↓ 2009/136/WE motyw 43
(dostosowany)
⇒ nowy

- (227) Mając na względzie szczególne aspekty związane ze zgłaszaniem przypadków zaginięcia dzieci ~~oraz obecną ograniczoną dostępność takiej usługi~~, państwa członkowskie powinny podtrzymać swoje zobowiązanie ~~nie tylko dokonać rezerwacji numeru, lecz także dołożyć wszelkich starań w celu~~ do zapewnienia faktycznej i ~~niezwłocznej~~ dostępności na swoich terytoriach, pod numerem „116000”, dobrze funkcjonującej usługi z zakresu zgłaszania przypadków zaginięcia dzieci. ~~W tym celu państwa członkowskie powinny w stosownych przypadkach organizować między innymi procedury przetargowe służące zapraszaniu stron zainteresowanych świadczeniem tej usługi.~~

↓ 2009/136/WE motyw 46
(dostosowany)
⇒ nowy

- (228) Jednolity rynek oznacza, że użytkownicy końcowi mogą mieć w obrębie ~~Wspólnoty~~ Unii dostęp do wszystkich numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji innych państw członkowskich oraz do usług wykorzystujących numery niegeograficzne, w tym ~~między innymi~~ do bezpłatnych numerów telefonicznych i połączeń telefonicznych o podwyższonej opłacie, z wyjątkiem przypadków gdy wywołujący użytkownik końcowy postanowił, ze względów handlowych, ograniczyć dostęp z określonych obszarów geograficznych . Użytkownicy końcowi powinni również być w stanie korzystać z dostępu do ~~numerów z przestrzeni numerowej telefonii europejskiej („ETNS”) i powszechnych międzynarodowych bezpłatnych numerów telefonicznych („UIFN”).~~ Transgraniczny dostęp do zasobów numeracyjnych i związanych z nimi usług nie powinien być ograniczany, z wyjątkiem obiektywnie uzasadnionych przypadków, na przykład gdy jest to niezbędne do zwalczania oszustw lub nadużyć (np. w związku z niektórymi usługami o podwyższonej opłacie), jeżeli numer jest uznawany za numer o zasięgu wyłącznie krajowym (np. krótki kod krajowy) lub jeżeli jest to technicznie lub ekonomicznie niewykonalne. Opłaty pobierane od stron wywołujących spoza danego państwa członkowskiego nie muszą być takie same jak opłaty pobierane od stron wywołujących z terytorium tego państwa członkowskiego. Użytkownicy powinni być w pełni informowani, z wyprzedzeniem i w jasny sposób, o wszelkich zmianach mających zastosowanie do bezpłatnych numerów, takich jak opłaty za połączenia międzynarodowe w przypadku numerów dostępnych za pośrednictwem standardowych międzynarodowych kodów dla połączeń zagranicznych.

↓ 2002/22/WE motyw 38

⇒ nowy

~~Dostęp użytkowników końcowych do wszystkich zasobów numerowych we Wspólnocie jest zasadniczym warunkiem wstępnym dla poszczególnych rynków. Powinien on obejmować bezpłatne numery telefoniczne, stawki specjalne oraz inne numery niegeograficzne, z wyjątkiem przypadków, w których wywoływany abonent postanowił, z powodów handlowych, ograniczyć dostęp z pewnych obszarów geograficznych. Taryfy pobierane od stron dzwoniących spoza zainteresowanych Państw Członkowskich nie mogą być takie same jak w przypadku stron dzwoniących z terytorium Państwa Członkowskiego.~~

↓ nowy

(229) Tworzenie jednolitego rynku łączności elektronicznej wymaga usunięcia barier dla użytkowników końcowych w dostępie transgranicznym do usług łączności elektronicznej w całej Unii. Podmioty udostępniające sieci lub usługi łączności elektronicznej nie powinny odmawiać lub ograniczać dostępu użytkownikom końcowym lub dyskryminować ich na podstawie ich narodowości lub państwa członkowskiego zamieszkania. Różne traktowanie powinno być jednak możliwe na podstawie obiektywnie uzasadnionych różnic pod względem kosztów i ryzyka, i może ono wykraczać poza środki przewidziane w rozporządzeniu 531/2012 w przypadku niewłaściwego lub nieprawidłowego korzystania z regulowanych detalicznych usług roamingu.

(230) Rozbieżne wdrażanie zasad dotyczących ochrony użytkownika końcowego spowodowało znaczne bariery dla rynku wewnętrznego wpływające zarówno na podmioty świadczące usługi łączności elektronicznej, jak i na użytkowników końcowych. Bariery te należy zmniejszyć, stosując jednakowe zasady zapewniające wysoki wspólny poziom ochrony w całej Unii. Skalibrowana pełna harmonizacja praw użytkowników końcowych objętych niniejszą dyrektywą powinna w znacznym stopniu zwiększać pewność prawa zarówno dla użytkowników końcowych, jak i podmiotów świadczących usługi łączności elektronicznej i powinna znacznie obniżyć bariery wejścia na rynek oraz nadmierne obciążenie związane z przestrzeganiem przepisów wynikające z ich rozdrobnienia. Pełna harmonizacja pomaga pokonać bariery dla jednolitego rynku wynikające z takich krajowych przepisów dotyczących użytkownika końcowego, które jednocześnie chronią usługodawców krajowych przed konkurencją z innych państw członkowskich. Aby osiągnąć wysoki wspólny poziom ochrony, niektóre przepisy dotyczące użytkowników końcowych powinny zostać wzmocnione w niniejszej dyrektywie z uwzględnieniem najlepszych praktyk w państwach członkowskich. Pełna harmonizacja ich praw zwiększa zaufanie użytkowników końcowych do rynku wewnętrznego, ponieważ korzystają oni z jednakowo wysokiego poziomu ochrony przy korzystaniu z usług łączności elektronicznej, nie tylko w swoich państwach członkowskich, lecz także wówczas, gdy mieszkają, pracują lub podróżują w innych państwach członkowskich. Państwa członkowskie powinny zachować możliwość wyższego poziomu ochrony użytkownika końcowego, jeżeli niniejsza dyrektywa przewiduje wyraźne odstępstwo, oraz możliwość działania w obszarach nieobjętych niniejszą dyrektywą.

↓ 2002/22/WE motyw 30
(dostosowany)

- (231) Umowy to dla użytkowników końcowych i konsumentów ważne narzędzie zapewnienia ~~minimalnego poziomu~~ przejrzystości informacji i pewności prawa ~~zabezpieczenia prawnego~~. Większość usługodawców działających w środowisku konkurencyjnym zawiera umowy ze swoimi klientami, ponieważ są one handlowo pożądane. W uzupełnieniu przepisów niniejszej dyrektywy do transakcji konsumenckich dotyczących sieci i usług łączności elektronicznych stosują się wymagania istniejącego ustawodawstwa Wspólnoty Unii dotyczącego ochrony konsumentów w odniesieniu do umów, a w szczególności ~~dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁷³ oraz dyrektywa 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość⁷⁴ dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE w sprawie praw konsumentów⁷⁵ oraz dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich. W szczególności konsumentom powinni mieć minimum pewności prawnej odnośnie do ich stosunków umownych z bezpośrednim dostawcą usług telefonicznych, takiej, aby warunki umowy, warunki, jakość usług, warunki rozwiązania umowy i zaprzestania świadczenia usługi, środki kompensacyjne i rozwiązywanie sporów były określone w ich umowach. W przypadku gdy usługodawcy inni niż bezpośredni dostawcy usług telefonicznych zawierają umowy z konsumentami, również w tych umowach powinna być zawarta ta sama informacja. Środki zmierzające do zapewnienia przejrzystości cen, taryf i warunków zwiększą zdolność konsumentów do zoptymalizowania wyboru i w ten sposób do korzystania w pełni z konkurencji na rynku.~~

↓ 2009/136/WE motyw 21
(dostosowany)
⇒ nowy

- (232) Przepisy dotyczące umów w niniejszej dyrektywie powinny mieć zastosowanie bez względu na kwoty jakichkolwiek płatności, których ma dokonać klient. Powinny mieć zastosowanie nie tylko do konsumentów, lecz także do ~~innych użytkowników końcowych, głównie do mikroprzedsiębiorstw oraz do małych i średnich przedsiębiorstw (zwanym dalej „MŚP”)~~ zgodnie z definicją w zaleceniu Komisji 2003/361/WE , które mogą preferować umowę dostosowaną do potrzeb konsumenta ⇒ których siła przetargowa jest porównywalna do siły przetargowej konsumentów i które powinny zatem korzystać z tego samego poziomu ochrony . W celu uniknięcia nakładania na dostawców usług zbędnego obciążenia administracyjnego oraz zawiłości związanych z definicją MŚP, Przepisy dotyczące umów , w tym przepisy zawarte w dyrektywie 2011/83/UE w sprawie praw konsumentów, nie powinny mieć automatycznie zastosowania do tego rodzaju

⁷³ Dz.U. L 95 z 21.4.1993, str. 29.

⁷⁴ Dz.U. L 144 z 4.6.1997, str. 19.

⁷⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64).

~~☒ przedsiębiorstw ☒ innych użytkowników końcowych, ale jedynie na ich życzenie~~
⇒, chyba że wolą one negocjować zindywidualizowane warunki umowne z podmiotami świadczącymi usługi łączności elektronicznej. ⇒ W przeciwieństwie do mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw większe przedsiębiorstwa zwykle mają większą siłę przetargową, a zatem nie są uzależnione od tych samych umownych wymogów informacyjnych co konsumenci. Inne przepisy, takie jak te dotyczące przenoszenia numerów, które są istotne także dla większych przedsiębiorstw, powinny mieć nadal zastosowanie do wszystkich użytkowników końcowych. ⇒ ~~Państwa członkowskie powinny przyjąć odpowiednie środki, aby promować wśród MŚP świadomość takiej możliwości.~~

↓ nowy

- (233) Specyfika sektora łączności elektronicznej wymaga, oprócz przestrzegania horyzontalnych zasad umownych, także przestrzegania ograniczonej liczby dodatkowych przepisów dotyczących ochrony użytkowników końcowych. Użytkownicy końcowi powinni między innymi być informowani o wszelkich oferowanych poziomach jakości usług, warunkach promocji i rozwiązywania umów, aktualnych planach taryfowych oraz opłatach za usługi podlegające szczególnym warunkom cenowym. Informacje te odnoszą się do większości publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, ale nie do usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów. Aby użytkownik końcowy mógł dokonać świadomego wyboru, musi otrzymać wymagane istotne informacje przed zawarciem umowy, przedstawione jasnym i zrozumiałym językiem. Z tego samego powodu usługodawcy powinni przedstawiać streszczenie głównych warunków umowy. Aby ułatwić porównywanie ofert i obniżyć koszty związane z przestrzeganiem przepisów, BEREC powinien opracować wzór takich streszczeń umowy.
- (234) Po przyjęciu rozporządzenia (UE) 2015/2120 przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące informowania o warunkach ograniczających dostęp do usług i aplikacji lub ich użytkowanie oraz dotyczące kształtowania ruchu w sieci stały się nieaktualne i powinny zostać uchylone.
-

↓ 2009/136/WE motyw 24
⇒ nowy

- (235) W odniesieniu do urządzeń końcowych umowa z klientem powinna precyzować wszelkie ograniczenia nakładane przez dostawcę w zakresie korzystania z urządzeń, takich jak blokada SIM w urządzeniach komórkowych – jeżeli ograniczenia takie nie są zabronione przez przepisy krajowe – oraz wszelkie opłaty należne w związku z rozwiązaniem umowy, przed uzgodnionym terminem jej wygaśnięcia lub w tym terminie, w tym wszelkie opłaty nałożone w celu zatrzymania urządzenia. ⇒ Wszelkie opłaty należne przy wcześniejszym rozwiązaniu umowy w odniesieniu do urządzeń końcowych i innych ulg promocyjnych powinny być obliczane, odpowiednio, na podstawie normalnie stosowanych metod amortyzacji i zgodnie z zasadą *pro rata temporis*. ⇒

↓ 2009/136/WE motyw 25
(dostosowany)
⇒ nowy

- (236) Bez ☒ uszczerbku dla ☒ ~~nakładania~~ ☒ spoczywającego ☒ na dostawcy ☒ istotnego ☒ obowiązku ⇒ zwanego z bezpieczeństwem na podstawie niniejszej dyrektywy ⇐ ~~podjmowania działań wykraczających poza wymogi prawa wspólnotowego~~, umowa z klientem powinna również precyzować, jaki rodzaj działań ~~o ile ma to zastosowanie~~ dostawca może podjąć w razie wystąpienia zdarzeń naruszających bezpieczeństwo ~~lub integralność~~, zagrożeń takimi zdarzeniami lub podatnością na wystąpienie takich wydarzeń.

↓ 2009/136/WE motyw 32
(dostosowany)
⇒ nowy

- (237) Dostępność przejrzystych, aktualnych i porównywalnych informacji o ofertach i usługach ma kluczowe znaczenie dla konsumentów na konkurencyjnych rynkach, na których występuje wielu dostawców usług. ~~Konsumenci i Użytkownicy końcowi usług łączności elektronicznej~~ powinni być w stanie dokonywać łatwego porównywania cen różnych usług oferowanych na rynku, na podstawie informacji publikowanych w łatwo dostępnej formie. Aby umożliwić im łatwe porównanie cen ⇒ i usług ⇐, krajowe organy regulacyjne powinny być w stanie wymagać od przedsiębiorstw udostępniających sieci ⇒ łączności elektronicznej ⇐ lub usługi łączności elektronicznej ⇒ inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów ⇐ większej przejrzystości w odniesieniu do informacji (w tym ☒ o ☒ taryfach, ⇒ jakości usług, ograniczeniach dotyczących dostarczanych urządzeń końcowych, ⇐ ~~schematów korzystania z usług~~ i innych istotnych danych statystycznych), ⇒ Nakładając wszelkie takie wymagania, należy uwzględnić właściwości tych sieci i usług. ⇐ ☒ Należy również ☒ zapewnić, aby osoby trzecie miały prawo do bezpłatnego korzystania z publicznie dostępnych informacji publikowanych przez te przedsiębiorstwa ⇒, co zapewni im narzędzia porównawcze ⇐. ~~Krajowe organy regulacyjne powinny również być w stanie udostępniać cenniki, w szczególności w przypadku gdy nie udostępniono ich na rynku nicodpłatnie lub po rozsądnej cenie. Przedsiębiorstwa nie powinny mieć prawa do jakiegokolwiek wynagrodzenia za możliwość korzystania z informacji, które już zostały opublikowane i w związku z tym stanowią własność publiczną. Ponadto użytkownicy końcowi i konsumenci powinni być przed zakupem usługi odpowiednio informowani o obowiązujących cenach oraz o rodzaju usług, zwłaszcza gdy z bezpłatnym numerem telefonicznym wiązą się dodatkowe opłaty. Krajowe organy regulacyjne powinny być w stanie wymagać, aby informacje te były dostarczane powszechnie, a dla pewnych kategorii usług określonych przez te organy bezpośrednio przed wykonaniem połączenia, o ile przepisy prawa krajowego nie stanowią inaczej. Określając kategorie połączeń wymagających informacji o cenie przed wykonaniem połączenia, krajowe organy regulacyjne powinny należyście uwzględnić charakter usługi, warunki cenowe odnoszące się do tej usługi oraz fakt, czy jest ona świadczona przez usługodawcę niebędącego dostawcą usług łączności elektronicznej. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2000/31/WE (dyrektywa o handlu elektronicznym), przedsiębiorstwa powinny także — jeżeli wymagają tego państwa członkowskie — dostarczać abonentom informacji użyteczności publicznej,~~

↓ nowy

- (238) Użytkownicy końcowi często nie są świadomi kosztów swoich praktyk konsumpcyjnych lub mają trudność z określeniem czasu użytkowania lub zużycia danych przy korzystaniu z usług łączności elektronicznej. Aby zwiększyć przejrzystość i umożliwić lepsze kontrolowanie budżetu przeznaczonego na łączność, należy zapewnić użytkownikom końcowym udogodnienia, które umożliwią im śledzenie zużycia w odpowiednim czasie.
- (239) Niezależne porównywarki, takie jak strony internetowe, są dla użytkowników końcowych skutecznym sposobem oceny zalet ofert różnych podmiotów świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej niewykorzystujące numerów oraz uzyskiwania bezstronnych informacji, w szczególności dzięki możliwości porównywania w jednym miejscu cen, taryf i parametrów jakości usług. Takie narzędzia powinny mieć na celu dostarczenie informacji, które są jasne, precyzyjne, kompletne i kompleksowe. Powinno się w nich również dążyć do uwzględnienia jak najszerszego zakresu ofert, aby przedstawić ich reprezentatywny przegląd i objąć znaczną część rynku. Informacje podawane przez takie narzędzia powinny być wiarygodne, bezstronne i przejrzyste. Użytkownicy końcowi powinni być informowani o dostępności takich narzędzi. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby na ich terytoriach użytkownicy końcowi mieli swobodny dostęp do co najmniej jednego takiego narzędzia.
- (240) Niezależne porównywarki powinny być operacyjnie niezależne od podmiotów świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej. Mogą być prowadzone przez prywatne przedsiębiorstwa lub przez właściwe organy bądź w ich imieniu, powinny być jednak prowadzone zgodnie z określonymi kryteriami jakości, w tym z wymogiem dostarczenia informacji o ich właścicielach, zapewniania dokładnych i aktualnych informacji, podawania czasu ostatniej aktualizacji, wyznaczania jasnych, obiektywnych kryteriów, na jakich będzie opierać się porównywanie oraz uwzględniania szerokiego zakresu ofert dotyczących publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej innych niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, obejmującego znaczną część rynku. Państwa członkowskie powinny móc ustalić, jak często w porównywarkach należy dokonywać przeglądu i aktualizacji informacji udostępnianych użytkownikom końcowym, z uwzględnieniem częstotliwości, z jaką podmioty świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów na ogół aktualizują swoje informacje o planach taryfowych i jakości usług. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim jest tylko jedno tego rodzaju narzędzie i przestaje ono funkcjonować lub nie spełnia już kryteriów jakości, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby użytkownicy końcowi uzyskali w odpowiednim terminie dostęp do innej porównywarki na poziomie krajowym.

↓ 2009/136/WE motyw 26
(dostosowany)
⇒ nowy

- (241) W celu uwzględnienia kwestii interesu publicznego związanych z ~~publicznie dostępnymi~~ ~~usługami łączności~~ ~~elektrycznej~~ oraz, aby zachęcić do ochrony praw i wolności innych, właściwe organy ~~krajowe~~ powinny mieć możliwość wytwarzania i rozpowszechniania, z pomocą dostawców, informacji użyteczności publicznej związanych z korzystaniem z takich usług. Mogłoby to obejmować informacje użyteczności publicznej ~~dotyczące najczęstszych naruszeń przepisów i ich skutków prawnych, np.~~ ~~w odniesieniu do~~ naruszeń praw autorskich, innego bezprawnego wykorzystywania oraz rozpowszechniania treści szkodliwych, oraz porady i sposoby własnej ochrony przed zagrożeniami, które mogą zaistnieć na przykład w związku z ujawnieniem w niektórych przypadkach informacji prywatnych, jak również przed zagrożeniami dla prywatności i danych osobowych, a także dostępność łatwego w użytkowaniu oraz konfigurowalnego oprogramowania lub innych odpowiednich narzędzi umożliwiających ochronę dzieci lub osób podatnych na powyższe zagrożenia. Przepływ informacji mógłby być koordynowany w ramach procedury współpracy ustanowionej w ~~art. 33 ust. 3~~ ~~niniejszej~~ ~~dyrektywie~~ ~~2002/22/WE~~ ~~(dyrektywa o usłudze powszechnej)~~. Takie informacje użyteczności publicznej należy w razie potrzeby uaktualniać i przedstawiać w ~~sposób zrozumiałych~~ ~~formach~~ ~~w formie elektronicznej i papierowej~~, zależnie od decyzji państwa członkowskiego, także na stronach internetowych krajowych organów publicznych. Krajowe organy regulacyjne powinny być w stanie nałożyć na dostawców obowiązek rozpowszechniania tego rodzaju ujednoliconych informacji wszystkim swoim klientom w sposób uznany za właściwy przez krajowe organy regulacyjne. ~~Informacje powinny być również zamieszczane w umowach, w przypadku gdy wymaga tego państwo członkowskie.~~ Rozpowszechnianie takich informacji nie powinno jednak powodować nakładania na przedsiębiorstwa nadmiernych obciążeń. Państwa członkowskie powinny wymagać, aby rozpowszechnianie to następowało w sposób stosowany przez przedsiębiorstwa celem porozumiewania się z ~~abonentami~~ ~~użytkownikami końcowymi~~ w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

↓ 2009/136/WE motyw 31
(dostosowany)

- (242) W razie braku odpowiednich przepisów prawa ~~wspólnotowego~~ ~~Unii~~ treści, aplikacje i usługi uznaje się za zgodne z prawem lub szkodliwe zgodnie z krajowym prawem materialnym i proceduralnym. Podejmowanie zgodnie z odpowiednią procedurą decyzji o tym, czy treści, aplikacje lub usługi są zgodne z prawem lub szkodliwe, należy do zadań państw członkowskich, a nie do dostawców sieci lub usług łączności elektronicznej. ~~Niniejsza~~ ~~dyrektywa~~ ~~ramowa~~ i ~~dyrektywy szczegółowe~~ ~~dyrektywa 2002/58/WE~~ o prywatności i łączności elektronicznej ~~pozostają bez uszczerbku dla dyrektywy 2000/31/WE~~ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach

rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym)⁷⁶, która zawiera między innymi zasadę „zwykłego przekazu” dotyczącą określonych w niej usługodawców będących pośrednikami.

↓ 2002/22/WE motyw 31
(dostosowany)
⇒ nowy

(243) ~~Użytkownicy końcowi powinni mieć dostęp do publicznie dostępnych informacji o usługach łączności. Państwa Członkowskie powinny być w stanie monitorować jakość usług oferowanych na ich terytorium.~~ Krajowe organy regulacyjne powinny być w stanie ☒ uprawnione do monitorowania jakości usług ☒ systematycznie ☒ i do systematycznego ☒ zbierania informacji o jakości usług ☒, w tym informacji dotyczących świadczenia usług dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych. ☒ oferowanych na ich terytorium ☒ Informacje te należy gromadzić ☒ na podstawie kryteriów pozwalających na porównywanie dostawców usług i ☒ sytuacji w ☒ państwach członkowskich. Jest prawdopodobne, że przedsiębiorstwa dostarczające usługi łączności ☒ elektronicznej ☒, działające w konkurencyjnym środowisku, zechcą dla korzyści handlowych publicznie udostępniać wystarczające i aktualne informacje o swoich usługach. ☒ Krajowe organy regulacyjne powinny mimo to mieć możliwość wprowadzenia wymogu publikacji takich informacji, jeżeli wykazano, że nie są one faktycznie dostępne dla obywateli. ☒ ⇒ Krajowe organy regulacyjne powinny również określić metody pomiaru, które mają stosować usługodawcy w celu poprawy porównywalności dostarczanych danych. Aby ułatwić porównywalność w Unii i obniżyć koszty przestrzegania przepisów, BEREC powinien przyjąć wytyczne dotyczące odpowiednich parametrów jakości usług, które krajowe organy regulacyjne powinny w najwyższym stopniu uwzględniać. ⇐

↓ 2009/136/WE motyw 47
(dostosowany)
⇒ nowy

(244) Aby odnieść pełną korzyść z konkurencji, konsumenci powinni być w stanie dokonywać świadomych wyborów i – gdy leży to w ich ☒ najlepszym ☒ interesie – zmieniać dostawców. Istotne jest zapewnienie, aby możliwości tej nie ograniczały przeszkody prawne, techniczne ani praktyczne, w tym warunki umów, procedury, opłaty ☒ itp ☒ ~~itd.~~ Nie wyklucza to jednak wprowadzenia ☒ przez przedsiębiorstwa ☒ racjonalnie uzasadnionych minimalnych okresów umownych ⇒ wynoszących maksymalnie 24 miesiące ⇐ w umowach ☒ konsumenckich ☒ ~~z udziałem konsumentów.~~ ⇒ Państwa członkowskie powinny mieć jednak możliwość ustalenia krótszego maksymalnego okresu trwania umowy ze względu na uwarunkowania krajowe, takie jak poziomy konkurencji i stabilność inwestycji sieciowych. Niezależnie od danej umowy o usługi łączności konsumenci mogą woleć skorzystać z dłuższego okresu spłaty kosztów uruchomienia fizycznego łącza. Takie zobowiązania konsumenckie mogą być istotnym czynnikiem ułatwiającym wdrażanie sieci o bardzo dużej przepustowości w lokalach użytkowników końcowych lub w ich

⁷⁶

Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1.

bezpośredniej bliskości, w tym poprzez systemy agregacji popytu umożliwiające inwestorom sieciowym obniżenie początkowego ryzyka związanego z upowszechnianiem sieci. Ustanowione w niniejszej dyrektywie prawa konsumentów do zmiany podmiotów udostępniających usługi łączności elektronicznej nie powinny być ograniczane takimi okresami spłaty określanymi w umowach o uruchomienie fizycznego łącza. ⇐

~~Możliwość przeniesienia numeru jest jednym z kluczowych czynników ułatwiających wybór konsumentowi oraz skutecznym elementem konkurencji na rynku łączności elektronicznej i powinna być realizowana w jak najkrótszym czasie, tak aby numer był aktywowany i gotowy do wykorzystania w ciągu jednego dnia roboczego, a użytkownik nie doświadczał braku usługi trwającego dłużej niż jeden dzień roboczy. Właściwe organy krajowe mogą zalecić ogólny proces przenoszenia numerów, uwzględniając krajowe przepisy dotyczące umów oraz rozwój technologii. Doświadczenie w niektórych państwach członkowskich pokazuje, że istnieje ryzyko przenoszenia numerów konsumentów do innego dostawcy bez udzielenia przez nich zgody. Choć sprawą tą powinny zająć się w głównej mierze organy powołane do egzekwowania prawa, państwa członkowskie powinny być w stanie nakładać takie minimalne proporcjonalne środki w odniesieniu do przenoszenia numeru, w tym odpowiednie kary, które są niezbędne do zminimalizowania takiego zagrożenia oraz zapewnienia konsumentom ochrony w trakcie przenoszenia numeru bez zmniejszania dla nich atrakcyjności tego procesu.~~

↓ nowy

(245) Konsumentom należy umożliwić rozwiązanie umowy bez ponoszenia żadnych kosztów także w przypadkach automatycznego przedłużenia umowy po zakończeniu pierwotnego okresu jej obowiązywania.

(246) Wszelkie zmiany warunków umownych nałożone przez podmioty świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów ze szkodą dla użytkownika końcowego – np. w związku z opłatami, taryfami, limitami ilości danych, szybkością przesyłu danych, zasięgiem lub przetwarzaniem danych osobowych – powinny być uznane za dające użytkownikowi końcowemu prawo do rozwiązania umowy bez ponoszenia żadnych kosztów, nawet jeżeli są one powiązane z pewnymi korzystnymi zmianami.

(247) Możliwość zmiany usługodawcy jest fundamentem skutecznej konkurencji w konkurencyjnym środowisku. Dostępność przejrzystych, dokładnych i podanych w odpowiednim czasie informacji o takiej możliwości powinna zwiększyć pewność siebie użytkowników końcowych dokonujących takiej zmiany i zachęcić ich do aktywnego uczestnictwa w procesie konkurencyjnym. Usługodawcy powinni zapewnić ciągłość usługi, tak aby użytkownicy końcowi mogli zmieniać usługodawców bez narażania się na ryzyko utraty usługi.

↓ 2002/22/WE motyw 40

(dostosowany)

⇒ nowy

(248) Przenoszenie numeru jest kluczowym czynnikiem ułatwiającym podejmowanie wyborów przez konsumentów oraz skuteczną konkurencję ~~na~~ ~~w konkurencyjnym środowisku telekomunikacyjnym~~ ~~⇒~~ ~~rynkach łączności elektronicznej.~~ ⇐ ~~w ten sposób, że~~ Użytkownicy końcowi, którzy sobie tego zażyczą, powinni mieć możliwość zachowania numeru/numerów w publicznej sieci

telefonicznej niezależnie od tego, która ~~organizacja~~ przedsiębiorstwo świadczy usługę. Niniejsza dyrektywa nie obejmuje zapewnienia tej usługi dodatkowej w przypadku połączeń z publiczną siecią telefoniczną między lokalizacją stacjonarnymi i niestacjonarnymi. Jednakże państwa członkowskie mogą zastosować przepisy dotyczące przenoszenia numerów między sieciami stacjonarnymi i komórkowymi.

↓ 2002/22/WE motyw 41

- (249) Wpływ przenoszenia numerów znacznie wzrasta w przypadku, gdy istnieje przejrzysta informacja o taryfach, zarówno dla użytkowników końcowych, którzy przenoszą swój numer, jak i dla tych użytkowników końcowych, którzy dzwonią do tych, którzy przenieśli swoje numery. Krajowe organy regulacyjne powinny, tam gdzie to jest możliwe, umożliwić odpowiednią przejrzystość taryf jako część wprowadzania przenoszenia numerów.

↓ 2002/22/WE motyw 42

- (250) Zapewniając kierowanie się kosztami przy ustalaniu cen za połączenia wzajemne w odniesieniu do wprowadzenia przenoszenia numerów, krajowe organy regulacyjne mogą uwzględnić ceny dostępne na porównywalnych rynkach.

↓ 2009/136/WE motyw 47
(dostosowany)
⇒ nowy

- (251) ~~Aby odnieść pełną korzyść z konkurencji, konsumenci powinni być w stanie dokonywać świadomych wyborów i – gdy leży to w ich interesie – zmieniać dostawców. Istotne jest zapewnienie, aby możliwości tej nie ograniczały przeszkody prawne, techniczne ani praktyczne, w tym warunki umów, procedury, opłaty itd. Nie wyklucza to jednak wprowadzania racjonalnie uzasadnionych minimalnych okresów umownych w umowach z udziałem konsumentów.~~ Możliwość przeniesienia numeru jest jednym z kluczowych czynników ułatwiających wybór konsumentowi oraz skutecznym elementem konkurencji na rynku łączności elektronicznej i powinna być realizowana w jak najkrótszym czasie, tak aby numer był aktywowany i gotowy do wykorzystania w ciągu jednego dnia roboczego, a użytkownik nie doświadczał braku usługi trwającego dłużej niż jeden dzień roboczy. Aby zapewnić jeden punkt kompleksowej obsługi umożliwiający sprawną zmianę usługodawcy, proces zmiany powinien być prowadzony przez przejmujący podmiot świadczący usługi łączności elektronicznej. ~~Właściwe organy~~ Krajowe organy regulacyjne mogą zalecić ogólny proces przenoszenia numerów, uwzględniając krajowe przepisy dotyczące umów oraz rozwój technologii. Doświadczenie w niektórych państwach członkowskich pokazuje, że istnieje ryzyko przenoszenia numerów konsumentów do innego dostawcy bez udzielenia przez nich zgody. Chociaż sprawą tą powinny zająć się w głównej mierze organy powołane do egzekwowania prawa, państwa członkowskie powinny być w stanie nakładać takie minimalne proporcjonalne środki w odniesieniu do przenoszenia numeru, w tym odpowiednie kary, które są niezbędne do zminimalizowania takiego zagrożenia oraz zapewnienia konsumentom ochrony w trakcie przenoszenia numeru bez zmniejszania dla nich atrakcyjności tego procesu.

↓ nowy

(252) Oferty wiązane obejmujące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów oraz inne usługi, takie jak linearne usługi medialne, lub towary takie jak urządzenia, stają się coraz bardziej powszechne i stanowią ważny element konkurencji. Chociaż często przynoszą korzyści użytkownikom końcowym, mogą utrudniać zmianę usługodawcy lub powodować koszty i podnosić ryzyko umownego uzależnienia od jednego dostawcy. W przypadku gdy rozbieżne zasady umowne dotyczące rozwiązywania umowy i zmiany usługodawcy mają zastosowanie do różnych umów oraz do wszelkich umownych zobowiązań dotyczących nabywania produktów wchodzących w zakres oferty wiązanej, jest to faktyczne ograniczenie określonych w niniejszej dyrektywie praw konsumentów do przejścia na konkurencyjną ofertę w odniesieniu do całej oferty wiązanej lub jej części. Przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące umów, przejrzystości, okresu trwania i rozwiązywania umowy oraz zmiany usługodawcy powinny zatem mieć zastosowanie do wszystkich elementów oferty wiązanej, z wyjątkiem sytuacji gdy inne zasady mające zastosowanie do elementów innych niż łączność elektroniczna objętych ofertą wiązaną są bardziej korzystne dla konsumenta. Inne kwestie umowne, takie jak środki naprawcze mające zastosowanie w przypadku nieprzestrzegania warunków umowy, powinny być regulowane zasadami mającymi zastosowanie do danego elementu oferty wiązanej, na przykład warunkami umów o sprzedaż towarów lub o dostarczanie treści cyfrowych. Z tych samych powodów konsumenci nie powinni podlegać uzależnieniu od jednego dostawcy w odniesieniu do danego usługodawcy na podstawie umownego automatycznego przedłużenia pierwszego okresu umownego.

↓ 2009/136/WE motyw 23
(dostosowany)
⇒ nowy

(253) Dostawcy usług łączności ~~elektronicznej~~ ⇒ interpersonalnej wykorzystującej numery ⇐ ~~umożliwiających połączenia~~ ⇒ mają obowiązek zapewniania dostępu do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych. ⇐ ⇒ W wyjątkowych okolicznościach, tj. ze względu na brak możliwości technicznych, mogą nie być w stanie zapewnić dostępu do służb ratunkowych lub informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie lub obu tych usług. W takich przypadkach powinni odpowiednio poinformować o tym w umowie swoich klientów. ⇐ ~~powinni zapewnić, aby ich klienci zostali odpowiednio poinformowani o tym, czy uzyskają dostęp do służb ratunkowych i czy usługi są w jakikolwiek sposób ograniczone (na przykład w odniesieniu do informacji o miejscu przebywania osoby wykonującej połączenie lub przekierowywania połączeń alarmowych)~~. Dostawcy ci powinni również dostarczyć ☒ podać ☒ swoim klientom wyraźnych i przejrzystych informacji w pierwotnej umowie oraz ⇒ aktualizować je ⇐ w przypadku jakiegokolwiek zmiany w zakresie dostępu ⇒ do służb ratunkowych ⇐ , na przykład wraz z ☒ fakturami ☒ rachunkami klienta. Informacje te powinny dotyczyć także wszelkich ograniczeń zasięgu terytorialnego wynikających z planowanych operacyjnych parametrów technicznych usługi ⇒ łączności ⇐ oraz dostępnej infrastruktury. W przypadku gdy usługa nie jest świadczona w ramach ~~komutowanej sieci telefonicznej~~ ⇒ połączenia mającego zapewnić określoną jakość usługi ⇐ , informacje powinny dotyczyć również poziomu niezawodności dostępu oraz informacji o lokalizacji osoby wykonującej

połączenie w porównaniu z usługą świadczoną w ramach takiego ~~komutowanej sieci telefonicznej~~ połączenia, z uwzględnieniem aktualnych standardów technologicznych i standardów jakości, a także wszelkich parametrów jakości usług określonych w niniejszej ~~dyrektywie 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej)~~.

↓ 2009/140/WE motyw 22
(dostosowany)

- (254) Zgodnie z celami Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych, ramy regulacyjne powinny zapewniać wszystkim użytkownikom, w tym niepełnosprawnym użytkownikom końcowym, osobom starszym oraz użytkownikom o szczególnych potrzebach społecznych, łatwy dostęp do przystępnych cenowo usług o wysokiej jakości. Deklaracja 22 załączona do aktu końcowego z Amsterdamu stanowi, że instytucje ~~Wspólnoty~~ Unii biorą pod uwagę potrzeby osób niepełnosprawnych przy opracowywaniu środków na mocy art. ~~95 Traktatu~~ 114 TFUE.

↓ nowy

- (255) Użytkownicy końcowi powinni mieć możliwość dostępu do służb ratunkowych za pomocą bezpłatnych zgłoszeń alarmowych bez konieczności użycia żadnego środka płatniczego, z jakiegokolwiek urzędnika, które umożliwia korzystanie z usług łączności interpersonalnej wykorzystującej numery, w tym w czasie korzystania z usług roamingu w państwie członkowskim. Zgłoszenia alarmowe są formą łączności, która obejmuje nie tylko łączność głosową, lecz również wiadomości tekstowe, komunikatory, połączenia wideo lub inne rodzaje łączności, które umożliwiają państwu członkowskiemu dostęp do służb ratunkowych. Zgłoszenie alarmowe może zostać uruchomione w imieniu danej osoby przez **system pokładowy eCall zdefiniowany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/758/UE**⁷⁷.

- (256) Państwa członkowskie muszą zapewnić, aby przedsiębiorstwa świadczące usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery dla użytkowników końcowych zapewniali niezawodny i dobrze ukierunkowany dostęp do służb ratunkowych, z uwzględnieniem krajowych warunków i kryteriów. Jeżeli usługa łączności interpersonalnej wykorzystująca numery nie jest dostarczana za pomocą połączenia mającego zapewnić określoną jakość, usługodawca może nie być w stanie zagwarantować, że zgłoszenia alarmowe dokonywane w ramach tej usługi będą przekierowywane równie niezawodnie do najbardziej odpowiedniego publicznego punktu przyjmowania zgłoszeń o wypadkach (PSAP). W przypadku takich niezależnych od sieci przedsiębiorstw, czyli przedsiębiorstw, które nie są zintegrowane z publiczną dostawcą sieci łączności, udostępnianie informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie może nie zawsze być technicznie wykonalne. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby normy gwarantujące właściwe i niezawodne przekierowywanie i uzyskiwanie połączeń ze służbami

⁷⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/758 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wymagań dotyczących homologacji typu na potrzeby wdrożenia systemu pokładowego eCall opartego na numerze alarmowym 112 oraz zmiany dyrektywy 2007/46/WE (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 77)

ratunkowymi zostały jak najszybciej wdrożone w celu umożliwienia niezależnym od sieci dostawcom usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery wypełnianie obowiązków związanych z dostępem do służb ratunkowych i do informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie na poziomie porównywalnym z tym, jakiego wymaga się od innych podmiotów świadczących takie usługi łączności.

↓ 2002/22/WE motyw 36
(dostosowany)

~~Jest ważne, aby użytkownicy byli w stanie wywołać jeden europejski numer alarmowy „112” oraz wszelkie inne krajowe alarmowe numery telefoniczne bezpłatnie, z dowolnego telefonu, włączając publiczne automaty telefoniczne, bez korzystania z jakiegokolwiek formy płatności. Państwa Członkowskie powinny były już podjąć konieczne przygotowanie organizacyjne, najlepiej odpowiadające krajowej organizacji systemów alarmowych w celu zapewnienia, że wywołania tego numeru spotkają się z właściwą odpowiedzią i że ktoś się nimi odpowiednio zajmie. Informacja o miejscu, w którym znajduje się osoba dzwoniąca, udostępniana służbom ratunkowym, poprawi poziom ochrony i bezpieczeństwa użytkowników służb „112” i pomoże służbom ratunkowym, w stopniu możliwym technicznie, w wykonywaniu ich obowiązków, pod warunkiem że zagwarantuje się przeniesienie wywołań i towarzyszących im danych do służb ratunkowych. Odbiór i wykorzystanie takich informacji powinny być zgodne z odnośnym prawem Wspólnoty o przetwarzaniu danych personalnych. Stałe udoskonalenia technologii komputerowych będą stopniowo umożliwiać jednocześnie obsługiwanie kilku języków w tych sieciach, po rozsądnych kosztach. To z kolei zapewni dodatkowe bezpieczeństwo obywatelom europejskim korzystającym z numeru alarmowego „112”.~~

↓ 2002/22/WE motyw 37
(dostosowany)

~~Łatwy dostęp do międzynarodowych usług telefonicznych jest istotny dla europejskich obywateli i firm. „00” ustanowiono jako standardowy kod międzynarodowego dostępu telefonicznego we Wspólnocie. Dopuszcza się wprowadzanie lub kontynuację specjalnych ustaleń dotyczących przeprowadzania rozmów telefonicznych między przyległymi miejscowościami, po obu stronach granic między Państwami Członkowskimi. Międzynarodowa Unia Telekomunikacyjna (ITU) przypisała przestrzeni numerowej telefonii europejskiej kod „3883”, zgodnie z Zaleceniem ITU E.164. W celu zapewnienia łączenia rozmów z przestrzenią numerową telefonii europejskiej przedsiębiorstwa obsługujące publiczne sieci telefoniczne powinny zapewnić bezpośrednie lub pośrednie wzajemne łączenie wywołań korzystających z kodu „3883” z przestrzenią numerową telefonii europejskiej obsługującą sieci wymienione w odnośnych normach Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych (ETSI). Takie ustalenia o wzajemnym łączeniu powinny podlegać przepisom dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie)⁷⁸.~~

⁷⁸

Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 7.

↓ 2009/136/WE motyw 41
(dostosowany)

- (257) Państwa członkowskie powinny ~~podjąć~~ ☒ zastosować ☒ szczególne środki w celu zapewnienia, aby służby ratunkowe, w tym służby objęte numerem „112”, były w równym stopniu dostępne dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych, w szczególności niesłyszących użytkowników końcowych, użytkowników ☒ niedosłyszących ☒ z ~~niesprawnością słuchu~~, z ~~niesprawnością~~ ☒ zaburzeniami ☒ mowy i głuchoniewidomych. Może się to wiązać z zapewnieniem specjalnych urządzeń końcowych użytkownikom ☒ niedosłyszącym ☒ z ~~niesprawnością słuchu~~, usług transmisji tekstu lub innych specjalistycznych urządzeń.

↓ 2009/136/WE motyw 39
(dostosowany)
⇒ nowy

- (258) ~~Użytkownicy końcowi powinni być w stanie zrealizować połączenie do służb ratunkowych i mieć do nich dostęp za pomocą każdej usługi telefonicznej zdolnej do inicjowania wywołania głosowego za pośrednictwem numeru lub numerów z krajowego planu numeracji telefonicznej. Państwa członkowskie, w których korzysta się z krajowych numerów alarmowych obok numeru „112”, mogą nakładać na przedsiębiorstwa podobne obowiązki w zakresie dostępu do tych krajowych numerów alarmowych. Służby ratunkowe powinny być w stanie przyjmować połączenia na numer „112” i odpowiadać na nie co najmniej równie sprawnie i skutecznie, jak w przypadku połączeń na krajowe numery alarmowe. Istotne znaczenie ma podnoszenie świadomości istnienia numeru „112”, aby poprawić ochronę i bezpieczeństwo obywateli podróżujących po terytorium Unii Europejskiej. W tym celu obywatele podróżujący na terytorium któregośkolwiek z państw członkowskich powinni być w pełni świadomi – w szczególności poprzez informacje dostarczane w międzynarodowych terminalach autobusowych, na dworcach kolejowych, w portach i portach lotniczych oraz informacje zamieszczane w książkach telefonicznych, w budkach telefonicznych, w materiałach abonenckich i rozliczeniach usług – że numer „112” mogą wykorzystywać jako jednolity numer alarmowy w całej Wspólnocie ☒ Unii ☒ . Odpowiedzialne są za to przede wszystkim państwa członkowskie, ale Komisja powinna nadal wspierać i uzupełniać ich inicjatywy na rzecz zwiększania świadomości istnienia numeru „112” oraz regularnie oceniać wiedzę społeczeństwa o tym numerze. W celu zwiększenia ochrony obywateli należy zaostrzyć obowiązek dostarczania informacji o miejscu przebywania osoby wykonującej połączenie. W szczególności przedsiębiorstwa powinny udostępniać informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie służbom ratunkowym, kiedy tylko to połączenie dotrze do tych służb, niezależnie od użytej techniki. Aby nadażyć za osiągnięciami technologicznymi, również tymi, które umożliwiają coraz dokładniejszą informację o lokalizacji osoby wykonującej połączenie, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania technicznych środków wykonawczych w celu zapewnienia skutecznego dostępu do usług dotyczących numeru „112” we Wspólnocie z korzyścią dla obywateli. Środki takie powinny pozostawać bez uszczerbku dla organizacji służb ratunkowych w państwach członkowskich.~~

↓ nowy

(259) Informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie podnoszą poziom ochrony i bezpieczeństwa użytkowników końcowych i pomagają służbom ratunkowym w wykonywaniu ich obowiązków, pod warunkiem że przekazanie zgłoszenia alarmowego i powiązanych informacji służbom ratunkowym jest gwarantowane przez krajowy system PSAP. Odbiór i wykorzystanie informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie powinny być zgodne z odnośnym prawem Unii o przetwarzaniu danych osobowych. Przedsiębiorstwa, które zapewniają lokalizację opartą na sieci powinny udostępniać informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie służbom ratunkowym, kiedy tylko to połączenie dotrze do tych służb, niezależnie od użytej techniki. Technologie lokalizacji oparte na urządzeniach telefonicznych okazały się jednak znacznie bardziej sprawne i opłacalne ze względu na dostępność danych dostarczanych przez EGNOS i system satelitarny Galileo oraz inne globalne systemy nawigacji satelitarnej i dane przesyłane za pośrednictwem sieci WiFi. Dlatego też pochodzące z urządzeń telefonicznych informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie powinny być uzupełnieniem dla tego rodzaju informacji opartych na sieci, nawet jeżeli lokalizacja za pomocą urządzeń telefonicznych może stać się dostępna dopiero po dokonaniu zgłoszenia alarmowego. Państwa członkowskie powinny zapewnić PSAP możliwość pozyskiwania informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie i dysponowania tymi informacjami. Ustalenie i przekazanie informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie powinno być bezpłatne zarówno dla użytkownika końcowego, jak i dla organu przyjmującego zgłoszenie alarmowe, bez względu na sposób ich ustalenia, na przykład za pomocą urządzenia telefonicznego lub sieci, lub na sposób ich przekazania, na przykład za pomocą kanału głosowego, wiadomości tekstowej lub technologii protokołu internetowego.

(260) Aby odpowiednio reagować na rozwój technologiczny związany z precyzyjnym informowaniem o lokalizacji osoby wykonującej połączenie, równym dostępem dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych i przekierowywaniem połączeń do właściwych PSAP, Komisja powinna mieć możliwość przyjmowania środków niezbędnych do zapewnienia kompatybilności, interoperacyjności, jakości i ciągłości zgłoszeń alarmowych w Unii. Środki te mogą składać się z funkcjonalnych przepisów określających rolę różnych stron w łańcuchu łączności, na przykład podmiotów świadczących usługi łączności interpersonalnej, operatorów sieci łączności elektronicznej oraz PSAP, jak również przepisów technicznych określających techniczne środki wykonania przepisów funkcjonalnych. Środki takie powinny pozostawać bez uszczerbku dla organizacji służb ratunkowych w państwach członkowskich.

↓ 2009/136/WE motyw 36

(dostosowany)

⇒ nowy

(261) W celu zapewnienia końcowym użytkownikom niepełnosprawnym korzyści z konkurencji oraz wyboru spośród dostawców usług, spośród których może wybierać większość użytkowników końcowych, właściwe organy krajowe powinny w stosownych przypadkach, przy uwzględnieniu warunków krajowych, określić wymogi w zakresie ochrony konsumenta ⇒ dotyczące użytkowników niepełnosprawnych ⇐ ,

których muszą przestrzegać przedsiębiorstwa świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej. Wymogi takie mogą dotyczyć w szczególności zapewnienia przez przedsiębiorstwa, aby niepełnosprawni użytkownicy końcowi mogli korzystać z ich usług na warunkach równoważnych – w tym w zakresie cen, ~~z~~ taryf ~~⇒~~ i jakości ~~⇐~~ – warunkom oferowanym ich pozostałym użytkownikom końcowym, niezależnie od dodatkowych kosztów poniesionych przez te przedsiębiorstwa. Inne wymogi mogą dotyczyć uzgodnień między przedsiębiorstwami w zakresie sprzedaży hurtowej. ~~⇒~~ Aby zapobiec nadmiernemu obciążeniu dla usługodawców, krajowe organy regulacyjne powinny sprawdzić, czy cele dotyczące równego dostępu i wyboru mogą faktycznie zostać osiągnięte bez zastosowania takich środków. ~~⇐~~

↓ nowy

(262) Oprócz określonych w niniejszej dyrektywie środków dotyczących przystępności cenowej dla użytkowników niepełnosprawnych, w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady xxx/YYYY/UE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w odniesieniu do wymogów dostępności produktów i usług ustanowiono kilka obowiązkowych wymogów dotyczących harmonizacji niektórych funkcji ułatwiających dostęp dla niepełnosprawnych użytkowników usług łączności elektronicznej i powiązanych końcowych urządzeń konsumenckich. Odpowiadające tym wymogom zobowiązanie określone w niniejszej dyrektywie, aby państwa członkowskie zachęcały do udostępniania urządzeń końcowych dla niepełnosprawnych użytkowników, stało się zatem nieaktualne i należy je uchylić.

↓ 2002/22/WE motyw 35
(dostosowany)

(263) ~~⊗~~ W dziedzinie ~~⊗~~ ~~z~~zapewnienia~~e~~ usług biura numerów oraz spisów abonentów ~~⊗~~ rozwinęła się już skuteczna konkurencja ~~⊗~~ ~~już jest otwarte dla konkurencji~~ ~~⊗~~ między innymi na podstawie art. 5 dyrektywy Komisji 2002/77/WE⁷⁹ ~~⊗~~ . ~~Przepisy niniejszej dyrektywy uzupełniają przepisy dyrektywy 97/66/WE, dając~~ ~~abonentom prawo do umieszczania ich danych osobowych w drukowanym lub~~ ~~elektronicznym spisie abonentów~~ ~~⊗~~ W celu podtrzymania tej skutecznej konkurencji ~~⊗~~ ~~w~~Wszyscy usługodawcy, którzy przypisują numery telefoniczne swoim ~~abonentom~~ ~~⊗~~ użytkownikom końcowym powinni nadal być ~~⊗~~ ~~—~~ są zobowiązani udostępniać odnośne informacje w sposób uczciwy, uwzględniający koszty i niedyskryminacyjny.

↓ nowy

(264) Użytkownicy końcowi powinni być informowani, że mają prawo zdecydować, czy chcą zostać ujęci w spisie. Podmioty świadczące usługi łączności interpersonalnej wykorzystującej numery powinni uwzględniać decyzję użytkowników końcowych, przekazując dane podmiotom udostępniającym spisy abonentów. Art. 12 dyrektywy

⁷⁹ Dyrektywa Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. L 249 z 17.9.2002, s. 21).

↓ 2002/22/WE motyw 32
(dostosowany)
⇒ nowy

- (265) Użytkownicy końcowi powinni mieć możliwość korzystania z gwarancji ~~współdziałania~~ interoperacyjności wszelkiego sprzętu do odbioru telewizji cyfrowej sprzedawanego w ~~Wspólnocie~~ Unii . Państwa członkowskie powinny być w stanie wymagać minimalnych zharmonizowanych norm w odniesieniu do takiego sprzętu. Takie normy powinny być od czasu do czasu ~~przyjmowane~~ dostosowywane w miarę rozwoju rynku i technologii.

↓ 2002/22/WE motyw 33
(dostosowany)
⇒ nowy

- (266) Jest pożądane, aby umożliwić konsumentom jak najpełniejszą ~~z możliwych~~ ~~możliwość~~ możliwość podłączenia się do odbiorników telewizji cyfrowej. ~~Współdziałanie~~ Interoperacyjność to koncept ewoluujący na dynamicznych rynkach. Organy ustanawiające normy powinny uczynić wszystko, co jest w ich mocy, aby zapewnić ewolucję odpowiednich norm wraz z technologiami, których dotyczą. Podobnie jest ważne, aby zapewnić wyposażenie cyfrowych odbiorników telewizyjnych ~~telewizorów~~ w złącza zdolne do przesyłania wszystkich koniecznych składników sygnału cyfrowego, włączając strumienie audio i wideo, informacje o dostępie warunkowym, informacje o serwisie, informacje o interfejsie ~~programu aplikacyjnego~~ programowania aplikacji (API) oraz informacje o zabezpieczeniu przed kopiowaniem. Dlatego niniejsza dyrektywa powinna zapewniać, ~~że~~ aby funkcjonalność związana ze złączami lub do nich wprowadzana ~~otwartego interfejsu dla cyfrowych odbiorników telewizyjnych~~ nie ~~będzie~~ była ograniczana przez operatorów sieciowych, dostawców usług czy producentów sprzętu i ~~będzie~~ dalej ewoluowała równolegle z rozwojem technologii. Realizację, poprzez mechanizm, jaki narzuca rynek, powszechnego standardu dla wyświetlania i prezentacji usług ~~cyfrowej~~ telewizji hybrydowej ~~interaktywnej~~, uważa się za korzystną dla konsumentów. Państwa członkowskie i Komisja mogą podejmować inicjatywy polityczne, zgodne z Traktatem, w celu pobudzenia takich prac rozwojowych.

↓ 2009/136/WE (dostosowany)

- (267) Usługi biura numerów powinny być – i często są – świadczone w warunkach konkurencji rynkowej, zgodnie z art. 5 dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej⁸⁰. Środki hurtowe zapewniające umieszczenie danych użytkownika końcowego (zarówno sieci stacjonarnych, jak i ruchomych) w bazach danych powinny ~~przestrzegać~~ być zgodne z gwarancjami ochrony danych osobowych na podstawie

⁸⁰ Dz.U. L 249 z 17.9.2002, s. 21.

dyrektywy 95/46/WE, która zostanie zastąpiona rozporządzeniem (UE) 2016/697 z dnia 25 maja 2018 r.⁸¹ oraz ~~☒~~ „w tym” art. 12 dyrektywy 2002/58/WE (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej). Aby użytkownicy końcowi mogli odnieść pełną korzyść z konkurencji, ~~w tym, aby ostatecznie umożliwić ☒~~ co w dużej mierze umożliwia ~~☒~~ zniesienie regulacji na poziomie detalicznym dla tych usług oraz ~~umożliwić~~ udostępnianie ofert w zakresie usług spisu abonentów na rozsądnych i przejrzystych warunkach, należy zapewnić zorientowane na koszty dostarczanie tych danych dostawcom usług, wraz z umożliwieniem państwom członkowskim ustanowienia scentralizowanego mechanizmu przekazywania dostawcom usług udostępniania spisu abonentów kompleksowych informacji zbiorczych oraz zapewnienia dostępu do sieci na rozsądnych i przejrzystych warunkach.

↓ nowy

(268) W związku ze zniesieniem obowiązku świadczenia usługi powszechnej w odniesieniu do usług spisów abonentów oraz ze względu na istnienie funkcjonującego rynku takich usług, prawo do dostępu do usług biura numerów nie jest już konieczne. Krajowe organy regulacyjne powinny jednak nadal mieć możliwość nakładania obowiązków i warunków na przedsiębiorstwa, które kontrolują dostęp do użytkowników końcowych, w celu utrzymania dostępu i konkurencji na tym rynku.

↓ 2002/22/WE motyw 43
(dostosowany)
⇒ nowy

~~(269) Obecnie Państwa Członkowskie nakładają na sieci określone obowiązki upowszechniania „must carry” odnośnie do publicznego rozpowszechniania programów radiowych lub telewizyjnych. Państwa członkowskie powinny być w stanie nakładać proporcjonalne obowiązki na przedsiębiorstwa podlegające ich jurysdykcji, w interesie uzasadnionym względami polityki publicznej, ale takie obowiązki powinny być nakładane tam, gdzie są one konieczne do osiągnięcia celów wynikających z interesu ogółu, wyraźnie określonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Wspólnoty ☒ Unii ☒, oraz powinny być proporcjonalne, ☒ i ☒ przejrzyste i powinny podlegać okresowemu ocenom. Obowiązki upowszechniania „must carry” ☒ Transmisja obowiązkowa może być stosowana do określonych kanałów radiowych i telewizyjnych oraz usług uzupełniających, dostarczanych przez określonego dostawcę usług medialnych. ☒ Nakładane przez państwa członkowskie ☒ obowiązki ☒ mieścić się w granicach rozsądku ☒ powinny mieć rozsądny zakres ☒, to znaczy powinny być proporcjonalne i przejrzyste w świetle jasno określonych celów interesu ogólnego. ⇒ Państwa członkowskie powinny podać obiektywne uzasadnienie zobowiązań do transmisji obowiązkowej, które nakładają w przepisach prawa krajowego, tak aby takie zobowiązania były przejrzyste, proporcjonalne i jasno określone. Zobowiązania te powinny być sformułowane w taki sposób, aby dostarczyć wystarczających zachęt do wydajnych inwestycji w infrastrukturę. Zobowiązania powinny podlegać okresowemu~~

⁸¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych); Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1

przeglądowi co najmniej co pięć lat, aby można było dostosowywać je do zmian technologicznych i rynkowych oraz zagwarantować, że są nadal proporcjonalne do wyznaczonych celów. ~~oraz~~ Zobowiązania mogą, tam gdzie to jest właściwe, pociągać za sobą klauzulę o proporcjonalnym wynagrodzeniu. ~~W zakresie takich obowiązków upowszechniania „must carry” może wchodzić transmitowanie usług specjalnie pomyślanych jako umożliwienie odpowiedniego dostępu użytkownikom niepełnosprawnym.~~

↓ 2002/22/WE motyw 44
(dostosowany)
⇒ nowy

- (270) Do sieci używanych do rozpowszechniania programów radiowych lub telewizyjnych zalicza się sieci nadawcze kablowe, IPTV, satelitarne i naziemne. Można również do nich zaliczyć inne sieci o tyle, o ile znacząca liczba użytkowników końcowych używa takich sieci jako swojego głównego sposobu odbioru programów radiowych czy telewizyjnych. ~~⇒ W zakres transmisji obowiązkowej może wchodzić transmisja specjalnie pomyślana w celu umożliwienia odpowiedniego dostępu użytkownikom niepełnosprawnym. Podobnie, usługi uzupełniające obejmują m.in. usługi mające na celu ułatwienie dostępu niepełnosprawnym użytkownikom końcowym, takie jak wideotekst, wyświetlane listy dialogowe, dźwiękowa ścieżka narracyjna i język migowy. Z powodu rozpowszechnienia oferty i odbioru usług telewizji hybrydowej i utrzymującej się popularności elektronicznych przewodników po programach (EPG) umożliwiających wybór użytkownikom, przekaz danych dotyczących programów w celu zapewnienia tych funkcji może wejść w zakres transmisji obowiązkowej.~~

↓ 2002/22/WE motyw 39
(dostosowany)

- (271) ~~Wybieranie tonowe oraz~~ Usługi identyfikacji rozmów przychodzących są już zwykle dostępne w nowoczesnych centralach telefonicznych i dlatego mogą być coraz szerzej udostępniane niewielkim kosztem lub bez ponoszenia kosztów. ~~Wybieranie tonowe jest stosowane coraz częściej po to, aby użytkownik mógł interaktywnie korzystać ze szczególnych usług i usług dodatkowych, włącznie z usługami oferującymi wartość dodaną, podczas gdy brak tej usługi dodatkowej może nie pozwolić użytkownikowi na korzystanie z takich usług.~~ Państwa członkowskie, w których takie usługi dodatkowe są już dostępne, nie muszą wprowadzać obowiązku ich udostępnienia. Dyrektywa ~~97/66/WE~~ 2002/58/WE chroni prywatność użytkowników w odniesieniu do szczegółowych rachunków telefonicznych, dając im środki ochrony ich prawa do prywatności po wprowadzeniu identyfikacji rozmów przychodzących. Rozwój tych usług na ~~podstawie paneuropejskiej~~ poziomie ogólnoeuropejskim byłoby z korzyścią dla konsumentów i jest popierany w niniejszej dyrektywie.

↓ 2002/19/WE motyw 22
(dostosowany)

- (272) Publikacja przez państwa członkowskie informacji zagwarantuje, że uczestnicy ~~rynkowi~~ rynku oraz potencjalni nowi uczestnicy ~~rynkowi~~ rynku będą

znać zakres swoich praw i obowiązków oraz wiedzieć, gdzie szukać odpowiedniej szczegółowej informacji. Publikacja w krajowym biuletynie ułatwi zainteresowanym stronom w innych państwach członkowskich znalezienie stosownej informacji.

↓ 2002/19/WE motyw 23

- (273) Dla zapewnienia wydajności ogólnoeuropejskiego rynku łączności elektronicznej Komisja powinna kontrolować elementy kosztów, które przyczyniają się do określenia cen dla użytkowników końcowych, oraz publikować zgromadzone informacje.

↓ 2002/19/WE motyw 24

~~Rozwój rynku łączności elektronicznej oraz związanej z nią infrastruktury mógł negatywnie oddziaływać na środowisko i krajobrazy. Państwa Członkowskie powinny więc monitorować ten proces oraz, jeżeli będzie zachodziła taka potrzeba, podejmować działania zmierzające do zmniejszenia takich negatywnych skutków poprzez zawieranie odpowiednich porozumień oraz dokonywanie innych uzgodnień z właściwymi władzami.~~

↓ 2002/19/WE motyw 25
(dostosowany)

- (274) Celem stwierdzenia, że prawo wspólnotowe Unii jest właściwie stosowane, Komisja musi wiedzieć, które przedsiębiorstwa zostały wskazane jako mające ~~znaczną~~ znaczącą pozycję rynkową, i wiedzieć, jakie wymogi zostały ustanowione w odniesieniu do uczestników rynku przez krajowe organy regulacyjne. Niezależnie od publikacji takiej informacji na szczeblu krajowym konieczne jest, by państwa członkowskie przesyłały takie informacje do Komisji. Jeżeli państwa członkowskie są zobowiązane przysłać informacje Komisji, obowiązek ten może być realizowany w formie elektronicznej, po uzgodnieniu procedur odpowiedniego uwierzytelnienia autentyfikacji.

↓ nowy

- (275) Aby uwzględnić zmiany rynkowe, społeczne i technologiczne, zarządzać ryzykiem dla bezpieczeństwa sieci i usług oraz zapewnić skuteczny dostęp do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych, Komisja powinna otrzymać uprawnienie do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do: konkretnych środków służących eliminacji zagrożeń dla bezpieczeństwa; dostosowania warunków dostępu do cyfrowych usług telewizyjnych i radiowych; ustalenia jednolitej stawki za hurtową usługę zakańczania połączeń głosowych w sieciach stacjonarnych i ruchomych; przyjęcia środków związanych ze zgłoszeniami alarmowymi w Unii; oraz dostosowania załączników II, IV, V, VI, VIII, IX i X niniejszej dyrektywy. Szczególnie istotne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na poziomie eksperckim, oraz aby konsultacje te były przeprowadzone zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić równe uczestnictwo w przygotowaniu aktów delegowanych, Parlament Europejski i Rada otrzymują wszystkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci z państw

członkowskich, a eksperci z tych instytucji mają systematyczny dostęp do spotkań grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(276) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrożenia niniejszej dyrektywy, Komisji powinny zostać powierzone uprawnienia wykonawcze do: przyjmowania decyzji w celu wyeliminowania szkodliwych zakłóceń transgranicznych między państwami członkowskimi; wprowadzenia obowiązku wdrożenia odpowiednich norm lub usuwania norm lub specyfikacji z obowiązkowej części wykazu norm; podejmowania decyzji określających, czy prawa do zharmonizowanego pasma mają podlegać ogólnemu zezwoleniu czy też wymagają uzyskania indywidualnych praw użytkowania; określenia sposobu stosowania kryteriów, zasad i warunków w odniesieniu do zharmonizowanego widma radiowego; określenia sposobu stosowania warunków, którymi państwa członkowskie mogą obwarować zezwolenia na użytkowanie zharmonizowanego widma radiowego; identyfikacji pasm, dla których prawa użytkowania częstotliwości radiowych mogą być przekazywane lub dzierżawione między przedsiębiorstwami; ustalenia kilku wspólnych maksymalnych terminów, przed upływem których należy zezwolić na użytkowanie konkretnych zharmonizowanych pasm widma radiowego; przyjęcia ponadnarodowych środków dotyczących czasu trwania praw użytkowania widma; ustalenia kryteriów koordynacji realizacji pewnych obowiązków; określenia właściwości technicznych w zakresie konstrukcji, wdrożenia i eksploatacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu; sprostania niezaspokojonemu tran granicznemu lub ogólnoeuropejskiemu popytowi na numery; oraz określenia charakteru i zakresu obowiązków zapewniających skuteczny dostęp do służb ratunkowych lub łączność między użytkownikami końcowymi na terenie jednego lub kilku państw członkowskich lub na terenie całej Unii Europejskiej. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

(277) ⇒ Wreszcie, Komisja powinna mieć możliwość przyjęcia, w razie potrzeby i z uwzględnieniem w najwyższym stopniu opinii BEREC, zaleceń w związku z identyfikacją właściwych rynków produktowych i usługowych, zgłoszeniami w ramach procedury konsolidacji rynku wewnętrznego oraz zharmonizowanym stosowaniem przepisów ram regulacyjnych. ⇐

↓ 2002/21/WE motyw 39
(dostosowany)

(278) ~~Postanowienia~~ ☒ Przepisy ☒ niniejszej dyrektywy winny być poddawane okresowemu przeglądowi, w szczególności celem określenia potrzeby ich modyfikacji w związku z postępowaniem technologicznym i zmianą warunków rynkowych.

↓ 2002/21/WE motyw 42
(dostosowany)

(279) Niektóre dyrektywy oraz decyzje dotyczące ~~niniejszej~~ ☒ tej samej ☒ dziedziny winny zostać uchylone.

↓ 2002/21/WE motyw 43
(dostosowany)

(280) Komisja powinna monitorować proces przechodzenia od istniejących ram prawnych do nowych ram prawnych i ~~będzie mogła w szczególności, w odpowiednim czasie przedstawić propozycję uchylecia rozporządzenia (WE) nr 2887/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. w sprawie uwolnionego dostępu do pętli lokalnej⁸².~~

↓ 2002/21/WE motyw 34

~~Jeden Komitet powinien zastąpić Komitet ONP ustanowiony na mocy art. 9 dyrektywy 90/387/EWG oraz Komitet ds. Licencji ustanowiony na mocy art. 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/13/WE z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych postanowień ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych⁸³.~~

↓ 2002/21/WE motyw 35

~~Krajowe organy regulacyjne oraz krajowe organy ds. ochrony konkurencji powinny dostarczać sobie wzajemnie informacje niezbędne do wdrażania postanowień niniejszej dyrektywy i szczegółowych dyrektyw, ażeby umożliwić w ten sposób wzajemną i pełną współpracę. In respect of the information exchanged, the receiving authority should ensure the same level of confidentiality as the originating authority.~~

↓ 2002/21/WE motyw 36

~~Komisja wyraziła zamiar powołania grupy regulacyjnej w zakresie sieci i usług łączności elektronicznej, celem wspierania rozwoju jednolitego rynku w zakresie sieci i usług łączności elektronicznej oraz dążenia do zapewnienia jednolitego stosowania we wszystkich Państwach Członkowskich postanowień niniejszej dyrektywy i szczegółowych dyrektyw, w szczególności w dziedzinach, w których przepisy prawa krajowego przyjęte w związku z wdrażaniem prawa wspólnotowego dają krajowym organom regulacyjnym dużą swobodę w stosowaniu określonych unormowań. Grupa taka stanowiłaby odpowiedni mechanizm wspierania współpracy i koordynacji działań krajowych organów regulacyjnych.~~

↓ 2002/21/WE motyw 41
(dostosowany)
⇒ nowy

(281) Jako że cele proponowanego ~~przedsięwzięcia~~ ☒ działania ☒, tj. ustanowienie zharmonizowanych ⇒ i uproszczonych ⇐ ram prawnych dotyczących usług ☒ i ☒ sieci łączności elektronicznej, urządzeń ☒ i usług ☒ towarzyszących i usług, ⇒ warunków wydawania zezwoleń na udostępnianie sieci i usług, użytkowania widma i numerów, regulacji dostępu do sieci łączności elektronicznej i powiązanych urządzeń

⁸² Dz.U. L 336 z 30.12.2000, str. 4

⁸³ Dz.U. L 117 z 7.5.1997, str. 15

i ich wzajemnych połączeń oraz ochrony użytkownika końcowego ↵ nie mogą zostać dostatecznie dobrze zrealizowane przez państwa członkowskie, a tym samym, z racji rozmiarów i skutków takiego przedsięwzięcia ☒ działania ☒, mogą być one lepiej zrealizowane na szczeblu wspólnotowym ☒ unijnym ☒, Wspólnota ☒ Unia ☒ może podjąć ☒ przyjąć ☒ środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Stosownie do zasady proporcjonalności, określonej w tym artykule, zakres niniejszej dyrektywy nie wychodzi poza to, co jest niezbędne do realizacji powyższych celów.

↓ 2002/20/WE motyw 1
(dostosowany)

~~Wyniki publicznej konsultacji, przeprowadzonej na temat przeglądu ramowych regulacji z 1999 r., dotyczących łączności elektronicznej, zawarte w komunikacie Komisji z dnia 26 kwietnia 2000 r., oraz stwierdzenia Komisji zawarte w jej komunikatach na temat piątego i szóstego raportu dotyczącego wdrażania pakietu regulacji telekomunikacyjnych, potwierdzają potrzebę ustanowienia bardziej zharmonizowanych i mniej rygorystycznych regulacji dotyczących dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej wewnątrz Wspólnoty.~~

↓ 2002/20/WE motyw 2

~~Konwergencja wielu różnych sieci i usług łączności elektronicznej oraz technologii z nimi związanych wymaga ustanowienia systemu zezwoleń obejmującego wszystkie porównywalne usługi w podobny sposób, niezależnie od stosowanych technologii.~~

↓ 2002/20/WE motyw 14

~~Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do przyznawania albo nieprzyznawania prawa do użytkowania numerów z krajowego planu numeracji lub prawa instalowania urządzeń w przedsiębiorstwach innych, niż podmioty udostępniające sieci lub usługi łączności elektronicznej.~~

↓ 2002/20/WE motyw 26

~~Jeżeli przedsiębiorstwa uznają, że ich wnioski o przyznanie prawa do instalowania urządzeń nie zostały rozpatrzone zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 2002/21/WE (dyrektywie ramowej) lub jeżeli wydanie decyzji w tym zakresie zostało bezpodstawnie opóźnione, będą one miały prawo do zaskarżenia takiej decyzji lub zaistnienia zwłoki w jej wydaniu, zgodnie z postanowieniami powyższej dyrektywy.~~

↓ 2002/20/WE motyw 27

~~Kary za nieprzestrzeganie wymogów określonych w ogólnym zezwoleniu powinny być proporcjonalne do naruszenia. Z wyjątkiem szczególnych okoliczności, nie będzie proporcjonalne zawieszenie lub cofnięcie uprawnienia do świadczenia usług łączności elektronicznej lub uprawnienia do użytkowania częstotliwości radiowych lub numerów, jeżeli przedsiębiorstwo nie stosuje się do jednego lub więcej wymogów określonych w ogólnym zezwoleniu. Powyższe nie stoi na przeszkodzie podjęciu środków nadzwyczajnych przez Państwa Członkowskie w razie poważnych zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego,~~

~~obronności lub zdrowia albo interesów ekonomicznych i operacyjnych innych przedsiębiorstw. Niniejsza dyrektywa nie powinna uchybiać jakimkolwiek rozszerzeniom przedsiębiorstw przeciwko innym o odszkodowanie, wynikającym z przepisów prawa krajowego.~~

↓ 2002/19/WE motyw 4
(dostosowany)

~~Przepisy dyrektywy 95/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie korzystania z norm transmisji sygnałów telewizyjnych⁸⁴ nie wprowadzały żadnego specyficznego systemu transmisji telewizji cyfrowej ani wymogów dotyczących usług, co umożliwiło podmiotom działającym na rynku podjęcie inicjatywy i rozwinięcie odpowiednich systemów. Za pośrednictwem Digital Video Broadcasting Group podmioty działające na rynku europejskim rozwinęły kilka systemów transmisji telewizyjnej stosowanych przez nadawców na całym świecie. Systemy te następnie zostały poddane normalizacji w Europejskim Instytucie Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) i stały się zaleceniami Międzynarodowej Unii Telekomunikacyjnej. W odniesieniu do szerokoekranowej telewizji cyfrowej współczynnik 16:9 jest formatem odniesienia dla usług i programów telewizji szerokoformatowej i jest obecnie stosowany na rynkach Państw Członkowskich w wyniku decyzji Rady z dnia 22 lipca 1993 r. w sprawie planu działania we wprowadzaniu zaawansowanych usług telewizyjnych w Europie (93/424/EWG)⁸⁵.~~

↓ 2002/19/WE motyw 26
(dostosowany)

~~Zważywszy na tempo rozwoju technologicznego i rynkowego, wdrożenie niniejszej dyrektywy powinno zostać poddane ocenie w terminie trzech lat od daty jej zastosowania w celu określenia, czy zostały zrealizowane cele w niej wskazane.~~

↓ 2002/19/WE motyw 27
(dostosowany)

~~Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny być podejmowane zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁸⁶.~~

↓ 2002/19/WE motyw 28
(dostosowany)

~~Jako że cele proponowanego przedsięwzięcia, tj. ustanowienie zharmonizowanych ram prawnych dotyczących dostępu i wzajemnych połączeń do sieci łączności elektronicznej oraz urządzeń towarzyszących, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie, a tym samym, z racji rozmiarów i skutków takiego przedsięwzięcia, mogą być one lepiej osiągnięte na poziomie wspólnotowym. Wspólnota może podjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Stosownie do zasady proporcjonalności,~~

---

⁸⁴ [Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 51.](#)

⁸⁵ [Dz.U. L 196 z 05.08.1993, str. 48.](#)

⁸⁶ [Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.](#)

określonej w tym artykule, zakres niniejszej dyrektywy nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia powyższych celów;

↓ 2002/22/WE motyw 7
(dostosowany)

~~Państwa Członkowskie powinny nadal zapewnić, aby usługi określone w rozdziale II były określonej jakości dla wszystkich użytkowników końcowych na ich terytorium, niezależnie od ich umiejscowienia geograficznego oraz, w świetle określonych warunków krajowych, po przystępnej cenie. Państwa Członkowskie mogą, w kontekście obowiązku świadczenia usługi powszechnej oraz w świetle warunków krajowych, przedsięwziąć określone środki na rzecz zapewnienia konsumentom zamieszkującym obszary wiejskie lub geograficznie odizolowanego dostępu do usług określonych w rozdziale II oraz zapewnienia przystępności tych usług, a także zapewnienia takiego dostępu na tych samych warunkach, w szczególności ludziom starszym, niepełnosprawnym oraz ludziom ze szczególnymi potrzebami społecznymi. Takie środki mogą obejmować środki skierowane do konsumentów o szczególnych potrzebach społecznych, zapewniające wsparcie zidentyfikowanym konsumentom, na przykład w drodze środków szczególnych, przedsięwziętych po zbadaniu indywidualnych próśb, takich jak spłata długów.~~

↓ 2002/22/WE motyw 45
(dostosowany)

~~Usługi przekazywania treści, takie jak wprowadzanie do obrotu oferty sprzedaży pakietów dźwiękowych lub programów telewizyjnych, nie są objęte zakresem wspólnych ramowych uregulowań prawnych dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej. Niniejsza dyrektywa nie narusza środków podejmowanych na poziomie krajowym, zgodnie z prawem Wspólnoty, w odniesieniu do takich usług.~~

↓ 2002/22/WE motyw 46
(dostosowany)

~~W przypadku gdy Państwo Członkowskie zechce zapewnić dostarczanie innych określonych usług na terenie swojego kraju, takie obowiązki winny być wprowadzane na podstawie rachunku kosztów efektywnych oraz poza zakresem obowiązku świadczenia usługi powszechnej. Odpowiednio, Państwa Członkowskie mogą podejmować dodatkowe środki (takie jak umożliwienie rozwoju infrastruktury lub usług w warunkach, gdy rynek nie zaspokaja w stopniu zadowalającym potrzeb użytkowników końcowych lub konsumentów) w zgodzie z prawem Wspólnoty. W reakcji na inicjatywę Komisji e-Europa uczestniczącego spotkania Rady Europejskiej w dniach 23 i 24 marca 2000 r. wezwali Państwa Członkowskie do zapewnienia wszystkim szkołom dostępu do Internetu i zasobów multimedialnych.~~

↓ 2002/22/WE motyw 52
(dostosowany)

~~Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny być podejmowane zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁸⁷;~~

↓ nowy

(282) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁸⁸ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych.

↓

(283) Zobowiązanie do przeniesienia niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinno ograniczać się do tych przepisów, które stanowią zasadniczą zmianę w porównaniu z wcześniejszymi dyrektywami. Zobowiązanie do przeniesienia przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszych dyrektyw.

(284) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego i terminów zastosowania dyrektyw określonych w załączniku XI część B,

↓ 2009/140/WE (dostosowany)
⇒ nowy

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

CZĘŚĆ I. RAMY (OGÓLNE PRZEPISY REGULUJĄCE ORGANIZACJĘ RYNKU)

TYTUŁ ~~II~~: ZAKRES, CELE, DEFINICJE

ROZDZIAŁ I

~~☒~~ PRZEDMIOT ~~☒~~ ZAKRES, CEL I DEFINICJE

Artykuł 1

~~Zakres~~ ☒ Przedmiot ☒ i cel

⁸⁷ ~~Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.~~

⁸⁸ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 1 lit. a)
(dostosowany)
⇒ nowy

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zharmonizowane ramy prawne dla świadczenia usług łączności elektronicznej, sieci łączności elektronicznej, urządzeń i usług towarzyszących i niektórych aspektów urządzeń końcowych, aby ułatwić dostęp użytkownikom niepełnosprawnym. Określa ona zadania krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów oraz zbiór procedur zmierzających do w celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania uregulowań ram prawnych w obrębie Wspólnoty Unii.

↓ 2002/20/EC

~~Artykuł 1~~

~~Cel i zakres~~

~~1. Celem niniejszej dyrektywy jest z jednej strony wdrożenie wewnętrznego rynku w dziedzinie sieci i usług łączności elektronicznej poprzez harmonizację i uproszczenie zasad i warunków udzielania zezwoleń celem ułatwienia świadczenia takich usług wewnątrz Wspólnoty.~~

~~2. Niniejsza dyrektywa znajduje zastosowanie w odniesieniu do zezwoleń na dostęp do sieci i świadczenie usług w zakresie łączności elektronicznej.~~

↓ 2002/19/WE (dostosowany)
⇒ nowy

~~Artykuł 1~~

~~Zakres i cel~~

~~1. Zgodnie z ramami prawnymi określonymi w dyrektywie 2002/21/WE (dyrektywie ramowej) niniejsza dyrektywa harmonizuje sposób, w jaki Państwa Członkowskie regulują dostęp do sieci łączności elektronicznej oraz urządzeń towarzyszących i wzajemne połączenia. Celem dyrektywy jest ustanowienie ram prawnych, zgodnie z zasadami rynku wewnętrznego, dla regulowania stosunków pomiędzy dostawcami sieci i usług prowadzących do wdrożenia i rozpowszechniania sieci o bardzo dużej przepustowości, powstania zrównoważonej konkurencji, interoperacyjności usług łączności elektronicznej oraz korzyści dla konsumenta użytkownika końcowego.~~

~~2. Niniejsza dyrektywa określa prawa i obowiązki operatorów oraz przedsiębiorstw ubiegających się o wzajemne połączenia i/lub dostęp do ich sieci albo urządzeń towarzyszących. Określa ona zadania dla krajowych organów regulacyjnych w zakresie dostępu i wzajemnych połączeń oraz ustanawia procedury, które zapewnią, że wymogi nałożone przez krajowe organy regulacyjne będą podlegać stosownej ocenie, a w miarę potrzeby zostaną zniesione po tym, jak tylko pożądane cele zostaną osiągnięte. Dostęp w rozumieniu niniejszej dyrektywy nie oznacza dostępu zapewnianego użytkownikom końcowym.~~

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 1
(dostosowany)
⇒ nowy

~~Artykuł 1~~

~~Przedmiot i zakres~~

~~1. W ramach dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) niniejsza dyrektywa dotyczy dostarczania sieci i usług łączności elektronicznej dla użytkowników końcowych. Z drugiej strony Celem jest zapewnienie dostępności ⇒ świadczenia ⇐ w całej Wspólnocie Unii publicznie dostępnych, ⇒ przystępnych cenowo ⇐ usług dobrej jakości poprzez skuteczną konkurencję i wybór, a także zajęcie się okolicznościami aby sprostać sytuacjom, w jakich których rynek nie zaspokaja w sposób zadowalający potrzeb użytkowników końcowych ⇒, w tym użytkowników niepełnosprawnych, oraz ustanowić niezbędne prawa użytkowników końcowych. Dyrektywa zawiera również przepisy dotyczące niektórych aspektów związanych z urządzeniami końcowym, w tym przepisy mające na celu ułatwienie dostępu niepełnosprawnym użytkownikom końcowym.~~

~~2. Niniejsza dyrektywa określa prawa użytkowników końcowych i odpowiadające im obowiązki przedsiębiorstw udostępniających publicznie dostępne sieci i usługi łączności elektronicznej. W odniesieniu do zapewnienia świadczenia usługi powszechnej w środowisku otwartych i konkurencyjnych rynków, niniejsza dyrektywa określa minimalny zestaw usług określonej jakości, do których mają dostęp wszyscy użytkownicy końcowi, po cenie przystępnej w świetle konkretnych warunków krajowych, bez naruszania konkurencji. Niniejsza dyrektywa ustanawia również obowiązki dotyczące zapewnienia pewnych usług obowiązkowych.~~

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

~~23. Postanowienia niniejszej dyrektywy, jak również dyrektyw szczegółowych, nie uchybiają pozostają bez uszczerbku dla~~

~~wymogów określonych w przepisach prawa krajowego zgodnie z prawem wspólnotowym Unii lub w przepisach prawa wspólnotowego Unii dotyczących usług świadczonych przy użyciu sieci i usług łączności elektronicznej;~~

~~3. Postanowienia niniejszej dyrektywy, jak również dyrektyw szczegółowych, nie stoją na przeszkodzie - środków wprowadzanych na szczeblu Unii lub na szczeblu krajowym przez Wspólnotę lub Państwa Członkowskie, zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego Unii, środków niezbędnych do realizacji celów leżących w interesie ogólnym ogólnych interesów, w szczególności związanych z unormowaniami regulacjami dotyczącymi treści programów i polityką audiowizualną.~~

~~4. Postanowienia niniejszej dyrektywy i dyrektyw szczegółowych nie uchybiają w niezym postanowieniom przepisów dyrektywy 2014/53/UE i 1999/5/WE.~~

↓ 544/2009 art. 2 (dostosowany)

~~5. Niniejsza dyrektywa oraz dyrektywy szczegółowe pozostają bez uszczerbku dla wszelkich środków szczególnych przyjętych w celu regulacji roamingu międzynarodowego w publicznych sieciach łączności ruchomej we Wspólnocie~~ ☒ - przepisów rozporządzenia (UE) nr 531/2012 i rozporządzenia (UE) 2015/2120 ☒.

↓ 2009/136/WE (dostosowany)

~~3. Niniejsza dyrektywa nie dopuszcza ani nie zakazuje warunków — nakładanych przez dostawców publicznie dostępnych sieci i usług łączności elektronicznej — ograniczających użytkownikom końcowym dostęp do usług i aplikacji lub korzystanie z nich, w przypadku gdy jest to dopuszczalne na mocy prawa krajowego i zgodne z prawem wspólnotowym; ustanawia jednak obowiązek dostarczania informacji dotyczących takich warunków. Krajowe środki dotyczące dostępu użytkowników końcowych do usług i aplikacji lub korzystania z nich za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej przyjmuje się z poszanowaniem praw podstawowych i swobód osób fizycznych, w tym w odniesieniu do prawa do prywatności oraz prawa do rzetelnego procesu, zgodnie z art. 6 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.~~

4. Przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące praw użytkowników końcowych stosuje się bez uszczerbku dla ~~wspólnotowych~~ ☒ unijnych ☒ przepisów o ochronie konsumenta, w szczególności ~~dla~~ przepisów dyrektywy 93/13/EWG, ~~i~~ dyrektywy 97/7/WE i ☒ 2011/83/UE ☒, oraz przepisów krajowych zgodnych z prawem ~~wspólnotowym~~ ☒ Unii ☒.

↓ 2002/21/WE

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszej dyrektywy:

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 2 lit. a)
⇒ nowy

~~1a)~~ „sieć łączności elektronicznej” oznacza systemy transmisyjne, ⇒ niezależnie do tego, czy opierają się na stałej infrastrukturze lub mechanizmie scentralizowanej administracji, ⇐ oraz, w stosownych przypadkach, urządzenia przełączające lub routinguowe oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów przewodowo, za pomocą radia, środków optycznych lub innych środków elektromagnetycznych, w tym sieci satelitarnych, stacjonarnych (komutowanych i pakietowych, w tym ~~Internetu~~) i naziemnych sieci przenośnych, elektrycznych systemów kablowych, w zakresie, w jakim są one wykorzystywane do przekazywania sygnałów, w sieciach nadawania radiowego i telewizyjnego oraz sieciach telewizji kablowej, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji;

↓ nowy

2) „sieć o bardzo dużej przepustowości” oznacza sieć łączności elektronicznej, która albo w całości składa się z elementów światłowodowych przynajmniej na odcinku do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi, albo jest w stanie zapewnić w typowych warunkach panujących w czasie największego natężenia ruchu podobną wydajność sieci pod względem: przepustowości łącza służącego do nadawania w kierunku od urządzenia końcowego do stacji bazowej i w kierunku odwrotnym, odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności. Wydajność sieci można uznać za podobną bez względu na to, czy doświadczenia użytkownika końcowego różnią się w zależności od z natury różnych cech charakterystycznych nośnika danych, za pomocą którego sieć ostatecznie łączy się z punktem zakończenia sieci.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 2 lit. b)
(dostosowany)
⇒ nowy

3b) „rynkı ponadnarodowe” oznaczają rynki zdefiniowane zgodnie z art. ~~1563~~ ust. 4 obejmujące ~~Wspólnotę~~ Unię lub znaczną jej część, znajdujące się w więcej niż jednym państwie członkowskim;

↓ 2002/21/WE (dostosowany)
⇒ nowy

e4) „usługa łączności elektronicznej” oznacza usługę zazwyczaj świadczoną za wynagrodzeniem za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej , która obejmuje „usługę dostępu do internetu” zdefiniowaną w art. 2 pkt 2) rozporządzenia (UE) 2015/2120 lub „usługę łączności interpersonalnej” lub usługi polegające polegającą całkowicie lub częściowo na przekazywaniu sygnałów ~~w sieciach łączności elektronicznej, w tym usługi telekomunikacyjne i~~ , takie jak usługi transmisyjne ~~świadczone poprzez sieci nadawcze~~ stosowane na potrzeby   świadczenia usług łączności maszyna-maszyna oraz na potrzeby   nadawania ; nie obejmuje jednak usług związanych z zapewnianiem albo wykonywaniem kontroli treści przekazywanych przy wykorzystaniu sieci lub usług łączności elektronicznej. ~~Spod zakresu niniejszej definicji wyłączone są usługi społeczeństwa informacyjnego w rozumieniu art. 1 dyrektywy 98/34/WE, jeżeli nie polegają one całkowicie lub częściowo na przekazywaniu sygnałów w sieciach łączności elektronicznej;~~

↓ nowy

5) „usługa łączności interpersonalnej” oznacza usługę zazwyczaj świadczoną za wynagrodzeniem, która umożliwia bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej między skończoną liczbą osób, w ramach której osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach; nie obejmuje ona usług, które umożliwiają interpersonalną i interaktywną komunikację wyłącznie jako podrzędną funkcję dodatkową, która jest nieodłącznie związana z inną usługą;

6) „usługa łączności interpersonalnej wykorzystująca numery” oznacza usługę łączności interpersonalnej, która pozwala połączyć się z publiczną komutowaną siecią telefoniczną albo za pomocą nadanych zasobów numeracyjnych, tzn. numeru lub numerów z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji telefonicznej, albo poprzez umożliwienie połączenia z numerem lub numerami z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji telefonicznej;

7) „usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów” oznacza usługę łączności interpersonalnej, która nie łączy się z publiczną komutowaną siecią telefoniczną ani za pomocą nadanych zasobów numeracyjnych, tzn. numeru lub numerów z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji telefonicznej, ani poprzez umożliwienie połączenia z numerem lub numerami z krajowych lub międzynarodowych planów numeracji telefonicznej;

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 2 lit. c)

8) „publiczna sieć łączności” oznacza sieć łączności elektronicznej wykorzystywaną całkowicie lub głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, które wspierają przekazywanie informacji pomiędzy punktami końcowymi sieci;

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 2 lit. d)
(dostosowany)
⇒ nowy

9) „punkt zakończenia sieci” oznacza fizyczne miejsce, w którym ~~abonent~~ ⇒ użytkownik końcowy ⇐ otrzymuje dostęp do ~~publicznej~~ ⇐ publicznej ⇐ sieci łączności publicznej; w przypadku sieci stosujących przełączanie lub przekierowywanie, punkt zakończenia sieci identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego, który może być łączony z numerem lub nazwiskiem ~~abonenta~~ ⇒ użytkownika końcowego ⇐ ;

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 2 lit. e)

10) „urządzenia towarzyszące” oznaczają takie usługi towarzyszące, infrastrukturę fizyczną oraz inne urządzenia lub elementy związane z siecią łączności elektronicznej lub usługami łączności elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują między innymi budynki lub wejścia do budynków, okablowanie budynków, anteny, wieże i inne konstrukcje nośne, kanały, przewody, maszty, studzienki i szafki;

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 2 lit. f)
⇒ nowy

11) „usługi towarzyszące” oznaczają takie usługi związane z siecią lub usługami łączności elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie ⇐ , samoświadczanie lub automatyczne świadczenie ⇐ usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują między innymi systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy

dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, ⇨ sterowanie głosem, tłumaczenie na wiele języków lub jeden język, ⇨ jak również inne usługi, takie jak usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;

↓ 2002/21/WE (dostosowany)
⇨ nowy

~~12)~~ „system dostępu warunkowego” oznacza jakiegokolwiek środki ~~techniczne~~ ⇨ system uwierzytelniający ⇨ lub rozwiązania techniczne, które powodują, że dostęp do chronionych usług nadawania radiowego lub telewizyjnego w formie zrozumiałej jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub innego, uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia.

~~g) „krajowy organ regulacyjny” oznacza organ lub organy, którym dane Państwo Członkowskie powierzyło funkcje regulacyjne w ramach niniejszej dyrektywy lub dyrektyw szczegółowych;~~

~~13)~~ „użytkownik” oznacza osobę prawną lub fizyczną korzystającą z publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub wnioskującą o udostępnienie takich usług;

~~14)~~ „użytkownik końcowy” oznacza użytkownika, który nie udostępnia publicznych sieci łączności ani publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej;

~~15)~~ „konsument” oznacza jakąkolwiek osobę fizyczną korzystającą z publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej lub żądającą udostępnienia takich usług dla celów niezwiązanych z jej działalnością handlową, gospodarczą ⇨, rzemiosłem ⇨ lub wykonywaniem zawodu;

~~j) „usługa powszechna” oznacza minimalny zestaw usług, określonych w dyrektywie 2002/22/WE (dyrektywie o usłudze powszechnej), o oznaczonej jakości, dostępnych dla wszystkich użytkowników, niezależnie od ich usytuowania geograficznego, oraz o przystępnych, jak na warunki panujące w danym państwie, cenach;~~

~~k) „abonent” oznacza jakąkolwiek osobę prawną lub fizyczną, która jest stroną umowy z podmiotem udostępniającym publicznie usługi łączności elektronicznej o świadczeniu takich usług;~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 2 lit. g)

~~l) „dyrektywy szczegółowe” oznaczają dyrektywę 2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach), dyrektywę 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie), dyrektywę 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) i dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 czerwca 2002 r. dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)⁸⁹;~~

↓ 2002/21/WE

~~16)~~ „udostępnianie sieci łączności elektronicznej” oznacza ustanowienie, obsługę, kontrolowanie i udostępnianie takiej sieci;

⁸⁹ Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

~~17~~) „zaawansowane urządzenia telewizji cyfrowej” oznaczają dekodery przeznaczone do podłączania telewizorów albo zintegrowanych zestawów telewizji cyfrowej, zdolne do odbierania usług cyfrowej telewizji interaktywnej;

~~18~~) „interfejs programu aplikacyjnego (API)” oznacza oprogramowanie interfejsów między aplikacjami, udostępnione przez nadawców lub usługodawców oraz zasoby zaawansowanych urządzeń telewizji cyfrowej dla usług telewizji cyfrowej i radiowych;

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 2 lit. h)
(dostosowany)
⇒ nowy

~~19~~) „przydział widma” oznacza wyznaczenie danego pasma częstotliwości do wykorzystywania w celu świadczenia jednego rodzaju lub kilku rodzajów usług radiokomunikacyjnych, w stosownych przypadkach na określonych warunkach;

~~20~~) „szkodliwe zakłócenia” oznaczają zakłócenia, które zagrażają funkcjonowaniu usług radionawigacyjnych lub innych usług związanych z bezpieczeństwem, lub które w inny sposób poważnie pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają usługę radiokomunikacyjną odbywającą się zgodnie z obowiązującymi przepisami międzynarodowymi, ~~wspólnymi~~ unijnymi lub krajowymi;

~~21~~) „wywołanie” oznacza połączenie, które dochodzi do skutku za pośrednictwem publicznie dostępnej usługi łączności ~~elektronicznej~~ ⇒ interpersonalnej ⇐ umożliwiającej dwustronną łączność głosową;

↓ nowy

22) „bezpieczeństwo” sieci i usług oznacza zdolność sieci i usług łączności elektronicznej do odpierania, na danym poziomie pewności, wszelkich działań naruszających dostępność, autentyczność, integralność lub poufność przechowywanych, przekazywanych lub przetwarzanych danych lub związanych z nimi usług oferowanych przez te sieci lub usługi lub dostępnych za ich pośrednictwem;

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 1
(dostosowany)

~~2. Stosuje się również następującą definicję:~~

23) „ogólne zezwolenie” oznacza ramy prawne określone przez państwo członkowskie zapewniające prawo świadczenia dostępu do sieci oraz usług łączności elektronicznej oraz określające szczególne obowiązki sektorowe, jakie mogą mieć zastosowanie w odniesieniu do wszystkich lub poszczególnych rodzajów sieci i usług łączności elektronicznej, zgodnie z niniejszą dyrektywą;

↓ nowy

24) „punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu” oznacza niewielkie urządzenie o niskiej mocy służące do bezprzewodowego dostępu do sieci, dysponujące małym zasięgiem i wykorzystujące widmo radiowe objęte obowiązkiem

uzyskania zezwolenia lub widmo radiowe zwolnione z obowiązku uzyskania zezwolenia lub też połączenie tych obu rodzajów widma, które może, ale nie musi, być częścią publicznej naziemnej sieci łączności ruchomej oraz być wyposażone w antenę lub anteny o niskim oddziaływaniu na krajobraz i które pozwala użytkownikom uzyskać bezprzewodowy dostęp do sieci łączności elektronicznej, niezależnie od topologii tej sieci – ruchomej lub stałej;

25) „lokalna sieć radiowa” (RLAN) oznacza system dostępu bezprzewodowego o niskiej mocy i bliskim zasięgu, stwarzający niskie ryzyko zakłóceń dla innych tego typu systemów stosowanych w pobliżu przez innych użytkowników, wykorzystujący na zasadzie niewyłączności widmo radiowe, dla którego warunki dostępności i efektywnego użytkowania zharmonizowano na poziomie unijnym;

26) „współużytkowanie widma radiowego” oznacza dostęp przez dwóch użytkowników lub większą ich liczbę w celu skorzystania z tych samych częstotliwości na podstawie określonego mechanizmu współużytkowania, na które zezwolenie wydał krajowy organ regulacyjny w oparciu o ogólne zezwolenie, indywidualne prawa użytkownika lub ich kombinację, w tym podejścia regulacyjne, takie jak współdzielony dostęp, na który udzielono pozwolenia, mające na celu ułatwienie współużytkowania pasma częstotliwości, pod warunkiem zawarcia przez wszystkie zaangażowane strony wiążącej umowy, zgodnie z regułami współużytkowania uwzględnionymi w ich prawach użytkownika, tak aby zagwarantować wszystkim użytkownikom przewidywalne i rzetelne mechanizmy współużytkowania, bez uszczerbku dla stosowania przepisów prawa konkurencji;

27) „zharmonizowane widmo radiowe” oznacza widmo radiowe, którego dostępność i wydajne użytkowanie uregulowano za pomocą zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznego środka wykonawczego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE (decyzja o spektrum radiowym);

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 1 lit. a)
(dostosowany)
⇒ nowy

28) „dostęp” oznacza udostępnianie urządzeń lub usług innemu przedsiębiorstwu na określonych warunkach, na zasadzie wyłączności lub braku wyłączności, na potrzeby świadczenia usług łączności elektronicznej, w tym świadczenia za ich pomocą usług społeczeństwa informacyjnego lub usług nadawania treści. Obejmuje on między innymi: dostęp do elementów sieci i urządzeń towarzyszących, co może się wiązać z podłączeniem urządzeń za pomocą środków stacjonarnych lub niestacjonarnych (w szczególności obejmuje to dostęp do pętli lokalnej oraz urządzeń i usług niezbędnych do obsługi pętli lokalnej); dostęp do infrastruktury fizycznej, w tym budynków, kanałów i masztów; dostęp do odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego; dostęp do systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby przygotowywania zamówień, dostaw, zamawiania, konserwacji i reklamacji oraz fakturowania; dostęp do translacji numerów lub systemów o równoważnych funkcjach; dostęp do sieci stacjonarnych i ruchomych, ⇒ w tym sieci emulowanych programowo, ⇐ w szczególności na potrzeby roamingu; dostęp do systemów warunkowego dostępu ☒ warunkowego ☒ na potrzeby usług telewizji cyfrowej oraz dostęp do sieciowych usług wirtualnych;

↓ 2002/19/WE

~~e29)~~ „wzajemne połączenia” oznacza fizyczne i logiczne połączenia pomiędzy publicznymi sieciami łączności użytkowanymi przez jedno i to samo albo inne przedsiębiorstwo, celem umożliwienia użytkownikom jednego przedsiębiorstwa porozumiewania się z użytkownikami tego samego lub innego przedsiębiorstwa albo zapewnienia dostępu do usług innego przedsiębiorstwa. Usługi mogą być świadczone przez powyższe podmioty albo inne podmioty, które mają dostęp do sieci. Wzajemne połączenia stanowią specyficzny rodzaj dostępu realizowanego pomiędzy operatorami sieci publicznych;

~~e30)~~ „operator” oznacza przedsiębiorstwo udostępniające lub upoważnione do udostępniania publicznych sieci łączności albo urządzeń towarzyszących;

~~d) „telewizja szerokoeckranowa” oznacza usługę telewizyjną, na którą składają się całkowicie lub częściowo programy wyprodukowane oraz przygotowane do nadania w całości w formacie szerokiego ekranu. W odniesieniu do usług telewizji szerokoeckranowej współczynnik kształtu 16:9 jest formatem odniesienia;~~

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 1 lit. b)
(dostosowany)

~~e31)~~ „pętla lokalna” oznacza fizyczny obwód ~~☒~~ ścieżkę wykorzystywaną przez sygnały łączności elektronicznej ~~☒~~ łączący punkt zakończenia sieci z przełącznicą albo równorzędnym urządzeniem w stacjonarnej publicznej sieci łączności elektronicznej.

↓ 2002/22/WE art. 2

~~a) „publiczny automat telefoniczny” oznacza aparat telefoniczny dostępny dla ogółu społeczeństwa, za korzystanie z którego można płacić monetami lub kartami kredytowymi/debetowymi lub kartami przedpłaconymi, włączając karty z kodami wybierania numerów;~~

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 2 lit. b)
⇒ nowy

~~e32)~~ ~~„publicznie dostępna usługa telefoniczna”~~ ⇒ „łączność głosowa” ⇐ oznacza usługę dostępną publicznie dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń krajowych lub krajowych i międzynarodowych za pośrednictwem numeru lub numerów istniejących w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej;

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 2 lit. d)
(dostosowany)

~~e33)~~ „numer geograficzny” oznacza numer istniejący w krajowym planie numeracji telefonicznej, w którym część jego struktury cyfrowej zawiera informację o znaczeniu geograficznym wykorzystywaną do przekierowywania wywołań tam, gdzie fizycznie mieści się punkt zakończenia sieci ~~(PZS)~~;

34) „numer niegeograficzny” to numer istniejący w krajowym planie numeracji telefonicznej niebędący numerem geograficznym, ~~obejmuje między innymi~~ taki jak numery komórkowe, bezpłatne oraz o podwyższonej opłacie.

↓ nowy

35) „publiczny punkt przyjmowania zgłoszeń o wypadkach” (PSAP) oznacza fizyczną lokalizację, która jako pierwsza przyjmuje zgłoszenia alarmowe pod nadzorem organu publicznego lub prywatnej organizacji uznanej przez państwo członkowskie;

36) „najwłaściwszy publiczny punkt przyjmowania zgłoszeń o wypadkach” oznacza PSAP uprzednio wyznaczony przez odpowiedzialne organy do przyjmowania zgłoszeń alarmowych z określonego obszaru lub zgłoszeń alarmowych określonego rodzaju;

37) „zgłoszenie alarmowe” oznacza zgłoszenie dokonane przez użytkownika końcowego do PSAP za pośrednictwem usług łączności interpersonalnej w celu zwrócenia się do służb ratunkowych o pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych i otrzymania tej pomocy;

38) „służba ratunkowa” oznacza służbę uznaną przez państwo członkowskie za pełniącą taką funkcję, która zapewnia natychmiastową i szybką pomoc w szczególności w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia, zdrowia lub bezpieczeństwa publicznego lub osób fizycznych, własności prywatnej lub publicznej lub też środowiska, zgodnie z prawodawstwem krajowym.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

⇒ nowy

ROZDZIAŁ II

CELE

Artykuł 83

Cele ogólne prowadzonej polityki oraz zasady prawne

1. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy , wypełniając swoje zadania wynikające z postanowień przepisów niniejszej dyrektywy ~~lub dyrektyw szczegółowych~~, podejmowały stosowne środki ~~zmierzające do~~ , które są niezbędne i proporcjonalne do realizacji celów określonych w ust. 2, 3 oraz 4. ~~Takie środki winny być proporcjonalne do celów, jakie mają zostać osiągnięte.~~ Państwa członkowskie i BEREC również przyczyniają się do realizacji tych celów .

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 8 lit. a)

~~○ ile art. 9 nie stanowi inaczej w odniesieniu do częstotliwości radiowych, państwa członkowskie w jak największym stopniu uwzględniają zalety zapewnienia neutralności technologicznej regulacji i zapewniają, aby przy wykonywaniu zadań regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie i w dyrektywach szczegółowych, w szczególności~~

~~związanych z zapewnieniem skutecznej konkurencji, krajowe organy regulacyjne postępowały tak samo.~~

↓ 2002/21/WE

⇒ nowy

Krajowe organy regulacyjne ⇒ i inne właściwe organy ⇐ mogą przyczyniać się, w ramach swoich kompetencji, do realizacji polityki w zakresie promowania różnorodności kulturowej i językowej, jak również pluralizmu mediów.

~~2. Krajowe organy regulacyjne będą wspierać konkurencję w dziedzinie udostępniania sieci i usług łączności elektronicznej oraz urządzeń towarzyszących i usług, m.in.:~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 8 lit. b)

~~a) zapewniając, aby użytkownicy, w tym użytkownicy niepełnosprawni, starsi użytkownicy i użytkownicy o szczególnych potrzebach społecznych, czerpali maksymalne korzyści z różnorodności, ceny i jakości usług;~~

~~b) zapewniając, aby nie było zakłóceń lub ograniczeń konkurencji w sektorze łączności elektronicznej, w tym w dziedzinie transmisji treści;~~

↓ 2002/21/WE

~~d) wspierając skuteczne wykorzystywanie oraz zarządzanie radiowymi częstotliwościami i zasobami numeracyjnymi.~~

↓ nowy

2. Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy oraz BEREC:

a) propagują dostęp do mechanizmów transmisji danych o bardzo dużej przepustowości, zarówno w trybie łączności stałej, jak i ruchomej, oraz korzystanie z tych mechanizmów przez wszystkich obywateli Unii i wszystkie unijne przedsiębiorstwa;

b) propagują konkurencję przy udostępnianiu sieci łączności elektronicznej oraz urządzeń towarzyszących, w tym wydajną konkurencję opartą na infrastrukturze, a także przy świadczeniu usług łączności elektronicznej i usług towarzyszących;

c) przyczyniają się do rozwoju rynku wewnętrznego poprzez usuwanie nadal istniejących przeszkód utrudniających inwestycje w sieci i usługi łączności elektronicznej i urządzenia i usługi towarzyszące oraz udostępnienie tych sieci i urządzeń oraz świadczenie tych usług w całej Unii, a także poprzez sprzyjanie ujednocnieniu warunków regulujących inwestycje w te sieci, urządzenia i usługi oraz ich udostępnianie i świadczenie, poprzez opracowywanie wspólnych przepisów i przewidywalnych podejść regulacyjnych, wspieranie skutecznego, wydajnego i skoordynowanego użytkownika widma, otwartych innowacji, tworzenia i rozwijania sieci transeuropejskich, dostępności i interoperacyjności ogólnoeuropejskich usług oraz połączeń między użytkownikami końcowymi;

d) wspierają interesy obywateli Unii, w tym w perspektywie długookresowej, poprzez zapewnianie powszechnej dostępności i korzystanie z łączności o bardzo wysokiej przepustowości, zarówno w trybie stacjonarnym, jak i ruchomym, oraz usług łączności interpersonalnej, poprzez umożliwienie czerpania maksymalnych korzyści pod względem możliwości wyboru, ceny i jakości w oparciu o wydajną konkurencję, poprzez dbanie o bezpieczeństwo sieci i usług, zapewnianie wysokiego i powszechnego poziomu ochrony użytkowników końcowych dzięki niezbędnym przepisom sektorowym oraz poprzez zaspakajanie potrzeb – takich jak przystępne ceny – konkretnych grup społecznych, w szczególności użytkowników niepełnosprawnych, użytkowników będących osobami starszymi oraz użytkowników o szczególnych potrzebach społecznych.

↓ 2002/21/WE

~~3. Krajowe organy regulacyjne będą wspierać rozwój rynku wewnętrznego m.in.:~~

~~a) usuwając istniejące bariery rynkowe w zakresie udostępniania sieci i usług łączności elektronicznej, urządzeń towarzyszących i usług oraz usług łączności elektronicznej na szczeblu wspólnotowym;~~

~~b) wspierając ustanawianie i rozwój transeuropejskich sieci oraz interoperacyjność usług ogólnoeuropejskich i możliwość podłączenia typu koniec-koniec;~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 8 lit. e)

~~d) współpracując z Komisją i z BEREC, tak, aby zapewnić rozwój spójnych praktyk regulacyjnych i spójnego stosowania niniejszej dyrektywy oraz dyrektyw szczegółowych.~~

↓ 2002/21/WE

~~4. Krajowe organy regulacyjne będą promować interesy obywateli Unii Europejskiej m.in.:~~

~~a) zapewniając wszystkim obywatelom dostęp do usługi powszechnej określonej w dyrektywie 2002/22/WE (dyrektywie o usłudze powszechnej);~~

~~b) zapewniając wysoki poziom ochrony konsumenta w ich relacjach z dostawcami, w szczególności ustanawiając proste i niedrogie procedury rozwiązywania sporów przed organem niezależnym od stron występujących w danym sporze;~~

~~c) przyczyniając się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych i prywatności;~~

~~d) promując udostępnianie jasnych informacji, w szczególności poprzez ustanowienie wymogu jawności cen i warunków użytkowania publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej;~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 8 lit. f)

~~e) uwzględniając potrzeby określonych grup społecznych, w szczególności użytkowników niepełnosprawnych, użytkowników starszych oraz użytkowników o szczególnych potrzebach społecznych;~~

↓ 2002/21/WE

~~f) zapewniając integralność i bezpieczeństwo publicznej sieci łączności;~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 8 lit. g)

~~g) wspierając zdolność użytkowników do dostępu do informacji oraz ich rozpowszechniania lub korzystania z dowolnych aplikacji i usług;~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 8 lit. h)
(dostosowany)
⇒ nowy

~~35.~~ W dążeniu do osiągnięcia założeń polityki, o których mowa w ust. 2, 3 i 4 określonych w niniejszym ustępie , krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy stosują obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne zasady regulacyjne, w tym celu między innymi:

a) promując przewidywalność regulacyjną poprzez zapewnienie spójnego podejścia regulacyjnego w kolejnych okresach przeglądu oraz poprzez współpracę ze sobą nawzajem, z BEREC oraz z Komisją .

b) zapewniając, aby w podobnych okolicznościach nie występowała dyskryminacja w traktowaniu przedsiębiorstw udostępniających sieci i usługi łączności elektronicznej;

~~e) chroniąc konkurencję z korzyścią dla konsumentów oraz promując w odpowiednich przypadkach konkurencję opartą na infrastrukturze;~~

↓ nowy

c) stosując przepisy prawa Unii w sposób neutralny z punktu widzenia technologii, o ile nie stoi to w sprzeczności z realizacją celów określonych w ust. 1;

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 8 lit. h)
(dostosowany)
⇒ nowy

d) propagując efektywne inwestycje i innowacje w zakresie nowej i rozszerzonej infrastruktury, w tym poprzez zagwarantowanie, że każdy przypadek obowiązku udzielenia dostępu uwzględnia ryzyko, jakie ponoszą inwestujące przedsiębiorstwa, oraz poprzez zezwolenie, aby różne porozumienia o współpracy między inwestorami a stronami zwracającymi się o dostęp stanowiły dywersyfikację ryzyka inwestycyjnego przy zapewnieniu utrzymania konkurencji na rynku i zasady niedyskryminacji;

e) w należyтым stopniu uwzględniając warunki związane z infrastrukturą, konkurencją i konsumentami, które występują w różnych obszarach geograficznych na terytorium danego państwa członkowskiego;

f) nakładając *ex ante* obowiązki regulacyjne tylko w ~~przypadku braku~~ zakresie koniecznym do zagwarantowania skutecznej i zrównoważonej konkurencji na

danym rynku detalicznym , a także łagodząc lub znosząc takie obowiązki, kiedy tylko spełniony jest ten warunek.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 9
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~8a~~4

Planowanie strategiczne i koordynacja polityki w zakresie widma radiowego

1. Państwa członkowskie współpracują ze sobą oraz z Komisją ~~we~~ przy planowaniu strategicznym, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego ~~w~~ ~~Wspólnocie Europejskiej~~ Unii . W tym celu biorą pod uwagę między innymi aspekty ekonomiczne, bezpieczeństwo, zdrowie, interes ogólny, bezpieczeństwo publiczne i obronność , wolność wypowiedzi, aspekty kulturalne, naukowe, społeczne i techniczne polityk UE, jak również różne interesy społeczności użytkowników widma radiowego, mając na celu optymalizację wykorzystania widma radiowego oraz unikanie szkodliwych zakłóceń.

2. Państwa członkowskie współpracują ze sobą oraz z Komisją w zakresie promowania koordynacji podejść do polityki widma radiowego ~~w~~ ~~Wspólnocie~~ Unii Europejskiej oraz, w stosownych przypadkach, zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania widma radiowego, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego łączności elektronicznej.

3. Państwa członkowskie współpracują w ramach Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego, utworzonego decyzją Komisji 2002/622/WE, ze sobą nawzajem oraz z Komisją, a także – na wniosek tych instytucji – z Parlamentem Europejskim i Radą, aby wspierać planowanie strategiczne i koordynację mechanizmów kształtowania polityki w zakresie widma radiowego w Unii.

~~34.~~ Komisja, w jak największym stopniu uwzględniając opinię Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego (RSPG) ~~ustanowionego na mocy decyzji Komisji 2002/622/WE z dnia 26 lipca 2002 r. ustanawiającej Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego⁹⁰~~, może przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski prawodawcze dotyczące ustanowienia wieloletnich programów dotyczących polityki w zakresie widma radiowego. Takie programy określają kierunki i cele polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania widma radiowego zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy ~~i dyrektyw szczegółowych.~~

~~4. Jeżeli jest to konieczne do zapewnienia skutecznej koordynacji interesów Wspólnoty Europejskiej w organizacjach międzynarodowych zajmujących się zagadnieniami widma radiowego, Komisja – w jak największym stopniu uwzględniając opinię RSPG – może przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wspólne cele polityczne.~~

⁹⁰ ~~Dz.U. L 198 z 27.07.02, s. 49.~~

⊗ TYTUŁ II: STRUKTURA INSTYTUCJONALNA I ZARZĄDZANIE ⊗

ROZDZIAŁ III

KRAJOWE ORGANY REGULACYJNE I ⊗ INNE ⊗ WŁAŚCIWE ORGANY

Artykuł 35

Krajowe organy regulacyjne ⊗ i inne właściwe organy ⊗

1. Państwa Członkowskie zapewniają, by ⊗ wszystkie ⊗ zadania ~~przydzielone krajowym organom regulacyjnym na mocy postanowień~~ ⇒ określone w ⊗ niniejszej dyrektywie ~~oraz dyrektyw szczegółowych~~ były realizowane przez uprawnione ⊗ właściwe ⊗ organy.

↓ nowy

Krajowy organ regulacyjny odpowiada za realizację przynajmniej następujących zadań:

- regulacja rynku *ex ante*, w tym nakładanie obowiązków w zakresie dostępu i wzajemnych połączeń;
- prowadzenie analiz geograficznych, o których mowa w art. 22;
- zapewnianie rozstrzygnięcia sporów między przedsiębiorstwami oraz między przedsiębiorstwami a konsumentami;
- decydowanie o aspektach krajowych procesów przyznawania, zmieniania lub odnawiania praw użytkowania widma radiowego w kontekście kształtowania rynku, konkurencji i regulacji, zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- udzielanie ogólnych zezwoleń;
- zapewnianie ochrony konsumentów i gwarantowanie praw przysługujących użytkownikom końcowym w sektorze łączności elektronicznej;
- określanie mechanizmów na potrzeby systemu finansowania oraz ocena niesprawiedliwego obciążenia oraz obliczanie kosztu netto świadczenia usługi powszechnej;
- zajmowanie się kwestiami dotyczącymi otwartego dostępu do internetu;
- przyznawanie zasobów numeracyjnych i zarządzanie planami numeracyjnymi;
- zapewnianie możliwości przenoszenia numerów;
- wykonywanie wszelkich innych zadań, które w niniejszej dyrektywie zastrzeżono dla krajowych organów regulacyjnych.

Państwa członkowskie mogą powierzyć krajowym organom regulacyjnym inne zadania przewidziane w niniejszej dyrektywie.

2. Krajowym organom regulacyjnym i innym właściwym organom tego samego państwa członkowskiego lub różnych państw członkowskich przysługuje prawo zawierania między sobą porozumień o współpracy w celu rozwijania współpracy regulacyjnej.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)
⇒ nowy

43. Państwa członkowskie ~~ogłoszą~~ ogłaszają w formie łatwo przystępnej zakres zadań, jakie mają być realizowane przez krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy , a w szczególności, czy takie zadania zostały przydzielone więcej niż jednemu organowi. W razie potrzeby, państwa członkowskie zapewnią wzajemną konsultację i współpracę pomiędzy powyższymi organami, pomiędzy tymi organami a krajowymi organami, którym powierzono wdrażanie przepisów z zakresu prawa konkurencji, oraz krajowymi organami, którym powierzono wdrażanie przepisów z zakresu ochrony konsumenta, w zakresie obejmującym ich wspólne interesy. Jeżeli więcej niż jeden organ jest uprawniony do rozpatrywania takich spraw, państwa członkowskie zapewnią, by odpowiednie zadania każdego organu zostały ogłoszone w formie łatwo przystępnej.

64. Państwa członkowskie powiadomią Komisję o wszystkich krajowych organach regulacyjnych i innych właściwych organach , którym zostały przydzielone zadania wynikające z ~~postanowień~~ niniejszej dyrektywy, ~~oraz dyrektyw szczegółowych~~ oraz ~~odpowiednie~~ o zakresie ~~ich~~ odpowiedzialności każdego z tych organów, a także o wszelkich dotyczących ich zmianach .

Artykuł 6

Niezależność ~~krajowych organów~~ regulacyjnych i innych właściwych organów

21. Państwa członkowskie ~~zagwarantują~~ niezależność krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów , zapewniając, by były one prawnie oddzielone i funkcjonalnie niezależne od wszelkich organizacji udostępniających sieci, urządzenia lub usługi łączności elektronicznej. Państwa członkowskie, które zachowują prawo własności przedsiębiorstw udostępniających sieci lub usługi łączności elektronicznej ~~lub usług~~, lub, które będą sprawowały nad nimi kontrolę, zobowiązane ~~będą~~ są zapewnić skuteczny strukturalny rozdział funkcji regulacyjnych od działalności związanej z wykonywaniem prawa własności lub kontroli.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 3 lit. a)
(dostosowany)
⇒ nowy

32. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy wykonywały swoje uprawnienia w sposób bezstronny, przejrzysty i terminowy. Państwa członkowskie zapewniają, aby ~~krajowe~~ organy te ~~regulacyjne~~ posiadały wystarczające zasoby finansowe i ludzkie do wykonywania przydzielonych im zadań.

↓ nowy

Artykuł 7

Powolywanie i odwoływanie członków krajowych organów regulacyjnych

1. Szefa krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członków organu kolegialnego pełniącego tę funkcję w krajowym organie regulacyjnym lub ich zastępców

powołuje się w drodze otwartego postępowania kwalifikacyjnego na co najmniej czteroletnią kadencję, spośród osób o uznanej pozycji i doświadczeniu zawodowym, w oparciu o osiągnięcia, umiejętności, wiedzę i doświadczenie. Osoby te mogą pełnić swoje funkcje przez maksymalnie dwie kadencje, kolejne lub nie. Państwa członkowskie zapewniają ciągłość procesu podejmowania decyzji, przewidując odpowiedni system rotacji członków organu kolegiального lub kadry kierowniczej wyższego szczebla, np. powołując pierwszych członków organu kolegiального na różne okresy, aby ich mandaty oraz mandaty ich następców nie wygasły w tym samym czasie.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 3 lit. b)
(dostosowany)
⇒ nowy

~~23a.~~ Państwa członkowskie zapewniają, aby ~~odwołanie~~ szefów krajowych organów regulacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, lub, w stosownych przypadkach, członków organu ~~zbiorowego~~ ☒ kolegiального ☒ pełniącego tę funkcję ☒ w krajowym organie regulacyjnym ☒ lub ich zastępców ☒ można ☒ było ~~możliwe~~ ☒ odwołać w trakcie ich kadencji ☒ tylko wtedy, gdy przestaną oni spełniać warunki ~~wymagane do wykonywania obowiązków określonych wcześniej w prawie krajowym~~ ⇒ określone w niniejszym artykule ⇐ .

3. Decyzja o odwołaniu szefa danego krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członków organu ~~zbiorowego~~ ☒ kolegiального ☒ pełniącego tę funkcję ~~zostaje podana~~ ☒ podaje się ☒ do wiadomości publicznej w chwili odwołania. Odwołany szef krajowego organu regulacyjnego lub, w stosownych przypadkach, członkowie ~~kolegiального organu~~ ☒ kolegiального ☒ pełniącego tę funkcję otrzymują uzasadnienie decyzji i mają prawo wystąpić o jego opublikowanie, w przypadku gdy w przeciwnym razie nie doszłoby do ~~tego~~ ☒ jego publikacji ☒; w takim przypadku uzasadnienie to zostaje opublikowane. ⇒ Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzja ta podlegała kontroli sądowej w zakresie stanu faktycznego, jak i kwestii prawnych. ⇐

Artykuł 8

☒ **Polityczna niezależność i rozliczalność krajowych organów regulacyjnych** ☒

~~3a1. Bez uszczerbku dla~~ ☒ Nie naruszając ☒ przepisów ~~ust. 4 i 5~~ ☒ art. 10, ☒ krajowe organy regulacyjne ~~odpowiedzialne za regulację rynku ex ante lub rozstrzyganie sporów między przedsiębiorstwami zgodnie z art. 20 lub 21 niniejszej dyrektywy~~ działają niezależnie ⇒ i obiektywnie ⇐ i nie występują o instrukcje do żadnego innego podmiotu ani nie przyjmują takich instrukcji w związku z wykonywaniem ~~tych~~ zadań przydzielonych im na podstawie prawa krajowego wdrażającego prawo ☒ Unii ☒ ~~wspólnotowe~~. Nie wyklucza to nadzoru zgodnie z krajowym prawem konstytucyjnym. Decyzje krajowych organów regulacyjnych mogą zostać zawieszane lub uchylone wyłącznie przez organy odwoławcze ustanowione zgodnie z art. 431.

↓ nowy

2. Krajowe organy regulacyjne składają raz do roku sprawozdanie dotyczące między innymi stanu rynku łączności elektronicznej, decyzji, które wydały, swoich zasobów ludzkich i finansowych oraz sposobu ich rozdysponowania, a także przyszłych planów. Sprawozdania tych organów podaje się do wiadomości publicznej.

↓ 2009/140/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 9

⊗ Zdolność regulacyjna krajowych organów regulacyjnych ⊗

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne, ~~o których mowa w akapicie pierwszym,~~ miały oddzielne budżety roczne ⇒ i posiadały autonomię w wykonaniu przyznanego budżetu ⇐. Budżety te są podawane do wiadomości publicznej.

↓ nowy

2. Bez uszczerbku dla obowiązku zapewnienia krajowym organom regulacyjnym odpowiednich zasobów finansowych i ludzkich, aby mogły realizować powierzone im zadania, autonomia finansowa nie może stać na przeszkodzie nadzorowi ani kontroli zgodnie z przepisami krajowego prawa konstytucyjnego. Wszelką kontrolę budżetu krajowych organów regulacyjnych wykonuje się w przejrzysty sposób, a jej wyniki podaje się do wiadomości publicznej.

↓ 2009/140/WE (dostosowany)

3. Państwa członkowskie zapewniają również, aby krajowe organy regulacyjne miały odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie umożliwiające im aktywne uczestnictwo w pracach Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC)⁹¹ i przyczynianie się do realizowanych przez niego funkcji.

Artykuł 10

⊗ Udział krajowych organów regulacyjnych w BEREC ⊗

~~3b~~1. Państwa członkowskie zapewniają, aby odpowiednie krajowe organy regulacyjne aktywnie wspierały cele BEREC w promowaniu lepszej koordynacji i spójności regulacyjnej.

~~3e~~2. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne, przyjmując swoje własne decyzje dotyczące ich rynków krajowych, w jak największym stopniu uwzględniały opinie i wspólne stanowiska przyjmowane przez BEREC.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 11

⊗ Współpraca z organami krajowymi ⊗

~~5~~1. Krajowe organy regulacyjne ⇒, inne właściwe organy przewidziane w niniejszej dyrektywie ⇐ oraz krajowe organy ds. ochrony konkurencji zobowiązane są do dostarczania

⁹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1211/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) i Urząd.

sobie wzajemnie informacji niezbędnych do ~~wdrażania postanowień~~ stosowania przepisów niniejszej dyrektywy ~~oraz dyrektyw szczegółowych~~. Uwzględniając charakter dostarczonej informacji, organ, którą ją otrzymał, zapewni taki sam stopień poufności, jak organ, którą ją dostarczył.

↓ 2002/20/WE

~~Artykuł 1~~

~~Cel i zakres~~

~~1. Celem niniejszej dyrektywy jest wdrożenie wewnętrznego rynku w dziedzinie sieci i usług łączności elektronicznej poprzez harmonizację i uproszczenie zasad i warunków udzielania zezwoleń celem ułatwienia świadczenia takich usług wewnątrz Wspólnoty.~~

~~2. Niniejsza dyrektywa znajduje zastosowanie w odniesieniu do zezwoleń na dostęp do sieci i świadczenie usług w zakresie łączności elektronicznej.~~

↓ 2002/20/WE (dostosowany)
⇒ nowy

ROZDZIAŁ II

OGÓLNE ZEZWOLENIE

SEKCJA 1 CZĘŚĆ OGÓLNA

Artykuł ~~3~~12

Ogólne zezwolenie na sieci i usługi łączności elektronicznej

1. Państwa członkowskie ~~powinny zapewnić~~ zapewniają swobodę ~~w zakresie dostępu do~~ udostępniania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej, na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie. W tym celu państwa członkowskie nie będą utrudniać przedsiębiorstwu ~~dostępu do~~ udostępniania sieci łączności elektronicznej ani świadczenia usług ~~w zakresie~~ łączności elektronicznej, chyba że jest to niezbędne z przyczyn określonych w art. ~~46~~ 52 ust. 1 Traktatu. ⇒ Każde takie ograniczenie swobody udostępniania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej należycie uzasadnia się, a ograniczenie to zgłasza się Komisji. ⇐

2. ~~Świadczenie dostępu do~~ Udostępnianie sieci łączności elektronicznej oraz świadczenie usług ~~w zakresie~~ łączności elektronicznej ⇒ innych niż usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów ⇐ może ~~być poddane~~ jedynie podlegać wymogom ~~związany z~~ ogólnemu zezwoleniu, ~~nie naruszając~~ bez uszczerbku dla szczegółowych obowiązków, o których mowa w art. ~~613~~ 613 ust. 2, lub praw, o których mowa w artykule ~~546~~ i 88.

3. ⇒ Jeżeli państwo członkowskie uzna wymóg zgłoszenia za uzasadniony, dane państwo członkowskie może wymagać od przedsiębiorstw wyłącznie ⇐ ~~Od danego przedsiębiorstwa można żądać~~ dokonania notyfikacji zgłoszenia , ale nie może od nich wymagać uzyskania jednoznacznej decyzji lub innego aktu administracyjnego od krajowego organu

regulacyjnego lub ⇒ dowolnego innego organu ⇐ przed rozpoczęciem wykonywania uprawnień wynikających z zezwolenia. Po dokonaniu notyfikacji ☒ zgłoszenia ☒ ⇒ do BEREC ⇐, jeżeli było ono wymagane, przedsiębiorca ☒ przedsiębiorstwo ☒ może rozpocząć działalność ☒ z zastrzeżeniem, ☒ w razie potrzeby, ~~może on być poddany obowiązkowi określonym w artykułach 5, 6 oraz 7, ☒ przepisów ☒ dotyczących~~ praw użytkownika ☒ przewidzianych w niniejszej dyrektywie ☒. ⇒ BEREC niezwłocznie przekazuje każde zgłoszenie za pomocą środków elektronicznych krajowym organom regulacyjnym we wszystkich państwach członkowskich, których dotyczy udostępnianie sieci łączności elektronicznej lub świadczenie usług łączności elektronicznej. ⇐

⇒ Informacje przewidziane w niniejszym ustępie dotyczące dotychczasowych zgłoszeń, które przekazano już krajowym organom regulacyjnym na dzień transpozycji niniejszej dyrektywy, przekazuje się BEREC najpóźniej w dniu [data transpozycji]. ⇐

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 2

~~Od przedsiębiorstw świadczących usługi w zakresie transgranicznej łączności elektronicznej na rzecz przedsiębiorstw umiejscowionych w kilku państwach członkowskich nie wymaga się więcej niż jednego powiadomienia w odniesieniu do każdego z tych państw członkowskich.~~

↓ 2002/20/WE (dostosowany)

⇒ nowy

~~3.4. Na notyfikację ☒ zgłoszenie ☒, o którym mowa w ust. 2 ☒ 3 ☒, składa się co najwyżej ⇒ złożona BEREC ⇐ deklaracja osoby fizycznej lub prawnej o zamiarze rozpoczęcia ~~świadczenia dostępu do~~ ☒ udostępniania ☒ sieci ☒ łączności elektronicznej ☒ oraz ☒ świadczenia ☒ usług ~~w zakresie~~ łączności elektronicznej, wraz z możliwie najkrótszą informacją wymaganą w celu umożliwienia ⇒ BEREC i ⇐ krajowym organom regulacyjnym prowadzenia rejestru lub ~~listy~~ ☒ wykazu ☒ podmiotów ~~świadczących dostęp do~~ ☒ udostępniających ☒ sieci i usługi ~~w zakresie~~ łączności elektronicznej. Taka informacja ~~powinna~~ ☒ musi ☒ ograniczać się do ~~tego, co jest niezbędne dla identyfikacji podmiotu, tak więc numeru rejestracji spółki, danych osób kontaktowych, adresu, krótkiego opisu sieci i usług oraz planowanej daty rozpoczęcia działalności.~~~~

↓ nowy

- 1) nazwy podmiotu;
- 2) statusu prawnego, formy prawnej i numeru rejestracyjnego podmiotu, jeżeli dany podmiot jest zarejestrowany w rejestrze handlowym lub innym podobnym rejestrze publicznym w UE;
- 3) adresu geograficznego głównego miejsca prowadzenia działalności podmiotu w UE oraz drugorzędного oddziału w państwie członkowskim, o ile takowy istnieje;
- 4) osoby wyznaczonej do kontaktów i danych kontaktowych;
- 5) krótkiego opisu sieci, które podmiot zamierza udostępniać, lub usług, które zamierza świadczyć;
- 6) państw członkowskich, których to dotyczy, oraz
- 7) planowanej daty rozpoczęcia działalności.

Państwa członkowskie nie mogą nakładać żadnych dodatkowych ani odrębnych wymogów w zakresie zgłaszania.

↓ 2002/20/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~6~~13

~~Wymogi~~ ☒ Warunki, którymi obwarowano ☒ ~~związane z ogólnym zezwoleniem~~
i prawami użytkownika ☒ widma ☒ radiowych częstotliwości i numerów, oraz
szczegółowe obowiązki

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 4 lit. a)
(dostosowany)
⇒ nowy

1. Ogólne zezwolenie na udostępnianie sieci ☒ łączności elektronicznej ☒ lub świadczenie usług łączności elektronicznej oraz prawa użytkownika ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ⇐ radiowych i prawa użytkownika numerów mogą być poddane jedynie ☒ podlegać warunkom ☒ ~~wymogom~~ określonym w załączniku ☒ I ☒. ~~Takie wymogi~~ ☒ Warunki te ☒ ~~powinny~~ ☒ muszą ☒ być niedyskryminacyjne, proporcjonalne i przejrzyste, ~~ai~~ w przypadku praw użytkownika ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ⇐ radiowych – zgodnie z art. 945 i 51 ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~, ⇒ a w przypadku prawa użytkownika numerów – zgodnie z art. 88 ⇐.

↓ 2002/20/WE (dostosowany)
→₁ 2009/140/WE art. 3 pkt 4 lit. b)

2. Szczególne obowiązki, które mogą być nałożone na podmioty udostępniające sieci i usługi ~~w zakresie łączności elektronicznej na podstawie art. ykułu 5 13, art. 36, art. 46 ust. 1 i art. 48 ust. 2, 6 oraz 8 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywy o dostępie) i →₁ artykułu 17 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej)~~ ⇐ lub na podmioty wyznaczone do świadczenia usług powszechnych na podstawie ~~powyższej~~ ☒ niniejszej ☒ dyrektywy, ~~winny~~ ☒ muszą ☒ być prawnie oddzielone od praw i obowiązków wynikających z ogólnego zezwolenia. Celem zapewnienia przejrzystości dla przedsiębiorstw, kryteria i procedury nakładania takich ☒ szczególnych ☒ obowiązków na poszczególne przedsiębiorstwa ~~powinny być wskazane~~ ☒ wskazuje się ☒ w ogólnym zezwoleniu.

3. Ogólne zezwolenie zawiera jedynie te ~~wymogi~~ ☒ warunki ☒, które są właściwe dla danego sektora i które zostały określone w częściach A, B i C ~~Załącznika I,~~ oraz nie pokrywają się z ~~wymogami~~ ☒ warunkami, które mają zastosowanie do ☒ ~~stosowanymi wobec~~ przedsiębiorstw na mocy ☒ innych ☒ przepisów prawa krajowego.

4. Przyznając prawa użytkownika częstotliwości radiowych lub ☒ numerów ☒ ~~numeraacji,~~ państwa członkowskie nie ~~będą~~ ☒ mogą ☒ powielać ~~wymogów~~ ☒ warunków ☒ zawartych w ogólnym zezwoleniu.

↓ 2002/20/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~9~~14

Deklaracje o umożliwieniu wykonywania prawa instalowania urządzeń i prawa do wzajemnych połączeń

Na wniosek przedsiębiorstwa ~~krajowy organ regulacyjny~~ ⇒ BEREC ⇐ wydaje w terminie jednego tygodnia standardową deklarację stwierdzającą w danym przypadku, że przedsiębiorstwo dokonało ~~notyfikacji~~ ☒ zgłoszenia ☒ zgodnie z ~~postanowieniami~~ art. ~~art.~~ ☒ ~~312~~ ust. 2 oraz szczegółowo określającą, w jakich okolicznościach przedsiębiorstwo udostępniające sieci lub usługi łączności elektronicznej na podstawie ogólnego zezwolenia jest uprawnione do składania wniosku o przyznanie prawa instalowania urządzeń, negocjowania wzajemnych połączeń lub uzyskania dostępu do wzajemnych połączeń, w celu umożliwienia wykonywania tychże praw na przykład na innych szczeblach władzy państwowej lub w stosunku do innych przedsiębiorstw. W ~~razie konieczności~~ ☒ stosownych przypadkach ☒ taką deklarację ~~będzie mogła być~~ ☒ można ☒ także ☒ wydawać ☒ ~~wydana~~ jako ~~bezpośrednia~~ ☒ automatyczną ☒ odpowiedź na ~~notyfikację~~ ☒ zgłoszenie ☒, o którym ~~me~~ mowa w artykule ~~312~~ ust. 2.

SEKCJA 2 PRAWA I OBOWIĄZKI WYNIKAJĄCE Z OGÓLNEGO ZEZWOLENIA

↓ 2002/20/WE (dostosowany)

Artykuł ~~4~~15

Minimalna lista praw wynikających z ogólnego zezwolenia

1. Przedsiębiorstwa posiadające zezwolenia ~~zgodnie z~~ ☒ na mocy ☒ ~~postanowieniami~~ art. ~~art.~~ ~~312~~ mają prawo do:

- a) ~~świadczenia dostępu do~~ ☒ udostępniania ☒ sieci ☒ łączności elektronicznej ☒ i ☒ świadczenia ☒ usług ~~w zakresie~~ łączności elektronicznej;
- b) występowania z wnioskiem o przyznanie praw niezbędnych do instalowania urządzeń zgodnie z art. ~~art.~~ ~~41~~ ~~43~~ ☒ niniejszej ☒ dyrektywy ~~2002/21/WE~~ ~~(dyrektywa ramowa)~~;

↓ nowy

- c) wykorzystywania widma radiowego w odniesieniu do usług i sieci łączności elektronicznej, z zastrzeżeniem przepisów art. 13, 46 i 54;
- d) tego, by rozpatrzone ich wnioski o przyznanie niezbędnych praw użytkowania numerów zgodnie z art. 88.

↓ 2002/20/WE (dostosowany)

2. Jeżeli takie przedsiębiorstwa ~~świadczą dostęp do~~ udostępniają sieci łączności elektronicznej i świadczą usługi ~~w zakresie~~ łączności elektronicznej na rzecz ogółu ludności, ogólne zezwolenie ~~także~~ uprawnia je także do:

a) negocjowania wzajemnych połączeń, a w razie potrzeby uzyskiwania wzajemnych połączeń z lub od innych podmiotów udostępniających sieci i usługi w zakresie łączności elektronicznej w sposób publicznie dostępny na mocy ogólnego zezwolenia, gdziekolwiek w obrębie ~~Wspólnoty~~ Unii , na warunkach i zgodnie z ~~postanowieniami~~ przepisami niniejszej dyrektywy ~~2002/19/WE~~ (dyrektywa o dostępie);

b) występowania jako podmiot, który może zostać wyznaczony do świadczenia różnych elementów usługi powszechnej lub prowadzenia działalności w różnych częściach terytorium państwowego zgodnie z ~~postanowieniami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/22/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej)~~⁹². art. 81 lub 82.

↓ 2002/20/WE (dostosowany)

⇒ nowy

Artykuł ~~12~~16

Oplaty administracyjne

1. Każda opłata administracyjna nałożona na przedsiębiorstwa świadczące usługi lub udostępniające sieć zgodnie z ogólnym zezwoleniem lub na rzecz którego zostało ustanowione prawo użytkowania winna:

a) w całości ~~odnosić się~~ pokrywać jedynie ~~do~~ kosztów administracyjnych, które byłyby poniesione przy zarządzaniu, sprawowaniu nadzoru lub wdrażaniu planu ogólnych zezwoleń, praw użytkowania i szczegółowych obowiązków, o których mowa w art. ~~13~~ 613 ust. 2, w tym kosztów współpracy międzynarodowej, związanych z harmonizacją i standaryzacją, analizą rynku, monitorowaniem zgodności ze stanem prawnym lub sprawowaniem kontroli rynku w inny sposób, jak również prac normatywnych związanych z przygotowaniem i wdrażaniem prawa wtórnego ~~prawodawstwa~~ oraz decyzji administracyjnych, takich jak decyzje o dostępie do sieci i wzajemnych połączeniach; oraz

b) być nakładana na poszczególne przedsiębiorstwa w sposób obiektywny, przejrzysty i proporcjonalny, zmniejszając w ten sposób dodatkowe koszty administracyjne oraz bieżące opłaty. ⇒ Państwa członkowskie mogą zdecydować o niepobieraniu opłat administracyjnych od przedsiębiorstw, których obroty nie przekraczają określonego progu lub których działalność nie pozwala uzyskać minimalnego udziału w rynku lub ma bardzo ograniczony zasięg terytorialny. ⇐

2. Nakładając opłaty administracyjne, krajowy organ regulacyjny ⇒ lub inny właściwy organ ⇐ ~~opublikuje~~ corocznie bilans swoich ~~administracyjnych~~ wydatków

⁹² ~~Zob. s. 51 niniejszego Dziennika Urzędowego.~~

administracyjnych oraz całkowitej ~~sumy~~ kwoty zebranych opłat. W razie wystąpienia różnicy pomiędzy całkowitą ~~sumą~~ kwotą zebranych opłat, a wydatkami administracyjnymi, dokonuje się ~~należy zapewnić~~ stosownej ~~wyrównanie~~ korekty .

↓ 2002/21/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~17~~ 17

Rozdzielność księgową i sprawozdania finansowe

1. Państwa członkowskie ~~należą~~ nakładają na przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, mających specjalne lub wyłączne prawo świadczenia usług w innych sektorach w tym samym lub w innym Państwie Członkowskim, obowiązek:

a) prowadzenia rozdzielnej księgowości dla działalności związanej z udostępnianiem sieci lub usług łączności elektronicznej, w takim zakresie, w jakim byłoby to niezbędne, gdyby ta działalność prowadzona była przez różne podmioty prawa, dla potrzeb identyfikacji wszystkich elementów kosztów i przychodów, wraz z podstawą ich kalkulacji oraz wskazaniem zastosowanych metod ich uzyskania, związanych z działalnością polegającą na udostępnianiu sieci lub usług łączności elektronicznej, w tym wyszczególnienie podziału aktywów i kosztów strukturalnych, lub

b) wprowadzenia strukturalnego rozdziału działalności związanej z udostępnianiem sieci lub usług łączności elektronicznej.

Państwa członkowskie mogą zrezygnować z zastosowania wymogów, o których mowa w ~~pierwszym~~ pierwszym , wobec przedsiębiorstw, których roczny obrót z działalności związanej z sieciami i usługami łączności elektronicznej w państwie członkowskim nie przekracza 50 ~~milionów euro~~ mln EUR .

2. Jeżeli przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej nie podlegają wymogom określonych w przepisach prawa spółek i nie spełniają wymogów określonych w przepisach prawa Unii ~~wspólnotowego~~ o prowadzeniu księgowości przez małe i średnie przedsiębiorstwa, ich sprawozdania finansowe ~~winny być sporządzone się i przekazywane~~ do zbadania niezależnemu biegłemu rewidentowi, a następnie ~~ogłoszone~~ publikuje . Badanie ~~winno być przeprowadzone się~~ zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa ~~wspólnotowego~~ Unii i prawa krajowego.

Powyższy wymóg ~~powinien mieć także~~ ma również zastosowanie w odniesieniu do rozdzielnej księgowości prowadzonej zgodnie z ~~postanowieniami~~ ust. 1 lit. a).

SEKCJA 3 ZMIANA I COFNIĘCIE PRAW I OBOWIĄZKÓW

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 8
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~14~~18

Zmiana praw i obowiązków

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawa, ~~wymogi~~ ☒ warunki ☒ oraz procedury dotyczące ogólnych zezwoleń, praw użytkowania ⇒ widma radiowego lub numerów ⇐ albo praw instalowania urządzeń mogły być zmienione jedynie w obiektywnie uzasadnionych przypadkach oraz w sposób proporcjonalny, uwzględniając w stosownych przypadkach szczególne warunki dotyczące ☒ zbywalnych ☒ praw użytkowania ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ⇐ radiowych ⇒ i numerów ⇐ ~~podlegających obrotowi~~.

2. Z wyjątkiem przypadków, w których proponowane zmiany są niewielkie i zostały uzgodnione z posiadaczem praw lub ogólnego zezwolenia, ⇒ i bez uszczerbku dla przepisów art. 35, ⇐ zamiar wprowadzenia takich zmian ogłasza się w odpowiedni sposób, a zainteresowanym stronom, w tym użytkownikom i konsumentom, przyznaje się wystarczająco dużo czasu na wypowiedzenie się w kwestii proponowanych zmian, ☒ przy czym ☒ nie mniej niż cztery tygodnie, z wyjątkiem okoliczności nadzwyczajnych.

↓ nowy

Każda decyzja o zmianie podlega publikacji z podaniem jej uzasadnienia.

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 8
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 19

☒ Ograniczenie lub cofnięcie praw ☒

21. Państwa członkowskie nie ograniczają ani nie cofają praw instalowania urządzeń ani praw użytkowania ~~częstotliwości~~ ☒ widma ☒ radiowych ⇒ lub numerów ⇐ przed upływem okresu, na jaki zostały one przyznane, chyba że jest to uzasadnione ☒ zgodnie z ust. 2 ☒ i w stosownych przypadkach zgodne z załącznikiem ☒ I ☒ oraz odpowiednimi przepisami prawa krajowego dotyczącymi odszkodowania w przypadku cofnięcia ☒ praw ☒ ~~uprawnień~~.

↓ nowy

2. Mając na względzie konieczność zapewnienia skutecznego i wydajnego wykorzystania widma radiowego lub wdrożenie zharmonizowanych warunków przyjętych na podstawie decyzji nr 676/2002/WE, państwa członkowskie mogą dopuścić cofnięcie praw, w tym praw o minimalnym okresie obowiązywania wynoszącym 25 lat, w oparciu o ustanowione z wyprzedzeniem procedury, zgodnie z zasadą proporcjonalności i niedyskryminacji.

3. Zmiana wykorzystania widma radiowego w wyniku zastosowania przepisów art. 45 ust. 4 lub 5 sama w sobie nie stanowi przesłanki uzasadniającej cofnięcie prawa użytkowania widma radiowego.

4. Każdy zamiar ograniczenia lub cofnięcia zezwoleń na użytkowanie widma radiowego lub indywidualnych praw użytkowania widma radiowego lub numerów poddaje się pod konsultacje publiczne zgodnie z art. 23.

↓ 2002/21/WE art. 5
(dostosowany)

ROZDZIAŁ III

PRZEKAZYWANIE INFORMACJI, ANALIZY I MECHANIZM KONSULTACJI

Artykuł ~~520~~

~~Dostarczenie informacji~~ ☒ ~~Żądanie informacji od przedsiębiorstw~~ ☒

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 5
(dostosowany)
⇒ nowy

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa udostępniające sieci i usługi łączności elektronicznej ⇒ , urzędnicy towarzyszące lub usługi towarzyszące ⇐ dostarczały wszystkich informacji, w tym informacji o charakterze finansowym, niezbędnych krajowym organom regulacyjnym, ⇒ innym właściwym organom i BEREC ⇐ do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy i ~~dyrektyw szczegółowych~~ lub wydanych zgodnie z nimi decyzji. Krajowe organy regulacyjne mają prawo żądać od tych przedsiębiorstw w szczególności dostarczania informacji o przyszłym rozwoju sieci lub usług, który mógłby wywrzeć wpływ na usługi hurtowe udostępniane konkurentom przez te przedsiębiorstwa. ⇒ Mogą one również żądać informacji dotyczących sieci łączności elektronicznej i urzędów towarzyszących, które są zdezagregowane na poziomie lokalnym i na tyle szczegółowe, aby zapewnić im możliwość przeprowadzenia analizy geograficznej i określenia obszarów wykluczenia cyfrowego zgodnie z art. 22. Zgodnie z art. 29 krajowe organy regulacyjne mogą nakładać sankcje na przedsiębiorstwa, które świadomie podają wprowadzające w błąd, błędne lub niekompletne informacje. ⇐

Od przedsiębiorstw o znaczącej pozycji na rynkach hurtowych można również wymagać, by przedstawiały dane księgowe dotyczące rynków detalicznych, które są związane z tymi rynkami hurtowymi.

↓ nowy

Krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy mogą żądać informacji od pojedynczych punktów informacyjnych utworzonych na podstawie dyrektywy 2014/61/UE w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 5
(dostosowany)
⇒ nowy

Przedsiębiorstwa niezwłocznie dostarczają takich informacji na wniosek żądanie krajowego organu regulacyjnego w wymaganym terminie i na wymaganym poziomie szczegółowości wymaganych przez ten organ. Żądane informacje, o które wnioskuje krajowy organ regulacyjny, są muszą być proporcjonalne do wykonywanego zadania. Krajowy Właściwy organ regulacyjny przedstawia uzasadnienie wnioskowania żądanie dane informacje oraz traktuje informacje zgodnie z ust. 3.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)
⇒ nowy

2. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy dostarczały Komisji, na jej uzasadniony wniosek, informacje, które są niezbędne dla realizacji przez Komisję jej zadań wynikających z Traktatu. Informacja, której żąda Komisja, winna być proporcjonalna ~~do~~ w świetle realizacji tychże zadań. Jeżeli dostarczona informacja odnosi się do informacji dostarczonej uprzednio przez przedsiębiorstwo na wniosek żądanie krajowego organu regulacyjnego, informuje się o tym dane przedsiębiorstwa takie winne zostać o tym uprzedzone. Stosownie do potrzeb, oraz jeżeli organ dostarczający informacje nie wystosował zastrzeżeń w sposób wyraźny i uzasadniony sposób   inaczej przeciwnego żądania, Komisja udostępni otrzymaną informację ~~takiemu~~ innemu organowi tego typu w innym państwie członkowskim.

Zgodnie z wymogami określonymi w ust. 3, państwa członkowskie zapewniają, by informacja dostarczona jednemu krajowemu organowi regulacyjnemu została udostępniona innemu krajowemu organowi regulacyjnemu tego typu w tym samym lub innym państwie członkowskim oraz BEREC , w odpowiedzi na jego uzasadniony wniosek, jeżeli jest to niezbędne dla umożliwienia tymże organom lub BEREC wypełniania obowiązków wynikających z prawa Unii wspólnotowego.

3. Jeżeli dana informacja została uznana przez dany krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ za informację poufną zgodnie ze przepisami prawa ~~wspólnotowego~~ Unii i prawa krajowego o tajemnicy przedsiębiorstwa przedsiębiorcy lub o ochronie danych osobowych , Komisja , BEREC oraz dany krajowy zainteresowane organy regulacyjne zapewniają taką poufność. Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy nie mogą odmówić udostępnienia żądanych informacji Komisji, BEREC ani innemu organowi, powołując się na względy poufności lub konieczność konsultacji ze stronami, które przekazały te informacje. W przypadku gdy Komisja, BEREC lub inny właściwy organ zobowiążą się do zachowania w poufności informacji oznaczonych jako poufne przez organ, który je posiada, organ ten udostępni na żądanie te informacje we wskazanym celu bez konieczności dalszych konsultacji ze stronami, które przekazały te informacje.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy , działając zgodnie z przepisami krajowymi ~~zasadami~~ dotyczącymi publicznego dostępu do informacji oraz przepisami prawa ~~wspólnotowego~~ Unii i prawa krajowego o tajemnicy przedsiębiorstwa i o ochronie danych

osobowych ~~⇒~~, ~~opublikowały taką~~ ~~te~~ ~~informacje~~, ~~mając na uwadze~~ ~~które~~ mogą się przyczynić do ~~rozwoju~~ otwartego i konkurencyjnego rynku.

5. Krajowe organy regulacyjne ~~⇒~~ i inne właściwe organy ~~⇒~~ ~~opublikują~~ warunki publicznego dostępu do informacji, ~~o~~ ~~którym~~ ~~mowa~~ ~~w~~ ~~ust.~~ ~~4~~, w tym procedury zapewniające uzyskanie takiego dostępu, ~~zgodnie z ust. 4.~~

↓ 2002/20/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~11~~21

Informacje wymagane na podstawie ogólnego zezwolenia, prawa użytkowania oraz szczegółowych obowiązków

1. Niezależnie od obowiązku dostarczania informacji i sporządzania sprawozdań wynikającego z przepisów prawa krajowego, ale nie wynikającego z ogólnego zezwolenia, krajowe ~~organ~~ ~~regulacyjne~~ ~~⇒~~ i inne właściwe organy ~~⇒~~ ~~może~~ ~~mogą~~ ~~jedynie~~ zażądać od przedsiębiorstw dostarczenia informacji zgodnie z ogólnym zezwoleniem, prawami użytkowania lub szczegółowymi obowiązkami, o których mowa w artykule ~~6~~13 ust. 2, w sposób proporcjonalny i obiektywnie uzasadniony ze względu na:

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 7 lit. a)
(dostosowany)

a) systematyczną lub dotyczącą konkretnych przypadków weryfikację przestrzegania ~~wymogów~~ ~~warunku~~ ~~1~~ ~~i~~ ~~2~~ z części A, ~~wymogów~~ ~~warunków~~ ~~2~~ i ~~6~~ z części ~~B~~ ~~D~~ ~~oraz~~ ~~wymogów~~ ~~warunków~~ ~~2~~ i ~~7~~ z części ~~E~~ ~~oraz~~ załącznika ~~I~~ ~~oraz~~ przestrzegania obowiązków, o których mowa w art. ~~13~~6 ust. 2;

↓ 2002/20/WE (dostosowany)
⇒ nowy

b) dotyczącą konkretnych przypadków weryfikację zgodności z ~~wymogami~~ ~~warunkami~~ ~~określonymi~~ w ~~Załączniku~~ I, jeżeli złożono skargę lub ~~krajowy~~ ~~⇒~~ ~~właściwy~~ ~~organ~~ ~~regulacyjny~~ miał inne powody, ażeby twierdzić, że dany ~~wymóg~~ ~~warunek~~ ~~nie~~ ~~został~~ ~~spełniony~~, albo w przypadku dochodzenia prowadzonego przez ~~krajowy~~ ~~⇒~~ ~~właściwy~~ ~~organ~~ ~~regulacyjny~~ z urzędu;

c) procedury i ocenę wniosków o przyznanie prawa użytkowania;

d) publikację komparatywnych przeglądów jakości oraz cen usług, z uwagi na interes konsumenta;

e) jasno określone cele statystyczne;

f) analizę rynku dla celów ~~ni~~niejszej ~~dyrektywy~~ ~~2002/19/WE~~ (dyrektywy o dostępie) ~~oraz~~ ~~dyrektywy~~ ~~2002/22/WE~~ (dyrektywy o usłudze powszechnej);

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 7 lit. b)
⇒ nowy

g) zagwarantowanie efektywnego użytkowania ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ⇐ radiowych ⇒ i zasobów numeracyjnych ⇐ i zapewnienie skutecznego zarządzania nimi;

h) ocenę przyszłych zmian w dziedzinie sieci lub usług, które mogłyby mieć wpływ na usługi hurtowe udostępniane konkurentom ⇒, na możliwości uzyskania dostępu do sieci dostępne użytkownikom końcowym lub na określanie obszarów wykluczenia cyfrowego ⇐.

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 7 lit. c)
(dostosowany)

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b), d), e), f), g) i h) ~~akapitu pierwszego~~, nie mogą być wymagane przed uzyskaniem dostępu ~~em~~ do rynku lub jako jego warunek dostępu do rynku .

↓ nowy

2. Jeśli chodzi o prawa użytkowania widma, informacje te muszą dotyczyć w szczególności skutecznego i wydajnego wykorzystania widma radiowego oraz spełnienia obowiązków zapewnienia zasięgu i odpowiedniej jakości usług, którymi obwarowano prawa użytkowania widma radiowego, i ich weryfikacji.

↓ 2002/20/WE (dostosowany)
⇒ nowy

23. Jeżeli krajowy organ regulacyjny ⇒ lub inny właściwy organ ⇐ zażąda od przedsiębiorstw dostarczenia informacji, o których mowa w ust. ~~epie~~ 1, ~~winien on poinformować~~ informuje je o szczególnym celu, w jakim dana informacja ~~zostanie~~ ma zostać wykorzystana.

↓ nowy

4. Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy nie mogą ponownie żądać udostępnienia informacji, o które wystąpił już BEREC na podstawie art. 30 rozporządzenia [xxxx/xxxx/WE (rozporządzenie w sprawie BEREC)]⁹³.

Artykuł 22

Analizy geograficzne wdrażania sieci

1. Krajowe organy regulacyjne przeprowadzają analizę geograficzną zasięgu sieci łączności elektronicznej, które są w stanie zapewnić szerokopasmową transmisję danych („sieci

⁹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr xxxx/xxxx z dnia [] ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) (Dz.U. L []).

szerokopasmowe”), w terminie trzech lat od [termin transpozycji dyrektywy] i aktualizują ją co najmniej raz na trzy lata.

Analiza geograficzna obejmuje:

- a) analizę obecnego geograficznego zasięgu sieci szerokopasmowych na ich terytorium, w szczególności do celów realizacji zadań wymaganych na podstawie art. 62 i 65 oraz art. 81 oraz do celów nakładania obowiązków zgodnie z art. 66, jak również na potrzeby badań wymaganych w celu stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa; oraz
- b) trzyletnią prognozę zasięgu sieci szerokopasmowych na ich terytorium, wykorzystującą informacje zgromadzone zgodnie z lit. a), o ile te są dostępne i istotne.

Prognoza ta musi odzwierciedlać perspektywy gospodarcze sektora sieci łączności elektronicznej oraz zamierzenia inwestycyjne operatorów w czasie, gdy gromadzone dane, aby umożliwić ustalenie potencjalnych możliwości dostępu do sieci na różnych obszarach. Prognoza ta musi uwzględniać informacje na temat planowanych wdrożeń realizowanych przez przedsiębiorstwa lub organy publiczne, zwłaszcza w celu uruchomienia sieci o bardzo dużej przepustowości i przeprowadzenia znaczących modernizacji i rozbudowy dotychczasowych sieci szerokopasmowych pozwalających uzyskać wydajność przynajmniej na poziomie sieci dostępu nowej generacji. W tym celu krajowe organy regulacyjne występują do przedsiębiorstw o przekazanie istotnych informacji na temat planowanych wdrożeń tych sieci.

Informacje zgromadzone w ramach analizy muszą być na odpowiednim poziomie szczegółowości lokalnej i obejmują wystarczająco dokładne informacje na temat jakości usługi i jej parametrów.

2. Krajowe organy regulacyjne mogą zidentyfikować „obszar wykluczenia cyfrowego” odpowiadający obszarowi o wyraźnych granicach terytorialnych, jeżeli informacje zgromadzone zgodnie z ust. 1 pozwolą stwierdzić, że w okresie objętym daną prognozą żadne przedsiębiorstwo ani żaden organ publiczny nie wdrożyli ani nie planują wdrożyć sieci o bardzo dużej przepustowości ani też nie przeprowadzili znaczącej modernizacji lub rozbudowy swojej sieci, pozwalającej uzyskać wydajność pod względem prędkości pobierania danych na poziomie przynajmniej 100 Mb/s, ani nie planują takiej modernizacji lub rozbudowy. Krajowe organy regulacyjne publikują zidentyfikowane obszary wykluczenia cyfrowego.

3. W obrębie zidentyfikowanego obszaru wykluczenia cyfrowego krajowe organy regulacyjne mogą opublikować otwarte dla wszystkich przedsiębiorstw zaproszenie do zgłoszenia zamiaru wdrożenia sieci o bardzo dużej przepustowości w okresie objętym daną prognozą. Krajowy organ regulacyjny określa informacje, które należy uwzględnić w takich zgłoszeniach, aby zapewnić poziom szczegółowości przynajmniej podobny do tego, który uwzględniono w prognozie przewidzianej w ust. 1 lit. b). Organ ten informuje również – w oparciu o informacje zgromadzone na podstawie ust. 1 lit. b) – każde przedsiębiorstwo, które wyraziło zainteresowanie, o tym, czy zidentyfikowany obszar wykluczenia cyfrowego jest objęty lub prawdopodobnie zostanie objęty zasięgiem sieci dostępu nowej generacji oferującej prędkość pobierania danych poniżej 100 Mb/s.

4. Stosując środki na podstawie ust. 3, krajowe organy regulacyjne postępują zgodnie z wydajną, obiektywną, przejrzystą i niedyskryminacyjną procedurą, która gwarantuje, że żadne przedsiębiorstwo nie zostanie z góry wykluczone z postępowania. Nieprzekazanie informacji na podstawie ust. 1 lit. b) lub nieudzielenie odpowiedzi na zaproszenie do wyrażenia

zainteresowania na podstawie ust. 3 może zostać potraktowane jako przekazanie informacji wprowadzającej w błąd zgodnie z art. 20 lub 21.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy lokalne, regionalne i krajowe, które są odpowiedzialne na swoim terytorium za przydział środków publicznych na wdrożenie sieci łączności elektronicznej, za opracowanie krajowych planów szerokopasmowych, określenie obowiązków w zakresie zasięgu, obwarowujących prawa użytkownika widma oraz za weryfikację dostępności usług wchodzących w zakres obowiązku świadczenia usługi powszechnej, brały pod uwagę wyniki analiz i procedur skutkujących określeniem obszarów wykluczenia cyfrowego, przeprowadzonych zgodnie z ust. 1, 2 i 3, oraz aby krajowe organy regulacyjne udostępniały te wyniki pod warunkiem zapewnienia przez organ otrzymujący takiego samego poziomu poufności i ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa jak organ udostępniający. Wyniki te udostępnia się również BEREC i Komisji na ich wniosek i na tych samych warunkach.

6. Krajowe organy regulacyjne mogą udostępnić użytkownikom końcowym narzędzia informacyjne, aby pomóc im określić potencjalne możliwości dostępu do sieci na różnych obszarach, z poziomem szczegółowości, który jest pomocny w dokonaniu wyboru usług łączności, nie uchybiając spoczywającym na krajowym organie regulacyjnym obowiązkom w zakresie ochrony informacji poufnych i tajemnicy przedsiębiorstwa.

7. Do dnia [data] r. BEREC – aby przyczynić się do spójnego stosowania analiz geograficznych i prognoz – po konsultacji z zainteresowanymi podmiotami i w ścisłej współpracy z Komisją, wyda wytyczne służące pomocą krajowym organom regulacyjnym w konsekwentnym wypełnianiu ich obowiązków wynikających z niniejszego artykułu.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 6
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~623~~

Mechanizm konsultacji oraz zapewniania przejrzystości

Z wyjątkiem sytuacji objętych art. ~~732~~ ust. 9, art. ~~2026~~ lub art. ~~21~~ ~~27~~

, państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne ~~☒~~ lub inne właściwe organy ~~☒~~, które zamierzają podjąć środki zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy ~~lub dyrektyw szczegółowych~~ lub zamierzają wprowadzić ograniczenia zgodnie z art. ~~945~~ ust. ~~34~~ i art. ~~945~~ ust. ~~45~~, które mają znaczący wpływ na ~~odnośny~~ rynek ~~☒~~ właściwy ~~☒~~, umożliwiły zainteresowanym stronom wypowiedzenie się ~~☒~~ w kwestii planowanego środka ~~☒~~ w rozsądnym terminie ~~w kwestii proponowanych środków~~ ~~☒~~, mając na względzie złożoność sprawy, a w każdym razie w terminie nie krótszym niż 30 dni, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności ~~☒~~.

Krajowe organy regulacyjne ~~☒~~ i inne właściwe organy ~~☒~~ ogłaszają ~~☒~~ swoje ~~☒~~ krajowe procedury konsultacyjne.

Państwa członkowskie zapewniają, aby utworzono jeden punkt informacyjny, który będzie umożliwiał dostęp do wszystkich bieżących konsultacji.

~~Krajowy organ regulacyjny~~ ~~☒~~ Wyniki procedur konsultacyjnych ~~☒~~ podaje do wiadomości publicznej ~~wyniki procedur konsultacyjnych~~, z wyjątkiem przypadków dotyczących informacji, które zgodnie z przepisami prawa ~~wspólnotowego~~ ~~☒~~ Unii ~~☒~~ i ~~☒~~ prawa ~~☒~~ krajowego o tajemnicy handlowej są informacjami poufnymi.

↓ 2002/22/WE

Artykuł ~~33~~24

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 23 lit.
a) (dostosowany)

1. Państwa członkowskie we właściwym stopniu zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne brały pod uwagę stanowiska użytkowników końcowych i konsumentów (w tym, w szczególności, niepełnosprawnych konsumentów), wytwórców oraz przedsiębiorstw, które ~~zapewniają~~ ☒ udostępniają ☒ sieci lub usługi łączności elektronicznej, w kwestiach związanych ze wszystkimi prawami użytkowników końcowych i konsumentów, dotyczącymi publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, w szczególności w przypadkach, gdy mają one znaczący wpływ na rynek.

Państwa członkowskie zapewniają w szczególności, aby krajowe organy regulacyjne ustanowiły mechanizm konsultacji zapewniający, aby ich decyzje w kwestiach związanych z prawami użytkowników końcowych i konsumentów, dotyczącymi publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, należycie uwzględniały interesy konsumentów w dziedzinie łączności elektronicznej.

↓ 2002/22/WE (dostosowany)

2. ~~Gdzie stosowne~~ ☒ W stosownych przypadkach ☒, zainteresowane strony mogą opracować, pod przewodnictwem krajowych organów regulacyjnych, mechanizmy dotyczące konsumentów, grup użytkowników i usługodawców, mające na celu poprawę ogólnej jakości świadczenia usług w drodze, między innymi, opracowania i monitorowania kodeksów postępowania i norm działania.

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 23 lit.
b) (dostosowany)

3. ~~Bez uszczerbku dla~~ ☒ Nie naruszając ☒ przepisów krajowych zgodnych z prawem ~~Wspólnoty~~ ☒ Unii ☒ oraz promujących cele związane z polityką kulturalną i medialną, takie jak różnorodność kulturowa i językowa oraz pluralizm mediów, krajowe organy regulacyjne i inne odpowiednie organy mogą promować współpracę między przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci lub usługi łączności elektronicznej a sektorami zainteresowanymi promowaniem zgodnych z prawem treści w sieciach i usługach łączności elektronicznej. Taka współpraca może obejmować również koordynowanie informacji użyteczności publicznej, które mają zostać udostępnione zgodnie z art. 96 ust. 3 i art. 95 ust. 1.

↓ 2002/22/WE

Artykuł ~~34~~25

Pozasądowe rozwiązywanie sporów

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 24
(dostosowany)
⇒ nowy

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ~~☒ konsumenci mieli dostęp do ☒ udostępnione zostały przejrzyste, niedyskryminacyjne, proste ☒~~, szybkich, sprawiedliwych ~~☒ i niedrogich pozasądowych procedur rozstrzygania ☒ ich ☒ nierozwiązanych sporów między konsumentami a ☒ z ☒ przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci lub~~ ⇒ publicznie dostępne ⇐ usługi łączności elektronicznej ⇒ inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów ⇐, powstałych ~~w zakresie stosowania ☒~~ na gruncie ~~☒~~ niniejszej dyrektywy i związanych z warunkami ~~☒~~ umownymi ~~☒~~ lub wykonaniem umów dotyczących udostępniania tych sieci lub usług. Państwa członkowskie ~~przyjmują środki w celu zapewnienia, aby ☒~~ umożliwiają krajowemu organowi regulacyjnemu działanie w charakterze podmiotu zajmującego się rozstrzyganiem sporów. ~~☒~~ Takie procedury ~~☒~~ muszą spełniać wymogi jakościowe określone w rozdziale II dyrektywy 2013/11/UE. ~~☒ umożliwiały sprawiedliwe i szybkie rozstrzygnięcie sporów, oraz mogą, w przypadku gdy istnieją ku temu podstawy, przyjąć system zwrotu kosztów lub system rekompensat. Takie procedury umożliwiają bezstronne rozwiązywanie sporów i nie pozbawiają konsumenta ochrony prawnej zapewnianej przez prawo krajowe. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć ⇒ udzielić dostępu do tych procedur ⇐ te obowiązki tak, aby objęły spory dotyczące innym użytkowników końcowym ⇒~~, w szczególności mikroprzedsiębiorstwom i małym przedsiębiorstwom ⇐.

↓ 2002/22/WE (dostosowany)
⇒ nowy

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich prawodawstwo nie utrudniało powstawania biur skarg i zażaleń i zapewnienia usług on-line na odpowiednim poziomie terytorialnym, umożliwiających konsumentom i ~~☒~~ innym ~~☒~~ użytkownikom końcowym dostęp do rozwiązywania sporów. ⇒ W przypadku sporów, których stroną są konsumenci i które wchodzi w zakres rozporządzenia (UE) nr 524/2013, zastosowanie mają przepisy tego rozporządzenia, pod warunkiem że dany podmiot zajmujący się rozstrzyganiem sporów zgłoszono Komisji zgodnie z art. 20 dyrektywy 2013/11/UE. ⇐

3. ~~☒~~ Nie naruszając przepisów dyrektywy 2013/11/UE, ~~☒~~ ~~Ww~~ w przypadku gdy taki spór dotyczy ~~☒~~ stron z innych państw członkowskich, państwa członkowskie koordynują wysiłki w celu ~~spowodowania ☒~~ doprowadzenia do ~~☒~~ rozwiązania sporu.

4. Niniejszy artykuł ~~nie narusza ☒~~ pozostaje bez uszczerbku dla ~~☒~~ krajowych procedur sądowych.

↓ 2002/21/WE

Artykuł ~~2026~~

Rozstrzygnięcie sporów między przedsiębiorstwami

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 22
(dostosowany)
⇒ nowy

1. Jeżeli w związku z istniejącymi obowiązkami wynikającymi z niniejszej dyrektywy ~~lub dyrektyw szczegółowych~~ dojdzie do sporu między przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci lub usługi łączności elektronicznej w państwie członkowskim lub do sporu między takimi przedsiębiorstwami a innymi przedsiębiorstwami w państwie członkowskim korzystającymi z obowiązku zapewnienia dostępu lub wzajemnych połączeń ~~⇒ lub pomiędzy przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci lub usługi łączności elektronicznej w państwie członkowskim a dostawcami urządzeń towarzyszących~~ ~~⇒~~ ~~wynikającego z niniejszej dyrektywy lub z dyrektyw szczegółowych~~, nie naruszając przepisów ust. 2, krajowy organ regulacyjny na wniosek którejkolwiek ze stron ~~i bez uszczerbku dla przepisów ust. 2~~ wydaje wiążącą decyzję celem rozstrzygnięcia sporu w jak najkrótszym terminie, a w każdym razie w terminie nieprzekraczającym czterech miesięcy, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności. Dane państwo członkowskie wymaga, aby wszystkie strony sporu w pełni współpracowały z krajowym organem regulacyjnym.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

2. Państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy umożliwiające krajowym organom regulacyjnym odstępnie~~ca~~ od rozstrzygnięcia sporu za pomocą wydania wiążącej decyzji, jeżeli istnieją inne mechanizmy, w tym mediacja, mogące lepiej i w krótszym czasie przyczynić się do rozstrzygnięcia sporu, zgodnie z ~~postanowieniami~~ art. 3~~8~~. Krajowy organ regulacyjny niezwłocznie ~~po~~informuje strony. Jeżeli po upływie czterech miesięcy spór nie został rozstrzygnięty, zaś strona domagająca się naprawienia szkody nie wszczęła postępowania przed sądem, krajowy organ regulacyjny wydaje, na wniosek którejkolwiek ze stron, wiążącą decyzję celem rozstrzygnięcia sporu w możliwie najkrótszym terminie, a w każdym razie w terminie nieprzekraczającym czterech miesięcy.

3. Rozstrzygając dany spór, krajowy organ regulacyjny wydaje decyzje przy uwzględnieniu celów określonych w art. 3~~8~~. Jakikolwiek obowiązek nałożony na przedsiębiorstwo przez krajowy organ regulacyjny w związku z rozstrzygnięciem sporu powinny być zgodne z ~~postanowieniami~~ przepisami niniejszej dyrektywy ~~lub dyrektyw szczegółowych~~.

4. Decyzja~~a~~ wydana~~a~~ przez krajowy organ regulacyjny ~~zostanie publicznie udostępniona~~ podaje się do wiadomości publicznej , przy zachowaniu wymogów związanych z tajemnicą ~~przedsiębiorcy~~ przedsiębiorstwa . Stronom, których ~~ona~~ dotyczy dana decyzja , ~~należy przedstawiać się~~ ~~się~~ w sposób wyczerpujący jej uzasadnienie ~~tej decyzji~~.

5. Procedury , o których mowa określone w ust. 1, 3 oraz 4, ~~nie powinny~~ mogą uniemożliwić żadnej ze stron skierowania sporu na drogę sądową wniesienia powództwa do sądu.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 23
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~24~~27

Rozstrzygnięcie sporów transgranicznych

1. W przypadku sporu ~~transgranicznego~~ powstałego w związku ze stosowaniem niniejszej dyrektywy ~~lub dyrektyw szczegółowych~~ pomiędzy ~~stronami~~ ☒ przedsiębiorstwami ☒ w różnych państwach członkowskich ~~i w przypadku gdy rozstrzygnięcie sporu należy do właściwości krajowych organów regulacyjnych więcej niż jednego państwa członkowskiego,~~ stosuje się przepisy ust. 2, 3 i 4. ⇒ Przepisów tych nie stosuje się do sporów dotyczących koordynacji widma radiowego objętych art. 28. ⇐

2. Każda ze stron może przekazać spór danemu krajowemu organowi regulacyjnemu ☒ lub danym krajowym organom regulacyjnym ☒. Właściwe krajowe organy regulacyjne ~~koordynują swoje wysiłki i posiadają prawo do konsultacji z~~ ⇒ informują o sporze ⇐ BEREC w celu ☒ doprowadzenia do spójnego ☒ ~~zgodnego~~ rozstrzygnięcia sporu, zgodnie z celami określonymi w art. ~~8~~3.

~~Każdy krajowy organ regulacyjny właściwy do rozstrzygania takich sporów może zwrócić się do BEREC o przyjęcie opinii w odniesieniu do działań, które należy podjąć zgodnie z przepisami dyrektywy ramowej lub dyrektyw szczegółowych w celu rozstrzygnięcia sporu.~~

↓ nowy

3. BEREC wydaje opinię wskazującą krajowemu organowi regulacyjnemu lub krajowym organom regulacyjnym konieczność podjęcia konkretnego działania w celu rozstrzygnięcia sporu lub konieczność zaniechania danego działania, w jak najkrótszym czasie, a w każdym razie w terminie czterech miesięcy, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 23

~~W przypadku gdy zwrócono się do BEREC z takim wnioskiem, każdy krajowy organ regulacyjny właściwy do rozstrzygnięcia któregośkolwiek z aspektów sporu czeka z podjęciem działań rozstrzygających spór na opinię BEREC. Nie stoi to na przeszkodzie przyjęciu przez krajowe organy regulacyjne w razie potrzeby środków pilnych.~~

↓ nowy

4. Dany krajowy organ regulacyjny lub dane krajowe organy regulacyjne wstrzymują się z podjęciem działań mających na celu rozstrzygnięcie sporu do czasu wydania przez BEREC opinii. W wyjątkowych okolicznościach, w których istnieje konieczność podjęcia pilnych działań, aby zagwarantować konkurencję lub ochronić interesy użytkowników końcowych, dowolny z krajowych organów regulacyjnych może – albo na wniosek stron, albo z własnej inicjatywy – zastosować środki tymczasowe.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 23
(dostosowany)
⇒ nowy

~~Wszelkie obowiązki nałożone przez krajowe organy regulacyjne na przedsiębiorstwa w ramach rozstrzygnięcia sporu są zgodne z niniejszą dyrektywą i dyrektywami szczegółowymi.~~

5. Wszelkie obowiązki~~u~~ nałożone na przedsiębiorstwo przez krajowy organ regulacyjny w ramach rozstrzygnięcia sporu muszą być zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy ~~lub dyrektyw szczegółowych~~ i, w jak największym stopniu uwzględniając~~ia~~ opinię przyjętą przez BEREC ⇒ i muszą zostać przyjęte w terminie jednego miesiąca od daty wydania tej opinii ⇐

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 23
zmieniony sprostowaniem, Dz.U.
L 241 z 10.9.2013, s. 8

~~3. Państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy umożliwiające właściwym krajowym organom regulacyjnym wspólne odstępianie od rozstrzygnięcia sporu, w przypadku gdy istnieją inne mechanizmy, w tym mediacja, mogące lepiej i w odpowiednim czasie przyczynić się do rozstrzygnięcia sporu, zgodnie z przepisami art. 8.~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 23
(dostosowany)

~~Niezwłocznie informują one strony. Jeżeli po upływie czterech miesięcy spór nie jest rozstrzygnięty, a strona domagająca się odszkodowania nie wszczęła postępowania przed sądem oraz jeżeli żadna ze stron nie wystąpi z takim wnioskiem, krajowe organy regulacyjne koordynują swoje wysiłki celem rozstrzygnięcia sporu, zgodnie z przepisami art. 8 i w jak największym stopniu uwzględniając~~ia~~ opinię przyjętą przez BEREC.~~

46. Procedura, o której mowa w ust. 2, nie stanowi przeszkody dla żadnej ze stron we ~~wszczęciu postępowania przed~~ ☒ wniesienia powództwa do ☒ sądu~~em~~.

↓ nowy

Artykuł 28

Koordinacja widma radiowego między państwami członkowskim

1. Państwa członkowskie i ich właściwe organy zapewniają, aby użytkowanie widma radiowego było zorganizowane na ich terytorium w sposób, który nie utrudnia żadnemu innemu państwu członkowskiemu – w szczególności ze względu na szkodliwe zakłócenia transgraniczne między państwami członkowskimi – umożliwiania na swoim terytorium korzystania ze zharmonizowanego widma radiowego zgodnie z przepisami prawa Unii.

Stosują one w tym celu wszelkie niezbędne środki, bez uszczerbku dla spoczywających na nich obowiązków wynikających z przepisów prawa międzynarodowego i postanowień odpowiednich umów międzynarodowych takich jak Regulamin Radiokomunikacyjny ITU.

2. Państwa członkowskie współpracują ze sobą za pośrednictwem Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego przy transgranicznej koordynacji użytkowania widma radiowego w celu:

- a) zapewnienia zgodności z przepisami ust. 1;
- b) rozwiązywania wszelkich problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją lub szkodliwymi zakłóceniami transgranicznymi.

3. Każde zainteresowane państwo członkowskie, jak również Komisja może zwrócić się do Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego o zaoferowanie swoich dobrych usług oraz, w stosownych przypadkach, o zaproponowanie skoordynowanego rozwiązania w formie opinii, aby pomóc państwom członkowskim w stosowaniu przepisów ust. 1 i 2.

4. Komisja może – na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy oraz uwzględniając w jak największym stopniu opinię Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego – przyjąć środki wykonawcze w celu wyeliminowania szkodliwych zakłóceń transgranicznych między dwoma lub kilkoma państwami członkowskimi, które to zakłócenia uniemożliwiają im użytkowanie zharmonizowanego widma radiowego na ich terytorium. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 110 ust. 4.

TYTUŁ III: WDROŻENIE

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 24
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~21~~29

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają ~~zasady~~ przepisy dotyczące sankcji , grzywien i sankcji okresowych, w stosownych przypadkach, mających zastosowanie do naruszeń krajowych przepisów przyjętych ~~zgodnie z~~ na podstawie niniejszej ~~dyrektywy~~ lub dowolnej odpowiedniej prawnie wiążącej decyzji krajowego organu regulacyjnego lub innego właściwego organu i ~~dyrektywami szczegółowymi~~ oraz wprowadzają wszelkie środki niezbędne, by zapewnić ich wykonanie ~~zapewniają wykonywanie tych sankcji.~~ ⇒ W granicach określonych przepisami krajowego prawa konstytucyjnego krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy mają prawo nakładać takie sankcje. Przewidziane sankcje muszą być odpowiednie, skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie zgłaszają te przepisy Komisji najpóźniej do dnia ~~25 maja 2011 r.~~ [data transpozycji] r. i niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

↓ 2002/20/WE art. 10
(dostosowany)

Artykuł ~~10~~30

Zgodność z ~~wymogami~~ warunkami ogólnego zezwolenia lub praw użytkowania oraz ze szczegółowymi obowiązkami

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 6 lit. a)
(dostosowany)
⇒ nowy

1. ⇒ Państwa członkowskie zapewniają, aby ich krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy ~~Krajowe organy regulacyjne monitorowały i nadzorowały~~ przestrzeganie ~~wymogów~~ warunków, którymi obwarowano ~~związanych z~~ ogólnym zezwoleniem lub prawami użytkownika, ~~oraz~~ szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 613 ust. 2, ~~zgodnie z art. 11~~ ⇒ oraz obowiązku użytkownika widma radiowego w wydajny i skuteczny sposób zgodnie z art. 4, art. 45 i art. 47 ust. 1 i 2 .

Krajowe organy regulacyjne ⇒ i inne właściwe organy ⇒ uprawnione są do żądania, aby przedsiębiorstwa ~~udostępniające sieci lub świadczące usługi łączności elektronicznej na podstawie~~ objęte ~~ogólnego zezwolenia~~ lub korzystające z prawa użytkownika ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ⇒ radiowych lub numerów dostarczyły wszystkich informacji niezbędnych do sprawdzenia, czy są spełnione ~~wymogi~~ warunki, którymi obwarowano ~~określone w~~ ogólnym zezwoleniu, lub ~~prawa~~ użytkownika, lub szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 613 ust. 2 lub art. 47 ust. 1 i 2 , zgodnie z art. 1121.

2. W przypadku gdy krajowy ⇒ właściwy ⇒ organ ~~regulacyjny~~ stwierdzi, że dane przedsiębiorstwo nie spełnia co najmniej jednego spośród ~~wymogów~~ warunków, którymi obwarowano ~~określonych w~~ ogólnym zezwoleniu, lub ~~prawa~~ użytkownika, lub szczególnych obowiązków, o których mowa w art. 613 ust. 2, powiadamia o tym przedsiębiorstwo i zapewnia mu możliwość wypowiedzenia się w tej kwestii, w rozsądnym terminie.

3. Właściwy organ uprawniony jest do żądania zaprzestania naruszeń, o których mowa w ust. 2, niezwłocznie albo w rozsądnym terminie, a także przyjmuje odpowiednie i proporcjonalne środki służące zapewnieniu przestrzegania przepisów.

W tym celu państwa członkowskie upoważniają właściwe organy do nakładania:

a) w stosownych przypadkach odstraszaających sankcji finansowych, które mogą obejmować ~~okresowe~~ sankcje ⇒ okresowe ⇒ z mocą wsteczną; oraz

b) nakazów zaprzestania lub opóźnienia świadczenia usługi lub pakietu usług, których kontynuowanie prowadziłyby do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu osiągnięcia zgodności ze zobowiązaniami dotyczącymi dostępu nałożonymi po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 1665 ~~dyrektywy 2002/21/WE~~ (dyrektywa ramowa).

O środkach oraz uzasadnieniu ich zastosowania ~~należy~~ niezwłocznie ~~zawiadomić~~ ⇒ zawiadamia się ⇒ dane przedsiębiorstwo oraz ~~wyznaczyć~~ ⇒ wyznacza się ⇒ rozsądny termin, w którym przedsiębiorstwo ~~będzie musiało~~ się do nich ~~dozastosować~~.

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 6 lit. b)
⇒ nowy

4. Niezależnie od przepisów ust. 2 i 3, państwa członkowskie upoważniają właściwy organ do nakładania w stosownych przypadkach sankcji finansowych na przedsiębiorstwa z tytułu nieprzekazania informacji zgodnie z obowiązkami nałożonymi na podstawie art. 1121 ust. 1

lit. a) lub b) ~~niniejszej dyrektywy~~ i art. ~~967~~ ~~dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie)~~ w rozsądnym terminie określonym przez krajowy ~~⇒ właściwy ⇐~~ organ ~~regulacyjny~~.

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 6 lit. c)
(dostosowany)

5. W przypadkach poważnego ~~☒~~ naruszenia ~~☒~~ lub powtarzających się ~~naruszenia~~ warunków ogólnego zezwolenia lub warunków związanych z prawami użytkownika lub szczególnych obowiązków, o których mowa w art. ~~613~~ ust. 2 ~~☒~~ lub art. 47 ust. 1 lub 2 ~~☒~~, w przypadku gdy środki służące zapewnieniu przestrzegania przepisów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, okażą się nieskuteczne, ~~☒~~ państwa członkowskie zapewniają, aby ~~☒~~ krajowe organy regulacyjne ~~☒~~ lub inne właściwe organy ~~☒~~ mogły ~~☒~~ uniemożliwić przedsiębiorstwu dalsze ~~świadczenie usług dostępu do~~ ~~☒~~ udostępnianie ~~☒~~ sieci lub usług łączności elektronicznej albo ~~☒~~ mogły ~~☒~~ zawiesić lub cofnąć ~~prawa~~ użytkownika. ~~☒~~ Państwa członkowskie przyznają odpowiedniemu organowi uprawnienia do nakładania ~~☒~~ ~~W odniesieniu do okresu każdego uchybienia mogą zostać zastosowane~~ sankcje i kary, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające ~~☒~~. Te sankcje i kary mogą być stosowane do okresu każdego naruszenia ~~☒~~, nawet jeżeli takie ~~uchybie~~ ~~☒~~ naruszenie ~~☒~~ zostało później naprawione.

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 6 lit. d)
(dostosowany)

6. Niezależnie od przepisów ust. 2, 3 i 5, w przypadku gdy właściwy organ dysponuje dowodem naruszenia ~~wymogów~~ ~~☒~~ warunków ~~☒~~ związanych z ogólnym zezwoleniem, prawami użytkownika lub obowiązków szczególnych, o których mowa w art. ~~613~~ ust. 2 ~~☒~~ lub art. 47 ust. 1 i 2 ~~☒~~, a naruszenie to stanowi bezpośrednie i poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego, ~~obronności~~ lub zdrowia publicznego, albo spowoduje poważne problemy gospodarcze lub operacyjne dla innych dostawców lub użytkowników korzystających z sieci lub usług łączności elektronicznej lub innych użytkowników widma radiowego, może on niezwłocznie podjąć środki tymczasowe mające na celu naprawienie sytuacji, zanim zostanie wydana ostateczna decyzja w tej sprawie. Należy jednak zapewnić danemu przedsiębiorstwu rozsądną możliwość wypowiedzenia się w danej kwestii i zaproponowania ~~jakikolwiek~~ ~~☒~~ ewentualnych ~~☒~~ środków naprawczych. W stosownych przypadkach właściwy organ może zatwierdzić środki tymczasowe, które mogą obowiązywać przez maksymalnie 3 miesiące, ale które – w sytuacji gdy nie zostały zakończone procedury egzekwowania – mogą zostać przedłużone na kolejny okres nie dłuższy niż trzy miesiące.

↓ 2002/20/WE (dostosowany)

7. Przedsiębiorstwa mają prawo odwołania się od środków ~~podjętych~~ ~~☒~~ wprowadzonych ~~☒~~ na mocy ~~postanowień~~ niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule ~~4~~ ~~31~~ ~~☒~~ niniejszej ~~☒~~ dyrektywy ~~2002/21/WE (dyrektywy ramowej)~~.

↓ 2002/21/WE

Artykuł ~~431~~

Prawo odwołania się

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 4 lit. a)
(dostosowany)
⇒ nowy

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby na poziomie krajowym istniały skuteczne mechanizmy umożliwiające użytkownikom lub przedsiębiorstwom udostępniającym sieci lub usługi łączności elektronicznej, których dotyczy dana decyzja wydana przez krajowy właściwy organ regulacyjny, korzystanie z prawa odwołania się od takiej decyzji do organu odwoławczego całkowicie niezależnego od zaangażowanych stron uczestniczących w sporze oraz od wszelkiej zewnętrznej interwencji lub presji politycznej, która mogłaby przeszkodzić mu w niezależnej ocenie zawisłych przed nim spraw. Organ taki, który może być sądem, dysponuje odpowiednią wiedzą specjalistyczną pozwalającą mu na skuteczne wypełnianie swoich funkcji. Państwa członkowskie zapewniają, aby aspekty merytoryczne każdej sprawy zostały właściwie rozpatrzone, oraz zapewniają istnienie skutecznych środków odwoławczych.

Do czasu rozpatrzenia odwołania decyzja krajowego właściwego organu regulacyjnego pozostaje w mocy, chyba że zgodnie z prawem krajowym zostaną zastosowane środki przejściowe.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

2. Jeżeli organ odwoławczy, o którym mowa w ust. 1 powyżej, nie jest organem sądowym, powinien on zawsze sporządzić na piśmie uzasadnienie swojej decyzji. Ponadto, w takim przypadku, decyzja takiego organu ~~winna być zaskarżalna~~ musi podlegać kontroli przez ~~przed~~ organem sądowym w rozumieniu art. 267 Traktatu.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 4 lit. b)
⇒ nowy

3. Państwa członkowskie gromadzą informacje na temat ogólnego przedmiotu odwołań, liczby wniosków odwoławczych, czasu trwania postępowań odwoławczych oraz liczby wydanych decyzji o zastosowaniu środków przejściowych. Na uzasadniony wniosek Komisji lub BEREC państwa członkowskie przekazują im takie informacje, jak również decyzje lub orzeczenia.

TYTUŁ IV: PROCEDURY DOTYCZĄCE RYNKU WEWNĘTRZNEGO

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 6
(dostosowany)

Artykuł 732

Konsolidacja rynku wewnętrznego w zakresie łączności elektronicznej

1. Realizując swoje zadania wynikające z przepisów niniejszej dyrektywy ~~i dyrektyw szczegółowych~~, krajowe organy regulacyjne w jak największym stopniu uwzględniają cele określone w art. 3, w zakresie, w jakim dotyczą one funkcjonowania rynku wewnętrznego.

2. Krajowe organy regulacyjne przyczyniają się do rozwoju rynku wewnętrznego poprzez przejrzystą współpracę między sobą, z Komisją i z BEREC, tak, aby zapewnić jednolite stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy i ~~dyrektyw szczegółowych~~ we wszystkich państwach członkowskich. W tym celu krajowe organy regulacyjne w szczególności współpracują z Komisją i BEREC przy określaniu rodzajów instrumentów i środków naprawczych najodpowiedniejszych do zastosowania w określonych sytuacjach rynkowych.

3. O ile zalecenia lub wytyczne przyjęte zgodnie z art. ~~7~~ 34 nie stanowią inaczej, z chwilą zakończenia konsultacji, o których mowa w art. 6 23, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny zamierza podjąć środek, który:

a) jest objęty zakresem stosowania art. 59, 62, 65 lub 66 ~~15 lub art. 16~~ niniejszej dyrektywy ~~lub art. 5 lub art. 8 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie)~~; oraz

b) może oddziaływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, udostępnia on ~~projekt~~ planowane ~~ego~~ środek ~~a~~ Komisji, BEREC i krajowym organom regulacyjnym w innych państwach członkowskich, jednocześnie, wraz z uzasadnieniem tego środka, zgodnie z art. 520 ust. 3, oraz informuje o tym Komisję, BEREC i inne krajowe organy regulacyjne. Krajowe organy regulacyjne, BEREC i Komisja mogą przedstawić swoje uwagi danemu krajowemu organowi regulacyjnemu wyłącznie w terminie jednego miesiąca. Termin jednomiesięczny nie może zostać przedłużony.

4. W przypadku gdy celem proponowanego środka, o którym mowa w ust. 3, jest:

a) zdefiniowanie ~~odnośnego~~ rynku właściwego , różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu zgodnie z art. ~~15~~ 62 ust. 1; lub

b) podjęcie decyzji o wskazaniu lub niewskazaniu przedsiębiorstwa jako posiadającego, samodzielnie albo łącznie z innymi, znaczącą pozycję rynkową, zgodnie z art. ~~1665~~ ust. ~~3~~ 4 lub 45;

oraz środek ten oddziaływałby na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, a Komisja poinformowała krajowy organ regulacyjny o swojej opinii, zgodnie z którą ~~proponowany~~ ~~planowany~~ środek stanowiłby przeszkodę w funkcjonowaniu rynku jednolitego, lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii ~~wspólnotowego~~, a w szczególności z celami, o których mowa w art. 83, wówczas ~~proponowany~~ ~~planowany~~ środek nie może zostać przyjęty przez kolejne dwa miesiące. Termin ten nie może zostać przedłużony. W takim przypadku Komisja informuje pozostałe krajowe organy regulacyjne o swoich zastrzeżeniach.

5. W terminie dwóch miesięcy, o którym mowa w ust. 4, Komisja może:

a) podjąć decyzję, zgodnie z którą krajowy organ regulacyjny będzie musiał wycofać ~~proponowany~~ ~~planowany~~ środek; lub

b) podjąć decyzję o wycofaniu zastrzeżeń związanych z ~~proponowanym~~ ~~planowanym~~ środkiem, o którym mowa w ust. 4.

Przed wydaniem decyzji Komisja w jak największym stopniu uwzględnia opinię BEREC. Decyzji towarzyszy szczegółowa i obiektywna analiza, dlatego Komisja uznaje, że ~~projektowany~~ ~~planowany~~ środek nie powinien zostać przyjęty, łącznie ze szczegółowymi propozycjami w sprawie zmiany ~~projektowanego~~ ~~planowanego~~ środka.

6. W przypadku gdy Komisja przyjęła, zgodnie z ust. 5, decyzję wymagającą od krajowego organu regulacyjnego wycofania ~~proponowanego~~ ~~planowanego~~ środka, krajowy organ

regulacyjny zmienia lub wycofuje ~~proponowany~~ planowany środek w terminie sześciu miesięcy od daty decyzji Komisji. Gdy ~~proponowany~~ planowany środek zostaje zmieniony, krajowy organ regulacyjny przystępuje do konsultacji publicznych zgodnie z procedurami, o których mowa w art. ~~623~~, i ponownie zgłasza zmieniony ~~proponowany~~ planowany środek Komisji zgodnie z przepisami ust. 3.

7. Krajowy organ regulacyjny uwzględnia w jak największym stopniu uwagi innych krajowych organów regulacyjnych, BEREC i Komisji i może – z wyjątkiem sytuacji objętych zakresem stosowania ust. 4 i ust. 5 lit. a) – przyjąć ~~proponowany~~ planowany środek, a w przypadku przyjęcia tego środka – powiadamia o tym Komisję.

8. Krajowy organ regulacyjny przekazuje Komisji i BEREC wszystkie przyjęte ostateczne środki objęte zakresem ~~stosowania art. 7~~ ust. 3 lit. a) i b).

9. W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny uzna, że zachodzi pilna potrzeba podjęcia działania w celu ochrony konkurencji i interesów użytkowników, w drodze odstępstwa od procedury określonej w ust. 3 i 4~~5~~ może on niezwłocznie przyjąć proporcjonalne i tymczasowe środki. O przyjęciu tych środków zawiadamia niezwłocznie Komisję, pozostałe krajowe organy regulacyjne i BEREC, przedstawiając odpowiednie uzasadnienie. Decyzja krajowego organu regulacyjnego o nadaniu tym środkom ~~charakteru~~ trwałego charakteru lub przedłużeniu terminu ich stosowania podlega przepisom ust. 3 i 4.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 7
(dostosowany)

Artykuł ~~7a~~33

Procedura dotycząca spójnego stosowania środków naprawczych

1. Jeżeli ~~projektowany~~ planowany środek, objęty art. ~~732~~ ust. 3, ma na celu nałożenie, zmianę lub ~~wycofanie~~ uchylenie obowiązku nałożonego na operatora na podstawie art. ~~16~~ ~~65~~ w związku z art. ~~5~~ ~~59~~ i art. ~~967-1374~~ ~~dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie)~~ oraz na podstawie art. ~~17~~ ~~dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usługach powszechnej)~~, Komisja może w terminie miesiąca, o którym mowa w art. ~~732~~ ust. 3 ~~niniejszej dyrektywy~~, poinformować dany krajowy organ regulacyjny i BEREC o powodach uznania, że projektowany środek stanowiłby przeszkodę dla tworzenia jednolitego rynku lub że żywi poważne wątpliwości co do zgodności tego środka z prawem Unii ~~wspólnotowym~~. W takim przypadku ~~projektowany~~ planowany środek nie jest przyjmowany w kolejnych trzech miesiącach następujących po zgłoszeniu dokonany przez Komisję.

W przypadku braku takiego zgłoszenia właściwy krajowy organ regulacyjny może przyjąć ~~projektowany~~ planowany środek, uwzględniając w jak największym zakresie wszelkie uwagi Komisji, BEREC lub innego krajowego organu regulacyjnego.

2. W terminie trzech miesięcy, o którym mowa w ust. 1, Komisja, BEREC i właściwy krajowy organ regulacyjny ściśle współpracują w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego środka w świetle celów ustanowionych w art. ~~83~~, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.

3. W ciągu sześciu tygodni od rozpoczęcia trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, BEREC wydaje większością głosów swoich członków opinię na temat zgłoszenia Komisji,

o którym mowa w ust. 1, wskazując, czy uważa, że ~~projektowany~~ ☒ planowany ☒ środek powinien być zmieniony lub wycofany i przedstawia w tym celu w stosownych przypadkach szczegółowe propozycje. Opinię tę ~~należy~~ uzasadniać się i ~~upublicznie~~ ☒ podaje do publicznej wiadomości ☒.

4. Jeżeli BEREC podziela w swojej opinii wątpliwości Komisji, współpracuje on ściśle z odpowiednim krajowym organem regulacyjnym w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego środka. Przed upływem trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, krajowy organ regulacyjny może:

a) zmienić lub wycofać ~~projektowany~~ ☒ planowany ☒ środek, uwzględniając w jak największym stopniu zgłoszenie Komisji, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię i radę BEREC;

b) utrzymać swój ~~projektowany~~ ☒ planowany ☒ środek.

~~5. Jeżeli BEREC nie podziela poważnych wątpliwości Komisji lub nie wyda opinii, lub jeśli krajowy organ regulacyjny zmieni lub utrzyma swój projektowany środek zgodnie z ust. 4, Ww~~ ciągu jednego miesiąca od upływu trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1, oraz przy uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, jeżeli została ona wydana, Komisja może:

a) wydać zalecenie zobowiązujące właściwy krajowy organ regulacyjny do zmienienia lub wycofania ~~projektowanego~~ ☒ planowanego ☒ środka, włącznie z przedstawieniem konkretnych propozycji w tym zakresie, i zawierające uzasadnienie wydania tego zalecenia, w szczególności jeżeli BEREC nie podziela poważnych wątpliwości Komisji;

b) podjąć decyzję o wycofaniu zastrzeżeń zgłoszonych zgodnie z ust. 1.

↓ nowy

c) podjąć decyzję zobowiązującą dany krajowy organ regulacyjny do wycofania planowanego środka, jeżeli BEREC zgłosi Komisji poważne wątpliwości. Decyzji towarzyszy szczegółowa i obiektywna analiza, dlaczego Komisja uznaje, że planowany środek nie powinien zostać przyjęty, łącznie ze szczegółowymi propozycjami w sprawie zmiany planowanego środka. W tym przypadku stosuje się odpowiednio procedurę, o której mowa w art. 32 ust. 6.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 7
(dostosowany)

6. W ciągu jednego miesiąca od wydania przez Komisję zalecenia na mocy ust. 5 lit. a) lub wycofania zastrzeżeń zgodnie z ust. 5 lit. b) właściwy krajowy organ regulacyjny powiadamia Komisję i BEREC o przyjęciu ostatecznego środka.

Okres ten można wydłużyć, tak aby umożliwić krajowemu organowi regulacyjnemu wszczęcie konsultacji publicznych zgodnie z art. ~~623~~.

7. Jeżeli krajowy organ regulacyjny postanawia nie zmieniać lub też nie wycofywać ~~projektowanego~~ ☒ planowanego ☒ środka na podstawie zalecenia wydanego zgodnie z ust. 5 lit. a), przedstawia on umotywowane uzasadnienie.

8. Krajowy organ regulacyjny może wycofać proponowany ~~wniosek dotyczący projektowanego~~ ☒ planowany ☒ środka na każdym etapie procedury.

Artykuł ~~7b~~34

Przepisy wykonawcze

~~1.~~ Po przeprowadzeniu konsultacji publicznych i konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi, a także po uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, Komisja może przyjąć zalecenia lub wytyczne w odniesieniu do art. ~~732~~, w których określa formę, treść i stopień szczegółowości powiadomień wymaganych zgodnie z art. ~~732~~ ust. 3, okoliczności, w których powiadomienia nie będą wymagane, oraz sposób obliczania terminów.

~~2. Środki, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 22 ust. 2.~~

↓ nowy

ROZDZIAŁ II

SPÓJNY PRZYDZIAŁ WIDMA

Artykuł 35

Proces wzajemnej oceny

1. W odniesieniu do zarządzania widmem radiowym krajowym organom regulacyjnym powierza się uprawnienia do przyjęcia przynajmniej następujących środków:

- a) w przypadku indywidualnych praw użytkowania widma radiowego – procedura selekcji w odniesieniu do art. 54;
- b) w stosownych przypadkach kryteria dotyczące kwalifikowalności oferenta, w odniesieniu do art. 48 ust. 4;
- c) parametry środków z zakresu wyceny ekonomicznej widma, takie jak cena wywoławcza, w odniesieniu do art. 42;
- d) okres obowiązywania praw użytkowania oraz warunki odnowienia praw zgodnie z art. 49 i 50;
- e) w razie konieczności wszelkie środki służące pobudzeniu konkurencji zgodnie z art. 52;
- f) warunki dotyczące przydzielania i przenoszenia praw użytkowania widma radiowego, w tym obrotu nimi i ich dzierżawy, w odniesieniu do art. 51, współdzielenia widma lub infrastruktury bezprzewodowej, w odniesieniu do art. 59 ust. 3, lub gromadzenia praw użytkowania, w odniesieniu do art. 52 ust. 2 lit. c) i e); oraz
- g) parametry warunków dotyczących zasięgu zgodnie z ogólnymi celami polityki państwa członkowskiego w tym zakresie, w odniesieniu do art. 47.

Przyjmując te środki, krajowy organ regulacyjny uwzględnia odnośne cele polityki krajowej określone przez państwo członkowskie, jak również inne odpowiednie środki krajowe dotyczące zarządzania widmem radiowym zgodnie z przepisami prawa Unii oraz opiera swój środek na dokładnej i obiektywnej ocenie konkurencji, uwarunkowań technicznych i warunków ekonomicznych na rynku.

2. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny zamierza zastosować środek, który wchodzi w zakres ust. 1 lit. a)–g), udostępnia on planowany środek, wraz z jego uzasadnieniem, jednocześnie Komisji, BEREC i krajowym organom regulacyjnym w innych państwach członkowskich.

3. W terminie jednego miesiąca lub w dłuższym terminie, jeżeli krajowy organ regulacyjny zgodzi się wydłużyć termin, BEREC wydaje uzasadnioną opinię na temat planowanego środka, w której analizuje, czy środek jest najwłaściwszym rozwiązaniem służącym:

- a) wspieraniu rozwoju rynku wewnętrznego oraz konkurencji oraz maksymalizacji korzyści dla konsumentów, a także, szerzej, realizacji celów i zasad określonych w art. 3 i art. 45 ust. 2;
- b) zapewnieniu skutecznego i wydajnego użytkowania widma radiowego; oraz
- c) zapewnieniu stabilnych i przewidywalnych warunków inwestycyjnych dla dotychczasowych i przyszłych użytkowników widma radiowego przy wdrażaniu sieci na potrzeby świadczenia usług łączności elektronicznej, które wykorzystują widmo radiowe.

W uzasadnionej opinii stwierdza się, czy planowany środek należy zmienić czy też wycofać. W stosownych przypadkach BEREC wydaje szczegółowe zalecenia w tym względzie. Krajowe organy regulacyjne oraz Komisja mogą również zgłaszać uwagi do projektu decyzji do danego krajowego organu regulacyjnego.

4. BEREC i krajowe organy regulacyjne, wykonując swoje zadania na podstawie niniejszego artykułu, uwzględniają w szczególności:

- a) cele i zasady przewidziane w niniejszej dyrektywie, jak również każdą odnośną decyzję wykonawczą Komisji przyjętą zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz decyzjami 676/2002/WE i 243/2012/WE;
- b) wszelkie szczegółowe cele krajowe ustanowione przez państwo członkowskie, zgodne z przepisami prawa Unii;
- c) konieczność unikania zakłócania konkurencji przy przyjmowaniu tych środków;
- d) wyniki najnowszej analizy geograficznej sieci na podstawie art. 22;
- e) konieczność zapewnienia spójności z niedawno zakończonymi i toczącymi się postępowaniami w sprawie przydziału praw w innych państwach członkowskich oraz ewentualny wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi; oraz
- f) wszelkie odnośne opinie Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego.

5. Przed przyjęciem ostatecznej decyzji krajowy organ regulacyjny uwzględnia w jak największym stopniu opinię BEREC oraz uwagi zgłoszone przez Komisję i inne krajowe organy regulacyjne. O treści przyjętej ostatecznej decyzji powiadamia BEREC i Komisję.

Jeżeli krajowy organ regulacyjny postanawia nie zmieniać lub też nie wycofywać planowanego środka na podstawie uzasadnionej opinii wydanej zgodnie z ust. 2, przedstawia on umotywowane uzasadnienie.

Zainteresowany krajowy organ regulacyjny może wycofać swój planowany środek na każdym etapie procedury.

6. Opracowując swój planowany środek na podstawie niniejszego artykułu, krajowe organy regulacyjne mogą zwracać się o pomoc do BEREC.

7. BEREC, Komisja i zainteresowany krajowy organ regulacyjny ściśle współpracują w celu określenia najwłaściwszego i najskuteczniejszego rozwiązania w świetle celów regulacyjnych i zasad ustanowionych w niniejszej dyrektywie, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.

8. Ostateczna decyzja przyjęta przez krajowy organ regulacyjny podlega publikacji.

↓ 2002/20/WE (dostosowany)

Artykuł ~~36~~

Zharmonizowane przydzielanie częstotliwości radiowych

Jeżeli zasady dotyczące użytkowania częstotliwości radiowych zostały zharmonizowane i osiągnięto porozumienie co do warunków i procedur dostępu do nich, a przedsiębiorstwa, którym ma zostać przyznane prawo użytkowania częstotliwości radiowych, zostały wybrane zgodnie z zasadami wynikającymi z umów międzynarodowych i przepisów prawa Unii ~~wspólnotowego~~, państwa członkowskie przyznają zgodnie z tymi zasadami prawo użytkowania takich częstotliwości radiowych. Jeżeli wszystkie krajowe ~~wymogi~~ warunki, którymi obwarowano ~~prawo~~ użytkowania danych częstotliwości radiowych, zostały spełnione w przypadku powszechnej procedury selekcyjnej, państwa członkowskie nie będą nakładają ~~żadnych dalszych wymogów~~ warunków ~~ani~~, ani nie ustalają dodatkowych kryteriów czy procedur, które ograniczałyby, modyfikowały lub opóźniały właściwą realizację wspólnego przyznawania takich częstotliwości radiowych.

↓ nowy

Artykuł 37

Procedura wspólnego udzielania zezwoleń w celu przyznania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego

1. Dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą współpracować ze sobą oraz z Komisją i BEREC w celu wypełniania spoczywających na nich obowiązków wynikających z art. 13, 46 i 54 poprzez kolegialne określenie wspólnych aspektów procedury udzielania zezwoleń, a także wspólne przeprowadzanie procedury selekcji w celu przyznania indywidualnych praw użytkowania widma radiowego, w stosownych przypadkach, według wszelkich wspólnych harmonogramów ustalonych zgodnie z art. 53. Procedura wspólnego udzielania zezwoleń musi spełniać następujące kryteria:

- a) właściwe organy wszczynają i przeprowadzają indywidualną krajową procedurę udzielania zezwoleń według wspólnie uzgodnionego harmonogramu;
- b) procedura przewiduje, w stosownych przypadkach, wspólne warunki i procedury selekcji i przyznawania indywidualnych praw dla państw członkowskich, których to dotyczy;
- c) procedura przewiduje, w stosownych przypadkach, wspólne i porównywalne warunki, którymi obwarowane mają zostać indywidualne prawa użytkowania w państwach członkowskich, których to dotyczy, m.in. umożliwiające przyznanie użytkownikom podobnych bloków widma radiowego;

- d) procedura jest otwarta w każdym momencie – do czasu zakończenia procedury udzielania zezwoleń – dla innych państw członkowskich.

2. Jeżeli środki wprowadzone do celów ust. 1 wchodzą w zakres art. 35 ust. 1, krajowe organy regulacyjne, których to dotyczy, stosują procedurę przewidzianą w tym artykule jednocześnie.

ROZDZIAŁ III

PROCEDURY HARMONIZACJI

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 21
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~19~~38

Procedury harmonizacji

1. ~~Bez uszczerbku dla~~ ☒ Nie naruszając przepisów ☒ art. ~~9~~ 37, 45, art. 46 ust. 3, art. 47 ust. 3 i art. 53 ☒ ~~niniejszej dyrektywy oraz art. 6 i 8 dyrektywy 2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach)~~, w przypadku gdy Komisja stwierdzi, że rozbieżności we wdrażaniu przez krajowe organy regulacyjne ⇒ lub inne właściwe organy ⇐ zadań regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie ~~i w dyrektywach szczegółowych~~ mogą stwarzać przeszkody w tworzeniu rynku wewnętrznego, może ona wydać zalecenie lub decyzję co do zharmonizowanego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy ~~i dyrektyw szczegółowych~~ w celu przyspieszenia realizacji celów określonych w art. ~~38~~, w jak największym stopniu uwzględniając opinię BEREC.

2. ~~Wydając zalecenie zgodnie z ust. 1, Komisja działa zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 22 ust. 2.~~

Państwa członkowskie zapewniają, aby ☒ przy wypełnianiu swoich zadań ☒ krajowe organy regulacyjne i ⇒ inne właściwe organy ⇐ w jak największym stopniu uwzględniały ~~te~~ zalecenia ☒ wydane na podstawie ust. 1 ☒ ~~przy wypełnianiu swoich zadań~~. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny ⇒ lub inny właściwy organ ⇐ postanowi nie stosować się do danego zalecenia, informuje o tym Komisję, uzasadniając swoje stanowisko.

3. Decyzje przyjęte zgodnie z ust. 1 mogą zawierać jedynie określenie zharmonizowanego lub skoordynowanego podejścia w celu rozwiązania następujących kwestii:

- a) niespójnego wdrażania przez krajowe organy regulacyjne ogólnych podejść regulacyjnych dotyczących regulacji rynków łączności elektronicznej ~~przy~~ ☒ w ☒ zastosowaniu art. ~~15~~ 62 i ~~16~~ 65, jeżeli tworzy to barierę dla rynku wewnętrznego; decyzje takie nie odnoszą się do szczegółowych powiadomień wydawanych przez krajowe organy regulacyjne zgodnie z art. ~~7a~~33;

W takim przypadku Komisja przedstawia projekt decyzji jedynie:

- co najmniej po dwóch latach od przyjęcia swojego zalecenia dotyczącego tej samej kwestii, oraz
- przy uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC w tej sprawie na temat przyjęcia takiej decyzji, którą to opinię BEREC dostarcza w okresie trzech miesięcy od wystąpienia o nią przez Komisję;

- b) numerowania, w tym zakresów numerów, przenoszenia numerów i identyfikatorów, systemów translacji numerów i adresów oraz dostępu do służb ~~ratowniczych~~ ☒ ratunkowych ☒ pod numerem 112.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, ~~mająca na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie~~, jest przyjmowana zgodnie z procedurą ~~regulacyjną~~ ⇒ sprawdzającą ⇐ ~~połączoną z kontrolą~~, o której mowa w art. ~~22~~110 ust. ~~3~~4.

5. BEREC może z własnej inicjatywy doradzić Komisji, czy należy przyjąć środki zgodnie z ust. 1.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)
→₁ 2009/140/WE art. 1 pkt 19 lit.
a)

Artykuł ~~17~~39

Normalizacja

1. Komisja, ~~działając zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 2~~, sporządza i opublikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej Wspólnot Europejskich listę →₁ norm nieobowiązkowych ← ☒ lub ☒ specyfikacji, które mogą posłużyć za podstawę do wszczęcia procedury harmonizacji w dziedzinie udostępniania sieci łączności elektronicznej, usług łączności elektronicznej ☒ oraz ☒ urządzeń ~~towarzyszących~~ i usług ☒ towarzyszących ☒. W razie potrzeby Komisja ~~będzie mogła~~ ☒ może ☒, ~~działając zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 2~~ i po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy dyrektywy 2015/1535/UE ~~98/34/WE~~, zażądać od europejskich organizacji normalizacyjnych (Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego — CEN, Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki — CENELEC i Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych — ETSI) ustanowienia norm.

2. Państwa członkowskie ~~będą zachęcały~~ do stosowania norm lub specyfikacji, o których mowa w ust. 1, przy świadczeniu usług, udostępnianiu technicznych interfejsów lub funkcji sieciowych, w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapewnienia interoperacyjności usług i zwiększenia ☒ użytkownikom ☒ swobody wyboru ~~użytkowników~~.

~~Tak długo, jak~~ ☒ Dopóki ☒ normy i/lub specyfikacje nie zostaną opublikowane zgodnie z ust. 1, państwa członkowskie ~~będą zachęcały~~ do wdrożenia norm lub specyfikacji przyjętych przez europejskie organizacje normalizacyjne.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 19 lit.
b)

W przypadku braku takich norm lub specyfikacji, państwa członkowskie zachęcają do wdrożenia międzynarodowych norm lub zaleceń przyjętych przez Międzynarodową Unię Telekomunikacyjną (ITU), Europejską Organizację Poczty i Telekomunikacji (CEPT), Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO) lub Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC).

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

W przypadku gdy istniejących już norm międzynarodowych, państwa członkowskie ~~będą zachęcały~~ europejskie organizacje normalizacyjne ~~do stosowania ich~~ tych norm lub ich odpowiednich części jako podstawę norm, które ~~mają być rozwinięte~~ opracowują , chyba że takie normy międzynarodowe lub ich odpowiednie części okazałyby się nieskuteczne.

3. Jeżeli normy ~~i~~ lub specyfikacje, o których mowa w ust. 1, nie zostały odpowiednio wdrożone, ~~tak więc że~~ przez co interoperacyjność usług w jednym państwie członkowskim lub ~~więcej~~ większej ich liczbie państwach członkowskich nie może zostać zapewniona, wdrożenie takich norm ~~i~~ lub specyfikacji może stać się obowiązkowe, zgodnie z procedurą określoną w ust. 4, w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapewnienia interoperacyjności usług i ~~zwiększenia~~ zapewnienia użytkownikom większej swobody wyboru ~~użytkowników~~.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 19 lit. c) (dostosowany)

4. W przypadku gdy Komisja zamierza wprowadzić obowiązek wdrożenia niektórych norm lub specyfikacji, publikuje odpowiednią informację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz wzywa wszystkie zainteresowane strony do publicznego wypowiedzenia się w tej sprawie. Komisja podejmuje odpowiednie środki wykonawcze oraz wprowadza obowiązek wdrożenia odpowiednich norm, zamieszczając odesłanie do nich jako norm obowiązkowych ~~we~~ na liście norm lub specyfikacji opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5. W przypadku gdy Komisja uzna, że normy lub specyfikacje, o których mowa w ust. 1, nie przyczyniają się już ~~dużej~~ do ~~harmonizacji świadczonych~~ świadczenia zharmonizowanych usług łączności elektronicznej, albo że nie odpowiadają już potrzebom konsumentów lub utrudniają postęp technologiczny, usuwa je z listy norm lub specyfikacji, o której mowa w ust. 1, ~~działając zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 22 ust. 2.~~

↓ 2002/21/WE (dostosowany)
→₁ 2009/140/WE art. 1 pkt 19 lit. d)

6. Jeżeli Komisja uzna, że normy ~~i~~ lub specyfikacje, o których mowa w ust. 4, nie przyczyniają się już ~~dużej~~ do ~~harmonizacji świadczonych~~ świadczenia zharmonizowanych usług łączności elektronicznej, albo że nie ~~wychodzą naprzeciw~~ odpowiadają już potrzebom konsumenta lub utrudniają ~~rozwoj~~ postęp technologiczny, →₁ podejmuje właściwe środki wykonawcze i usuwa te normy lub specyfikacje z listy norm lub specyfikacji, o której mowa w ust. 1 ←.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 19 lit. e) (dostosowany)
⇒ nowy

~~6a7.~~ Środki wykonawcze mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, o których mowa w ust. 4 i 6, przyjmowane są zgodnie z procedurą ⇒ sprawdzającą ⇐ regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. ~~22~~110 ust. ~~34~~.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

~~78.~~ ~~Postanowienia~~ ☒ Przepisy ☒ niniejszego artykułu nie mają zastosowania w odniesieniu do podstawowych wymogów, specyfikacji interfejsów ~~oraz~~ ☒ lub ☒ zharmonizowanych norm, do których ~~znajdują zastosowanie postanowienia~~ ☒ stosuje się przepisy ☒ dyrektywy ~~2014/53/UE~~ ~~1999/5/WE~~.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

~~Artykuł 18~~

~~Interoperacyjność usług interaktywnej telewizji cyfrowej~~

~~1. Dla promowania swobodnego przepływu informacji, pluralizmu mediów oraz różnorodności kulturowej, Państwa Członkowskie będą zachęcać, zgodnie z postanowieniami art. 17 ust. 2:~~

~~— a) podmioty świadczące usługi cyfrowej telewizji interaktywnej celem publicznego rozpowszechniania ich we Wspólnocie za pośrednictwem platform cyfrowej telewizji interaktywnej, niezależnie od systemu transmisyjnego — do używania otwartego API;~~

~~— b) podmioty udostępniające wszelkie zaawansowane urządzenia telewizji cyfrowej, przygotowanych na odbiór usług cyfrowej telewizji interaktywnej za pośrednictwem platform cyfrowej telewizji interaktywnej — do dostosowania się do otwartego API, zgodnie z minimum wymogów wynikających z odpowiednich standardów i specyfikacji;~~

~~— c) podmioty świadczące usługi i dostarczające urządzenia telewizji cyfrowej — do współpracy przy świadczeniu interoperacyjnych usług telewizyjnych dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych.~~

~~2. Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywy o dostępie), Państwa Członkowskie będą zachęcać posiadaczy API do udostępniania na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach oraz za odpowiednim wynagrodzeniem wszelkich informacji niezbędnych dla umożliwienia podmiotom świadczącym usługi cyfrowej telewizji interaktywnej świadczenia wszelkich usług, które opierają się na API w pełnej formie funkcjonalnej.~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 15
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~13~~40

Bezpieczeństwo i integralność sieci i usług

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej podejmowały właściwe środki techniczne i organizacyjne w razie wystąpienia zagrożenia dla bezpieczeństwa sieci lub usług. Środki te muszą zapewniać poziom bezpieczeństwa proporcjonalny do istniejącego ryzyka z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy i technologii. W szczególności ~~ma być podjęte~~ wprowadza się środki zapobiegające wpływowi i minimalizujące wpływ, jaki na użytkowników i ~~wzajemnie połączone~~ na inne sieci i usługi mogą mieć przypadki stwarzające zagrożenie bezpieczeństwa.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności stosowały wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia integralności swoich sieci, a tym samym zapewniały ciągłość świadczenia usług za pośrednictwem tych sieci.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej powiadamiały bez zbędnej zwłoki właściwy ~~krajowy~~ organ ~~regulacyjny~~ o każdym naruszeniu bezpieczeństwa lub utracie integralności, które miały znaczący wpływ na funkcjonowanie sieci lub usług.

Aby określić istotność wpływu danego przypadku stwarzającego zagrożenie bezpieczeństwa, uwzględnia się w szczególności następujące parametry:

- a) liczbę użytkowników, których dotyczy naruszenie;
- b) czas trwania naruszenia;
- c) geograficzny zasięg obszaru dotkniętego naruszeniem;
- d) zakres, w jakim funkcjonowanie usługi uległo zakłóceniu;
- e) wpływ na działalność gospodarczą i społeczną.

W stosownych przypadkach dany ~~krajowy~~ właściwy organ ~~regulacyjny~~ informuje ~~krajowe~~ właściwe organy ~~regulacyjne~~ innych państw członkowskich oraz Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA). W przypadku gdy ~~krajowy~~ właściwy organ ~~regulacyjny~~ uzna, że ujawnienie takiego naruszenia leży w interesie publicznym ogólnym, może podać tę informację do wiadomości publicznej lub nałożyć taki obowiązek na przedsiębiorstwa.

Raz w roku ~~krajowy~~ właściwy organ ~~regulacyjny~~ przekazuje Komisji i ENISA sprawozdanie podsumowujące otrzymane zgłoszenia i działania podjęte zgodnie z niniejszym ustępem.

~~4. Komisja, w jak największym stopniu uwzględniając opinię ENISA, może przyjąć właściwe techniczne środki wykonawcze mające na celu harmonizację środków, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, w tym środki określające okoliczności, format i procedury stosowane~~

~~w odniesieniu do wymogów dotyczących zgłoszenia. Te techniczne środki wykonawcze opierają się w jak najszerszym zakresie na normach europejskich i międzynarodowych i nie uniemożliwiają państwom członkowskim przyjmowania dodatkowych wymogów służących osiągnięciu celów określonych w ust. 1 i 2.~~

~~Takie środki wykonawcze, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.~~

↓ nowy

4. Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają przepisów rozporządzenia (UE) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz dyrektywy 2002/58/WE dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 109 w celu określenia środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym środków określających okoliczności, format i procedury stosowane w odniesieniu do wymogów dotyczących zgłoszenia. Te akty delegowane opierają się w jak najszerszym zakresie na normach europejskich i międzynarodowych i nie uniemożliwiają państwom członkowskim przyjmowania dodatkowych wymogów służących osiągnięciu celów określonych w ust. 1 i 2.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 15
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~13b~~41

Wdrożenie i egzekwowanie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w celu wdrożenia art. ~~13a~~40 właściwe krajowe organy regulacyjne były uprawnione do wydawania wiążących instrukcji, w tym instrukcji dotyczących na temat środków wymaganych, aby zaradzić naruszeniu, oraz ograniczeń czasowych dotyczących terminów wdrożenia, przedsiębiorstwom udostępniającym publiczne sieci łączności lub świadczącym publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe krajowe organy regulacyjne były uprawnione do wymagania od przedsiębiorstw udostępniających publiczne sieci łączności lub świadczących publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej:

a) dostarczania informacji potrzebnych do oceny bezpieczeństwa i integralności ich usług i sieci, w tym dokumentów dotyczących polityki bezpieczeństwa; oraz

b) poddania się audytowi bezpieczeństwa przeprowadzanemu przez wykwalifikowany niezależny podmiot lub właściwy organ krajowy i udostępnienia krajowemu właściwemu organowi regulacyjnemu wyników takiego audytu.

Koszty wspomnianego audytu ponosi przedsiębiorstwo.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe właściwe organy regulacyjne posiadały wszelkie uprawnienia niezbędne do badania przypadków nieprzestrzegania wymogów oraz jego ich wpływu na bezpieczeństwo i integralność sieci i usług .

↓ nowy

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w celu wdrożenia przepisów art. 40 – właściwe organy dysponowały uprawnieniami pozwalającymi im zwracać się o pomoc do Zespołów Reagowania na Incydenty związane z Bezpieczeństwem Komputerowym („CSIRT”) utworzonych na podstawie art. 9 dyrektywy (UE) 2016/1148 w związku z problemami wchodzącymi w zakres zadań CSIRT zgodnie z pkt 2 załącznika I do tej dyrektywy.

5. Właściwe organy, w stosownych przypadkach oraz zgodnie z przepisami prawa krajowego, konsultują się i współpracują z odpowiednimi krajowymi organami ścigania, właściwymi organami, o których mowa w art. 8 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/1148, oraz krajowymi organami ds. ochrony danych.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 15

~~4. Niniejsze przepisy pozostają bez uszczerbku dla art. 3 niniejszej dyrektywy.~~

↓ 2002/20/WE

~~Artykuł 13~~

~~Oplaty za prawo użytkowania oraz prawo instalowania urządzeń~~

~~Państwa Członkowskie mogą zezwolić właściwym organom władzy państwowej na nakładanie opłat za prawo użytkowania częstotliwości radiowych i numeracji oraz prawo instalowania urządzeń na potrzeby podmiotów państwowych lub prywatnych, co odzwierciedla potrzebę optymalnego wykorzystania powyższych zasobów. Państwa Członkowskie zapewniają, by takie opłaty były obiektywnie uzasadnione, jawne, niedyskryminujące i proporcjonalne stosownie do celu, jaki ma być osiągnięty, oraz by uwzględniały cele określone w artykule 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).~~

↓ 2002/20/WE (dostosowany)
⇒ nowy

⊠ CZĘŚĆ II. SIECI ⊠

⊠ TYTUŁ I: WEJŚCIE NA RYNEK I WDRAŻANIE SIECI ⊠

Artykuł ~~13~~ 42

Oplaty za prawo użytkowania ⊠ widma radiowego ⊠ oraz prawo instalowania urządzeń

Państwa członkowskie mogą zezwolić właściwym organom ~~władzy państwowej~~ na nakładanie opłat za prawo użytkowania ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ⊠ radiowego ⊠ i numeracji ~~oraz~~ ⊠ lub ⊠ prawo instalowania urządzeń ⇒, które są wykorzystywane do świadczenia usług łączności elektronicznej lub udostępniania sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących, ⊠ ⊠ na własności publicznej lub prywatnej bądź nad lub pod taką własnością ⊠, ~~na potrzeby podmiotów państwowych lub prywatnych, co odzwierciedla potrzebę~~ ⊠ które to opłaty zapewniają ⊠ optymalnego ⊠ wykorzystania ⊠ powyższych

zasobów. Państwa członkowskie zapewnią, by takie opłaty były obiektywnie uzasadnione, jawne, niedyskryminujące i proporcjonalne stosownie do celu, jaki ma być osiągnięty, oraz by uwzględniały cele określone w art. ~~3, 4~~ i art. 45 ust. 2 ~~8~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej)~~ oraz:

↓ nowy

- a) były neutralne z punktu widzenia usługi i technologii, podlegając wyłącznie ograniczeniom zgodnie z art. 45 ust. 4 i 5, a jednocześnie by wspierały skuteczne i wydajne użytkowanie widma i przyczyniały się do maksymalizacji społecznej i gospodarczej użyteczności widma;
- b) uwzględniały konieczność wspierania rozwoju innowacyjnych usług; oraz
- c) uwzględniały możliwe alternatywne zastosowania tych zasobów.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ceny wywoławcze ustalone jako opłaty minimalne za prawa użytkowania widma radiowego odzwierciedlały dodatkowe koszty wiążące się z warunkami, którymi obwarowano te prawa z myślą o realizacji celów określonych w art. 3, 4 i art. 45 ust. 2, takimi jak obowiązki w zakresie zasięgu, które wykraczają poza zakres normalnych standardów handlowych, zgodnie z ust. 1.

3. Państwa członkowskie stosują warunki płatności powiązane z faktyczną dostępnością danego widma radiowego, które to warunki nie pociągają za sobą nadmiernych obciążeń dla dodatkowych inwestycji w sieci i urządzenia towarzyszące niezbędne do wydajnego użytkowania widma radiowego i świadczenia związanych z nim usług.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby nakładając opłaty, właściwe organy uwzględniały inne opłaty lub opłaty administracyjne powiązane z ogólnym zezwoleniem lub prawami użytkowania ustalone na podstawie niniejszej dyrektywy, aby nie generować nadmiernych obciążeń finansowych dla przedsiębiorstw udostępniających sieci i usługi łączności elektronicznej oraz aby tworzyć zachęty do optymalnego wykorzystania przydzielonych zasobów.

5. Nakładanie opłat na podstawie niniejszego artykułu musi spełniać wymogi art. 23 oraz, w stosownych przypadkach, art. 35, art. 48 ust. 6 i art. 54.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

ROZDZIAŁ I

DOSTĘP DO GRUNTÓW

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

Artykuł ~~43~~

Prawa drogi

1. Państwa członkowskie zapewnią, ~~że jeżeli~~ aby w przypadku gdy właściwy organ rozpatruje:

- wniosek o przyznanie prawa instalowania urządzeń w odniesieniu do własności publicznej lub prywatnej, złożony przez przedsiębiorstwo uprawnione do udostępniania publicznych sieci łączności, lub
- wniosek o przyznanie prawa do instalowania urządzeń w odniesieniu do własności publicznej lub prywatnej, złożony przez przedsiębiorstwo uprawnione do udostępniania sieci łączności elektronicznej, ale nie na rzecz ogółu ludności,

organ ten:

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 13 lit.
a)

- działał na podstawie prostych, skutecznych, przejrzystych i ogólnodostępnych procedur, stosowanych bez dyskryminacji i bez zwłoki, przy czym w każdym przypadku – z wyjątkiem przypadków pozbawienia praw – podejmował decyzję w terminie sześciu miesięcy od daty wpłynięcia wniosku, oraz

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

- stosował się do zasad przejrzystości i niedyskryminacji określając , kiedy określa warunki związane z tymi prawami.

Powyższe procedury mogą różnić się między sobą w zależności od tego, czy wnioskodawca udostępnia publiczne sieci łączności czy też nie.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 13 lit.
b)

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy władze państwowe lub lokalne zachowują prawo własności lub kontrolę nad przedsiębiorstwami eksploatującymi publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, istniał skuteczny i strukturalny rozdział funkcji polegającej na przyznawaniu praw, o których mowa w ust. 1, od działalności związanych z wykonywaniem prawa własności lub kontroli.

↓ 2002/21/WE

~~3. Państwa Członkowskie zapewnią, by istniały skuteczne mechanizmy umożliwiające przedsiębiorstwom odwoływanie się od decyzji w przedmiocie przyznania prawa instalowania urządzeń przed organem niezależnym od stron zaangażowanych w spór.~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 14

~~Artykuł 12~~

~~Kolokacja oraz współużytkowanie elementów sieci i urządzeń towarzyszących przez podmioty udostępniające sieci łączności elektronicznej~~

~~1. W przypadku gdy na podstawie przepisów prawa krajowego przedsiębiorstwo udostępniające sieci łączności elektronicznej ma prawo instalowania urządzeń na, nad lub pod własnością publiczną lub prywatną, lub jeżeli może ono korzystać z procedury wywłaszczenia lub z użytkowania nieruchomości, krajowe organy regulacyjne, uwzględniając w pełni zasadę~~

~~proporcjonalności, mogą narzucić współużytkowanie tych urządzeń lub tej nieruchomości, w tym budynków, wejść do budynków, okablowania budynków, masztów, anten, wież i innych konstrukcji nośnych, kanałów, przewodów, studzienek, szafek.~~

~~2. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby posiadacze praw, o których mowa w ust. 1, współużytkowali urządzenia lub nieruchomości (łącznie z fizyczną kolokacją), lub podjęli środki ułatwiające koordynację robót publicznych w celu ochrony środowiska, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub w celu realizacji założeń planowania przestrzennego i wyłącznie po upływie odpowiedniego terminu wyznaczonego na przeprowadzenie konsultacji społecznych, podczas których wszystkie zainteresowane strony mogą przedstawić swoje stanowisko. Takie współużytkowanie lub działania koordynacyjne mogą wiązać się z ustanowieniem zasad dotyczących podziału kosztów współużytkowania urządzeń lub nieruchomości.~~

~~3. Państwa członkowskie gwarantują, że organy krajowe, po odpowiednim okresie konsultacji publicznych, w czasie którego wszystkim zainteresowanym stronom daje się możliwość przedstawienia swoich stanowisk, są również uprawnione do nałożenia obowiązku związanego z udostępnianiem okablowania wewnątrz budynków lub okablowania na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji, jeżeli znajduje się on poza budynkiem, na posiadacza praw, o których mowa w ust. 1, lub na właściciela takiego okablowania, jeżeli jest to uzasadnione na tej podstawie, że powielanie takiej infrastruktury byłoby niewydajne ekonomicznie lub fizycznie niewykonalne. Tego typu ustalenia dotyczące współużytkowania lub koordynacji mogą obejmować przepisy dotyczące rozkładania kosztów współużytkowania urządzeń lub nieruchomości dostosowane w razie potrzeby do stopnia ryzyka.~~

~~4. Państwa członkowskie zapewniają, że właściwe organy krajowe mogą zwracać się do przedsiębiorstw o dostarczanie koniecznych informacji umożliwiających tym organom wraz z krajowymi organami regulacyjnymi ustanowienie szczegółowego wykazu rodzaju, dostępności i lokalizacji urządzeń, o których mowa w ust. 1, oraz udostępnienia go zainteresowanym stronom.~~

↓ nowy

Artykuł 44

Kolokacja oraz współużytkowanie elementów sieci i urządzeń towarzyszących przez podmioty udostępniające sieci łączności elektronicznej

1. W przypadku gdy operator wykona przewidziane przepisami krajowymi prawo do instalacji urządzeń na własności publicznej lub prywatnej bądź nad lub pod taką własnością lub skorzysta z procedury wywłaszczenia lub użytkowania nieruchomości, właściwe organy krajowe mogą nałożyć obowiązek kolokacji i współużytkowania zainstalowanych elementów sieci lub urządzeń towarzyszących, aby chronić środowisko, zdrowie publiczne, bezpieczeństwo publiczne lub by osiągnąć cele zagospodarowania przestrzennego. Obowiązek kolokacji lub współużytkowania zainstalowanych elementów sieci i urządzeń oraz współużytkowania wspomnianej własności może zostać nałożony wyłącznie po odpowiednio długim okresie konsultacji publicznych, w trakcie którego wszystkim zainteresowanym stronom zapewnia się możliwość wyrażenia swojego stanowiska, oraz wyłącznie na konkretnych obszarach, na których takie współużytkowanie uznano za niezbędne w świetle realizacji celów przewidzianych w niniejszym artykule. Właściwe organy mogą nałożyć obowiązek współużytkowania tych urządzeń lub tej własności, w tym gruntów, budynków, wejść do budynków, okablowania budynków, masztów, anten, wież i

innych konstrukcji nośnych, przewodów, kanałów kablowych, studzienek, szafek lub środków ułatwiających koordynację robót publicznych. W razie konieczności krajowe organy regulacyjne ustanawiają przepisy regulujące podział kosztów współużytkowania urządzeń lub własności oraz kosztów koordynacji robót inżynierskich.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 14
(dostosowany)
⇒ nowy

52. Środki podjęte podejmowane przez krajowy właściwy organ regulacyjny zgodnie z niniejszym artykułem ~~sa~~ muszą być obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne. W razie potrzeby realizację tych środków koordynują krajowe organy regulacyjne lokalne.

ROZDZIAŁ II

DOSTĘP DO WIDMA RADIOWEGO

SEKCJA 1 ZEZWOLENIA

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 10
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 945

Zarządzanie częstotliwościami widmem radiowym do celów świadczenia usług łączności elektronicznej

1. W należyтым stopniu uwzględniając fakt, że częstotliwości widmo radiowe jest ~~sa~~ dobrem publicznym, które ma istotną wartość społeczną, kulturalną i ekonomiczną, państwa członkowskie zapewniają efektywne zarządzanie częstotliwościami widmem radiowym do celów świadczenia usług łączności elektronicznej i udostępniania sieci łączności elektronicznej na ich terytorium zgodnie z art. 83 i 48a. Zapewniają także, aby przydział widma radiowego na użytek usług i sieci łączności elektronicznej i wydawanie ogólnych zezwoleń ogólnych lub indywidualnych praw do użytkowania takich takiego częstotliwości widma radiowego przez właściwe organy krajowe odbywały się według obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych kryteriów.

Stosując ten artykuł, państwa członkowskie przestrzegają odpowiednich umów międzynarodowych, w tym regulacji radiowych Regulaminu Radiokomunikacyjnego ITU i innych porozumień przyjętych w ramach ITU , oraz mogą brać pod uwagę względy polityki publicznej.

2. Państwa członkowskie wspierają proces harmonizacji użytkowania częstotliwości widma radiowego w obrębie Wspólnoty Unii , mając na uwadze potrzebę ich jego efektywnego i wydajnego użytkowania oraz osiągnięcie takich korzyści dla konsumentów, jak ekonomia skali i interoperacyjność usług i sieci . W procesie tym

postępują one zgodnie z art. ~~8a~~ 4 i decyzją nr 676/2002/WE (~~decyzja o spektrum radiowym~~)
⇒ m.in. poprzez ⇐ ≡

↓ nowy

- a) zapewnienie objęcia swojego terytorium krajowego i ludności zasięgiem sieci zapewniających wysoką jakość i szybkość przesyłu danych, zarówno wewnątrz budynków, jak i na zewnątrz, w tym wzdłuż głównych tras transportowych, w tym wzdłuż transeuropejskiej sieci transportowej;
- b) zapewnienie, aby obszary o podobnej charakterystyce, zwłaszcza pod względem skali wdrożenia sieci lub gęstości zaludnienia, podlegały jednolitym warunkom dotyczącym zasięgu;
- c) ułatwianie szybkiego rozwoju w Unii nowych technologii łączności bezprzewodowej i jej zastosowań, w tym, w stosownych przypadkach, w ramach podejścia międzysektorowego;
- d) zapewnienie zapobiegania szkodliwym zakłóceniom transgranicznym lub krajowym zgodnie z art. 28 i 46 oraz podejmowanie w tym względzie odpowiednich działań prewencyjnych i naprawczych;
- e) propagowanie współużytkowania widma radiowego do podobnych lub różnych zastosowań widma poprzez ustanowienie odpowiednich przepisów i warunków regulujących współużytkowanie, uwzględniając przy tym konieczność ochrony dotychczasowych praw, zgodnie z przepisami prawa Unii;
- f) stosowanie najwłaściwszego i najmniej uciążliwego systemu udzielania zezwoleń zgodnie z art. 46, tak aby maksymalizować elastyczność i wydajność użytkowania widma radiowego i jego współużytkowanie;
- g) zapewnienie, aby zasady przyznawania, przenoszenia, odnawiania, zmieniania i cofania praw użytkowania widma radiowego były jednoznacznie i przejrzysto określone i stosowane, aby zagwarantować pewność regulacyjną oraz spójność i przewidywalność regulacji;
- h) zapewnienie spójności i przewidywalności w całej Unii, jeśli chodzi o sposób udzielania zezwoleń na użytkowanie widma radiowego w kontekście ochrony zdrowia publicznego przed szkodliwymi polami elektromagnetycznymi.

Przyjmując techniczne środki harmonizujące na podstawie decyzji nr 676/2002/WE, Komisja może, uwzględniając w jak największym stopniu opinię Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego, przyjąć środek wykonawczy określający, czy – zgodnie z art. 46 niniejszej dyrektywy – prawa do zharmonizowanego pasma mają podlegać ogólnemu zezwoleniu czy też wymagają uzyskania indywidualnych praw użytkowania. Te środki wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 110 ust. 4.

W przypadku gdy Komisja rozważa podjęcie działań z myślą o ustanowieniu środków zgodnie z art. 39, może zwrócić się do Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego o opinię na temat konsekwencji takiej normy lub specyfikacji dla koordynacji, harmonizacji i dostępności widma radiowego. Przy podejmowaniu wszelkich dalszych kroków Komisja w jak największym stopniu uwzględnia opinię Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego.

3. W przypadku braku popytu na rynku krajowym lub regionalnym na wykorzystanie zharmonizowanego pasma państwa członkowskie mogą – z zastrzeżeniem środka harmonizującego przyjętego na podstawie decyzji nr 676/2002/WE – zezwolić na

alternatywne wykorzystanie całości lub części tego pasma, w tym na dotychczasowe wykorzystanie, zgodnie z ust. 4 i 5, pod warunkiem że:

- a) brak popytu na rynku na wykorzystanie zharmonizowanego pasma stwierdzono w wyniku konsultacji publicznych zgodnie z art. 23;
- b) takie alternatywne wykorzystanie nie uniemożliwia ani nie utrudnia wykorzystania tego zharmonizowanego pasma, ani też nie powoduje niedostępności ani nie ogranicza dostępności tego pasma w innych państwach członkowskich. oraz
- c) państwo członkowskie, którego to dotyczy, należyte uwzględni długoterminową dostępność lub długoterminowe wykorzystanie zharmonizowanego pasma w Unii oraz efekt skali w odniesieniu do urządzeń, będący wynikiem użytkowania zharmonizowanego widma radiowego w Unii.

Alternatywne wykorzystanie pasma dopuszcza się wyłącznie w drodze wyjątku. Podlega ono przeglądowi co trzy lata lub na wniosek skierowany przez przyszłego użytkownika do organu właściwego do spraw użytkowania pasma zgodnie ze zharmonizowanym środkiem. Państwo członkowskie informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie o podjętej decyzji oraz o wynikach każdego przeglądu, w tym przekazuje swoją argumentację.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 10
(dostosowany)
⇒ nowy

34. O ile przepisy akapitu drugiego nie stanowią inaczej, państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie rodzaje technologii wykorzystywane w usługach $\Rightarrow$ lub sieciach $\Leftarrow$ łączności elektronicznej mogły być stosowane w ~~pasmach częstotliwości~~ $\Rightarrow$ widmie $\Leftarrow$ radiowym~~em~~, uznanym~~em~~ w krajowym planie przeznaczenia częstotliwości za dostępne dla usług łączności elektronicznej zgodnie z prawem $\boxtimes$ Unii $\boxtimes$ ~~wspólnotowym~~.

Państwa członkowskie mogą jednak ustanowić proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia określonych rodzajów użytkowanych sieci radiowych lub technologii dostępu bezprzewodowego wykorzystywanych w usługach łączności elektronicznej, w przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością:

- a) uniknięcia szkodliwych zakłóceń;
- b) ochrony zdrowia publicznego przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych $\boxtimes$, uwzględniając w jak największym stopniu zalecenie Rady 1999/519/WE⁹⁴ $\boxtimes$;
- c) zapewnienia jakości technicznej usługi;
- d) zapewnienia jak najszerszego współużytkowania ~~częstotliwości radiowych~~ $\Rightarrow$ zasobów widma radiowego, zgodnie z prawem Unii $\Leftarrow$;
- e) zagwarantowania efektywnego użytkowania widma $\Rightarrow$ radiowego $\Leftarrow$; lub
- f) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie ogólnym zgodnie z ust. 54.

45. O ile przepisy akapitu drugiego nie stanowią inaczej, państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie rodzaje usług łączności elektronicznej mogły być stosowane w ~~pasmach~~

⁹⁴ Zalecenie Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz) (Dz.U. L 1999 z 30.7.1999, s. 59).

~~częstotliwości~~ ⇒ widmie ⇐ ~~radiowym~~, ~~uznanym~~ w krajowym planie przeznaczenia częstotliwości za dostępne dla usług łączności elektronicznej zgodnie z prawem Unii ~~wspólnotowym~~. Państwa członkowskie mogą jednak ustanowić proporcjonalne i niedyskryminacyjne ograniczenia rodzajów świadczonych usług łączności elektronicznej, w tym w razie konieczności w celu spełnienia wymogu ustanowionego w ~~regulacjach radiowych~~ Regulaminie Radiokomunikacyjnym ~~ITU~~.

Środki, które wymagają świadczenia usług w określonym paśmie dostępnym dla usług łączności elektronicznej, są uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie ogólnym określonego przez państwo członkowskie zgodnie z prawem Unii ~~wspólnotowym~~, w szczególności takiego jak:

- a) bezpieczeństwo życia;
- b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej;
- c) unikanie nieefektywnego użytkowania ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ⇐ ~~radiowych~~; lub
- d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, na przykład poprzez świadczenie nadawczych usług radiowych i telewizyjnych.

Środek, który zakazuje świadczenia jakiegokolwiek innej usługi łączności elektronicznej w określonym paśmie, można zastosować wyłącznie w przypadku, gdy jest to uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z bezpieczeństwem życia. Państwa członkowskie mogą również w drodze wyjątku rozszerzyć zakres takiego środka, aby zrealizować inne cele leżące w interesie ogólnym określone przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii ~~wspólnotowym~~.

~~65.~~ Państwa członkowskie dokonują regularnego przeglądu konieczności ograniczeń, o których mowa w ust. ~~34~~ i ~~45~~, oraz podają do wiadomości publicznej wyniki takich przeglądów.

↓ nowy

7. Ograniczenia wprowadzone przed dniem 25 maja 2011 r. muszą spełnić wymogi ust. 4 i 5 do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 10

~~6. ust. 3 i 4 mają zastosowanie do widma przydzielonego na użytek usług łączności elektronicznej, zezwoleń ogólnych oraz indywidualnych praw do użytkowania częstotliwości radiowych przyznanych po dniu 25 maja 2011 r.~~

~~Przydział widma, zezwolenia ogólne oraz indywidualne prawa do użytkowania, które obowiązywały przed dniem 25 maja 2011 r., podlegają art. 9a.~~

~~7. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektyw szczegółowych państwa członkowskie mogą uwzględniając określone warunki krajowe ustanowić zasady zapobiegania przetrzymywaniu widma, zwłaszcza przez wyznaczenie ścisłych terminów na skuteczne wykorzystanie przez posiadaczy przyznanych im praw oraz przez stosowanie kar, w tym sankcji finansowych lub cofnięcie praw do użytkowania w razie nieprzebrzegania tych terminów. Zasady te są ustalane i stosowane w sposób proporcjonalny, niedyskryminacyjny i przejrzysty.~~

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 3
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~5~~ 46

~~Prawo użytkowania częstotliwości radiowych i numerów~~ ☒ Zezwolenie na użytkowanie widma radiowego ☒

1. Państwa członkowskie ułatwiają korzystanie z ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ⇐ radiowych ⇒, w tym jego współużytkowanie, ⇐ na podstawie ogólnych zezwoleń ⇒ oraz ograniczają przyznawanie indywidualnych praw do użytkowania widma radiowego do sytuacji, w których prawa te są niezbędne, aby zmaksymalizować wydajne wykorzystanie widma w świetle zapotrzebowania, uwzględniając kryteria określone w akapicie drugim ⇐. ⇒ We wszystkich pozostałych przypadkach państwa członkowskie określają warunki użytkowania widma radiowego w ogólnym zezwoleniu. ⇐

⇒ W tym celu państwa członkowskie decydują o najodpowiedniejszym systemie udzielania zezwoleń na użytkowanie widma radiowego stosownie do ⇐ ~~W razie potrzeby, państwa członkowskie mogą przyznać indywidualne prawa w celu:~~

↓ nowy

a) cech szczególnych danego widma radiowego;

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 3
⇒ nowy

b) ⇒ konieczności ochrony przed ⇐ ~~uniknięciem~~ szkodliwych zakłóceń;

↓ nowy

c) wymogów dotyczących wiarygodnego mechanizmu współużytkowania, w stosownych przypadkach;

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 3
(dostosowany)
⇒ nowy

d) ⇒ odpowiedniego poziomu odporności odbiornika, aby ⇐ zapewnienia jakości technicznej ⇒ łączności lub ⇐ usługi;

~~zagwarantowania efektywnego wykorzystania widma, lub~~

f) realizacji innych celów leżących w interesie ogólnym określonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem ☒ Unii ☒ ~~wspólnotowym.~~

↓ nowy

Przy stosowaniu systemu ogólnego zezwolenia lub systemu indywidualnych praw z uwzględnieniem środków przyjętych na podstawie decyzji nr 676/2002/WE, w przypadku

gdy zharmonizowano dane pasmo widma radiowego, państwa członkowskie dążą do minimalizacji problemu szkodliwych zakłóceń, w tym w przypadku współużytkowania widma radiowego, w oparciu o kombinację ogólnego zezwolenia i indywidualnych praw użytkownika. Prowadząc tego rodzaju działania, państwa członkowskie uwzględniają potrzebę:

- utrzymania zachęt do wyposażania urządzeń w technologię zapewniającą odporność odbiornika;
- zapobiegania utrudnieniom powodowanym przez alternatywne sposoby użytkowania widma;
- unikania w jak najszerszym stopniu stosowania do systemów zezwolenia ogólnego zasady niepowodowania zakłóceń oraz braku żądania ochrony przed zakłóceniami; oraz
- jeżeli zasada ta ma nadal zastosowanie – ochrony przed zakłóceniem pozapasmowym.

2. Podejmując decyzję na podstawie ust. 1 mającą na celu ułatwienie współużytkowania widma radiowego, właściwe organy krajowe zapewniają, aby zasady i warunki współużytkowania widma radiowego były jednoznacznie określone i sprecyzowane w aktach, w których udzielono zezwolenia.

3. Komisja może, uwzględniając w jak największym stopniu opinię Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego, przyjąć środki wykonawcze dotyczące sposobu stosowania kryteriów, zasad i warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do zharmonizowanego widma radiowego. Komisja przyjmuje te środki zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 110 ust. 4.

Artykuł 47

Warunki obwarowujące ogólne zezwolenia oraz prawa użytkownika widma radiowego

1. Właściwe organy obwarowują warunkami indywidualne prawa i ogólne zezwolenia na użytkowanie widma radiowego zgodnie z art. 13 ust. 1 w taki sposób, aby zapewnić najwydajniejsze i najskuteczniejsze użytkowanie widma radiowego przez beneficjentów ogólnego zezwolenia lub posiadaczy indywidualnych praw lub przez każdą osobę trzecią, na rzecz której zbyto lub której wydzierżawiono indywidualne prawo lub jego część. Właściwe organy wyraźnie określają wszelkie takie warunki, w tym wymagany poziom użytkowania oraz możliwość obrotu prawami i ich dzierżawy w odniesieniu do tego obowiązku, aby zapewnić wykonanie tych warunków zgodnie z art. 30. Warunki, którymi obwarowano odnowienie prawa użytkownika widma radiowego, nie mogą zapewniać nienależnej przewagi dotychczasowym posiadaczom tych praw.

W celu zapewnienia maksymalnie wydajnego użytkowania widma radiowego właściwe organy, określając wielkość i rodzaj widma radiowego, które ma zostać przydzielone, biorą w szczególności pod uwagę:

- a) możliwość objęcia uzupełniających się pasm jedną procedurą przydziału widma; oraz
- b) znaczenie wielkości bloków widma radiowego lub możliwości połączenia tych bloków w świetle ich możliwego wykorzystania, uwzględniając w szczególności potrzeby nowo pojawiających się systemów łączności.

Właściwe organy odpowiednio wcześniej odbywają konsultacje z zainteresowanymi stronami i informują je o warunkach, którymi mają zostać obwarowane indywidualne prawa

użytkowania i ogólne zezwolenia, przed ich nałożeniem. Organy te z wyprzedzeniem określają kryteria oceny spełnienia tych warunków i informują o nich zainteresowane strony w przejrzysty sposób.

2. Obwarowując warunkami indywidualne prawa użytkowania widma radiowego, właściwe organy mogą zezwolić na współużytkowanie infrastruktury pasywnej lub aktywnej lub widma radiowego, a także na komercyjne umowy dostępu do usług roamingu lub wspólne uruchamianie infrastruktury na potrzeby świadczenia usług lub udostępniania sieci, które uzależnione są od wykorzystania widma radiowego, zwłaszcza w celu zapewnienia skutecznego i wydajnego użytkowania widma radiowego lub wspierania większego zasięgu. Warunki, którymi obwarowano prawa użytkowania, nie mogą uniemożliwiać współużytkowania widma radiowego. Wdrożenie przez przedsiębiorstwa warunków nałożonych na podstawie niniejszego ustępu nadal podlega przepisom prawa konkurencji.

3. Komisja może przyjąć środki wykonawcze w celu określenia sposobu stosowania warunków, którymi państwa członkowskie mogą obwarować zezwolenia na użytkowanie zharmonizowanego widma radiowego na podstawie ust. 1 i 2, z wyjątkiem opłat przewidzianych w art. 42.

W odniesieniu do wymogu dotyczącego zasięgu ustanowionego w załączniku I część D każdy środek wykonawczy musi ograniczać się do sformułowania kryteriów stosowanych przez właściwy organ do określenia i oceny spełnienia obowiązków w zakresie zasięgu, z uwzględnieniem podobieństw cech geograficznych danego regionu, gęstości zaludnienia, rozwoju gospodarczego lub rozwoju sieci na potrzeby konkretnych trybów łączności elektronicznej i kształtowania się popytu. Środki wykonawcze nie mogą określać szczegółowych obowiązków w zakresie zasięgu.

Te środki wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 110 ust. 4, uwzględniając w jak największym stopniu opinię Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego.

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 3
(dostosowany)
⇒ nowy

☒ SEKCJA 2 PRAWA UŻYTKOWANIA ☒

Artykuł 48

☒ Przyznawanie indywidualnych praw użytkowania widma radiowego ☒

1. W przypadku gdy konieczne jest przyznanie indywidualnych praw użytkowania ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ⇐ ~~radiowych i numerów~~, państwa członkowskie przyznają takie prawa – na wniosek – każdemu przedsiębiorstwu ~~w związku z dostarczaniem~~ ☒ do celów udostępniania ☒ sieci lub ☒ świadczenia ☒ usług na podstawie ogólnego zezwolenia, o którym mowa w art. ~~312~~, z zastrzeżeniem przepisów art. ~~613, 754~~ i art. ~~1121~~ ust. 1 lit. c) ~~niniejszej dyrektywy~~ oraz wszelkich ~~innych~~ przepisów ~~zapewniających~~ skuteczne wykorzystanie tych zasobów zgodnie z przepisami ☒ niniejszej ☒ dyrektywy ~~2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~.

2. Bez uszczerbku dla szczegółowych kryteriów i procedur przyjętych przez państwa członkowskie w celu przyznawania praw użytkowania ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ⇐ ~~radiowych~~ dostawcom usług radiowych lub telewizyjnych, aby osiągnąć cele leżące w interesie ogólnym zgodnie z prawem ~~wspólnotowym~~ ☒ Unii ☒, prawa użytkowania

~~częstotliwości~~ ⇨ widma ⇐ ~~radiowych i numerów~~ są przyznawane w oparciu o otwarte, obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne procedury, a w przypadku częstotliwości radiowych – zgodnie z przepisami art. 945 ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~.

3. Wyjątek od stosowania wymogu otwartych procedur może mieć zastosowanie w przypadkach, gdy przyznanie indywidualnych praw użytkowania ~~częstotliwości~~ ⇨ widma ⇐ ~~radiowych dostawcom~~ ☒ podmiotom świadczącym ☒ usługi ~~radiowych~~ lub ~~telewizyjnych~~ jest konieczne do osiągnięcia celu leżącego w interesie ogólnym określonego przez państwa członkowskie zgodnie z prawem ~~wspólnotowym~~ ☒ Unii ☒.

↓ nowy

4. Właściwe organy rozpatrują wnioski o indywidualne prawa użytkowania widma radiowego w ramach procedury selekcji według obiektywnych, przejrzystych, proporcjonalnych i niedyskryminacyjnych kryteriów kwalifikowalności, które określono z wyprzedzeniem i które odzwierciedlają warunki, którymi mają zostać obwarowane te prawa. Organy te mają prawo żądać od wnioskodawców wszelkich informacji niezbędnych, aby ocenić – w świetle tych kryteriów – zdolność wnioskodawców do spełnienia tych warunków. Jeżeli na podstawie wyników oceny organ stwierdzi, że wnioskodawca nie posiada wymaganej zdolności, wydaje należycie uzasadnioną decyzję o tej treści.

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 3
(dostosowany)
⇨ nowy

5. Przyznając ~~takie~~ prawa ☒ użytkowania ☒, państwa członkowskie określają, czy prawa te mogą być przekazane ⇨ lub wydzierżawione ⇐ przez posiadacza prawa, i na jakich warunkach. W przypadku ~~częstotliwości~~ ⇨ widma ⇐ ~~radiowych~~ takie określenie jest ☒ musi być ☒ zgodne z art. 945 i ~~9b~~ 51 ~~niniejszej~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowej)~~.

~~W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje prawo użytkowania na czas określony, czas trwania powinien być odpowiedni dla danej usługi z punktu widzenia zamierzonych celów, przy odpowiednim uwzględnieniu konieczności umożliwienia właściwego okresu amortyzacji inwestycji.~~

~~W przypadku gdy indywidualne prawa użytkowania częstotliwości radiowych są przyznane na 10 lat lub dłużej i prawa te nie mogą być przekazywane lub dzierżawione między przedsiębiorstwami zgodnie z art. 9b dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), właściwy organ krajowy zapewnia stosowanie kryteriów przyznawania indywidualnych praw użytkowania i ich przestrzeganie w okresie obowiązywania zezwolenia, w szczególności na uzasadniony wniosek posiadacza prawa. Jeśli przestaną mieć zastosowanie te kryteria, według których przyznano indywidualne prawa użytkowania, indywidualne prawa użytkowania zostają przekształcone w ogólne zezwolenie na użytkowanie częstotliwości radiowych, pod warunkiem wcześniejszego powiadomienia i po upływie rozsądnego okresu, lub zostają uznane za możliwe do swobodnego przekazywania lub dzierżawy między przedsiębiorstwami zgodnie z art. 9b dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).~~

36. Decyzje dotyczące przyznawania praw użytkowania są podejmowane, ogłaszane i podawane do wiadomości publicznej ☒ przez krajowy organ regulacyjny ☒ jak najszybciej po wpłynięciu ☒ do niego ☒ ~~całkowitej~~ ☒ kompletnej ☒ dokumentacji

wniosku do krajowego organu regulacyjnego, w terminie trzech tygodni – w przypadku numerów przyznanych do realizacji szczególnych zadań w ramach krajowego planu numeracji oraz w terminie sześciu tygodni – w przypadku częstotliwości ⇒ widma ⇐ radiowych, które przyznano na potrzeby ⇒ uznano za dostępne na potrzeby ⇐ usług łączności elektronicznej w ramach ☒ danym ☒ krajowej tabeli ☒ planie ☒ przeznaczenia częstotliwości. ☒ Ten ☒ Termin sześciu tygodni pozostaje bez uszczerbku dla obowiązujących postanowień umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości ⇒ widma ⇐ radiowych lub pozycji orbitalnych.

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 3
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 49

☒ Okres ważności praw ☒

W przypadku gdy państwa członkowskie ⇒ zezwalają na użytkowanie widma radiowego w drodze indywidualnych ⇐ przyznaje prawo użytkowania na czas określony, ⇒ zapewniają, aby zezwolenie przyznawano na okres, który jest ⇐ czas trwania powinien być odpowiedni dla danej usługi z punktu widzenia zamierzonych celów, przy odpowiednim uwzględnieniu konieczności ⇒ zapewnienia skutecznego i wydajnego użytkowania widma radiowego i wspierania skutecznych inwestycji, w tym ⇐ ☒ poprzez dopuszczenie ☒ umożliwienia właściwego ☒ odpowiedniego ☒ okresu amortyzacji inwestycji.

↓ nowy

2. W przypadku gdy państwa członkowskie przyznają prawa użytkowania zharmonizowanego widma radiowego na czas określony, te prawa użytkowania zharmonizowanego widma radiowego są ważne przez okres co najmniej 25 lat, z wyjątkiem praw tymczasowych, czasowego przedłużenia okresu ważności praw na podstawie ust. 3 i praw wtórnego użytkowania zharmonizowanych pasm.

3. Państwa członkowskie mogą przedłużyć okres ważności praw o krótki okres, aby zapewnić jednoczesne wygaśnięcie praw w jednym paśmie lub kilku pasmach.

Artykuł 50

Odnowienie praw

1. Właściwe organy podejmują decyzję w sprawie odnowienia indywidualnych praw użytkowania zharmonizowanego widma radiowego przynajmniej 3 lata przed ich wygaśnięciem. Organy te rozpatrują kwestię odnowienia tych praw z własnej inicjatywy lub na wniosek posiadacza praw, przy czym w tym drugim przypadku nie wcześniej niż 5 lat przed wygaśnięciem danych praw. Powyższa procedura pozostaje bez uszczerbku dla klauzul regulujących odnowienie praw mających zastosowanie do istniejących praw.

2. Podejmując decyzję na podstawie ust. 1, właściwe organy biorą pod uwagę następujące kwestie:

a) osiągnięcie celów art. 3, art. 45 ust. 2 i art. 48 ust. 2, a także celów polityki publicznej wynikających z przepisów prawa krajowego lub prawa Unii;

- b) wdrożenie środka przyjętego na podstawie art. 4 decyzji nr 676/2002/WE;
- c) wyniki przeglądu prawidłowego wykonania warunków, którymi obwarowano dane prawo;
- d) konieczność wspierania lub unikania zakłócenia konkurencji zgodnie z art. 52;
- e) zwiększenie wydajności wykorzystania widma radiowego w świetle postępu technologicznego lub zmian sytuacji rynkowej;
- f) konieczność unikania poważnych zakłóceń w świadczeniu usług.

3. Rozważając ewentualne odnowienie indywidualnych praw użytkowania widma radiowego, w którego przypadku istnieje ograniczona liczba praw użytkowania, właściwe organy przeprowadzają otwarte, przejrzyste i niedyskryminujące postępowanie w celu zbadania kryteriów określonych w ust. 2 oraz w szczególności:

- a) zapewniają wszystkim zainteresowanym stronom, w tym użytkownikom i konsumentom, możliwość wyrażenia opinii w ramach konsultacji publicznych zgodnie z art. 23; oraz
- b) wyraźnie określają powody tego ewentualnego odnowienia.

Jeżeli wyniki konsultacji przeprowadzonych na podstawie akapitu pierwszego dostarczą dowodów na popyt rynkowy ze strony przedsiębiorstw innych niż te, które posiadają prawa użytkowania widma w danym paśmie, właściwe organy przyznają prawa na podstawie art. 54.

4. Decyzji o odnowieniu praw towarzyszy przegląd związanych z nimi opłat. Właściwe organy mogą, w stosownych przypadkach, dokonać korekty opłat z tytułu praw użytkowania zgodnie z zasadami określonymi w art. 42 ust. 1 i 2.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 11
(dostosowany)

~~Artykuł 9a~~

~~Przegląd ograniczeń istniejących praw~~

~~1. Przez okres pięciu lat począwszy od dnia 25 maja 2011 r. państwa członkowskie mogą zezwolić posiadaczom praw do użytkowania częstotliwości radiowych, które zostały przyznane przed tą datą i które pozostaną ważne przez okres nie krótszy niż pięć lat od tej daty, na złożenie wniosku do właściwego organu krajowego o ponowną ocenę ograniczeń ich praw zgodnie z art. 9 ust. 3 i 4.~~

~~Przed przyjęciem decyzji właściwy organ krajowy powiadamia posiadacza praw o ocenie ograniczeń, wskazując zakres praw po ponownej ocenie i zapewniając przy tym odpowiednią ilość czasu na wycofanie wniosku.~~

~~Jeżeli posiadacz prawa wycofa swój wniosek, jego prawa pozostaną niezmienione do chwili ich wygaśnięcia lub do końca okresu pięciu lat, w zależności od tego, który termin jest krótszy.~~

~~2. Po upływie pięcioletniego okresu, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia stosowania art. 9 ust. 3 i 4 w stosunku do wszystkich pozostałych zezwoleń ogólnych lub indywidualnych praw do użytkowania oraz przydziałów widma na użytek usług łączności elektronicznej, które istniały w dniu 25 maja 2011 r..~~

~~3. Stosując przepisy niniejszego artykułu, państwa członkowskie podejmują właściwe środki w celu wspierania uczciwej konkurencji.~~

~~4. Środki przyjęte w ramach stosowania niniejszego artykułu nie oznaczają przyznania nowych praw do użytkowania, a zatem nie podlegają odpowiednim przepisom art. 5 ust. 2 dyrektywy 2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach).~~

↓ 2002/20/WE

~~Artykuł 17~~

~~Obowiązujące zezwolenia~~

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 10

~~1. Bez uszczerbku dla art. 9a dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) państwa członkowskie doprowadzają ogólne zezwolenia oraz indywidualne prawa użytkowania istniejące w dniu 31 grudnia 2009 r. do zgodności z art. 5, 6, 7 oraz załącznikiem do niniejszej dyrektywy najpóźniej do 19 grudnia 2011.~~

~~2. W przypadku gdy z zastosowania ust. 1 wynika ograniczenie praw lub zwiększenie obowiązków wynikających z obowiązujących już ogólnych zezwoleń oraz indywidualnych praw użytkowania, państwa członkowskie mogą przedłużyć ważność powyższych praw i obowiązków najpóźniej do dnia 30 września 2012 r., pod warunkiem że nie będzie to naruszało wynikających z przepisów prawa wspólnotowego praw innych przedsiębiorstw. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takim przedłużeniu terminu oraz przedstawiają jego uzasadnienie.~~

↓ 2002/20/WE

~~3. Jeżeli dane Państwo Członkowskie może wykazać, iż uchYLENIE określonego w zezwoleniu wymogu dotyczącego dostępu do sieci łączności elektronicznej, obowiązującego przed datą wejścia w życie niniejszej dyrektywy, pociąga za sobą nadmierne utrudnienia dla przedsiębiorstw, które korzystały z przyznanego im dostępu do innej sieci, i jeżeli te przedsiębiorstwa nie mają możliwości wynegocjowania nowych porozumień na odpowiednich warunkach przed terminem stosowania niniejszej dyrektywy określonym w artykule 18 ust. 1 pkt 2, Państwa Członkowskie będą mogły zażądać tymczasowego przedłużenia danych wymogów. Takie żądanie winno być przedstawione najpóźniej przed upływem terminu złożenia wniosku określonego w artykule 18 ust. 1 pkt 2, i powinno określać warunki oraz okres, na jaki występuje się o czasowe przedłużenie.~~

~~Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o motywach, które skłoniły je do wystąpienia z wnioskiem o takie przedłużenie. Komisja rozpatrzy powyższe żądanie, biorąc pod uwagę szczególną sytuację w tymże Państwie Członkowskim oraz sytuację danego przedsiębiorstwa, jak również potrzebę ustanowienia spójnych ram prawnych na szczeblu wspólnotowym. Komisja podejmie decyzję w przedmiocie przyjęcia lub odrzucenia wniosku, a w razie przyjęcia wniosku — o zakresie i terminie udzielonego przedłużenia. Komisja powiadomi dane Państwo Członkowskie o podjętej decyzji w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania wniosku o przedłużenie. Decyzje takie będą publikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 11
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~96~~51

**Przekazanie lub dzierżawa indywidualnych praw do użytkowania częstotliwości
widma radiowych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, że aby przedsiębiorstwa mogły zgodnie z warunkami, którymi obwarowano dotyczące prawa do użytkowania widma radiowych, oraz zgodnie z procedurami krajowymi przekazywać lub wydierżawiać innym przedsiębiorstwom indywidualne prawa do użytkowania widma radiowych w pasmach, co do których jest to przewidziane w ramach środków wykonawczych przyjętych zgodnie z ust. 3 4 lub w jakimkolwiek innym unijnym środku, takim jak program dotyczący polityki w zakresie widma radiowego, przyjętym na podstawie art. 4 ust. 4 .

W przypadku innych pasm państwa członkowskie mogą również ustanowić możliwość przekazania lub dzierżawienia przez przedsiębiorstwa na rzecz innych przedsiębiorstw indywidualnych praw użytkowania częstotliwości radiowych zgodnie z krajowymi procedurami krajowymi .

nie naruszając przepisów ust. 3, po przekazaniu lub wydierżawieniu indywidualnych praw do użytkowania widma radiowych nadal mają zastosowanie warunki, którymi obwarowano te związane z tymi prawami, o ile właściwy organ krajowy nie postanowił inaczej.

Państwa członkowskie mogą również stwierdzić, że przepisy niniejszego ustępu nie mają zastosowania, jeżeli przysługujące przedsiębiorstwu indywidualne prawo przedsiębiorstwa do użytkowania częstotliwości radiowych przyznano początkowo bezpłatnie.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa powiadamiały zgodnie z procedurami krajowymi o zamiarze lub fakcie przekazania praw do użytkowania widma radiowych krajowy organ regulacyjny oraz właściwe organy krajowe odpowiedzialne za przyznawanie tych indywidualnych praw użytkowania, jeżeli jest to inny organ, a także by taki zamiar lub fakt przekazania były podawane do wiadomości publicznej. W przypadku gdy użytkowanie widma radiowych zostało zharmonizowane poprzez stosowanie decyzji nr 676/2002/WE (decyzja o spektrum radiowym) lub innych środków wspólnotowych unijnych, każde takie przekazanie musi być zgodne z spełniać wymogi takiego zharmonizowanego użytkowania.

↓ nowy

3. Państwa członkowskie dopuszczają przekazanie lub dzierżawę praw użytkowania widma radiowego pod warunkiem utrzymania pierwotnych warunków, którymi obwarowano te prawa użytkowania. Bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia niezakłóconej konkurencji, w szczególności zgodnie z art. 52 niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie:

a) obejmują obrót prawami i ich dzierżawę procedurą, która jest jak najmniej uciążliwa;

b) po zgłoszeniu transakcji przez wydzierżawiającego mogą sprzeciwić się dzierżawie praw użytkowania widma radiowego tylko wówczas, gdy wydzierżawiający nie zobowiąże się do dalszego ponoszenia odpowiedzialności za wypełnienie pierwotnych warunków, którymi obwarowano prawo użytkowania;

c) na wniosek stron transakcji zatwierdzają przekazanie praw użytkowania widma radiowego, chyba że nowy posiadacz tych praw nie jest w stanie wypełnić pierwotnych warunków, którymi obwarowano prawo użytkowania.

Przepisy lit. a)–c) pozostają bez uszczerbku dla przysługujących państw członkowskim kompetencji do egzekwowania w dowolnym czasie wobec zarówno wydzierżawiającego, jak i dzierżawcy spełnienia warunków, którymi obwarowano prawa użytkowania, zgodnie z przepisami prawa krajowego.

Właściwe organy ułatwiają przekazanie lub dzierżawę praw użytkowania widma radiowego poprzez terminowe rozpatrywanie wszelkich wniosków o dostosowanie warunków, którymi obwarowano dane prawo, oraz poprzez zapewnienie możliwości podziału lub dezagregacji, w możliwie szerokim zakresie, praw lub widma radiowego, którego te prawa dotyczą.

Mając na względzie ewentualne przekazanie lub dzierżawę prawa użytkowania widma radiowego, właściwe organy podają do wiadomości publicznej – w momencie utworzenia danego prawa – wszelkie szczegółowe informacje dotyczące zbywalnych praw indywidualnych w standardowym formacie elektronicznym i zapewniają ich publiczną dostępność przez cały okres ważności danego prawa.

↓ 2009/140/WE (dostosowany)
⇒ nowy

43. Komisja może przyjąć odpowiednie środki wykonawcze w celu identyfikacji pasm, dla których prawa użytkowania częstotliwości radiowych mogą być przekazywane lub dzierżawione pomiędzy przedsiębiorstwami. Środki te nie obejmują częstotliwości wykorzystywanych do celów nadawczych.

Takie techniczne środki wykonawcze, ~~mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie,~~ przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną ~~połączoną z kontrolą~~ ⇒ sprawdzającą ⇐, o której mowa w art. ~~110~~ ust. 4 ~~22~~ ust. 3.

↓ nowy

Artykuł 52

Konkurencja

1. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie przyznania, zmiany lub odnowienia praw użytkowania widma radiowego na potrzeby usług i sieci łączności elektronicznej zgodnie z niniejszą dyrektywą krajowe organy regulacyjne wspierają efektywną konkurencję i unikają zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym.

2. W przypadku gdy państwa członkowskie przyznają, zmieniają lub odnawiają prawa użytkowania widma radiowego, ich krajowe organy regulacyjne mogą podejmować odpowiednie środki, takie jak:

- a) ograniczenie ilości widma radiowego, na które przyznaje się prawa użytkowania dowolnemu przedsiębiorstwu, lub obwarowanie tych praw użytkowania warunkami, takimi jak zapewnienie dostępu hurtowego czy usług roamingu krajowego lub regionalnego, w niektórych pasmach lub w niektórych grupach pasm o podobnej charakterystyce;
- b) zarezerwowanie, w stosownych przypadkach w zależności od wyjątkowej sytuacji na rynku krajowym, określonej części pasma lub grupy pasm częstotliwości z myślą o przydzieleniu ich nowym operatorom;
- c) odmowa przyznania nowych praw użytkowania widma radiowego lub zezwolenia na nowe użytkowanie widma radiowego w określonych pasmach lub obwarowanie przyznania nowych praw użytkowania widma radiowego lub wydania zezwolenia na nowe użytkowanie określonymi warunkami, aby zapobiec zakłóceniom konkurencji wynikłym z przydziału, przekazania lub akumulacji praw użytkowania;
- d) wprowadzenie zakazu przekazywania praw użytkowania widma radiowego niepodlegającego krajowej lub unijnej procedurze dotyczącej kontroli połączeń lub obwarowanie takich transferów warunkami, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji;
- e) zmiana aktualnych praw zgodnie z niniejszą dyrektywą, jeżeli będzie to niezbędne, aby zaradzić zaistniałym zakłóceniom konkurencji, które wynikają z przekazania lub akumulowania praw użytkowania widma radiowego.

Krajowe organy regulacyjne, uwzględniając warunki rynkowe i dostępne wartości odniesienia, opierają swoją decyzję na obiektywnej i perspektywicznej ocenie panujących na rynku warunków konkurencji oraz tego, czy środki te są konieczne, aby utrzymać lub osiągnąć efektywną konkurencję, a także prawdopodobnego wpływu tych środków na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, zwłaszcza inwestycje związane z uruchamianiem sieci.

3. Stosując przepisy ust. 2, krajowe organy regulacyjne postępują zgodnie z procedurami przewidzianymi w art. 18, 19, 23 i 35 niniejszej dyrektywy.

SEKCJA 3 PROCEDURY

Artykuł 53

Skoordynowany termin przyznawania praw

W celu koordynacji użytkowania zharmonizowanego widma radiowego w Unii i należyście uwzględniając zróżnicowane sytuacje panujące na rynkach poszczególnych państw członkowskich, Komisja może, w drodze środka wykonawczego:

- a) określić jeden wspólny maksymalny termin lub, w stosownych przypadkach, kilka wspólnych maksymalnych terminów, przed upływem których należy zezwolić na użytkowanie konkretnych zharmonizowanych pasm widma radiowego;
- b) w razie potrzeby, aby zapewnić skuteczność koordynacji – przyjąć środek przejściowy dotyczący okresu ważności praw zgodnie z art. 49, taki jak wydłużenie lub skrócenie okresu ich ważności, aby dostosować istniejące prawa lub zezwolenia do tego jednolitego terminu.

Te środki wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 110 ust. 4, uwzględniając w jak największym stopniu opinię Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego.

↓ 2002/20/WE (dostosowany)

Artykuł ~~7~~ 54

⊗ Procedura ograniczania liczby praw użytkowania, które mają zostać przyznane dla widma radiowego ⊗

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 5 lit. a)
(dostosowany)
⇒ nowy

1. ⊗ Nie naruszając przepisów jakiegokolwiek aktu wykonawczego przyjętego na podstawie art. 53, ⊗ państwo członkowskie ⇒, które stwierdzi, że prawa użytkowania widma radiowego nie można przyznać na podstawie art. 46 ⊗ i które rozważa ⊗ rozważając, czy ograniczyć liczbę praw użytkowania, które mają zostać przyznane dla częstotliwości ⇒ widma ⊗ radiowych, lub czy wydłużyć okres obowiązywania istniejących praw inaczej niż zgodnie z określonymi w nich warunkami, powinno między innymi:

↓ 2002/20/WE (dostosowany)
⇒ nowy

a) ⇒ wyraźnie wskazuje powody ograniczenia praw użytkowania, w szczególności ⊗ ⊗ poprzez odpowiednie rozważenie ⊗ rozważyć odpowiednio potrzeby zwiększenia korzyści dla użytkowników oraz umożliwić ⊗ ułatwiania ⊗ rozwoju konkurencji ⇒, oraz dokonuje przeglądu tego ograniczenia w regularnych odstępach czasu lub na uzasadniony wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa ⊗ ;

b) zapewniać wszystkim zainteresowanym stronom, w tym użytkownikom i konsumentom, możliwość wypowiedzenia się w kwestii jakichkolwiek ograniczeń ⊗ w ramach konsultacji publicznych ⊗ zgodnie z art. ~~236~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej)~~ ⇒. W przypadku zharmonizowanego widma radiowego te konsultacje publiczne inicjuje się w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia środka wykonawczego na podstawie decyzji nr 676/2002/WE, chyba że związane z nim względy techniczne wymagają ustalenia dłuższego terminu ⊗ .

↓ nowy

2. Jeżeli państwo członkowskie stwierdzi, że należy ograniczyć liczbę praw użytkowania, wyraźnie określa i uzasadnia cele, jakie przyświecają procedurze selekcji, oraz w miarę możliwości określa je w ujęciu ilościowym, zwracając należytą uwagę na konieczność osiągnięcia celów krajowych oraz celów związanych z rynkiem wewnętrznym. Cele, które państwo członkowskie może sformułować pod kątem konkretnej procedury selekcji, muszą być ograniczone do jednego z następujących aspektów lub większej ich liczby:

a) wspieranie zasięgu;

b) wymagana jakość usług;

c) wspieranie konkurencji;

d) wspieranie innowacji i rozwoju działalności gospodarczej; oraz

e) zapewnienie, aby opłaty przyczyniały się do optymalnego wykorzystania widma radiowego zgodnie z art. 42.

Krajowy organ regulacyjny wyraźnie określa procedurę selekcji, w tym każdy wstępny etap pozwalający uzyskać dostęp do procedury selekcji, i uzasadnia wybór danej procedury. Organ ten wyraźnie informuje również o wynikach każdej odnośnej oceny konkurencji, uwarunkowań technicznych i warunków ekonomicznych na danym rynku i prezentuje powody ewentualnego zastosowania i wyboru środków na podstawie art. 35.

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 5 lit. a)
(dostosowany)
⇒ nowy

~~3. e) ☒~~ Państwa członkowskie publikują ~~☒~~ ~~epublikować~~ każdą decyzję dotyczącą ~~☐~~ wybranej procedury selekcji i powiązanych elementów ~~☐~~ ~~ograniczeń w przyznawaniu praw użytkowania lub odnawianiu praw użytkowania~~, ☒ wyraźnie podając ☒ ~~wraz z~~ jej uzasadnieniem, ⇒ oraz wskazując, w jaki sposób uwzględniły środek przyjęty przez krajowy organ regulacyjny zgodnie z art. 35. Publikują również warunki, którymi obwarowane zostaną prawa użytkowania. ☐

↓ 2002/20/WE (dostosowany)
⇒ nowy

~~4. d) Pp~~ Po określeniu procedury, ☒ państwa członkowskie zapraszają ☒ ~~wzwać~~ do składania wniosków o przyznanie prawa użytkowania, ~~☐~~ ~~oraz~~

~~e) rozważyć ustanowienie czasowych ograniczeń w odpowiednim czasie lub na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa, którego to ograniczenie dotyczy.~~

~~52.~~ Jeżeli państwo członkowskie uzna, że dalsze prawa użytkowania ~~☐~~ ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ☐ ~~radiowych~~ ⇒ lub kombinacja różnych rodzajów praw ☐ mogą być przyznane, ⇒ uwzględniając zaawansowane metody ochrony przed szkodliwymi zakłóceniami, ☐ ~~winnę to ogłosić~~ ☒ publikuje te ustalenia ☒ i ⇒ rozpoczyna procedurę przyznania ☐ ~~wzwać do składania wniosków o przyznanie~~ takich praw.

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 5 lit. b)
(dostosowany)
⇒ nowy

~~63.~~ W przypadku gdy należy ograniczyć przyznawanie praw użytkowania ~~☐~~ ~~częstotliwości~~ ⇒ widma ☐ ~~radiowych~~, państwa członkowskie przyznają takie prawa według kryteriów selekcji ⇒ oraz procedury określonej przez ich krajowe organy regulacyjne na podstawie art. 35 ☐, które muszą być obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne oraz proporcjonalne. Każde takie kryterium ☒ selekcji ☒ ~~wyboru~~ musi przyznawać odpowiednią wagę celom ~~określonym w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~ i wymogom ~~zawartym~~ ☒ określonym ☒ w art. 3, 4, 28 i 459 ~~tej dyrektywy~~.

↓ nowy

7. Komisja może przyjąć środki wykonawcze określające kryteria w celu koordynacji wykonania przez państwa członkowskie obowiązków wynikających z ust. 1–3. Te środki wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 110 ust. 4, uwzględniając w jak największym stopniu opinię Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego.

↓ 2002/20/WE (dostosowany)
→₁ 2009/140/WE art. 3 pkt 5 lit.
c)
⇒ nowy

84. W razie przeprowadzenia procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej, państwa członkowskie ~~będą mogły~~ mogą przedłużyć maksymalny termin sześciu tygodni, o którym mowa w artykule ~~48~~ 5 ust. ~~63~~ o tyle, o ile jest to niezbędne dla zapewnienia, by procedury były sprawiedliwe, otwarte i przejrzyste dla wszystkich zainteresowanych stron, jednakże nie dłużej niż o okres ośmiu miesięcy , z zastrzeżeniem wszelkich szczególnych harmonogramów ustalonych na podstawie art. 53 .

Powyższe terminy ~~nie powinny w żaden sposób uchybiać~~ pozostają bez uszczerbku dla postanowień ~~niom~~ obowiązujących umów międzynarodowych dotyczących użytkowania ~~częstotliwości~~ widma radiowych i koordynacji satelitarnej.

95. ~~Postanowienia~~ Przepisy niniejszego artykułu ~~nie stoją na przeszkodzie~~ pozostają bez uszczerbku dla przekazywania ~~u~~ praw użytkowania ~~częstotliwości~~ widma radiowych zgodnie z ~~postanowieniami~~ przepisami →₁ art. ~~519b~~ ~~niniejszej~~ dyrektywy ~~2002/21/WE (dyrektywy ramowej)~~.

↓ nowy

ROZDZIAŁ III

WDROŻENIE I STOSOWANIE URZĄDZEŃ SIECI BEZPRZEWODOWEJ

Artykuł 55

Dostęp do lokalnej sieci radiowej

1. Właściwe organy zezwalają na zapewnianie dostępu do publicznej sieci łączności za pośrednictwem lokalnych sieci radiowych, jak również na użytkowanie zharmonizowanego widma radiowego w celu zapewnienia takiego dostępu, wyłącznie na warunkach mającego zastosowanie ogólnego zezwolenia.

W przypadku gdy takie zapewnianie dostępu nie ma charakteru komercyjnego lub ma charakter dodatkowy w stosunku do innej działalności handlowej lub usługi publicznej, która nie jest uzależniona od przekazywania sygnałów w tych sieciach, przedsiębiorstwo, organ publiczny lub użytkownik końcowy, którzy zapewniają taki dostęp, nie podlegają ogólnemu zezwoleniu na udostępnianie sieci i usług łączności elektronicznej na podstawie art. 12, obowiązkom dotyczącym praw użytkowników końcowych na podstawie części III tytuł III

niniejszej dyrektywy ani obowiązku zapewnienia wzajemnego połączenia ich sieci na podstawie art. 59 ust. 1.

2. Właściwe organy nie uniemożliwiają podmiotom udostępniającym sieci łączności elektronicznej lub świadczącym publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej zapewniania publicznego dostępu do ich sieci za pośrednictwem lokalnych sieci radiowych, które mogą znajdować się w lokalu użytkownika końcowego, o ile spełnione są warunki ogólnego zezwolenia i uzyskano uprzednią świadomą zgodę użytkownika końcowego.

3. Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120⁹⁵ właściwe organy krajowe zapewniają, aby podmioty udostępniające publiczne sieci łączności lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej dla ludności nie ograniczały jednostronnie:

a) przysługującego użytkownikom końcowym prawa dostępu do wybranych przez siebie lokalnych sieci radiowych udostępnianych przez osoby trzecie;

b) przysługującego użytkownikom końcowym prawa zezwolenia – na zasadzie wzajemności lub w bardziej powszechny sposób – innym użytkownikom końcowym na dostęp do sieci takich podmiotów poprzez lokalne sieci radiowe, w tym w ramach inicjatyw osób trzecich, które grupują i udostępniają publicznie lokalne sieci radiowe różnych użytkowników końcowych.

W tym celu podmioty udostępniające publiczne sieci łączności lub świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej udostępniają i aktywnie oferują w jasny i przejrzysty sposób produkty lub szczególne oferty umożliwiające ich użytkownikom końcowym zapewnianie dostępu do osób trzecich za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej.

4. Właściwe organy nie ograniczają przysługującego użytkownikom końcowym prawa zezwolenia – na zasadzie wzajemności lub w bardziej powszechny sposób – innym użytkownikom końcowym na dostęp do ich lokalnych sieci radiowych, w tym w ramach inicjatyw osób trzecich, które grupują i udostępniają publicznie lokalne sieci radiowe różnych użytkowników końcowych.

5. Właściwe organy nie ograniczają możliwości zapewniania publicznego dostępu do lokalnych sieci radiowych:

a) organom publicznym w lokalu zajmowanym przez te organy publiczne lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie, gdy takie zapewnianie dostępu ma charakter dodatkowy w stosunku do usług publicznych świadczonych w tym lokalu;

b) inicjatywom organizacji pozarządowych lub organów publicznych mającym na celu grupowanie i udostępnienie – na zasadzie wzajemności lub w bardziej powszechny sposób – lokalnych sieci radiowych różnych użytkowników końcowych, w tym, w stosownych przypadkach, lokalnych sieci radiowych, do których dostęp publiczny zapewnia się zgodnie z lit. a).

Artykuł 56

Wdrożenie i eksploatacja punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu

⁹⁵Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 310 z 26.11.2015, s. 1).

1. Właściwe organy umożliwiają wdrożenie, podłączenie i eksploatację nierzucających się w oczy punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu w ramach systemu ogólnych zezwoleń i nie ograniczają nadmiernie ich wdrożenia, podłączenia lub eksploatacji poprzez wydawanie indywidualnych pozwoleń w zakresie planowania przestrzennego lub w jakikolwiek inny sposób, jeżeli tylko takie zastosowanie jest zgodne ze środkami wykonawczymi przyjętymi na podstawie ust. 2. Takie punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie podlegają żadnym opłatom przekraczającym wysokość opłaty administracyjnej, która może się wiązać z udzieleniem ogólnego zezwolenia zgodnie z art. 16.

Przepisy niniejszego ustępu pozostają bez uszczerbku dla systemu zezwoleń dotyczących widma radiowego wykorzystywanego na potrzeby eksploatacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.

2. W celu zapewnienia jednolitego wdrożenia systemu ogólnych zezwoleń w zakresie wdrażania, podłączania i eksploatacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu Komisja może – w drodze aktu wykonawczego – określić właściwości techniczne dotyczące konstrukcji, wdrożenia i eksploatacji punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, które muszą przynajmniej być zgodne z wymogami dyrektywy 2013/35/UE⁹⁶ i uwzględniać progi określone w zaleceniu Rady 1999/519/WE⁹⁷. Komisja określa te właściwości techniczne poprzez odniesienie do maksymalnych parametrów w zakresie wielkości, mocy i właściwości elektromagnetycznych, jak również oddziaływania na krajobraz wdrożonych punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Spełnienie ustalonych parametrów musi gwarantować, że punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie będą rzucać się w oczy w przypadku ich eksploatacji w różnych warunkach lokalnych.

Właściwości techniczne określone po to, by przy wdrażaniu, podłączaniu i eksploatacji punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu można było zastosować przepisy ust. 1, pozostają bez uszczerbku dla zasadniczych wymagań określonych w dyrektywie 2014/53/UE⁹⁸.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 110 ust. 4.

---

⁹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/35/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na zagrożenia spowodowane czynnikami fizycznymi (polami elektromagnetycznymi) (dwudziesta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) i uchylająca dyrektywę 2004/40/WE (Dz.U. L 179 z 29.6.2013, s. 1).

⁹⁷ Zalecenie Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz) (Dz.U. L 199 z 30.7.1999, s. 59).

⁹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10).

⊗ TYTUŁ II: DOSTĘP ⊗

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY OGÓLNE ⊗ , ZASADY DOSTĘPU ⊗

Artykuł ~~3~~57

Ogólne ramy dotyczące dostępu i wzajemnych połączeń

1. Państwa członkowskie zapewniają, by nie istniały ograniczenia, które utrudniałyby przedsiębiorstwom w tym samym państwie członkowskim albo w różnych państwach członkowskich prowadzenie pomiędzy sobą negocjacji w sprawie umów o technicznych i handlowych warunkach dotyczących dostępu lub wzajemnych połączeń, zgodnie z prawem ⊗ Unii ⊗ ~~wspólnotowym~~. Przedsiębiorstwo ubiegające się o dostęp albo wzajemne połączenia nie musi mieć zezwolenia na ~~działanie~~ ⊗ prowadzenie działalności ⊗ w państwie członkowskim, w którym ubiega się o dostęp albo wzajemne połączenia, jeżeli nie świadczy usług i nie obsługuje sieci w tym państwie członkowskim.

2. Nie naruszając ⊗ przepisów ⊗ art. 106 ~~31~~ ~~dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej)~~⁹⁹, państwa członkowskie nie będą ⊗ mogą ⊗ utrzymywać w mocy prawnych czy administracyjnych środków, które zobowiązywałyby operatorów zapewniających dostęp albo wzajemne połączenia do oferowania różnych ~~zasad~~ i warunków różnym przedsiębiorstwom ~~za świadczone~~ ⊗ w odniesieniu do ⊗ równoważnych usług i lub ⊗ które ⊗ nakładałyby ~~obowiązki~~ obowiązków, które nie są związane z ~~rzeczywistymi~~ ⊗ faktycznie świadczonymi ⊗ usługami związanymi z dostępem i wzajemnymi połączeniami ~~świadczonymi~~, nie uchylając ⊗ bez uszczerbku dla ⊗ wymogów ~~om~~ określonych ~~in~~ w ~~Załączniku I~~ do ⊗ niniejszej ⊗ dyrektywy ~~2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach)~~.

Artykuł ~~4~~58

Prawa i obowiązki przedsiębiorstw

1. Operatorzy publicznych sieci łączności mają prawo, a na wniosek innego uprawnionego przedsiębiorstwa ~~zgodny~~ ⊗ uprawnionego do wystąpienia z takim wnioskiem na podstawie ⊗ ~~z~~ art. ~~4~~ ~~15~~ ⊗ niniejszej ⊗ dyrektywy ~~2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach)~~ – obowiązek negocjowania wzajemnych połączeń w celu świadczenia publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, ~~w celu~~ ⊗ aby ⊗ zapewnić ~~cała~~ świadczenia usług i ich interoperacyjność ~~ei~~ w obrębie całej ~~Wspólnoty~~ ⊗ Unii ⊗.

⁹⁹ ~~Zob. s. 51 niniejszego Dziennika Urzędowego.~~

Operatorzy zapewniają dostęp i wzajemne połączenia innym przedsiębiorstwom na ~~zasadach~~ i warunkach zgodnych z obowiązkami nałożonymi przez krajowy organ regulacyjny zgodnie z art. 59, 60 i 66 ~~5-8~~.

↓ 2002/19/WE (dostosowany)

~~2. Publiczne sieci łączności elektronicznej ustanowione dla dystrybucji usług telewizyjnej cyfrowej muszą być w stanie dystrybuować programy i usługi telewizyjnej szerokoekranowej. Operatorzy sieci, którzy odbierają i redystrybuują programy i usługi w formacie szerokiego ekranu, zachowują ten format.~~

~~23. Nie naruszając~~ przepisów art. ~~11~~ 21 niniejszej dyrektywy ~~2002/20/WE (dyrektywy o zezwoleniach)~~, państwa członkowskie ~~będą~~ wymagają, by przedsiębiorstwa, które otrzymują od innych przedsiębiorstw informacje przed negocjacjami w sprawie zawarcia porozumień o dostępie albo wzajemnych połączeniach ~~podczas~~ w ich trakcie albo po ich zakończeniu ~~przeprowadzeniu negocjacji w sprawie zawarcia porozumień o dostępie albo wzajemnych połączeniach~~, używały tych informacji wyłącznie w celach, w jakich je otrzymały, oraz by zachowały ~~poufność~~ poufność ~~przekazywanych~~ lub ~~zachowywanych~~ informacji w poufności . ~~Uzyskane~~ Otrzymałe informacje nie mogą być przekazywane innym stronom, a w szczególności innym oddziałom, ~~filiom~~ jednostkom zależnym lub partnerom, ~~dla~~ którym mogłyby one ~~stanowić~~ zapewnić przewagę konkurencyjną ~~korzystać~~.

ROZDZIAŁ II

DOSTĘP I WZAJEMNE POŁĄCZENIA

Artykuł ~~5~~59

Prawa i zakres odpowiedzialności krajowych organów regulacyjnych w zakresie dostępu i wzajemnych połączeń

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 3 lit. a)
⇒ nowy

1. Dla realizacji celów określonych w art. 3 ~~8~~ dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), krajowe organy regulacyjne wspierają, a w stosownych przypadkach zapewniają – zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy – odpowiedni dostęp i wzajemne połączenia oraz interoperacyjność usług, wykonując swoje zadania w taki sposób, aby promować wydajność, zrównoważoną konkurencję, ~~⇒ wdrażanie sieci o bardzo dużej przepustowości~~ efektywne inwestycje i innowacje oraz zapewnić maksymalne korzyści użytkownikom końcowym. ~~⇒~~ Organy te zapewniają wytyczne i podają do publicznej wiadomości odpowiednie procedury pozwalające uzyskać dostęp oraz wzajemne połączenia, aby zapewnić małym i średnim przedsiębiorstwom oraz operatorom o ograniczonym zasięgu geograficznym możliwość czerpania korzyści z nałożonych obowiązków.

↓ 2002/19/WE (dostosowany)
⇒ nowy

W szczególności i ~~niezależnie od~~ ☒ bez uszczerbku dla ☒ środków, które mogłyby zostać podjęte w stosunku do przedsiębiorstw ~~dysponujących~~ ☒ posiadających ☒ znaczącą pozycję na rynku zgodnie z art. 866, krajowe organy regulacyjne mogą nakładać:

a) w granicach tego, co niezbędne dla zapewnienia możliwości połączenia typu koniec-koniec, obowiązki na przedsiębiorstwa, ⇒ które podlegają ogólnemu zezwoleniu ⇐ ☒ i ☒ które kontrolują dostęp do użytkowników końcowych, w tym, w uzasadnionym przypadku, obowiązek wzajemnych połączeń ich sieci w sytuacji, kiedy nie zostało to jeszcze zrealizowane;

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 3 lit. a)
zmieniony sprostowaniem, Dz.U.
L 241 z 10.9.2013, s. 8
(dostosowany)
⇒ nowy

~~ab)~~ w uzasadnionych przypadkach i w niezbędnym zakresie ~~spożywające~~ na przedsiębiorstwach ⇒ podlegające ogólnemu zezwoleniu ⇐ i kontrolujących dostęp do użytkowników końcowych = obowiązki świadczenia ☒ zapewnienia interoperacyjności swoich ☒ usług ~~interoperacyjnych~~;

↓ nowy

c) w uzasadnionych przypadkach na podmioty świadczące usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów – obowiązek zapewnienia interoperacyjności swoich usług, mianowicie w przypadku, gdy dostęp do służb ratunkowych lub łączność typu koniec-koniec między użytkownikami końcowymi są zagrożone ze względu na brak interoperacyjności między usługami łączności interpersonalnej.

↓ 2002/19/WE

~~db)~~ na operatorów, w granicach tego, co jest niezbędne dla zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych, określonych przez państwa członkowskie – obowiązek zapewnienia dostępu do innych urządzeń, o których mowa w załączniku II, część II, na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach.

↓ nowy

Obowiązki, o których mowa w akapicie drugim lit. c), mogą zostać wyłącznie nałożone:

(i) w zakresie niezbędnym do zapewnienia interoperacyjności usług łączności interpersonalnej i mogą obejmować obowiązki związane ze stosowaniem i wdrożeniem norm lub specyfikacji wymienionych w art. 39 ust. 1 lub wszelkich innych odnośnych norm europejskich lub międzynarodowych; oraz

(ii) jeżeli Komisja – w oparciu o sprawozdanie, o które wystąpiła do BEREC – stwierdziła istnienie znacznego zagrożenia dla skutecznego dostępu do służb ratunkowych lub łączności typu koniec-koniec między użytkownikami końcowymi na terenie co najmniej jednego państwa członkowskiego lub na terenie całej Unii Europejskiej oraz przyjęła środki wykonawcze określające charakter i zakres obowiązków, które mogą zostać nałożone, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 110 ust. 4.

↓ nowy

2. Krajowe organy regulacyjne nakładają – na uzasadniony wniosek – obowiązek udzielenia dostępu do okablowania i przewodów wewnątrz budynków lub na odcinku do pierwszego punktu koncentracji lub dystrybucji, jeżeli znajduje się on poza budynkiem, na właścicieli tego okablowania i tych przewodów lub na przedsiębiorstwa, które posiadają prawa użytkownika tego okablowania i tych przewodów, jeżeli jest to uzasadnione na tej podstawie, że powielenie tych elementów sieci byłoby nieefektywne z ekonomicznego punktu widzenia lub fizycznie niewykonalne. Nałożone warunki dostępu mogą obejmować szczegółowe zasady dotyczące dostępu, przejrzystości i niedyskryminacji oraz zasady podziału kosztów dostępu, które w stosownych przypadkach koryguje się, aby uwzględnić czynniki ryzyka.

Krajowe organy regulacyjne mogą rozszerzyć zakres nałożonych na tych właścicieli lub na te przedsiębiorstwa obowiązków zapewnienia dostępu – na uczciwych i rozsądnych warunkach – poza pierwszy punkt koncentracji lub dystrybucji, obejmując nimi punkt koncentracji położony jak najbliżej użytkowników końcowych, w zakresie, w jakim jest to bezwzględnie konieczne, aby przewyciężyć trudne do pokonania gospodarcze lub fizyczne przeszkody w rozbudowie sieci na obszarach o niższej gęstości zaludnienia.

Krajowe organy regulacyjne nie nakładają obowiązków zgodnie z akapitem drugim, jeżeli:

a) każdemu przedsiębiorstwu zapewniono realny i podobny alternatywny sposób dostępu do użytkowników końcowych, pod warunkiem że taki dostęp jest oferowany do sieci o bardzo dużej przepustowości na uczciwych i racjonalnych warunkach przez przedsiębiorstwo spełniające kryteria wymienione w art. 77 lit. a) i b); oraz

b) w przypadku niedawno wdrożonych elementów sieci, zwłaszcza mniejszych projektów lokalnych, przyznanie dostępu podważyłoby zasadność ich wdrożenia z gospodarczego lub finansowego punktu widzenia.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowym organom regulacyjnym przysługiwały uprawnienia do nakładania na przedsiębiorstwa, które udostępniają lub otrzymały zezwolenie na udostępnianie sieci łączności elektronicznej, obowiązków w zakresie współdzielenia infrastruktury pasywnej lub aktywnej, obowiązków zawarcia lokalnych umów dostępu do usług roamingu lub obowiązków wspólnego uruchamiania infrastruktury bezpośrednio wymaganej do lokalnego świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania widma, zgodnie z prawem Unii, jeżeli jest to uzasadnione na tej podstawie, że

a) powielenie takiej infrastruktury byłoby nieefektywne z ekonomicznego punktu widzenia lub fizycznie niewykonalne oraz

b) łączność na tym obszarze, w tym wzdłuż głównych szlaków transportowych, byłaby poważnie ograniczona lub miejscowa ludność doświadczałaby poważnych ograniczeń, jeśli chodzi o możliwości wyboru lub jakość usług lub o oba te aspekty łącznie.

Krajowe organy regulacyjne uwzględniają:

- a) konieczność maksymalizacji zasięgu sieci w całej Unii oraz na poszczególnych obszarach geograficznych;
- b) wydajne wykorzystanie widma radiowego;
- c) techniczną wykonalność współużytkowania lub związanych z tym warunków;
- d) stan konkurencji opartej na infrastrukturze oraz konkurencji opartej na usługach;
- e) możliwość znacznego zwiększenia możliwości wyboru oraz podniesienia jakości usług dla użytkowników końcowych;
- f) innowacje technologiczne;
- g) nadrzędną konieczność wspierania skierowanych do operatorów na danym obszarze zachęt do uruchamiania przede wszystkim infrastruktury.

Te obowiązki dotyczące współdzielenia, dostępu lub koordynacji podlegają umowom zawartym w oparciu o uczciwe i racjonalne warunki. W przypadku rozstrzygnięcia sporu krajowe organy regulacyjne mogą m.in. nałożyć na beneficjenta obowiązku dotyczącego współdzielenia lub dostępu obowiązek współdzielenia swojego widma z operatorem infrastruktury na danym obszarze.

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 3 lit. b)
(dostosowany)
⇒ nowy

42. Obowiązki i warunki nałożone na podstawie ust. 1 ⇒, 2 i 3 ~~se~~ ~~☒~~ muszą być ~~☒~~ obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne i ~~se~~ ~~☒~~ muszą być ~~☒~~ wdrażane zgodnie z procedurami ~~☒~~, o których mowa ~~☒ przewidzianymi~~ w art. ~~236, 732 i 7a33~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~. ⇒ Krajowe organy regulacyjne oceniają wyniki obowiązywania tych obowiązków i warunków w terminie pięciu lat od przyjęcia poprzedniego środka przyjętego w stosunku do tych samych operatorów oraz ustalają, czy w świetle zmieniających się warunków należałoby je znieść lub zmienić. Krajowe organy regulacyjne informują o wynikach swojej oceny zgodnie z tymi samymi procedurami. ⇐

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 3 lit. d)

53. W zakresie dostępu i wzajemnych połączeń, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, aby krajowy organ regulacyjny był uprawniony do interweniowania z własnej inicjatywy, w uzasadnionych przypadkach, w celu zapewnienia przestrzegania celów polityki określonych w art. ~~3~~ ~~8~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej)~~, zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy oraz procedurami, o których mowa w art. ~~236, 26, 27 i 327, 20 i 21~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~.

↓ nowy

6. Do dnia [entry into force plus 18 months] r., aby przyczynić się do spójnego określania przez krajowe organy regulacyjne lokalizacji punktów zakończenia sieci, BEREC, po odbyciu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, przyjmie wytyczne w sprawie wspólnych podejść do określania punktu zakończenia sieci w różnych topologiach sieci. Krajowe organy regulacyjne w jak największym stopniu uwzględniają te wytyczne przy określaniu lokalizacji punktów zakończenia sieci.

↓ 2002/19/WE (dostosowany)

Artykuł ~~60~~

Systemy dostępu warunkowego oraz inne urządzenia

1. Państwa członkowskie zapewniają, by warunki określone i ~~wymogi, o których mowa~~ w załączniku II, część I, ~~były spełnione~~ miały zastosowanie w odniesieniu do dostępu warunkowego telewidzów i radiosłuchaczy w ~~obszarze Wspólnoty~~ Unii do cyfrowych usług telewizyjnych i radiowych, niezależnie od sposobu transmisji.

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 4
(dostosowany)
⇒ nowy

2. W związku z rozwojem rynku oraz technologii Komisja ~~może~~ jest uprawniona do przyjmując ~~środki wykonawcze~~ ⇒ aktów delegowanych zgodnie z art. 109 zmieniając w celu zmiany załącznika II. ~~Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3.~~

↓ 2002/19/WE (dostosowany)

3. Niezależnie od przepisów ust. 1 państwa członkowskie mogą upoważnić krajowe organy regulacyjne, możliwie najszybciej po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, a następnie regularnie w określonych odstępach czasu, do dokonania przeglądu ~~wymogów~~ warunków stosowanych zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, poprzez przeprowadzenie analizy rynku zgodnie z art. ~~65~~ ust. 1 ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej)~~, celem określenia, czy należy utrzymać w mocy, zmienić albo znieść stosowane warunki ~~wymogi~~.

Jeżeli w wyniku dokonanej analizy rynku krajowy organ regulacyjny ustali, że jeden operator lub więcej operatorów nie posiada ~~znacznej~~ znaczącej pozycji rynkowej na rynku właściwym , ~~będzie on mógł~~ może zmienić albo znieść ~~wymogi~~ warunki w odniesieniu do ~~dotyczące~~ tychże operatorów, zgodnie z procedurami , o których mowa określonymi w art. ~~62~~ oraz ~~327~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej)~~, jednakże wyłącznie w zakresie:

a) w jakim taka zmiana albo zniesienie nie naruszyłyby dostępu użytkowników końcowych do programów, kanałów oraz usług radiowych i telewizyjnych określonych zgodnie z art. ~~106~~ ~~31~~ ~~dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywy ramowej)~~; i

b) w jakim taka zmiana lub zniesienie nie naruszyłyby perspektyw efektywnej konkurencji na rynkach dla:

(i) detalicznych cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych; oraz

(ii) systemów dostępu warunkowego i innych urządzeń towarzyszących,

Strony, których dotyczy zmiana lub ~~uchylenie~~ zniesienie danych warunków ~~wymogów, zostaną o tym powiadomione,~~ powiadamia się o tym w odpowiednim terminie.

4. ~~Wymogi określone~~ ☒ Warunki stosowane zgodnie z ☒ ~~w niniejszym artykule~~ ~~nie są stosowane niezależnie od pozostawionych~~ ☒ pozostają bez uszczerbku dla przysługujących ☒ państw członkowskim uprawnień w zakresie nakładania obowiązków w związku z aspektami prezentacyjnymi elektronicznych przewodników po programach oraz podobnych środków prezentacji ☒ i ☒ nawigacji.

ROZDZIAŁ III

ANALIZA RYNKU I ZNACZĄCA POZYCJA RYNKOWA

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

Artykuł ~~146~~1

Przedsiębiorstwa ~~o~~ posiadające ~~o~~ znaczącą pozycję rynkową

1. Jeżeli ~~postanowienia~~ ☒ przepisy niniejszej ☒ dyrektywy ~~szczególne~~ nakładają na krajowe organy regulacyjne obowiązek ustalenia, czy operatorzy posiadają znaczącą pozycję rynkową, zgodnie z procedurą określoną w art. ~~166~~5, stosuje się ~~postanowienia~~ ☒ przepisy ☒ ust. 2 ~~oraz~~ ☒ i ☒ 3 niniejszego artykułu.

2. Uznaje się, że przedsiębiorstwo posiada znaczącą pozycję rynkową, jeżeli samodzielnie lub wspólnie z innymi ma pozycję równoważną pozycji dominującej, tj. tak silną pozycję ekonomiczną, że ~~uprawnia go~~ ☒ zapewnia mu ona możliwość ☒ ~~ona do~~ postępowania według swojego uznania, nie bacząc na innych konkurentów, klientów i ~~ostatecznych~~ konsumentów.

Oceniając, czy ~~dwa lub więcej~~ ☒ co najmniej dwa ☒ przedsiębiorstwa ~~ma~~ > posiadają < dominującą pozycję na rynku, krajowe organy regulacyjne ~~winny~~ w szczególności ~~postępują~~ ~~o~~ zgodnie z przepisami prawa ~~wspólnotowego~~ ☒ Unii ☒ i ~~przede wszystkim~~ ~~mieć na uwadze~~ ☒ uwzględniają w jak największym stopniu ☒ wytyczne dotyczące analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej, publikowane przez Komisję zgodnie z art. ~~156~~2. ~~Kryteria, które winny być zastosowane przy dokonywaniu takiej oceny, zostały określone w załączniku II.~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 16

~~3. Jeżeli przedsiębiorstwo posiada znaczącą pozycję na określonym rynku (pierwszy rynek), można także uznać, że posiada ono również znaczącą pozycję na rynku blisko z tym rynkiem związanym (drugi rynek), w przypadku gdy powiązania między obydwooma rynkami pozwalają na przeniesienie pozycji rynkowej z pierwszego rynku na drugi rynek, tym samym zwiększając pozycję rynkową danego przedsiębiorstwa. Dlatego też zgodnie z art. 9, 10, 11 i 13 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) na drugim rynku można zastosować środki naprawcze, które mają na celu uniemożliwienie takiego przeniesienia, a jeżeli środki takie okażą się niewystarczające, można nałożyć środki naprawcze zgodnie z art. 17 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej).~~

↓ 2002/21/WE art. 15

Artykuł ~~156~~2

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 17 lit.
a)

Procedura określania i definiowania rynków

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 17 lit.
b) (dostosowany)

1. Po przeprowadzeniu konsultacji publicznych, w tym konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi, a także po uwzględnieniu w jak największym stopniu opinii BEREC, Komisja, ~~zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 22 ust. 2,~~ przyjmuje zalecenie w sprawie odnośnych rynków produktów i usług („zalecenie”). Zalecenie określa te rynki produktów i usług sektora łączności elektronicznej, których cechy mogą uzasadnić nałożenie wymogów regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie ~~całkowicie~~ szczegółowych, bez uszczerbku dla rynków, które mogą być zdefiniowane w szczególnych przypadkach na podstawie przepisów prawa konkurencji. Komisja definiuje rynki zgodnie z zasadami prawa konkurencji.

↓ nowy

Komisja uwzględnia rynki produktów i usług w zaleceniu, jeżeli – w wyniku obserwacji ogólnych tendencji w Unii – stwierdzi, że każde z kryteriów wymienionych w art. 65 ust. 1 jest spełnione.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

Komisja regularnie ~~dokonywać będzie~~ przeglądu zalecenia.

2. Komisja ~~opublikuje~~ publikuje, najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy, wytyczne dotyczące analizy rynku i oceny ~~znaczącej~~ znaczącej pozycji rynkowej (zwane dalej „wytycznymi w sprawie znaczącej pozycji rynkowej ”), które ~~wymagają~~ muszą być zgodne z przepisami prawa konkurencji.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 17 lit.
c) (dostosowany)
⇒ nowy

3. Uwzględniając w jak największym stopniu treść zalecenia oraz wytycznych w sprawie znaczącej pozycji rynkowej , krajowe organy regulacyjne definiują – zgodnie z zasadami prawa konkurencji – ~~odnośne~~ rynki właściwe stosownie do okoliczności krajowych, a w szczególności odnośne rynki geograficzne na swoim terytorium. Krajowe organy regulacyjne uwzględniają wyniki analizy geograficznej przeprowadzonej zgodnie z art. 22 ust. 1. Organy te postępują zgodnie z procedurami, o których mowa w art. ~~623~~ i ~~732~~, zanim zdefiniują rynki różne od tych, które zdefiniowano w zaleceniu.

↓ nowy

Artykuł 63

Procedura określania rynków ponadnarodowych

1. Po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją BEREC może przyjąć decyzję określającą rynki ponadnarodowe zgodnie z zasadami prawa konkurencji oraz z uwzględnieniem w jak największym stopniu zalecenia i wytycznych w sprawie znaczącej pozycji rynkowej przyjętych zgodnie z art. 62. BEREC przeprowadza analizę potencjału rynku ponadnarodowego, jeżeli Komisja lub przynajmniej dwa krajowe organy regulacyjne wystąpią z uzasadnionym wnioskiem zawierającym stosowne dowody.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 18 lit.
b) (dostosowany)
⇒ nowy

~~52.~~ W przypadku rynków ponadnarodowych określonych ~~w decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 4,~~ ⇒ zgodnie z ust. 1 ⇐ dane krajowe organy regulacyjne wspólnie przeprowadzają analizę rynku, mając przede wszystkim na uwadze treść wytycznych ~~☒~~ w sprawie znaczącej pozycji rynkowej ~~☒~~, a następnie, działając wspólnie, podejmują decyzję dotyczącą nałożenia, utrzymania, zmiany lub uchylenia wymogów regulacyjnych, o których mowa w ~~ust. 2 niniejszego artykułu~~ 65 ust. 4. ⇒ Zainteresowane krajowe organy regulacyjne wspólnie zgłaszają Komisji swoje planowane środki dotyczące analizy rynku oraz wszelkich obowiązków regulacyjnych na podstawie art. 32 i 33. ⇐

↓ nowy

Co najmniej dwa krajowe organy regulacyjne mogą również wspólnie zgłosić swoje planowane środki dotyczące analizy rynku i wszelkich obowiązków regulacyjnych w przypadku niewystępowania rynków ponadnarodowych, jeżeli uznają, że warunki rynkowe w ich jurysdykcjach są wystarczająco jednorodne.

Artykuł 64

Procedura identyfikacji popytu ponadnarodowego

1. BEREC przeprowadza analizę popytu ponadnarodowego wśród użytkowników końcowych na produkty i usługi, które są oferowane na terenie Unii na rynku lub rynkach wymienionych w zaleceniu, jeżeli wpłynie do niego od Komisji lub od przynajmniej dwóch zainteresowanych krajowych organów regulacyjnych uzasadniony wniosek zawierający stosowne dowody wskazujące na konieczność rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem. BEREC może również przeprowadzić taką analizę, jeżeli wpłynie do niego od uczestnika rynku uzasadniony wniosek zawierający stosowne dowody i BEREC uzna, że istnieje konieczność rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem. Analiza BEREC pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich ustaleń stwierdzających istnienie rynków ponadnarodowych zgodnie z art. 63 ust. 1 oraz wszelkich ustaleń stwierdzających istnienie krajowych lub regionalnych rynków geograficznych, dokonanych przez krajowe organy regulacyjne zgodnie z art. 62 ust. 3.

Ta analiza popytu ponadnarodowego wśród użytkowników końcowych może obejmować produkty i usługi, które są oferowane na rynkach produktów lub usług, które krajowy organ regulacyjny lub większa liczba tych organów – uwzględniając uwarunkowania krajowe – określiły w różny sposób, pod warunkiem że tymi produktami i usługami można zastąpić produkty i usługi oferowane na jednym z rynków wymienionych w zaleceniu.

Jeżeli BEREC stwierdzi, że popyt ponadnarodowy wśród użytkowników końcowych istnieje, jest znaczny i nie jest w wystarczającym stopniu zaspokajany przez produkty dostarczane lub usługi świadczone na zasadach komercyjnych lub w trybie regulowanym, BEREC, pod przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wydaje wytyczne dotyczące wspólnych podejść, które krajowe organy regulacyjne powinny stosować, aby zaspokoić stwierdzony popyt ponadnarodowy, w tym, w stosownych przypadkach, przy wprowadzaniu przez nie środków naprawczych zgodnie z art. 66. Krajowe organy regulacyjne uwzględniają w jak największym stopniu te wytyczne przy wykonywaniu swoich zadań regulacyjnych w swojej jurysdykcji.

2. Na podstawie wytycznych BEREC, o których mowa w ust. 1, Komisja może przyjąć decyzję na podstawie art. 38 w celu harmonizacji specyfikacji technicznych produktów hurtowego dostępu zdolnych zaspokoić ten stwierdzony popyt ponadnarodowy, gdy zostaną one nałożone przez krajowe organy regulacyjne na operatorów uznanych za posiadających znaczącą pozycję rynkową na rynkach, na których tego rodzaju produkty z zakresu dostępu są dostarczane, jak określono stosownie do uwarunkowań krajowych. W tym przypadku stosuje się art. 38 ust. 3 lit. a) akapit drugi tiret pierwsze.

↓ 2002/21/WE

Artykuł ~~16~~ 65

Procedura analizy rynku

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 18 lit.
a) (dostosowany)
⇒ nowy

1. Krajowe organy regulacyjne ~~przeprowadzają analizę odnośnych rynków, biorąc pod uwagę rynki określone w zaleceniu oraz w jak największym stopniu uwzględniając treść wytycznych~~ ⇒ ustalają, czy rynek właściwy określony zgodnie z art. 62 ust. 3 może być tego rodzaju, że uzasadnia nałożenie obowiązków regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie ⇐ . Państwa członkowskie zapewniają, aby ~~te~~ analizę przeprowadzano w stosownych przypadkach we współpracy z krajowymi organami ds. konkurencji. ⇒ Krajowe organy regulacyjne uwzględniają w jak największym stopniu wytyczne w sprawie znaczącej pozycji rynkowej oraz, przeprowadzając taką analizę, postępują zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23 i 32. ⇐

↓ nowy

Rynek może być tego rodzaju, że uzasadnia nałożenie obowiązków regulacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie, jeżeli łącznie spełnione są następujące trzy kryteria:

a) występują trudne do przewyciężenia i niemające przejściowego charakteru bariery strukturalne lub prawno-regulacyjne w dostępie do rynku;

b) struktura rynku nie sprzyja osiągnięciu efektywnej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym, przy uwzględnieniu stanu konkurencji opartej na infrastrukturze i innych źródłach konkurencji stanowiących przyczynę istnienia barier w dostępie do rynku;

c) same przepisy prawa konkurencji są niewystarczające, aby odpowiednio zaradzić stwierdzonym nieprawidłowościom w funkcjonowaniu rynku.

W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny przeprowadza analizę rynku, który uwzględniono w zaleceniu, kryteria określone w akapicie drugim lit. a), b) i c) uznaje za spełnione, chyba że organ ten stwierdzi, że jedno lub kilka spośród tych kryteriów nie jest spełnionych w konkretnych okolicznościach krajowych.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 18 lit.

a)

~~2. W przypadku gdy na podstawie przepisów ust. 3 lub 4 niniejszego artykułu, art. 17 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) lub art. 8 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) krajowy organ regulacyjny zobowiązany jest podjąć decyzję w sprawie nałożenia, utrzymania, zmiany lub uchylecia obowiązków w odniesieniu do przedsiębiorstw, stwierdza on na podstawie dokonanej analizy rynku, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, czy na odnośnym rynku występuje skuteczna konkurencja.~~

↓ nowy

2. Przeprowadzając analizę wymaganą na podstawie ust. 1, krajowy organ regulacyjny analizuje rozwój sytuacji rynkowej w ujęciu perspektywicznym, przy założeniu braku regulacji wprowadzonej na podstawie niniejszego artykułu na rynku właściwym, z uwzględnieniem:

a) zmian sytuacji rynkowej, które mogą przyczynić się do wzrostu prawdopodobieństwa tego, że sytuacja na rynku właściwym będzie zmierzać w kierunku efektywnej konkurencji, takich jak umowy handlowe w sprawie wspólnych inwestycji lub w sprawie dostępu między operatorami, które w trwały sposób sprzyjają dynamice konkurencyjnej;

b) wszelkich istotnych źródeł presji konkurencji, w tym na poziomie detalicznym, niezależnie od tego, czy za źródło tej presji uznaje się sieci łączności elektronicznej, usługi łączności elektronicznej czy też inne rodzaje usług lub zastosowań, które są porównywalne z perspektywy użytkownika końcowego, i niezależnie od tego, czy tego rodzaju presja stanowi element rynku właściwego;

c) innych rodzajów regulacji i środków wprowadzonych i wpływających na rynek właściwy lub powiązany rynek detaliczny (powiązane rynki detaliczne) w danym okresie, w tym m.in. obowiązków nałożonych zgodnie z art. 44, 58 i 59; oraz

d) uregulowanie na innych rynkach właściwych dokonane na podstawie niniejszego artykułu.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

⇒ nowy

3. Jeżeli krajowy organ regulacyjny ustali, że ⇒ rynek właściwy nie jest takiego rodzaju, że uzasadnia nałożenie obowiązków regulacyjnych zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 1 i 2, lub w przypadku niespełnienia warunków określonych w ust. 4 ⇐ ~~na danym rynku~~

~~występuje efektywna konkurencja, nie będzie nakładać ani nie utrzymujących~~ żadnych ~~specyficznych wymogów~~ szczególnych obowiązków regulacyjnych ~~o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu~~ zgodnie z art. 66 . W przypadku, gdy istnieją już sektorowe obowiązki regulacyjne nałożone zgodnie z art. 66 , krajowy organ regulacyjny uchyla te obowiązki nałożone na przedsiębiorstwa na tym ~~odnośnym~~ rynku właściwym . ~~Osobom, których uchylenie takich wymogów będzie dotyczyło, zostanie przyznane prawo złożenia wypowiedzenia w odpowiednim terminie.~~

↓ nowy

Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby stronom, na które takie uchylenie obowiązków będzie miało wpływ, zapewniono odpowiedni okres wypowiedzenia, określony na podstawie wyważenia konieczności zapewnienia stabilnego procesu transformacji beneficjentom tych obowiązków i użytkownikom końcowym oraz możliwości wyboru dla użytkowników końcowych, oraz aby regulacja nie trwała dłużej, niż jest to konieczne. Określając taki okres wypowiedzenia, krajowe organy regulacyjne mogą ustalić specjalne warunki i okresy wypowiedzenia w odniesieniu do istniejących umów w sprawie dostępu.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 18 lit. b) (dostosowany)
⇒ nowy

4. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny ustali, że na ~~odnośnym~~ rynku właściwym ~~nie występuje skuteczna konkurencja~~ ⇒ uzasadnione jest nałożenie obowiązków regulacyjnych zgodnie z ust. 1 i 2 , wskazuje on przedsiębiorstwa, które samodzielnie lub wspólnie z innymi posiadają znaczącą pozycję na tym odnośnym rynku, zgodnie z art. ~~14~~ 61. Krajowy organ regulacyjny nakłada na takie przedsiębiorstwa odpowiednie szczególne ~~wymogi~~ obowiązki regulacyjne, ~~o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu~~ zgodnie z art. 66 , lub utrzymuje lub zmienia już istniejące ~~wymogi~~ obowiązki ⇒ , jeżeli uzna, że w przypadku braku tych obowiązków na rynku detalicznym lub rynkach detalicznych nie zapanowałaby skuteczna konkurencja .

56. Środki podjęte zgodnie z przepisami ust. 3 i 4 podlegają procedurom, o których mowa w art. ~~623~~ i 732. Krajowe organy regulacyjne przeprowadzają analizę ~~odnośnego~~ rynku właściwego i powiadamiają o odpowiednim ~~proponowanym~~ planowanym środku zgodnie z art. ~~327~~:

a) w terminie ~~trzech~~ ⇒ pięciu lat od przyjęcia poprzedniego środka ⇒ , jeżeli krajowy organ regulacyjny określił rynek właściwy i ustalił, które przedsiębiorstwa mają znaczącą pozycję rynkową ~~dotyczącego tego rynku. Jednak Ww drodze wyjątku~~ ten pięcioletni termin ~~ten~~ może być wydłużony maksymalnie o ~~trzy~~ dodatkowe ⇒ rok ~~lata~~, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny powiadomił Komisję o ~~uzasadnionej propozycji jego przedłużenia~~ planowanym wydłużeniu tego terminu, wraz z uzasadnieniem , ⇒ nie później niż na cztery miesiące przed upływem tego pięcioletniego terminu, a Komisja w ciągu jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia nie wyraziła sprzeciwu;

b) w przypadku rynków niezgłoszonych uprzednio Komisji – w terminie dwóch lat od przyjęcia zmienionego zalecenia w sprawie ~~odnośnych~~ rynków właściwych ; lub

c) w przypadku państw członkowskich, które niedawno przystąpiły do Unii – w terminie ~~dwóch~~ ⇒ trzech ⇐ lat od ich przystąpienia.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 18 lit.
c) (dostosowany)
⇒ nowy

~~76.~~ W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny w terminie określonym w ~~art. 16~~ ust. 6 ⇒ stwierdzi, że nie może ukończyć lub że ⇐ nie zakończył analizy ~~odnośnego~~ rynku właściwego określonego w zaleceniu, BEREC pomaga mu, na wniosek, zakończyć analizę konkretnego rynku i szczególnych obowiązków, które mają zostać nałożone. Po uzyskaniu takiej pomocy krajowy organ regulacyjny, którego to dotyczy, powiadamia Komisję o ~~proponowanym~~ planowanym środku zgodnie z art. 32 w przeciągu terminie sześciu miesięcy od upływu terminu określonego w ust. 5 ; ~~zgodnie z art. 7.~~

↓ 2002/19/WE art. 8
(dostosowany)
→₁ 2009/140/WE art. 2 pkt 6 lit.
a)
→₂ 2009/140/WE art. 2 pkt 6 lit.
b)
⇒ nowy

ROZDZIAŁ IV

ŚRODKI NAPRAWCZE DOTYCZĄCE DOSTĘPU I ZNACZĄCA POZYCJA RYNKOWA

Artykuł ~~§66~~

Nakładanie, zmiana albo uchylenie obowiązków

1. Państwa członkowskie zapewnią, by krajowe organy regulacyjne były upoważnione do nakładania obowiązków, o których mowa w →₁ art. ~~967-13a78~~ ⇐.

2. Jeżeli w wyniku analizy rynku przeprowadzonej zgodnie z art. ~~16 65~~ niniejszej dyrektywy ~~2002/21/WE (dyrektywy ramowej)~~, dany operator został wskazany jako posiadający znaczącą pozycję rynkową na danym rynku, ~~stosownie do okoliczności~~, w stosownych przypadkach krajowe organy regulacyjne ⇒ mogą ⇐ nałożyć na niego ⇒ dowolne spośród ⇐ obowiązków wymienionych w art. ~~9-13 67-75 i 77~~ niniejszej dyrektywy.

3. Nie naruszając:

- przepisów →₂ art. ~~595 ust. 1 i 6 60~~ ⇐,
- przepisów art. ~~12 44~~ oraz ~~13 17~~ niniejszej dyrektywy ~~2002/21/WE (dyrektywy ramowej)~~, wymogu warunku nr 7 z w części ~~B D~~ Załącznika I ~~do dyrektywy 2002/20/WE (dyrektywy o zezwoleniach)~~, stosowanego na mocy art. ~~613~~ ust. 1 ~~wspomnianej~~ niniejszej dyrektywy, oraz art. ~~27, 28 91 i 30 99~~ niniejszej dyrektywy ~~2002/22/WE (dyrektywy o usłudze powszechnej)~~, a także

stosownych przepisów →₂ dyrektywy 2002/58/WE ~~Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)~~¹⁰⁰ ←, które nakładają obowiązki na przedsiębiorstwa inne aniżeli te, które zostały wskazane jako posiadające znaczącą pozycję rynkową, ☒ lub ☒ ~~albo~~

– zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego,

krajowe organy regulacyjne nie ~~będą~~ nakładają obowiązki określonych w art. ~~967-1375~~ ☒ i 77 ☒ na operatorów, którzy nie zostali wskazani zgodnie z ust. 2.

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 6 lit. b)
(dostosowany)
⇒ nowy

W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy krajowy organ regulacyjny zamierza nałożyć na operatorów posiadających znaczącą pozycję ☒ rynkową ☒ ~~na rynku~~ obowiązki w odniesieniu do dostępu lub wzajemnych połączeń ~~innych~~ ☒ inne ☒ niż ustanowione w art. ~~967-1375~~ ☒ i 77 ☒ ~~niniejszej dyrektywy~~, przedstawia on odpowiedni wniosek Komisji. Komisja w jak największym stopniu uwzględnia opinię BEREC. Komisja, działając zgodnie z ⇒ procedurą, o której mowa w ⇐ art. ~~14~~ ☒ 110 ☒ ust. ~~2~~ ☒ 3 ☒, podejmuje decyzję zezwalającą krajowemu organowi regulacyjnemu na podjęcie takich środków lub uniemożliwiająca mu ich podjęcie.

↓ 2002/19/WE (dostosowany)
⇒ nowy

4. Obowiązki nałożone zgodnie z niniejszym artykułem muszą opierać się na charakterze stwierdzonego problemu ⇒, w szczególności na poziomie detalicznym, w stosownych przypadkach uwzględniając identyfikację popytu ponadnarodowego zgodnie z art. 64. Obowiązki te ⇐ muszą być proporcjonalne ⇒, muszą uwzględniać koszty i korzyści ⇐ i ☒ muszą być ☒ uzasadnione w świetle celów określonych w art. ~~83~~ ☒ niniejszej ☒ dyrektywy ~~2002/21/WE (dyrektywy ramowej)~~. Obowiązki te mogą być nałożone tylko po przeprowadzeniu konsultacji zgodnie z art. ~~6~~ ~~23~~ oraz ~~732-wspomnianej dyrektywy~~.

5. W związku z ust. 3 akapit pierwszy tiret trzecie krajowe organy regulacyjne ~~będą~~ zawiadamiają Komisję o podjętych przez nie decyzjach w kwestii nakładania, zmiany lub uchylecia obowiązków dotyczących niektórych uczestników rynku, zgodnie z procedurą ☒, o której mowa ☒ ~~przewidzianą~~ w art. ~~732-dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej)~~.

↓ nowy

6. Krajowe organy regulacyjne uwzględniają wpływ najnowszych zmian sytuacji rynkowej, dotyczących m.in. umów handlowych, w tym umów o wspólnych inwestycjach, które zawarto lub nieoczekiwanie naruszono lub rozwiązano, co doprowadziło do zaburzenia dynamiki konkurencji. Jeżeli te zmiany nie są na tyle istotne, aby można było stwierdzić konieczność przeprowadzenia nowej analizy rynku zgodnie z art. 65, krajowy organ regulacyjny ocenia, czy należy dokonać przeglądu obowiązków nałożonych na operatorów uznanych za

¹⁰⁰ Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

posiadających znaczącą pozycję rynkową, aby zapewnić, by te obowiązki nadal spełniały warunki określone w ust. 4. Tak zmienione obowiązki mogą zostać nałożone tylko po przeprowadzeniu konsultacji zgodnie z art. 23 i 32.

↓ 2002/19/WE

Artykuł ~~96~~7

Obowiązek przejrzystości

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 7 lit. a)
(dostosowany)

1. Krajowe organy regulacyjne mogą, zgodnie z art. ~~86~~6, nałożyć obowiązek przejrzystości w odniesieniu do wzajemnych połączeń lub dostępu, wymagając od operatorów podania do publicznej wiadomości określonych informacji, na przykład informacji księgowych, specyfikacji technicznych, danych o sieci, ~~zasady~~ warunków dostępu i użytkowania, w tym również wszelkich warunków ograniczających dostęp do usług i aplikacji lub korzystanie z nich, jeżeli państwa członkowskie dopuszczają takie warunki zgodnie z prawem ~~wspólnotowym~~ Unii , oraz cen.

↓ 2002/19/WE (dostosowany)

2. W szczególności, jeżeli dany operator ~~jest poddany~~ podlega obowiązkowi niedyskryminacji, krajowe organy regulacyjne mogą zobowiązać go do opublikowania oferty ramowej, która będzie wystarczająco szczegółowa, aby zapewnić, ~~że~~ by przedsiębiorstwa nie ~~będą~~ były zmuszane do płacenia za ~~środki~~ urządzenia , które nie są niezbędne dla świadczenia danej usługi; oferta ta musi zawierać opis istotnych ofert podzielonych na różne elementy w zależności od potrzeb rynku oraz ~~zasady~~ warunki, w tym te dotyczące cen. Krajowy organ regulacyjny jest uprawniony między innymi do wprowadzenia zmian do oferty ramowej celem realizacji obowiązków nałożonych na mocy niniejszej dyrektywy.

3. Krajowe organy regulacyjne mogą szczegółowo określić, jakie informacje powinny być dostarczone, w jakim stopniu szczegółowości, oraz określić sposób ich publikacji.

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 7 lit. b)
(dostosowany)
⇒ nowy

4. ⇒ Najpóźniej do dnia [1 year after the adoption of this Directive] r., aby przyczynić się do spójnego stosowania przejrzystych obowiązków, BEREC, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wydaje wytyczne w sprawie minimalnych kryteriów dotyczących oferty ramowej i w razie konieczności dokonuje ich przeglądu, aby dostosować je do zmian sytuacji rynkowej i postępu technologicznego. Określając te minimalne kryteria, BEREC realizuje cele określone w art. 3 i uwzględnia potrzeby beneficjentów obowiązków zapewnienia dostępu oraz użytkowników końcowych aktywnych w więcej niż jednym państwie członkowskim oraz wszelkie wytyczne BEREC stwierdzające istnienie popytu ponadnarodowego zgodnie z art. 64 oraz wszelkie odnośne decyzje Komisji. ⇐

Niezależnie od ust. 3, w przypadku gdy operator na mocy art. ~~42~~ 70 lub 71 obarczony jest obowiązkami w zakresie hurtowego dostępu do infrastruktury sieciowej, krajowe organy regulacyjne zapewniają opublikowanie oferty ramowej ~~zawierającej co najmniej elementy określone w załączniku II~~ , uwzględniając w jak największym stopniu wytyczne BEREC w sprawie minimalnych kryteriów dotyczących oferty ramowej .

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 7 lit. c)

~~5. Komisja może przyjąć niezbędne zmiany w załączniku II w celu dostosowania go do rozwoju rynku i technologii. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 3. We wprowadzaniu w życie przepisów niniejszego ustępu Komisję może wspierać BEREC.~~

↓ 2002/19/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~40~~68

Obowiązek niedyskryminacji

1. W odniesieniu do wzajemnych połączeń lub dostępu krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć, zgodnie z art. ~~66~~, obowiązek niedyskryminacji.
2. Obowiązek niedyskryminacji ~~polega~~ zapewnia w szczególności ~~na tym~~, aby operatorzy stosowali podobne wymogi w podobnych okolicznościach w stosunku do innych przedsiębiorstw świadczących podobne usługi oraz ~~żeby~~ świadczyli tym innym przedsiębiorstwom usługi i udostępniali informacje na takich samych warunkach i o tej samej jakości jak te, które zapewniają ~~ich~~ na potrzeby ~~ich~~ własnych ~~oddziałom~~ usług; ~~ich filiom lub partnerom~~ lub usług świadczonych przez swoje jednostki zależne lub partnerów . ⇒ W szczególności, w przypadku gdy operator wdraża nowe systemy, krajowe organy regulacyjne – aby zapewnić równorzędność dostępu – mogą na tego operatora nałożyć obowiązek dostarczenia produktów i usług dostępu wszystkim przedsiębiorstwom, w tym samemu sobie, według tego samego harmonogramu, na tych samych warunkach, w tym dotyczących ceny i poziomów usług, oraz za pomocą tych samych systemów i procesów. ⇐

Artykuł ~~41~~69

Obowiązki związane z rozdzielnnością księgową

1. Krajowe organy regulacyjne mogą, zgodnie z art. ~~86~~, nałożyć w odniesieniu do niektórych rodzajów działalności związanej z wzajemnymi połączeniami lub dostępem obowiązek rozdzielnności księgowej.

Mogą one w szczególności zobowiązać przedsiębiorstwo zintegrowane wertykalnie do ujawnienia hurtowych cen swoich usług oraz ~~ich~~ swoich wewnętrznych ~~ich~~ cen ~~stosowanych w ramach transferu wewnętrznego~~ transferowych ~~ich~~ między innymi po to, aby zapewnić wykonanie obowiązku niedyskryminacji przewidzianego w art. ~~68~~ albo, w razie potrzeby, aby zapobiec nieuczciwemu ~~wzajemnemu~~ subsydiowaniu ~~ich~~ skrośnemu ~~ich~~ się. Krajowe organy regulacyjne mogą określić format oraz metodologię księgową, jakie mają być ~~zastosowane~~.

2. Nie naruszając art. ~~20~~ ~~5~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej)~~, krajowe organy regulacyjne mogą, celem ułatwienia weryfikacji wykonywania obowiązku przejrzystości i niedyskryminacji, zobowiązać przedsiębiorstwa do dostarczenia im na ich żądanie dokumentów księgowych, w tym danych dotyczących przychodów ~~pocho~~ ~~dzących~~ ~~z~~ ~~uzyskiwanych~~ ~~z~~ ~~osób~~ ~~trzecich~~. Krajowe organy regulacyjne mogą ~~o~~ ~~publikować~~ te informacje w takim zakresie, w jakim przyczynia się to do ustanowienia otwartego i konkurencyjnego rynku, mając na uwadze przestrzeganie przepisów prawa krajowego i ~~wspólnotowego~~ ~~z~~ ~~prawa~~ ~~Unii~~ ~~z~~ ~~w~~ ~~zakresie~~ ~~tajemnicy~~ ~~handlowej~~.

↓ nowy

Artykuł 70

Dostęp do obiektów inżynierii lądowej i wodnej

1. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na operatorów, zgodnie z art. 66, obowiązek uwzględnienia uzasadnionych wniosków o dostęp i użytkowanie obiektów inżynierii lądowej i wodnej, w tym m.in. budynków, wejść do budynków, okablowania budynków, anten, wież i innych konstrukcji nośnych, słupów, masztów, kanałów kablowych, przewodów, studzienek rewizyjnych, studzienek włazowych i szafek ulicznych, jeżeli z analizy rynku wynika, że odmowa przyznania dostępu lub ustanowienie nieracjonalnych warunków mających podobny skutek uniemożliwiłyby powstanie trwale konkurencyjnego rynku detalicznego i nie leżałyby w interesie użytkowników końcowych.

2. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na operatorów obowiązek zapewnienia dostępu zgodnie z niniejszym artykułem, niezależnie od tego, czy według analizy rynku składniki aktywów, których dotyczy ten obowiązek, stanowią element rynku właściwego, jednak pod warunkiem że obowiązek ten jest proporcjonalny i konieczny, aby osiągnąć cele określone w art. 3.

↓ 2002/19/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~12~~71

Obowiązki związane z dostępem i użytkowaniem specyficznych urządzeń sieciowych

1. ~~z~~ Tylko wówczas, gdy ~~z~~ ~~krajowe~~ ~~organy~~ ~~regulacyjne~~ ~~o~~ ~~stwierdzą~~, że obowiązki nałożone zgodnie z art. 70 same w sobie nie doprowadzą do osiągnięcia celów określonych w art. 3, ~~z~~ mogą nałożyć na operatorów, zgodnie z art. ~~8~~66, obowiązek uwzględnienia uzasadnionych wniosków o dostęp ~~z~~ do ~~z~~ ~~i~~ ~~użytkowanie~~ specyficznych elementów sieci oraz do urządzeń towarzyszących ~~z~~ oraz o ich użytkowanie ~~z~~, ~~w~~ ~~szczególności~~ jeżeli krajowe organy regulacyjne uznają, że odmowa przyznania dostępu lub ustanowienie ~~nierozsądnych zasad i~~ ~~z~~ nieracjonalnych ~~z~~ warunków mających podobny skutek uniemożliwiłyby ~~pojawienie się~~ ~~z~~ powstanie ~~z~~ trwale konkurencyjnego rynku detalicznego ~~albo~~ ~~z~~ i ~~z~~ nie ~~byłyby~~ ~~z~~ leżałyby ~~z~~ w interesie użytkowników końcowych.

W szczególności na operatorów mogą zostać nałożone obowiązki:

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 8 lit. a)
zmieniony sprostowaniem, Dz.U.
L 241 z 10.9.2013, s. 8
⇒ nowy

a) przyznania ⇒, w stosownych przypadkach, ⇐ osobom trzecim dostępu do określonych elementów lub urządzeń sieciowych, w tym dostępu do nieaktywnych ⇒ lub fizycznych ⇐ elementów sieciowych lub uwolnionego ⇒ aktywnego lub wirtualnego ⇐ dostępu do pętli lokalnej, ~~między innymi w celu umożliwienia selekcji lub preselekcji dostawy lub oferty odsprzedaży linii abonenta;~~

↓ 2002/19/WE (dostosowany)

b) negocjowania w dobrej wierze z przedsiębiorstwami ubiegającymi się o dostęp;
c) niewycofywania dostępu do urządzeń, jeżeli taki dostęp został już przyznany;
~~d) oferowania szczególnych usług hurtowo celem odsprzedaży ich osobom trzecim;~~
de) przyznania otwartego dostępu do technicznych interfejsów, protokołów albo innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług albo ~~do~~ wirtualnych usług sieciowych;

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 8 lit. b)

ef) zapewnienia kolokacji lub innych form współużytkowania urządzeń towarzyszących;

↓ 2002/19/WE (dostosowany)
⇒ nowy

fg) świadczenia ~~specyficznych~~ ☒ określonych ☒ usług niezbędnych dla zapewnienia użytkownikom ~~końcowym~~ interoperacyjności usług typu koniec-koniec, w szczególności w odniesieniu do ☒ urządzeń na potrzeby ☒ ⇒ sieci emulowanych programowo ⇐ ~~usług w inteligentnych sieciach albo~~ ☒ lub ☒ usług roamingu w sieciach ruchomych;

gh) zapewnienia dostępu do systemów ~~pomocy~~ ☒ wsparcia ☒ operacyjnego, albo podobnych systemów ~~oprogramowania~~ ☒ programowych ☒ niezbędnych dla ~~powstania~~ ☒ zapewnienia ☒ uczciwej konkurencji ~~w zakresie~~ ☒ przy ☒ świadczeniu~~u~~ usług;

hi) zapewnienia wzajemnych połączeń pomiędzy sieciami albo urządzeniami sieciowymi;

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 8 lit. c)

ij) zapewnienia dostępu do usług towarzyszących takich jak usługi identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności.

↓ 2002/19/WE (dostosowany)

Krajowe organy regulacyjne mogą ~~uzupełnić~~ obwarować powyższe obowiązki ~~o~~ wymogi warunkami dotyczącymi uczciwości, zasadności i terminowości.

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 8 lit. d)
(dostosowany)
⇒ nowy

2. ~~Przy rozważaniu~~ Rozważając stosowność nałożenia dowolnego z ewentualnych szczegółowych obowiązków, o których mowa w ustępie 1, a zwłaszcza ~~przy ocenianiu~~ oceniając – zgodnie z zasadą proporcjonalności – czy i w jaki sposób należy nałożyć te obowiązki ~~proporcjonalnie do celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~, ⇒ krajowe organy regulacyjne analizują, czy inne formy dostępu do produktów hurtowych na tym samym lub powiązanim rynku hurtowym nie wystarczyłyby już, aby zaradzić stwierdzonemu problemowi na poziomie detalicznym. Ocena ta obejmuje dotychczasowe lub przyszłe handlowe oferty dostępu, dostęp regulowany na podstawie art. 59 lub istniejący lub rozważany dostęp regulowany do innych produktów hurtowych na podstawie niniejszego artykułu. ⇐ Organy te biorą ~~one~~ pod uwagę w szczególności następujące elementy:

a) techniczną i ekonomiczną wykonalność użytkowania lub instalacji konkurencyjnych urządzeń, mając na uwadze tempo rozwoju rynku oraz rodzaj danych wzajemnych połączeń lub dostępu, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań dotyczących dostępu do sieci, takich jak dostęp do kanałów;

↓ nowy

b) oczekiwany rozwój technologiczny mający wpływ na projektowanie sieci i zarządzanie nimi;

↓ 2002/19/WE (dostosowany)

~~cb) stopień wykonalności~~ możliwość zapewnienia proponowanego dostępu, mając na uwadze dostępną ~~pojemność~~ przepustowość .

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 8 lit. e)
(dostosowany)
⇒ nowy

~~de)~~ wstępną inwestycję właściciela urządzenia, przy uwzględnieniu wszelkich poczynionych inwestycji publicznych i ryzyka związanego z inwestycją ⇒, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz poziomów ryzyka związanego z tymi sieciami ⇐ ;

~~ed)~~ potrzebę ochrony ~~dlugoterminowej~~ konkurencji w długoterminowej perspektywie , w szczególności ekonomicznie wydajnej konkurencji opartej na infrastrukturze ⇒ oraz zrównoważonej konkurencji opartej na wspólnych inwestycjach w sieci ⇐ ;

↓ 2002/19/WE

fe) w zależności od okoliczności ewentualne odpowiednie prawa własności intelektualnej;

gf) świadczenie usług ogólnoeuropejskich.

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 8 lit. f)
(dostosowany)

3. Nakładając na operatora obowiązek zapewnienia dostępu zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, krajowe organy regulacyjne mogą określić wymogi techniczne lub operacyjne, które podmiot zapewniający ten dostęp lub podmioty z niego korzystające będą musiały spełnić, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sieci. Obowiązki przestrzegania szczególnych norm lub specyfikacji technicznych ~~powinny~~ muszą być zgodne z normami i specyfikacjami określonymi zgodnie z art. ~~39~~ ~~17~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~.

↓ 2002/19/WE

Artykuł ~~13~~72

Kontrola cen i obowiązki związane z systemem księgowania kosztów

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 9
(dostosowany)
⇒ nowy

1. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć na operatorów, zgodnie z przepisami art. ~~66~~8, obowiązki związane ze zwrotem kosztów oraz kontrolą cen, w tym obowiązki związane z oparciem cen o koszty oraz obowiązki dotyczące systemów księgowania kosztów, w odniesieniu do udostępniania szczególnych rodzajów wzajemnych połączeń lub dostępu, w sytuacjach gdy analiza rynku wskazuje, że brak skutecznej konkurencji oznacza, że dany operator może utrzymywać ceny na nadmiernie wysokim poziomie lub stosować zaniżanie cen ze szkodą dla użytkowników końcowych.

⇒ Przy ustalaniu, czy obowiązki dotyczące kontroli cen byłyby właściwe czy też nie, krajowe organy regulacyjne uwzględniają długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z wdrożeniem i rozpowszechnieniem sieci nowej generacji, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości. W szczególności ~~W~~w celu zachęcenia operatorów do inwestowania, w tym również w sieci nowej generacji, krajowe organy regulacyjne biorą pod uwagę dokonane przez operatora inwestycje. Jeżeli krajowe organy regulacyjne uznają kontrolę cen za właściwe rozwiązanie, ~~oraz~~ umożliwiają operatorowi ~~nie~~ uzyskanie zwrotu stosownej części zainwestowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.

↓ nowy

Krajowe organy regulacyjne nie nakładają ani nie utrzymują obowiązków na podstawie niniejszego artykułu, jeżeli stwierdzą, że obecna jest wyraźna presja cenowa oraz że

obowiązki nałożone zgodnie z art. 67–71, w tym zwłaszcza wyniki testu ekonomicznej odtwarzalności wprowadzonego zgodnie z art. 68, zapewniają skuteczny i niedyskryminujący dostęp.

Jeżeli krajowe organy regulacyjne za właściwe uznają wprowadzenie mechanizmów kontroli cen w odniesieniu do dostępu do istniejących elementów sieci, biorą również pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych cen hurtowych dla zapewnienia skutecznego wejścia na rynek oraz wystarczających zachęt dla wszystkich operatorów do wdrażania nowych i bardziej zaawansowanych sieci.

↓ 2002/19/WE (dostosowany)
⇒ nowy

2. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, by wszelkie mechanizmy uzyskiwania zwrotu kosztów oraz metodologie taryfikacji, jakie mają obowiązywać, ~~zmierny do~~ służyły ~~promowaniu~~ wdrażania nowych i bardziej zaawansowanych sieci, wydajności oraz zrównoważonej konkurencji i maksymalizacji trwałych korzyści dla konsumenta. W tym względzie krajowe organy regulacyjne mogą także wziąć pod uwagę ceny obowiązujące na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.

3. Jeżeli dany operator ma obowiązek określania cen w zależności od kosztów, to na nim spoczywa ciężar dowodu, że należności opłaty są określone w zależności od kosztów, uwzględniając rozsądną stopę zwrotu z inwestycji. W celu obliczenia kosztów skutecznego świadczenia danej usługi krajowe organy regulacyjne mogą zastosować metody księgowania kosztów inne od tych, które stosuje przedsiębiorstwo. Krajowe organy regulacyjne mogą zażądać od danego operatora całościowego uzasadnienia stosowanych cen, a w razie potrzeby – odpowiedniego dostosowania tych cen.

4. Jeżeli wdrożenie danego systemu księgowania kosztów stało się obowiązkowe, aby umożliwić w ramach kontroli cen, krajowe organy regulacyjne zapewnią, by został udostępniony publicznie opis danego systemu księgowania kosztów, zawierający co najmniej wskazanie kategorii, do jakich zostały zaliczone odpowiednie koszty, oraz reguł stosowanych w zakresie rozdziału kosztów. Zgodność z wymogami kontrola wdrażania danego systemu księgowania kosztów podlega weryfikacji przez powierzoną będzie wykwalifikowany niezależny podmiot organowi kompetentnemu w tym zakresie. Co roku publikowane będzie Oświadczenie o zgodności z obowiązującymi wymogami publikuje się co roku.

↓ nowy

Artykuł 73

Stawki za zakończenie połączenia

1. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny nałoży na operatorów uznanych za posiadających znaczącą pozycję rynkową na rynku hurtowej usługi zakańczania połączeń głosowych obowiązki związane ze zwrotem kosztów oraz kontrolą cen, organ ten określa maksymalne stawki symetryczne za zakończenie połączenia w oparciu o koszty ponoszone przez efektywnego operatora. Podstawę oceny efektywnych kosztów stanowią wartości kosztów bieżących. Metoda kalkulacji kosztów stosowana do wyliczania efektywnych kosztów opiera się na podejściu w zakresie modelowania od szczegółu do ogółu i

wykorzystuje długookresowe koszty krańcowe związane z ruchem sieciowym ponoszone w celu świadczenia na rzecz osób trzecich hurtowej usługi zakańczania połączeń głosowych.

Szczegóły metody kalkulacji kosztów określa decyzja Komisji przyjęta na podstawie art. 38

2. Do dnia [date] r. Komisja, po odbyciu konsultacji z BEREC, przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 109 dotyczące jednolitej maksymalnej stawki za zakończenie połączenia, którą krajowe organy regulacyjne nakładają na przedsiębiorstwa uznane za posiadające znaczącą pozycję rynkową na rynkach usługi zakańczania połączeń głosowych, odpowiednio, w sieci stacjonarnej i ruchomej w Unii.

Przyjmując te akty delegowane, Komisja kieruje się zasadami określonymi w ust. 1 akapit pierwszy oraz stosuje się do kryteriów i parametrów przewidzianych w załączniku III.

4. Stosując przepisy ust. 2, Komisja zapewnia, aby jednolita stawka za zakończenie połączenia głosowego w sieciach ruchomych nie przekraczała 1,23 eurocenta za minutę, a jednolita stawka za zakończenie połączenia głosowego w sieciach stacjonarnych – 0,14 eurocenta za minutę. Komisja, ustalając wysokość jednolitej maksymalnej stawki za zakończenie połączenia po raz pierwszy, uwzględnia średnią ważoną maksymalnych stawek za zakończenie połączenia w sieciach stacjonarnych i ruchomych ustalonych zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1 akapit pierwszy i stosowanych w całej Unii.

5. Przyjmując akty delegowane na podstawie ust. 2, Komisja – ustalając maksymalne stawki za zakończenie połączenia w Unii – uwzględnia całkowitą liczbę użytkowników końcowych w każdym państwie członkowskim, aby zapewnić odpowiednią wagę poszczególnych maksymalnych stawek za zakończenie połączenia, a także uwarunkowania krajowe, które prowadzą do znacznych różnic między państwami członkowskimi.

6. Komisja może zwrócić się do BEREC o opracowanie modelu ekonomicznego, który pomógłby w ustaleniu maksymalnych stawek za zakończenie połączenia w Unii. Komisja uwzględnia informacje na temat rynków przekazane przez BEREC, krajowe organy regulacyjne lub bezpośrednio przez przedsiębiorstwa udostępniające sieci łączności elektronicznej i świadczące usługi łączności elektronicznej.

7. Komisja dokonuje co pięć lat przeglądu aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 74

Traktowanie nowych elementów sieci w ujęciu regulacyjnym

1. Krajowy organ regulacyjny nie nakłada obowiązków w odniesieniu do nowych elementów sieci, które stanowią część rynku właściwego, na którym zamierza nałożyć lub utrzymać obowiązki zgodnie z art. 66 i art. 67–72, oraz które operator uznany za posiadającego znaczącą pozycję rynkową na tym rynku właściwym wdrożył lub planuje wdrożyć, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

a) wdrażanie nowych elementów sieci jest otwarte dla ofert przewidujących wspólne inwestycje, w oparciu o przejrzysty proces oraz na warunkach, które sprzyjają trwałej konkurencji w długookresowej perspektywie i obejmują m.in. racjonalne i niedyskryminacyjne warunki oferowane potencjalnym współinwestorom, elastyczność, jeśli chodzi o wartość zaangażowania każdego współinwestora i moment zaangażowania, możliwość zwiększenia kwoty tego zaangażowania w

przyszłości, wzajemne prawa przyznane przez współinwestorów po wdrożeniu infrastruktury będącej przedmiotem wspólnej inwestycji;

b) wdrożenie nowych elementów sieci w znacznym stopniu przyczynia się do wdrożenia sieci o bardzo dużej przepustowości;

c) podmioty ubiegające się o dostęp, które nie uczestniczą we wspólnej inwestycji, mogą oczekiwać tej samej jakości, szybkości przesyłu danych, warunków i możliwości dotarcia do użytkowników końcowych jak przed wdrożeniem, czy to na podstawie umów handlowych opartych na uczciwych i racjonalnych warunkach, czy też w drodze dostępu regulowanego utrzymywanego lub dostosowanego przez krajowy organ regulacyjny.

Oceniając oferty przewidujące wspólne inwestycje oraz procesy współinwestowania, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby te oferty i procesy spełniały kryteria określone w załączniku IV.

↓ 2002/19/WE (dostosowany)
→₁ 2009/140/WE art. 2 pkt 10
zmieniony sprostowaniem, Dz.U.
L 241 z 10.9.2013, s. 8

Artykuł ~~13a~~75

Podział funkcjonalny

1. W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że odpowiednie obowiązki nałożone na mocy art. ~~67-729-13~~ nie zapewniły skutecznej konkurencji oraz że istnieją istotne i trwale problemy w zakresie konkurencji~~tywnej~~ lub niewydolność rynków związane z hurtowym oferowaniem określonych rynków produktów dostępu, może on, w drodze wyjątku – zgodnie z przepisami art. ~~866~~ ust. 3 akapit drugi – nałożyć na przedsiębiorstwa zintegrowane pionowo obowiązek powierzenia działalności związanej z hurtowym oferowaniem odnośnych produktów dostępu niezależnie działającej jednostce organizacyjnej.

Taka jednostka organizacyjna dostarcza produkty i usługi dostępu wszystkim przedsiębiorstwom, także innym jednostkom organizacyjnym działającym w ramach spółki dominującej, w takich samych terminach, na tych samych warunkach – dotyczących między innymi poziomów cen i usług – oraz z użyciem tych samych systemów i procesów.

2. Gdy krajowy organ regulacyjny zamierza nałożyć obowiązek podziału funkcjonalnego, przedkłada on Komisji wniosek, który obejmuje:

a) dowody ~~uzasadniające stwierdzenia~~ potwierdzające ustalenia krajowego organu regulacyjnego, o których mowa w ust. 1;

b) uzasadnioną ocenę, z której wynika, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje skuteczna i trwała konkurencja ~~w zakresie~~ oparta na infrastrukturze~~y~~ lub zaistnieje ona w niewielkim stopniu;

c) analizę spodziewanego wpływu na organ regulacyjny, na przedsiębiorstwo, w szczególności na pracowników oddzielnego przedsiębiorstwa i na całość sektora łączności elektronicznej, oraz na zachęty do inwestowania w sektor jako całość – w szczególności w związku z potrzebą zapewnienia spójności społecznej i terytorialnej

→₁ – a także na inne zainteresowane strony, w tym przede wszystkim analizę spodziewanego wpływu na konkurencję i analizę wszelkich potencjalnych skutków dla konsumentów ←;

d) analizę przyczyn uzasadniających, że obowiązek ten byłby najskuteczniejszym sposobem wprowadzenia w życie środków naprawczych mających na celu rozwiązanie problemów związanych z konkurencją lub usunięcie zidentyfikowanych nieprawidłowości rynkowych.

3. ~~Proponowany~~ Planowany środek obejmuje następujące elementy:

a) dokładny charakter i stopień podziału, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego oddzielnej jednostki organizacyjnej;

b) wskazanie majątku wydzielonej jednostki organizacyjnej i produktów lub usług dostarczanych przez tę jednostkę;

c) rozwiązania w zakresie ~~zarządu~~ zarządzania zapewniające niezależność personelu zatrudnionego przez oddzielną jednostkę organizacyjną i odpowiednią strukturę zachęt;

d) zasady zapewniające przestrzeganie obowiązków;

e) zasady zapewniające przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych stron;

f) program monitorowania zapewniający przestrzeganie wymogów, obejmujący między innymi publikację corocznego sprawozdania.

4. Po podjęciu przez Komisję decyzji w sprawie ~~proponowanego~~ planowanego środka zgodnie z art. ~~866~~ ust. 3~~3~~ krajowy organ regulacyjny przeprowadza skoordynowaną analizę różnych rynków związanych z siecią dostępu zgodnie z procedurą określoną w art. ~~65~~ ~~16~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~. Na podstawie swojej oceny krajowy organ regulacyjny nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki zgodnie z art. ~~236~~ i ~~327~~ ~~niniejszej dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~.

5. Przedsiębiorstwo, któremu narzucono podział funkcjonalny, może podlegać każdemu z obowiązków określonych w art. ~~967-7213~~ w odniesieniu do rynków, na których jego pozycję uznano za znaczącą pozycję rynkową zgodnie z art. ~~6516~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~, lub każdemu innemu obowiązkowi zatwierdzonemu przez Komisję zgodnie z art. ~~8~~ ~~66~~ ust. 3.

Artykuł ~~136~~76

Dobrowolny podział przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo

1. Przedsiębiorstwa, które zgodnie z art. ~~6516~~ ~~niniejszej dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~ uznano za posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku ~~odnośnych~~ rynkach właściwych , z wyprzedzeniem i na czas informują krajowy organ regulacyjny, w celu umożliwienia mu oceny skutków planowanych działań, ~~o~~ o zamiarze przeniesienia ~~środków majątkowych~~ aktywów składających się na lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub o zamiarze ustanowienia oddzielnej jednostki organizacyjnej w celu dostarczania wszystkim dostawcom detalicznym, w tym swoim własnym jednostkom detalicznym, w pełni równoważnych produktów dostępu.

Przedsiębiorstwa informują krajowy organ regulacyjny także o każdej zmianie tego zamiaru oraz o ostatecznym wyniku podziału.

↓ nowy

Przedsiębiorstwa mogą również składać zobowiązania dotyczące warunków dostępu, które będą miały zastosowanie do ich sieci w okresie wdrożenia i po wdrożeniu proponowanej formy podziału, z myślą o zapewnieniu osobom trzecim skutecznego i niedyskryminacyjnego dostępu. Złożone zobowiązania muszą zawierać wystarczająco szczegółowe informacje, w tym na temat harmonogramu wdrożenia i okresu ich obowiązywania, aby umożliwić krajowemu organowi regulacyjnemu wykonywanie swoich zadań zgodnie z ust. 2. Te zobowiązania mogą obowiązywać dłużej niż przez maksymalny okres przewidziany na przeprowadzenie analizy rynku określony w art. 65 ust. 6.

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 10
(dostosowany)
⇒ nowy

2. Krajowy organ regulacyjny ocenia wpływ planowanej transakcji ⇒ w tym, w stosownych przypadkach, proponowanych zobowiązań ⇐ na istniejące obowiązki regulacyjne wynikające z ☒ niniejszej ☒ dyrektywy ~~2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~.

W tym celu krajowy organ regulacyjny przeprowadza ~~skoordynowaną~~ analizę różnych rynków związanych z siecią dostępu zgodnie z procedurą określoną w art. ~~65~~ ~~16~~ ~~dyrektywy~~ ~~2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~.

↓ nowy

Krajowy organ regulacyjny bierze pod uwagę wszelkie zobowiązania złożone przez przedsiębiorstwo, ze szczególnym uwzględnieniem celów art. 3. W tym celu krajowy organ regulacyjny przeprowadza konsultacje z osobami trzecimi zgodnie z art. 23 oraz zwraca się w szczególności m.in. do tych osób trzecich, których bezpośrednio dotyczy planowana transakcja.

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 10
⇒ nowy

Na podstawie swojej oceny krajowy organ regulacyjny nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki zgodnie z art. ~~23~~ i ~~32~~ ~~7~~ ~~dyrektywy~~ ~~2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~ ⇒ , stosując, w stosownych przypadkach, przepisy art. 77. W swojej decyzji krajowy organ regulacyjny może uczynić te zobowiązania wiążącymi w całości lub w części. Na zasadzie wyjątku od art. 65 ust. 6 krajowy organ regulacyjny może uczynić niektóre lub wszystkie zobowiązania wiążącymi przez cały okres, na który je złożono. ⇐

3. ⇒ Nie naruszając przepisów art. 77, ⇐ ~~p~~Prawnie lub operacyjnie wyodrębniona jednostka może podlegać ⇒ , stosownie do przypadku, ⇐ każdemu z obowiązków określonych w art. ~~67~~ ~~72~~ ~~13~~ w odniesieniu do określonych rynków, na których jej pozycję uznano za znaczącą pozycję rynkową zgodnie z art. ~~65~~ ~~16~~ ~~dyrektywy~~ ~~2002/21/WE (dyrektywa ramowa)~~, lub każdemu innemu obowiązkowi zatwierdzonemu przez Komisję zgodnie z art. ~~86~~ ust. 3

⇒ oraz w przypadku gdy złożone zobowiązania są niewystarczające, aby osiągnąć cele art. 3 ⇐.

↓ nowy

4. Krajowy organ regulacyjny monitoruje wykonanie zobowiązań złożonych przez przedsiębiorstwa, którym nadał wiążący charakter zgodnie z ust. 2, i rozważa przedłużenie okresu ich obowiązywania w przypadku upływu okresu, na jaki je pierwotnie złożono.

Artykuł 77

Przedsiębiorstwa odrębne wertykalnie

1. Krajowy organ regulacyjny, który uzna przedsiębiorstwo, które nie jest obecne na żadnym rynku detalicznym usług łączności elektronicznej, za posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach hurtowych zgodnie z art. 65, analizuje, czy przedsiębiorstwo to ma następujące cechy:

- a) wszystkie spółki i jednostki biznesowe w ramach przedsiębiorstwa, w tym wszystkie spółki kontrolowane przez tego samego ostatecznego właściciela (tych samych ostatecznych właścicieli), lecz niekoniecznie będące całkowicie ich własnością, prowadzą obecnie lub planują prowadzić w przyszłości działalność jedynie na hurtowych rynkach usług łączności elektronicznej, a zatem nie prowadzą działalności na żadnym detalicznym rynku usług łączności elektronicznej świadczonych na rzecz użytkowników końcowych w Unii;
- b) przedsiębiorstwo nie posiada umowy na wyłączność lub umowy, która ma faktycznie charakter umowy na wyłączność, z jednym, odrębnym przedsiębiorstwem działającym na rynku detalicznym, które jest aktywne na jakimkolwiek detalicznym rynku usług łączności elektronicznej świadczonych na rzecz prywatnych lub komercyjnych użytkowników końcowych.

2. Jeżeli krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że warunki określone w ust. 1 lit. a) i b) są spełnione, może nałożyć na to przedsiębiorstwo jedynie obowiązki przewidziane w art. 70 lub 71.

3. Krajowy organ regulacyjny dokonuje przeglądu obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwo zgodnie z niniejszym artykułem w dowolnym czasie, jeżeli stwierdzi, że warunki określone w ust. 1 lit. a) i b) nie są już spełnione, i stosuje, stosownie do przypadku, przepisy art. 65–72.

4. Krajowy organ regulacyjny dokonuje również przeglądu obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwo zgodnie z niniejszym artykułem, jeżeli na podstawie dowodów dotyczących warunków oferowanych przez przedsiębiorstwo swoim klientom na niższych szczeblach rynku detalicznego stwierdzi, że wystąpiły problemy w zakresie konkurencji ze szkodą dla użytkowników końcowych, które to problemy wymagają nałożenia obowiązku lub obowiązków przewidzianych w art. 67, 68, 69 lub 72 lub też zmiany obowiązków nałożonych zgodnie z ust. 2.

5. Nałożenie obowiązków oraz ich przegląd zgodnie z niniejszym artykułem następuje zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33.

Artykuł 78

Odejście od dotychczasowej infrastruktury

1. Przedsiębiorstwa, które uznano za posiadające znaczącą pozycję rynkową na jednym lub kilku rynkach właściwych zgodnie z art. 65, powiadamiają krajowy organ regulacyjny z odpowiednio dużym wyprzedzeniem o zamiarze wycofania z eksploatacji elementów sieci, w tym dotychczasowej infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej, które podlegają obowiązkom na podstawie art. 66–77.

2. Krajowy organ regulacyjny zapewnia, aby proces wycofania elementów sieci z eksploatacji obejmował przejrzysty harmonogram oraz warunki, w tym m.in. odpowiedni okres wypowiedzenia i okres przewidziany na migrację, a także aby przewidywał dostępność alternatywnych porównywalnych produktów pozwalających uzyskać dostęp do elementów sieci, które zastępują infrastrukturę wycofywaną z eksploatacji, gdy jest to konieczne, aby zagwarantować konkurencję i prawa użytkowników końcowych.

W odniesieniu do składników aktywów, które planuje się wycofać z eksploatacji, krajowy organ regulacyjny może uchylić obowiązki, gdy ustali, że:

a) podmiot zapewniający dostęp wyraźnie ustanowił odpowiednie warunki sprzyjające migracji, w tym udostępnił porównywalny alternatywny produkt dostępu, zapewniający taką samą możliwość dotarcia do użytkowników końcowych, jaka istniała przy użyciu dotychczasowej infrastruktury; oraz

b) podmiot zapewniający dostęp spełnił warunki i przestrzegał procedury, o których powiadomił krajowy organ regulacyjny zgodnie z niniejszym artykułem.

Tego uchylenia obowiązków dokonuje się zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23, 32 i 33.

CZEŚĆ III. USŁUGI

TYTUŁ I: OBOWIĄZKI ŚWIADCZENIA USŁUGI POWSZECHNEJ

Artykuł 79

Przystępna cenowo usługa powszechna

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy użytkownicy końcowi na ich terytorium mieli dostęp po przystępnej cenie, w świetle szczególnych uwarunkowań krajowych, do dostępnych usług funkcjonalnego dostępu do internetu i łączności głosowej na poziomie jakości określonym na ich terytorium, w tym do łącza umożliwiającego skorzystanie z tych usług, przynajmniej w stałej lokalizacji.

2. Państwa członkowskie definiują usługę funkcjonalnego dostępu do internetu, o której mowa w ust. 1, w taki sposób, aby odpowiednio odzwierciedlić usługi, z których korzysta większość użytkowników końcowych na ich terytorium. W związku z tym usługa funkcjonalnego dostępu do internetu musi być w stanie zapewnić możliwość korzystania z minimalnego zbioru usług określonego w załączniku V.

3. Na wniosek użytkownika końcowego funkcjonalność łącza, o którym mowa w ust. 1, może zostać ograniczona tak, aby obsługiwało ono wyłącznie połączenia głosowe.

Artykuł 80

Świadczenie przystępnej cenowo usługi powszechnej

1. Krajowe organy regulacyjne monitorują kształtowanie się i wysokość opłat detalicznych za dostępne na rynku usługi wskazane w art. 79 ust. 1, w szczególności w porównaniu z cenami krajowymi i krajowymi dochodami użytkowników końcowych.

2. Jeżeli państwa członkowskie stwierdzą, że w świetle uwarunkowań krajowych, ceny detaliczne za usługi wskazane w art. 79 ust. 1 nie są przystępne cenowo, ponieważ uniemożliwiają użytkownikom końcowym o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług, mogą zobowiązać przedsiębiorstwa, które świadczą te usługi, do zaoferowania tym użytkownikom końcowym wariantów taryfowych lub pakietów, które różnią się od taryf lub pakietów oferowanych na normalnych warunkach handlowych. W tym celu państwa członkowskie mogą zobowiązać te przedsiębiorstwa do stosowania wspólnych taryf, w tym uśredniania geograficznego, na całym terytorium. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownikom końcowym uprawnionym do tych wariantów taryfowych lub pakietów przysługiwało prawo zawarcia umowy z przedsiębiorstwem świadczącym usługi wskazane w art. 79 ust. 1 oraz aby to przedsiębiorstwo zapewniało tym użytkownikom odpowiedni okres dostępności numeru i nie dopuszczało do nieuzasadnionego wyłączenia usługi.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa, które oferują warianty taryfowe lub pakiety użytkownikom końcowym o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych na podstawie ust. 2, informowały krajowe organy regulacyjne o szczegółowych elementach tych ofert. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby warunki, na jakich przedsiębiorstwa oferują warianty taryfowe lub pakiety na podstawie ust. 2, były w pełni przejrzyste oraz były publikowane i stosowane zgodnie z zasadą niedyskryminacji. Krajowe organy regulacyjne mogą zażądać modyfikacji lub wycofania określonych planów taryfowych.

4. Państwa członkowskie mogą, w świetle uwarunkowań krajowych, zapewnić, aby użytkownikom końcowym o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych świadczone wsparcie, mając na względzie zapewnienie przystępności cenowej usług funkcjonalnego dostępu do internetu i łączności głosowej przynajmniej w stałej lokalizacji.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby w świetle uwarunkowań krajowych wsparcie to świadczone, w stosownych przypadkach, niepełnosprawnym użytkownikom końcowym lub by wprowadzano inne szczególne środki, aby zadbać o przystępność cenową stosownych urządzeń końcowych, specjalnych urządzeń oraz specjalnych usług usprawniających równorzędny dostęp.

6. Stosując przepisy niniejszego artykułu, państwa członkowskie dążą do minimalizacji zakłóceń na rynku.

↓ 2002/22/WE

~~Artykuł 3~~

~~Dostępność usługi powszechnej~~

~~1. Państwa Członkowskie zapewniają, że usługi ustanowione w niniejszym rozdziale będą dostępne w określonej jakości dla wszystkich użytkowników końcowych, niezależnie od geograficznego umiejscowienia oraz z uwzględnieniem konkretnych warunków krajowych, po przystępnej cenie.~~

~~2. Państwa Członkowskie określą najskuteczniejsze i najodpowiedniejsze podejście do zapewnienia wprowadzenia usługi powszechnej, z zachowaniem zasad obiektywności,~~

~~przejrzystości, niedyskryminacji i proporcjonalności. Podejmą starania w celu minimalizacji naruszeń rynku, w szczególności zapewniania usług po cenach lub na warunkach odbiegających od normalnych warunków handlowych, z zachowaniem poszanowania interesu publicznego.~~

↓ 2002/22/WE (dostosowany)

~~Artykuł 8~~

~~Wyznaczanie przedsiębiorstw~~

~~1. Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć jedno lub więcej przedsiębiorstw do zagwarantowania świadczenia usługi powszechnej określonej w art. 4-7 oraz, w przypadkach, do których się odnosi, art. 9 ust. 2, tak aby pokryć całość terytorium kraju. Państwa Członkowskie mogą wyznaczać różne przedsiębiorstwa lub zespoły przedsiębiorstw do świadczenia różnych składników usługi powszechnej lub pokrycia różnych części terytorium kraju.~~

~~2. Wyznaczając przedsiębiorstwa w części lub na całym terytorium kraju do obowiązku świadczenia usługi powszechnej, Państwa Członkowskie czynią to z zastosowaniem sprawnego, obiektywnego, przejrzystego i niedyskryminacyjnego mechanizmu wyznaczania, w którym żadne przedsiębiorstwo nie jest z góry wykluczone z procesu wyznaczania. Takie metody wyznaczania mają zapewniać wydajne świadczenie usługi powszechnej oraz mogą być stosowane jako sposób określania kosztów netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej zgodnie z art. 12.~~

~~3. W przypadku gdy przedsiębiorstwo wyznaczone zgodnie z ust. 1 zamierza zbyć znaczną część lub całość swoich lokalnych aktywów służących dostępowi do sieci na rzecz odrębnego podmiotu prawnego należącego do innego właściciela, informuje ono odpowiednio wcześniej krajowy organ regulacyjny, tak aby organ ten mógł ocenić wpływ zamierzonej transakcji na zapewnianie dostępu stacjonarnego i świadczenie usług telefonicznych, o których mowa w art. 4. Krajowy organ regulacyjny może nakładać, zmieniać lub uchylać szczególne obowiązki zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 2002/20/WE (dyrektywy o zezwoleniach).~~

↓ nowy

Artykuł 81

Dostępność usługi powszechnej

1. Jeżeli państwo członkowskie należycie wykaże, uwzględniając wyniki analizy geograficznej przeprowadzonej zgodnie z art. 22 ust. 1, że w normalnych warunkach handlowych lub przy użyciu innych ewentualnych narzędzi polityki publicznej w stałej lokalizacji nie można zapewnić dostępności usługi funkcjonalnego dostępu do internetu określonej zgodnie z art. 79 ust. 2 oraz usługi łączności głosowej, może nałożyć odpowiednie obowiązki świadczenia usługi powszechnej, aby uwzględnić wszystkie rozsądne wnioski o dostęp do tych usług na swoim terytorium.

2. Państwa członkowskie określają najwydajniejsze i najwłaściwsze podejście pozwalające zapewnić dostępność w stałej lokalizacji usługi funkcjonalnego dostępu do internetu określonej zgodnie z art. 79 ust. 2 oraz usługi łączności głosowej, przestrzegając jednocześnie zasady obiektywizmu, przejrzystości, niedyskryminacji i proporcjonalności. Dążą one do

minimalizacji zakłóceń na rynku, w szczególności świadczenia usług po cenach lub na warunkach odbiegających od normalnych warunków handlowych, zapewniając jednocześnie ochronę interesu publicznego.

3. W szczególności, jeżeli państwa członkowskie postanowią nałożyć obowiązki, aby zapewnić dostępność w stałej lokalizacji usługi funkcjonalnego dostępu do internetu określonej zgodnie z art. 79 ust. 2 oraz usługi łączności głosowej, mogą wyznaczyć jedno przedsiębiorstwo lub większą ich liczbę jako odpowiedzialne za zagwarantowanie w stałej lokalizacji usługi funkcjonalnego dostępu do internetu określonej zgodnie z art. 79 ust. 2 oraz usługi łączności głosowej, aby objąć zasięgiem całe terytorium krajowe. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć różne przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw do celów świadczenia usługi funkcjonalnego dostępu do internetu oraz usług łączności głosowej w stałej lokalizacji lub objęcia zasięgiem różnych części terytorium kraju.

4. Wyznaczając przedsiębiorstwa na części lub całości terytorium kraju jako przedsiębiorstwa odpowiedzialne za zapewnienie dostępności w stałej lokalizacji usługi funkcjonalnego dostępu do internetu określonej zgodnie z art. 79 ust. 2 oraz usługi łączności głosowej, państwa członkowskie dokonują tego, stosując wydajny, obiektywny, przejrzysty i niedyskryminacyjny mechanizm wyznaczania, w którym żadnego przedsiębiorstwa nie wykluczono z góry z procesu wyznaczania. Takie metody wyznaczania muszą zapewnić, aby usługa funkcjonalnego dostępu do internetu i usługi łączności głosowej w stałej lokalizacji były świadczone w sposób racjonalny pod względem kosztów, oraz mogą być stosowane jako sposób ustalania kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej zgodnie z art. 84.

5. W przypadku gdy przedsiębiorstwo wyznaczone zgodnie z ust. 3 zamierza zbyć znaczną część lub całość swoich aktywów składających się na jego lokalną sieć dostępu na rzecz odrębnego podmiotu prawnego należącego do innego właściciela, informuje ono odpowiednio wcześniej krajowy organ regulacyjny, aby umożliwić temu organowi ocenę wpływu zamierzonej transakcji na zapewnianie w stałej lokalizacji usługi funkcjonalnego dostępu do internetu określonej zgodnie z art. 79 ust. 2 oraz usługi łączności głosowej. Krajowy organ regulacyjny może nałożyć, zmienić lub uchylić szczególne obowiązki zgodnie z art. 13 ust 2.

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 3

~~Artykuł 4~~

~~Zapewnienie dostępu stacjonarnego i świadczenie usług telefonicznych~~

~~1. Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej jedno przedsiębiorstwo realizowało wszystkie uzasadnione wnioski o stacjonarne przyłączenie do publicznej sieci łączności.~~

~~2. Tak zapewnione przyłączenie powinno umożliwiać komunikację głosową, faksową i przesyłanie danych z szybkościami pozwalającymi na funkcjonalny dostęp do Internetu, biorąc pod uwagę przeważające technologie wykorzystywane przez większość abonentów oraz technologiczne możliwości zastosowań.~~

~~3. Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej jedno przedsiębiorstwo realizowało wszystkie uzasadnione wnioski o dostarczanie publicznie dostępnej usługi telefonicznej za pośrednictwem przyłączenia do sieci, o którym mowa w ust. 1, pozwalającej inicjować i odbierać połączenia krajowe i międzynarodowe.~~

↓ 2002/22/WE

~~Artykuł 5~~

~~Biura numerów i spisy abonentów telefonicznych~~

~~1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby:~~

~~a) udostępniono użytkownikom końcowym co najmniej jeden pełny spis abonentów telefonicznych w formie zatwierdzonej przez odnośne władze, spis może być w postaci drukowanej lub elektronicznej, lub w obu postaciach, oraz aby aktualizowano go regularnie, co najmniej raz w roku;~~

~~b) zapewniono wszystkim użytkownikom końcowym, włączając użytkowników płatnych publicznych automatów telefonicznych, co najmniej jedno pełno zakresowe biuro numerów.~~

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 4

~~2. Spisy abonentów, o których mowa w ust. 1 obejmują, z zastrzeżeniem przepisów art. 12 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)¹⁰¹, wszystkich abonentów publicznie dostępnych usług telefonicznych.~~

↓ 2002/22/WE

~~3. Państwa Członkowskie zapewnią, aby przedsiębiorstwa świadczące usługi określone w ust. 1 stosowały zasadę niedyskryminacji wobec informacji dostarczonej im przez inne przedsiębiorstwa.~~

~~Artykuł 6~~

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 5

~~Publiczne automaty telefoniczne i inne punkty dostępne telefonii głosowej~~

~~1. Państwa członkowskie zapewnią krajowym organom regulacyjnym możliwość nakładania obowiązków na przedsiębiorstwa, mających na celu udostępnienie publicznych automatów telefonicznych lub innych publicznych punktów dostępnych telefonii głosowej dla zaspokojenia rozsądnych potrzeb użytkowników końcowych pod względem pokrycia geograficznego, liczby telefonów lub innych punktów dostępnych, dostępności dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych oraz jakości usług.~~

↓ 2002/22/WE

~~2. Państwo Członkowskie zapewni, aby jego organ regulacyjny mógł zdecydować o nienakładaniu obowiązków wymienionych w ust. 1 na całym swoim terytorium lub jego~~

¹⁰¹ ~~Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.~~

~~części, jeśli przekona się, na podstawie konsultacji zainteresowanych stron określonych w art. 33, że te usługi dodatkowe lub porównywalne usługi są szeroko dostępne.~~

~~3. Państwa Członkowskie zapewnią możliwość dokonywania wywołań alarmowych z publicznych płatnych automatów telefonicznych przy użyciu jednego europejskiego numeru alarmowego „112” oraz innych krajowych numerów alarmowych, w obu przypadkach bezpłatnie i bez konieczności stosowania jakiegokolwiek formy płatności.~~

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 6

~~Artykuł 7~~

~~Środki dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych~~

~~1. O ile w rozdziale IV nie określono wymogów o równorzędnym skutku, państwa członkowskie podejmują szczególne środki, aby niepełnosprawnym użytkownikom końcowym zapewnić ten dostęp po przystępnej cenie do usług określonych w art. 4 ust. 3 i art. 5, równoważny poziomowi dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi. Państwa członkowskie mogą zobowiązać krajowe organy regulacyjne do oceny ogólnej potrzeby oraz szczególnych wymogów w tym względzie, w tym zakresie i konkretnej formy takich szczególnych środków dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych.~~

~~2. Państwa członkowskie mogą podejmować, z uwzględnieniem warunków krajowych, szczególne środki w celu zapewnienia niepełnosprawnym użytkownikom końcowym możliwości skorzystania z wyboru przedsiębiorstw i dostawców usług dostępnych dla większości użytkowników końcowych.~~

~~3. Podejmując środki, o których mowa w ust. 1 i 2, państwa członkowskie zachęcają do przestrzegania odpowiednich norm lub specyfikacji publikowanych zgodnie z art. 17 i 18 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).~~

↓ 2002/22/WE

~~Artykuł 9~~

~~Przystępność taryf~~

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 8

~~1. Krajowe organy regulacyjne monitorują rozwój oraz poziom taryf detalicznych dotyczących usług określonych w art. 4-7 jako podlegających obowiązkowi świadczenia usługi powszechnej oraz świadczonych przez wyznaczone przedsiębiorstwa lub – jeżeli nie wyznaczone żadnych przedsiębiorstw do świadczenia tych usług – dostępnych na rynku, w szczególności w odniesieniu do krajowych cen konsumpcyjnych i dochodów konsumentów.~~

~~2. Państwa członkowskie mogą, z uwzględnieniem warunków krajowych, wymagać, aby wyznaczone przedsiębiorstwa zapewniły konsumentom opeje taryfowe lub pakiety różniące się od tych, które zapewniają na normalnych warunkach handlowych, w szczególności w celu zapewnienia, aby osoby o niskich dochodach lub o szczególnych potrzebach społecznych nie zostały wykluczone z dostępu do sieci, o której mowa w art. 4 ust. 1, lub z korzystania z usług~~

określonych w art. 4 ust. 3 i art. 5, 6 i 7 jako usług objętych obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej i świadczonych przez wyznaczone przedsiębiorstwa.

↓ 2002/22/WE

~~3. Państwa Członkowskie mogą — oprócz jakiegokolwiek postanowienia, że wyznaczone przedsiębiorstwa mają zapewniać specjalne opeje taryfowe czy stosować się do limitów cenowych lub uśredniania geograficznego — zapewnić wsparcie konsumentom zidentyfikowanym jako mający niskie przychody lub szczególne potrzeby społeczne.~~

~~4. Państwa Członkowskie mogą wymagać od przedsiębiorstw obarczonych obowiązkiem określonym w art. 4-7 stosowania jednolitych taryf, włączając uśrednianie geograficzne, na całym terytorium, z uwzględnieniem warunków krajowych lub dostosowania się do limitów cenowych.~~

~~5. W przypadku gdy wyznaczone przedsiębiorstwo ma obowiązek zapewnić specjalne opeje taryfowe, włączając uśrednianie geograficzne, lub zastosować się do limitów cenowych, krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby warunki były w pełni przejrzyste oraz zostały opublikowane i zastosowane zgodnie z zasadą niedyskryminacji. Krajowe organy regulacyjne mogą zażądać modyfikacji lub wycofania określonych planów.~~

~~Artykuł 11~~

~~Jakość usług świadczonych przez wyznaczone przedsiębiorstwa~~

~~1. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby wyznaczone przedsiębiorstwa obciążone obowiązkami na mocy art. 4-7 i 9 ust. 2 publikowały zadowalające i aktualne informacje dotyczące ich wywiązywania się ze świadczenia usługi powszechnie dostępnej, na podstawie parametrów jakości obsługi, definicji i metod pomiaru, wymienionych w załączniku III.~~

~~2. Krajowe organy regulacyjne mogą określać, między innymi, dodatkowe normy jakości usług, w przypadku gdy opracowano odnośne parametry, aby oceniać wywiązywanie się wyznaczonych przedsiębiorstw ze świadczenia usług na rzecz niepełnosprawnych użytkowników końcowych i niepełnosprawnych konsumentów. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby informacje dotyczące wywiązywania się przedsiębiorstw w stosunku do tych parametrów również były publikowane i udostępniane krajowym organom regulacyjnym.~~

~~3. Krajowe organy regulacyjne mogą, dodatkowo, określić zawartość, formę i sposób podania informacji, która ma być opublikowana, w celu zapewnienia użytkownikom końcowym i konsumentom dostępu do wyczerpującej, porównywalnej i przyjaznej dla użytkownika informacji.~~

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 9

~~4. Krajowe organy regulacyjne powinny być w stanie wyznaczać cele w odniesieniu do wywiązywania się z obowiązków przedsiębiorstwom obciążonym obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej. Czyniąc to, krajowe organy regulacyjne biorą pod uwagę opinie zainteresowanych stron, w szczególności te, o których mowa w art. 33.~~

↓ 2002/22/WE

~~5. Państwa Członkowskie zapewniają krajowym organom regulacyjnym możliwość monitorowania, jak wyznaczone przedsiębiorstwa podporządkowują się tym celom.~~

~~6. Uporezywe niewywiązywanie się z obowiązku może skutkować podjęciem szczególnych środków zgodnie z dyrektywą 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach)¹⁰². Krajowe organy regulacyjne są w stanie zarządzać niezależne audyty lub podobne oceny danych odnoszących się do wywiązywania się z obowiązku, opłacane przez zainteresowane przedsiębiorstwo, w celu zapewnienia dokładności i porównywalności danych udostępnionych przez przedsiębiorstwa obciążone obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej.~~

↓ nowy

Artykuł 82

Status dotychczasowych usług powszechnych

Państwa członkowskie mogą nadal zapewniać dostępność lub przystępność cenową innych usług niż usługa funkcjonalnego dostępu do internetu określona zgodnie art. 79 ust. 2 i usługa łączności głosowej w stałej lokalizacji, które obowiązywały przed [set date], jeżeli zapotrzebowanie na te usługi zostanie należycie wykazana w świetle okoliczności krajowych. W przypadku wyznaczenia przez państwa członkowskie przedsiębiorstw na części lub całości ich krajowego terytorium do celów świadczenia tych usług stosuje się art. 81. Finansowanie tych obowiązków musi przebiegać zgodnie z art. 85.

Państwa członkowskie dokonują przeglądu obowiązków nałożonych na podstawie niniejszego artykułu najpóźniej 3 lata od daty wejścia niniejszej dyrektywy w życie, a następnie co roku.

↓ 2002/22/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~10~~83

Kontrola wydatków

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ~~wyznaczone przedsiębiorstwa~~ ☒ przy świadczeniu ☒ dostarczając usługi dodatkowych i usług ~~ponad te~~ ☒ wtórnych wobec tych ☒, o których mowa w art. ~~4-7 oraz 9 ust. 2~~ ☒ art. 79 ☒, ☒ te przedsiębiorstwa świadczące usługi zgodnie z art. 79, 81 i 82 ☒ ustanawiały warunki w taki sposób, aby ~~abonent~~ ⇒ użytkownik końcowy ⇐ nie był zobligowany do płacenia za usługi dodatkowe lub usługi, które nie są konieczne lub wymagane dla zamówionej usługi.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ~~wyznaczone~~ ☒ te ☒ przedsiębiorstwa ~~obciążone obowiązkiem na mocy art. 4-7 i 9 ust. 2~~ ☒ świadczące usługi łączności głosowej, o których mowa w art. 79 i które wdrożono zgodnie z art. 80, ☒ świadczyły określone usługi dodatkowe i usługi wymienione w załączniku VI część A w celu umożliwienia ~~abonentom~~ ⇒ użytkownikom końcowym ⇐ monitorowania i kontrolowania wydatków oraz ⇒ aby wprowadziły system pozwalający ⇐ ~~unikania~~ ☒ unikać ☒ nieuzasadnionego odłączenia od usługi ⇒ łączności głosowej użytkownikom końcowym, którzy mają do niej prawo, w tym

¹⁰² Zob. s. 21 niniejszego Dziennika Urzędowego.

odpowiedni mechanizm umożliwiający weryfikację ciągłego zainteresowania korzystaniem z tej usługi ⇐ .

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ~~odnośne~~ ⇒ właściwe ⇐ ☒ organy ☒ ~~władze~~ były w stanie ~~odstąpić od~~ ☒ uchylać ☒ ~~wymagania~~ ☒ określone w ☒ ust. 2 na części lub na ~~całym~~ ☒ całości swojego krajowego ☒ terytorium ~~kraju~~, jeśli uznają, że ta usługa dodatkowa jest szeroko dostępna.

Artykuł ~~12~~ 84

Określanie kosztów obowiązku świadczenia usługi powszechnej

1. W przypadku gdy krajowe organy regulacyjne uznają, że świadczenie ~~usługi powszechnej~~ ⇒ usługi funkcjonalnego dostępu do internetu określonej zgodnie art. 79 ust. 2 i usługi łączności głosowej, ⇐ ~~określonej~~ ☒ jak określono ☒ w art. ☒ 79, 80 i 81, lub dalsze świadczenie dotychczasowych usług powszechnych, jak określono w art. 82, ☒ ~~3-10~~ może stanowić niesprawiedliwe obciążenie ☒ dla ☒ przedsiębiorstw ~~wyznaczonych do świadczenia usługi powszechnej~~ ⇒ świadczących te usługi i występujących o rekompensatę ⇐ , obliczają one koszty netto świadczenia ~~tej~~ ☒ tych ☒ usług.

W tym celu krajowe organy regulacyjne:

a) obliczają koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej, biorąc pod uwagę każdą korzyść rynkową przypadającą na przedsiębiorstwo ⇒ świadczące usługę funkcjonalnego dostępu do internetu określoną zgodnie z art. 79 ust. 2 i usługę łączności głosowej, jak określono w art. 79, 80 i 81, lub dalej świadczące dotychczasowe usługi powszechne, jak określono w art. 82 ⇐ ~~wyznaczone do świadczenia usługi powszechnej~~, zgodnie z załącznikiem ~~IV~~ VII część A; lub

b) wykorzystują koszty netto świadczenia usługi powszechnej określone przez mechanizm wyznaczania zgodnie z art. ~~8~~ 81 ust. ~~23~~, art. 81 ust. 4 i art. 81 ust. 5.

2. Rachunki lub inne informacje służące za podstawę obliczania kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej na mocy ust. 1 lit. a) są przedmiotem audytów lub weryfikacji przeprowadzanych przez krajowy organ regulacyjny lub organ niezależny od zainteresowanych stron i są zatwierdzane przez ten krajowy organ regulacyjny. Wyniki kalkulacji kosztu oraz wnioski z audytu ~~są~~ ☒ muszą być ☒ publicznie dostępne.

Artykuł ~~13~~ 85

Finansowanie obowiązku świadczenia usługi powszechnej

1 W przypadku gdy, na podstawie kalkulacji kosztu netto ☒ , o której mowa ☒ ~~określonego~~ w art. ~~84~~ 84, krajowe organy regulacyjne stwierdzą, iż na danym przedsiębiorstwie spoczywają niesprawiedliwe obciążenia, państwa członkowskie, ~~w odpowiedzi~~ na wniosek ~~wyznaczonego~~ ☒ zainteresowanego ☒ przedsiębiorstwa, decydują:

a) ☒ o ☒ wprowadzeniu mechanizmu kompensowania temu przedsiębiorstwu określonego kosztu netto, na przejrzystych warunkach, z funduszy publicznych ~~lub~~ ⇒ Dopuszcza się finansowanie jedynie kosztu netto, ustalonego zgodnie z art. 84, obowiązków ustanowionych w art. 79, 81 i 82. ⇐

~~b) podzielić koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej pomiędzy dostawców sieci i usług łączności elektronicznej.~~

~~2. W przypadku gdy koszt netto jest ponoszony wspólnie na mocy ust. 1 lit. b), Państwa Członkowskie ustanawiają mechanizm dzielenia kosztów, zarządzany przez krajowy organ regulacyjny lub organ niezależny od beneficjentów pod nadzorem krajowego organu regulacyjnego. Dopuszcza się finansowanie jedynie kosztu netto, ustalonego zgodnie z art. 12, obowiązku ustanowionego w art. 3-10.~~

~~3. Mechanizm dzielenia kosztów respektuje zasady przejrzystości, jak najmniejszego naruszenia rynku, niedyskryminacji i proporcjonalności, zgodnie z zasadami w załączniku IV część B. Państwa Członkowskie mogą zdecydować nie wymagać wkładów od przedsiębiorstw, których krajowy obrót jest niższy od wyznaczonego limitu.~~

~~4. Żadne opłaty związane z dzieleniem kosztu obowiązku świadczenia usługi powszechnej nie będą łączone i będą określane oddzielnie dla każdego przedsiębiorstwa. Takich opłat nie nakłada się na i nie pobiera się od przedsiębiorstw, które nie świadczą usług na terytorium Państwa Członkowskiego, które ustanowiło mechanizm dzielenia kosztów.~~

~~Artykuł 1486~~

~~Przejrzystość~~

1. W przypadku ~~ustanowienia~~ mechanizmu dzielenia ~~określonego w~~ gdy kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej należy obliczać   zgodnie z art. ~~13~~ ~~85~~, krajowe organy regulacyjne zapewniają , aby publiczny dostęp do zasady dzielenia kosztów kalkulacji kosztu netto, w tym i szczególnie zastosowanej ~~mechanizmu~~ metody, były publicznie dostępne .

2. ~~Zgodnie~~ Z zastrzeżeniem ze ~~wspólnymi~~ unijnych i krajowych ~~zasadami~~ przepisów dotyczących ~~poufności w interesach~~ tajemnicy przedsiębiorstwa , krajowe organy regulacyjne zapewniają publikację rocznego sprawozdania podającego szczegółowe informacje dotyczące wyliczonego kosztu obowiązku świadczenia usługi powszechnej, ~~określającego wkład wszystkich zaangażowanych przedsiębiorstw oraz określający~~ , w tym wszelkie korzyści rynkowe, jakie mogły przypaść przedsiębiorstwu ~~lub przedsiębiorstwom~~ z tytułu obowiązków świadczenia usługi powszechnej określonych w art. 79, 81 i 82 , w przypadku istnienia i działania funduszu.

↓ 2002/22/WE (dostosowany)

~~ROZDZIAŁ V~~

~~PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE~~

~~Artykuł 32~~

~~Dodatkowe usługi obowiązkowe~~

~~Państwa Członkowskie mogą zdecydować o publicznym udostępnieniu dodatkowych usług, oprócz usług mieszczących się w zakresie obowiązku świadczenia usługi powszechnej określonych w rozdziale II, na swoim własnym terytorium, ale, w takich okolicznościach, nie wolno nakładać żadnych mechanizmów kompensacyjnych dotyczących konkretnych przedsiębiorstw.~~

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

⊗ TYTUŁ II: NUMERY ⊗

Artykuł ~~1087~~

Zasoby numeracyjne

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 12 lit.
a) (dostosowany)

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne poddawały kontroli przyznawanie praw do wykorzystania wszystkich krajowych zasobów numeracyjnych oraz zarządzanie krajowym planem numeracyjnym. ~~Państwa członkowskie zapewniają,~~ ⊗ oraz ⊗ aby ⊗ udostępniały ⊗ dla wszystkich publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej ~~były udostępniane~~ odpowiednie numery i zakresy numeracyjne. Krajowe organy regulacyjne ustanawiają obiektywne, jawne ⊗ przejrzyste ⊗ i niedyskryminacyjne procedury przyznawania praw do wykorzystania krajowych zasobów numeracyjnych.

↓ nowy

2. Krajowe organy regulacyjne mogą przyznać prawa użytkowania numerów z krajowych planów numeracyjnych na potrzeby świadczenia określonych usług przedsiębiorstwom innymi niż podmioty udostępniające sieci lub usługi łączności elektronicznej, pod warunkiem że te przedsiębiorstwa wykażą zdolność zarządzania tymi numerami oraz że udostępniono zasoby numeracyjne, którą są wystarczające i odpowiednie, aby zaspokoić popyt obecnie i w bliskiej przyszłości. Krajowe organy regulacyjne mogą zawiesić przyznawanie zasobów numeracyjnych tym przedsiębiorstwom, jeżeli zostanie wykazane, że istnieje ryzyko wyczerpania zasobów numeracyjnych. Do dnia [*entry into force plus 18 months*] r., aby przyczynić się do spójnego stosowania przepisów niniejszego ustępu, BEREC przyjmuje, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wytyczne w sprawie wspólnych kryteriów oceny zdolności zarządzania zasobami numeracyjnymi oraz ryzyka wyczerpania zasobów numeracyjnych.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 12 lit.
a) (dostosowany)
⇒ nowy

23. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby krajowe plany i procedury numeracyjne były stosowane w sposób gwarantujący równe traktowanie wszystkich ~~dostawców~~ ⊗ podmiotów świadczących ⊗ publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej ⇒ oraz innych przedsiębiorstw, jeżeli kwalifikują się one zgodnie z ust. 2 ⇐ . W szczególności państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa, którym przyznano prawo do wykorzystania danego zakresu numerów, nie dyskryminowały innych ~~dostawców~~ ⊗ podmiotów świadczących ⊗ usług łączności elektronicznej w odniesieniu do ciągów numerów używanych przy zapewnianiu dostępu do ich usług.

4. Każde państwo członkowskie określa zakres swoich niegeograficznych zasobów numeracyjnych, które mogą być wykorzystywane do świadczenia usług łączności elektronicznej innych niż usługi łączności interpersonalnej na terenie całej Unii, nie naruszając przepisów rozporządzenia (UE) nr 531/2012 i aktów wykonawczych przyjętych na jego podstawie oraz przepisów art. 91 ust. 2 niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy prawa użytkownika numerów przyznano zgodnie z ust. 2 przedsiębiorstwom innym niż podmioty udostępniające sieci lub usługi łączności elektronicznej, przepisy niniejszego ustępu stosuje się do konkretnych usług świadczonych przez te przedsiębiorstwa. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby warunki dotyczące prawa użytkownika numerów wykorzystywanych do świadczenia usług poza państwem członkowskim danego kodu kraju oraz ich egzekwowanie były nie mniej rygorystyczne niż warunki obowiązujące w stosunku do usług świadczonych na terytorium państwa członkowskiego danego kodu kraju i ich egzekwowanie. Krajowe organy regulacyjne zapewniają również, aby podmioty wykorzystujące numery, których część stanowi kod ich kraju, w innych państwach członkowskich przestrzegały przepisów dotyczących ochrony konsumentów oraz innych przepisów krajowych dotyczących wykorzystania numerów obowiązujących w tych państwach członkowskich, w których wykorzystywane są wspomniane numery. Obowiązek ten pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień w zakresie egzekwowania przepisów przysługujących właściwym organom tych państw członkowskich.

BEREC wspiera krajowe organy regulacyjne w koordynacji ich działalności, aby zapewnić wydajne zarządzanie zasobami numeracyjnymi oraz ekstraterytorialne użytkowanie numerów zgodnie z ramami regulacyjnymi.

BEREC tworzy centralny rejestr numerów, które mogą być używane w kontekście ekstraterytorialnym, do którego krajowe organy regulacyjne przekazują stosowne informacje.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby kod „00” był standardowym prefiksem międzynarodowym. Możliwe jest przyjmowanie lub dalsze stosowanie szczególnych rozwiązań umożliwiających dokonywanie wywołań między sąsiadującymi ze sobą lokalizacjami, między którymi przebiega granica państw członkowskich. Użytkownicy końcowi, których to dotyczy, otrzymują pełne informacje o takich rozwiązaniach.

Państwa członkowskie mogą wyrazić zgodę na współużytkowanie wspólnego planu numeracyjnego dla wszystkich lub określonych kategorii numerów.

6. Państwa członkowskie propagują bezprzewodowe przydzielanie zasobów numeracyjnych, w miarę możliwości technicznych, aby ułatwić zmianę podmiotów udostępniających sieci lub usługi łączności elektronicznej przez użytkowników końcowych innych niż konsumenci, zwłaszcza dostawców i użytkowników usług łączności maszyna-maszyna.

37. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe plany numeracyjne oraz wszelkie kolejne uzupełnienia czy zmiany tych planów były publikowane przy zastosowaniu jedynie tych ograniczeń, które zostały nałożone ze względu na bezpieczeństwo narodowe.

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 12 lit.
b) (dostosowany)
⇒ nowy

48. Państwa członkowskie wspierają proces harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracyjnych w obrębie ~~Wspólnoty~~ Unii, w przypadku gdy sprzyja to zarówno funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, jak i rozwojowi usług ogólnoeuropejskich. Komisja nadal monitoruje rozwój sytuacji rynkowej oraz uczestniczy w organizacjach i forach międzynarodowych, w ramach których podejmuje się decyzje dotyczące numeracji. Komisja, jeśli uzna to za uzasadnione i właściwe, może podjąć wprowadza w tej sprawie odpowiednie techniczne środki wykonawcze leżące w interesie jednolitego rynku, aby sprostać niezaspokojonemu transgranicznemu lub ogólnoeuropejskiemu popytowi na numery, co w innym wypadku stanowiłoby przeszkodę dla obrotu handlowego między państwami członkowskim.

⇒ Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 110 ust. 4. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 22 ust. 3.

↓ 2002/21/WE

5. Jeżeli jest to niezbędne dla zapewnienia pełnej globalnej interoperacyjności usług, Państwa Członkowskie będą koordynować swoje stanowiska w obrębie organizacji międzynarodowych oraz na forum międzynarodowym przy podejmowaniu decyzji w sprawach związanych z numeracją, nazewnictwem oraz adresowaniem sieci i usług łączności elektronicznej.

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 3
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 88

Przyznawanie Praw użytkowania częstotliwości radiowych i numerów

1. Państwa członkowskie ułatwiają korzystanie z częstotliwości radiowych na podstawie ogólnych zezwoleń. W razie potrzeby, państwa członkowskie mogą przyznać indywidualne prawa w celu:

uniknięcia szkodliwych zakłóceń,

zapewnienia jakości technicznej usługi,

zagwarantowania efektywnego wykorzystania widma, lub

realizacji innych celów leżących w interesie ogólnym określonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem wspólnotowym.

21. W przypadku gdy konieczne jest przyznanie indywidualnych praw użytkowania częstotliwości radiowych i numerów, krajowe organy regulacyjne państwa członkowskie przyznają takie prawa – na wniosek – każdemu przedsiębiorstwu w związku z dostarczaniem dostępnianiem sieci lub usług łączności elektronicznej.

podstawie ~~☒~~ objętych ~~☒~~ ogólnym zezwoleniem, o którym mowa w art. 312, z zastrzeżeniem przepisów art. 613, 7 i art. 21 ust. 1 lit. c) niniejszej dyrektywy oraz wszelkich innych przepisów zapewniających skuteczne wykorzystanie tych zasobów zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).
⇒ Krajowe organy regulacyjne mogą również przyznawać prawa użytkowania numerów przedsiębiorstwom innym niż podmioty udostępniające sieci i usługi łączności elektronicznej zgodnie z art. 87 ust. 2. ~~2. Bez uszczerbku dla szczegółowych kryteriów i procedur przyjętych przez państwa członkowskie w celu przyznawania praw użytkowania częstotliwości radiowych dostawcom usług radiowych lub telewizyjnych, aby osiągnąć cele leżące w interesie ogólnym zgodnie z prawem wspólnotowym, Prawa użytkowania częstotliwości radiowych i numerów są przyznawane w oparciu o otwarte, obiektywne, przejrzyste, niedyskryminacyjne i proporcjonalne procedury, a w przypadku częstotliwości radiowych – zgodnie z przepisami art. 9 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa). Wyjątek od stosowania wymogu otwartych procedur może mieć zastosowanie w przypadkach, gdy przyznanie indywidualnych praw użytkowania częstotliwości radiowych dostawcom usług radiowych lub telewizyjnych jest konieczne do osiągnięcia celu leżącego w interesie ogólnym określonego przez państwa członkowskie zgodnie z prawem wspólnotowym.~~

Przyznając takie prawa ~~☒~~ użytkowania ~~☒~~ numerów ~~☒~~, krajowe organy regulacyjne ~~☒~~ państwa członkowskie określają, czy prawa te mogą być przekazane przez posiadacza prawa, i na jakich warunkach. W przypadku częstotliwości radiowych takie określenie jest zgodne z art. 9 i 9b dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).

W przypadku gdy ~~☒~~ krajowe organy regulacyjne ~~☒~~ państwo członkowskie przyznaje prawo użytkowania na czas określony, czas trwania powinien być odpowiedni dla danej usługi z punktu widzenia zamierzonych celów, przy odpowiednim uwzględnieniu konieczności umożliwienia właściwego okresu amortyzacji inwestycji.

~~W przypadku gdy indywidualne prawa użytkowania częstotliwości radiowych są przyznane na 10 lat lub dłużej i prawa te nie mogą być przekazywane lub dzierżawione między przedsiębiorstwami zgodnie z art. 9b dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), właściwy organ krajowy zapewnia stosowanie kryteriów przyznawania indywidualnych praw użytkowania i ich przestrzeganie w okresie obowiązywania zezwolenia, w szczególności na uzasadniony wniosek posiadacza prawa. Jeśli przestaną mieć zastosowanie te kryteria, według których przyznano indywidualne prawa użytkowania, indywidualne prawa użytkowania zostają przekształcone w ogólne zezwolenie na użytkowanie częstotliwości radiowych, pod warunkiem wcześniejszego powiadomienia i po upływie rozsądnego okresu, lub zostają uznane za możliwe do swobodnego przekazywania lub dzierżawy między przedsiębiorstwami zgodnie z art. 9b dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).~~

3. Decyzje dotyczące przyznawania praw użytkowania numerów są podejmowane, ogłaszane i podawane do wiadomości publicznej jak najszybciej po wplynięciu całkowitej ~~☒~~ kompletnej ~~☒~~ dokumentacji wniosku do krajowego organu regulacyjnego, w terminie trzech tygodni – w przypadku numerów przyznanych do realizacji szczególnych zadań w ramach krajowego planu numeracji oraz w terminie sześciu tygodni – w przypadku częstotliwości radiowych, które przyznano na potrzeby usług łączności elektronicznej w ramach krajowej tabeli przeznaczeń częstotliwości. Termin sześciu tygodni pozostaje bez uszczerbku dla obowiązujących postanowień umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.

4. W przypadku gdy po konsultacji przeprowadzonej z zainteresowanymi stronami zgodnie z art. 623 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) postanowiono, że prawa użytkowania

numeracji ☒ numerów ☒ o szczególnym znaczeniu gospodarczym mają być przyznawane po przeprowadzeniu konkurencyjnej lub porównawczej procedury selekcji, ⇒ krajowe organy regulacyjne ⇐ państwa członkowskie mogą przedłużyć maksymalny termin trzech tygodni o kolejne trzy tygodnie.

~~W odniesieniu do konkurencyjnej lub porównawczej procedury selekcji dla częstotliwości radiowych stosuje się art. 7.~~

5. ~~Państwa członkowskie~~ ⇒ Krajowe organy regulacyjne ⇐ nie ograniczają liczby praw użytkowania, które mają zostać przyznane, z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to niezbędne do zapewnienia skutecznego wykorzystania ⇒ zasobów numeracyjnych ⇐ ~~częstotliwości radiowych zgodnie z art. 7.~~

~~6. Właściwe organy krajowe zapewniają skuteczne i efektywne użytkowanie częstotliwości radiowych zgodnie z art. 8 ust. 2 i art. 9 ust. 2 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa). Zapewniają one, aby w wyniku przekazania lub gromadzenia praw użytkowania częstotliwości radiowych nie występowało zakłócenie konkurencji. Państwa członkowskie mogą w tym celu podjąć odpowiednie środki, takie jak nałożenie obowiązku sprzedaży lub dzierżawy praw użytkowania częstotliwości radiowych.~~

↓ nowy

6. Jeżeli prawo użytkowania numerów obejmuje ich ekstraterytorialne użytkowanie na terenie Unii zgodnie z art. 87 ust. 4, krajowy organ regulacyjny obwarowuje to prawo użytkowania szczególnymi warunkami, aby zapewnić zgodność z wszystkimi odnośnymi krajowymi przepisami z zakresu ochrony konsumentów i przepisami prawa krajowego regulującymi użytkowanie numerów, obowiązującymi w państwach członkowskich, w których użytkowane są dane numery.

Na wniosek krajowego organu regulacyjnego innego państwa członkowskiego, w którym to wniosku wykazano naruszenie obowiązujących w tym państwie członkowskim odnośnych przepisów z zakresu ochrony konsumentów lub przepisów prawa krajowego regulujących użytkowanie numerów, krajowy organ regulacyjny państwa członkowskiego, w którym przyznano prawa użytkowania danych numerów, egzekwuje warunki, którymi obwarowano te prawa w myśl ust. 1, zgodnie z art. 30, w tym w poważnych przypadkach – cofając prawo ekstraterytorialnego użytkowania numerów przyznane danemu przedsiębiorstwu.

BEREC ułatwia i koordynuje wymianę informacji między krajowymi organami regulacyjnymi różnych zaangażowanych państw członkowskich oraz zapewnia odpowiednią koordynację prowadzonych przez nie prac.

↓ 2002/20/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~138~~9

Oplaty za prawo użytkowania ☒ numerów ☒ ~~oraz prawo instalowania urządzeń~~

Państwa członkowskie mogą zezwolić ~~właściwym~~ ⇒ krajowym ⇐ organom ⇒ regulacyjnym ⇐ ~~władzy państwowej~~ na nakładanie opłat za prawo użytkowania częstotliwości radiowych i numeracji ☒ numerów ☒ ~~oraz prawo instalowania urządzeń na potrzeby podmiotów państwowych lub prywatnych, ee~~ ☒ które ☒ odzwierciedlają potrzebę ☒ zapewnienia ☒ optymalnego wykorzystania ~~powyższych~~ ☒ tych ☒ zasobów. Państwa

członkowskie zapewniają, by takie opłaty były obiektywnie uzasadnione, jawne przejrzyste , niedyskryminujące i proporcjonalne stosownie do celu, jakiemu mają być osiągnięty służyć , oraz by uwzględniały cele określone w art. 3 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 17

~~Artykuł 27~~

Europejskie kody dostępu telefonicznego

~~1. Państwa członkowskie zapewniają, aby kod „00” był standardowym prefiksem międzynarodowym. Możliwe jest przyjmowanie lub dalsze stosowanie szczególnych rozwiązań umożliwiających dokonywanie wywołań między sąsiadującymi ze sobą lokalizacjami, między którymi przebiega granica państw członkowskich. Użytkownicy końcowi, których to dotyczy, otrzymują pełne informacje o takich rozwiązaniach.~~

~~2. Podmiot prawny, posiadający siedzibę we Wspólnocie i wyznaczony przez Komisję, ponosi wyłączną odpowiedzialność za zarządzanie przestrzenią numerową telefonii europejskiej (ETNS), włącznie z przydzielaniem numerów, oraz za promowanie jej. Komisja przyjmuje niezbędne przepisy wykonawcze.~~

~~3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie przedsiębiorstwa, które świadczą publicznie dostępne usługi telefoniczne pozwalające na wywołania międzynarodowe, obsługiwały wszystkie wywołania przechodzące do ETNS i wychodzące z tej przestrzeni, według stawek podobnych do stawek stosowanych w przypadku wywołań do innych państw członkowskich i z tych państw.~~

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 18

~~Artykuł 27a~~

Harmonizacja numerów na użytek zharmonizowanych usług o walorze społecznym, w tym numer specjalnej linii w sprawach zaginięć dzieci

~~1. Państwa członkowskie promują specjalne numery z zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116”, określone w decyzji Komisji 2007/116/WE z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym¹⁰³. Państwa członkowskie zachęcają do dostarczania na swoim terytorium usług, dla których rezerwowane są te numery.~~

~~2. Państwa członkowskie zapewniają, aby niepełnosprawni użytkownicy końcowi w możliwie jak największym stopniu mieli dostęp do usług z zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116”. Środki podejmowane w celu ułatwienia dostępu niepełnosprawnych użytkowników końcowych do takich usług podczas podróżowania w innych państwach członkowskich opierają się na przestrzeganiu odpowiednich norm lub specyfikacji opublikowanych zgodnie z art. 17 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).~~

---

¹⁰³ Dz.U. L 49 z 17.02.07, s. 30.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby obywatele zostali odpowiednio poinformowani o istnieniu usług z zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” oraz o sposobach korzystania z tych usług, zwłaszcza poprzez inicjatywy skierowane w szczególności do osób podróżujących między państwami członkowskimi.

4. Poza środkami, które mają ogólne zastosowanie do wszystkich numerów z zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” i które są podejmowane zgodnie z ust. 1, 2 i 3, państwa członkowskie dokładają wszelkich starań, aby zapewnić obywatelom dostęp do specjalnej usługi telefonicznej umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci. Linia ta jest udostępniana pod numerem „116000”.

5. Aby zapewnić skuteczne wdrażanie w państwach członkowskich zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116”, a w szczególności udostępnianej pod numerem „116000” specjalnej linii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci, w tym dostęp niepełnosprawnych użytkowników końcowych podczas podróżowania w innych państwach członkowskich, Komisja – po konsultacji z BEREC – może przyjąć techniczne środki wykonawcze. Te techniczne środki wykonawcze przyjmuje się jednak bez uszczerbku dla organizacji tych służb i nie wywierają one żadnego wpływu na tę organizację, która pozostaje w wyłącznej kompetencji państw członkowskich.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 37 ust. 2.

↓ nowy

Artykuł 90

Numer infolinii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby obywatele mieli dostęp do usługi umożliwiającej połączenie z infolinią pozwalającą zgłaszać przypadki zaginięcia dzieci. Infolinia ta jest udostępniana pod numerem „116000”.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby niepełnosprawni użytkownicy końcowi w możliwie jak największym stopniu mieli dostęp do usług świadczonych pod numerami z zakresu numeracyjnego zaczynającego się od „116000”. Środki wprowadzane w celu ułatwienia niepełnosprawnym użytkownikom końcowym dostępu do tych usług podczas podróżowania w innych państwach członkowskich opierają się na zapewnieniu zgodności z odpowiednimi normami lub specyfikacjami opublikowanymi zgodnie z art. 39.

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 19
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~28~~91

Dostęp do numerów i usług

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne oraz z wyjątkiem sytuacji, gdy wywoływany ~~abonent~~ ⇒ użytkownik końcowy ⇐ postanowił ze względów handlowych ograniczyć dostęp stron wywołujących z poszczególnych obszarów geograficznych – krajowe organy regulacyjne

podejmowały wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby użytkownicy końcowi mieli możliwość:

- a) dostępu ~~w~~ ~~Wspólnocie~~ Unii do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług; oraz
- b) dostępu, niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora, do wszystkich numerów ~~w~~ ~~Wspólnocie~~ Unii , również numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji państw członkowskich ; ~~numerów należących do ETNS i~~ należących do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN).

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ~~właściwe~~ krajowe organy regulacyjne mogły wymagać od przedsiębiorstw zapewniających publiczne sieci łączności lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej zablokowania w indywidualnych przypadkach dostępu do numerów lub usług, w przypadku gdy jest to uzasadnione ze względu na oszustwo lub nadużycie, oraz wymagać, aby w takich przypadkach ~~dostawcy~~ podmioty świadczące usługi łączności elektronicznej wstrzymały ~~się~~ wypłatę dochodów ~~w~~ z odpowiednich połączeń wzajemnych lub innych usług.

ROZDZIAŁ III

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 10

~~KONTROLA REGULACYJNA PRZEDSIĘBIORSTW O ZNACZĄCEJ POZYCJI RYNKOWEJ NA OKREŚLONYCH RYNKACH DETALICZNYCH~~

↓ 2002/22/WE (dostosowany)

~~Artykuł 17~~

~~Ograniczenia regulacyjne w usługach detalicznych~~

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 12 lit.

a)

~~1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne nakładały stosowne obowiązki regulacyjne na przedsiębiorstwa uznane za posiadające znaczącą pozycję rynkową na danym rynku detalicznym, zgodnie z art. 14 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej), w przypadku gdy:~~

~~— a) w wyniku analizy rynkowej przeprowadzonej zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej) krajowy organ regulacyjny ustali, że dany rynek detaliczny określony zgodnie z art. 15 tej dyrektywy nie jest skutecznie konkurencyjny; oraz~~

~~— b) krajowy organ regulacyjny uzna, że obowiązki nałożone na mocy art. 9-13 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywy o dostępie) nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).~~

↓ 2002/22/WE (dostosowany)

~~2. Obowiązki nałożone na mocy ust. 1 opierają się na naturze zidentyfikowanego problemu i są proporcjonalne do i uzasadnione w świetle celów ustanowionych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej). Nałożone obowiązki mogą dotyczyć wymagania, aby określone przedsiębiorstwa nie ustanawiały nadmiernych cen, hamowały wejście na rynek lub ograniczały konkurencję w drodze ustalania drapieżnych cen, nie okazywały niezasłużonych preferencji określonym użytkownikom końcowym czy nierozsądnie łączyły usługi. Wobec takich przedsiębiorstw krajowe organy regulacyjne mogą zastosować odpowiednie środki limitowania cen detalicznych, środki kontroli poszczególnych taryf lub środki zorientowania taryf na koszty lub ceny na porównywalnych rynkach, w celu ochrony interesów użytkownika końcowego przy wspieraniu skutecznej konkurencji.~~

~~4. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby w przypadku gdy przedsiębiorstwo podlega regulacjom taryf detalicznych lub innym istotnym ograniczeniom detalicznym, wprowadzone w życie konieczne i właściwe systemy ewidencji kosztów. Krajowe organy regulacyjne mogą określić format oraz metodologię księgową, jakie mają być zastosowane. Kontrola wdrażania danego systemu księgowania kosztów powierzona będzie niezależnemu organowi kompetentnemu w tym zakresie. Krajowe organy regulacyjne zapewniają coroczną publikację oświadczenia o takiej zgodności.~~

~~5. Nie naruszając przepisów art. 9 ust. 2 i art. 10, krajowe organy regulacyjne nie stosują mechanizmów kontroli wymienionych w ust. 1 tego artykułu do rynków geograficznych lub rynków użytkowników, co do których stwierdzają, że istnieje na nich skuteczna konkurencja.~~

↓ nowy

TYTUŁ III: PRAWA UŻYTKOWNIKÓW KOŃCOWYCH

Artykuł 92

Niedyskryminacja

Podmioty udostępniające sieci i usługi łączności elektronicznej nie stosują wobec użytkowników końcowych żadnych dyskryminujących wymogów lub warunków dotyczących dostępu ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania użytkownika końcowego, chyba że takie zróżnicowane traktowanie jest obiektywnie uzasadnione.

↓ 2015/2120 art. 8 (dostosowany)

Artykuł 93

⊗ Gwarancja praw podstawowych ⊗

~~31. Krajowe środki dotyczące dostępu użytkowników końcowych do usług i aplikacji lub korzystania z nich za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej nie mogą naruszać praw podstawowych i wolności osób fizycznych, w tym prawa do prywatności oraz prawa do rzetelnego procesu sądowego ⊗ zagwarantowanych ⊗ zgodnie z art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności ⊗ postanowieniami Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i ogólnymi zasadami prawa Unii ⊗.~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 1 lit. b)
(dostosowany)
⇒ nowy

~~3a. Stosując środki związane z dostępem użytkowników końcowych – za pomocą sieci łączności elektronicznej – do usług i aplikacji lub z korzystaniem taką drogą z usług lub aplikacji, państwa członkowskie respektują podstawowe prawa i wolności osób fizycznych gwarantowane w Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz w ogólnych zasadach prawa wspólnotowego.~~

2. Jeżeli jakkolwiek ze środków związanych z dostępem użytkowników końcowych – za pomocą sieci łączności elektronicznej – do usług i aplikacji lub z korzystaniem taką drogą z usług lub aplikacji mógłby ograniczyć wspomniane podstawowe prawa lub wolności, można go nałożyć wyłącznie wtedy, gdy ⇒ jest przewidziany przepisami prawa i nie narusza istoty tych praw lub wolności, ⇐ jest odpowiedni, proporcjonalny i konieczny ~~w demokratycznym społeczeństwie, a~~ ☒ oraz ☒ jego wdrożenie podlega odpowiednim gwarancjom proceduralnym ⇒ autentycznie realizuje cele leżące w interesie ogólnym uznane przez Unię lub potrzebę ochrony praw i wolności innych osób ⇐ ~~zgodnym z Europejską konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności~~ ☒ zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ☒ i z ogólnymi zasadami prawa ☒ Unii ☒ ~~wspólnotowego~~, w tym z zasadą skutecznej ochrony sądowej i zasadą rzetelnego procesu. Środki takie można więc zastosować wyłącznie z należyтым poszanowaniem zasady domniemania niewinności i prawa do prywatności. Gwarantuje się uprzednią rzetelną i bezstronną procedurę, uwzględniającą prawo zainteresowanej osoby lub zainteresowanych osób do bycia wysłuchanymi, z zastrzeżeniem potrzeby ustanowienia dla należycie ustalonych pilnych przypadków odpowiednich warunków oraz zabezpieczeń proceduralnych zgodnych z ~~Europejską konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności~~ ☒ Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej ☒. Gwarantuje się prawo do skutecznej kontroli sądowej w rozsądnym terminie.

↓ nowy

Artykuł 94

Poziom harmonizacji

Państwa członkowskie nie utrzymują w swoim prawie krajowym ani do niego nie wprowadzają przepisów dotyczących ochrony użytkowników końcowych regulujących kwestie objęte niniejszym tytułem oraz odbiegających od przepisów określonych w niniejszym tytule, w tym bardziej lub mniej rygorystycznych przepisów w celu zapewnienia różnego poziomu ochrony, chyba że przepisy niniejszego tytułu stanowią inaczej.

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 14

Artykuł 20

Umowy

~~1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku wykupienia abonamentu na usługi zapewniające przyłączenie do publicznej sieci łączności lub publicznie dostępnych usług~~

~~łączości elektronicznej konsumenci oraz inni użytkownicy końcowi, którzy się o to zwrócą, mieli prawo do zawarcia umowy z przedsiębiorstwem lub przedsiębiorstwami zapewniającymi takie przyłączenie lub świadczącymi takie usługi. Umowa powinna w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać co najmniej:~~

~~a) nazwę i adres przedsiębiorstwa;~~

~~b) świadczone usługi, w tym w szczególności:~~

~~informacje o tym, czy zapewniany jest dostęp do służb ratunkowych i informacje o miejscu przebywania osoby wykonującej połączenie oraz o wszelkich ograniczeniach w dostępie do służb ratunkowych zgodnie z art. 26;~~

~~informacje o wszelkich innych warunkach ograniczających dostęp do usług i aplikacji lub korzystania z nich, w przypadku gdy warunki takie dopuszczają prawo krajowe zgodnie z prawem wspólnotowym;~~

~~minimalne oferowane poziomy jakości usług, a mianowicie czas wstępnego przyłączenia, a w odpowiednich przypadkach także inne parametry jakości usług określone przez krajowe organy regulacyjne;~~

~~informacje dotyczące wszelkich procedur wprowadzonych przez przedsiębiorstwo w celu pomiaru i organizacji ruchu, tak aby zapobiec osiągnięciu pojemności łącza lub jej przekroczeniu, oraz informacje o tym, jak procedury te mogą wpłynąć na jakość usług;~~

~~rodzaje oferowanych usług serwisowych oraz usług wsparcia technicznego świadczonych klientom, a także sposoby kontaktowania się z podmiotami, które je świadczą;~~

~~wszelkie ograniczenia, które dostawca nałożył w zakresie korzystania z udostępnionych urządzeń końcowych;~~

~~c) w przypadku obowiązku wynikającego z art. 25 – możliwości, jakie ma abonent w kwestii umieszczenia bądź nieumieszczenia swoich danych osobowych w spisie abonentów, oraz dane, których to dotyczy;~~

~~d) szczegółowe informacje o cenach i taryfach, sposoby uzyskiwania aktualnych informacji na temat wszystkich stosowanych taryf i opłat eksploatacyjnych, sposoby płatności oraz różnice w kosztach wynikające z różnych sposobów płatności;~~

~~e) okres obowiązywania umowy oraz warunki wznowienia i zakończenia świadczenia usług i rozwiązania umowy, w tym:~~

~~jakikolwiek minimalne użytkowanie lub czas trwania, wymagane do skorzystania z warunków promocyjnych;~~

~~wszelkie opłaty związane z możliwością przeniesienia numerów i innych danych identyfikacyjnych;~~

~~wszelkie opłaty należne w momencie rozwiązania umowy, w tym zwrot kosztów urządzeń końcowych; f) wszelkie klauzule o rekompensacie i zwrocie kosztów, które stosuje się w przypadku gdy nie został osiągnięty zakontraktowany poziom jakości;~~

~~g) sposoby inicjowania procedur rozwiązywania sporów zgodnie z art. 34;~~

~~h) rodzaj działań, które przedsiębiorstwo może podjąć w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności lub z zagrożeniami i podatnością na takie zagrożenia;~~

~~Państwa członkowskie mogą także wymagać, aby umowa zawierała wszelkie informacje, które mogą zostać dostarczone w tym celu przez właściwe organy publiczne, o wykorzystywaniu sieci i usług łączności elektronicznej do działań niezgodnych z prawem lub do rozpowszechniania szkodliwych treści oraz o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych, o których mowa w art. 21 ust. 4 i które mają związek ze świadczoną usługą.~~

~~2. Państwa członkowskie zapewniają, aby abonenci mieli prawo wycofać się bez ponoszenia kar z zawartych umów, w przypadku gdy przedsiębiorstwo świadczące sieci lub usługi łączności elektronicznej powiadomi ich o zamiarze zmiany warunków umowy. O wszelkich takich zmianach powiadamia się abonentów z odpowiednim wyprzedzeniem, nie krótszym niż jeden miesiąc, jednocześnie informując ich o przysługującym im prawie do wycofania się z ich umów bez ponoszenia kar, jeżeli nie akceptują nowych warunków. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne mogły określić formę takich powiadomień.~~

↓ nowy

Artykuł 95

Wymogi informacyjne dotyczące umów

1. Zanim konsument zostanie związany postanowieniami umowy lub odnośnej oferty, podmioty świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów przekazują w jasny i zrozumiały sposób informacje wymagane na podstawie art. 5 i 6 dyrektywy 2011/83/UE, niezależnie od wysokości wszelkich kwot przypadających do zapłaty, a także następujące informacje:

a) w ramach prezentacji głównych cech każdej świadczonej usługi:

(i) minimalne poziomy jakości usługi, o ile są oferowane, oraz – zgodnie z wytycznymi BEREC przyjętymi po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją – informacje dotyczące:

- w przypadku usług dostępu do internetu: przynajmniej opóźnienia, zmienności opóźnienia, utraty pakietów,
- w przypadku publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery: przynajmniej czasu inicjacji połączenia, prawdopodobieństwa nieudanego wywołania, opóźnienia sygnału wywołania oraz
- w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia 2015/2120: konkretnych gwarantowanych parametrów jakości;

(ii) bez uszczerbku dla prawa użytkowników końcowych do korzystania z preferowanych przez siebie urządzeń końcowych zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2015/2120, wszelkie ograniczenia nałożone przez podmiot świadczący usługi na wykorzystanie dostarczonego urządzenia końcowego;

b) wszelkie klauzule o rekompensacie i zwrocie kosztów, które stosuje się w przypadku gdy nie został osiągnięty zapisany w umowie poziom jakości;

c) w ramach informacji na temat ceny;

(i) szczegółowe informacje dotyczące planów taryfowych przewidzianych umową oraz, w stosownych przypadkach, ilość danych, minut i wiadomości tekstowych uwzględnionych w okresie rozliczeniowym oraz cena dodatkowych jednostek;

(ii) informacje taryfowe dotyczące numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym; w odniesieniu do poszczególnych kategorii usług krajowe organy regulacyjne mogą wymagać, aby informacje te były udostępniane bezpośrednio przed wykonaniem połączenia;

(iii) w przypadku usług wiązanych i ofert wiązanych obejmujących zarówno usługi, jak i urządzenie – cena poszczególnych elementów oferty wiązanej, o ile elementy te są również oferowane oddzielnie;

(iv) szczegółowe informacje dotyczące obsługi posprzedażnej i opłat eksploatacyjnych; oraz

(v) sposób, w jaki można uzyskać aktualne informacje na temat wszystkich obowiązujących taryf i opłat eksploatacyjnych;

d) w ramach informacji na temat okresu obowiązywania umowy oraz warunków przedłużenia i rozwiązania umowy;

(i) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania, wymagane do skorzystania z warunków promocyjnych;

(ii) wszelkie opłaty związane ze zmianą i przenoszeniem numerów lub innych identyfikatorów, w tym ustalenia dotyczące odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą operatora;

(iii) wszelkie opłaty należne w momencie przedterminowego rozwiązania umowy, w tym zwrot kosztów urządzeń końcowych lub innych ulg promocyjnych;

(iv) w przypadku usług wiązanych – warunki rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów;

e) szczegółowe informacje na temat produktów i usług przeznaczonych dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych oraz na temat sposobu uzyskania aktualizacji tych informacji;

f) sposoby inicjowania procedur rozwiązywania sporów zgodnie z art. 25;

g) rodzaj działań, które przedsiębiorstwo może podjąć w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności lub z zagrożeniami i podatnością na takie zagrożenia.

2. Oprócz wymagań określonych w ust. 1 podmioty świadczące publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery przekazują w jasny i zrozumiały sposób następujące informacje:

– informacje o wszelkich ograniczeniach dostępu do służb ratunkowych lub do informacji o lokalizacji dzwoniącego ze względu na brak możliwości technicznych,

– informacje o przysługujących użytkownikowi końcowemu prawach decydowania o umieszczeniu lub nieumieszczeniu jego danych osobowych w spisie oraz rodzaje danych, których to dotyczy, zgodnie z art. 12 dyrektywy 2002/58/WE.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również do mikroprzedsiębiorstw lub małych przedsiębiorstw jako użytkowników końcowych, chyba że wyraźnie zgodziły się, by wszystkie te przepisy lub ich część nie miały do nich zastosowania.

4. Podmioty świadczące usługi dostępu do internetu, oprócz informacji wymaganych na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2120, przekazują informacje wymienione w ust. 1 i 2.

5. Do dnia [*entry into force + 12 months*] r. BEREC wydaje decyzję w sprawie formularza zawierającego podsumowanie warunków umowy, w której wskazuje główne elementy wymogów informacyjnych zgodnie z ust. 1 i 2. Te główne elementy obejmują przynajmniej kompletne informacje dotyczące:

- a) nazwy i adresu podmiotu świadczącego usługi;
- b) głównych cech każdej świadczonej usługi;
- c) odnośnych cen,
- d) okresu obowiązywania umowy oraz warunków jej przedłużenia i rozwiązania;
- e) stopnia, w jakim dane produkty i usługi przeznaczone są dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych;
- f) w odniesieniu do usług dostępu do internetu – informacje wymagane na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2120.

Podmioty świadczące usługi podlegające obowiązkowi przewidzianemu w ust. 1–4 należyście podają te informacje w formularzu zawierającym podsumowanie warunków umowy i przekazują go konsumentom oraz mikro- i małym przedsiębiorstwom przed zawarciem umowy. Formularz zawierający podsumowanie warunków umowy stanowi integralną część umowy.

6. Podmioty świadczące usługi dostępu do internetu oraz podmioty świadczące publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery oferują użytkownikom końcowym narzędzie pozwalające monitorować i kontrolować wykorzystanie każdej z usług, które taryfikowane są w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek. Narzędzie to obejmuje dostęp do aktualnych informacji dotyczących poziomu wykorzystania usług uwzględnionych w planie taryfowym.

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 14

~~Artykuł 21~~

Przejrzystość i publikowanie informacji

~~1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne mogły nałożyć na przedsiębiorstwa udostępniające publicznie sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej obowiązek publikowania przejrzystych, porównywalnych, odpowiednich i aktualnych informacji na temat obowiązujących cen i taryf, wszelkich opłat związanych z rozwiązaniem umowy, a także na temat warunków dostępu do usług dostarczanych użytkownikom końcowym i konsumentom oraz standardowych warunków korzystania z tych usług, zgodnie z załącznikiem II. Informacje takie są publikowane w jasny, zrozumiały i łatwo dostępny sposób. Krajowe organy regulacyjne mogą określić dodatkowe wymogi dotyczące formy, w jakiej należy publikować te informacje.~~

~~2. Krajowe organy regulacyjne zachęcają do dostarczania porównywalnych informacji, które pozwolą użytkownikom końcowym i konsumentom dokonać niezależnej oceny kosztów związanych z różnymi schematami korzystania z usług, na przykład za pomocą przewodników interaktywnych lub podobnych technik. W przypadku gdy takie udogodnienia~~

~~nie są dostępne w obrocie nieodpłatnie lub za rozsądną cenę, państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne mogły udostępniać takie przewodniki lub techniki bezpośrednio lub za pośrednictwem stron trzecich. Osoby trzecie mają prawo do bezpłatnego korzystania z informacji publikowanych przez przedsiębiorstwa udostępniające sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej do celów sprzedaży lub udostępniania takich interaktywnych przewodników lub podobnych technik.~~

~~3. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne mogły zobowiązać przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności elektronicznej lub publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej między innymi do:~~

~~a) dostarczania abonentom informacji o obowiązujących taryfach w odniesieniu do wszelkich numerów lub usług podlegających szczególnym warunkom cenowym; w odniesieniu do poszczególnych kategorii usług krajowe organy regulacyjne mogą wymagać, aby informacje te były udostępniane bezpośrednio przed wykonaniem połączenia;~~

~~b) informowania abonentów w ramach usługi, na którą wykupili abonament o wszelkich zmianach dotyczących dostępu do służb ratunkowych lub informacji o miejscu przebywania osoby wykonującej połączenie;~~

~~c) informowania abonentów o wszelkich zmianach warunków ograniczających dostęp do usług i aplikacji lub korzystania z nich, w przypadku gdy warunki takie dopuszczają prawo krajowe zgodnie z prawem wspólnotowym;~~

~~d) dostarczania informacji dotyczących wszelkich procedur wprowadzonych przez dostawcę w celu pomiaru i organizowania ruchu, tak aby zapobiec osiągnięciu pojemności łącza lub jej przekroczeniu, a także informacji o tym, jak procedury te mogłyby wpływać na jakość usług;~~

~~e) informowania abonentów o przysługującym im prawie do określenia, czy ich dane osobowe znalazły się w spisie abonentów, oraz o rodzajach danych, których to dotyczy, zgodnie z art. 12 dyrektywy 2002/58/WE (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej); oraz~~

~~f) regularnego informowania abonentów niepełnosprawnych o szczegółach przeznaczonych dla nich produktów i usług.~~

~~Krajowe organy regulacyjne mogą, jeżeli uznają to za stosowne, promować środki samo- i współregulacyjne przed nałożeniem jakiegokolwiek obowiązku.~~

~~4. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 3, w odpowiednich przypadkach nieodpłatnie rozpowszechniały informacje użyteczności publicznej wśród aktualnych i nowych abonentów za pomocą tych samych środków, jakie zwykle wykorzystują one w komunikacji z abonentami. W takim przypadku informacje te są dostarczane w znormalizowanej formie przez właściwe organy publiczne i dotyczą między innymi następujących zagadnień:~~

~~a) najpowszechniejszych sposobów wykorzystywania usług łączności elektronicznej do działań niezgodnych z prawem lub do rozpowszechniania szkodliwych treści – zwłaszcza w przypadku gdy może to naruszać prawa i wolności innych osób – w tym przypadków naruszania praw autorskich i praw pokrewnych oraz konsekwencji prawnych tych czynów; oraz~~

~~b) sposobów chronienia bezpieczeństwa osobistego, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z usług łączności elektronicznej.~~

*Artykuł 96***Przejrzystość, porównanie ofert i publikacja informacji**

1. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby informacje, o których mowa w załączniku VIII, były publikowane w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie przez przedsiębiorstwa świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności elektronicznej niewykorzystujące numerów lub przez sam krajowy organ regulacyjny. Krajowe organy regulacyjne mogą określić dodatkowe wymogi dotyczące formy, w jakiej należy publikować te informacje.

2. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby użytkownicy końcowi mieli bezpłatny dostęp przynajmniej do jednej porównywarki, która umożliwi im porównanie i ocenę cen i taryf oraz wyniki pod kątem jakości usługi różnych publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej innych niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów.

Porównywarka musi:

- a) być funkcjonalnie niezależna, zapewniając podmiotom świadczącym usługi równe traktowanie w wynikach wyszukiwania;
- b) w wyraźny sposób informować o jej właścicielach i obsługujących ją podmiotach;
- c) formułować jasne, obiektywne kryteria, według których dokonuje się porównania;
- d) używać prostego i jednoznacznego języka;
- e) zapewniać dokładne i aktualne informacje oraz podawać datę ostatniej aktualizacji;
- f) uwzględniać szeroki zakres ofert obejmujących znaczną część rynku oraz wyświetlać – w przypadku gdy prezentowane informacje nie stanowią całościowego przeglądu rynku – jednoznaczne oświadczenie o tej treści przed wyświetleniem wyników;
- g) zapewnić skuteczną procedurę zgłaszania nieprawidłowych informacji.

Porównywarki spełniające wymogi określone w lit. a)–g) podlegają certyfikacji, na ich wniosek, przez krajowe organy regulacyjne. Do celów udostępniania tych niezależnych porównywarek osoby trzecie mają prawo do bezpłatnego korzystania z informacji publikowanych przez przedsiębiorstwa świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów.

3. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby przedsiębiorstwa świadczące usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery rozpowszechniały bezpłatnie wśród dotychczasowych i nowych użytkowników końcowych informacje użyteczności publicznej, w stosownych przypadkach, za pomocą tych samych środków, których zwykle używają do kontaktów z użytkownikami końcowymi. W takim przypadku te informacje użyteczności publicznej są przekazywane w standaryzowanym formacie przez właściwe organy publiczne i dotyczą między innymi następujących zagadnień:

- a) najpowszechniejszych sposobów korzystania z usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery do działań niezgodnych z prawem lub do rozpowszechniania szkodliwych treści – zwłaszcza w przypadku gdy może to naruszać prawa i wolności innych osób – w tym przypadków naruszania praw autorskich i praw pokrewnych, oraz konsekwencji prawnych tych czynów; oraz

- b) sposobów ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa osobistego, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług łączności interpersonalnej wykorzystujących numery.

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 14
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 97

Jakość usług

1. ~~Państwa członkowskie zapewniają, aby Krajowe organy regulacyjne, po uwzględnieniu stanowisk zainteresowanych stron, mogły~~ mogą wymagać od przedsiębiorstw podmiotów świadczących ⇒ usługi dostępu do internetu i publicznie dostępne sieci ~~lub~~ usługi łączności ~~elektronicznej~~ ⇒ interpersonalnej wykorzystujące numery publikowania ⇒ kompleksowych, porównywalnych, ~~odpowiednich~~ ⇒ wiarygodnych, przyjaznych dla użytkownika i aktualnych informacji dla użytkowników końcowych na temat jakości swoich usług oraz na temat środków podjętych w celu zapewnienia równorzędnego dostępu do tych informacji niepełnosprawnym użytkownikom końcowym. ~~Na wniosek, informacje te~~ Informacje te dostarczane są krajowemu organowi regulacyjnemu , na jego wniosek, przed ich opublikowaniem.

2. ~~Aby zapewnić użytkownikom końcowym, w tym niepełnosprawnym użytkownikom końcowym, dostęp do wyczerpujących, porównywalnych, wiarygodnych i przyjaznych dla użytkownika informacji, Krajowe organy regulacyjne mogą określać~~ , ⇒ uwzględniając w jak największym stopniu wytyczne BEREC , ~~między innymi~~ ~~wymierne~~ wskaźniki jakości usług , które mają być mierzone, ⇒ i odnośne metody ich pomiaru oraz treść, formę i sposób podawania informacji przeznaczonych do opublikowania, w tym ewentualne mechanizmy certyfikacji jakości. W stosownych przypadkach ~~można stosować~~ stosuje się wskaźniki, definicje i metody pomiaru określone w załączniku ~~III~~ IX.

3. ~~Aby zapobiec pogorszeniu się jakości usług oraz utrudnień lub spowolnień ruchu w sieciach, państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne mogły nałożyć na przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa udostępniające publicznie sieci łączności minimalne wymagania w zakresie jakości usług.~~

~~Krajowe organy regulacyjne przekazują Komisji — w odpowiednim czasie przed ustanowieniem takich wymogów — podsumowanie podstawy do działania, przewidywane wymagania i proponowany przebieg działań. Informacje te udostępniane są również Organowi Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (zwanemu dalej „BEREC”). Po zbadaniu takiej informacji Komisja może zgłaszać do nich uwagi lub wydawać zalecenia, w szczególności w celu zapewnienia, aby przewidywane wymagania nie wpływały niekorzystnie na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej wymogów krajowe organy regulacyjne uwzględniają w jak największym stopniu uwagi lub zalecenia Komisji.~~

Do dnia [entry into force plus 18 months] r., aby przyczynić się do spójnego stosowania przepisów niniejszego ustępu, BEREC przyjmuje, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz w ścisłej współpracy z Komisją, wytyczne w sprawie odnośnych wskaźników jakości usług, w tym wskaźniki istotne dla niepełnosprawnych

użytkowników końcowych, odnośnie metody pomiaru, treść i formę publikacji informacji, a także w sprawie mechanizmów certyfikacji jakości.

↓ nowy

Artykuł 98

Okres obowiązywania umowy i rozwiązanie umowy

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby warunki i procedury regulujące rozwiązanie umowy nie zniechęcały do zmiany podmiotu świadczącego usługi oraz aby umowy zawierane między konsumentami a przedsiębiorstwami świadczącymi publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów przewidywały początkowy okres zobowiązania nie dłuższy niż 24 miesiące. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać krótsze maksymalne czasy trwania początkowego okresu zobowiązania.

Przepisów niniejszego ustępu nie stosuje się do okresu obowiązywania umowy ratalnej, w sytuacji gdy konsument zgodził się w odrębnej umowie na płatności ratalne za uruchomienie fizycznego łącza.

2. Jeżeli postanowienia umowy lub przepisy prawa krajowego przewidują automatyczne przedłużenie umowy zawartej na czas określony, państwa członkowskie zapewniają, aby po upływie początkowego okresu – o ile konsument nie udzielił wyraźnej zgody na przedłużenie umowy – konsumenci mieli prawo rozwiązać umowę w dowolnym czasie za jednomiesięcznym wypowiedzeniem, bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów, z wyjątkiem kosztu świadczenia usługi w okresie wypowiedzenia.

3. Użytkownicy końcowi mają prawo rozwiązać swoją umowę bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów z chwilą otrzymania zawiadomienia o zmianach warunków umownych proponowanych przez podmiot świadczący publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej inne niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, chyba że proponowane zmiany są wyłącznie na korzyść użytkowników końcowych lub są bezwzględnie konieczne, aby wdrożyć zmiany ustawowe lub regulacyjne. Podmioty te zawiadamiają użytkowników końcowych z przynajmniej miesięcznym wyprzedzeniem o każdej takiej zmianie oraz jednocześnie informują ich o przysługującym im prawie rozwiązania umowy bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów w przypadku niez zaakceptowania nowych warunków. Państwa członkowskie zapewniają, aby zawiadomienia dokonywano w jasny i zrozumiały sposób na trwałym nośniku oraz w formie wybranej przez użytkownika końcowego w chwili zawierania umowy.

4. Jeżeli przepisy niniejszej dyrektywy, inne przepisy prawa Unii lub przepisy prawa krajowego dopuszczają przedterminowe rozwiązanie umowy o publicznie dostępną usługę łączności elektronicznej przez użytkownika końcowego, od użytkownika końcowego nie można domagać się żadnej rekompensaty z wyjątkiem rekompensaty odpowiadającej wyliczonej zgodnie z zasadą *pro rata temporis* wartości dotowanego urządzenia stanowiącego element oferty związanej objętej umową w momencie zawarcia umowy oraz wyliczonego zgodnie z zasadą *pro rata temporis* zwrotu wszelkich ulg promocyjnych wskazanych jako takie w momencie zawarcia umowy. Wszelkie ograniczenia użytkowania urządzeń końcowych w innych sieciach są nieodpłatnie znoszone przez podmiot świadczący usługi najpóźniej w momencie uiszczenia tej rekompensaty.

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 21
(dostosowany)

Artykuł ~~3099~~

⊗ Zmiana podmiotu świadczącego usługi i ⊗ ~~P~~przenoszenie numerów

↓ nowy

1. W przypadku zmiany podmiotu świadczącego usługi dostępu do internetu podmioty świadczące usługi, których to dotyczy, przekazują użytkownikowi końcowemu odpowiednie informacje przed rozpoczęciem procesu zmiany podmiotu świadczącego usługi oraz w jego trakcie oraz zapewniają ciągłość świadczenia usługi. Przejmujący podmiot zapewnia aktywację usługi w dniu uzgodnionym z użytkownikiem końcowym. Dotychczasowy podmiot dalej świadczy swoje usługi na tych samych warunkach do czasu aktywacji usług przejmującego podmiotu. Utrata dostępu do usługi w trakcie procesu zmiany podmiotu świadczącego usługi nie może trwać dłużej niż jeden dzień roboczy.

Krajowe organy regulacyjne zapewniają wydajny przebieg procesu zmiany podmiotu świadczącego usługi z perspektywy użytkownika końcowego.

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 21
(dostosowany)
⇒ nowy

~~12.~~ Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy ~~abonenci~~ ⇒ użytkownicy końcowi ⇐ posiadający numery należące do krajowego planu numeracji telefonicznej mogli na swój wniosek zachować dotychczasowy numer lub dotychczasowe numery niezależnie od tego, które przedsiębiorstwo świadczy usługę, zgodnie z przepisami ~~części C załącznika IVI~~ ⊗ część C ⊗.

~~23.~~ Krajowe organy regulacyjne zapewniają, aby ceny ⊗ , jakie wobec siebie stosują ⊗ ~~ustalane przez operatorzyów lub dostawcyów usług, związane z przenoszeniem numerów były zorientowane na~~ ⊗ odzwierciedlały ponoszone ⊗ koszty oraz aby ⊗ wobec ⊗ ⇒ użytkowników końcowych nie stosowano żadnych ⇐ ~~bezpośrednie obciążenia~~ ⊗ opłat ⊗ ~~abonentów, jeśli takie są, nie zniechęcały abonentów do zmiany dostawcy usług.~~

~~34.~~ Krajowe organy regulacyjne nie narzucają taryf detalicznych za przenoszenie numerów w sposób, który zakłócałby konkurencję, na przykład przez ustanawianie szczególnych lub wspólnych taryf detalicznych.

~~45.~~ Przenoszenie numerów, a następnie ich aktywacja przeprowadzane są w jak najkrótszym czasie. W każdym przypadku ~~abonenci~~ ⇒ użytkownikom końcowym ⇐ , którzy zawarli umowę w sprawie przeniesienia numeru do nowego przedsiębiorstwa, ~~mają aktywowany~~ ⊗ aktywuje się ⊗ numer w ciągu jednego dnia roboczego ⇒ od daty zawarcia takiej umowy ⇐ .

⇒ Przejmujący podmiot kieruje procesem zmiany podmiotu świadczącego usługi i przeniesienia numeru. ⇐ ~~Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego właściwe~~ ⊗ Krajowe ⊗ organy ~~krajowe~~ ⇒ regulacyjne ⇐ mogą ustanowić ogólne zasady procesu ⇒ zmiany podmiotu świadczącego usługi i ⇐ przenoszenia numerów, uwzględniając krajowe przepisy o umowach, możliwości techniczne oraz potrzebę zachowania ciągłości usług świadczonych

abonentowi ☒ na rzecz ☒ ⇒ użytkownika końcowego ☐ . W każdym przypadku brak ☒ utrata dostępu do ☒ usługi w trakcie procesu przenoszenia nie przekracza ☒ może trwać dłużej niż ☒ jednego dnia ☒ dzień ☒ roboczyego. ⇒ W przypadku nieudanego przebiegu procesu przeniesienia numeru dotychczasowy podmiot ponownie aktywuje numer użytkownika końcowego do czasu pomyślnego ukończenia procesu przeniesienia numeru. ☐ Właściwe ☒ Krajowe ☒ organy krajowe ⇒ regulacyjne ☐ uwzględniają ⇒ wprowadzają ☐ także w razie potrzeby ⇒ odpowiednie ☐ środki zapewniające ochronę ⇒ i odpowiednie informowanie użytkowników końcowych ☐ abonentów w trakcie przenoszenia numeru oraz zapewniają, aby ich numery nie były przenoszone do innego dostawcy usług wbrew ich woli.

56. Państwa członkowskie zapewniają, aby przewidziane zostało nakładanie na przedsiębiorstwa odpowiednich kar, w tym obowiązków wypłaty abonentom ⇒ użytkownikom końcowym ☐ rekompensaty w przypadku opóźnień w przenoszeniu numerów lub nadużyć w tym zakresie, spowodowanych przez te przedsiębiorstwa lub w ich imieniu.

~~5. Państwa członkowskie zapewniają, aby umowy zawierane między konsumentami a przedsiębiorstwami świadczącymi usługi łączności elektronicznej nie wprowadzały początkowego okresu zobowiązania przekraczającego 24 miesiące. Państwa członkowskie zapewniają również, aby przedsiębiorstwa oferowały użytkownikom możliwość podpisania umowy na okres nieprzekraczający 12 miesięcy.~~

~~6. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek minimalnego okresu obowiązywania umowy państwa członkowskie zapewniają, aby warunki i procedury rozwiązania umowy nie zniechęcały do zmiany dostawców usług.~~

↓ nowy

Artykuł 100

Oferty wiązane

1. Jeżeli pakiet usług lub pakiet usług i towarów oferowany użytkownikowi końcowemu zawiera przynajmniej publicznie dostępną usługę łączności elektronicznej inną niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów, do wszystkich elementów oferty wiązanej stosuje się odpowiednio przepisy art. 95, art. 96 ust. 1, art. 98 i art. 99 ust. 1, chyba że przepisy mające zastosowanie do innego elementu oferty wiązanej są korzystniejsze dla użytkownika końcowego.

2. Wykupienie dodatkowych usług lub towarów udostępnianych lub rozpowszechnianych przez ten sam podmiot świadczący publicznie dostępną usługę łączności elektronicznej inną niż usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów nie powoduje rozpoczęcia biegu okresu obowiązywania początkowej umowy od początku, chyba że te dodatkowe usługi lub towary są oferowane po specjalnej promocyjnej cenie dostępnej tylko pod warunkiem, że okres obowiązywania dotychczasowej umowy zacznie biec od początku.

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 14
(dostosowany)

Artykuł ~~23~~101

Dostępność usług

Państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić jak największą dostępność publicznie dostępnych usług telefonicznych ~~do~~ ~~stare~~ ~~zanych~~ ☒ świadczonych ☒ za pośrednictwem publicznych sieci łączności w przypadku awarii sieci w wyniku katastrofy lub w przypadku działania siły wyższej. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa świadczące publicznie dostępne usługi telefoniczne podejmowały wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia nieprzerwanego dostępu do służb ratunkowych.

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 17
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~26~~102

~~Służby ratunkowe~~ ☒ ~~Zgłoszenia alarmowe~~ ☒ i jednolity europejski numer alarmowy

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy użytkownicy końcowi usług, o których mowa w ust. 2, w tym także użytkownicy publicznych automatów telefonicznych, mogli ~~kontaktować się ze~~ ⇒ uzyskać dostęp do ☒ służbami ratunkowymi ⇒ za pomocą zgłoszeń alarmowych ☒ bezpłatnie i bez konieczności użycia jakiegokolwiek środka płatniczego, za pośrednictwem jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112” oraz za pośrednictwem jakiegokolwiek krajowego numeru alarmowego określonego przez państwa członkowskie.

2. W porozumieniu z krajowymi organami regulacyjnymi ☒ i ☒, służbami ratunkowymi i ~~dostawcami~~ ☒ podmiotami świadczącymi ☒ ⇒ usługi łączności elektronicznej ☒ państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa świadczące użytkownikom końcowym usługi łączności ⇒ interpersonalnej wykorzystujące numery ☒ elektronicznej polegające na ~~iniejowaniu krajowych wywołań numeru lub numerów istniejących w krajowym planie numeracji telefonicznej~~ zapewniały dostęp do służb ratunkowych ⇒ za pomocą zgłoszeń alarmowych kierowanych do najwłaściwszego PSAP. W przypadku poważnego zagrożenia dla skutecznego dostępu do służb ratunkowych spoczywającym na tych przedsiębiorstwach obowiązkiem mogą zostać objęte wszystkie usługi łączności interpersonalnej zgodnie z warunkami i procedurami określonymi w art. 59 ust. 1 lit. c). ☒

3. Państwa członkowskie zapewniają właściwe odbieranie i obsługę ~~wywołań~~ ⇒ wszystkich zgłoszeń alarmowych ☒ ☒ kierowanych pod ☒ jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112” w sposób najlepiej odpowiadający krajowej organizacji systemów alarmowych. Takie ~~wywołania~~ ⇒ zgłoszenia alarmowe ☒ ~~należy przyjmować~~ ☒ odbiera się ☒ i obsługujące co najmniej z taką samą sprawnością i skutecznością, jak ~~wywołania~~ ⇒ zgłoszenia alarmowe ☒ ☒ kierowane pod ☒ krajowych numerów alarmowych, ~~w przypadkach gdy~~ ☒ jeżeli ☒ są one w dalszym ciągu wykorzystywane.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostęp niepełnosprawnych użytkowników końcowych do służb ratunkowych ⇒ dostępnych za pomocą zgłoszeń alarmowych ☒ był równoważny dostępowi, który mają inni użytkownicy końcowi. Środki przyjęte w celu zapewnienia, aby niepełnosprawni użytkownicy końcowi mieli możliwość dostępu do służb ratunkowych ⇒ za pomocą zgłoszeń alarmowych ☒ podczas gdy podróżują do innych państw członkowskich, opierają się w jak największym stopniu na europejskich normach lub specyfikacjach opublikowanych zgodnie z przepisami art. ~~39~~ ~~17~~ ~~dyrektywy 2002/21/WE~~ ~~(dyrektywa ramowa)~~ oraz nie uniemożliwiają państwom członkowskim przyjmowania dodatkowych wymogów zmierzających do realizacji celów określonych w niniejszym artykule.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa, których to dotyczy, bezpłatnie udostępniały informacje o lokalizacji osoby wykonującej połączenie ⇒ były dostępne dla PSAP bezzwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia alarmowego. ⇐ organowi zajmującemu się wywołaniami alarmowymi niezwłocznie po dotarciu wywołania alarmowego do tego organu. ⇒ Państwa członkowskie zapewniają, aby ustalenie i przekazanie informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie nie wiązało się z żadnymi kosztami dla użytkownika końcowego i organu obsługującego zgłoszenia alarmowe ⇐ ~~Ma to zastosowanie~~ ☒ w odniesieniu ☒ do wszystkich wywołań ⇒ zgłoszeń alarmowych ⇐ ☒ kierowanych pod ☒ jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112”. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć ten obowiązek na wywołania ⇒ zgłoszenia alarmowe ⇐ ☒ kierowane pod ☒ krajowych numerów alarmowych. Właściwe organy regulacyjne określają kryteria dokładności i niezawodności podanych informacji o lokalizacji osoby wykonującej połączenie.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby obywatele byli odpowiednio informowani o istnieniu jednolitego europejskiego numeru alarmowego „112” oraz o korzystaniu z niego, w szczególności poprzez podejmowanie inicjatyw skierowanych do osób podróżujących między państwami członkowskimi.

7. W celu zapewnienia skutecznego dostępu ⇒ do służb ratunkowych za pomocą zgłoszeń alarmowych ⇐ ~~usług w zakresie~~ ☒ kierowanych pod ☒ numeru „112” w państwach członkowskich Komisja, ~~po konsultacji z BEREC, może~~ ☒ jest uprawniona do ☒ ~~przyjęcia~~ ⇒ aktów delegowanych zgodnie z art. 109 w sprawie środków koniecznych, aby zapewnić kompatybilność, interoperacyjność, jakość, niezawodność i ciągłość obsługi zgłoszeń alarmowych w Unii w odniesieniu do rozwiązań służących określaniu lokalizacji osoby wykonującej połączenie, dostępu dla osób niepełnosprawnych i przekierowywania zgłoszeń do najwłaściwszego PSAP ⇐ ~~techniczne środki wykonawcze~~.

Te ~~techniczne środki wykonawcze~~ przyjmuje się jednak bez uszczerbku dla organizacji służb ratunkowych i nie wywierają one żadnego wpływu na tę organizację, która pozostaje w wyłącznej kompetencji państw członkowskich.

~~Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 37 ust. 2.~~

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 15
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~23a~~103

Zapewnienie Równoważnego dostępu i wybóru ☒ dla ☒ niepełnosprawnych użytkowników końcowych

1. Państwa członkowskie ~~umożliwiają~~ ☒ zapewniają, aby ☒ właściwym organom krajowym określiły w stosownych przypadkach warunków, które mają spełniać przedsiębiorstwa świadczące publicznie dostępne usługi łączności elektronicznej, aby zapewnić niepełnosprawnym użytkownikom końcowym:

- a) dostęp do usług łączności elektronicznej równoważny dostępowi, jaki ma większość użytkowników końcowych; oraz

b) korzystanie z możliwości wyboru ~~spośród~~ przedsiębiorstw i usług dostępnych dla większości użytkowników końcowych.

~~2. Aby móc przyjąć i wprowadzić w życie szczególne ustalenia dotyczące użytkowników niepełnosprawnych, państwa członkowskie zachęcają do udostępniania urządzeń końcowych oferujących niezbędne usługi i funkcje.~~

↓ nowy

2. Wprowadzając środki, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie zachęcają do przestrzegania odnośnych norm lub specyfikacji opublikowanych zgodnie z art. 39.

↓ 2002/22/WE art. 25
→₁ 2009/136/WE art. 1 pkt 16 lit.
a)

Artykuł ~~25~~104

→₁ Usługi biur numerów i spisu abonentów ←

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 16 lit.
b)

~~1. Państwa członkowskie zapewniają, aby abonenci publicznie dostępnych usług telefonicznych mieli prawo do figurowania w publicznie dostępnym spisie abonentów, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. a), oraz aby informacje o nich zostały udostępnione dostawcom usług biur numerów lub spisu abonentów zgodnie z ust. 2.~~

↓ 2002/22/WE (dostosowany)
⇒ nowy

~~21. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie przedsiębiorstwa, które przypisują przydzielają numery telefoniczne abonentom ⇒ użytkownikom końcowym ⇐, spełniały wszystkie, w granicach rozsądku, wymagania racjonalne wnioski o udostępnienie dla celów świadczenia publicznie dostępnych usług biur numerów i spisów abonentów ważnych informacji w uzgodnionym formacie i na uczciwych, obiektywnych, zorientowanych na odzwierciedlających koszty i niedyskryminacyjnych warunkach.~~

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 16 lit.
c) (dostosowany)

~~32. Państwa członkowskie zapewniają wszystkim użytkownikom końcowym publicznie dostępnej usługi telefonicznej możliwość dostępu do usług biur numerów. Krajowe organy regulacyjne mogą nakładać obowiązki i warunki na przedsiębiorstwa kontrolujące dostęp użytkowników końcowych do usług biur numerów, zgodnie z przepisami art. 59 ~~5~~ dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie). Takie obowiązki i warunki są muszą być obiektywne, sprawiedliwe, niedyskryminacyjne i przejrzyste.~~

~~43. Państwa członkowskie nie utrzymują żadnych ograniczeń regulacyjnych, które uniemożliwiałyby użytkownikom końcowym w jednym państwie członkowskim bezpośredni~~

dostęp do biura numerów w innym państwie członkowskim w drodze wywołania głosowego lub wiadomości SMS oraz podejmują środki zapewniające taki dostęp zgodnie z art. ~~91~~~~28~~.

~~54.~~ Przepisy ust. 1-~~43~~ stosuje się z zastrzeżeniem wymogów zawartych w przepisach ~~wspólnotowych~~ prawa Unii dotyczących ochrony danych osobowych i prywatności oraz, w szczególności, art. 12 dyrektywy 2002/58/WE (~~dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej~~).

↓ 2002/22/WE (dostosowany)

Artykuł ~~24~~105

~~Współdziałanie~~ **Interoperacyjność** **konsumenckiego** **telewizyjnego** **sprzętu cyfrowego**

Zgodnie z przepisami załącznika ~~VIX~~ państwa członkowskie zapewniają ~~współdziałanie~~ interoperacyjność konsumenckiego sprzętu telewizji cyfrowej określonego tamże.

↓ 2002/22/WE art. 31
(dostosowany)

Artykuł ~~31~~106

~~Obowiązki upowszechniania „must carry”~~ **Transmisja obowiązkowa**

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 22
(dostosowany)
⇒ nowy

1. Państwa członkowskie mogą nakładać uzasadnione obowiązki dotyczące transmisji obowiązkowej związane z nadawaniem określonych kanałów radiowych i telewizyjnych oraz powiązanych usług uzupełniających, zwłaszcza usług ułatwiających odpowiedni dostęp niepełnosprawnym użytkownikom końcowym i zapewniających dane wspierające usługi telewizji hybrydowej i elektroniczne przewodniki po programach , na przedsiębiorstwa, które podlegają ich jurysdykcji i ~~zapewniają~~ udostępniają sieci łączności elektronicznej wykorzystywane do rozpowszechniania wśród ogółu obywateli kanałów radiowych lub telewizyjnych, w przypadku gdy dla znacznej liczby użytkowników końcowych takie sieci są głównym sposobem odbierania kanałów radiowych i telewizyjnych. Takie obowiązki nakłada się jedynie wtedy, gdy są one niezbędne do realizacji celów leżących w interesie ogólnym, wyraźnie określonych przez każde państwo członkowskie, przy czym obowiązki te ~~są~~ muszą być proporcjonalne i przejrzyste.

Obowiązki, o których mowa w ~~pierwszym~~ akapicie pierwszym , podlegają przeglądowi przeprowadzanemu przez państwa członkowskie najpóźniej w ciągu roku od dnia ~~25 maja 2011~~ [date of entry into force of this Directive] r., z wyjątkiem przypadków, w których państwa członkowskie przeprowadziły taki przegląd w ciągu ~~dwóch~~ czterech poprzednich lat.

Państwa członkowskie ~~regularnie~~ dokonują przeglądu obowiązków dotyczących transmisji obowiązkowej przynajmniej raz na pięć lat .

↓ 2002/22/WE (dostosowany)

2. Ani ust. 1 niniejszego artykułu, ani art. ~~357~~ ust. 2 ~~dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie)~~ nie naruszają zdolności państw członkowskich do ustalania ~~własnego~~ odpowiedniego wynagrodzenia, jeśli takie się określa, odnośnie do środków podejmowanych, zgodnie z niniejszym artykułem, jednocześnie zapewniając, ~~że~~ aby w podobnych okolicznościach przedsiębiorstwa ~~zapewniające~~ udostępniające sieci łączności elektronicznej ~~są~~ były traktowane w równy sposób ~~niedyskryminacyjnie~~. W przypadku gdy przewidziano wynagrodzenie, państwa członkowskie zapewniają, aby stosowano je w proporcjonalny i przejrzysty sposób.

↓ 2002/22/WE

Article ~~29~~107

Zapewnienie dodatkowych usług

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 20 lit. a) (dostosowany)
⇒ nowy

1. ~~Bez uszczerbku dla~~ Nie naruszając przepisów art. ~~8310~~ ust. 2, państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne mogły wymagać od wszystkich przedsiębiorstw, ~~będących dostawcami~~ świadczących usługi dostępu do internetu ~~publicznie dostępnych usług telefonicznych~~ lub publicznie dostępne usługi łączności interpersonalnej wykorzystujące numery ~~dostępu do publicznych sieci łączności~~, udostępniania całości lub części usług dodatkowych wymienionych w ~~części B~~ załącznika ~~IV~~ część B, z zastrzeżeniem możliwości technicznych ~~wykonalności~~ i opłacalności ekonomicznej, jak również całości lub części usług dodatkowych wymienionych w ~~części A~~ załącznika ~~IV~~ część A.

↓ 2002/22/WE (dostosowany)

2. Państwo członkowskie ~~może zdecydować o zaniechaniu~~ odstępuje od stosowania ~~realizacji~~ ust. 1 na całym lub na części swojego terytorium, jeśli uważa, po wzięciu pod uwagę stanowisk zainteresowanych stron, że istnieje wystarczający dostęp do tych dodatkowych usług.

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 25 (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~35~~108

Dostosowanie załączników

⇒ Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 109 dotyczących dostosowania ~~Komisja przyjmuje środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy oraz niezbędne do dostosowania~~ załączników ~~I, II, III, V, VI, VIII, IX~~ oraz ~~VI, X~~, aby uwzględnić ~~do rozwoju~~ postęp techniki i rozwój

⇒ społeczny ⇐ lub zmiany popytu na rynku, działając zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 37 ust. 2.

CZEŚĆ IV. PRZEPISY KOŃCOWE

↓ 2002/21/WE

~~Artykuł 22~~

~~Komitet~~

~~1. Przy Komisji może działać Komitet („Komitet ds. Łączności”).~~

~~2. W razie odwołania do niniejszego ustępu, postanowienia art. 3 oraz 7 decyzji 1999/468/WE stosują się, przy uwzględnieniu postanowień art. 8.~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 25 lit.

a)

~~3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.~~

↓ 2002/19/WE (dostosowany)

~~ROZDZIAŁ IV~~

~~PRZEPISY PROCEDURALNE~~

~~Artykuł 14~~

~~Komitet~~

~~1. Komisja będzie wspomagana przez Komitet ds. Łączności powołany na mocy art. 22 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).~~

~~2. W razie odwołania do niniejszego ustępu, postanowienia art. 3 oraz 7 decyzji 1999/468/WE stosują się, przy uwzględnieniu postanowień art. 8.~~

↓ 2009/140/WE art. 2 pkt 11 lit.

a)

~~3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.~~

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 27

~~Artykuł 37~~

~~Procedura komitetowa~~

~~1. Komisja wspierana jest przez Komitet ds. Łączności ustanowiony na mocy art. 22 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).~~

~~2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.~~

↓ nowy

Artykuł 109

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 40, 60, 73, 102 i 108, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [*date of entry into force of the basic legislative act or any other date set by the co-legislators*] r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 40, 60, 73, 102 i 108, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 40, 60, 73, 102 i 108 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie [dwóch miesięcy] od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o [dwa miesiące] z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 110

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet („Komitet ds. Łączności”) ustanowiony na mocy dyrektywy 2002/21/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W odniesieniu do środków wykonawczych, o których mowa w art. 45 ust. 2 akapit drugi, komitetem jest Komitet ds. Spektrum Radiowego ustanowiony na podstawie art. 3 ust. 1 decyzji nr 676/2002/WE.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, jeżeli przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniosą o to członkowie komitetu. W takim przypadku przewodniczący w rozsądnym terminie zwołuje posiedzenie komitetu.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, przy uwzględnieniu przepisów art. 8 tego rozporządzenia.

5. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, jeżeli przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniosą o to członkowie komitetu. W takim przypadku przewodniczący w rozsądnym terminie zwołuje posiedzenie komitetu.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

Artykuł ~~23~~111

Wymiana informacji

1. Komisja udostępni Komitetowi ds. Łączności wszelkie odpowiednie informacje uzyskane w wyniku regularnie prowadzonych konsultacji z przedstawicielami operatorów sieciowych, usługodawców, użytkowników, konsumentów, producentów oraz związków zawodowych, jak również krajów trzecich i międzynarodowych organizacji.

2. Mając na uwadze politykę ~~Wspólnoty~~ Unii w dziedzinie łączności elektronicznej, Komitet ds. Łączności ~~będzie wspierał~~ wymianę informacji pomiędzy państwami członkowskimi oraz pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją ~~informacji~~, dotyczących sytuacji i rozwoju działalności regulacyjnej w zakresie sieci i usług łączności elektronicznej.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

Artykuł ~~24~~112

Publikacja informacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, by bieżącą informacją dotyczącą istotnych kwestii związanych z wdrażaniem niniejszej dyrektywy ~~i dyrektyw szczegółowych~~ była publicznie dostępna w sposób zapewniający wszystkim zainteresowanym stronom łatwy dostęp do niej. Państwa członkowskie zamieszczają w krajowym ~~biuletynie~~ dzienniku urzędowym odpowiednią wzmiankę na temat miejsca i sposobu opublikowania tej informacji. Pierwsza taka wzmianka ~~winna zostać opublikowana~~ jest przed datą ~~wdrożenia~~ rozpoczęcia stosowania określoną w art. ~~118~~28 ust. 1 ~~pkt 2~~ akapit drugi , po czym ~~w razie zmian informacji w niej zawartej~~ kolejne wzmianki ~~będą musiały zostać opublikowane~~ publikuje się każdorazowo w przypadku zmian zawartych w niej informacji .

2. Państwa członkowskie ~~prześlą~~ przesyłają Komisji kopie takich wzmianek z chwilą ich publikacji. Komisja ~~przekaze~~ przekazuje te informacje w razie potrzeby Komitetowi ds. Łączności ~~w razie potrzeby~~.

↓ 2009/140/WE art. 3 pkt 9
(dostosowany)

~~13.~~ Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie odpowiednie informacje na temat praw, ~~wymogów~~ warunków , procedur, kosztów, opłat i decyzji związanych z ogólnymi zezwoleniami, prawami użytkownika i prawami instalowania urządzeń były publikowane oraz

uaktualniane w odpowiedni sposób, tak, aby zapewnić łatwy dostęp do tych informacji wszystkim zainteresowanym stronom.

↓ 2002/20/WE (dostosowany)

~~24.~~ Jeżeli informacja, o której mowa w ustępie ~~13,~~ pochodzi z różnych szczebli władzy państwowej, a w szczególności jeżeli jest to informacja o procedurach i warunkach przyznawania prawa instalowania urządzeń, krajowy organ regulacyjny, mając na uwadze związane z tym koszty, podejmuje stosowne wysiłki, ażeby zagwarantować łatwo zrozumiały dla użytkowników przegląd takich informacji, zawierający informację na temat poszczególnych szczebli władzy państwowej oraz ~~kompetentnych władz~~ odpowiedzialnych organów , celem ułatwienia składania wniosków o przyznanie prawa instalowania urządzeń.

↓ 2002/19/WE (dostosowany)

~~15.~~ Państwa członkowskie zapewniają, by szczegółowe obowiązki nałożone na przedsiębiorstwa na mocy przepisów niniejszej dyrektywy ~~były przedmiotem~~ podlegały publikacji oraz aby ~~określono~~ określone ~~odnośne~~ odnośne rynki towarów i usług oraz rynki geograficzne. Państwa członkowskie zapewniają, by uaktualniona informacja, niebędąca informacją poufną, a w szczególności nie dotycząca tajemnicy przedsiębiorstwa, była publicznie dostępna w sposób zapewniający wszystkim zainteresowanym stronom łatwy dostęp do tej informacji.

~~26.~~ Państwa członkowskie ~~przesła~~ przesyłają Komisji kopie ~~takiej~~ wszystkich takich opublikowanych ~~informacji~~ informacji. Komisja udostępni ~~te~~ informacje ~~w przystępny sposób oraz przekazuje ją~~ w razie potrzeby Komitetowi ds. Łączności ~~w razie potrzeby~~.

↓ 2002/22/WE (dostosowany)

Artykuł ~~36~~113

Procedury ~~P~~powiadamiania i monitorowania i oceniania

1. Krajowe organy regulacyjne powiadamiają Komisję najpóźniej do ~~dnia wniosku~~ ~~określonego~~ daty rozpoczęcia stosowania, o której mowa w art. ~~1183~~ ust. 1 akapit drugi, oraz niezwłocznie w przypadku zmian w okresie późniejszym, o nazwach przedsiębiorstw mających obowiązek świadczenia usług powszechnych ~~powszechnie dostępnych~~ na mocy art. ~~884~~ ust. 1 ~~lub art. 85~~.

Komisja udostępni ~~te~~ informacje ~~w łatwo przystępnej formie i przesyła ją~~ do Komitetu ds. Łączności , o którym mowa ~~określonego~~ w art. ~~11137~~.

↓ 2009/136/WE art. 1 pkt 26

~~2. Krajowe organy regulacyjne powiadamiają Komisję o obowiązku świadczenia usługi powszechnej nałożonym na przedsiębiorstwa wyznaczone jako mające obowiązek świadczenia usługi powszechnej. Komisja jest niezwłocznie powiadamiana o wszelkich zmianach, które mają wpływ na te obowiązki lub na przedsiębiorstwa, których dotyczy przepisy niniejszej dyrektywy.~~

↓ 2002/22/WE

~~3. Komisja będzie dokonywać okresowego przeglądu stosowania niniejszej dyrektywy oraz będzie składać Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdania, po raz pierwszy nie później niż po upływie trzech lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy, określonej w art. 38 ust. 1 akapit drugi. W tym celu Państwa Członkowskie i krajowe organy regulacyjne dostarczają Komisji koniecznych informacji.~~

↓ 2002/19/WE art. 16

~~1. Państwa Członkowskie dostarczają Komisji wykaz krajowych organów regulacyjnych odpowiedzialnych za realizację zadań określonych w niniejszej dyrektywie najpóźniej do daty rozpoczęcia jej stosowania, o którym mowa w art. 18 ust. 1 akapit drugi.~~

24. Krajowe organy regulacyjne przekazują Komisji nazwy operatorów, których dla celów niniejszej dyrektywy uznaje się za posiadających znaczącą pozycję rynkową, oraz obowiązki, jakie zostały na nich nałożone na mocy niniejszej dyrektywy. Jakakolwiek zmiana obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa objęte przepisami niniejszej dyrektywy musi być niezwłocznie notyfikowana Komisji.

↓ 2002/21/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~25~~114

Procedura przeglądu

1. Komisja ~~będzie dokonywać~~ okresowego przeglądu stosowania niniejszej dyrektywy oraz ~~będzie składać~~ Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdania, ~~przy pierwszej możliwej sposobności~~, ~~☒~~ po raz pierwszy ~~☒~~ nie później ~~jednak~~ niż po upływie ~~trzech~~ ~~⇒~~ pięciu ~~←~~ lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy określonej w art. ~~115~~ ~~28~~ ust. 1 akapit drugi. W tym celu Komisja może zażądać od państw członkowskich informacji, które winny zostać dostarczone bez nieuzasadnionej zwłoki.

↓ 2002/19/WE

~~2. Komisja będzie dokonywać okresowego przeglądu stosowania niniejszej dyrektywy oraz będzie składać Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdania, po raz pierwszy nie później niż po upływie trzech lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy, określonej w art. 18 ust. 1 akapit drugi. W tym celu Komisja może zażądać od Państw Członkowskich informacji, które powinny zostać niezwłocznie dostarczone.~~

↓ 2002/20/WE

~~3. Komisja będzie dokonywała okresowego przeglądu działających krajowych systemów ogólnych zezwoleń i rozwoju transgranicznego świadczenia usług wewnątrz Wspólnoty oraz będzie składać Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdania przy pierwszej możliwej sposobności, nie później jednak niż po upływie okresu trzech lat od daty wdrożenia niniejszej dyrektywy określonej w artykule 18 ust. 1 pkt 2. W tym celu Komisja może~~

~~zażądać od Państw Członkowskich informacji, które powinny zostać niezwłocznie dostarczone.~~

↓ 2002/22/WE art. 15
(dostosowany)
⇒ nowy

~~12. Komisja okresowo ~~ocenia~~ dokonuje przeglądu zakresu usługi powszechnej, w szczególności w celu zaproponowania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zmian i określenia na nowo tego zakresu. ~~Oceny~~ Przegląd przeprowadza się ~~za pierwszym razem dwa lata po złożeniu wniosku opisanego w art. 38 ust. 1 akapit drugi, a następnie co trzy~~ ⇒ pięć ⇐ lata.~~

~~23. Taką ~~ocenę~~ przegląd ~~podjmuje~~ przeprowadza się z uwzględnieniem zmian społecznych, ekonomicznych i technologicznych, biorąc pod uwagę, między innymi, mobilność i szybkości przesyłania danych w świetle ~~przeważających~~ dominujących technologii wykorzystywanych przez większość ~~abonentów~~ ⇒ użytkowników końcowych ⇐. ~~Proces oceny podjmuje się zgodnie z Załącznikiem V. Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie~~ sprawozdanie dotyczące ~~odnośnie do~~ wyników tegoj ~~oceny~~ przeglądu .~~

↓ 2002/19/WE

~~Artykuł 17~~

~~Procedura przeglądu~~

~~Komisja będzie dokonywać okresowego przeglądu stosowania niniejszej dyrektywy oraz będzie składać Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdania, po raz pierwszy nie później niż po upływie trzech lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy, określonej w art. 18 ust. 1 akapit drugi. W tym celu Komisja może zażądać od Państw Członkowskich informacji, które powinny zostać niezwłocznie dostarczone.~~

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

~~Artykuł 26~~

~~Uchylenie~~

~~Z datą rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy określoną w art. 28 ust. 1 pkt 2, tracą moc następujące dyrektywy i decyzje:~~

- ~~– Dyrektywa 90/387/EWG,~~
- ~~– Decyzja Rady z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie wprowadzenia jednego europejskiego numeru alarmowego (91/396/EWG)¹⁰⁴,~~
- ~~– Dyrektywa Rady 92/44/EWG z dnia 5 czerwca 1992 r. w sprawie zastosowania zasady otwartej sieci do łączności dzierżawionych¹⁰⁵,~~

¹⁰⁴

~~Dz.U. L 217 z 6.8.1991, str. 31.~~

- ~~Decyzja Rady 92/264/EWG z dnia 11 maja 1992 r. w sprawie wprowadzenia jednolitego kodu telefonicznego dostępu międzynarodowego we Wspólnocie¹⁰⁶;~~
- ~~Dyrektywa 95/47/WE;~~
- ~~Dyrektywa 97/13/WE;~~
- ~~Dyrektywa 97/33/WE;~~
- ~~Dyrektywa 98/10/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zastosowania zasady otwartej sieci (ONP) w telefonii głosowej oraz w sprawie usług powszechnych w telekomunikacji w konkurencyjnym środowisku¹⁰⁷;~~

↓ 2009/140/WE art. 1 pkt 26

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

~~Artykuł 28~~

~~Transpozycja~~

~~1. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do 24 lipca 2003 r. najpóźniej. O przyjętych przepisach Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję.~~

~~Państwa członkowskie stosują te środki od dnia 25.07.03 r.~~

~~2. Przyjmując odnośne przepisy, Państwa Członkowskie zapewnią, by zawierały one odniesienie do niniejszej dyrektywy lub by odniesienie to towarzyszyło ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.~~

~~3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą oraz o wszelkich zmian w tych przepisach.~~

↓ 2002/20/WE (dostosowany)

~~Artykuł 18~~

~~Transpozycja~~

~~1. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 24 lipca 2003 r. O przyjętych przepisach Państwa Członkowskie powiadomią Komisję.~~

~~Państwa Członkowskie stosują powyższe środki począwszy od 25 lipca 2003 r.~~

¹⁰⁵ ~~Dz.U. L 165, z 19.6.1992, str. 27. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 98/80/WE (Dz.U. L 14 z 20.1.1998 r., str. 27).~~

¹⁰⁶ ~~Dz.U. L 137 z 20.5.1992, str. 21.~~

¹⁰⁷ ~~Dz.U. L 101 z 1.4.1998, str. 24.~~

~~Przyjmując powyższe przepisy, Państwa Członkowskie zapewnią, by zawierały one odniesienie do niniejszej dyrektywy lub by odniesienie to towarzyszyło ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie~~

~~2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji tekst przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą oraz powiadomią o wszelkich zmianach w tych przepisach.~~

↓ 2002/19/WE (dostosowany)

~~Artykuł 18~~

~~Transpozycja~~

~~1. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie najpóźniej do 24 lipca 2003 r. O przyjętych przepisach Państwa Członkowskie powiadamią Komisję.~~

~~Państwa Członkowskie stosują powyższe przepisy, począwszy od dnia 25 lipca 2003 r.~~

~~Przyjmując odnośne przepisy, Państwa Członkowskie zapewnią, by zawierały one odniesienie do niniejszej dyrektywy lub by odniesienie to towarzyszyło ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.~~

~~2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą oraz wszelkich późniejszych zmian w tych przepisach.~~

↓ 2002/22/WE (dostosowany)

~~Artykuł 38~~

~~Transpozycja~~

~~1. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 24 lipca 2003 r. O przyjętych przepisach Państwa Członkowskie powiadomią Komisję. Państwa Członkowskie stosują powyższe środki, począwszy od dnia 25 lipca 2003 r.~~

~~2. Przyjmując odnośne przepisy, Państwa Członkowskie zapewnią, by zawierały one odniesienie do niniejszej dyrektywy lub by odniesienie to towarzyszyło ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.~~

~~3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą oraz wszelkich zmian w tych przepisach.~~

↓ 2002/19/WE (dostosowany)

~~Artykuł 19~~

~~Wejście w życie~~

~~Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.~~

~~Artykuł 20~~

~~Adresaci~~

~~Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.~~

↓ 2002/20/WE (dostosowany)

~~Artykuł 19~~

~~Wejście w życie~~

~~Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.~~

~~Artykuł 20~~

~~Adresaci~~

~~Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.~~

↓ 2002/21/WE (dostosowany)

~~Artykuł 29~~

~~Wejście w życie~~

~~Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.~~

~~Artykuł 30~~

~~Adresaci~~

~~Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.~~

↓ 2002/22/EC

~~Artykuł 39~~

~~Wejście w życie~~

~~Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.~~

~~Artykuł 40~~

~~Adresaci~~

~~Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.~~

Artykuł 115

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [...] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. [...] i załączników [...]. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia [...] r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 116

Uchylenie

Dyrektywy 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE, 2002/22/WE, wymienione w załączniku [XI] część A, tracą moc od dnia [...] r., bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku XI część B.

Odesłanie do uchylonych dyrektyw należy odczytywać jako odesłanie do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XII.

Artykuł 117

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 118

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący